

உ

சிவமயம்

திருச்சிறறம்பலம்

திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள்

அருளிச்செய்த

தவாரப்பதிகங்கள்

நான்காந்திருமுறை

திருஅதிகை வீரட்டானம்

பண் - கோல்லி

திருச்சிறறம்பலம்

கூற்றாயின வாறு விலக்கிலீர்

கொடுமைபல செய்தன நானறியேன
ஏற்றயடிக் கேயிர வுமபகலும

பிரியாது வணங்குவ னெப்பொழுதும்
'தோற்றதென ின்றி னகம்படியே

குடரோடு ஈட ி முடக்கியிட
ஆற்றேனம யேனதி கைக்கெடில

வீர ா னத்துறை யமமானே.

நெஞ்சம்உமக் கேயிட மாகவைத்தேன

நினையா தொருபோதும் இருந்தறியேன்.
வஞ்சம்இது பொப்பது கண்டறியேன
வயிற்றோடு துடக்கி முடக்கியிட

—லிவதனை

காமற் றுரந்து கரநதுமிடர்
ஆஞ்சேலு மெனனீ ரதிகைக்கெடில
வீரட்டா னத்துறை யம்மானே.

பணிந்தாரான பாவங்கள் பாறறவல்லீர்
படுவெண்டலை யிற்பலி கொண்டுழல்வீர்
துணிந்தேயுமக் காட்செய்து வாழலுற்றாற்
சுடுகினறது சூலை தவிர்த்தருளீர்
பிணிந்தார்பொடி கொண்டுமெய் பூசவல்லீர்
பெற்றமேறறுகந தீர்சுறறும் வெண்டலைநெல்
டணிந்தீரடி கேளதி கைக்கெடில
வீரட்டா னத்துறை யம்மானே.

முன்னம்அடி யேனறி யாமையினுன
முனிந்தெனனை நலிந்து முடக்கியிடப்
பினனையடி யேனுமக காளுமபட்டேன்
சுடுகினறது சூலை தவிர்த்தருளீர்
தனனையடைந தார்வினை தீர்ப்பதனறே
தலையாயவர் தங்கட னாவதுதான்
அனனநடை யாரதி கைக்கெடில
வீரட்டா னத்துறை யம்மானே.

காத்தாள்பவர் காவ லிகழ்ந்தமையாற்
கரைநின்றவா கண்டுகொ ளென்றுசொல்லி
நீத்தாய கயமபுக னூக்கியிட
கூடக்கொள்ளும் வழித்துறை யொன்றறியே
நாந்தையிது வொப்பது கேட்டறியேன்
வயிற்றோடு துடக்கி முடக்கியிட
ஆர்த்தார்புன டாரதி கைக்கெடில
வீரட்டா னத்துறை யம்மானே.

சலம்பூவொடு தூபம் மறந்தறியேன்
தமிழோடிசை பாடல் மறந்தறியேன்
நலந்தீங்கிலு முன்னை மறந்தறியேன்
உன்னாமம் என்னாவில்-மறந்தறியேன்

இடமால் தழுவிய பாக மிருகில னேற்ற சுவடும்
தடமா கெடிலப் புனலு முடையா ரொருவா தமர்நாம்
அஞ்சுவ தியாதொன்று மில்லை அஞ்ச வருவது மில்லை.

பலபல காமதத ராகிப் பதைத்தெழு வாமனத் துள்ளே
கலமலக கிட்டித் திரியுங் கணபதி யென்னுங் களிறும்
வலமேந் திரண்டு சுடரும் வானகயி லாய மலையும்
நலமார் கெடிலப் புனலு முடையா ரொருவா தமர்நாம்
அஞ்சுவ தியாதொன்று மில்லை அஞ்ச வருவது மில்லை. ௫

கரந்தன கொள்ளி விளகருங் கறங்கு துடியின முழக்கும்
பரந்த பதினெண் கணமும் பயினற்றி யாதன பாட்டும்
அரங்கிடை நூலறி வாள ரறியப் படாததொர் கூத்தும்
நிரந்த கெடிலப் புனலு முடையா ரொருவா தமர்நாம்
அஞ்சுவ தியாதொன்று மில்லை அஞ்ச வருவது மில்லை. ௬

கொலைவரி வேங்கை யதனாக குலவோ டிலங்குபொற ரோடும
விலைபெறு சங்கக் குழையும் விலையில் கபாலக் கலனும்
மலைமகள் கைக்கொண்ட மாபும் மணியாந் திலங்கு மிடறும்
உலவு கெடிலப் புனலு முடையா ரொருவா தமர்நாம்
அஞ்சுவ தியாதொன்று மில்லை அஞ்ச வருவது மில்லை. ௭

ஆடல புரிந்த நிலையும் அரையி லசைத்த அரவும்
பாடல பயினறபல் பூதம் பல்லா யிரங்கொள கருவி
நாடற கரியதொர் கூத்தும் நனகுயர் வீரட்டஞ் சூழ்ந்து
ஒடுங் கெடிலப் புனலு முடையா ரொருவா தமர்நாம்
அஞ்சுவ தியாதொன்று மில்லை அஞ்ச வருவது மில்லை. ௮

சூழு மரவத் துகிலுந் துகில்கிழி கோவணக கீளும்
யாழின மொழியவ ளஞ்ச அஞ்சா தருவரை போனற
வேழ முரித்த நிலையும் விரிபொழில் வீரட்டஞ் சூழ்ந்து
தாழுங் கெடிலப் புனலு முடையா ரொருவர் தமர்நாம்
அஞ்சுவ தியாதொன்று மில்லை அஞ்ச வருவது மில்லை. ௯

நரம்பெழு கைகள் பிடித்து நங்கை நடுங்க மலையை
 உரங்கொல் லாங்கொண் டெடுத்தா னெனபது மொன்று மலற
 வரங்கள் கொடுத்தருள் செய்வான வளாபொழில் வீரட்டஞ் சூழ்ந்து
 நிரம்பு கெடிலப் புனலு முடையா ரொருவர் தமர்நாம்
 அஞ்சுவ தியாதுதொன்று மில்லை அஞ்ச வருவது மில்லை. க0

திருச்சிற்றம்பலம்

இப்பதிகம் சமணர்களேவிய யானை அஞ்சும்படி ஓதியருளப் பட்டது.

திருவையாறு

பண் - காந்தாரம்

திருச்சிற்றம்பலம்

மாதர்ப் பிறைக்கண்ணி யானை மலையான மகளொடும் பாடிப்
 போதொடு நீராசமந் தேத்திப் புகுவா ரவர்பின புகுவேன
 யாதுஞ் சுவடு படாமல் ஐயா றடைகினற போது
 காதன மடப்பிடி யோடுங் களிற் வருவன கண்டேன
 கண்டே னவர்திருப பாதங் கண்டறி யாதன கண்டேன. க

போழிளங் கண்ணியி னானைப் பூந்துகி லாலொடும் பாடி
 வாழியம் போற்றியென நேத்தி வட்டமிட் டாடா வருவேன
 ஆழி வலவனின நேதனும் ஐயா றடைகினற போது
 கோழி பெடையொடுங் கூடிக் குளிரந்து வருவன கண்டேன
 கண்டே னவர்திருப பாதங் கண்டறி யாதன கண்டேன. உ

எர்ப்பிறைக் கண்ணியி னானை யேந்திழை யாலொடும் பாடி
 முரித்த விலயங்க ளிட்டு முகமலாந் தாடா வருவேன
 அரித்தொ முகும்வென் ளருவி ஐயா றடைகினற போது
 வரிக்குயில் பேடையொ டாடி வைகி வருவன கண்டேன
 கண்டே னவர்திருப் பாதங் கண்டறி யாதன கண்டேன. ஈ

பிறையிளங் கண்ணியி னானைப் பெய்வளை யாளொடும் பாடித்
துறையிளம் பனமலர் தூவித் தோளைக் குளிரத் தொழுவேன
அறையிளம் பூங்குயி லாலும் ஐயா றடைகின்ற போது
சிறையிளம் பேடையொ டாடிச் சேவல் வருவன கண்டேன
கண்டே னவர்திருப் பாதங் கண்டறி யாதன கண்டேன. ச

வடு மதிக்கண்ணி யானை யேந்திழை யாளொடும் பாடித்
காடொடு நாடு மலையுங் கைதொழு தாடா வருவேன்
ஆட லமாந்துறை கின்ற ஐயா றடைகின்ற போது
பேடை மயிலொடுங் கூடிப் பிணைந்து வருவன கண்டேன
கண்டே னவர்திருப் பாதங் கண்டறி யாதன கண்டேன. ரு

தண்மதிக் கண்ணியி னானைத் தையனல் லாளொடும் பாடி
உண்மெலி சிந்தைய னாகி யுணரா வருகா வருவேன
அண்ண லமர்ந்துறை கின்ற ஐயா றடைகின்ற போது
வண்ணப் பகனறிலொ டாடி வைகி வருவன கண்டேன்
கண்டே னவர்திருப் பாதங் கண்டறி யாதன கண்டேன். ஈ

கடிமதிக் கண்ணியி னானைக் காரிகை யாளொடும் பாடி
வடிவொடு வண்ண மிரண்டும் வாய்வேண் டுவசொல்லி வாழ்வேன
அடியினை ஆர்க்குங் கழலான ஐயா றடைகின்ற போது
இடிகுர லன்னதொ ரோன மிசைந்து வருவன கண்டேன
கண்டே னவர்திருப் பாதங் கண்டறி யாதன கண்டேன. எ

விரும்பு மதிக்கண்ணி யானை மெல்லிய லாளொடும் பாடிப்
பெரும்புலா கால யெழுந்து பெறுமலர் கொய்யா வருவேன்
அருங்கலம் பொனமணி யுந்தும் ஐயா றடைகின்ற போது
கருங்கலை பேடையொ டாடிக் கலந்து வருவன கண்டேன
கண்டே னவர்திருப் பாதங் கண்டறி யாதன கண்டேன. அ

முற்பிறைக் கண்ணியி னானை மொய்குழ லாளொடும் பாடிப்
பற்றிக் கயிறறுக் கில்லென் பாடியும் ஆடா வருவேன
அறறருள் பெற்றுநின் றுரோ டையா றடைகின்ற போது
நறறுணைப் பேடையொ டாடி நாரை வருவன கண்டேன
கண்டே னவர்திருப் பாதங் கண்டறி யாதன கண்டேன. க

அ .

திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள்

திங்கள் மதிககண்ணி யானைத் தேமொழி யானொடும் பாடி
எங்கருள் நல்குங்கொ லெந்தை யெனக்கினி யெனனா வருவேன
அங்கிள மங்கைய ராடும் ஐயா றடைகின்ற போது
பைங்கிளி பேனையொ டாடிப் பறந்து வருவன கண்டேன
கண்டே னவாதிருப் பாதங் கண்டறி யாதன கண்டேன. க0

வளாமதிக்கண்ணியி னானை வார்த்து லாளொடும் பாடிக்
களவு படாததொ காலங் காண்பான கடைக்கணிக கின்றேன
அளவு படாததொ ரனபோ டையா றடைகின்ற போது
இளமண நாகு தழுவி யேறு வருவன கண்டேன்
கண்டே னவாதிருப் பாதங் கண்டறி யாதன கண்டேன. கக

திருச்சிறற்பலம்

திருவாநா

பண் - காந்தாரம்

திருச்சிறற்பலம்

பாடிளம் பூதத்தி னானும் பவளச்செவ வாய்வண்ணத் தானும்
கூடிள மென்முலை யானைக் கூடிய கோலத்தி னானும்
ஒடிள வெண்பிறை யானும் ஒளிதிகழ் சூலத்தி னானும்
ஆடிளம் பாம்பசைத் தானு மாரு ரமர்ந்தவம் மானே. க

நரியைக் குதிரைசெய் வானு நாகரைத் தேவுசெய் வானும்
விரதங்கொண் டாடவல் லானும் விச்சினறி நானுசெய் வானும்
முரசுதிர்ந் தானமுன னோட முனபணிந் தனபர்க ளேத்த.
அரவரைச் சாத்திநின் றானு மாரு ரமாந்தவம் மானே. உ

நீறுமெய் பூசவல் லானு நினைப்பவர் நெஞ்சத்து ளானும்
ஏறுகந் தேறவல் லானும் எரிபுரை மேனியி னானும்
நாறு கரந்தையி னானு நான்மறைக கண்டத்தி னானும்
ஆறு சடைக்கரந் தானு மாரு ரமாந்தவம் மானே. ட

கொம்புநல் வேனி லவனைக் குழைய முறுவல்செய் தானும்
செம்புனல் கொண்டெயின மூனறுந் தீயெழக் கண்சிவந் தானும்

தேவாரம்

க்

வம்புநற் கொன்றையி னானும் வாட்கண்ணி வாட்டம் தெய்த்
அம்பர வீரூரி யானு மாளு ரமாந்தவம் மானே.

சு

ஊழி யளக்கவல் லானு முகப்பவ ருச்சியுள ளானும்
தாழிளஞ செஞ்சடை யானுந் தண்ணமா தின்கொடி யானும்
தோழியா தூதிடை யாடத் தொழுதடி யானுள் வணங்க
ஆழி வளைக்கையி னானு மாளு ரமாந்தவம் மானே.

ரு

ஊாதிரை வேலையுள் ளானு முலகிறந் தொண்பொரு ளானும்
சோதரு பாடலுள் ளானுஞ் செங்கண் விடைக்கொடி யானும்
வாதரு பூங்குழ லானை மருவி புடன்வைத் தவனும்
ஆதிரை நாளுகந் தானு மாளு ரமாந்தவம் மானே.

சு

தொழற்கங்கை துன்னினினை ரூக்குத் தோன்றி யருளவல் லானும்
கழற்கங்கை பனமலா கொண்டு காதல் கன்றறநினை ருனும்
குழற்கங்கை யானையுள வைத்துக் கோலச சடைக்கர தானும்
அழற்கங்கை யேந்தவல் லானு மாளு ரமாந்தவம் மானே.

எ

ஆயிரந் தாமரை போலும் ஆயிரஞ் சேவடி யானும்
ஆயிரம் பொனவரை போலும் ஆயிரந் தோளுடை யானும்
ஆயிர ஞாயிறு போலும் ஆயிர நீண்முடி யானும்
ஆயிரம் பேருகந் தானு மாளு ரமாந்தவம் மானே.

அ

வீடாங் காரிறுப் பானும் விசுமபினை வேதி தொடர
ஓடாங் காகவைத் தானும் ஓங்கியொ ருழியுள ளானும்
காடாங் காமகிழந் தானுங் காரிகை யானுண் மனத்துள்
ஆடாங் கத்திடை யானு மாளு ரமாந்தவம் மானே.

க

பையஞ் சுடாவிடு நாகப் பள்ளிகொள் வானுள்ளத் தானும்
கையஞ்சு நானகுடை யானைக் கால்விர லாலடர்த் தானும்
பொய்யஞ்சி வாய்மைகள் பேசிப் புகழ்புரிந் தாக்கருள் செய்யும்
ஐயஞ்சி னப்புறத் தானு மாளு ரமாந்தவம் மானே.

க0

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவாரூர்

பழமொழி - பண் - காந்தாரம்

திருச்சிற்றம்பலம்

மெய்யெலாம் வெண்ணீறு சண்ணித்த மேனியான தாஸ்தொழாதே
உய்யலா மென்றெண்ணி யுறிநூககி யுழித்தென னுள்ளம் விட்டுக்
கொய்யுலா மலர்ச்சோலைக் குயில்கூவ மயிலாலு மாளுரரைக்
கையினற் றெழுதொழிந்து கனியிருக்கக் காய்கவர்ந்த கள்வ னேனே.

என்பிருத்தி நரம்புதோல் புகப்பெய்திட் டெனையோ ருருவ மாக்கி
இன்பிருத்தி முனபிருந்த வினதீர்த்திட் டெனனுள்ளங் கோயி லாககி
அனபிருத்தி யடியேனைக் கூழாட்டுகொண் டருள்செய்த வாளு ராதம
முன்பிருக்கும் விதியினறி முயலவிட்டுக் காககைப்பின போன வாறே.

பெருகுவித்தென பாவத்தைப் பண்டெலாங் குண்டாகுந்தரு
சொல்லே கேட்டு, உருகுவித்தென னுள்ளத்தி னுள்ளிருந்த கள்ளத்
தைத் தள்ளிப் போக்கி, அருகுவித்துப் பிணிகாட்டி யாட்டுகொண்டு
பிணிகீர்த்த வாளு ராதம், அருகிருக்கும் விதியின்றி அறமிருக்க மறம்
விலைக்குக் கொண்ட வாறே. ௩

குண்டனாய்த் தலைபறித்துக் குவிமுலையா நகைநாண துழிதர் வேனைப்
பண்டமாப் படுத்தெனைப் பாலதலையிற் றெளித்துத்தன பாதங் காட்
தொண்டெலா மிசைபாடத் தூமுறுவ லருள்செய்யு மாளுரரைப் [டித்
பண்டெலா மறியாதே பனிநீராற பாவைசெயப் பாலித் தேனே. ௪

துன்னாகத் தேனாகித் தூர்ச்சனவா சொற்கேட்டுத் துவாவாய்க் கொண்டு
என்னாகத் திரிதந்திங் கிருகையேற் றிடவுண்ட ஏழை யேனான்
பொனனாகத் தடியேனைப் புகப்பெய்து பொருட்படுத்த வாளுரரை
எனனாகத் திருத்தாதே யேதனபோக் காதன யகப்பட் டேனே. ௫

பப்போதிப் பவணனாய்ப் பறித்ததொரு தலையோடே திரிதா வேனை
ஒப்போட வோதுவித்தென் னுள்ளத்தி னுள்ளிருந்தங் குறுதி காட்டி
அப்போதைக் கப்போது மடியவர்கட் காரமுதா மாளுரரை
எப்போது நினையாதே யிருட்டறையின் மலகெறந் தெய்த்த வாறே.

கதியொன்று மறியாதே கண்ணழலத் தலைபறித்துக் கையி லுண்டு
பதியொன்று நெடுவீதிப் பலாகாண நகைநாண துழிதா வேறகு
மதித்த வாளுரில் வார்தேனை வாய்மடுத்துப் பருகி யுய்யும
விதியின்றி மதியிலியேன விளக்கிருக்க மினமினித்தீர் காய்ந்த வாறே.

பூவையாய்த் தலைபறித்துப் பொறியற்ற சமணர்சா சொல்லே கேட்டுக்
காலிசேர் கண்மடவாக கண்டோடிக் கதவடைக்குங் கள்வ னேன்றன
ஆவியைப் போகாமே தவிாததெனனை யாட்கொண்ட வாளுரைப்
பாவியே நறியாதே பாழூரிற் பயிககம்புக கெய்த்த வாறே. அ

ஒட்டாத வாள்வுணா புரமுன்று மோரம்பின வாயின் வீழக
கட்டானைக் காமனையுங் காலனையுங் கண்ணினொடு காலின வீழ
அட்டானை யாளுரி லம்மானை யாவச் செற் றக்கு ரோதம்
தட்டானைச் சாராதே தவமிருக்க அவஞ்செய்து தருக்கி னேனை. க

மறுத்தானொர் வல்லரகக னீரைந்து முடியினொடு தோளுந் தானும்
இறுத்தானை யெழினமுளரித் தவிசினமிசை யிருந்தானறன தலையி
அறுத்தானை யாளுரி லம்மானை யாலால் முண்டு கண்டம் [லொனறை
கறுத்தானைக் கருதாதே கரும்பிருக்க இரும்புகடித் தெய்த்த வாறே.

திருச்சிற்றம்பலம்

திருக்கழிப்பாலை

பண் - காந்தாரம்

திருச்சிற்றம்பலம்

வனபவள வாய்திறந்து வானவாக்குந் தானவனே யெனகின றுளால்
சுன்பவளத் திண்டோண்மேற் சோந்திலங்கு வெண்ணீற்ற நெனகின
அனபவளமேகலையோடப்பாலைக்கப்பாலானெனகின றுளால் [றுளால்
கனபவளஞ் சிந்துங் கழிப்பாலைச் சோவானைக் கண்டாள் கொல்லோ.

வண்டிலவுகொன்றைவளர்புனசடையானேயெனகின்ற றுளால் [றுளால்
விண்டலர்ந்து நாவவதொர் வெள்ளெருக்க நான்மலருண் டெனகின
உண்டயலே தோன்றுவதோருத்தரியப் பட்டுடையெனகின்ற றுளால்
கண்டயலே தோன்றுங் கழிப்பாலைச் சோவானைக் கண்டாள் கொல்லோ.

பிறந்திலைய திங்களெம் பெமமான முடிமேல தென்கின றுளால்
நிறங்கினருங் குங்குமத்தின மேனி யவனநிறமே யென்கின றுளால்
மறங்கிளாவேற கண்ணுள் மணிசோ மிடற்றவனே யென்கின றுளால்
கறங்கோத மல்குங் கழிப்பாலைச் சோவாணை கண்டாள் கொல்லோ.

இருமபாந்த சூலத்த னேந்தியோர் வெண்மழவ னென்கின றுளால்
சுரும்பா மலாககொணைச சுண்ணவெண் ணீற்றவனே யென்கின
பெருமபால னுகியோர் பிஞ்ஞகவே டத்த னென்கின றுளால் [றுளால்
கரும்பானல் பூக்குங் கழிப்பாலைச் சோவாணை கண்டாள் கொல்லோ.

பழியிலான புகழுடையன பால்நீற்றன ஆனேற்ற னென்கின றுளால்
விழியுலாம் பெருநடதங்கண் ணிரண்டலல மூனுள்ளவே யென்கின று
சுழியுலாம் வருகவகை தோய்ந்த சடையவனே யென்கின றுளால் [ளால்
கழியுலாந் சூழ்ந்த கழிப்பாலைச் சோவாணை கண்டாள் கொல்லோ னு

பண்ணாந்த வீணை பயின்ற விரலவனே யென்கின றுளால்
எண்ணா புரமொரித்த எந்தை பெருமானே யென்கின றுளால்
பண்ணர் முழுவதிரப் பாடலொ டாடலனே யென்கின றுளால்
கண்ணா பூஞ்சோலை கழிப்பாலைச் சோவாணை கண்டாள் கொல்லோ.

முதிருஞ் சடைமுடிமேல் மூழ்கு மிளநாக மென்கின றுளால்
அதுகண் டதனருகே தோன்று மிளமதிய மென்கின றுளால்
சதூவெண் பளிகருக குழைகாதின மினனிடுமே யென்கின றுளால்
கதிர்முத்தஞ் சிந்துவ கழிப்பாலைச் சோவாணை கண்டாள் கொல்லோ.

ஓரோத மோதி யுலகம் பலிதிரிவா னென்கின றுளால்
நீரோத மேற நிமிர்புன சடையானே யென்கின றுளால்
பாரோத மேனிப் பவளம் அவனிறமே யென்கின றுளால்
காரோத மல்குங் கழிப்பாலைச் சோவாணை கண்டாள் கொல்லோ. அ

வானுலாந் திங்கள் வளாபுன சடையானே யென்கின றுளால்
ஊனுலாம் வெண்டலைகொண் டேரூர் பலிதிரிவா னென்கின றுளால்
தேனுலாந் கோதை திளைக்குந் திருமாப னென்கின றுளால்
கானுலாந் சூழ்ந்த கழிப்பாலைச் சோவாணை கண்டாள் கொல்லோ. கூ

அடாப்பரிய இராவணனை அருவரைக்கீ முடாததவனே யென
கின றுளால், சுடாப்பெரிய திருமேனிச சுண்ணவெண் நீற்றவனே

யெனகின றுளால், மடற்பெரிய ஆலினகீ ழுறநால்வர்க கனறு
ரைத்தா னெனகின றுளால், கடற்கருவி சூழ்ந்த கழிப்பாலைச் சேர்
வானை கண்டாள் கொல்லோ. ௧௦

திருச்சிற்றம்பலம்

திருக்கச்சி யேகம்பம்

பண் - காந்தாரம்

திருச்சிற்றம்பலம்

கீரவாடும் வனனெஞ்சாக கரியானைக் கரவாபால்
வீரவாடும் பெருமானை விடையேறும் வித்தகனை
அரவாடச் சடைதாழ அங்கையினில் அனலேந்தி
தூரவாடும் பெருமானை யெனமனத்தே வைத்தேனே. ௧

தேனோககுந் கிளிமழலை உமைகேள்வன செழும்பவளம்
தானோக்குந் திருமேனி தழலுருவாளு சங்கரனை
வானோகும் வளமதிசேர் சடையானை வானோக்கும்
ஏனோக்கும் பெருமானை யெனமனத்தே வைத்தேனே. ௨

கைப்போது மலாதூவிக காதலித்து வானோர்கள்
முப்போது முடிசாய்த்துத் தொழநின்ற முதல்வனை
அப்போது மலாதூவி ஐம்புலனு மகத்தடக்கி
எப்போது மினியானை யெனமனத்தே வைத்தேனே. ௩

அண்டமா யாதியா யருமறையொ டைம்பூதப்
பிண்டமா யுலகுக்கொர் பெய்பொருளாம் பிஞ்ஞகனைத்
தொண்டர்தாம் மலாதூவிச் சொன்மாலை புனைகின்ற
இண்டைசேர் சடையானை யெனமனத்தே வைத்தேனே. ௪

ஆறேறு சடையானை ஆயிரம்பே ரம்மானப்
பாறேறு படுதலையிற் பலிகொள்ளும் பரம்பானை
நீறேறு திருமேனி நின்மலனை நெடுந்தூவி
ஏறேறும் பெருமானை யெனமனத்தே வைத்தேனே. ௫

தேசனைத் தேசங்கள் தொழின்ற திருமாலால்
பூசனைப் பூசனைக ளாகப்பானைப் பூவின்கண்
வாசனை மலைநிலநீர் தீவளியா காசமாம்
ராசனை யெம்மாளை யென்மனத்தே வைத்தேனே.

கூ

நல்லாளை நல்லான நான்மறையொ டாறங்கம்
வல்லாளை வல்லாகள் மனத்துறையும் மைந்தனைச்
சொல்லாளைச் சொல்லார்ந்த பொருளாளைத் துகளேனும்
இல்லாளை யெம்மாளை யென்மனத்தே வைத்தேனே.

எ

விரித்தாளை நால்வர்க்கு வெவவேறு வேதங்கள்
புரித்தாளைப் பதஞ்சநதிப் பொருளுருவாம் புண்ணியனைத்
தரித்தாளைக் கங்கைநீர் தாழ்சடைமேல் மதினமூனறும்
எரித்தாளை யெம்மாளை யென்மனத்தே வைத்தேனே.

அ

ஆகம்பத் தாவணையா னயனறிதற் கரியாளைப்
பாகம்பெண் ணாண்பாக மாயநின்ற பசுபதியை
மாகம்ப மறையோதும் இறையாளை மதிநக்ச்சி
ஏகம்ப மேயாளை யென்மனத்தே வைத்தேனே.

கூ

அடுத்தாளை யுரித்தாளை யருச்சுனற்குப் பாசுபதம்
கொடுத்தாளைக் குலவரையே சிலையாகக் கூடாமபு
தொடுத்தாளைப் புரமெரியச் சூனமல்கு கயிலாயம்
எடுத்தாளைத் தடுத்தாளை யென்மனத்தே வைத்தேனே.

க0

திருச்சிற்றம்பலம்

பொது - சிவனெனுமோசை

பண் - பியந்தைக்காந்தாரம்

திருச்சிற்றம்பலம்

சிவனெனு மோசை யல்ல தறையோ வுலகிற் றிருநின்ற
செம்மை யுனதே, அவனுமோ ரைய முண்ணி யதளாடை யாவ
ததனமேலோ ராட லரவம், கவணங் ளுள்ள வுள்ளு கரிகாடு கோயில்
கலனாவ தோடு கருதில், அவனது பெற்றி கண்டு மவனீர்மை கண்டு
மகனோர்வர் தேவ ரவரோ.

கூ

விரிகதிர் ஞாயி நல்லர் மதியல்லா வேத விதியல்லர் விண்ணு நிலனும்
திரிதரு வாயு வல்லர் செறுதீயு மல்லர் தெளிநீரு மல்லர் தெரியில்
அரிதரு கண்ணி யானை யொருபாக மாக அருள்கா ரணத்தில் வருவா
ளரியர வார மாப ரிமையாரு மல்ல ரிமைப்பாரு மல்ல ரிவரே. உ

தேய்பொடி வெள்ளை பூசி யதனமேலொர் திங்கள் திலகம் பதித்த நுதல
காய்கதிர வேலைநீல வொளிமா மிடற்றர் கரிசாடர் காலொர் கழலா [ர
வேயுட னாடு தோளி யவன்விம்ம வெய்ய மழுவிசி வேழ வுரிபோர்த்
தேயிவ ராடு மாறு மிவன்காணு மாறு மிதுதா னிவர்க்கோ ரியல்பே. ஈ

வளர்பொறி யாமை புல்கி வளர்கோதை வைகி வடிதோலு
நூலும் வளரக், கிளாபொறி நாக மொன்று மிளிர்கின்ற மார்பா கிளா
காடு நாடு மகிழ்வார், நளிர்பொறி மஞ்ஞையன்ன தளிர்போனற சாய
லவள் தோன்று வாய்மை பெருகிக, குளிர்பொறி வண்டுபாடு குழலா
ளொருத்தி யுளன்போல் குலாவி யுடனே. ஈ

உறைவது காடு போலு முரிதோ லுடுப்பா விடையூர்வ தோடு
கலநா, இறையிவர் வாழும் வண்ண மிதுவேலு மீச ரொருபா
லிசைந்த தொருபால், பிறைநுதல் பேதை மாத ருமையென்னு
நங்கை பிறழ்பாட நின்று பிணைவான், அறைகழல் வண்டு பாடு மடிநீழ
லாணை கடவா தமர ருலகே. ஈ

கணிவளர் வேங்கை யோடு கடிதிங்கள் கண்ணி கழல்கால் சிலம்ப
அழகார், அணிகிள ரார வெள்ளை தவழ்சுண்ண வண்ண மியலா ரொருவ
ரிருவா, மணிகிளர் மஞ்ஞை யால மழையாடு சோலை மலையான் மகட்டு
மிறைவர், அணிகிள ரான வண்ண மவள் வண்ண வண்ண மவர்
வண்ண வண்ண மழலே. ஈ

நகைவளர் கொன்றை துன்று நருவெண் தலையர் நளிரகங்கை
தங்கு முடியர், மிகைவளர் வேத கீத முறையோடும் வல்ல கறைகொள்
மணிசெய் மிடற்றர், முகைவளர் கோதை மாதர் முனிபாடு மாறு மெரி
யாடு மாறு மிவர்கைப், பகைவளர் நாகம் வீசி மதியங்கு மாறு மிது
போலு மீச ரியல்பே. எ

ஒளிவளர் கங்கை தங்கு மொளிமா லயன்ற னுடல்வெந்து வீய சுடர்நீ
றணிகிள ரார வெள்ளை தவழ்சுண்ண வண்ணர் தமியா ரொருவ ரிருவர்

களிகிளர்வேடமுண்டொர்கடமாவுரித்தவுடைதோல்தொடுத்தகலஞர்
அணிகிள ரன்ன தொல்ல யவள்பாகமாக எழில்வேத மோது மவரே. அ
மலைமட மங்கை யோடும் வடகங்கை நங்கை மணவாள ராகி மகிழ்வா
தலைகல னாக வுண்டு தனியே திரிந்து தவவாண ராகி முயல்வா
விலையிலி சாந்த மென்று வெறிநீறு பூசி விளையாடும் வேட விகிர்நர்
அலைகடல் வெள்ள முற்று மலறக கடைந்த அழல்நஞ்சு முண்ட வவரே.

புதுவிரி பொனசெ யோலை யொருகாதொர் காது சுரிசங்க நின்று
புரள, விதிவிதி வேத கீத மொருபாடு மோத மொருபாடு மெல்ல நகு
மால், மதுவிரி கொன்றை துன்று சடைபாக மாதர் குழல்பாக மாக
வருவா, இதுவிவா வண்ண வண்ண மிவளவண்ண வண்ண மெழில்
வண்ண வண்ண மியலபே. கடு

திருச்சிற்றம்பலம்

திரு அங்கமலை

பண் - சாதாரி

திருச்சிற்றம்பலம்

தலையே நீவணங்காய்—தலை மலை தலைக்கணிந்து
தலையா லேபலி தேருந் தலைவனைத் தலையே நீவணங்காய். க

கண்காள கண்ணினகளோ—கடல் நஞ்சுண்ட கண்டன றனனை
எண்டோள் வீசினி னுடும் பிரானறனைக கண்காள் காண்டினகளோ.

செவிகாள் கேண்மினகளோ—சிவன எம்மிறை செம்பவவ
எரிபோல் மேனிப்பி ரானறி நெம்போதுஞ் செவிகாள் கேண்மின

மூக்கே நீமுரலாய்—முது காடுறை முககண்ணை
வாககே நோக்கிய மங்கை மணுளனை மூக்கே நீமுரலாய். ச

வாயே வாழ்த்துகண்டாய்—மத யானை புரிபோத்துப்
பேய்வாழ் காட்டகத் தாமெபி ரான்றனை வாயே வாழ்த்து கண்டாய்.

நெஞ்சே நீநினையாய்—நிமிர் புன்சடை நின்மலனை
மஞ்சா மும்மலை மங்கை மணுளனை நெஞ்சே நீநினையாய். சு

கைகாள் கூப்பித்தொழீர்—கடி மாமலா தூவிநினறு
பைவாய்ப் பாம்பரை யாத்த பரமனைக் கைகாள் கூப்பித்தொழீர் எ
ஆக்கை யாற்பயனென—அரன கோயில் வலம்வந்து
பூக்கை யாலட்டிப் போற்றி யெனனாதவிவ ஆக்கை யாற்பயனென. அ
கால்க ளாற்பயனென்—கறைக் கண்ட னுறைகோயில்
கோலக கோபுரக் கோகர ணஞ்சூழாக் கால்க ளாற்பயனென. க
உறறு ராருளரோ—உயிர் கொண்டு போம்பொழுது
குற்ற லத்துறை கூத்தனல் லால்நமக் குற்ற ராருளரோ. கௌ
இறுமாந் திருப்பனகொலோ—ஈசன பல்கணத் தெண்ணப்பட்டுச்
சிறுமானெந்திதனசேவடிக்கீழ்ச்சென்றங்கிறுமாந்திருப்பனகொலோ
தேடிக கண்டுகொண்டேன—திரு மாலொடு நானமுகனும்
தேடித்தேடொணத்தேவனையெனனுள்ளேதேடிககண்டுகொண்டேன.

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவதிகை வீரட்டானம் - திருக்கெடிலவாணர்

பண் - காந்தார பஞ்சமம்

திருச்சிற்றம்பலம்

முளைக்கதி ரிளம்பிறை மூழ்க வெள்ளநீர்
வளைத்தெழு சடையினா மழலை வீணையர்
திலைத்ததோரா மானமழக கையர் செய்யப்பொன
கிலைத்துழித் தோன்றிடுங் கெடில வாணரே. க
ஏறின ரேறினை யேழை தனனொரு
கூறினா கூறினா வேதம் அங்கமும்
ஆறின ராறிடு சடையர் பககமும்
கீறின வுடையினா கெடில வாணரே. உ
விடந்திகழ் கெழுதரு மிடற்றர் வெள்ளை
றுடம்பழ கெழுதுவர் முழுதும் வெண்ணிலாப்
படர்ந்தழ கெழுதரு சடையிற் பாய்புனல்
கிடந்தழ கெழுதிய கெடில வாணரே. ஈ

விழுமணி யயிலெயிற றமபு வெய்யதோர்
கொழுமணி நெடுவரை கொளுவிக்கோட்டினூர்
செழுமணி மிடற்றினா செயயர் வெய்யதோர்
கெழுமணி யரவினா கெடில வாணரே.

ச

குழுவினா தொழுதெழு மடியர் மேல்வினை
தழுவின கழுவுவா பவள மேனியா
மழுவினா மானமறிக் கையா மங்கையைக்
கெழுவின யோகினர் கெடில வாணரே.

ரு

அங்கையி லனலொரி யேந்தி யாறெனும்
மங்கையைச் சடையிடை மணப்பா மால்வரை
நங்கையைப் பாகமு நயப்பா தெனறிசைக
கெங்கைய தெனப்படுங் கெடில வாணரே.

சு

கழிந்தவா தலைகல னேந்திக் காடுறைந்
திழிந்தவ ரொருவரென றென்க வாழ்பவர்
வழிந்திழி மதுகா மிழற்ற மந்திகள்
கிழிந்ததேன நுகர்தருங் கெடில வாணரே.

எ

கிடந்தபாம் பருகுகண் டரிவை பேதுறக்
கிடந்தபாம் பவளையோ மயிலென றையுறக்
கிடந்தநீர்ச் சடைமிசைப் பிறையு மேங்கவே
கிடந்துதான நகுதலைக் கெடில வாணரே.

அ

வெறியுறு விரிசடை புரள வீசியோ
பொறியுறு புலியுரி யரைய தாகவும்
நெறியுறு குழலுமை பாக மாகவும்
கிறிபட உழிதர்வா கெடில வாணரே.

க

பூண்டதே ராக்கணப் பொருவின மால்வரைத்
தூண்டுதோ ளவைபட அடர்த்த தாளினூர்
ஈண்டுநீர்க் கமலவாய் மேதி பாய்தரக்
கீண்டுதேன் சொரிதருங் கெடில வாணரே.

க௦

திருச்சிற்றம்பலம்

பொது - நமச்சிவாயத் திருப்பதிகம்

பண் - காந்தார பஞ்சமம்

திருச்சிற்றம்பலம்

சொற்றுணை வேதியன சோதி வானவன
பொற்றுணைத் திருநதடி பொருந்தக் கைதொழக்
கற்றுணைப் பூட்டியோர கடலிற் பாய்ச்சினும்
நற்றுணை யாவது நமச்சி வாயவே.

க

பூவினுக் கருங்கலம் பொங்கு தாமரை
ஆவினுக் கருங்கலம் அரனஅஞ் சாடுதல்
கோவினுக் கருங்கலங் கோட்ட மில்லது
நாவினுக் கருங்கலம் நமச்சி வாயவே.

உ

விண்ணுற அடுக்கிய விறகின் வெவவழல்
உண்ணிய புகிலவை யொன்று மிலையாம்
பண்ணிய வுலகினிற் பயின்ற பாவத்தை
நண்ணிநின் றறுப்பது நமச்சி வாயவே.

ந

இடுக்கண்பட டிருக்கினு மிரந்தி யாரையும்
விடுக்கிற பிரானென்று வினவுவோ மல்லோம
அடுக்கறகீழ்க் கிடக்கினு மருளின நாமுற்ற
நடுக்கத்தைக் கெடுப்பது நமச்சி வாயவே.

ச

வெந்தநீ றருங்கலம் விரதி கட்டுகலாம்
அந்தணாக் கருங்கலம் அருமறை யாறங்கம்
திங்களுக் கருங்கலந் திகழு நீண்முடி
நங்களுக் கருங்கலம் நமச்சி வாயவே.

ஞ

சலமிலன சங்கரன சாரந்த வர்க்கலால்
நலமிலன நாடொறு நல்கு வான்நலன
குலமில் ராகிலுங் குலத்துக் கேற்பதோர்
நலமிகக் கொடுப்பது நமச்சி வாயவே.

சு

வீடினா ருலகினில விழுமிய தொண்டாகள்
கூடினா ரநநெறி கூடிச் சென்றலும்

ஒடினே னேடிச்சென றுருவந காண்டலும்
நாடினேன நாடிற்று நமச்சி வாயவே.

எ

இல்லக விளக்கது இருளகெடுப்பது
சொல்லக விளக்கது சோதி யுள்ளது
பல்லக விளக்கது பலருந காண்பது
நல்லக விளக்கது நமச்சி வாயவே

அ

முன்னெறி யாகிய முதலவன முக்கணன
தன்னெறி யேசுர ணுதல திண்ணமே
அந்நெறி யேசென்றந கடைநத வாக்கெலாம்
நன்னெறி யாவது நமச்சி வாயவே.

சு

மாப்பிணை தழுவிய மாதொ பாகத்தன
பூப்பிணை திருந்தடி பொருந்தக கைதொழ
நாப்பிணை தழுவிய நமச்சி வாயப்பத
தேத்தவல் லாரதமக கிடுக்க ணிலையே

க௦

திருச்சிறறம்பலம்

இது சமணாகள கற்றுணிற் கடடிக கடலிலே வீழ்த்தின போது
ஒதி அருளப்பட்டது.

திருப்பழனம்

பண் - பழந்தக்கராகம்

திருச்சிறறம்பலம்

சொனமலை பயில்கின்ற சூயிலினங்காள் சொல்லீரே
பனமலை வரிவண்டு பண்மிழறழும் பழனத்தான்
முனமலை நகுதிங்கள் முகிழ்விளங்கு முடிச்செனனிப்
பொனமலை மாப்பனென புதுநலமுண் டிகழ்வானே.

சு

கண்டகங்காள் முண்டகங்காள் கைதகாள் நெய்தல்காள்
பண்டாங்க வேடத்தான பாட்டோவாப் பழனத்தான

வண்ணலாந் தடமமூழ்கி மறறவனென தளிரவண்ணம
கொண்டநாள் தானறிவான குறிக்கொள்ளா தொழிவானே. உ

மனைக்காஞ்சி யிளங்குருகே மறந்தாயோ மதமுகத்த
பனைக்கைமமா வுரிபோததான பலாபாடும் பழனத்தான
நினைக்கின்ற நினைப்பெல்லா முரையாயோ நிகழ்வண்டே
சுனைக்குவளை மலாககண்ணுள் சொறறுதாயச சோவாளோ. ந

புதியையா யினியையாம பூநதென்றால் புறங்காடு
பதியாவ திதுவெனறு பலாபாடும் பழனத்தான
மதியாதா வேள்விதனை மதித்திட்ட மதிகவகை
விதியாள் நென்னுயிராமேல் விளையாடல் விடுத்தானே. ச

மண்பொருந்தி வாழ்பவாகும் மாதீர்த்த வேதியாகும்
விண்பொருந்து தேவாகும் வீடுபேறாய நின்றானைப்
பண்பொருந்த இசைபாடும் பழனஞ்சே ரப்பனையென
கண்பொருந்தும் போதத்துங் கைவிடநான கடவேனே. ரு

பொங்கோத மாலகடலிற் புறமபுறம்போ யிராதேரும்
செங்காலவெண மடநாராய செயற்படுவ தறியேனான
அங்கோல் வளைகவாநதான அணிபொழிலுழ பழனத்தான
தங்கோல் நறுங்கொன்றைத் தாரருளா தொழிவானே. சு

துணையார முயங்கிப்போயத துறைசேரு மடநாராய
பணையார வாரத்தான பாட்டோவாப் பழனத்தான
கணையார இருவிசும்பிற கடியரணம் பொடிசெய்த
இணையார மாபனென நெழில்நலமுண் டிகழவானே. ஏ

கூவைவாய மணிவானறிக் கொழித்தோடுங் காவிரிபபூம்
பாவைவாய் முததிலங்கப் பாயந்தாடும் பழனத்தான
கோவைவாய் மலைமகள்கோன கொல்லேற்றின கொடியாடைப்
பூவைகள் மழலைகள் போகாத பொழுதுளதே. அ

புளளிமான பொறியாவம் புளளுயாததான மணிநாகப்
புளளியான தொழுதேத்த இருக்கின்ற பழனத்தான
உள்ளுவா வினைதீர்க்கு மென்றுரைப்ப ருலகெல்லாம்
கள்ளியே னுனிவறகென கனவளைபுங் கடவேனே. க

வஞ்சித்தென வளைகவர்ந்தான வாரானே யாயிடினும்
பஞ்சிக்காற் சிறகனனம பரந்தாக்கும் பழனத்தான
அஞ்சிப்போய்க கலிமெலிய அழலோம்பும் அப்பூதி
குஞ்சிப்பூ வாய்நின்ற சேவடியாய் கோடியையே,

க௦

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவையாறு

பண் - பழந்தக்கராகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

விடகிலேன அடிநாயேன வேண்டியக்கா லியாதொன்றும்
இடைகிலேன அமணாகள்தம மறவுரைகேட் டலமந்தேன
தொடாகினறே னுனனுடைய தூமலாச்சே வடிகாண்பான
அடைகினறே னையாறாக காளாயநா னுயந்தேனே.

க

செம்பவளத திருவுருவா திகழ்சோதி குழைக்காதா
கொம்பமருங் கொடிமருங்குற் கோல்வளையா ளொருபாகர்
வம்பவிழு மலாககொன்றை வளர்சடைமேல வைத்துகந்த
அம்பவள வையாறாக காளாயநா னுயந்தேனே.

உ

நணியானே சேயானே நம்பானே செம்பொன்னின
நுணியானே தோலானே சுண்ணவெண் ணீற்றானே
மணியானே வானவாக்கு மருந்தாகிப பிணிதீககும்
அணியானே யையாறாக காளாயநா னுயந்தேனே.

ங

ஊழித்தீ யாய்நின்ற யுள்குவா ருள்ளததாய
வாழித்தீ யாய்நின்றய் வாழ்த்துவார் வாயானே
பாழித்தீ யாய்நின்றய் படாசடைமேற் பனிமதியம
ஆழித்தீ யையாறாக காளாயநா னுயந்தேனே.

ச

சடையானே சடையிடையே தவமுந்தண் மதியானே
விடையானே விடையேறிப் புரமெரித்த வித்தகனே
உடையானே புடைதலைகொண் டேருருண் பலிகுழலும்
அடையானே வையாறாக காளாயநா னுயந்தேனே.

ரு

நீரானே தீயானே நெதியானே கதியானே
ஊரானே உலகானே உடலானே உயிரானே
பேரானே பிறைசூட பிணிதீர்க்கும் பெருமானென
ஞராத வையாறாக காளாய்நா னுய்ந்தேனே.

ஈ

கண்ணனாய் மணியானாய் கருத்தானாய் அருத்தானாய்
எண்ணனாய் யெழுத்தானாய் யெழுத்தினுக்கோ ரியல்பானாய்
விண்ணனாய் விண்ணிடையே புரமெரித்த வேதியனே
அண்ணனாய் வையாறாக காளாய்நா னுய்ந்தேனே.

எ

மின்னனாய் புருவானாய் வேதத்தின பொருளானாய்
பொன்னனாய் மணியானாய் பொருகடல்வாய் மூத்தானாய்
நின்னனாய் ரிருவாக்குங் காண்பரிய சிமிரசோதி
அன்னனே யையாறாக காளாய்நா னுய்ந்தேனே.

அ

முத்திசையும் புனற்பொன்னி மொய்பவளங் கொழித்துந்தப்
பத்தாபலர் நீரமூழ்கிப் பலகாலும் பணிந்தேத்த
எத்திசையும் வானவர்க ளெம்பெருமா னெனவிறைஞ்சும்
அத்திசையா மையாறாக காளாய்நா னுய்ந்தேனே.

க

கருவரைசூழ் கடலிலங்கைக் கோமானைக் கருத்தழியத்
திருவிரலா லுதகரணஞ் செயதுகந்த சிவமூர்த்தி
பெருவரைசூழ் வையகத்தா போநந்தி யெனநேறத்தும்
அருவரைசூழ் மையாறாக் காளாய்நா னுய்ந்தேனே.

க௦

திருச்சிறறம்பலம்

பொது - தசபுராணம்

பண் - பழம்பஞ்சுரம்

திருச்சிறறம்பலம்

பருவரை யொன்று சுற்றி யரவங்கை விட்ட விமையோ ரிரிநது
பயமாய்த், திருநெடு மால்நிறத்தை யடுவான விசம்பு சுடுவானெழுந்து
விசைபோய்ப், பெருகிட மற்றி தற்கொர பிதிகார மொன்றையருளாய்
பிரானே யெனலும், அருள்கொடு மாவிடத்தை யெரியாம லுண்ட
அவனண்ட ரண்ட ரரசே.

க

நிரவொலி வெள்ள மணடி நெடுஅண்ட மூட நிலின்று தம்ப மதுவப்
பரமொரு தெய்வ மெய்த விதுவொப்ப தில்லை யிருபாலு நினறுபணியப்
பிரமனு மாலும்மேலை முடியோடு பாதம் அறியாமை நின்ற பெரியோன
பரமுத லாய தேவர் சிவனாய மூத்ததி யவனா நமக்கொ சரணே. உ

காலமு நாள் களுழி படையாமு னேக வருவாகி மூவ ருருவில்
சாலவு மாகி மிக்க சமயங்க ளாறி னுருவாகி நின்ற தழலோன [மேல
ஞாலமும் மேலை விண்ணோடு லகேழு முன்னு குறளாயொ ராலின இலை
பாலனு மாய வறகொ பரமாய மூத்ததி யவனா நமக்கொ சரணே ந

நீடியா விண்ணு மண்ணும நெடுவேலை குன்றெடுலகேழு மெங்குநலியச்
சூடிய கையராகி யிமையோ கணங்கள் துதியோதி நினறு தொழலும்
ஒடிய தார கனற னுடலம் பிளந்தும் ஒழியாத கோபம் ஒழிய
ஆடிய மாநடத்தெ மனலாடி பாத மவையா நமக்கொ சரணே. ச

நிலைவலியின்றியெங்குமநிலனெடுவிண்ணுநிதனஞ்செய்தோடுபுரமுன
றலைநலி வஞ்சி யோடி யரியோடு தேவ ராணம் புகத்த நருளால்
கொலைநல வாளிமூள அரவங்கை நாணும அனல்பாய நீறு புரமாம
மலைசிலை கையி லொல்க வளைவித்த வள்ள லவனா நமக்கொ சரணே.*

நீலநன மேனி செங்கண வளைவெள் ளெயிறற நெரிகேச
னேடி வருநாள, காலநன மலை கொண்டு வழிபாடு செய்யு மளவின
கண வந்து குறுகிப், பாலனை யோட வோடப் பயமெயது வித்த
உயிாவவவு பாசம் விடுமக, காலனை வீடு செய்த கழல்போலும் அண்டா
தொழுதோது சூடு கழலே. ஈ

உயாதவ மிக்க தக்க னுயாவேளவி தனனி லலியுண்ண வந்தவிமை
யோ, பயமுறு மெச்சனங்கி மதியோனு முற்ற படிகண்டு நினறு பய
மாய், அயனெடு மாலுமெங்க ளறியாமை யாதி கமியென நிறைஞ்சி
யகலச், சயமுறு தனமை கண்ட தழல்வண்ண நெந்தை கழலகண்டு
கொள்கை கடனே. எ

நலமலி மங்கை நங்கை விளையாடி யோடி நயனத் தலங்கள் கரமா [கண்
உலகினை யேழு முற்றும் இருள்மூட மூட இருளோட நெற்றி யொரு
அலந்தர வஞ்சி மற்றை நயனங்கை விட்டு மடவா ளிறைஞ்ச மதிபோல்
அலாதரு சோதி போல அலாவித்த முக்க ணவனா நமக்கொ சரணே.

கழைபடு காடு தென்றல சூயில கூவ வஞ்சு கீணையோ னணைநது
புகலும், மழைவடி வண்ண னெண்ணி மகவோனை விட்ட மலரான
தொட்ட மதனன, எழிலபொடி வெநது வீழ இமையோரா கணங்கன
எரியென நிறைஞ்சி யகலத், தழல்படு நெற்றி யொற்றை நயனஞ
சிவந்த தழலவண்ண னெந்தை சரணே. க

தடமல ராயி ரங்கன குறைவொன்ற தாக நிறைவென்று தனகணத்தால்
உடனவழி பாடுசெய்த திருமால யெந்தை பெருமா னுகந்து மிகவும்
சுடாடி யானமுயன்று சுழல்வித தரககன இதயம் பிளந்த கொடுமை
அடலவலி ஆழி ஆழி யவனு களிந்த வவனா நமக்கொ சரணே. ௧௦

கடுகிய தோசெலாது கயிலாய மீது கருதேலுன வீர மொழிநீ
முடுகுவ தன்று தனம மெனநின்றுபாகன மொழிவானென்றுமுனியா
விடுவிடுவென்றுசென்றுவிரைவுற்றரககனவரையுற்றெடுக்கமுடிதே தாள
நெடுநெடு இற்று வீழ விரலுற்றபாத நினைவுற்ற தென்றன மனனே

திருச்சிறுமப்பலம்

பொது - பாவநாசத் திருப்பதிகம்

பண் - பழம்பஞ்சுரம்

திருச்சிறுமப்பலம்

பறறற ஞாசோ பழம்பதியைப் பாஞா நிலாய பவளத்தைச்
சிற்பம் பலத்தெந் திகழ்கனியைத் தீண்டற கரிய திருவுருவை
வெற்றி யூரில் விரிசுடரை விமலா கோனைத் திரைசூழ்ந்த
ஒற்றி யூரோம் உத்தமனை உள்ளத் துள்ளே வைத்தேனே. க

ஆனைக காவி லணங்கினை ஆரூர் நிலாய அம்மானை
கானப் பேரூரக கட்டியைக் காணா முளைத்த கரும்பினை
வானப் பேரார் வந்தேத்தும் வாய்மூர் வாழும் வலம்புரியை
மானக் கயிலை மழ்களிற்பை மதியைச் சுடரை மறவேனே. உ

மதியங் கண்ணி நாயிற்றை மயக்கந தீராகும் மருந்தினை
அதிகை மூதா ராசின ஐயா றமாந்த வையனை

விதியைப் புகழை வாடோள்கள வேண்டித் தேடும் விளக்கினை
நெதியை ஞானக் கொழுநதினை நினைந்தேற் குள்ளம் நிறைந்ததே. ௩

புறம்ப யத்தெம் முத்தினைப் புகலூ ரிலங்கு பொன்னினை
உறந்தை யோங்கு சிராப்பள்ளி யுலகம் விளக்கு ஞாயிற்றைக்
கறங்கு மருவித் கழுக்குன்றிற் காண்பார் காணுங் கண்ணனை
அறஞ்சூழ்திகை வீரட்டத் தரிமா னேற்றை யடைந்தேனே. ௪

கோலக் காவிற் குருமணியைக் குடமூக் குறையும் விடமுணியை
ஆலங் காட்டி வந்தேனை யமார் சென்னி யாய்மலரைப்
பாலிற் றிகழும் பைங்கனியைப் பராய்த் துறையெம் பசுமபொனைச்
சூலத் தானைத் துணையிலியைத் தோனைக் குளிரத் தொழுதேனே. ௫

மருக லுறைமா ணிக்கத்தை வலனசுழியின மாலையைக்
கருகா லூரிற் கற்பகத்தைக் காண்டற் கரிய கதிரொளியைப்
பெருவே னுரெம் பிறப்பிலியைப் பேணு வாகள் பிரிவரிய
திருவாளு சியத்தெஞ் செலவனைச் சிந்தை யுளளே வைத்தேனே. ௬

எழிலா ரிராச சிங்கத்தை யிராமேச சுரத்தெ மெழிலேற்றைக்
குழலார் கோதை வரைமார்பிற் குற்றா லத்தெங் கூத்தனை
நிழலார் சோலை நெடுங்களத்து நிலாய நித்த மணுளனை
அழலார் வண்ணத் தமமானை அனபி லனைத்து வைத்தேனே. ௭

மாலை தோனறும் வளர்மதியை மறைக்காட் டிறையும் மணுளனை
ஆலைக் கருமபி னினசாற்றை அண்ணு மலையெம் அண்ணலைச்
சோலைத் துருத்தி நகாமேய சுடரிற் றிகழந் துளக்கிலியை
மேலை வாடோர் பெருமானை விருப்பால விழுங்கி யிட்டேனே. ௮

சோறறுத் துறையெஞ் சோதியைத் துருத்தி மேய தாமணியை
ஆற்றிற் பழனத் தமமானை ஆல வாயெம் அருமணியை
நீற்றிற் பொலிந்த நிமிர்திண்டோள நெய்த்தா னத்தெந்நிலாச்சுடரைத்
தோற்றக் கடலை யடலேற்றைத் தோனைக் குளிரத் தொழுதேனே. ௯

புத்தா ருறையும் புனிதனைப் பூவ ணத்தெம் போரேற்றை
விததாய் மிழலை முனைத்தானை வேள்வித் குடியெம் வேதியினைப்
பொய்த்தாரா புரமுன றெரித்தானைப் பொதியின மேய புராணனை
வைத்தே னெனறன மனத்துள்ளே மாதூர மேய மருந்தையே. ௧௦

முந்தித் தானே முனைத்தானே மூரி வெள்ளே றூரந்தானே
அந்திச் செவவான படியானே அரக்க னூற்ற லழித்தானேச்
சிந்தை வெள்ளப் புனலாட்டிச் செஞ்சொனமால யடிச்சோத்தி
எந்தை பெம்மா நென்னெம்மா நென்பா பாவ நாசமே.

கக

திருச்சிற்றம்பலம்

திருப்புகலூர்

பண் - இந்தளம்

திருச்சிற்றம்பலம்

செய்யர் வெண்ணூலா கருமான மறிதுள்ளும்
கையர் கனைகழல் கட்டிய காலினா
மெயயா மெயந்நின றவாக்கல்லா தவாக்கெனறும்
பொயயா புகலூர்ப் புரிசடை யாரே.

க

மேகந லூரதியா மினபோன மிளிர்சடைப்
பாக மதிநுத லானையொ பாகத்தா
நாக வளையினா நாக வுடையினா
போகா புகலூர்ப் புரிசடை யாரே.

உ

பெருந்தாழ் சடைமுடி மேறபிறை சூடிக
கருந்தாழ் குழலியுந் தாமுங் கலந்து
திருந்தா மனமுடை யார்திறத தெனறும்
பொருந்தார் புகலூர்ப் புரிசடை யாரே.

ங

அக்கா ரணிவடம் ஆகத்தர் நாகத்தா
நக்கா ரினமதிக கண்ணியா நாடொறும்
உக்கா தலைபிடித் துண்பலிக கூடொறும்
புக்கா புகலூர்ப் புரிசடை யாரே.

ச

ஆர்த்தா ருயிரடு மந்தகன றன்னுடல
போத்தா பிறைநுதற பெண்ணினல லாளுட்கக்
கூத்தா மருபபிற் கொலைக்களிற் றீருரி
போர்த்தா புகலூர்ப் புரிசடை யாரே.

ரு

உதைத்தாரா மறலி உருளவோர் காலால
சிதைத்தாரா திகழ்தககன செயதநல வேள்வி
பதைத்தாரா சிரங்கநடு கொண்டு வெய யோனகண
புதைத்தாரா புகலூர்ப் புரிசடை யாரே.

தூமன சுறவந துதைந்த கொடியுடைக
காமன கணைவலங் காயநதமுக் கணணிநா
சேம நெறியினா சீரை யுடையவா
பூமன புகலூர்ப் புரிசடை யாரே.

௭

கரிந்தாரா தலையா கடிமதின மூன்றா
தெரிந்தாரா கணைகள் செழுநதழ் லுண்ண
விரிந்தாரா சடைமேல் விரிபுனற் கங்கை
புரிந்தாரா புகலூர்ப் புரிசடை யாரே

௮

ஈண்டா ரழலி விருவருங் கைதொழ்
நீண்டா நெடுநதடு மாற்ற நிலையஞ்சு
மாண்டாநாத மெனபு மலாக்கொன்றை மாலைபும
பூண்டா புகலூர்ப் புரிசடை யாரே.

௯

சுறுத்தாரா மணிகண்டங் கால்விர லுனறி
இறுத்தா நிலங்கையா கோனமுடி பத்தும
அறுத்தாரா புலனைநது மாயிழை பாகம்
பொறுத்தாரா புகலூர்ப் புரிசடை யாரே.

௧௦

திருச்சிறறமபலம்

திருவாரூர் அரநெறி

பண் - இந்தளம்

திருச்சிறறமபலம்

எத்திசை புகிணு மெமக்கொரு தீநிலை
தெத்தே யெனமுரான மெம்முள உழிதாவா
முத்தீ யனையதொ மூவிலை வேலபிடித்
தத்தீ நிறத்தா ரரநெறி யாரே.

வீரமும் பூண்பா விசயனெ டாயதொ
தாரமும் பூண்பா தமக்கனபு பட்டவா
பாரமும் பூண்பர்நற பைங்கண் மிளிர்அர
வாரமும் பூண்ப ரரநெறி யாரே

உ

தஞ்ச வண்ணத்தா சடையினா தாமுமொ
வஞ்ச வண்ணத்தர்வண் டாாகுழ லாளொடும்
துஞ்ச வண்ணத்தா துஞ்சாதகண் ணாதொழும்
அஞ்ச வண்ணத்த ரரநெறி யாரே.

ந

விழித்தனா காமனை வீழ்தர விண்ணின
றிழித்தனா கங்கையை யேத்தினா பாவம்
கழித்தனா கல்குழ் கடியரண் மூன்றும்
அழித்தன ராளு ரரநெறி யாரே

ச

அறறவா வெண்டலை யிற்சுருள கோவணம்
தறறவா தமவினை யானவெல் லாமற
அறறவ ராளு ரரநெறி கைதொழ
உற்றவா தாமொளி பெற்றனா தாமே

ரு

கூடர வத்தா குரற்கின் கிணியடி
நீடர வத்தாமுன மாலையிடையிருள
பாடர வத்தா பணமஞ்ச பைவிரித
தாடர வத்த ரரநெறி யாரே.

ஈ

கூடவல் லார்குறிப் பில்லுமை யாளொடும்
பாடவல் லாபயின றந்தியுஞ் சந்தியும்
ஆடவல் லார்திரு வாளு ரரநெறி
நாடவல் லாவினை வீடவல் லாரே.

எ

பால நகுபனி வெண்மதி பைங்கொன்றை
மாலையுங் கண்ணியு மாவன சேவடி
காலையு மாலையுங் கைதொழு வாமனம்
ஆலய மாளு ரரநெறி யார்க்கே.

அ

முடிவண்ணம் வானமின் வண்ணநதம் மார்பின்
பொடிவண்ணந் தம்பக மூதியின் வண்ணம்

படிவண்ணம் பாறகடல் வண்ணஞ்செஞ் ஞாயி
றடிவண்ண மாளு ரரநெறி யார்க்கே.

௧

பொன்னவில் புனசடை யானடி யினனிழல்
இன்னருள் சூடியெள் காதுமி ராப்பகல்
மன்னவா கினனரா வானவா தாந்தொழும்
அன்னவ ராளு ரரநெறி யாரே.

௧௦

பொருள்மன னனைப்பற்றிப் புட்பகங் கொண்ட
மருள்மன னனையெற்றி வாளுட னீந்து
கருள்மன னுகண்டங் கறுக்கநஞ் சுண்ட
அருள்மன்ன ராளு ரரநெறி யாரே.

௧௧

திருச்சிற்றம்பலம்

பொது - விடந்தீர்த்த திருப்பதிகம்

பண் - இந்தளம்

திருச்சிற்றம்பலம்

ஒன்றுகொ லாமவா சிந்தை யுயாவரை
ஒன்றுகொ லாமுய ரும்மதி சூடுவா
ஒன்றுகொ லாமிடு வெண்டலை கையது
ஒன்றுகொ லாமவ ஞாவது தானே.

௧

இரண்டுகொ லாமிமை யோர்தொழு பாதம்
இரண்டுகொ லாமிலங் குங்குழை பெண்ணாண்
இரண்டுகொ லாமுரு வஞ்சிறு மானமழு
இரண்டுகொ லாமவ ரெய்தின தாமே.

௨

மூன்றுகொ லாமவா கண்ணுத லாவன
மூன்றுகொ லாமவா சூலத்தின மொய்யில
மூன்றுகொ லாங்களை கையது வினாண்
மூன்றுகொ லாம்புர மெய்தன தாமே.

௩

நாலுகொ லாமவா தம்மு க மாவன
நாலுகொ லாஞ்சன னம்முதற் றோற்றமும்

நாலுகொ லாமவ ஞாதியின பாதங்கள்
நாலுகொ லாமறை பாடின தாமே.

ச

அஞ்சுகொ லாமவ ராடர வினபடம்
அஞ்சுகொ லாமவா வெல்புல னுவன
அஞ்சுகொ லாமவா காயப்பட்ட டானகிணை
அஞ்சுகொ லாமவ ராடின தாமே.

ரு

ஆறுகொ லாமவ ரங்கம் படைத்தன
ஆறுகொ லாமவா தம்மக ஞாமுகம்
ஆறுகொ லாமவா தார்மிசை வண்டினகால்
ஆறுகொ லாஞ்சுவை யாக்கின தாமே.

ஈ

ஏழுகொ லாமவ ஞாழி படைத்தன
ஏழுகொ லாமவர் கண்ட விருங்கடல்
ஏழுகொ லாமவ ராளு முலகங்கள்
ஏழுகொ லாம்இசை யாக்கின தாமே.

எ

எட்டுக்கொ லாமவ ரீறில் பெருங்குணம்
எட்டுக்கொ லாமவா சூடு மினமலா
எட்டுக்கொ லாமவா தோளிணை யாவன
எட்டுக்கொ லாந்திசை யாக்கின தாமே.

அ

ஒன்பது போலவர் வாசல் வகுத்தன
ஒன்பது போலவா மார்பினில் நூலிழை
ஒன்பது போலவா கோலக குழற்சடை
ஒன்பது போலவா பாரிடந் தானே.

க

பத்துக்கொ லாமவா பாம்பினகண் பாம்பின்பல்
பத்துக்கொ லாமெயி றுந்நெரிந் துக்கன
பத்துக்கொ லாமவர் காயப்பட்ட டான்றலை
பத்துக்கொ லாமடி யாரசெய்கை தானே.

க௦

திருச்சிற்றம்பலம்

இது அப்புகுநாயனார் புத்திரரைத் தீண்டிய அரவின விஷம் நீங்
படி அருளிச்செய்யப் பட்டது.

திருவாரூர்

பண் - சீகாமரம்

திருச்சிற்றம்பலம்

சூலப் படையானைச் சூழாக வீழ்ருவிச

கோலத்தோட் குங்குமஞ்சோ குன்றெட் கிடையானைப்

பாலொத்த மெனமொழியாள் பங்கனைப் பாங்காய்

ஆலத்தின கீழான நானகண்ட தாளுரே

க

பக்கமே பாரிடங்கள் சூழப் படுதலையில

புககலூப் பிசசையேற றுண்டு பொலிவுடைத்தாயக

கொக்கிறகின் றாவல் கொடியெடுத்த கோவணத்தோ

டககணிந்த அம்மானை நானகண்ட தாளுரே.

உ

சேய உலகமுஞ் செல்சாவு மாணனை

மாயப்போரா வல்லானை மாலைதாழ் மாபனை

வேயொத்த தோளியாதம் மெனமுலைமேற றண்சாந்தின

ஆயத் திடையானை நானகண்ட தாளுரே.

ந

ஏறெற்ற மாவேறி யெண்கணமும் பின்படா

மாதேற்றாரா வல்லரணஞ் சீறி மயானத்தில

நீறெற்ற மேனியனாய் நீள்சடைமேல் நீர்த்தும்ப

ஆறெற்ற அந்தனை நானகண்ட தாளுரே.

சு

தாங்கோல வெள்ளெலும்பு பூண்டுதம் ஏறெறிப்

பாங்கான யூர்க்கெல்லாஞ் செல்லும் பரமனா

தேங்காவி நானுந் திருவாரூர்த் தொன்னகரில்

பூங்கோயி லுண்மகிழ்ந்து போகா திருந்தாரே.

ரு

எம்பட்டம் பட்ட முடையானை யேர்மதியின

நும்பட்டஞ் சேர்ந்த நுதலானை அந்திவாய்ச்

செம்பட்ட கிடுத்துச் சிறுமா னுரியாடை

அம்பட்ட டசைத்தானை நானகண்ட தாளுரே.

சு

போழொத்த வெண்மதியஞ் சூடிப் பொலிந்திலங்கு

வேழத் துரிபோர்த்தான வெள்வனையாள் தான்வெருவ

ஊழித்தீ யனனானை ஓங்கொலிமாப் பூண்டதோர்
ஆழித்தோ வித்தகனை நானகண்ட தாளுரே.

௭

வஞ்சனையா ராபாடுஞ் சாராத மைந்தனைத்
துஞ்சிருளி லாட லுகந்தனைத் தன்றெண்ணடர்
நெஞ்சிருள் கூரும் பொழுது நிலாப்பாரித்
தஞ்சுடராய் நினனானை நானகண்ட தாளுரே.

௮

காரமுது கொன்றை கடிநாறு தண்ணென்ன
நீரமுது கோதையோ டாடிய நீண்மாபன
பேரமுத முண்டாக ஞாயயப் பெருங்கடனஞ்
சாரமுதா வுண்டானை நானகண்ட தாளுரே.

௯

தாடவுடிக் கையன தாமரைப்பூஞ் சேவடியன
கோடலா வேடத்தன கொண்டதோர் வீணையினான்
ஆடரவக கிண்கிணிககா லனனானை சேடனை
ஆடுந்தீக கூத்தனை நானகண்ட தாளுரே.

௧௦

மஞ்சாடு குன்றடா யூனறி மணிவிரலால்
துஞ்சாப்போர வானரககன தோள்நெரியக் கண்குருதிச்
செஞ்சாந் தணிவித்துத் தன்மாபிற் பால்வெண்ணீர்
றஞ்சாந் தணிந்தனை நானகண்ட தாளுரே.

௧௧

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவாரூர்

பண் - சீகாமரம்

திருச்சிற்றம்பலம்

காண்டலே கருத்தாய் நினைந்திருந்தேன மனம்புகுந்தாய் கழலடி
பூண்டுகொண் டொழிந்தேன புறம்போயி னுலறையோ
ஈண்டுமாடங்கள் நீண்டமா ளிகைமே லெழுகொடி வானி ளம்மதி
தீண்டிவந் துலவுந் திருவாரூரம்மானே.

௧௨

கடம்படந்நட மாடினாய்களை கண்ணினக்கொரு காதல் செய்தடி
ஒடுங்கி வந்தடைந்தே னொழிப்பாய் பிழைப்பவெல்லாம்

முடங்கிருனமுது நீர்மலங்கிள வாளைசெங்கயல் சேல்வ ரால்களி
றடைந்த தண்கழனி யணியாளு ரம்மானே.

௨

அருமணித்தடம் பூண்முலை யரம்பையரோ டருளிப் பாடியர்
உரிமையிற் றெழுமூவா ருருத்திர பல்கணத்தார்
விரிசடைவிரதிக ளந்தணா சைவாபாசப தாக பாலிகள்
தெருவினிற் பொலியுந் திருவாளு ரம்மானே.

௩

பூங்கழல்தொழுதும் பரவியும் புண்ணியாபுனி தாவுன பொறகழல்
ஈங்கிருக்கப் பெறறே னென்னகுறை யுடையேன
ஒங்குதெங்கிலை யாகமுகிள வானைமாவொடு மாது ளம்பல
தீங்கனி சிதறந் திருவாளு ரம்மானே.

௪

நீறுசோசெழு மாபிளையநிறம் பாமதியொடு நீள்ச டையிடை
ஆறுபாய வைத்தா யடியே யடைந்தொழிந்தேன
ஏறிவண்டொடு தும்பியஞ்சிற கூனறவிண்ட மலரி தழ்வழி
தேறலபாய்ந் தொழுகுந் திருவாளு ரம்மானே.

௫

அளித்துவந்தடி கைதொழுமவா மேலவினெகெடு மென்றி வையகம்
களித்துவந் துடனே கலந்தாடக காதலராய்க்
குளித்துழுகியுந் தூவியுங்குடைந் தாடுகோதையர் குஞ்சி யுள்புகத்
தெளிக்குந் தீர்த்தமறத் திருவாளு ரம்மானே.

௬

திரியுமுவெயில் தீயெழச்சிலை வாங்கினிற்ற வனையென சிந்தையுள்
பிரியுமா நெங்கனே பிழைத்தேயும் போகலொட்டேன
பெரியசெந்நெற பிரம்புரிகெந்த சாலிதிப்பிய மென்றி வையகத்
தரியுந் தண்கழனி யணியாளு ரம்மானே.

௭

பிறத்தலும்பிறந் தாற்பிணிப்பட வாய்ந்தசைந்துட லம்பு குந்துநின்
றிற்குமா னுளதே யிழித்தேன் பிறப்பினைநான
அறத்தையேபுரிந் தமனத்தன யாவச்செற்றககு ரோத நீக்கியுன
திறத்தன யொழிந்தேன திருவாளு ரம்மானே.

௮

முளைத்தவெண்பிறை மொய்சடையுடை யாயெப்போதுமென்
னெஞ்சிடங் கொள்ள, வளைத்துக் கொண்டிருந்தேன் வலிசெய்து
போகலொட்டேன், அலைப்பிரிந்த அலவன் போய்ப்புகு தந்தகால
முங் கண்டு தனபெடை, திளைக்குந் தண்கழனித் திருவாளு ரம்மானே.

நாடினாகம் லம்மலரய னேடினணியன ஆகந கீண்டவன
நாடிக காணமாட்டாத தழலாய நம்பாணப்
பாடுவார்பணி வார்பல்லாண்டிசைக் கூறுபத்தர்கள் சித்தத் துள்புகுத
தேடிக கண்டுகொண்டேன திருவாரு ரம்மானே. க௦

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவாரூர் - திருவாதிரைத் திருப்பதிகம்

பண் - குறிஞ்சி

திருச்சிற்றம்பலம்

முத்து விதான மணிப்பொற் கவரி முறையாலே
பததாக னோடு பாவையர் சூழப் பலிப்பினனே
விததக கோல வெண்டலை மாலை விரதிகள்
அத்த னாரு ராதிரை நாளா லதுவண்ணம். க

நணியா சேயா நல்லா தீயா நாடோறும்
பிணிதான தீரு மென்று பிறங்கிக் கிடப்பாரும்
மணியே பொன்னே மைந்தா மனாள் எனபாகட்
கணியா னாரு ராதிரை நாளா லதுவண்ணம். உ

வீதிகள் தோறும் வெண்கொடி யோடு விதானங்கள்
சோதிகள் விட்டுச் சுடாமா மணிக ளொளிதோன்றச்
சாதிக ளாய பவளமு முத்துத் தாமங்கள்
ஆதி யாரு ராதிரை நாளா லதுவண்ணம். ங

குணங்கள் பேசிக் கூடிப் பாடித் தொண்டாகள்
பிணங்கித் தம்மிற பித்தரைப் போலப் பிதற்றுவா
வணங்கி நினறு வானவர் வந்து வைகலும்
அணங்க னாரு ராதிரை நாளா லதுவண்ணம். ச

நிலவெண் சங்கும பறையும் ஆர்பப் நிறகில்லாப்
பலரு மிட்ட கல்ல வடங்கள் பரந்தெங்கும்
கலவ மஞ்ஞா காறென நெண்ணிக களித்துவந்
தலம் ராரு ராதிரை நாளா லதுவண்ணம். ன

திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள்

விம்மா வெருவா விழியாத தெழியா வெருட்டுவா
தம்மாண் பிலராய்த தரியா தலையான முட்டுவா
எமமா னீச நென்கை யெனப்ப நெனப்பாகட்
கமமா னாந ராதிரை நாளா லதுவண்ணம்.

சு

செநதுவா வாயார செலவன சேவடி சிந்திப்பா
மைந்தாக ளோடு மங்கையா கடடி மயங்குவா
இந்திர னாதி வானவா சித்த ரெடுத்தேத்தும்
அந்திர னாந ராதிரை நாளா லதுவண்ணம்

எ

முடிகள வணங்கி மூவா தாக்கண் முனசெல்ல
வடிகொள் வேய்த்தோள் வானஅர மங்கையா பினசெல்லப
பொடிகள் பூசிப பாடுந் தொண்டா புடைசூழ
அடிக ளாந ராதிரை நாளா லதுவண்ணம்.

அ

அனபம நும்மைத் தொழாத நாளக ளென்பாரும்
இனபம் நும்மை யேத்து நாள்க ளென்பாரும்
நும்பின எம்மை நுழையப் பணியே யென்பாரும்
அனப னாந ராதிரை நாளா லதுவண்ணம்.

கூ

பாடாநா பெளவத் தானைப் பததா பணிந்தேத்தச்
சீலா பாட லாட லாட செமமாப்பாந்
தோலா ரொழியா துலக மெங்கு மெடுத்தேத்தும்
ஆலா ரன்ற னாதிநை நாளா லதுவண்ணம்.

கடு

திருச்சிற்றம்பலம்

கோயில்

திருநேரிசை - பண் - கோல்லி

திருச்சிற்றம்பலம்

செஞ்சடைக் கற்றை முற்றத் திளநிலா எறிகுஞ் செனனி
நஞ்சடை கண்ட னாரை காணலா நறவ நாதம்
மஞ்சடை சேலில் தில்லை மல்குசிற் றம்ப லத்தே
துஞ்சடை யிருள்கிழியத் துளங்கொரி யாடு மாறே.

க

ஏறனா ரேறு தம்பா லிளநிலா எறிககுளு செனனி
ஆறனா ராறு சூடி ஆயிழை யாளோரா பாக
நாறுபூரு சோலைத் திலலை நவினறசிற நம்ப லத்தே
நீறுமெய பூசி நின்று நீண்டெரி யாடு மாறே.

உ

சடையனா சாந்த நீறறா தனிநிலா எறிககுளு செனனி
உடையனா ருடைதலையி லுண்பதும் பிச்சை யேற்றுக
கடிகொளபூந திலலை தன்னுட கருதுசிற நம்ப லத்தே
அடிகழ லாகக நின்று அனலெரி யாடு மாறே.

௩

பையா வசைத்த அல்குற் பனிநிலா எறிககுளு செனனி
மையரி க கண்ணி யானா மாலுமோரா பாக மாகிச
செயயெரி திலலை தன்னுட் திகழந்தசிற நம்ப லத்தே
கையெரி வீசி நின்று கனலெரி யாடு மாறே.

ச

ஒதினா வேதம் வாயால ஒளிநிலா எறிககுளு செனனி
பூதனா பூதன சூழப் புலியுரி யதள னாதாம்
நாதனா திலலை தன்னுள நவினறசிற நம்ப லத்தே
காதிலவெண குழைகள் தாழக கனலெரி யாடு மாறே.

ரு

ஒருடம் பிருவ ராகி ஒளிநிலா எறிககுளு செனனிப்
பாரிடம் பாணி செயயப் பயினறவெம பரம மூர்த்தி
காரிடந திலலை தன்னுட் கருதுசிற நம்ப லத்தே
பேரிடம் பெருக நின்று பிறங்கெரி யாடு மாறே.

௭

முத்தறணிச் சடையை மூழ்க முகிழ்நிலா எறிககுளு செனனி
மதக்களிற றுரிவை போரத்த மைமதரைக காண லாகும்
மதத்துவண் டறையுரு சோலை மலகுசிற நம்ப லத்தே
கத்தத்தோ ராவ மாடக கனலெரி யாடு மாறே.

௭

மறையனா மழுவொன றேந்தி மணிநிலா எறிககுளு செனனி
இறைவனா ரெம்பி ரானா ரேத்துவா ரிடாகள தீர்ப்பார்
சிறைகொணீர்த் திலலை தன்னுள் திகழந்தசிற நம்ப லத்தே
அறைகழ லாகக நின்று அனலெரி யாடு மாறே.

அ

விருத்தனாய்ப பால னாகி விரிநிலா எறிககுளு செனனி
நிருத்தனா நிருத்தனா செயய நீண்டபுன சடைகள் தாழக

கருத்தனா தில்லை தனனுட் கருதுகிற றம்ப லத்தே
அருத்தமா மேனி தனனோடனலெரி யாடு மாறே

க

பாலனாய் விருத்த னாகிப் பணிநிலா எறிககுளு செனனி
காலினக் காலாற் காய்ந்த கடவுளார் விடையொன றேறி
ஞாலமாந் தில்லை தனனுள் நவின்றசிற் றம்ப லத்தே
நீலஞ்சேர் கண்ட னாதாம் நீண்டெரி யாடு மாறே.

க௦

மதியிலா அரகக னோடி மாமலை யெடுகக நோக்கி
நெதியனதோள் நெரிய ஆனறி நீடிரும பொழில்கள சூழ்ந்த
மதியந்தோய் தில்லை தனனுள் மல்குகிற றம்ப லத்தே
அதிசயம போல நினறு அனலெரி யாடு மாறே.

கக

திருச்சிறற்றம்பலம்

கோயில்

திருநேரிசை - பண் - கோல்லி

திருச்சிற்றம்பலம்

பத்தனாய்ப் பாட மாட்டேன பரமனே பரம யோகி
எத்திறை பத்தி செய்கே நெனனைநீ யிகழ வேண்டாம்
முத்தனே முதல்வா தில்லை யம்பலத தாடு கினற
அத்தாவுன னுடல காண்பா னடியனேன வந்த வாறே.

க

கருத்தனாய்ப் பாட மாட்டேன காம்பன தோளி பங்கா
ஒருத்தரா லறிய வொண்ணத திருவுரு வுடைய சோகி
திருத்தமாந் தில்லை தனனுட் திகழ்ந்தசிற றம்ப லத்தே
நிருத்தம்நான காண வேண்டி நேர்பட வந்த வாறே.

உ

கேட்டிலேன் கிளைபிரியேன கேட்குமா கேட்டி யாகில்
நாட்டினேன நினறன பாதம் நடுப்பட நெஞ்சி னுள்ளே
மாட்டினீர் வாளை பாயும் மல்குகிற் றம்ப லத்தே
கூட்டமாங் குவிமு லையாள் கூடநீ யாடு மாறே.

௩

சிந்தையைத் திகைப்பி யாதே செறிவுடை யடிமை செய்ய
எந்தைநீ யருளிச செய்யாய் யாதுநான செய்வ தெனனே

செந்தியாரா வேன்வி யோவாத தில்லைச்சிற் றம்ப லத்தே
அந்தியும் பகலு மாட அடியினை யலசங் கொல்லோ.

சு

கண்டவா திரிந்து நாளுங் கருத்தினால் நின்றன பாதங்
கொண்டிருந் தாடிப் பாடிக கூடுவன குறிப்பி னாலே
வண்டுபண் பாடுஞ் சோலை மல்குசிற் றம்ப லத்தே
எண்டிசை யோரு மேத்த இறைவனீ யாடு மாறே

ரு

பாத்திருந் தடிய நேனான பரவுவன பாடி யாடி
மூர்த்தியே யெனப னுனை மூவரில் முதலவ னெனபன
எத்துவா ரிடாகள் தீர்ப்பாய் தில்லைச்சிற் றம்ப லத்துக்
கூத்தாவுன் கூத்துக் காண்பான கூடநான் வந்த வாறே.

சு

பொய்யினைத் தவிர விட்டுப் புறமலா அடிமை செய்ய
ஐயனீ யருளிச் செய்யாய் ஆதியே யாதி மூர்த்தி
வையகந் தன்னின மிக்க மல்குசிற் றம்ப லத்தே
பையின னூடல் காண்பான பரமநான் வந்த வாறே.

எ

மனத்தினா திகைத்து நாளு மாண்பலா நெறிகண் மேலே
கனைப்பரா லெனசெய கேளோ கறையணி கண்டத் தானே
தினைத்தனை வேதங் குன்றாத தில்லைச்சிற் றம்ப லத்தே
அனைத்துநின் நிலயங் காண்பா னடியனேன வந்த வாறே.

அ

நெஞ்சினைத் தூய்மை செயது நினைக்குமா நினைப்பி யாதே
வஞ்சமே செய்தி யாலோ வானவர் சூலவ னேனீ
மஞ்சடை சோலை தில்லை மல்குசிற் றம்ப லத்தே
அஞ்சொலாள காண நினறு அழகனீ யாடு மாறே.

க

மண்ணுண்ட மாலவனும மலாமிசை மனனி னானும்
விண்ணுண்ட திருவுருவம விருமபினர் காண மாட்டாரா
திண்ணுண்ட திருவே மிக்க தில்லைச்சிற் றம்ப லத்தே
பண்ணுண்ட பாட லோடும் பரமனீ யாடு மாறே.

கடு

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவதிகை வீரட்டானம்

கொப்பளித்த திருநேரிசை

திருச்சிற்றம்பலம்

இரும்புகொப் பளித்த பாலை யீருரி போர்த்த வீசன
கரும்புகொப் பளித்த இனசொற காரிகை பாக மாகச்
சுரும்புகொப் பளித்த கங்கைத் துவிலைநீர் சடையி லேற்ற
அரும்புகொப் பளித்த செனனி யதிகைவீ ரட்ட னாரே.

க

கொம்புகொப் பளித்த திங்கட் கோணல்வெண் பிறையுஞ் சூடி
வம்புகொப் பளித்த கொன்றை வளாசடை மேலும் வைத்துச்
செம்புகொப் பளித்த மூன்று மதிலுடன் சுருங்க வாங்கி
அம்புகொப் பளிக்க வெய்தா ரதிகைவீ ரட்ட னாரே.

உ

விடையுங்கொப் பளித்த பாதம் விண்ணவா பரவி யேத்தச்
சடையுங்கொப் பளித்த திங்கட் சாந்தம்வெண் ணீறு பூசி
உடையுங்கொப் பளித்த நாக முன்குவா ருள்ளத் தென்றும்
அடையுங்கொப் பளித்த சீரா ரதிகைவீ ரட்ட னாரே.

ஈ

கறையுங்கொப் பளித்த கண்டா காமவே னுருவம் மங்க
இறையுங்கொப் பளித்த கண்ணு ரேத்துவா ரிடாகள தீர்ப்பா
மறையுங்கொப் பளித்த நாவா வண்டுண்டு பாடுங் கொன்றை
அறையுங்கொப் பளித்த செனனி யதிகைவீ ரட்ட னாரே.

சு

நீறுகொப் பளித்த மார்பா நிழல்திகழ் மழுவொன நேந்திக
கூறுகொப் பளித்த கோதைக் கோல்வளை மாதோர பாகம்
ஏறுகொப் பளித்த பாத மிமையவா பரவி யேத்த
ஆறுகொப் பளித்த சென்னி யதிகைவீ ரட்ட னாரே.

ரு

வணங்குகொப் பளித்த பாதம் வானவர் பரவி யேத்தப்
பிணங்குகொப் பளித்த செனனிச் சடையுடைப் பெருமை யண்ணல்
சுணங்குகொப் பளித்த கொங்கைச் சுரிசூழல் பாக மாக
அணங்குகொப் பளித்த மேனி யதிகைவீ ரட்ட னாரே.

சு

சூலங்கொப் பளித்த கையா சுடாவிடு மழுவாள் வீசி
தூலங்கொப் பளித்த மாபில் நுண்பொறி யரவஞ் சேர்த்தி

மாலுங்கொப் பளித்த பாகா வண்டுபண பாடுவ கொன்றை
ஆலங்கொப் பளித்த கண்டத ததிகைவீ ரட்ட னாரே. எ

நாகங்கொப் பளித்த கையா நானமறை யாய பாடி
மேகங்கொப் பளித்த திங்கள் விரிசடை மேலும வைத்துப்
பாகங்கொப் பளித்த மாதா பண்ணுடன பாடி யாட
ஆகங்கொப் பளித்த தோளா ரதிகைவீ ரட்ட னாரே. அ

பாவுகொப் பளித்த பாடல் பண்ணுடன பத்த ரேத்த
விரவுகொப் பளித்த கங்கை விரிசடை மேவ வைத்து
இரவுகொப் பளித்த கண்ட ரேத்துவா ரிடர்கள் தீர்ப்பா
அரவுகொப் பளித்த கைய ரதிகைவீ ரட்ட னாரே. க

தொண்டைகொப் பளித்த செவவாய்த் துடியிடைப் பரவை யலகுற
கொண்டைகொப் பளித்த கோதைக் கோல்வளை பாக மாக
வண்டுகொப் பளித்த தீந்தேன வரிககயல் பருகி மாந்தக
கெண்டைகொப் பளித்த தெண்ணீரக கெடிலவீ ரட்ட னாரே. க௦

திருச்சிறற்பலம்

திருவதிகை வீரட்டானம்

திருநேரசை

திருச்சிறற்பலம்

வெண்ணிலா மதியந் தனனை விரிசடை மேவ வைத்து
உண்ணிலாப் புகுநது நினறவ குணாவினுக் குணரக கூறி
விண்ணிலா மீயச சூரா வேண்டுவா வேண்டு வாககே
அண்ணியா பெரிதுஞ் சேயா ரதிகைவீ ரட்ட னாரே. க

பாடினா மறைகள் நானகும் பாயிருள புகுந்தென் னுள்ளம்
கூடினார் கூட லால வாயிலா நல்ல கொன்றை
சூடினா சூடல் மேவிச சூழ்சுடா சுடலை வெண்ணீ
ருடினா ராடல் மேவி யதிகைவீ ரட்ட னாரே. உ

ஊனையே கழிக்க வேண்டி லுணாமினக ளுள்ளத் துள்ளே
தேனைய மலாகள் கொண்டு சிந்தையுட் சிந்திக் கின்ற

ஏனைய பலவு மாகி யிமையவ ரேத்த நினறு
ஆனைய னுரிவை போரத்தா ரதிகைவீ ரட்ட னாரே. ௩

துருத்தியாங் குரமபைதனனிற் றெண்ணுறறங் கறுவர் நின்று
விருத்திதான தருக வென்று வேதனை பலவுஞ் செய்ய
வருத்தியால் வல்ல வாறு வநதுவந் தடைய நின்ற
அருத்தியார்க் கனபா போலு மதிகைவீ ரட்ட னாரே. ௪

பத்தியா லேத்தி நினறு பணிபவர் நெஞ்சத் துள்ளா
துத்தியைந் தலைய நாகஞ் சூழ்சடை முடிமேல் வைத்து
உத்தர மலையா பாவை யுமையவள நடுங்க அன்று
அத்தியி னுரிவை போரத்தா ரதிகைவீ ரட்ட னாரே. ௫

வரிமுரி பாடி யெனறும் வல்லவா றடைந்து நெஞ்சே
கரியுரி மூட வல்ல கடவுளைக் காலத் தாலே
சுரியுரி விரிசு ழலாள் துடியிடைப பரவை யலகூல்
அரிவையோரா பாகா போலு மதிகைவீ ரட்ட னாரே. ௬

நீதியால் நினைசெய் நெஞ்சே நிமலனை நித்த மாகப்
பாதிபாம் உமைதன னேடும் பாகமாய் நின்ற எந்தை
சோதியாய்ச் சுடாவி ளக்காய்ச் சுண்ணவெண் ணீற தாடி
ஆதிபு மீறு மாளு ரதிகைவீ ரட்ட னாரே. ௭

எல்லியும் பகலு மெல்லாந் துஞ்சுவோக கொருவா வநது
புலவிய மனத்துக் கோயில் புககனா காம நென்னும்
விலலியைங் கணையி னானை வெநதுக நோக்கி யிட்டா
அல்லியம் பழன வேலி யதிகைவீ ரட்ட னாரே. ௮

ஒன்றவே யுணாதி ராகில் ஓங்காரத் தொருவ னாகும்
வென்றவைம் புலன்கள தமமை விலக்குதற் குரிய ரெல்லாம
நன்றவ நாரணனு நானமுகன நாடிக் காண்குற
நன்றவாக் கரியா போலு மதிகைவீ ரட்ட னாரே. ௯

தடக்கையா லெடுத்து வைத்துத் தடவரை குலுங்க ஆர்த்துக்
கிடக்கையா லிடாக னோங்கக் கிளாமணி முடிகள் சாய
முடக்கினார் திருவி ரலான முருகமா கோதை பாகத்
தடக்கினு ரெனனை யாளு மதிகைவீ ரட்ட னாரே. ௧௦

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவதிகை வீரட்டானம்

திருநேரிசை

திருச்சிற்றம்பலம்

நமபனே யெங்கள் கோவே நாதனே யாதி மூர்த்தி
பங்களே பரம யோகி யெனறென்றே பரவி நாளும்
செம்பொனே பவளக சூனறே திகழமலாப் பாதங் காண்பான்
அனபனே யலந்து போனே னதிகைவீ ரட்ட னீரே. சு

பொயயினால் மிடைந்த போாவை புரைபுரை யழுதி வீழ்
மெயயனாய் வாழ மாட்டேன வேண்டிற்றென் றைவர் வேண்டா
செய்யதா மரைக ளன்ன சேவடி யிரண்டு காண்பான்
ஐயநா னலந்து போனே னதிகைவீ ரட்ட னீரே. உ

நீதியால வாழ மாட்டேன நித்தலுந தூயே னல்லேன
ஒதியு முணர மாட்டேன உனனையுள் வைக்க மாட்டேன்
சோதியே சுடரே யுனறன தூமலாப் பாதங் காண்பான்
ஆதியே யலந்து போனே னதிகைவீ ரட்ட னீரே. ந

தெருளுமா தெருள மாட்டேன தீவினைசு சுற்ற மென்னும்
பொருளுளே யழுந்தி நாளும் போவதோர் நெறியுங் காணேன
இருளுமா மணிகண் டாநின் னிணையடி யிரண்டு காண்பான்
அருளுமா றருள வேண்டு மதிகைவீ ரட்ட னீரே. சு

அஞ்சின வியற்றப பட்ட ஆகைபெற றதனுள் வாழும்
அஞ்சின வடர்க்கப் பட்டிங் குழிதரு மாத னேனை
அஞ்சின லுய்க்கும் வண்ணங் காட்டினாய்க் கச்சந் தீர்த்தேன
அஞ்சினற பொலிந்த சென்னி யதிகைவீ ரட்ட னீரே. ரு

உறுகயி றாசல போல வொனறுவிட் டொன்று பற்றி
மறுகயி றாசல் போல வந்துவந் துலவு நெஞ்சம
பெறுகயி றாசல் போலப் பிறைபுல்கு சடையாய் பாதத்
தறுகயி றாச லானே னதிகைவீ ரட்ட னீரே. ஈ

கழித்திலேன் காம வெந்நோய் காதனமை யென்னும் பாசம்
ஒழித்திலே னூன்கண் ணோக்கி யுணர்வெனு மிமைதி றந்து

விழித்திலேன்வெளிற்றுதோனறவினையெனுஞ்சரகருக்கொண்டேன
அழித்திலே நயாததுப போனே னதிகைவீ ரட்ட னீரே. எ

மனறத்துப் புனனை போல மரம்படு துயர மெய்தி
ஒன்றின லுணர மாட்டே னுன்னையுள வைக்க மாட்டேன
கனறிய காலன வநது கருக்குழி விழுப்ப தற்கே
அன்றினு னலமந் திட்டே னதிகைவீ ரட்ட னீரே. அ

பிணிவிடா ஆககை பெற்றேனே பெற்றறமொன நேறு வானே
பணிவிடா இடுமபை யென்னும பாசனத தழுநது கினறேன
துணிவிலேன தூய னல்லேன தூமலாப பாதங் காண்பான
அணியனா யறிய மாட்டே னதிகைவீ ரட்ட னீரே. கூ

திருவினாள் கொழுந னாருந திசைமுக முடைய கோவும்
இருவரு மெழுநதும் வீழநது மிணையடி காண மாட்டா
ஒருவனே யெம்பி ரானே யுனதிருப பாதங் காண்பான
அருவனே யருள வேண்டு மதிகைவீ ரட்ட னீரே. க௦

திருச்சிற்றமபலம்

திருவதிகை வீரட்டானம்

திருநேரிசை

திருச்சிற்றமபலம்

மடக்கினா புலியின தோலை மாமணி நாகங் கச்சா
முடக்கினா முகிழ்வெண திங்கள் மொய்சடைக கற்றை தனமேல
தொடக்கினா தொண்டைச செவ்வாய்த் துடியிடைப் பரவை யலஞல்,
அடக்கினா கெடில வேலி யதிகைவீ ரட்ட னாரே. க

சூடினா கங்கை யானைச சூடிய துழனி கேட்டங்
கூடினாள் நங்கை யானா மூடலை யொழிக்க வேண்டிப்
பாடினா சாம வேதம் பாடிய பாணி யாலே
ஆடினா கெடில வேலி யதிகைவீ ரட்ட னாரே. உ

கொம்பினா குழைத்த வேனற் கோமகன கோல நீர்மை
நம்பினா காண லாகா வகையதோர் நடலை செய்தார்

வெம்பினார் மதில்கள மூன்றும் வில்லிடை யெரித்து வீழ்த்த
அம்பினா கெடில வேலி யதிகைவீ ரட்ட னாரே.

ந

மறிபடக கிடந்த கையா வளரிள மங்கை பாகம்
செறிபடக் கிடந்த செக்காச் செழுமதிக கொழுந்து சூழப்
பொறிபடக் கிடந்த நாகம புகையுமிழ்ந் தழுவ வீக்கிக
கிறிபட நடப்பா போலுங் கெடிலவீ ரட்ட னாரே.

ச

நரிவரால் கவ்வச சென்று நற்றசை யிழந்த தொத்த
தெரிவரால் மால்கொள சிந்தை தீர்ப்பதோர் சிந்தை செய்வார்
வரிவரா லுகளுந் தெண்ணீரக கழனிசூழ் பழுவ வேலி
அரிவரால் வயல்கள் சூழ்ந்த வதிகைவீ ரட்ட னாரே.

ரு

புள்ளிலத் துண்ட வோட்டி லுண்டுபோய்ப் பலாசுங் கொம்பின்
சுள்ளிலச் சுடலை வெண்ணீ றணிந்தவர் மணிவெள் ளேற்றுத்
துள்ளிலப் பாகுந் றனைநத் தொடாநதிங்கே கிடக்கின றேனை
அள்ளிலக் கடப்பித் தாளு மதிகைவீ ரட்ட னாரே.

சு

நீறிட்ட நுதலா வேலை நீலஞ்சோ கண்டர் மாதா
கூறிட்ட மெய்ய ராகிக கூறின ராறும் நான்குங்
கீறிட்ட திங்கள் சூழக் கிளர்தரு சடையி னுள்ளால்
ஆறிட்டு முடிப்பா போலு மதிகைவீ ரட்ட னாரே.

எ

காணிலார் கருத்தில் வாரார் திருத்தலார் பொருத்த லாகார
ஏணிலா ரிறப்பு மில்லா பிறப்பிலா துறக்க லாகார்
நாணிலா ரைவ ரோடு மிட்டெனை விரவி வைத்தார்
ஆணலார் பெண்ணு மல்லா ரதிகைவீ ரட்ட னாரே.

அ - சு

தீர்த்தமா மலையை நோக்கிச் செருவலி யாககன சென்று
பேர்த்தலும் பேதை யஞ்சப் பெருவிர லதனை யூன்றிச்
சீர்த்தமா முடிகள் பத்துஞ் சிதறுவித் தவனை யன்று
ஆர்த்தவா யலற வைத்தா ரதிகைவீ ரட்ட னாரே.

க0

திருவதிகை வீரட்டானம்

திருநேரிசை

திருச்சிற்றம்பலம்

முனபெலா மிளைய காலம் மூத்தியை நினையா தோடிக
கண்கண விருமி ன்ருந் கருத்தழிந் தருத்த மினறிப்
பினபக லுணங்க லடும் பேதைமார் போன்றே னுளளம்
அனபனாய் வாழ மாட்டே னதிகைவீ ரட்ட னீரே. க

கறைப்பெருங் கண்டத் தானே காய்க்கிா நமனை யஞ்சி
நிறைப்பெருங் கடலைக கண்டேன நீளவரை யுச்சி கண்டேன
பிறைப்பெருஞ் செனனி யானே பிஞ்ஞகா இவைய னேததும்
அறுப்பதோ ருபாயங் காணே னதிகைவீ ரட்ட னீரே உ

நாதன ரெனன நாளு நடுங்கின ராகித் தங்கள்
ஏதங்க ளறிய மாட்டா ரிணையடி தொழுதோ மெனபா
ஆதன னவனென நெள்கி யதிகைவீ ரட்ட னேநின
பாதநான பரவா துய்க்கும் பழவினைப் பரிசி லேனே. ந

சுடலைசேர் சுண்ண மெய்யா சுருமபுண விரிந்த கொன்றைப்
படலைசே ரலங்கன மார்பா பழனஞ்சோ கழனித் தெந்கின
மடலைநீர் கிழிய வோடி யதனிடை மணிகள் சிந்தும்
கெடிலவீ ரட்ட மேய கிளாசடை முடிய னாரே. ச

மந்திர முள்ள தாக மறிகட லெழுநெய் யாக
இந்திரன வேள்வித் தீயி லெழுந்ததோ கொழுநதின வண்ணம்
சிந்திர மாக நோக்கித் தெருட்டுவார தெருட்ட வநது
கந்திரம் முாலுஞ் சோலைக கானவங் கெடிலத் தாரே. ௫-௭-௭-அ-க

மைஞ்ஞல மனைய கண்ணாள் பங்கனமா மலையை யோடி
மெய்ஞ்ஞரம் புதிரம் பில்க விசைதணிந் தாக்கன வீழ்ந்து
கைஞ்ஞரம் பெழுவின கொண்டு காதலா லினிது சொன்ன
கினனரங் கேட்டு கந்தார கெடிலவீ ரட்ட னாரே. க௦

திருச்சிற்றம்பலம்

திருச்செம்பொன்பள்ளி

திருநேரிசை

திருச்சிற்றம்பலம்

உன்னினுள் ஞாயிரை வாட்டி யுணாவினர்க் கெளிய ராகி
வானினுள் வான வாகுகும் அறியலா காத வஞ்சா
நானெனிற் றானே யெனனு ஞானத்தார பத்தா நெஞ்சுள
தேனுமின் னமுது மாறா திருச்செம்பொன பள்ளி யாரே. க

நொயயவா விழுமி யாரு தூலினுள் நெறியைக் காட்டும்
மெய்யவா பொய்யு மில்லா ருடலெனு மிடிஞ்சில் தனனில்
நெய்யமா திரியு மாகி நெஞ்சத்துள விளககு மாகிச்
செய்யவா கரிய கண்டா திருச்செம்பொன பள்ளி யாரே. உ

வெள்ளியா கரியா செய்யர் விண்ணவ ரவாகள் நெஞ்சுள
ஒள்ளிய ருழி யூழி யுலகம தேத்த நின்ற
பள்ளியர் நெஞ்சத் துள்ளார பஞ்சமம் பாடி யாடும்
தெள்ளியா கள்ளந் தீர்ப்பார திருச்செம்பொன பள்ளி யாரே.ங

தநதைபுந் தாயு மாகித் தானவன ஞான மூர்த்தி
முந்திய தேவர் கூடி முறைமுறை யிருக்குச் சொல்லி
எந்தைநீ சரண மென்றங் கிமையவர் பரவி யேததச்
சிந்தைபுட் சிவம தானா திருச்செம்பொன பள்ளி யாரே. ச

ஆறுடைச் சடையா போலும் அனபருக கனபா போலும்
கூறுடை மெய்யர் போலங் கோளர வரையர் போலும்
நீறுடை யழகா போலு நெய்தலே கமழு நீர்மைச்
சேறுடைக கமல வேலித் திருச்செம்பொன பள்ளி யாரே. ஞ

ஞாலமு மறிய வேண்டில் நனநென வாழ லுற்றீர்
காலமுங் கழிய லான கள்ளத்தை ஒழிய கில்லீர்
கோலமும் வேண்டா ஆவச் செற்றங்கள் குரோத நீக்கில்
சீலமும் நோன்பு மாவா திருச்செம்பொன பள்ளி யாரே. ஈ

புரிகாலே நேசஞ் செய்ய இருநதபுண் டரீகத் தாரும்
எரிகாலே மூன்று மாகி யிமையவர் தொழகின றாரும்

தெரிகாலே மூன்று சந்தி தியானித்து வணங்க நின்று
திரிகாலங் கண்ட வெநதை திருச்செம்பொன பள்ளி யாரே. ௭

காருடைக் கொன்றை மாலு கதிமதி யரவி னோடும்
நீருடைச் சடையுள் வைத்த நீதியார் நீதி யுள்ளாரா
பாரொடு விண்ணு மண்ணும் பதினெட்டுக கணங்க ளேத்தச
சீரொடு பாட லானா திருச்செம்பொன பள்ளி யாரே. ௮

ஒவாத மறைவல் லானு மோதநீர் வண்ணன காணு
மூவாத பிறப்பி லாரு முனிகளா னாக ளேத்தும்
பூவான மூனறும் முந்தூற றறுபது மாகு மெநதை
தேவாதி தேவ ரெனறும் திருச்செம்பொன பள்ளி யாரே ௯

அங்கங்க ளாறு நானகு மந்தணாக கருளிச் செயது
சங்கங்கள் பாட ஆடுஞ் சங்கரன மலையெ டித்தான
அங்கங்க ளுதிாந்து சோர அலறிட அடாத்தி நின்றும்
செங்கண்வெள் ளேற தேறும் திருச்செம்பொன பள்ளி யாரே.

திருச்சிறற்பலம்

திருக்கழிப்பாலு

திருநேரசை

திருச்சிறற்பலம்

நங்கையைப் பாகம் வைத்தாரா ஞானத்தை நவில வைத்தாரா
அங்கையி லனலும் வைத்தார் ஆனையி னுரிவை வைத்தாரா
தங்கையின யாமும் வைத்தாரா தாமரை மலரும் வைத்தாரா
கங்கையைச் சடையுள் வைத்தாரா கழிப்பாலுச் சேர்ப்ப னாரே.

விண்ணின விரும்ப வைத்தார் வேள்வியை வேட்க வைத்தாரா
பண்ணினப் பாட வைத்தார் பத்தாகள் பயில வைத்தாரா
மண்ணினத் தாவ நீண்ட மாலினுக் கருளும் வைத்தாரா
கண்ணின நெற்றி வைத்தாரா கழிப்பாலுச் சோப்ப னாரே. ௨

வாமனை வணங்க வைத்தார் வாயின வாழ்த்த வைத்தாரா
சோமனைச் சடைமேல் வைத்தார் சோதியுட் சோதி வைத்தாரா

ஆமனெய் யாட வைத்தா ரன்பெனும் பாசம் வைத்தார்
காமனைக் காய்ந்த கண்ணார் கழிப்பாலைச் சோப்ப னரே. ௩

அரியன அங்கம் வேத மந்தணர்க் கருளும் வைத்தார்
பெரியன புரங்கள் மூன்றும் பேரழ லுண்ண வைத்தார்
பரியதீ வண்ண ராகிப் பவளம்போல் நிறத்தை வைத்தார்
கரியதோர் கண்டம் வைத்தார் கழிப்பாலைச் சேர்ப்ப னரே. ௪

கூரிருள் கிழிய நின்ற கொடுமழுக் கையில் வைத்தார்
பேரிருள் கழிய மல்கு பிறைபுனற் சடையுள் வைத்தார்
ஆரிரு ளண்டம வைத்தார் அறுவகைச் சமயம் வைத்தார்
காரிருள் கண்டம் வைத்தார் கழிப்பாலைச் சேர்ப்ப னரே. ௫

உட்டங்கு சிந்தை வைத்தார் உள்குவார்க் குள்ளம் வைத்தார்
விட்டங்கு வேள்வி வைத்தார் வெந்துயர் தீர வைத்தார்
நட்டங்கு நடமும் வைத்தார் ஞாலமு நவில வைத்தார்
கட்டங்கு தோண்மேல் வைத்தார் கழிப்பாலைச் சோப்ப னரே. ௬

ஊனப்பே ரொழிய வைத்தா ரோதியே யுணர வைத்தார்
ஞானப்போ நவில வைத்தார் ஞானமு நடுவும் வைத்தார்
வானப்பே ராறும் வைத்தார் வைகுந்தற் காழி வைத்தார்
கானப்போ காதல் வைத்தார் கழிப்பாலைச் சோப்ப னரே. ௭

கொங்கினு மரும்பு வைத்தார் கூற்றங்கள் கெடுக வைத்தார்
சங்கினுள் முத்தம் வைத்தார் சாம்பலும் பூச வைத்தார்
அங்கமும வேதம வைத்தா ராலமு முண்டு வைத்தார்
கங்குலும் பகலும் வைத்தார் கழிப்பாலைச் சேர்ப்ப னரே. ௮

சதாமுகன றுனு மாலுந் தம்மிலே யிகலக கண்டு
எதிாமுக^௧ மினறி நின்ற எரியுரு வதனை வைத்தார்
பிதிாமுகன காலன றனைனக கால்தனிற் பிதிர வைத்தார்
கதிாமுகஞ் சடையில் வைத்தார் கழிப்பாலைச் சேர்ப்ப னரே. ௯

மாலினான் நங்கை யஞ்ச மதிலிலங் கைக்கு மனன
வேலினான் வெகுண்டெ டிககக் காண்டலும வேத நாவன்
நூலினான் நோக்கி நகரு நொடிப்பதோ ரளவில் வீழக்
காலினா லானறி யிட்டார் கழிப்பாலைச் சேர்ப்ப னரே. ௧௦

திருச்சிற்றம்பலம்

திருக்கடவூர்

திருநேரிசை

திருச்சிற்றம்பலம்

பொள்ளத்த காய மாயப் பொருளினைப் போக மாதர்
வெள்ளத்தைக் கழிக்க வேண்டில் விரும்புமின விளக்குத் தூபம்
உள்ளத்த திரியொன் றேற்றி யுணருமா றுணர வல்லார்
கள்ளத்தைக் கழிப்பா போலுங் கடவூர்வீ ரட்ட னாரே. க

மண்ணிடைக் குரம்பை தனை மதித்துநீ மைய லெய்தில்
விண்ணிடைத் தரும ராசன வேண்டினால் விலக்கு வாரார்
பண்ணிடைச் சுவைகள் பாடி யாடிடும் பத்தர்க் கெனறுங்
கண்ணிடை மணியா போலுங் கடவூர்வீ ரட்ட னாரே. உ

பொருத்திய குரம்பை தன்னுட் பொய்ந்நடை செலுதது கினறீர்
ஒருத்தனை யுணர மாட்டி ருள்ளத்திற கொடுமை நீக்கீர்
வருத்தின களிறு தனை வருத்துமா வருத்த வல்லார்
கருத்தினி லிருப்பா போலுங் கடவூர்வீ ரட்ட னாரே. ஈ

பெரும்புலர் கால மூழ்கிப் பித்தற்குப் பத்த ராகி
அரும்பொடு மலர்கள் கொண்டாங் கார்வத்தை யுள்ளே வைத்து
விரும்பினல் விளக்குத் தூபம் விதியின லிடவல் லார்க்குக்
கரும்பினிற் கட்டி போல்வார் கடவூர்வீ ரட்ட னாரே. ச

தலக்கமே செய்து வாழ்ந்து தககவா ரெனறு மினறி
விலக்குவா ரிலாமை யாலே விளக்கதிற் கோழி போனறேன
மலக்குவார் மனத்தி னுள்ளே காலஞர் தமாகள் வந்து
கலக்கநான் கலங்கு கினறேன் கடவூர்வீ ரட்ட னாரே. ரு

பழியுடை யாக்கை தனனிற் பாழுக்கே நீரி றைத்து
வழியிடை வாழ மாட்டேன் மாயமுந் தெளிய கில்லென்
அழிவுடைத் தாய வாழ்க்கை யைவரா லிலைக்கப் பட்டுக்
கழியிடைத் தோணி போனறேன் கடவூர்வீ ரட்ட னாரே. ஈ

மாயத்தை யறிய மாட்டேன் மையல்கொண் மனத்த னாகிப்
பேயொத்துக் கூகை யானேன பிஞ்ஞகா பிறப்பொன் றில்லீ

நேயத்தால் நினைய மாட்டேன் நீதனே நீச னேன்னான
காயத்தைக் கழிக்க மாட்டேன கடலூவீ ரட்ட னீரே.

எ

பற்றிலா வாழ்க்கை வாழ்ந்து பாழுககே நீரி றைத்தேன
உற்றலால் கயவர் தேரு ரொன்னுங்கட் டொரையோ டொத்தேன
எற்றுளே னெனசெய் கேளு னிடும்பையால் ஞான மேதுங்
கற்றிலேன களைகண் கானேன கடலூவீ ரட்ட னீரே.

அ

சேலினநே ரனைய கண்ணா திறமவிட்டுச் சிவனு கனபாய்ப்
பாலுநற் றயிரெய் யோடு பலபல ஆட்டி யெனறும்
மாலீனத் தவிர நின்ற மாககண்டற் காக அனறு
காலின யுதைப்பா போலுங் கடலூவீ ரட்ட னாரே.

க

மூந்துரு விருவ ரோடு மூவரு மாயி னாரும்
இந்திர னோடு தேவ நிருடிக ளினபரு செய்ய
வந்திரு பதுகன தோளா லெடுத்தவன வலியை வாட்டிக்
கந்திரு வங்குள் கேட்டா கடலூவீ ரட்ட னாரே.

க0

திருச்சிற்றம்பலம்

திருப்பயற்றார்

திருநேரிசை

திருச்சிற்றம்பலம்

உரித்திட்டா ரான யினதோல் உதிர்வா ரொழுகி யோட
விரித்திட்டா ருமையா ளானுசி விரல்விதிர்த் தலககண் நோக்கித்
தரித்திட்டா சிறிது போது தரிக்கில ராகித் தாமுஞ்
சிரித்திட்டா ரெயிறு தோனறத் திருப்பயற் றார னாரே.

க

உவந்திட்டங் குமையோர் பாகம் வைத்தவ ருழி யூழி
பவந்திட்ட பரம னாதாம் மலைச்சில நாக மேற்றிக
கவர்ந்திட்ட புரங்கள் மூனறுங் கனவெரி யாகச்-சீறிச்
சிவந்திட்ட கண்ணர் போலுந் திருப்பயற் றார னாரே.

உ

நங்களுக கருள தெனறு நானமறை யோது வாகள்
தங்களுக் கருளு மெங்கள் தத்துவன தழலன தனனை
எங்களுக கருள்செ யெனை நின்றவன நாகம அஞ்சந்
திங்களுக் கருளிச் செயதார் திருப்பயற றூர னாரே.

ந

பாத்தனுக் கருளும் வைத்தார பாம்பரை யாட வைத்தார
சாத்தனை மகனா வைத்தார் சாமுண்டி சாம வேதங்
கூததொடும் பாட வைத்தார கோளரா மதியம நல்ல
தீர்த்தமுனா சடைமேல் வைத்தார திருப்பயற றூர னாரே.

ச

மூவகை மூவா போலும் முற்றுமா நெறிக் கண்ணா
நாவகை நாவா போலும் நானமறை ஞான மெல்லாம
ஆவகை யாவா போலும் ஆதிரை நாளா போலுந்
தேவாகள் தேவா போலுந் திருப்பயற றூர னாரே.

ரு

ஞாயிறாய் நமனு மாகி வருணனாய்ச் சோம னாகித்
தீயறா நிருதி வாயுத் திப்பிய சாந்த னாகிப்
பேயறாக் காட்டி லாடும் பிஞ்ஞக நெந்தை பெம்மான
தீயறாக் கையர் போலுந் திருப்பயற றூர னாரே.

ஈ

ஆவியா யவியு மாகி யருக்கமாயப் பெருக்க மாகிப்
பாவியர் பாவந் தீர்க்கும் பரமனாய்ப் பிரம னாகித்
காவியந் கண்ண ளாகிக் கடல்வண்ண மாகி நின்ற
தேவியைப் பாகம் வைத்தார திருப்பயற றூர னாரே.

எ

தந்தையாய்த் தாயு மாகித் தரணியாய்த் தரணி யுள்ளாக்
கெந்தையு மென்ன நின்ற வேழுல குடனு மாகி
எந்தையெம் பிரானே யெனறென் னுஞ்சுவா ருள்ள தென்றுஞ்
சிறதையுஞ் சிவமு மாவார திருப்பயற றூர னாரே.

அ

புலன்களைப் போக நீக்கிப் புந்தியை யொருங்க வைத்து
இலன்களைப் போக நின்று இரண்டையு நீக்கி யொன்றாய்
மலங்களை மாற்ற வல்லா மனத்தினுட் போக மாகிச்
சினங்களைக் களைவர் போலுந் திருப்பயற றூர னாரே.

க

மூர்த்திதன மலையின மீது போகாதால் முனிந்து நோக்கிப்
பார்சதுத்தான பூமி மேலாற் பாய்ந்துடன் மலையைப் பற்றி

ஆர்த்திட்டான முடிகள் பத்தும் அடாத்துநல் லரிவை யஞ்சத
தேத்தெத்தா என்னக கேட்டா திருப்பயற லூர னாரே.

க௦

திருச்சிற்றம்பலம்

திருமறைக்காடு

திருநேரிகை

திருச்சிற்றம்பலம்

இந்திர னோடு தேவ ரிருடிக ளேத்துகின்ற
சுந்தர மாநா போலுந் துதிககலாஞ் சோதி போலுஞ்
சந்திர னோடுங் கங்கை அரவையுஞ் சடையுள் வைத்து
மந்திர மாநா போலும் மாமறைக் காட னாரே.

க

தேயன நாட ராகித் தேவர்கள் தேவா போலும்
பாயன நாடறுக்கும் பத்தர்கள் பணிய வமமின
காயன நாடு கண்டங் கதனுளாரா காள கண்டா
மாயன நாடா போலும் மாமறைக் காட னாரே.

உ

அறுமையிவ வுலகு தனை யாமெனக் கருதி நினறு
வெறுமையின மனைகள் வாழ்ந்து வினைகளால நலிவு ணுதே
சிறுமதி யரவங் கொணறை திகழ்தரு சடையுள் வைத்து
மறுமையு மிம்மை யாவா மாமறைக் காட னாரே.

ங

காலகொடுத் திருகை யேற்றிக் கழிநிறைத் திறைச்சி மேய்ந்து
தோல்படுத துதிர நீராற சுவரெடுத திரண்டு வாசல்
ஏல்வுடைத் தாவ மைத்தங் கேழுசா லேகம் பண்ணி
மால்கொடுத் தாவி வைத்தார மாமறைக் காட னாரே.

ச

விண்ணினா விண்ணின மிககா வேதங்கள் விரும்பி யோதப
பண்ணினா கினன ரங்கள் பத்தர்கள் பாடி யாடக்
கண்ணினார் கண்ணி னுள்ளே சோதியாய் நினற எந்தை
மண்ணினார் வலங்கொண் டேததும் மாமறைக் காட னாரே.

ரு

அங்கையு ளனலும் வைத்தா ரறுவகைச சமயம் வைத்தா
தங்கையில் வீணை வைத்தா தம்மடி பரவ வைத்தா

திங்களைக் கங்கை யோடு திகழ்தரு சடையுள் வைத்தார்
மங்கையைப் பாகம் வைத்தாரா மாமறைக் காட னாரே. சு

கீதராய்க் கீதங் கேட்டுக் கினனார் தனை வைத்தார்
வேதராய் வேத மோதி விளங்கிய சோதி வைத்தார்
ஏதராய் நட்ட மாடி யிட்டமாய்க் கங்கை யோடு
மாதையோர் பாகம் வைத்தாரா மாமறைக் காட னாரே. எ

கனத்தினார் வலியு டைய கடிமதி லரண மூன்றுஞ்
சினத்தினுட் சினமாய் நினறு தீயெழுச் செற்றா போலும்
தனத்தினைத் தவிர்ந்து நினறு தம்மடி பரவு வராக்கு
மனத்தினுள் மாசு தீர்ப்பாரா மாமறைக் காட னாரே. அ

தேசனைத் தேசன் தனைத் தேவாகள் போற்றி சைப்பார்
வாசனை செய்து நினறு வைகலும் வணங்கு மினகள்
காசினைக் கனலை யெனறுங் கருத்தினில் வைத்த வர்க்கு
மாசினைத் தீர்ப்பா போலும் மாமறைக் காட னாரே. கூ

பிணியுடை யாக்கை தனைப் பிறப்பறுத் துய்ய வேண்டில்
பணியுடைத் தொழில்கள் பூண்டு பத்தாகள பற்றி னாலே
துணிவுடை யாகக் னோடி யெடுத்தலுந் தோகை அஞ்சு
மணிமுடிப் பத்தி றுத்தாரா மாமறைக் காட னாரே. க௦

திருச்சிறற்பலம்

திருமறைக்காடு

திருநேரசை

திருச்சிறற்பலம்

தேரையு மேல்க டாவித் திண்ணமாத் தெழித்து நோக்கி
யாரையு மேலுணரா வாண்மையான மிககான றனைப்
பாரையும் விண்ணும் அஞ்சப் பார்த்தோள் முடிய டாத்துக்
காரிகை யஞ்ச லெனபார கலிமறைக் காட னாரே. க

முக்கிமுன வெகுண்டெ டுத்த முடியுடை யாககா கோனை
நக்கிருந் தூன்றிச் செனனி நாண்மதி வைத்த எந்தை

அக்கர வாமை பூண்ட அழகனா கருத்தி னாலே
தெக்குநீர்த் திரைகள் மோதும் திருமறைக் காட னாரே. ௨

மிகப்பெருத் துலாவ மிக்கா னககொரு தோக டாவி
அகப்படுத தெனறு தானு மாண்மையால் மிக்க ரக்கன
உகைத்தெழுத் தானம லையை ஊனறலு மவனை யாங்கே
நகைப்படுத் தருளி னானு நாணமறைக் காடு தானே. ௩

அந்தரம் தோக டாவி யாரிவ னென்று சொல்லி
உந்தினுன மாம லையை யூனறலு மொள்ள ரக்கன
பந்தமாந் தலைகள் பத்தும் வாய்கள்விட் டலறி வீழ்ச்
சிந்தனை செய்து விட்டா திருமறைக் காட னாரே. ௪

தடுக்கவுந் தாங்க வொண்ணாத் தனவலி யுடைய னாகிக்
கடுக்கவோர் தோக டாவிக் கையிரு பதுக ளாலும்
எடுப்பன நானெனன பண்ட மெனறெழுத் தானே யேங்க
அடுக்கவே வல்ல னாராம் அணிமறைக் காடு தானே. ௫

நாள்முடிக் கினற சீரான நடுங்கியே மீது போகான
கோள்பிடித் தார்த்த கையான கொடியனமா வலிய னென்று
நீள்முடிச் சடையா சேரு நீள்வரை யெடுக்க லுறறான
தோள்முடி நெரிய வைத்தாரா தொனமறைக் காட னாரே. ௬

பத்துவா யிரட்டிக் கைக் குடையனமா வலிய னென்று
பொத்திவாய் தீமை செய்த பொருவலி அரககா கோனைக்
கத்திவாய் கதற அனறு கால்விர லானறி யிட்டார்
முத்துவாய்த் திரைகள் மோதும் முதுமறைக் காட னாரே. ௭

பககமே விட்ட கையான பாங்கிலா மதிய னாகிப்
புக்கனன மாம லைக்கீழ்ப் போதுமா றறிய மாட்டான
மிக்கமா மதிகள் கெட்டு வீரமு மிழந்த வாறே
நக்கன பூத மெல்லாம் நாணமறைக் காட னாரே. ௮

நாணஞ்சு கைய னாகி நனமுடி பத்தி னேடு
பாணஞ்சு முன்னி ழந்து பாங்கிலா மதிய னாகி
நீணஞ்சு தானுணரா நினறெழுத் தானே யனறு
ஏணஞ்சு கைகள் செய்தா ரொழினமறைக் காட னாரே. ௯

கங்கைநீர் சடையுள வைக்கக காண்டலும் மங்கை யூடத்
தென்கையான தோக டாவிச் சென்றெடுத் தானம லையை
முன்கைமா நாமபு வெட்டி முன்னிருக கிசைகள் பாட
அங்கைவா ளருளி னொணு ரணிமறைக காடு தானே.

க0

திருச்சிறுதம்பலம்

திருவிடைமருது

திருநேரசை

திருச்சிறுதம்பலம்

காடுடைச் சுடலை நீற்றா கையிலவெண் தலையா தையல்
பாடுடைப் பூதஞ் சூழ்ப பரமனார் மருத வைப்பில்
தோடுடைக் கைதை யோடுஞ் சூழ்கிடங் கதனைச் சூழ்ந்த
ஏடுடைக் கமல வேலி யிடைமரு திடங்கொண் டாரே.

க

முந்தையா முந்தி யுள்ளா மூவாககு முதல்வ ரானா
சந்தியார் சந்தி யுள்ளார் தவநெறி தரித்து நினரா
சிந்தையா சிந்தை யுள்ளா சிவநெறி யனைத்து மாறா
எந்தையா ரெம்பி ரானா ரிடைமரு திடங்கொண் டாரே.

உ

காருடைக் கொன்றை மாலைக கதிர்மணி யரவி னோடு
நீருடைச் சடையுள் வைத்த நீதியரா நீதி யாய
போருடை விடையொன நேற வல்லவா பொன்னித் தென்பால
ஏருடைக் கமல மோங்கு மிடைமரு திடங்கொண் டாரே.

ங

விண்ணினர் விண்ணின் மிக்கார் வேதங்கள் நானகும் அங்கம
பண்ணினா பண்ணின மிக்க பாடலா பாவந் தீர்க்குங்
கண்ணினா கண்ணின் மிக்க நுதலினர் காமற் காய்ந்த
எண்ணினா ரெண்ணின் மிக்கா ரிடைமரு திடங்கொண் டாரே.

ச

வேதங்கள் நானகும் கொண்டு விண்ணவர் பரவி யேத்தப்
பூதங்கள் பாடி யாட லுடையவன புனித நெந்தை
பாதங்கள் பரவி நின்ற பத்தாகள் தங்கண் மேலை
ஏதங்கள் தீர நினரா ரிடைமரு திடங்கொண் டாரே.

ரு

பொறியர வரையி லாத்துப பூதங்கள் பலவுளு சூழ
முறிதரு வனனி கொன்றை முதிசடை மூழ்க வைத்து
மறிதரு கங்கை தங்க வைத்தவ ரெத்தி சையும்
எறிதரு புனல்கொள வேலி யிடைமரு திடங்கொண் டாரே.

௭

படரொளி சடையி னுள்ளாற பாய்புன லரவி னேடு
சுடரொளி மதியம வைத்துத் தூவொளி தோன்று மெந்தை
அடரொளி விடையொன றேற வல்லவ ரனபா தங்கள்
இடரவை கெடவு நின்ற ரிடைமரு திடங்கொண் டாரே.

௭

கமழ்தரு சடையி னுள்ளாற கடும்புன லரவி னேடுந்
தவழ்தரு மதியம வைத்துத் தன்னடி பலரு மேத்த
மழுவது வலங்கை யேந்தி மாதொரு பாக மாகி
எழில்தரு பொழில்கள் சூழ்ந்த விடைமரு திடங்கொண் டாரே.

௮

பொன்றிகழ் கொன்றை மால புதுப்புனல வனனி மத்தம
மின்றிகழ் சடையில் வைத்து மேதகத் தோன்று கின்ற
அன்றவ ரளக்க லாகா அனலெரி யாகி நீண்டா
இன்றுட னாலக மேத்த விடைமரு திடங்கொண் டாரே.

௯

மலைபுன விரவி நினறு மதியிலா அரக்கன நூக்கத்
தலைபுட னடர்த்து மீண்டே தலைவன யருள்கள் நல்கிச
சிலைபுடை மலையை வாங்கித் திரிபுர மூன்று மெய்தா
இலைபுடை கமல வேலி யிடைமரு திடங்கொண் டாரே.

௧௦

திருச்சிறுமபலம்

திருப்பழனம்

திருநேரிசை

திருச்சிறுமபலம்

ஆடின ரொருவா போலு மலர்கமழ் சூழலி னுளைக
கூடின ரொருவர் போலுங் குளிர்புனல் வளைந்த திங்கள்
சூடின ரொருவர் போலுந் தூயநன மறைகள் நான்கும
பாடின ரொருவர் போலும் பழனத்தெம் பரம னாரே.

௧

போவதோர் நெறியு மாறா புரிசடைப் புனித ஞானான
வேவதோர் வினையிற் பட்டு வெம்மைதான விடவுந கில்லேன
கூவல்தான அவாகள் கேளார் குணமிலா ஐவா செய்யும்
பாவமே தீர நினறார் பழனத்தெம் பரம ஞரே. ௨

கண்டாய் முண்ட ராகிக கையிலோர கபால மேந்தித்
தொண்டர்கள் பாடி யாடித் தொழுகழற பரம ஞர்தாம
விண்டவர் புரங்க ளெய்த வேதியா வேத நாவா
பண்டையென வினைகள் தீர்ப்பா பழனத்தெம் பரம ஞரே. ௩

நீரவன் தீயி னோடு நிழலவ னெழில தாய
பாரவன் விண்ணின மிக்க பரமவன பரம யோகி
யாரவ னண்டமிகக திசையினோ டொளிக ளாகிப்
பாரகத் தழுத மாறா பழனத்தெம் பரம ஞரே. ௪

ஊழியா ருழி தோறு முலகினுக கொருவ ராகிப்
பாழியா பாவந் தீராகும் பராபரா பரம தாய
ஆழியா னன்னத் தானு மனறவ ரளப்பரிய
பாழியார் பரவி யேத்தும் பழனத்தெம் பரம ஞரே. ௫

ஆலினகீ ழறநக ளெல்லா மன்றவாக் கருளிச் செய்து
நூலினகீ ழவாகட் கெல்லா நுண்பொரு ளாகி நினறு
காலினகீழ்க் காலன றனைனக் கடுகத்தான பாய்ந்து பினனும்
பாலினகீழ் நெய்யு மாறார் பழனத்தெம் பரம ஞரே. ௬

ஆகித்த னங்கி சோம நயனோடு மால்பு தனும்
போதித்து நினறுலகிற் போற்றிசைத தாரி வாகள்
சோதித்தா ரேழலகுஞ் சோதியுட் சோதி யாகிப்
பாதிப்பெண் ணுருவ மாறார் பழனத்தெம் பரம ஞரே. ௭

காறறனாற் காலற் காய்ந்து காருரி போர்த்த வீசர்
தோறறனா கடலுன் நஞ்சைத் தோடுடைக காதா சோதி
ஏற்றினு ரிளவெண் திங்க ளிருமபொழில் சூழ்ந்த காயம்
பாற்றினார் வினைக ளெல்லாம் பழனத்தெம் பரம ஞரே. ௮

கண்ணனும் பிரம னோடு காண்கில ராகி வந்தே
எண்ணியுந் துதித்தும் ஏத்த எரியுரு வாகி நினறு

வண்ணநன மலர்கள தூவி வாழ்த்துவார வாழ்த்தி யேததப்
பண்ணுலாம் பாடல் கேட்டார பழனத்தெம் பரம னாரே. க

குடையுடை யரக்கன சென்று குளிராகயி லாய வெற்பின
இடைமட வரல யஞ்ச எடுத்தலு மிறைவன நோக்கி
விடையுடை விகிரதன ருனும் விரலின லூனறி மீண்டும்
படைகொடை யடிகள் போலும் பழனத்தெம் பரம னாரே. க0

திருச்சிற்றம்பலம்

திருநெய்த்தானம்

திருநேரசை

திருச்சிற்றம்பலம்

காலனை வீழச் செற்ற கழலடி யிரண்டும் வந்தென
மேலவா யிருக்கப் பெற்றேன மேதகத் தோன்று கின்ற
கோலநெய்த் தான மெனனுங் குளிர்பொழிற் கோயின மேய
நீலம்வைத் தனைய கண்ட நினைக்குமா நினைக்கின நேனே. க

காமனை யனறு கண்ணற் கனலெரி யாக நோக்கித்
தூபமூந் தீபங் காட்டித் தொழுவவாக கருள்கள் செய்து
சேமநெய்த் தான மெனனுஞ் செறிபொழிற் கோயின் மேய
வாமனை நினைந்த நெஞ்சம் வாழ்வுற நினைந்த வாறே. உ

பிறைதரு சடையின மேலே பெய்புனற் கங்கை தன்னை
உறைதர வைத்த வெங்க ளுத்தம னூழி யாய
நிறைதரு பொழில்கள் சூழ நின்றநெய்த் தான மெனறு
குறைதரு மடிய வர்க்குக் குழகனைக் கூட லாமே. ஈ

வடிதரு மழுவொன நேந்தி வார்சடை மதியம் வைத்துப்
பொடிதரு மேனி மேலே புரிதரு தூலர் போலு
நெடிதரு பொழில்கள் சூழ நின்றநெய்த் தானம் மேவி
அடிதரு கழல்க ளார்ப்ப ஆடுமெம் மணண லாரே. ச

காடிட மாக நின்று கனலெரி கையி லேந்திப்
பாடிய பூதஞ் சூழப் பண்ணுடன பலவுஞ் சொல்லி
ஆடிய கழலா சீரா ரந்தண்ணெய்த் தான மெனறுங்
கூடிய சூழக னுரைக கூடுமா றறிகி லேனே.

௩

வானவா வணங்கி யேத்தி வைகலும் மலாகள் தூவத்
தானவாக கருள்கள செய்யுஞ் சங்கான செங்கண ஏற்றன
தேனமா பொழில்கள் சூழத் திகழுநெயத் தானம் மேய
கூனிள மதியி னுனைக் கூடுமா றறிகி லேனே.

௬

காலதிற கழல்க ளாரப்பக கனலெரி கையில் வீசி
ஞாலமுங் குழிய நின்று நட்டம தாடு கின்ற
மேலவா முகடு தோய விரிசடை திசைகள் பாய
மாலொரு பாக மாக மகிழ்ந்தநெயத் தான னாரே.

௭

பந்தித்த சடையின மேலே பாயபுன லதனை வைத்து
அந்திப்போ தனலு மாடி யடிகள் ஐ யாறு புககா
வந்திப்பார வணங்கி நின்று வாழ்த்துவார வாயி னுள்ளார
சிந்திப்பார சிந்தை யுள்ளார திருந்துநெயத் தான னாரே.

௮

சோதியாய்ச் சுடரு மாறா சுண்ணவெண் சாந்து பூசி
ஒதிவா யுலக மேத்த வுகந்துதாம அருள்கள் செய்வார
ஆதியா யந்த மாறா யாவரு மிறைஞ்சி யேத்த
நீதியாய் நியம மாகி நின்றநெய்த் தான னாரே.

௯

இலையுடைப் படைகை யேந்தி மிலங்கையர் மனனன றனைத்
தலையுட னடர்த்து மீண்டே தானவற் கருள்கள் செய்து
சிலையுடன கணையைச் சேர்த்துத் திரிபுர மெரியச் செற்ற
நிலையுடை யடிகள் போலு நின்றநெய்த் தான னாரே.

௧௦

திருச்சிறுமப்பலம

திரு ஐ யா று

திருநேசை

திரு ச சி ற் ற ம் ப ல ம்

கங்கையைச் சடையுள் வைத்தா கதிப்பொறி யரவும் வைத்தார்
திங்களைத் திகழ வைத்தார் திசைதிசை தொழவும் வைத்தார்
மங்கையைப் பாகம் வைத்தார் மானமறி மழுவும் வைத்தார்
அங்கையு ளனலும் வைத்தா ரையனை யாற னாரே.

க

பொடிதனைப் பூச வைத்தார் பொங்குவெண ணாலும் வைத்தார்
கடியதோ நாகம் வைத்தார் காலனைக் கால வைத்தார்
வடிவுடை மங்கை தனை மார்பிலோர பாகம் வைத்தார்
அடியினை தொழவும் வைத்தா ரையனை யாற னாரே.

உ

உடைதரு கீளும் வைத்தா ருலகங்க ளினைத்தும் வைத்தார்
படைதரு மழுவும் வைத்தார் பாய்புலித் தோலும் வைத்தார்
விடைதரு கொடியும் வைத்தார் வெண்புரி நூலும் வைத்தார்
அடைதர அருளும் வைத்தா ரையனை யாற னாரே.

ஊ

தொண்டர்கள் தொழவும் வைத்தார் தூமதி சடையில் வைத்தார்
இண்டையைத் திகழ வைத்தார் எமக்கென்று மினபம் வைத்தார்
வண்டிசேர் குழலி னானை மருவியோர பாகம் வைத்தார்
அண்டவா னவாக ளேத்து மையனை யாற னாரே.

ச

வானவா வணங்க வைத்தார் வல்வினை மாய வைத்தார்
கானிடை நடமும் வைத்தார் காமனைக் கனலா வைத்தார்
ஆனிடை யைந்தும் வைத்தா ராட்டுவாக்க கருளும் வைத்தார்
ஆனையி னுரிவை வைத்தா ரையனை யாற னாரே.

ரு

சங்கணி குழையும் வைத்தார் சாம்பல்மெய்ப் பூச வைத்தார்
வெங்கதி ரெரிய வைத்தார் விரிபொழி லினைத்தும் வைத்தார்
கங்குலும் பகலும் வைத்தார் கடுவினை களைய வைத்தார்
அங்கம் தோத வைத்தா ரையனை யாற னாரே.

சு

பத்தாகட் கருளும் வைத்தார் பாய்விடை யேற வைத்தார்
சித்தத்தை யொன்ற வைத்தார் சிவமதே நினைய வைத்தார்

முத்தியை முற்ற வைத்தார முறைமுறை நெறிகள் வைத்தார
அத்திய னுரிவை வைத்தா ரையனை யாற னாரே. எ

ஏறுகந் தேற வைத்தா ரிடைமரு திடமும் வைத்தார்
நாறுபூங் கொன்றை வைத்தார நாகமும் அரையில் வைத்தார்
கூறுமை யாக வைத்தார கொல்புலித் தோலும் வைத்தார்
ஆறுமோர் சடையில் வைத்தா ரையனை யாற னாரே. அ

பூதங்கள் பலவும் வைத்தார பொங்குவெண் ணீறும் வைத்தார்
கீதங்கள் பாட வைத்தார கினனந் தனனை வைத்தார்
பாதங்கள் பரவ வைத்தார பத்தங்கள் பணிய வைத்தார
ஆதியும் அந்தம் வைத்தா ரையனை யாற னாரே. க

இரப்பவாக் கீய வைத்தா ரீபவர்க கருளும் வைத்தார்
கரப்பவா தங்கட் கெல்லாங் கடுநர கங்கள் வைத்தார்
பரப்புரீர் கங்கை தனனைப் படாசடைப் பாகம் வைத்தார
அரக்கனுக் கருளும் வைத்தா ரையனை யாற னாரே. க௦

திருச்சிறற்பலம்

திருஐயாறு

திருநேரிசை

திருச்சிறற்பலம்

குண்டனாய்ச் சமண ரோடே கூடிநான் கொண்ட மாலத்
துண்டனை சுடாகொள் சோதி தூநெறி யாகி நினற
அண்டனை யமர ரேறே திருவையா றமர்ந்த தேனை
தொண்டனைன ரெழுதுன் பாதஞ் சொல்லிநான திரிகின் றேனை.

பீலிகை யிடுக்கி நாளும் பெரியதோர் தவமென நெண்ணி
வாலிய தறிகள் போல மதியிலா பட்ட தென்னே
வாலியார் வணங்கி யேத்துந் திருவையா றமர்ந்த தேனே
டாலியா வெழுந்த நெஞ்ச மழகிதா வெழுந்த வாறே. உ

தட்டிடுஞ் சமண ரோடே தருக்கிநான தவமென மெண்ணி
ஒட்டிடு மனத்தி னீரோ யும்மையான செய்வ தென்னே
மொட்டிடு கமலப் பொய்கைத் திருவையா றமர்ந்த தேனே
டொட்டிடு முள்ளத் தீரோ யும்மைநா னுகந்திட் டேனே.

௩

பாசிப்பல் மாசு மெய்யா பலமிலாச் சமண ரோடு
நேசத்தா லிருந்த நெஞ்சை நீகருமா றறிய மாட்டேன
தேசத்தா பரவி யேத்துந் திருவையா றமாந்த தேனை
வாசத்தால் வணங்க வல்லா வல்வின மாயு மனறே.

௪

கடுப்பொடி யட்டி மெய்யிற் கருதியோர் தவமென் மெண்ணி
வடுக்களோ டிசைந்த நெஞ்சே மதியிலி பட்ட தென்னே
மடுக்களில வாளை பாயுந் திருவையா றமர்ந்த தேனை
அடுத்தினி னுனனு நெஞ்சே யருந்தவஞ் செய்த வாறே.

௫

துறவியென றவம தோரேன சொல்லிய செலவு செய்து
உறவினா லமண ரோடு முணாவிலே னுணாவொன றினறி
நறவமாா பொழில்கள் சூழ்ந்த திருவையா றமாந்த தேனை
மறவிலா நெஞ்ச மேநன மதியுனக் கடைந்த வாறே.

௬

பல்லுரைச் சமண ரோடே பலபல கால மெல்லாஞ்
சொல்லிய செலவு செய்தேன் சோர்வான நினைந்த போது
மல்லிகை மலருஞ் சோலைத் திருவையா றமாந்த தேனை
எல்லியும் பகலு மெல்லாம் நினைந்தபோ தினிய வாறே.

௭

மண்ணுளார் விண்ணு ளாரும் வணங்குவார் பாவம் போக
எண்ணிலாச் சமண ரோடே யிசைந்தனை யேழை நெஞ்சே
தெண்ணிலா எறிகருஞ் செனனித் திருவையா றமாந்த தேனைக்
கண்ணினாற் காணப் பெற்றுக் கருதிற்றே முடிந்த வாறே.

௮

குருந்தம தொசித்த மாலும் குலமலர் மேவி னானும்
திருந்துந் திருவடியுந் திருமுடி காண மாட்டார்
அருந்தவ முனிவ ரேத்துந் திருவையா றமாந்த தேனைப்
பொருந்தினி னுனனு நெஞ்சே பொய்வின மாயு மன்றே.

௯

அறிவிலா அரக்க னோடி யருவரை யெடுக்க லுற்று
முறுகினா னமுறுக்க கண்டு மூதறி வாள்ள நோக்கி

சிறுவினா சிறுவி ரால நெரிந்துபோய் நிலத்தில் வீழ
அறிவினா லருள்கள் செய்தான திருவையா றமாந்த தேனே.

கர

திருச்சிறறம்பலம்

திருஐயாறு

திருநேரிசை

திருச்சிறறம்பலம்

தானலா துவக மிலலை சகமலா தடிமை யில்லை
கானலா தாட வில்லை கருதுவா தங்க ஓககு
வானலா தருளு மில்லை வார்புழல் மங்கை யோடும்
ஆனலா தூவ தில்லை யையனை யாற ஓர்க்கே.

க

ஆலலா விருக்கை யில்லை யருந்தவ முனிவாக கனது
நூலலால் நொடிவ தில்லை நுண்பொரு ளாயந்து கொண்டு
மாலுநான் முகனும் கூடி மலரடி வணங்க வேலை
ஆலலா லமுத மில்லை யையனை யாற ஓர்க்கே.

உ

நரிபுரி சுடலை தனனில் நடமலால் நவிற்ற வில்லை
சுரிபுரி குழலி யோடுந் துணையலா விருக்கை யில்லை
தெரிபுரி சிந்தை யாக்குத் தெளிவலா லருளு மில்லை
அரிபுரி மலாகொண் டேத்து மையனை யாற ஓர்க்கே.

ங

தொண்டலாற் றுணையு மில்லை தோலலா துடையு மில்லை
கண்டலா தருளு மில்லை கலந்தபின் பிரிவ தில்லை
பண்டைநான் மறைகள் காண்ப் பரிசின னெனநென நெண்ணி
அண்டலா னவர்க ளேத்து மையனை யாற ஓர்க்கே.

ச

எரியலா லுருவ மில்லை யேறலா லேற வில்லை
சுரியலாற் போரவை யில்லை காண்டகு சோதி யார்க்குப்
பிரிவிலா அமரர் கூடிப பெருந்தகைப் பிரானென் றேததும்
அரியலாற் றேவி யில்லை யையனை யாற ஓர்க்கே.

ரு

என்பலாற் கலனு மில்லை யெருதலா லூர்வ தில்லை
புனபுலால் நாறு காட்டிற் பொடியலாற் சாந்து மில்லை

துன்பிலாத் தொண்டா கூடித் தொழுதழு தாடிப பாடும்
அன்பலாற பொருளு மில்லை யையனை யாற ஞாககே.

சு

கீளலா லுடைய மில்லை கிளாபொறி யரவம பைம்பூண்
தோளலாற றுணையு மில்லை தொத்தலா கினற வேனில்
வேளலாற காயப பட்ட வீரரு மில்லை மீளா

ஆளலாற கைம்மா நிலை யையனை யாற ஞாககே.

எ

சகமலா தடிமை யில்லை தானலாற றுணையு மில்லை
நகமெலாந் தேயக் கையால நாண்மலா தொழுது தூவி
முகமெலாந் கண்ணீர் மல்க முனபணிந் தேத்துந் தொண்டா
அகமலாற கோயி லில்லை யையனை யாற ஞாககே.

அ

உமையலா துருவ மில்லை யுலகலா துடைய தில்லை
நமையெலா முடைய ராவா நனமையே தீமை யில்லை
கமையெலா முடைய ராகிக் கழலடி பரவுந் தொண்டர்க்
கமைவிலா அருள்கொ டிப்பா ரையனை யாற ஞாககே.

க

மலையலா லிருககை யில்லை மதித்திடா அரக்கன றனனைத்
தலையலால் நெரித்த தில்லை தடவரைக கீழ டாத்து
நிலையிலார் புரங்கள் வேவ நெருப்பலால் விரித்த தில்லை
அலையினர் பொன்னி மன்னு மையனை யாற ஞாககே.

க0

திருச்சிற்றம்பலம்

திருச்சோற்றுத்துறை

திருநேசை

திருச்சிற்றம்பலம்

பொய்விரா மேனி தனைனப் பொருளெனக் காலம் போக்கி
மெய்விரா மனத்த னல்லேன வேதியா வேத நாவா
ஐவரா லிலககப் பட்ட ஆக்கைகொண் டயாத்துப் போனேன
செய்வரா லுகளுஞ் செம்மைத் திருச்சோற்றுத் துறைய னாரே.

க

கட்டராய் நினறு நீங்கள் காலத்தைக் கழிக்க வேண்டா
எட்டவாங் கைகள் வீசி யெல்லினி னாடு வாளை

அட்டமா மலர்கள் கொண்டே ஆனஞ்ச மாட்ட ஆடிச்
சிட்டரா யருள்கள் செய்வார் திருச்சோற்றுத் துறைய னாரே. ௨

கல்லிறை புரமூன் றெய்த கடவுளைக் காத லாலே
எல்லியும் பகலு முள்ளே யேகாந்த மாக ஏத்தும்
பல்லில்வெண தலைகை யேந்திப் பல்லி(ல்)லந் திரியுஞ் செல்வா
சொல்லுநன் பொருளு மாவார் திருச்சோற்றுத் துறைய னாரே. ௩

கறையராயக் கண்ட நெற்றிக் கண்ணராய்ப் பெண்ணோ பாகம
இறையரா யினிய ராகித் தனியராயப் பனிவெண் திங்கட்
பிறையராய்ச் செய்த வெல்லாம் பீடராயக கேடில சோற்றுத்
துறையராய்ப் புஞ்ச்தே னுள்ளச சோவுகண் டருளி னாரே. ௪

பொந்தையைப் பொருளாவெண்ணிப் பொருக்கெனக்காலம்போனேன
எந்தையே யேக மூத்தி யெனதுநின தேத்த மாட்டேன
பந்தமாய வீடு மாகிப் பரமபர மாகி நினது
சிந்தையுட் தேறல போலுந் திருச்சோற்றுத் துறைய னாரே. ௫

போத்தினிப் பிறவா வண்ணம் பிதறுமின பேதை பங்கன
பார்த்தனாக் கருள்கள் செய்த பாசுபதன் திறமே
ஆர்த்துவந் திழிவ தொத்த அலைபுனற் கவகை யேற்றுத்
தீர்த்தமாய்ப் போத விட்டா திருச்சோற்றுத் துறைய னாரே. ௬

கொந்தார்பூங் குழலி னாரைக் கூறியே காலம் போன
எந்தையெம பிரானாய் நினற இறைவனை யேத்தா தந்தோ
முந்தரா அல்கு ளாளை யுடனவைத்த ஆதி மூத்தி
செந்தாது புடைகள் சூழ்ந்த திருச்சோற்றுத் துறைய னாரே. ௭

அங்கதி ரோனவனை யண்ணலாக் கருத வேண்டா
வெங்கதி ரோனவழியே போவதற் கமைந்து கொண்மின
அங்கதி ரோனவனை யுடனவைத்த ஆதி மூத்தி
செங்கதி ரோனவ ணங்குந் திருச்சோற்றுத் துறைய னாரே. ௮

ஓதியே கழிக்கின் நீர்க் குலகத்தீ ரொருவன றனை
நீதியால் நினைய மாட்டா நினமல னென்று சொல்லீர்
சாதியா நானமு கனுஞ் சக்கரத் தானுங் காணச்
சோதியாய்ச் சுடா தானா திருச்சோற்றுத் துறைய னாரே. ௯

மற்றுநீ மனம்வை யாதே மறுமையைக் கழிக்க வேண்டில்
பெற்றதோ ருபாயந் தனனாற பிரானையே பிதற்று மினகள்
கறறுவந் தாக்க னோடிக் கயிலாய மலையெ டுக்கச்
செறறுகந் தருளிச் செய்தாா திருச்சோற்றுத் துறைய னாரே. க0

திருச்சிற்றம்பலம்

திருத் துருத் தி

திருநோசை

திருச் சிற்றம்பலம்

பொருத்திய குரம்பை தனைனப் பொருளெனக் கருத் வேண்டா
இருத்தியெப் போது நெஞ்சு ளிறைவனை ஏத்து மினகள்
ஒருத்தியைப் பாகம் வைத்தந் கொருத்தியைச் சடையுள் வைத்த
துருத்தியரு சுடரி னானைத் தொண்டனென கண்ட வாரே. க

சவைதனைச் செய்து வாழ்வான சலத்துளே யழுநதுகின்ற
இவையொரு பொருளு மல்ல இறைவனை யேத்து மினனோ
அவைபுர மூன்று மெய்தும் அடியவாக கருளிச் செயத்
சவையனைத் துருத்தி யானைத் தொண்டனென கண்ட வாரே. உ

உன்னியெப் போது நெஞ்சு ளொருவனை யேத்து மினனோ
கன்னியை யொருபால் வைத்துக் கங்கையைச் சடையுள் வைத்துப்
பொன்னியின நடுவு தன்னுட் பூம்புனல் பொலிந்து தோன்றுந்
துன்னிய துருத்தி யானைத் தொண்டனென கண்ட வாரே. ந

உணர்நிலை வலிய னாகி யுலகத்து ஞாயாகட் கெல்லாந்
தான்றிலைப் பட்டு நினறு சாாகன லகத்து வீழ்
வான்றிலைத் தேவா கூடி வானவாக் கிறைவா வென்னுந்
தோன்றிலைத் துருத்தி யானைத் தொண்டனென கண்ட வாரே. ச

உடல்தனைக் கழிக்க லுற்ற உலகத்து ஞாயாகட் கெல்லாம்
இடாதனைக் கழிக்க வேண்டி லிறைவனை யேத்து மினனோ
கடல்தனில் நஞ்சு முண்டு காண்பரி தாகி நினற
சுடாதனைத் துருத்தி யானைத் தொண்டனென கண்ட வாரே. ரு

அள்ளிலக் கடக்க வேண்டில் அரையே நினைமி னீர்கள்
பொள்ளலிக் காயந் தன்னுட் புண்டரீ கத்தி ருந்த்
வள்ளில வான வாகருவ காண்பரி தாகி நின்ற
துள்ளிலத் துருத்தி யானைத் தொண்டனேன கண்ட வாறே. சு

பாதியி லுமையாள் தனைப் பாகமா வைத்த பண்பன
வேதிய னென்று சொல்லி விண்ணவா விரும்பி யேத்தசு
சாதியாஞ் சதுர்மு கனுஞ் சககரத் தானுங் காணச்
சோதியைத் துருத்தி யானைத் தொண்டனேன கண்ட வாறே. எ

சாமனை வாழ்க்கை யான சலத்துளே யழுந்த வேண்டா
தூமநல் லகிலுங் காட்டித் தொழுதடி வணங்கு மினனே
சோமனைச் சடையுள் வைத்துத் தொன்னெறி பலவுங் காட்டுந்
தூமனத் துருத்தி யானைத் தொண்டனேன கண்ட வாறே அ

குண்டரே சமணா புத்தர் குறியறி யாது நின்று
கண்டதே கருது வாகள கருத்தெண்ணு தொழிமி னீர்கள்
விண்டவா புரங்க ளெய்து விண்ணவாக கருள்கள் செயத்
தொண்டாகள் துணையி னானைத் துருத்திநான கண்ட வாறே. க

பிண்டத்தைக் கழிக்க வேண்டிற் பிரானையே பிதற்று மின்கள்
அண்டத்தைக் கழிய நீண்ட அடலாக கனற னுணமை
கண்டொத்துக் கால்விரலா லானறிமீண டருளிச் செய்த
துண்டத்துத் துருத்தி யானைத் தொண்டனேன கண்ட வாறே. க

திருச்சிறறம்பலம்

திருக்காஞ்சித் திருமேற்றளி

திருநேரிசை

திருச்சிறறம்பலம்

மறையது பாடிப் பிசைசக் கெனறகந் திரிந்து வாழ்வார
பிறையது சடைமு டிமேற பெய்வளை யான்தன் னேடுங்
கறையது கண்டங் கொண்டா காஞ்சிமா நகர்தன் னுள்ளால்
இறையவா பாட லாடல் இலங்குமேற் றளிய னுரே. க

மாலன மாயன தனனை மகிழ்நதனா வீருத்த ராகும்
பாலனா பசுபதியா பாலவெள்ளை நீறு பூசிக
காலனைக் காலாற செற்றா காஞ்சிமா நகாதன னுள்ளால்
ஏலநற கடம்பன தானை இலங்குமேற றளிய னாரே.

உ

விண்ணிடை விண்ண வாகள விருமபிவந திறைஞ்சி வழுத்தப்
பண்ணிடைச சுவையின் மிகக கினனரம பாடல கேட்பார
கண்ணிடை மணியி னொப்பார காஞ்சிமா நகாதன னுள்ளால்
எண்ணிடை யெழுத்து மாறா ரிலங்குமேற் றளிய னாரே.

ந

சோமனை யரவி னோடு சூழ்தரக கங்கை சூழ
வாமனை வான வாகள் வலங்கொடு வந்து போற்றக
காமனைக் காயந்த கண்ணா காஞ்சிமா நகாதன னுள்ளால்
ஏமநின ருடு மெந்தை இலங்குமேற றளிய னாரே.

ச

ஊனவ னுயிரி னோடு முலகங்க னூழி யாகித்
தானவா தனமு மாகித் தனஞ்சய னோடெ திரந்த
கானவா காள கண்டா காஞ்சிமா நகாதன னுள்ளால்
ஏனமக கோடு பூண்டா ரிலங்குமேற றளிய னாரே.

ரு

மாயன மால னாகி மலரவ னாகி மண்ணய்த
தேயமாய்த் திசையெட டாகித் திரத்தமாய்த் திரிதா கினற
காயமாயக காயத் துள்ளா காஞ்சிமா நகாதன னுள்ளால்
ஏயமென ரோளி பாக ரிலங்குமேற றளிய னாரே.

சு

மண்ணினை யுண்ட மாயன தனனையோ பாகங் கொண்டா
பண்ணினைப் பாடி யாடும பத்தாகள சித்தங் கொண்டா
கண்ணினை மூன்றுங் கொண்டா காஞ்சிமா நகாதன னுள்ளால்
எண்ணினை யெண்ண வைத்தா ரிலங்குமேற றளிய னாரே.

எ

செல்லியைப் பாகங் கொண்டா சேநனை மகனாக் கொண்டா
மல்லிகைக் கண்ணி யோடு மாமலாக் கொன்றை சூழக்
கல்லியைக் கணையி லாத காஞ்சிமா நகாதன னுள்ளால்
எல்லியை விளங்க நினரா ரிலங்குமேற றளிய னாரே.

அ

வேறினை யின்றி யென்றும் விளங்கொளி மருங்கி னானைக்
கூறியல பாகம் வைத்தா கோளரா மதியும் வைத்தார்

ஆறினைச் சடையுள் வைத்தா ரணிபொழிற கச்சி தனனுள்
ஏறினை யேறு மெந்தை யிலங்குமேற றளிய னாரே.

க

தெனவன மலையெ டுக்கச் சேயிழை நடுங்க கண்டு
மனவன விரலா லூன்ற மணிமுடி நெரிய வாயால
கணவின் கீதம் பாடக கேட்டவா காஞ்சி தனனுள்
இன்னவர் கருளிச் செய்தா ரிலங்குமேற றளிய னாரே.

க௦

திருச்சிற்றம்பலம்

திரு ஏ க ம ப ம்

திருநேரிசை

திருச்சிற்றம்பலம்

நம்பனை நகர மூனறும் எரியுண வெருவ நோகும்
அம்பனை யமுதை யாறறை யணிபொழிற கச்சி யுள்ளே
கம்பனை ககிாவெண் திங்கட் செஞ்சடைக கடவுள் தனனைச்
செம்பனைப் பவளத் தூணைச் சிந்தியா எழுகின றேனே.

க

ஒருமுழ முள்ள குட்ட மொனபது துறையு டைத்தாய
அரை முழம் அதனகலம் அதனில்வாழ முதலை யைந்து
பெருமுழை வாயதல பற்றிக் கிடந்துநான பிதற்று கினறேன
கருமுகில் தவழு மாடக கச்சியே கமப னீரே.

உ

மலையினா மகளோரா பாக மைந்தனா மழுவொன நேந்திச்
சிலையினால் மதில்கள மூனறந் தீயெழச் செற்ற செல்வா
இலையினார் சூல மேந்தி ஏகம்பம் மேவி னாரைத்
தலையினால் வணங்க வல்லா தலைவாகருந் தலைவா தாமே.

ங

பூத்தபொற கொன்றை மலை புரிசடைக கணிந்த செல்வா
தீரத்தமாங் கங்கை யாளாத் திருமுடி திகழ வைத்து
ஏததுவா ரேத்த லினற ஏகம்பம் மேவி னாரை
வாழ்த்துமா றறிய மாட்டேன மால்கொடு மயங்கி னேனே.

ச

மையினா மலாநெ டுங்கண் மங்கையோர பங்க ராகிக்
கையிலோர கபால மேந்திக் கடைதொழும் பலிகொள வாரதாம்

எய்வதோ ரேன மோட்டி யேகம்பம் மேவி னாரைக்
கையினா ரெழுவல் லாக்குக கடுவினை கலைய லாமே.

ரு

தருவினை மருவுங் கங்கை தங்கிய சடைய நெங்கள்
அருவினை யகல் நல்கும் அண்ணலை யமரா போற்றுந்
திருவினைத் திருவே கம்பரு செப்பிட உறைய வல்ல
உருவினை யுருகி யாங்கே யுள்ளத்தா லுக்ககின நேனே.

சு

கொண்டதோர் கோல மாகிக் கோலக்கா வுடைய கூத்தன
உண்டதோர் நஞ்சு மாகி யுலகெலாம் உய்ய வுண்டான
எண்டிசை யோரு மேத்த நின்றவே கம்பன தனனைக்
கணநொ னடிமை செயவான கருதியே திரிகின நேனே.

எ

படமுடை யரவி னோடு பனிமதி யதனைச் சூழிக்
கடமுடை யுரிவை மூழிக் கண்டவ ரஞ்சு அமம்
இடமுடைக கச்சி தனனு ளேகம்பம் மேவி னானறன
நடமுடை யாடல் காண ஞாலந்தா னுயந்த வாறே.

அ

பொன்றிகழ் கொன்றை மாலு பொருந்திய நெடுநதண் மாப்பா
நன்றியிற் புருந்தெ னுள்ளம் மெள்ளவே நவில நின்ற
குன்றியி லடுத்த மேனிக் குவளையங் கண்ட ரொம்மை
இன்றியில் போது கண்டா ரினியரே கம்ப னாரே.

க

துருத்தியா பழனத் துள்ளார தொண்டாகள் பலரு மேத்த
அருத்தியா லனபு செய்வா ரவாவாக் கருளகள் செய்தே
எருத்தினை யிசைய வேறி யேகம்பம் மேவி னாக்கு
வருத்தினை றடிமை செயவா வல்வினை மாயு மனறே.

க0

திருசசிறறம்பலம்

திருஒற்றியூர்

திருநேரிசை

திருச்சிறறம்பலம்

வெள்ளத்தைச் சடையில் வைத்த வேதகீ தனறன பாதம்
மொளத்தா னடைய வேண்டின மெயதரு ஞானத் தீயால்
களளத்தைக் கழிய நின்றா காயத்துக் கலந்த நின்ற
உளளத்து ளொளியு மாரு மொற்றியூ ருடைய கோவே.

க

வசிப்பெனும் வாழ்க்கை வேண்டா வானவ ரிறைவன நினறு
புசிப்பதோர பொள்ள லாககை யதனெடும புணாவு வேண்டில்
அசிப்பெனும் மருந்த வத்தா லானமாலி னிடம் தாகி
உசிப்பெனும் முணர்வு முள்ள ரொற்றியூ ருடைய கோவே. ௨

தானத்தைச் செய்து வாழ்வான சலத்துளே யழுநதுகின்றீர்
வானத்தை வணங்க வேண்டில் வம்மினக லவலீ ராகில்
ஞானத்தை விளக்கை யேற்றி நாடியுள் விரவ வல்லார
ஊனத்தை யொழிப்பா போலு மொற்றியூ ருடைய கோவே. ௩

காமத்து ளழுநதி நினறு கண்டரா லொறுபபுண னாதே
சாமத்து வேத மாகி நின்றதோர சயமபு தனனை
ஏமத்து மிடையி ராவும் ஏகாந்த மியமபு வாககு
ஓமத்து ளொளிய தாகு மொற்றியூ ருடைய கோவே. ௪

சமையமே லாறு மாகித் தானொரு சயமபு வாகி
இமையவா பரவி யேதத் துனிதினநு கிருந்த வீசன
கமையினே யுடைய ராகிக கழலடி பரவு வாககு
உமையொரு பாகா போலு மொற்றியூ ருடைய கோவே. ௫

ஒருத்திதன் தலைச்சென றுளைக் கரந்திடா னுலக மேத்த
ஒருத்திகு நல்ல னாகி மறுபபடுத தொளித்து மீண்டே
ஒருத்தியைப் பாகம் வைத்தா னுணர்வின லைய முண்ணி
ஒருத்திகு நல்ல னல்ல னொற்றியூ ருடைய கோவே. ௬

பிணமுடை யுடலுக் காகப் பித்தராயத் திரிநது நீங்கள்
புணாவெனும் போகம் வேண்டா போகக்லாம் பெயயை நீங்க
நிணமுடை நெஞ்சி னுள்ளால் நினைக்குமா நினைக்கின றாககு
உணர்வினே டிருப்பா போலு மொற்றியூ ருடைய கோவே. ௭

பினனுவார சடையான தனைப் பிதற்றிலாப் பேதை மாகள்
துன்னுவார நாகந தனனுட் தொல்வினை தீர வேண்டின
மன்னுவான மறைக் ளோதி மனத்திலுள் விளக்கொன நேற்றி
உன்னுவா ருள்ளத் துள்ளா ரொற்றியூ ருடைய கோவே. ௮

முளகுவா போகம் வேண்டின முயற்றியா லிடாகள் வந்தால்
எள்குவா ரொள்கி நின்றநு கிதுவொரு மாய மெனபார

பள்ளுவா பத்த ராகிப் பாடிபு மாடி நினறும்
உளகுவா ருள்ளத துள்ளா ரொற்றியூ ருடைய கோவே. க

வெறுத்துகப் புலனக லேந்தும் வேண்டிற்று வேண்டு நெஞ்சே
மறுத்துக ஆவச் செறறக குரோதங்க ளான மாயப
பொறுத்துகப் புட்பகததே ருடையான யடர ஆனறி
ஒறுத்துகந தருள்கள் செயதா ரொற்றியூ ருடைய கோவே. க௦

திருச்சிற்றம்பலம்

திருஒற்றியூ
திருநேரிசை

திருச்சிற்றம்பலம்

ஓம்பினேன கூட்டை வாளா உள்ளததோ கொடுமை வைத்துக்
காமபிலா மூழை போலக கருதிறே முக்க மாட்டேன
பாமபின வாயத தேரை போலப பலபல நினைக்கின நேனை
ஓம்பிநீ உய்யக கொள்ளா யொற்றியூ ருடைய கோவே. க

மனமெனுந தோணி பறறி மதியெனுந கோலை யூனறிச
சினமெனுஞ் சரக்கை யேற்றிச செறிகட லோடும போது
மதனெனும பாரை தாககி மறியுமபோ தறிய வெண்ணா
துனையுனு முணாவை நலகா யொற்றியூ ருடைய கோவே. உ

திருச்சிற்றம்பலம்

புரிசை கலாயம்

திருநேரிசை

திருச்சிற்றம்பலம்

கனகமா வயிர முந்து மாமணிக் கயிலை கண்டும்
உனகளு யாக்க னோடி யெடுத்தலு முமையா ளஞ்ச
அனகளாய் நின்ற வீச னூனறலு மலறி வீழ்ந்தான
மனகளு யூனறி னானேன மறித்துநோக் கிலலை யனறே. க

கதித்தவன கண்சிவந்து கயிலைநன மலையை யோடி
அதித்தவன் எடுத்திடலும அரிவைதா னஞ்சு வீசன
நெதித்தவ னூனறி யிட்ட நிலையழிந் தலறி வீழ்ந்தான
மதித்திறை யூன்றி னானேன மறித்துநோக் கிலலை யனறே. ௨

கறுத்தவன கண்சிவந்து கயிலைநன மலையைக் கையால்
மறித்தலும மங்கை யஞ்சு வானவ ரிறைவன நக்கு
நெறித்தொரு விரலா லூனற நெடுவரை போல வீழ்ந்தான
மறித்திறை யூன்றி னானேன மறித்துநோக் கிலலை யனறே. ௩

கடுத்தவன கண்சிவந்து கயிலைநன மலையை யோடி
எடுத்தலும் மங்கை யஞ்சு இறையவ னிறையே நக்கு
நொடிப்பள விரலா லூனற நோவது மலறி யிட்டான
மடித்திறை யூன்றி னானேன் மறித்துநோக் கிலலை யனறே. ௪

கனறித்தன கண்சிவந்து கயிலைநன மலையை யோடி
வெனறித்தன் கைத்த லத்தா லெடுத்தலும் வெருவ மங்கை
நனறுத்தான நக்கு நாத னூனறலு நகழ் வீழ்ந்தான
மனறித்தா னூனறி னானேன மறித்துநோக் கிலலை யனறே. ௫

களித்தவன கண்சிவந்து கயிலைநன மலையை யோடி
நெளித்தவ நெடுத்திடலு நோரிழை யஞ்சு நோக்கி
வெளித்தவ னூனறி யிட்ட வெற்பினு லலறி வீழ்ந்தான
மளித்திறை யூன்றி னானேன மறித்துநோக் கிலலை யனறே. ௬

கருத்தனாய்க் கண்சிவந்து கயிலைநன மலையைக் கையால்
எருத்தனா யெடுத்த வாறே யேந்திழை யஞ்சு ஈசன
திருத்தனாய ரினற தேவன திருவிர லூனற வீழ்ந்தான
வருத்துவா னூனறி னானேன மறித்துநோக் கிலலை யனறே. ௭

கடியவன கண்சிவந்து கயிலைநன மலையை யோடி
வடிவுடை மங்கை யஞ்சு எடுத்தலும மருவ நோக்கிசு
செடிபடத் திருவிரலா லூனறலுஞ் சிதைநது வீழ்ந்தான
வடிவுற யூன்றி னானேன மறித்துநோக் கிலலை யனறே. ௮

கரியத்தான கண்சி வந்து கயிலைநன மலையைப் பறறி
இரியத்தா நெடுத்திடலு மேந்திழை யஞ்சு வீசன

நெரியத்தா னூனரு முன்ன நிற்கிலா தலறி வீழ்ந்தான
மரியத்தா னூனறி னானேன மறித்துநோக கில்லை யனறே. க

கற்றன்ன கயிலை தனனைக் காண்டலு மரக்க னேழ்ச்
செற்றவ னெடுத்த வானே சேயிழை யஞ்ச வீசன
உற்றிறை யூனரு முன்னம் உணாவழி வகையால் வீழ்ந்தான
மற்றிறை யூனறி னானேன மறித்துநோக கில்லை யனறே. க0

திருச்சிறம்பலம்

திரு ஆ ப் பா டி

திருநேசை

திருச்சிறம்பலம்

கடலக மேழி னேடும் புவனமுங் கலந்த விண்ணும்
உடலகத் துயிரும் பாரும் ஒள்ளுழ லாகி நின்று
தடமலாக கந்த மாலை தண்மதி பகலு மாகி
மடலவிழ் கொணறே சூடி மன்னுமாப் பாடி யாரே. க

ஆகியும் அறிவு மாகி யறிவினுட் செறிவு மாகிச
சோதியுட் சுடரு மாகித் தூநெறிக் கொருவ னாகிப்
பாதியிற் பெண்ணு மாகிப் பரவுவாரா பாங்க ராகி
வேதியர் வாழுஞ் சேயஞல் விருமபுமாப் பாடி யாரே. உ

எண்ணுடை யிருக்கு மாகி யிருக்கினுட் பொருளு மாகிப்
பண்ணெடு பாடல தனனைப் பரவுவாரா பாங்க ராகிக்
கண்ணெரு நெற்றி யாகிக் கருதுவாரா கருத லாகாப்
பெண்ணெரு பாக மாகிப் பேணுமாப் பாடி யாரே. டு

அண்டமா ரமரா கோமா னாதியெம் அண்ணல் பாதங்
கொண்டவன குறிப்பி னாலே கூப்பினுன தாப் ரத்தைக்
கண்டவன தாதை பாய்வான காலற எறியக் கண்டு
தண்டியார்க் கருள்கள் செய்த தலைவராப் பாடி யாரே. ச

சிறதையுந் தெளிவு மாகித் தெளிவினுட் சிவமு மாகி
வந்தநன பயனு மாகி வாள்நுதல் பாக மாகி

மந்தமாம பொழில்கள சூழ்ந்த மண்ணிததென கரைமேன மனனி
அந்தமோ டளவி லாத அடிகளாப் பாடி யாரே. னு

வன்னிவா ளரவு மத்தம மதியழும் ஆறுஞ் சூடி
மின்னிய உருவாஞ் சோதி மெய்ப்பொருட் பயனு மாகிக
கன்னியோ பாசு மாகிக கருதுவார கருத்து மாகி
இன்னிசை தொண்டா பாட இருந்தவாப் பாடி யாரே. சு

உள்ளுமாய்ப் புறமு மாகி உருவுமா யருவு மாகி
வெள்ளமாய்க் கரைய மாகி விரிகதிர ஞாயி ருக்கி
சுள்ளமாய்க் கள்ளத் துள்ளார கருத்துமா யருத்த மாகி
அள்ளுவாரக் கள்ளல செயதிட் டிருந்தவாப் பாடி யாரே. எ

மயக்கமாயத் தெளிவு மாகி மால்வரை வளியு மாகித்
தியக்கமா யொருக்க மாகிச் சிந்தையு னொன்றி நின்று
இயக்கமா யிறுதி யாகி எண்ணிசைக் கிறைவ ராகி
அயக்கமா யடக்க மாய ஐவராப் பாடி யாரே. அ

ஆரழ லுருவ மாகி அண்டமேழ் கடந்த எந்தை
பேரொளி உருவி னனைப் பிரமனும மாலுங் காஞ்சு
சீரவை பரவி யேத்திச் சென்றடி வணங்கு வாககுப்
பேரரு ளருளிச் செய்வார பேணுமாப் பாடி யாரே. க

திண்திற லரக்க னேடிச் சீகயி லாயந் தனை
எண்ணி லிலனு மாகி யெடுத்தலும ஏழை யஞ்சு
விண்ணு நெரிய ஆனநி மிக்ககதே தலநி வீழ்ப்
பண்டிறல் கேட்டு கந்த பரமராப் பாடி யாரே. க௦

திருச்சிறற்றமபலம

திருக்குறுக்கை வீரட்டம்

திருநேரிசை

திருச்சிறற்றமபலம

ஆதியிற பிரம னாதாம அாசசித்தா ரடியி ணைக்கீழ்
ஒதிய வேத நாவ ருணருமா றுணர ஹநார
சோதியுட் சுடராய்த் தோன்றிச் சொல்லினை யிறந்தார பல்பூக்
கோதிவண் டறையுஞ் சோலைக் குறுககைவீ ரட்ட னாரே. க

நீற்றினை நிறையப் பூசி நித்தலும் நியமஞ் செயது
ஆற்றுகா பூரித் தாட்டிம அநதண னாரைக கொல்வான
சாற்றுகா னறற தெனறு தருமரா சற்காய் வந்த
கூற்றினைக குமைப்பா போலுங் குறுகைகவீ ரட்ட னாரே. உ

தழைத்ததோ ராத்தி யின்கீழ்த் தாபர மணலாற கூப்பி
அழைத்தவகே ஆவின பாலைக கறந்துகொண டாட்டக கண்டு
பிழைத்ததன தாதை தானைப் பெருங்கொடு மழுவால் வீசத்
குழைத்ததோ ரமுத மீந்தா குறுகைகவீ ரட்ட னாரே. ஈ

சிலந்தியும் ஆனைக காவிற திருநிழற் பந்தா செயது
உலந்தவண் இறந்த போதே கோசசெங்க ணனு மாகக்
கலந்தநீக காவிரிசூழ் சோனாட்டுச சோழா தங்கன
குலந்தனிற பிறப்பித் திட்டா குறுகைகவீ ரட்ட னாரே. ஈ

ஏறுட னேழ் டாததா னெண்ணியா யிரமபூக கொண்டு
ஆறுடைச் சடையி னானை அாசசித்தா னடியி னைக்கீழ்
வேறுமோர் பூக்கு றைய மெயமமலாக கண்ணை மிண்டக
கூறுமோ ராழி யீந்தா குறுகைகவீ ரட்ட னாரே. னு

கல்லின லெறிந்து கஞ்சி தாழுணுஞ் சாக்கியனா
நெல்லினர் சோறு ணமே நீளவிசும பாள வைத்தா
எல்லியாந் கெரிகை யேந்தி எழில்திகழ் நட் மாடிக
கொல்லியாம பண்ணு கந்தா குறுகைகவீ ரட்ட னாரே. ஈ

காப்பதோர் வில்லும் அம்புங் கையதோர் இறைச்சிப் பாரம்
தோற்பெருஞ் செருப்புத் தொட்டுத் தூயவாய்க் கலசம் ஆட்டித்
தீப்பெருங் கண்கள் செய்ய குருதிநீ ரொழுகத் தனகண்
கேர்ப்பதும் பற்றிக் கொண்டா குறுகைகவீ ரட்ட னாரே. ஈ

நிறைமறைக காடு தனனில் நீண்டெரி தீபந் தனனைக்
கறைநிறத் தெலிதன மூக்குச் சுட்டிடக் கன்னறு தூண்ட
நிறைகடல் மண்ணும் விண்ணும் நீண்டவா னுலக மெல்லாந்
குறைவறக கொடுப்பா போலுங் குறுகைகவீ ரட்ட னாரே. அ

அணங்குமை பாக மாக அடக்கிய ஆதி மூர்த்தி
வணங்குவா ரிடர்கள் தீர்க்கும் மருந்துநல் லருந்த வத்த

எஅ

திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள்

கணம்புல்லாக கருள்கள செய்து காதலா மடியாகக் கெனறுங்
குணங்களைக் கொடுப்பா போலுங் குறுககைவீ ரட்ட னாரே.

க

எடுத்தன நெழிற்கயிலே இலங்கையா மனனன தனனை
அடுத்தொரு விரலா லானற அலறிப்போ யவனும் வீழ்ந்து
விடுத்தனன கைந ரம்பால் வேதகீ தங்கள் பாடக
கொடுத்தனா கொற்ற வாணுள் குறுககைவீ ரட்ட னாரே.

க0

திருச்சிறறம்பலம்

திருக்குறுக்கை வீரட்டம்

திருநேரிகை

திருச்சிறறம்பலம்

நெடியமால் பிரம னோடு நீரெனும் பிலயங் கொள்ள
அடியொடு முடியுங் காணு ரஞ்சகனற் கம்பும விலலும்
துடியுடை வேட ராகித தூயமந திரங்குள சொல்லிக்
கொடிநெடுந தோகொ டுத்தாரா குறுக்கைவீ ரட்ட னாரே.

க

ஆத்தமாம் அயனு மாலும அனறிமற் றெழிந்த தேவர்
சோத்தமெம் பெருமா னெனறு தொழுதுதோத திரங்குள் சொல்லத
தோத்தமாம் அட்ட மீமுன சீருடை யேழு நாளுங்
கூத்தராய வீதி போந்தாரா குறுககைவீ ரட்ட னாரே.

உ

திருச்சிறறம்பலம்

திருக்கோடிகா

திருநேரிகை

திருச்சிறறம்பலம்

நெற்றிமேற் கண்ணி னானே நீறுமெய் பூசி னானே
கற்றைப்புன சடையி னானே கடல்விடம் பருகி னானே
செற்றவா புரங்குள் மூனறுஞ் செவ்வழல் செலுத்தி னானே
குறறமில் குணத்தி னானே கோடிகா வுடைய கோவே.

க

கடிகமழ் கொன்றை யானே கபாலங்கை யேந்தி னானே
வடிவுடை மங்கை தனனை மாபிலோர பாகத் தானே
அடியினை பரவ நாளும் அடியவாக கருஞ்செய் வானே
கொடியணி விழுவ தோவாக கோடிகா வுடைய கோவே.

உ

நீறுமெய் பூசி னானே நிழல்திகழ் மழுவி னானே
ஏறுகந் தேறி னானே யிருங்கட லழிதொப் பானே
ஆறுமோர நான்கு வேதம் அறமுரைத் தருளி னானே
கூறுமோர பெண்ணி னானே கோடிகா வுடைய கோவே.

ந

காலனைக காலாற செற்றன றருளபுரி கருணை யானே
நீலமார கண்டத் தானே நீணமுடி யமரா கோவே
ஞாலமாம பெருமை யானே நளிரினர் திங்கள் சூடுங்
கோலமார சடையி னானே கோடிகா வுடைய கோவே.

ச

பூணர வாரத் தானே புலிபுரி அரையி னானே
காணில்வெண் கோவ ணமமுங் கையிலோர கபால மேந்தி
ஊணுழர்ப் பிசைச யானே உமையொரு பாகத் தானே
கோணல்வெண் பிறையி னானே கோடிகா வுடைய கோவே.

ரு

கேழல்வெண் கொம்பு பூண்ட கிளரொளி மாபி னானே
எழையே னேழை யேனா னெனசெய்கே னெநதை பெம்மான
மாழையொண் கண்ணி னாகள வலைதனின மயங்கு கின்றேன
கூழையே றுடைய செல்வா கோடிகா வுடைய கோவே.

ஈ

அழலுமி முங்கை யானே அரிவையோர பாகத் தானே
தழலுமி முரவ மாத்துத் தலைதனிற பலிகொள் வானே
நிழலுமிழ் சோலை சூழ நீள்வரி வண்டி னங்கள்
சூழலுமிழ் கீதம் பாடுங் கோடிகா வுடைய கோவே.

எ

ஏவடு சிலையி னாலே புரமவை யெரிசெய தானே
மாவடு வகிர்கொள் கண்ணாள் மலைமகள் பாகத் தானே
ஆவடு துறைபு ளானே ஐவரா லாட்டப் பட்டேன
கோவடு குற்றந தீராய் கோடிகா வுடைய கோவே.

அ

ஏற்றநீர்க் கங்கை யானே இருநிலந் தாவி னானும்
நாற்றமர மலர்மே லேலும் நானமுக னிவர்க்க கூடி

ஆற்றலா லளக்க லுற்றாக கழலுரு வாயி னானே
கூற்றுக்குங் கூற்ற தானாய் கோடிகா வுடைய கோவே.

க

பழகநா னடிமை செய்வேன பசுபதீ பாவ நாசா
மழகளி யானே யினதோல மலைமகள் வெருவப் போத்த
அழகனே யாக்கன் திண்டோ ளருவரை நெரிய வுனறுங்
குழகனே கோல மாபா கோடிகா வுடைய கோவே.

க௦

திருச்சிற்றம்பலம்

திருஆறா

திருநேரிசை

திருச்சிற்றம்பலம்

படுகுழிப் பவவத் தனன பண்டியைப் பெய்த வாற்றால்
கெடுவதிம மனிதா வாழ்க்கை காண்டொறுங் கேது கினறேன
முடுகுவ ரிருந்துள் ஐவா மூாக்கரே யிவாக ளோடும்
அடியனேன் வாழ மாட்டே னாநாமு லட்ட னீரே.

க

புழுப்பெய்த பண்டி தனைப் புறமொரு தோலான மூடி
ஒழுககறா ஒன்பதுவா யொற்றுமை யொன்று மில்லை
சழக்குடை யிதனு ளைவா சங்கடம் பலவுஞ் செய்ய
அழிப்பனய் வாழ மாட்டே னாநாமு லட்ட னீரே.

உ

பஞ்சின்மெல் லடியி னார்கள் பாங்கரா யவாகள் நினறு
நெஞ்சில்லோய் பலவுஞ் செய்து நினையினும் நினைய வொட்டார்
நஞ்சணி மிடற்றி னானே நாதனே நம்ப னேநான
அஞ்சினேற் கஞ்ச லென்னீ ராநாமு லட்ட னீரே.

ங

கெண்டையந் தடங்கண் நல்லா தம்மையே கெழும வேண்டிக்
குண்டராய்த் திரிதந் தைவா குலைத்திடாக குழியில் தூக்கக
கண்டொன் தரிக்க கில்லேன காத்துக்கொள் கறைசோ கண்டா
அண்டவா னவர்கள் போற்று மாநாமு லட்ட னீரே.

ச

தாழ்குழ லினசொல் நல்லார் தங்களைத் தஞ்ச மெனறு
ஏழையே னாகி நாளு மென்செய்கே நெந்தை பெம்மான்

வாழ்வதே லரிது போலும் வைகலு மைவா வந்து
ஆழ்குழிப் படுத்த ஆறறே ஞ்ஞாமு லட்ட னீரே.

டு

மாற்றமொன றருள கில்லீ மதியிலேன விதியி லாமை
சீற்றமுந் தீர்த்தல செயயீ சிககன வுடைய ராகிக்
கூற்றம்போ லைவா வந்து குலைத்திட்டுக கோகு செய்ய
ஆற்றவுந் கில்லேன நாயே ஞ்ஞாமு லட்ட னீரே.

சு

உயிரில யுடம்பே காலா உள்ளமே தாழி யாகத்
துயரமே யேற்ற மாகத் துனபககோ லதனைப பற்றிப்
பயிர்தனைச் சுழிய விட்டுப் பாழ்க்குநீ ரிறைத்து மிகக்
அயாவின லைவாக காற்றே ஞ்ஞாமு லட்ட னீரே.

எ

கற்றதே லொன்று மில்லக காரிகை யாரோ டாடிப்
பெற்றதேற பெரிதுந் துனபம பேதையேன பிழைப்பி னாலே
முற்றின லைவா வந்து முறைமுறை துயராஞ் செய்ய
அற்றுநா னலந்து போனே ஞ்ஞாமு லட்ட னீரே.

அ

பத்தனும் வாழ மாட்டேன் பாவியேன பரவி வந்து
சித்தத்து ளைவா தீய செய்வினை பலவுளு செய்ய
மத்துறு தயிரே போல மறுகுமென னுள்ளந் தானும்
அத்தனே யமார் கோவே யாளுர்மூ லட்ட னீரே.

க

தடககைநா லெந்து கொண்டு தடவரை தனனைப் பற்றி
எடுத்தவன் போகக் வொடி யிரிந்தன பூத மெல்லாம்
முடித்தலை யனைத்துந் தோளும் முறிதர இறையே யூனறி
அடாத்தருள் செய்த தென்னே யாளுர்மூ லட்ட னீரே.

க௦

திருச்சிற்றம்பலம்

திருஆருர்

திருநேரிசை

திருச்சிற்றம்பலம்

குழல்வலங் கொண்ட சொல்லாள் கோலவேற் கண்ணி தன்னைக்
கழல்வலங் கொண்டு நீங்காக கணங்களைக் கணங்க ளார
அழல்வலங் கொண்ட கையா னருட்கதி ரெறிக்கு மாளுர்
தொழல்வலங் கொண்டல் செய்வான் தோன்றினா தோன்றி னாரே. க

நாகத்தை நங்கை யஞ்ச நங்கையை மஞ்ஞை யென்று
வேகத்தைத் தவிர நாகம் வேழத்தி னூரிவைப் போர்த்துப்
பாகத்தின நிமிாதல் செய்யாத் திங்களை மினனென றஞ்சி
ஆகத்திற் கிடந்த நாக மடங்குமா ஞா னாககே.

௨

தொழுதகங் குழைய மேவித் தோட்டிமை யுடைய தொண்டா
அழுதகம் புகுந்து நினற ரவரவர் போலு மாஞா
எழிலக நடுவெண் முத்த மனறியும் ஏாகொள் வேலிப
பொழிலகம் விளங்கு திங்கட் புதுமுகிழ் சூடி னாரே.

௩

நஞ்சினுள் மணிகொள் கண்டா நகையிரு ளீமக கங்குல்
வெஞ்சுடர் விளக்கத் தாடி விளங்கினா போலு மூவா
வெஞ்சுடர் முகடு தீண்டி வெள்ளிநா ராச மனன
அஞ்சுட ரணிவெண் திங்க ளணிபுமா ஞா னாரே.

௪

எந்தளிர் நீமை கோல மேனியென நிமையோ ரேத் தப்
பைந்தளிராக கொம்ப ரனன படர்கொடி பயிலப் பட்டுத்
தஞ்சடைத் தொத்தி னாலுந் தமம்தோ நீமை யாலும்
அந்தளி ராகம் போலும் வடிவரா ஞா னாரே.

௫

வானகம் விளங்க மல்கும் வளங்கெழு மதியஞ் சூழத்
தானக மழிய வநது தாமபலி தோவர் போலும்
ஊனகங் கழிந்த ஓட்டி லுண்பது மொளிகொள் நஞ்சம்
ஆனகம் அஞ்ச மாடு மடிகளா ஞா னாரே.

௬

அஞ்சணை கணையி னான யழலுற அன்று நோக்கி
அஞ்சணை குழலி னான யமுதமா அணைந்து நகரு
அஞ்சணை யஞ்ச மாடி யாடா வாட்டு வாராதம்
அஞ்சணை வேலி யாளு ராதரித் திடங்கொண் டாரே.

௭

வணங்கிமுன அமர ரேத்த வல்வினை யான தீரப்
பிணங்குடைச் சடையில் வைத்த பிறையுடைப் பெருமை யண்ணல்
மணங்கம ழோதி பாகர் மதிநிலா வட்டத் தாடி
அணங்கொடி மாட வீதி யாளுரெம் மடிக ளாரே.

௮

நகலிடம் பிறர்கட் காக நானமறை யோர்கள் தங்கள்
புகலிட மாகி வாழும் புகலிலி யிருவர் கூடி

இகலிட மாக நீண்டங் கீண்டெழி லழல தாகி
அகலிடம் பரவி யேத்த அடிகளா ரூர னாரே.

க

ஆயிரந் திங்கள் மொயத்த அலைகட லமுதம் வாங்கி
ஆயிர மசுரா வரமும் அணிமதின மூன்றும் வேவ
ஆயிரந் தோளும் மட்டித் தாடிய அசைவு தீர
ஆயிரம் அடியும் வைத்த அடிகளா ரூர னாரே.

க0

திருச்சிறற்றம்பலம்

திருப்புகலூர்

திருநேசை

திருச்சிறற்றம்பலம்

புகைத்திட்டா புரங்க ளுமூன்றும் பாறிரீ ருகி வீழ்ப்
புகைத்திட்ட தேவா கோவே பொறியிலே னுடலந் தன்னுள
அகைத்திட்டங் கதனை நாளும ஐவாகொண்ட டாட்ட வாடித்
தினைத்திட்டேன செய்வ தென்னே திருபுக லூர் னாரே.

க

மையரி மதாதத் வெண்கண மாதரா வலையிற பட்டுக
கையெரி சூல மேநதுங் கடவுளை ன்னைய மாட்டேன
ஐநெரிந் தகமி டறறே யடைக்குப்போ தாவி யார்தாம்
செய்வதொன றறிய மாட்டேன திருபுக லூர் னாரே.

உ

முப்பது முப்பத் தாறு முப்பது மிகு ரம்பை
அப்பாபோ லைவா வந்து அதுதரு கிதுவி டென்று
ஒப்பவே நலிய லுற்ற லுய்யுமா றறிய மாட்டேன
செப்பமே திகழு மேனித் திருபுக லூர் னாரே.

ந

பொறியிலா அழுகை யோம்பிப் பொய்யினை மெய்யென நெண்ணி
நெறியலா நெறிகள சென்றேன நீதனை நீதி யேதும்
அறிவிலே னமரா கோவே அமுதினை மன்னில வைக்குஞ்
செறிவிலேன செய்வ தென்னே திருபுக லூர் னாரே.

ச

அளியினா சூழலி னாக ளவர்களுக் கனப தாகிக
களியினா பாட லோவாக் கடலூர் ரட்ட மென்னுந்
தளியினா பாத நாளும வினைவிலாத் தகவில் நெஞ்சந்
தெளிவிலேன செய்வ தென்னே திருபுக லூர் னாரே.

ரு

இலவினார் மாதர் பாலே இசைந்துநா னிருந்து பினனும்
நிலவுநாள் பலவென் றெண்ணி நீதனேன ஆதி யுனனை
உலவிநா னுள்க மாட்டே னுன்னடி பரவு ஞானஞ்
செலவிலேன செயவ தெனனே திருப்புக லூர னீரே

சு

காததிலே னிரண்டும் மூன்றுங் கலவியே லில்லை யெனபால்
வாய்த்திலே னடிமை தன்னுள வாய்மையால் தூயே னல்லேன
பார்த்தனாக் கருள்கள் செய்த பரமனே பரவு வாகள
தீர்த்தமே திகழும் பொய்கைத் திருப்புக லூர னீரே.

எ

நீருமாய்த் தீயு மாகி நிலனுமாய் விசுமபு மாகி
ஏருடைக் கதிராக ளாகி யிமையவ ரிறைஞ்சு நின்று
ஆயவதற் கரிய ராகி யங்கங்கே யாடு கினற
தேவாக்குந தேவ ராவா திருப்புக லூர னீரே.

அ

மெய்யுளே விளக்கை யேற்றி வேண்டள வுயரத் தூண்டி
உய்வதோ ருபாயம பற்றி உகக்கினறே! னுகவா வண்ணம்
ஐவரை யகத்தே வைத்தீ ரவர்களே வலியா சாலச்
செய்வதொன றறிய மாட்டேன திருப்புக லூர னீரே.

க

அருவரை தாங்கி னானும் அருமறை யாதி யானும்
இருவரு மறிய மாட்டா ஈசனா ரிலங்கை வேந்தன
கருவரை யெடுத்த ஞானறு கண்வழி குருதி சோரத்
திருவிரல சிறிது வைத்தா திருப்புக லூர னீரே.

கௌ

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவலம்புரம்

திருநேரிசை

திருச்சிற்றம்பலம்

தெண்டிரை தேங்கி ஒதஞ் சென்றடி வீழுங் காலைத்
தொண்டிரைத் தண்டர் கோனைத் தொழுதடி வணங்கி யெங்கும்
வண்டிகள் மதுக்கள் மாந்தும் வலம்புரத் தடிகள் தம்மைக
கொண்டுநற் கீதம் பாடக் குழுகாதா மிருந்த வாறே.

க

மடுக்களில் வாளை பாய வண்டின மிரிந்த பொய்கைப்
பிடிக்களி றெனனத் தம்மிற் பிண்பயின றிணைவ ரால்கள
தொடுத்தநன மாலை யேந்தித் தொண்டாகன பரவி யேத்த
வடித்தடங் கண்ணி பாகா வலம்புரத் திருந்த வாறே.

உ

தேனுடை மலர்கள் கொண்டு திருந்தடி பொருந்தச் சாத்தி
ஆனிடை அஞ்சுங் கொண்டு அனபினு லமர ஆட்டி
வானிடை மதியஞ சூடும் வலம்புரத் தடிகள் தம்மை
நானடைந் தேத்தப் பெற்று நலவினைப் பயனுற றேனே.

உ

முளையெயிற நிளநல லேனம பூண்டுமொய சடைகள் தாழ
வளையெயிற நிளைய நாகம வலித்தரை யிசைய லீக்கிப்
புழைகைய போாவை போத்துப் புனலொடு மதியஞ சூடி
வளைபயி லீளைய ரேததும் வலம்புரத் தடிகள் தாமே.

ச

சுருளுறு வரையின மேலாற றுளங்கிளம பளிங்கு சிந்த
இருளுறு கதிராறு ஹைந்த இளங்கதிாப் பசுலைத் திடிகள்
அருளுறு மடிய ரொல்லாம் அங்கையின மலாக னேந்த
மருளுறு கீதங் கேட்டா வலம்புரத் தடிக ளாரே.

ரு

நினைக்கினேறன நெஞ்சு தனனால் நீண்டபுன சடையி னானே
அனைத்துடன் கொண்டு வந்தங் கனபினு லமைய ஆட்டிப்
புனைக்கினேறனபொய்ம்மைதனைனெய்யமமையைப்புணரமாட்டேன
எனக்குநான செய்வ தெனனே யினிவலம புரவ னீரே.

சு

செங்கயல் சேலகள் பாய்ந்து தேம்பழ மினிய நாடித்
தங்கயந துறந்து போந்து தடம்பொய்கை அடைந்து நினறு
கொங்கையா குடையுங் காலக கொழுங்கனி யழுகி னாராம்
மங்கல மனையின மிக்கா வலம்புரத் தடிக ளாரே.

எ

அருகெலாங் குவளை செந்நெ லகவிலை யாம்பல் நெய்தல்
தெருவெலாம் தெய்கு மாவும் பழம்விழும் படப்பை யெல்லாம்
குருகிளங் கூடி யாங்கே குமமலித் திறகு லாத்தி
மருவலா மிடங்கள் காட்டிம வலம்புரத் தடிக ளாரே.

அ

கருவரை யினைய மேளிக கடல்வண்ண னவனுங் காணு
திருவரை யினைய பூமேற திசைமுக னவனுங் காணு

அசு

திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள்

ஒருவரை யுச்சி யேறி ஒங்கினு ரோங்கி வந்து
அருமையி லெளிமை யானு ரவாவலம் புரவ னாரே.

க

வாளெயி நிலங்க நகரு வளாகயி லாயந் தனனை
ஆளவலி கருதிச் சென்ற அரக்கனை வரைக்கீழ் னுறு
தோளொடு பதது வாயுந் தொலைந்திட னமுந்த ஆனறி
ஆண்மையும் வலியுந் தீர்ப்பா ரவாவலம் புரவ னாரே.

க0

திருச்சிற்றம்பலம்

திருஆவதேறை

திருநேரசை

திருச்சிற்றம்பலம்

மாயிரு ஞால மெல்லாம் மலாடி வணங்கும் போலும்
பாயிருங் கங்கை யானைப் படாசடை வைப்பா போலும்
காயிரும பொழில்கள சூழ்ந்த கழமல வூராக் கம்பொன
ஆயிரங் கொடுப்பா போலு மாவடு துறைய னாரே.

க

மடநதைபா கத்தா போலும் மானமறிக கையா போலும்
குடந்தையிற் குழகா போலுந் கொல்புலித் தோலா போலும்
கடைநதநஞ் சுண்பா போலுந் காலனைக் காயவா போலும்
அடைநதவாக் கனபா போலு மாவடு துறைய னாரே.

உ

உறறநோய் தீர்ப்பா போலும் உறுதுணை யாவர் போலும்
செற்றவா புரங்கள் மூனறுந் தீயெழச் செறுவா போலும்
கற்றவா பரவி யேத்தக் கலந்துலந் தலந்து பாடும்
அற்றவாக் கனபா போலு மாவடு துறைய னாரே.

ந

மழுவமா கையா போலும் மாதவன பாகர் போலும்
எழுதுனை வேலர் போலு மெனபுகொண் டணிவா போலும்
தொழுதெழுந் தாடிப் பாடித் தோத்திரம் பலவுஞ் சொல்லி
அழுவவாக் கனபா போலு மாவடு துறைய னாரே.

சு

பொடியணி மெய்யா போலும் பொங்குவெண் ணூலா போலும்
கடியதோ விடையா போலுந் காமனைக் காயவா போலும்
வெடிபடு தீலையர் போலும் வேட்கையாற பரவுந் தொண்டா
அடிமையை அளப்பா போலு மாவடு துறைய னாரே.

ரு

வக்கர னுயிரை வவவக் கண்மலா கொண்டு போற்றச்
சக்கரங் கொடுப்பர் போலுந் தானவா தலைவா போலும்
துக்கமா மூடர் தம்மைத் துயரிலே வீழ்ப்பா போலும்
அக்கரை யாரப்பா போலு மாவடு துறைய னாரே.

சு

விடைதரு கொடியா போலும் வெண்புரி நூலா போலும்
படைதரு மழுவா போலும் பாயபுலித் தோலா போலும்
உடைதரு கீளா போலு மூலகமு மாவா போலும்
அடைபவ ரிடாகள் தோகரு மாவடு துறைய னாரே.

எ

முந்திவா னோகள வந்து முறைமையால் வணங்கி யேத்த
நந்திமா காள் ரெனபா நடுவுடை யாகள் நிற்பச்
சிந்தியா தேயொழிந்தா திரிபுர மெரிபா போலும்
அந்திவான மதியஞ் சூடு மாவடு துறைய னாரே.

அ

பானம ரேன மாகிப பாரிடந் திட்ட மாலும்
தேனமாந் தேறு மலலித் திசைமுக முடைய கோவும்
தினரைத் தியக்க றுத்த திருவுரு வுடையா போலும்
ஆனநரை யேற்றா போலு மாவடு துறைய னாரே.

க

பார்த்தனாக கருள்வா போலும் படாசடை முடியா போலும்
எத்துவா ரிடாகள் தீர இனபங்கன் கொடுப்பா போலும்
கூத்தராய்ப் பாடி யாடிக் கொடுவலி யாக்கன றனை
ஆர்த்தவா யலறு விப்பா ராவடு துறைய னாரே.

க0

திருச்சிற்றம்பலம்

திருஆவதேறை

திருநேரசை

திருச்சிற்றம்பலம்

மருசனே மணியு மாளாய் மரகதத் திரளு மாளாய்
நெஞ்சனே புருந்து நினறு நினைதரு நிகழ்வி னானே
துஞ்சமபோ தாக வநது துணையெனக் காகிநினறு
அஞ்சலென றருள வேண்டு மாவடு துறையு ளானே.

க

நானுகந் துன்னை நாளுந் நணுகுமா கருதி யேயும்
ஊனுகந் தோமடி நாயே னுளளுற ஐவா நின்றா
தானுகந் தேயு கந்த தகவிலாத் தொண்ட னேனான
ஆனுகந் தேறு வானே யாவடு துறையு ளானே. ௨

கட்டமே வினைக ளான காத்திவை நோக்கி யாளாய்
ஒட்டவே யொட்டி நாளு முன்னையுள் வைக்க மாட்டேன
பட்டவான தலைகை யேந்திப் பலிதிரிந் தூகன தோறும்
அட்டமா வருவி னானே யாவடு துறையு ளானே. ௩

பெருமைநன றுடைய திலலை யெனறுநான பேச மாட்டேன
ஒருமையா லுனனை யுள்கி உகநதுவா னேற மாட்டேன
கருமையிட் டாய ஆனைக கட்டமே கழிக்கின நேனான
அருமையாம் நஞ்ச முண்ட வாவடு துறையு ளானே. ௪

துட்டனாய வினைய தென்னுரு சுழித்தலை யகப்பட்டேனைக
கட்டன வைவா வநது கலககாமை காத்துக் கொள்வாய்
மட்டவிழ் கோதை தனனை மகிழ்நதொரு பாகம் வைத்து
அட்டமா நாக மாட்டு மாவடு துறையு ளானே. ௫

காரழல் கண்டம் மேயாய கடிமலர் புரங்குள மூன்றும்
ஓரழ லம்பி னாலே உகைத்துத்தீ யெரிய மூட்டி
நீரழற் சடையு ளானே நினைப்பவா வினைகள் தீர்ப்பாய்
ஆரழ லேநதி யாடு மாவடு துறையு ளானே. ௬

செறிவிலேன சிந்தை யுள்ளே சிவனடி தெரிய மாட்டேன
குறியிலேன குணமொன றில்லேன கூறுமா கூற மாட்டேன
நெறிபடு மதியொன றில்லேன நினைபுமா நீனைய மாட்டேன
அறிவிலே னயாத்துப் போனே னாவடு துறையு ளானே. ௭

கோலமா மங்கை தனனைக் கொண்டொரு கோல மாய
சீலமே யறிய மாட்டேன செயவினை மூடி நின்ற
ஞாலமா மிதனு ளெனனை நைவியா வண்ண நலகாய்
ஆலமா நஞ்ச முண்ட வாவடு துறையு ளானே. ௮

நெடியவன மலரி னானும் நோந்திரு பாலும் நேடக
கடியதோ ருருவ மாகிக கனலெரி யாகி நின்ற

வடிவின் வண்ண மென்றே யென்றுதாம் பேச லாகா
அடியனேன நெஞ்சி னுள்ளா ராவடு துறையு ளானே. க

மலைக்குநே ராய ரககன சென்றுற மங்கை யஞ்சத
தலைக்குமேற கைக ளாலே தாங்கினுன வலியை மாள
உலப்பிலா விரலா லூனறி யொறுத்தவற கருள்கள செயது
அலைத்தவான கங்கை சூடு மாவடு துறையு ளானே. க௦

திருச்சிறறம்பலம்

திருப்பருப்பதம்

திருநேர்கை

திருச்சிறறம்பலம்

கூன்றினா புரங்கன மூன்றுங் கனலெரி யாக்ச சீறி
நின்றதோ நுருவந தனனூல நீராமையும் நிறையுங் கொண்டு
ஒன்றியாங் குமைபுந தாழு மூர்பலி தோநது பின்னும்
பன்றிப்பின வேட ராகிப பருப்பத நோக்கி னாரே. க

கற்றமா மறைகள் பாடிக் கடைதொறும் பலியுந் தோவார்
வறறலோர தலைகை யேநதி வானவா வணங்கி வாழ்த்த
முற்றவோர சடையில் நீரை யேற்றமுக் கண்ணா தமமைப
பற்றினாக கருள்கள் செய்து பருப்பத நோக்கி னாரே. உ

கரவிலா மனத்த ராகிக கைதொழு வாரகட் கென்றும்
இரவுநின் றெரிய தாடி யின்னருள செய்யு மெந்தை
மருவலார புரங்கன் மூன்றும் மாட்டிய வகைய ராகிப்
பரவுவார்க் கருள்கள் செய்து பருப்பத நோக்கி னாரே. ங

கட்டிட்ட தலைகை யேநதிக கனலெரி யாடிச்ச சீறிச
சுட்டிட்ட நீறு பூசிச சுடுபிணக் காட ராகி
விட்டிட்ட வேட்கை யாகக்கு வேறிருந் தருள்கள் செய்து
பட்டிட்ட வுடைய ராகிப பருப்பத நோக்கி னாரே. ச

கையராய்க் கபால மேநதிக காமனைக் கண்ணற் காயந்து
மெய்யராய் மேனி தனமேல் விளங்குவெண ணீறு பூசி
உய்வரா யுள்கு வாரகட் குவகைகள் பலவுரு செய்து
பையரா அரையி லார்த்துப பருப்பத நோக்கி னாரே. ரு

வேடராய் வெய்ய ராகி வேழத்தி னுரிவை போர்த்து
 ஓடரா யுலக மெல்லா முழிதாவ ருமையுந் தாமுந்
 காடராய்க் கனல்கை யேந்திக் கடியதோர் விடைமேல் கொண்டு
 பாடராய்ப் பூதஞ் சூழப் பருப்பத நோக்கி னாரே. சு

மேகம்போன மிடற்ற ராகி வேழத்தி னுரிவை போர்த்து
 ஏகம்பம் மேவி னுர்தா மிமையவா பரவி யேததக்
 காகம்பர் கழற ராகிக் கடியதோர் விடையொன நேறிப்
 பாகமபெண் ணுருவ மாறா பருப்பத நோக்கி னாரே. எ

பேரிடாப் பிணிகள் தீராகும் பிஞ்ஞக நெந்தை பெமமான
 காருடைக கண்ட ராகிக் கபாலமோர கையி லேந்திசு
 சீருடைசு செங்கண் வெள்ளே நேறிய செல்வா நல்ல
 பாரிடம பாணி செய்யப் பருப்பத நோக்கி னாரே. அ

அங்கண்மா லுடைய ராய ஐவரா வாட்டு னாதே
 உங்கண்மால் தீர வேண்டி லுளளததா லுளகி யேததுஞ்
 செங்கண்மால் பரவி யேததிசு சிவனென நின்ற செல்வா
 பைங்கண்வெள் ளேற தேறிப் பருப்பத நோக்கி னாரே. கூ

அடல்விடை யூர்தி யாகி யரககனதோ ளடர ஆனறிக்
 கடலிடை நஞ்ச முண்ட கறையணி கண்ட னாதாளு
 சுடாவிடு மேனி தனமேற் சுண்ணவெண் ணீறு பூசிப்
 படாசடை மதியஞ் சோத்திப் பருப்பத நோக்கி னாரே. க0

திருச்சிறறம்பலம்

திருஅவளிவணல்லூர்

திருநேரிசை

திருச்சிறறம்பலம்

தோற்றினு னெயிறு கவலித் தொழிலுடை யரககன றனைநத்
 தேறறுவான சென்று சொல்லச் சிககெனத் தவிரு மென்று
 வீற்றினை யுடைய னாகி வெடுவெடுத் தெழுந்த வன்றன
 ஆற்றலை யழிக்க வல்லா ரவளிவ ணல்லூ ராரே. க

வெம்பினு ராகக ரெல்லா மிகச்சழக காயிற் றெனறு
செம்பினு லெடுத்த கோயில் சிக்கெனச் சிதைபு மெனன
நம்பினு ரென்று சொல்லி நனமையான மிககு நோக்கி
அம்பினு வழிய வெய்தா ரவளிவ ணல்லா ராரே. ௨

கீழ்ப்படக கருத லாமோ கீர்த்திமை புள்ள தாகில்
தோட்பெரு வலியி னாலே தொலைப்பனயான மலையை யென்று
வேட்பட வைத்த வாறே விதிவிதித் தரககன வீழ்ந்து
ஆட்படக கருதிப் புககா ரவளிவ ணல்லா ராரே. ௩

நிலைவலம் வல்ல னல்லன நோமையை நினைய மாட்டான
சிலைவலங் கொண்ட செலவன சீரிய கயிலை தனனைத்
தலைவலங் கருதிப் புககுத் தாககினுன றனனை யனறு
அலைகுலை யாககு வித்தா ரவளிவ ணல்லா ராரே. ௪

தவவலி யொன்ற னாகித் தனதொரு பெருமை யாலே
மெய்வலி யுடைய னெனறு மிகப்பெருந் தேரை யூர்ந்து
செவவலி கூாவி றியாற சிரமத்தா லெடுககுற றுனை
அவவலி தீர்க்க வல்லா ரவளிவ ணல்லா ராரே. ௫

நனமைதா னறிய மாட்டான நடுவிலா அரககா கோமான்
வனமையே சுருதிச் சென்று வலிதனைச் செலுத்த லுற்றுக்
கனமையான மலையை யோடிக் கருதித்தா னெடுத்து வாயால்
அம்மையோ வெனன வைத்தா ரவளிவ ணல்லா ராரே. ௬

கதம்படப போது வாகன போதமக் கருத்தி னாலே
சிதம்பட நின்ற நீாகன் சிக்கெனத் தவிரு மென்று
மதம்படு மனத்த னாகி வனமையான மிககு நோக்க
அதம்பழத் துருவு செய்தா ரவளிவ ணல்லா ராரே. ௭

நாடுமிக் குழிதர் கினற நடுவிலா வரக்கர் கோனை
ஒடுமிக் கெனறு சொல்லி யூன்றின னுகிரி னாலே
பாடுமிக் குய்வ னெனறு பணியநற நிறுவகன் காட்டி
ஆடுமிக் கரவம் பூண்டா ரவளிவ ணல்லா ராரே. ௮

ஏனமா யிடந்த மாலும எழில்தரு முளரி யானும்
ஞானந்தா னுடைய ராகி நனமையை யறிய மாட்டா

சேனந்தா னிலாவ ரககன செழுவரை யெடுக்க ஆனறி
ஆனந்த் அருள்கள செயதா ரவளிவ ணல்லூ ராரே. க

ஊக்கினுன மலையை யோடி யுணாவிலா அரககன றனனைத்
தாக்கினுன விரலி னாலே தலைபத்தும தகர ஆனறி
நோக்கினு னஞ்சத் தனனை நோனபிற ஆனறு சொல்லி
ஆக்கினு ரமுத மாக வவளிவ ணல்லூ ராரே. க௦

திருச்சிறறம்பலம்

திருப்பெருவேளுநா

திருநேர்கை

திருச்சிறறம்பலம்

மறையணி நாவி னுனை மறப்பிலா மனதனு ளானைக
கறையணி கண்டன றனனைக கனலெரி யாடி னுனைப
பிறையணி சடையி னுனைப் பெருவேளுநா பேணி னுனை
நறையணி மலாகள தூவி நாடொழும் வணங்கு வேனே. க

நாதனா யுலக மெல்லாம நம்பிரா னெனவு நின்ற
பாதனும் பரம யோகி பலபல திறத்தி னுலும்
பேதனாயத் தோன்றி னுனைப் பெருவேளுநா பேணி னுனை
ஒத்தநா வுடைய னுகி யுரைக்குமா றுரைக்கின றேனே. உ

குறவிதோள மணந்த செலவக குமரவேள தாதை யென்று
நறவிள நறுமென கூந்தல் நங்கையோ பாகத் தானைப்
பிறவியை மாற்று வானைப் பெருவேளுநா பேணி னுனை
உறவினால் வல்ல னுகி யுணருமா றுணர்த்து வேனே. ஈ

மைஞளுவில் கண்டன றனனை வலங்கையின மழுவொன றேந்திக
கைஞளுவில் மானி னோடுக கனலெரி யாடி னுனைப்
பிஞ்ஞகன றனனை யநதண பெருவேளுநா பேணி னுனைப்
பொய்ஞ்ஞக நினைய மாட்டாப் பொறியிலா அறிவி லேனே. ச

ஓடைசோ நெறறி யானை யுரிவையை மூடி னுனை
வீடதே காட்டு வானை வேதநான காயி னுனைப்
பேடைசேர் புறவ நீங்காப் பெருவேளுநா பேணி னுனைக
கூடநான வல்ல மாற்றங் குறுகுமா றறிகி லேனே. ரு

கச்சைசோ நாகத் தானைக கடல்விடங் கண்டத தானைக்
கச்சியே கம்பன றன்னைக கனலெரி யாடு வாளைப்
பிச்சைசோந் துழலவி னானைப் பெருவேளா பேணி னானை
இச்சைசோந் தமர நானு மிறைஞ்சுமா றிறைஞ்ச வேனே. சு

சித்தராய் வந்து தனைத திருவடி வணங்கு வாகள
முத்தனை மூத்தி யாய முதல்வனை முழுது மாய
பித்தனைப் பிறரு மேததப் பெருவேளா பேணி னானை
மெத்தனே யவனை நானும் விரும்புமா றறிகி லேனே. எ

முண்டமே தானகி னானை முற்றிய ஞானத் தானை
வண்டுலாங் கொன்றை மாலை வளாமதிக கண்ணி யானைப்
பிண்டமே யாயி னானைப் பெருவேளா பேணி னானை
அண்டமாம் ஆதி யானை யறியுமா றறிகி லேனே. அ

விரிவிலா அறிவி னாகள வேறொரு சமயஞ் செய்து
எரிவினாற் சொன்ன ரேனு மெம்பிராற கேற்ற தாகும்
பரிவினாற் பெரியோ ரேத்தும பெருவேளா பற்றி னானை
யருவினான வாழ்த்தி உய்யும் வகையது நினைக்கின றேனே. க

பொருகட லிலங்கை மனன னுடல்கெடப் பொருத்தி நல்ல
கருகிய கண்டத் தானைக கதிரிளங் கொழுந்து சூடும்
பெருகிய சடையி னானைப் பெருவேளா பேணி னானை
உருகிய அடிய ரேத்து முள்ளத்தா லுளகு வேனே. க௦

திருச்சிறற்பலம்

திருவி ராமே ச் சுரம்

திருநேரிசை

திருச்சிறற்பலம்

பாசமுங் கழிக்க கில்லா அரக்கரைப் படுத்துத் தக்க
வாசமிக் கலர்கள் கொண்டு மதியினால் மால்செய் கோயில்
நேசமிக் கன்பி னாலே நினைமின்றீர் நின்று நானுந்
தேசமிக் கானி ருநத திருவிரா மேச்சுரமே. சு

முற்றின நாள்க ளென்று முடிப்பதே காரணமாய

உற்றவன போக ளாலே யுணாவிலா வரக்கா தம்மைச்
செற்றமால் செயத கோயில் திருவிரா மேச்சு ரத்தைப்
பற்றிரீ பரவு நெஞ்சே படாசடை யீசன பாலே

உ

கடலிடை மலைகள் தமமா லடைத்துமால் கருமம் முற்றித்

திடலிடைச் செயத கோயிற நிருவிரா மேச்சு ரத்தைத்
தொடலிடை வைத்து நாவிற சுழல்கின்றேன தூய்மை யினறி
உடலிடை நினறும் பேரா ஐவராட் டிண்டு நானே.

ங

குணறுபோற ரேளு டைய குணமிலா வரக்கா தம்மைக
கொன்றுபோ ராழி யமமால வேட்கையாற செயத கீகாயில்
நனறுபோல் நெஞ்சு மேரீ நனமையை யறிதி யாயில்
சென்றுரீ தொழுதுய் கண்டாய திருவிரா மேச்சுரமே.

ச

வீரமிக கெயிறு காட்டி விண்ணுற நீண்ட ரக்கன

கூரமிக கவீனச் சென்று கொன்றுடன கடறப டித்துத்
தீரமிக கானிருநத திருவிரா மேச்சு ரத்தைக்
கோரமிக காத வததாற் கூடுவாா குறிப்பு ளாரே.

ரு

ஆவலம் நம்மின மிககா ரெனறவவ வரக்கர் கூடிப்

போவலஞ் செய்து மிககுப பொருதவர் தம்மை வீட்டித்
தோவலஞ் செற்ற மால்செய் திருவிரா மேச்சு ரத்தைச்
சேர்மட நெஞ்சு மேரீ செஞ்சடை யெந்தை பாலே.

சு

வாக்கினு லினபு ரைத்து வாழ்கிலாா தம்மை யெல்லாம்

போக்கினுற் புடைத்த வர்க ளுயிர்தனை யுண்டு மால்தான
தேக்குரீ செய்த கோயில் திருவிரா மேச்சு ரத்தை
நோக்கினுல் வணங்கு வார்க்கு நோய்வினை றுணுகு டன்றே.

எ

பலவுநாள் தீமை செய்து பார்தனமேற் குழுமி வந்து

கொலைவிலா கொடிய ராய வரக்கரைக கொன்று வீழ்தத
சிலையினுன செய்த கோயில் திருவிரா மேச்சு ரத்தைத்
திலையினுல் வணங்கு வாகன தாழ்வராந் தவம் தாமே.

அ

கோடிமா தவங்கள் செய்து குன்றினா தம்மை யெல்லாம்
வீடவே சக்கரத்தா லெறிந்துபின னனபு கொண்டு

தேடிமால் செய்த கோயில் திருவிரா மேச்ச ரத்தை
நாடிவாழ் நெஞ்சு மேரீ நன்னெறி யாகு மனறே.

க

வனகண்ணர் வாள ரக்கா வாழ்வினை யொன்ற றியார
புனகண்ண ராகி நினறு போகனசெய் தாரை மாட்டிச்
செங்கண்மால் செய்த கோயில் திருவிரா மேச்ச ரத்தைத்
தங்கனா லெயத வல்லா தாழ்வரந தலைவன பாலே.

க௦

வரைகளொத தேபு யர்ந்த மணிமுடி யரக்கா கோனை
விரையமுற றறவொடுகி மீணமொல் செய்த கோயில்
திரைகள்முத தால்வ ணவருந் திருவிரா மேச்ச ரத்தை
உரைகள்பத் தாலு ரைப்பா ருள்குவா ரனபி னாலே.

கக

திருச்சிறுதம்பலம்

திருவாலவாய்

திருநேரிசை

திருச்சிறுதம்பலம்

வேதியா வேத கீதா விண்ணவ ரண்ண வெனறென
ரோதியே மலாகள் தூவி யொருங்கிநின கழல்கள காணப்
பாதியோரா பெண்ணை வைத்தாய் படாசடை மதியஞ் சூடும்
ஆதியே ஆல வாயி லப்பனே யருள்செ யாயே.

க

நம்பனே நான்மு கத்தாய் நாதனே ஞான மூர்த்தி
எனபொனே யீசா வெனறென நேத்திநா னேசற் றென்றும்
பினபினே திரிந்து நாயேன பேர்த்தினிப் பிறவா வண்ணம்
அனபனே யால வாயி லப்பனே யருள்செ யாயே.

உ

ஒருமருந் தாகி யுள்ளா யும்பரோ லெருக் கெல்லாம்
பெருமருந் தாகி நினறைய பேரமு தினசு வையாய்க
கருமருந் தாகி யுள்ளா யாளுமவல் வினைகள் தீர்க்கும்
அருமருந் தால வாயி லப்பனே யருள்செ யாயே.

ந

செய்யவின் கமல பாதஞ் சேருமா தேவா தேவே
மையணி கண்டத் தானே மானமறி மழுவொன நேந்துஞ்

சைவனே சால ஞானங் கற்றறி விலாத நாயேன்
ஐயனே யால வாயி லப்பனே யருள்செ யாயே.

ச

வெண்தலை கையி லேந்தி மிகவுழர் பலிகொண் டெனறும்
உண்டது மிலலை சொல்லில் உண்டது நஞ்சு தன்னைப்
பண்ணின நினைய மாட்டாப் பளகனேன உளம தார
அண்டனே யால வாயி லப்பனே யருள்செ யாயே

ரு

எஞ்சலில் புகலி தெனறென நேத்திநா னேசற் றென்றும்
வஞ்சக மொன்று மினறி மலாடி காணும் வண்ணம்
நஞ்சின மிடற்றில வைத்த நற்பொருட் பதமே நாயேற்
கஞ்சவென றுல வாயி லப்பனே யருள்செ யாயே.

சு

வழுவினா துணை வாழ்த்தி வழிபடுந் தொண்ட னேனுன
செழுமலர்ப் பாதங் காணத் தெண்டிரை நஞ்சு முண்ட
குழகனே கோல வில்லீ கூததனே மாத்தா யுள்ள
அழகனே யாலவாயி லப்பனே யருள்செ யாயே.

எ

நறுமலர் நீருங் கொண்டு நாடொறு மேத்தி வாழ்த்திச்
செறிவன சித்தம் வைத்துத் திருவடி சேரும் வண்ணம்
மறிகடல் வண்ணன பாகா மாமறை யங்க மாறும்
அறிவனே யால வாயி லப்பனே யருள்செ யாயே.

அ

நலந்திகழ் வாயின தூலாற் சருகிலப் பந்தா செயத
சிலந்தியை யரச தான அருளினு யென்று திண்ணங்
கலந்துன வந்து நின தாள் கருதிநான காண்ப தாக
அலந்தன னுல வாயி லப்பனே யருள்செ யாயே.

க

பொடிகொடு பூசிப் பொல்லாக் குரம்பையிற் புந்தி யொன்றிப்
பிடித்துநின தாள்க ளென்றும் பிதற்றிநா னிருக்க மாட்டேன
எடுப்பனென நிலங்கைக் கோனவந் தெடுத்தலு மிருபது தோள்
அடர்த்தனே யால வாயி லப்பனே யருள்செ யாயே.

கௌ

திருவண்ணாமலை

திருநேரிசை

திருச்சிற்றம்பலம்

ஓதிமா மலாகள் தூவி உமையவள் பங்கா மிக்க
சோதியே துளங்கு மெண்டோட் சடாமழுப் படையி னானே
ஆதியே அமரா கோவே அணியனா மலையு ளானே
நீதியால் நினனை யல்லால் நினையுமா நினைவி லேனே.

க

பண்தனை வென்ற இனசொற் பாவையோர் பங்க நீல
கண்டனே காரகொள் கொணறைக் கடவுளே கமல பாதா
அண்டனே யமரா கோவே அணியனா மலையு ளானே
தொண்டனே னுனனை யல்லாற் சொல்லுமா சொல்லி லேனே.

உ

உருவமு முயிரு மாகி ஓதிய வுலகுக் கெல்லாம்
பெருவினை பிறப்பு வீடாய் நின்றவெம பெருமான மிக்க
அருவிபொன சொரியு மண்ணா மலையுளா யண்டா கோவே
மருவிநின பாத மல்லால் மறறொரு மாடி லேனே.

஁

பைம்பொனே பவளக் குன்றே பரமனே பால்வெண் ணீற்றாய்
செம்பொனே மலாசெய் பாதா சீர்தரு மணியே மிக்க
அம்பொனே கொழித்து வீழும் அணியனா மலையு ளானே
என்பொனே புனனை யல்லா லேதுநான நினைவி லேனே.

ச

பிறையணி முடியி னானே பிஞ்ஞகா பெண்ணோர் பாகா
மறைவலா இறைவா வண்டாா கொணறையாய் வாம தேவா
அறைகழ லமர ரேதது மணியனா மலையு ளானே
இறைவனே புனனை யல்லா லியாதுநான நினைவி லேனே.

ரு

புரிசடை முடியின மேலோர் பொருபுனற் கங்கை வைத்துக்
கரியுரி போர்வை யாகக் கருதிய கால காலா
அரிகுலம் மலிந்த வண்ணா மலையுளா யலரின் மிக்க
வாரிமிகு வண்டு பண்செய பாதநான மறப்பி லேனே.

சு

இரவியு மதியும் வீண்ணு மிருகிலம் புனலுங் காற்றும்
உரகமார பவன மெட்டிந் திசையொளி யுருவ மாறாய்

அரவுமிழ் மணிகொள் சோதி யணியணு மலையு ளானே
பரவுநின் பாத மல்லாற் பரமநான பறறி லேனே.

எ

பார்த்தனுக் கன்று நல்கிப் பாசப தத்தை யீந்தாய்
நீரத்ததும் புலாவு சுங்கை நெடுமுடி நிலாவ வைத்தாய்
ஆர்த்துவந தீண்டு கொண்ட லணியணு மலையு ளானே
தீர்த்தனே நினறன பாதத் திறமலால திறமி லேனே.

அ

பாலுநெய முதலா மிக்க பசவிலைந் தாடு வானே
மாலுநான முகனுங் கூடிக் காண்கிலா வகையுள் நினறய
ஆலுநீர் கொண்டல் பூக மணியணு மலையு ளானே
வாலுடை விடையா யுனறன மலராடி மறப்பி லேனே.

கூ

இரககமொன் றியாது மில்லாக காலனைக் கடிந்த வெம்மான்
உரத்தினால் வரையை பூகக் கொருவிரல நுதியி னாலே
அரககனை நெரித்த வண்ணு மலையுளா யமர ரேறே
சிரத்தினால் வணங்கி யேத்தித் திருவடி மறப்பி லேனே.

கூ

திருச்சிறறம்பலம்

திருவீழிமிழலை

திருநேரிசை

திருச்சிறறம்பலம்

பூதத்தின படையா பாம்பின பூணினா பூண தூலா
சீதத்திற் பொலிந்த திங்கட் கொழுந்தாநரு சமுநது கண்டா
சீதத்திற் பொலிந்த வோசைக் கேள்வியா வேளவி யாளா
வேதத்தின பொருளர் வீழி மிழலையுள் விகிர்ந்த னாரே.

கூ

காலையிற் கதிர்செய் மேனி கங்குலிற் கறுத்த கண்டர்
மாலையின மதியஞ் சேர்ந்த மகுடத்தா மதுவும் பாலும்
ஆலையிற் பாகும் போல அண்ணித்திட் டடியார்க் கெனறும்
வேலையி னமுதர் வீழி மிழலையுள் விகிர்ந்த னாரே.

உ

வருந்தின நெருன லினறாய் வழங்கின நாள ரால்கீழ்
இருந்துநன் பொருள்கள் நால்வாக் கியம்பின ரிருவ ரோடும்

பொருந்தினா பிரிந்து தம்பாற பொய்யரா மவாகட் கெனறும்
விருந்தினா திருந்து வீழி மிழலைபுள விகிாத னாரே.

௩

நிலையிலா லூமூன ரெனற நெருப்பரி காற்றம் பாசுசு
சிலையுநா ணதுவு நாகங் கொண்டவா தேவா தங்கள
தலையினுல தரித்த எனபுந தலையிா வடமும் பூண்ட
விலையிலா வேடா வீழி மிழலைபுள விகிாத னாரே.

௪

மறையிடைப் பொருளா மொட்டின மலாவழி வாசத் தேனா
கறவிடைப் பாலின நெய்யா கருமபினிற் கட்டி யாளா
பிறையிடைப் பாம்பு கொன்றைப் பிணையலசோ சடையுள நீரா
விறகிடைத் தீயா வீழி மிழலைபுள விகிாத னாரே.

௫

எண்ணகத் திலலை யல்ல ருளரல்ல ரிமவான பெற்ற
பெண்ணகத் தரையா காற்றில் பெருவலி யிருவ ராகி
மண்ணகத் தைவா நீரில நாலவாதி யதனில் மூவா
விண்ணகத் தொருவா வீழி மிழலைபுள விகிாத னாரே.

௬

சந்தணி கொங்கை யாளோர் பங்கினா சாம வேதா
எந்தையு மெந்தை தந்தை தந்தையு மாய வீசா
அந்தியோ மதய மந்த னுளரான நெய்யால வேட்கும்
வெந்தழ லுருவா வீழி மிழலைபுள விகிாத னாரே.

௭

நீற்றின நிறையப் பூசி நித்தலா யிரம்பூக் கொண்டு
ஏற்றுழி யொருநா னொன்று குறையக்கண நிறைய விட்ட
ஆற்றலுக் காழி நலகி யவன்கொணாந் திழிச்சுங் கோயில்
வீற்றிருந் தளிப்பா வீழி மிழலைபுள விகிாத னாரே.

௮

சித்திசெய் பவாகட் கெலலாஞ் சோவிடஞ் சென்று கூடப்
பத்திசெய் பவாகள பாவம் பறைப்பவ ரிறப்பி லாளா
முத்திசை பவள மேனி முதிரொளி நீல கண்டா
வித்தினில் முனையா வீழி மிழலைபுள விகிாத னாரே.

௯

தருக்கின அரக்கன தேரூர் சாரதி தடைநி லாது
பொருப்பினை யெடுத்த தோளும் பொனமுடி பத்தும் புண்ணுய்
நெரிப்புண்டங் கலறி மீண்டு நினைந்தடி பாவத் தமவாள்
விருப்பொடுங் கொடுப்பா வீழி மிழலைபுள் விகிாத னாரே.

௧௦

திருச்சிற்றம்பலம்

திருச்சாயக்காடு

திருநேரிசை

திருச்சிற்றம்பலம்

தோடுலா மலாகள் தூவித் தொழுதெழு மாககண் டேயன்
வீடுநா ளனுநிற் றெனறு மெய்கொள்வான வந்த காலன
பாடுதான செல்லு மஞ்சிப பாதமே சரண மென்னச்
சாடினார் காலன மாகச் சாயக்காடு மேவி னாரே.

க

வடங்கெழு மலைமத் தாக வானவ ரசர ரோடு
கடைந்திட எழுந்த நஞ்சங் கண்டுபல் தேவ ரஞ்சி
அடைந்துநு ம் சரண மெனன அருளபெரி துடைய ராகித்
தடங்கடல் நஞ்ச முண்டா சாயக்காடு மேவி னாரே.

உ

அரண்இலா வெளிய நாவ வருநிழ லாக வீசன
வரணிய லாகித் தன்வாய் தூவினாற பந்தா செய்ய
முரணிலாச் சிலந்தி தனனை முடியுடை மனன னுக்கித்
தரணிதா னாள் வைத்தா சாயக்காடு மேவி னாரே.

ங

அரும்பெருநு சிலக்கை வேட னாய்விற் பாராதற் கன்று
உரம்பெரி துடைமை காட்டி ஒள்ளமா செய்து மீண்டே
வரம்பெரி துடைய னுக்கி வாளமா முகத்தின மன்னுஞ்
சரம்பொலி தூணி யீந்தா சாயக்காடு மேவி னாரே.

ச

இந்திரன் பிரம னங்கி யெண்வகை வசக்க ளோடு
மந்திர மறைய தோதி வானவா வணங்கி வாழ்த்தத்
தந்திர மறியாத் தககன் வேளவியைத் தகாதத் ஞானறு
சந்திரா கருள்செய் தாருநு சாயக்காடு மேவி னாரே.

ரு

ஆமலி பாலு நெய்யும் ஆட்டியாச் சீனகள் செய்து
பூமலி கொன்றை சூட்டப் பொருத்தன தாதை தாலாக
கூடமழு வொன்ற லோச்சக் குளிர்சடைக் கொன்றை மாலைத்
தாமநற் சண்டிக் கீந்தா சாயக்காடு மேவி னாரே.

சு

மையறு மனத்த னாய பகீரதன வரங்கள் வேண்ட
ஐயமி லமர ரேதத் ஆயிர முகம தாகி

வையக நெளியப பாய்வான வந்திழி கங்கை யெனனுந்
தையலைச சடையி லேற்றார சாயக்காடு மேவி னாரே.

எ

குவப்பெருந் தடக்கை வேடன கொடுஞ்சில யிறைச்சிப் பாரம
துவாப்பெருஞ் செருப்பால் நீக்கித் தூயவாய்க் கலச மாட்ட
உவப்பெருந் குருதி சோர ஒருகண யிடந்தங் கப்பத்
தவப்பெருந் தேவு செயதார சாயக்காடு மேவி னாரே.

அ

நககுலா மலாபன் னூறு கொண்டுநன ஞானத் தோடு
மிக்கபூ சனைகள் செய்வான மெனமல ரொன்று காண
தொக்குமென மலர்க்க ணென்றங் கொருகண யிடநது மபபச்
சக்கநங் கொடுப்பா போலுஞ் சாயக்காடு மேவி னாரே.

க

புயங்களைஞ ஞானகும் பத்து மாயகொண் டரகக னேழ்ச்
சிவனறிரு மலையைப் பேர்க்கத் திருமலர்க் குழலி யஞ்ச
வியனபெற வெய்தி வீழ விரல்சிறி தூனறி மீண்டே
சயம்பெற நாம மீந்தார சாயக்காடு மேவி னாரே.

க௦

திருச்சிறறமபலம்

திருநாகேச்சரம்

திருநேரிசை

திருசசிறறம்பலம்

கசசைசே ரரவா போலுங் கறையணி மிடற்றா போலும்
பிசசைகொண் டென்பா போலும் பேரரு ளாளா போலும்
இச்சையால மலர்கள் தூவி யிரவொடு பகலுந் தம்மை
நசசுவாக கினியா போலும் நாகவீச் சரவ னாரே.

க

வேடுறு வேட ராகி விசயனோ டெயதார போலும்
காடுறு பதியா போலுங் கடிபுனற கங்கை நங்கை
சேடெறி சடையர் போலுந் தீவினை தீர்க்க வல்ல
நாடறி புகழா போலும் நாகவீச் சரவ னாரே.

உ

கறறுணை வில்ல தாகக கடியரண் செறறா போலும்
பொறறுணைப் பாதா போலும் புலியத ஞடையர் போலும்

சொற்றுணை மாலை கொண்டு தொழுதெழு வாகடக் கெல்லாம்
நற்றுணை யாவா போலுந் நாகவீச் சரவ னுரே. ந

கொம்பொன் பாகா போலுந் கொடியுடை விடையா போலும்
செம்பொன ருருவா போலுந் திகழ்திரு நீற்றா போலும்
எம்பிரா நெமமை யானு மிறைவனே யென்று தம்மை
நம்புவாரக கணபா போலுந் நாகவீச் சரவ னுரே. ச

கடகரி யுரியர் போலுந் கணனமழு வாளா போலும்
படவர வரையா போலும் பாரிடம் பலவுந் கூடிக
குடமுடை முழுவ மாப்பக கூளிகள பாட நானும்
நடநவி லடிகள் போலுந் நாகவீச் சரவ னுரே. நு

பிறையுறு சண்டயர் போலும் பெண்ணொரு பாகா போலும்
மறையுறு மொழியா போலு மாலமறை யவனறன னோடு
முறைமுறை யமரா கூடி முடிகளால் வணங்க நின்ற
நறவமா கழலா போலுந் நாகவீச் சரவ னுரே. னு

வஞ்சகாக கரியா போலும் மருவினோக கெளரியா போலும்
குஞ்சரத் துரியா போலுந் கூற்றினைக் குமைப்பா போலும்
விஞ்சைய ரிரிய அன்று வேலைவாய் வந்தெழுந்த
நஞ்சணி மிடற்றா போலுந் நாகவீச் சரவ னுரே. எ

போகமா மோடி கொங்கை புணர்தரு புனிதா போலும்
வேகமா விடையா போலும் வெண்பொடி யாடு மேனிப்
பாகமா லுடையா போலும் பருப்பத் விலலா போலும்
நாகநா ணுடையா போலுந் நாகவீச் சரவ னுரே. அ

கொக்கரை தாளம் வீணை பாணிசெய குழகா போலும்
அக்கரை யணிவா போலும் ஐந்தலை யாவா போலும்
வக்கரை யமர்வா போலும் மாதரை மையல் செய்யும்
நக்கரை யுருவா போலுந் நாகவீச் சரவ னுரே. கூ

வினமையாற புரங்கள் மூன்றும் வெநதழல் விரித்தாரா போலும்
தனமையா லமரா தங்கள் தலைவாக்குந் தலைவா போலும்
வனமையால் மலையெடுத்தான வலியினைத் தொலைவித் தாங்கே
நனமையா லளிப்பா போலுந் நாகவீச் சரவ னுரே. க௦

திருச்சிறுதம்பலம்

திருக்கொண்டிச்சரம்

திருநேரிசை

திருச்சிற்றம்பலம்

வரைகிலேன் புலனக ழைந்தும் வரைகிலாப் பிறவி மாயப்
புரையிலே யடங்கி நின்று புறப்படும் வழியுங் காணேன
அரையிலே மிளிர்ந் நாகத் தண்ணிலே யஞ்ச லெனனாய்
திரையுலாம் பழன வேலித் திருக்கொண்டிச் சரத்து ளானே. க

தொண்டனேன பிறந்து வாளா தொல்வினைக குழியில் வீழ்ந்து
பிண்டமே சுமந்து நைந்து போவதோர் வழியுங் காணேன
அண்டனே யண்ட வாண அறிவனே யஞ்ச லெனனாய்
தெண்டிரைப் பழனஞ் சூழ்ந்த திருக்கொண்டிச் சரத்து ளானே. உ

கால்கொடுத் தெலுமபு மூட்டிக் கதிநரம பாககை யாத்துத்
தோலுடுத் துதிர மட்டித் தொகுமயிர மையந்த கூடா
ஒலெடுத் துழைஞா கூடி யொளிப்பதற் கஞ்ச கினறேன
சேலுடைப் பழனஞ் சூழ்ந்த திருக்கொண்டிச் சரத்து ளானே. ங

கூட்டமா யைவா வந்து கொடுந்தொழிற் குணத்த ராகி
ஆட்டுவார்க் காற்ற கில்லே னாடா வசைத்த கோவே
காட்டிடை யாங்க மாக ஆடிய கடவு ளேயோ
சேட்டிரும் பழன வேலித் திருக்கொண்டிச் சரத்து ளானே. ச

பொக்கமாய் நின்ற பொல்லாப் புழுமிடை முடைகொ ளாக்கை
தொக்குநின் றைவர் தொண்ணூற றறுவருந் துயக்க மெய்த
மிககுநின் றிவாகள் செய்யும வேதனைக் கலநது போனேன்
செக்கரே திகழும் மேனித் திருக்கொண்டிச் சரத்து ளானே. ஞ

ஊனுலா முடைகொ ளாககை யுடைகல மாவ தென்றும்
மானுலா மழைக்க ணூர்தம் வாழ்க்கையை மெய்யென நெண்ணி
நானெலா மினைய கால நண்ணிலே நெண்ண மில்லேன
தேனுலாம் பொழில்கள சூழ்ந்த திருக்கொண்டிச் சரத்து ளானே. ஈ

சாணிநு மருங்கு நீண்ட சழக்குடைப் பதிககு நாதா
வாணிக ரைவா தொண்ணூற றறுவரும் மயக்கஞ் செய்து

பேணிய பதியின நின்று பெயரும்போ தறிய மாட்டேன
சேணுயா மாட நீடு திருக்கொண்டிச் சரத்து ளானே.

எ

பொயமமறித் தியற்றி வைத்துப் புலாலகமழ் பண்டம பெயது
பைமமறித் தியற்றி யனன பாங்கிலாக சூரம்பை நின்று
கைமமறித் தனைய வாவி கழியும்போ தறிய மாட்டேன
செந்நெறிச் செலவு காணேன திருக்கொண்டிச் சரத்து ளானே

அ

பாலனாய்க் கழிந்த நாளும் பனிமலாக கோதை மார்தம்
மேலனாய்க் கழிந்த நாளும் மெலிவொடு மூப்பு வந்து
கோலனாய்க் கழிந்த நாளும் சூறிககோளி லாது கெட்டேன
சேலுலாம் பழன வேலித் திருக்கொண்டிச் சரத்து ளானே.

க

விரைதரு கருமென கூந்தல விளங்கிழை வேலொண கண்ணுள்
வெருவா இலங்கைக் கோமான விலங்கில யெடுத்த ஞானது
பருவரை யினைய தோளும் முடிகளும் பாறி வீழ்த்
திருவிர லானறி னானே திருக்கொண்டிச் சரத்து ளானே.

க௦

திருசசிற்றம்பலம்

திருவாலங்காடு

திருநேரிசை

திருசசிற்றம்பலம்

வெள்ளரீர்ச் சடையா போலும் விரும்புவார்க் கெளியா போலும்
உளளுளே யுருகி நின்றங் குகப்பவாக் கனபா போலும்
களளமே வினைக் கெல்லாங் கரிசறுத் திடுவா போலும்
அளளலம் பழனை மெய ஆலங்காட் டடிக ளாரே.

க

செந்தழ லுருவா போலுரு சினவிடை யுடையா போலும்
வெந்தவெண் ணீறு கொண்டு மெய்ககணிந் திடுவா போலும்
மந்தமாம் பொழிற் பழனை மலகிய வள்ளல் போலும்
அந்தமி லடிகள போலு மாலங்காட் டடிக ளாரே.

உ

கண்ணினற காம வேளைக் கனலெழ விழிப்பா போலும்
எண்ணிலார் புரங்கண் மூன்று மெரியுணச் சிரிப்பா போலும்

பண்ணினார் முழுவ மோவாப் பைம்பொழிற் பழினை மேய
அண்ணலா ரெம்மை யாளு மாலங்காட் டடிக ளாரே.

௩

காறிடு விடத்தை யுண்ட கண்டரெண டோளா போலும்
தூறிடு சுடலை தன்னிற சுண்ணவெண் ணீற்றா போலும்
கூறிடு முருவா போலங் குளிர்பொழிற் பழினை மேய
ஆறிடு சடையா போலு மாலங்காட் டடிக ளாரே.

௪

பாரத்தனோ டமா பொருது பத்திமை காண்பா போலும்
கூத்தவா யம்பு கோத்துக் குணங்களை யறிவா போலும்
பேர்த்துமோ ராவ நாழி அம்பொடுங் கொடுப்பா போலும்
தீர்த்தமாம பழினை மேய திருவாலங் காட னாரே.

௫

வீட்டினா சுடுவெண் ணீறு மெயக்கணிந் திடுவா போலும்
காட்டிலகின் றுடல் பேணுங் கருத்தினை யுடையா போலும்
பாட்டினா முழுவ மோவாப் பைம்பொழிற் பழினை மேயா
ஆட்டினா ராவந் தனை யாலங்காட் டடிக ளாரே.

௬

தாளுடைச் செங்க மலத் தடங்கொள்சே வடியா போலும்
நாளுடைக் காலன வீழ வுதைசெயத் நம்பா போலும்
கோளுடைப் பிறவி தீர்ப்பா குளிர்பொழிற் பழினை மேய
ஆளுடை யண்ணல் போலு மாலங்காட் டடிக ளாரே.

௭

கூடினா ருமைதன னோடே குறிப்புடை வேடங் கொண்டு
சூடினா கங்கை யாளிச் சவறிடு சடையா போலும்
பாடினா சாம வேதம் பைம்பொழிற் பழினை மேயார்
ஆடினா காளி காண வாலங்காட் டடிக ளாரே.

௮

வெற்றரைச் சமண ரோடு விலையுடைக் கூறை போக்கும்
ஒற்றரைச் சொறகள் கொள்ளார் குணங்களை யுகப்பா போலும்
பெற்றமே உகந்தங் கேறும் பெருமையை யுடையர் போலும்
அற்றங்க ளறிவர் போலு மாலங்காட் டடிக ளாரே.

௯

மத்தனும் மலையெ டித்த அரக்கனைக் கரத்தோ டொல்க
ஒத்தினா திருவிரலா லூனறியிட் டருளவா போலும்
பத்தர்தம் பாவந் தீரக்கும் பைம்பொழிற் பழினை மேய
அத்தனா நம்மை யாள்வா ராலங்காட் டடிக ளாரே.

௧௦

திருச்சிற்றம்பலம்

திருக்கோவலூர் வீரட்டம்

திருநேரிசை

திருச்சிறுமபலம்

செத்தையேன சிதம்ப நாயேன செடியேன நமுககுப் பாயும்
பொத்தையே போற்றி நாளும் புகலிட மறிய மாட்டேன
எத்தைநான பற்றி நிறகே னிருளற நோக்க மாட்டாக
கொத்தையேன செய்வ தென்னே கோவலவீ ரட்ட னீரே. க

தலைசுமந் திருகை நாற்றித் தரணிககே பொறைய தாகி
நிலயிலா நெஞ்சந் தனனுள் நித்தலு மைவா வேண்டும
விலகொடுத தறுக்க மாட்டேன வேண்டிறறே வேண்டி யெய்த்தேன
குலகொளமாங் கணிகள் சிந்திங் கோவலவீ ரட்ட னீரே. உ

வழித்தலைப் படவு மாட்டேன வைகலுந் தூய்மை செய்து
பழித்திலேன பாச மறுப பரமநான பரவ மாட்டேன
இழித்திலேன பிறவி தனனை யெனனினைத் திருக்க மாட்டேன
கொழித்தவந் தலைகருந் தெண்ணீரக கோவலவீ ரட்ட னீரே. ங

சாற்றுவ ரைவா வந்து சந்தித்த குடிமை வேண்டிக
காற்றுவர் கனலப பேசிக கண்செவி மூக்கு வாயுள
ஆற்றுவ ரலந்து போனே ஐதியை அறிவொன றினறிக்
கூற்றுவர் வாயிற பட்டேன கோவலவீ ரட்ட னீரே. ச

தடுத்திலே னைவா தமமைத் தத்துவத னூயாவு நீமைப்
படுத்திலேன பரப்பு நோக்கிப் பனமலாப் பாத முற்ற
அடுத்திலேன சிந்தை யார ஆவலித் தனபு திண்ணங்
கொடுத்திலேன கொடிய வாநான கோவலவீ ரட்ட னீரே. டு

மாச்செய்த குரம்பை தனனை மண்ணிடை மயக்க மெய்து
நாச்செய்து நாலு மைந்து நல்லன வாய்தல வைத்துக்
காச்செய்த காயந் தனனுள் நித்தலு மைவா வந்து
கோச்செய்து குமைக்க வாற்றேன கோவலவீ ரட்ட னீரே. சு

படைகள்போல் வினைகள் வந்து பற்றியென பக்கல நினறும்
விடகிலா ஆதலாலே விகிதனை விருமபி யேதனும்

இடையிலே நெனசெய் கேளு னிரப்பவா தங்கட் கொன்றுங்
கொடையிலேன கொள்வ தேநான கோவல்வீ ரட்ட னீரே. எ

பிச்சிலேன பிறவி தனனைப் பேதையேன பிணக்க மென்னுந்
துச்சளே யழுந்தி வீழ்ந்து துயரமே யிடும்பை தன்னுள்
அச்சனா யாதி மூத்திக் கணபனாய வாழ மாட்டாக
கொச்சையேன செயவ தெனனே கோவல்வீ ரட்ட னீரே. அ

நிணத்திடை யாககை பேணி நியமஞ்செய திருக்க மாட்டேன்
மணத்திடை யாட்டம பேசி மக்களே சுற்ற மென்னுங்
கணத்திடை யாட்டப் பட்டுக் காதலா லுனைனப் பேணுங்
குணத்திடை வாழ மாட்டேன கோவல்வீ ரட்ட னீரே. க

விரிகட லிலங்கைக் கோனை வியனகயி லாயத் தினகீழ்
இருபது தோளும் பத்துச சிரங்களும் நெரிய வுன்றிப்
பரவிய பாடல் கேட்டுப் படைகொடுத்த தருளிச செயதார
குரவொடு கோங்கு சூழ்ந்த கோவல்வீ ரட்ட னீரே. க௦

திருச்சிற்றம்பலம்

திருநனிபள்ளி

திருநேர்கை

திருச்சிற்றம்பலம்

முற்றுணை யாயி னானே மூவாககு முதல்வன றனைனச்
சொற்றுணை யாயி னானேச சோதியை யாத ரித்து
உற்றுணாந் துருகி யூறி உள்கசி வுடைய வாக்கு
நற்றுணை யாவா போலு நனிபள்ளி யடிக ளாரே. க

புலாந்தகால பூவு நீருங் கொண்டடி போற்ற மாட்டா
வலஞ்செய்து வாயில நூலால வட்டிணைப் பந்தா செயத
சிலந்தியை யரைய னாககிச் சீமைகள் அருள வல்லாரா
நலந்திகழ் சோலை சூழ்ந்த நனிபள்ளி யடிக ளாரே. உ

எண்பதும பத்தும ஆறு மென்னுளே யிருந்து மனனிக்
கண்பழக கொன்று மினறிக கலக்கநா னலக்க ழிந்தேன

செண்பகந் திகழும் புனனை செழுந்திரட் குரவம் வேங்கை
நண்புசெய் சோலை சூழ்ந்த நனிபள்ளி யடிக ளாரே. ௩

பண்ணினார் பாட லாகிப் பழத்தினி லிரத மாகிக்
கண்ணினார் பார்வை யாகிக் கருத்தொடு கறப மாகி
எண்ணினு ரெண்ண மாகி யேழுல கனைத்து மாகி
நண்ணினா வினைகள் தீர்ப்பா நனிபள்ளி யடிக ளாரே. ௪

துஞ்சிருள் காலை மாலை தொடாச்சியை மறநதி ராதே
அஞ்செழுத தோதில் நாளு மானடிக் கனப தாகும்
வஞ்சனைப் பாறசோ ருககி வழக்கிலா அமணா தந்த
நஞ்சமு தாக்கு வித்தா நனிபள்ளி யடிக ளாரே. ௫

செம்மலாக் கமலத தோனுந் திருமுடி காண மாட்டான
அமமலர்ப் பாதந் காண்பா னுழியா நகழ்நதுங் காணான
நின்மல நெனறங் கேதது நினைப்பினை யருளி நாளும
நமமல மறுப்பா போலு நனிபள்ளி யடிக ளாரே. ௬

அரவத்தால வரையைச் சுற்றி யமரரோ டசுரா கூடி
அரவித்துக் கடையத் தோனறும் ஆலநஞ் சமுதா வுண்டா
விரவித்தம் மடிய ராகி வீடிலாத் தொண்டா தமமை
நரகத்தில் வீழ வொட்டா நனிபள்ளி யடிக ளாரே. ௭

மண்ணுளே திரியும் போது வருவன பலவுங் குற்றம்
புண்ணுளே புறாபு ரையன புழுபபொதி பொள்ள லாககை. ௮-௯

பத்துமோ ரிரட்டி தோளான பாரித்து மலையெ டிக்கப்
பத்துமோ ரிரட்டி தோள்கள் படருடம படர ஆனறிப்
பத்துவாய் கீதம் பாடப் பரிந்தவற கருள்கொ டித்தார்
பத்தாதாம் பரவி யேத்து நனிபள்ளிப பரம னாரே. ௧௦

திருசுகிற்றம்பலம்

திருநாகைக்காரோணம்

திருநேரிசை

திருச்சிற்றம்பலம்

மலினவிதாய் தந்தை மக்கள் மறனுள சுற்ற மெனனும
வினையுளே விழுந்த முந்தி வேதனைக் கிடமா காதே
கலையுமா கடல்கூழ் நாகை மனனுகா ரோணத் தாலை
நிலையுமா வல்லீ ராகி லுய்யலாம நெஞ்சி னீரே.

க

வையனை வைய முண்ட மாலங்கந் தோணமேற் கொண்ட
செய்யனைச் செய்ய போதிற் றிசைமுகன சிரமொன றேந்துங்
கையனை கடல்கூழ் நாகைக் காரோணங் கோயில் கொண்ட
ஐயனை நினைந்த நெஞ்சே யம்மநா முயந்த வாரே

உ

நிருத்தனை நிமலன தனனை நீணிலம் விண்ணின மிகக்
விருத்தனை வேத வித்தை விளைபொருண் மூல மான
கருத்தனைக் கடல்கூழ் நாகைக் காரோணங் கோயில் கொண்ட
ஒருத்தனை புணாத லாலநா முயந்தவா நெஞ்சி னீரே.

ங

மணதனை யிரந்து கொண்ட மாயனோ டசுரா வாறோ
தெண்டிரை கடைய வந்த தீவிடந் தனனை புண்ட
கண்டனைக் கடல்கூழ் நாகைக் காரோணங் கோயில் கொண்ட
அண்டனை நினைந்த நெஞ்சே யம்மநா முயந்த வாரே.

ச

நிறைபுன லணிந்த செனனி நீணிலா அரவஞ் சூடி
மறையொலி பாடி யாடல் மயானதது மகிழ்ந்த மைந்தன
கறைமலி கடல்கூழ் நாகைக் காரோணங் கோயில் கொண்ட
இறைவனை நாளு மேத்த இடும்பைபோ யினப மாமே.

ரு

வெம்பனைக் கருங்கை யானை வெருவவன றுரிவை போர்த்த
கம்பனைக் காலந் காயந்த காலனை ஞால மேத்தும்
உம்பனை யுமபர் கோனை நாகைக்கா ரோணம் மேய
செம்பொனை நினைந்த நெஞ்சே திண்ணநா முயந்த வாரே.

சு

வெங்கடுங் கானத் தேழை தன்னொடும் வேட னாய்ச்சென
றங்கமா மலைந்து பார்த்தற் கடுசரம அருளி னானை

மங்கைமா ராட லோவா மனனுகா ரோணத் தாளைக்
கங்குலும் பகலுங் காண்ப பெற்றுநாங் களித்த வாறே.

எ

தெற்றினா புரங்கள் மூன்றுந் தீயினில் விழுவோ ரம்பால்
செற்றவெஞ் சிலையா வஞ்சா சிந்தையுட் சோவி லாதா
கற்றவா பயிலும் நாகைக் காரோணங் கருதி யேததப்
பெற்றவா பிறந்தா மற்றுப் பிறந்தவா பிறந்தி லாரே.

அ-க

கருமலி கடலுஞ் நாகைக் காரோணா கமல பாதத்
தொருவிரல் நுதிகு நில்லா தொண்டிற லரக்க னுக்கான
இருதிற மங்கை மாரோ டெம்பிரான செம்பொ னுக்க
திருவடி தரித்து நிற்கத் திண்ணநா முயந்த வாறே.

க௦

திருச்சிறறம்பலம்

திருவிந்நம்பர்

திருநேசை

திருச்சிறறம்பலம்

விண்ணவா மகுட கோடி மிடைந்தசே வடியா போலும்
பெண்ணொரு பாகா போலும் பேடலி யாணா போலும்
வண்ணமா லயனுங் காண மால்வரை யெரியா போலும்
எண்ணுரு வநேகர் போலு மினனம்ப ரீச னாரே.

க

பன்னிய மறையா போலும் பாம்பரை யுடையா போலும்
தூனனிய சடையா போலுந் தூமதி மத்தா போலும்
மன்னிய முழவர் போலும் மாதிடம் மகிழ்வா போலும்
என்னையு முடையா போலு மினனம்ப ரீச னாரே.

உ

மறியொரு கையா போலும் மாதுமை யுடையா போலும்
பறிதலைப் பிறவி நீக்கிப் பணிகொள வல்லா போலும்
செறிவுடை அங்க மால சோதிரு வருவா போலும்
எறிபுற சடையா போலு மினனம்ப ரீச னாரே.

ங

விடமமலி கண்டா போலும் வேள்வியை யழிப்பா போலும்
கடவுநல் விடையா போலுங் காலனைக் காயவா போலும்

படம்மலி யரவா போலும் பாய்புலித் தோலா போலும்
இடாக்ளைத் தருள்வா போலு மினனம்ப ரீச னாரே.

ச

அளிமலர்க் கொன்றை துன்று மவீரசடை யுடையர் போலும்
களிமயிற் சாய லோடுங் காமனை விழிப்பர் போலும்
வெளிவள நுருவா போலும் வெண்பொடி யணிவா போலும்
எளியவ ரடியாக கென்று மினனம்ப ரீச னாரே.

ரு

கணையமா சிலையா போலுங் கரியுரி உடையா போலும்
துணையமா பெண்ணா போலுந் தூமணிக் குன்றா போலும்
அணையுடை யடியா கூடி அனபொடு மலர்கள் தூவும்
இணையடி யுடையா போலு மினனம்ப ரீச னாரே.

சு

பொருப்பமா புயத்தா போலும் புனலணி சடையா போலும்
மருப்பிள வாமை தாங்கு மாப்பிலவெண் ணூலா போலும்
உருத்திர மூத்ததி போலு முணாவிலா புரங்கள் மூன்றும்
எரித்திடு சிலையா போலு மினனம்ப ரீச னாரே

எ

காடிட முடையா போலுங் கடிசூரல் விளியா போலும்
வேடுரு வுடையா போலும் வெண்மதிக கொழுந்தா போலும்
கோடலா வனனி தும்பை கொக்கிற கலாந்த் கொன்றை
ஏடமர் சடையா போலு மினனம்ப ரீச னாரே.

அ

காறிடு விடத்தை யுண்ட கண்டரெண் டோளா போலும்
நீறுடை யுருவா போலு நினைப்பினை யரியா போலும்
பாறுடைத் தலைகை யேந்திப் பலிதிரிந் துண்பர் போலும்
ஏறுடைக் கொடியா போலு மினனம்ப ரீச னாரே.

க

ஆத்தெழு மிலங்கைக் கோனை அருவரை யடாப்பா போலும்
பாத்தே டமாபொருது படைகொடுத் தருள்வர் போலும்
தோத்தமாங் கங்கை தனைத் திருச்சடை வைப்பர் போலும்
ஏத்தவே முலகும் வைத்தா ரினனம்ப ரீச னாரே.

க0

திருச்சிற்றம்பலம்

திருச்சேறை

திருநேரிசை

திருச்சிற்றம்பலம்

பெருந்திரு இமவான பெற்ற பெண்கொடி பிரிந்த பினனை
வருந்துவான தவங்கள் செய்ய மாமணம் புணராத மன்னும்
அருந்திரு மேனி தனபா லங்கொரு பாக மாகத்
திருந்திட வைத்தாரா சேறைச் செந்நெறிச் செல்வ னாரே. க

ஞாத்துள் வாறு நோக்கி புண்மையை புணராக குண்டா
வார்த்தையை மெய்யென நெண்ணி மயக்கில்வீழ்ந் தழுநது வேளைப்
போத்தெனை யாளாக கொண்டு பிறவிவான பிணிக ளெல்லாம்
தீர்த்தருள் செய்தாரா சேறைச் செந்நெறிச் செல்வ னாரே. உ

ஒன்றிய தவத்து மன்னி யுடையனா யுலப்பில் காலம்
நின்றுதங் கழல்க ளேததும் நீள்சிலை விசைய னுககு
வெனறிகொள் வேட னாகி விரும்பிவெங் கான கத்துச்
சென்றருள் செய்தாரா சேறைச் செந்நெறிச் செல்வ னாரே. ட

அஞ்சையு மடக்கி ஆற்ற லுடையனா யநேக காலம்
வஞ்சமில் தவத்துள் நின்று மன்னிய பகீர தற்கு
வெஞ்சின முகங்க ளாகி விசையொடு பாயுந் கங்கை
செஞ்சடை யேற்றாரா சேறைச் செந்நெறிச் செல்வ னாரே. ச

நிறைந்தமா மணலக கூப்பி நேசமோ டாவின பாலக
கறந்துகொண் டாட்டக் கண்டு கறுத்ததன தாதை தானை
எறிந்தமா ணிககப் போதே யெழில்கொள்சண் டச நெண்ணச்
சிறந்தபே ரளித்தார் சேறைச் செந்நெறிச் செல்வ னாரே. று

விரித்தபல் கதிகொள் சூலம் வெடிபடு தமரு கங்கை
தரித்ததோர் கோல கால பயிரவ னாகி வேழம்
உரித்துமை யஞ்சக் கண்டு ஒண்திரு மணிவாய் விள்ளச்
சிரித்தருள் செய்தார் சேறைச் செந்நெறிச் செல்வ னாரே. சு

சுற்றுமுன் னிமையோர் நின்று தொழுதுதா மலர்கள் தூவி
மற்றெமை யுயக்கொ ளென்ன மன்னுவான் புரங்கள் மூன்றும்

உற்றொரு நொடியின முன்னம் ஒளளழல் வாயின் வீழ்ச்
செற்றருள செய்தார சேறைச் செந்நெறிச் செலவ னாரே. எ

முந்தியிவ வுலக மெல்லாம் படைத்தவன மாலி னோடும்
எந்தனி நாத னேயென றிறைஞ்சிநின் நேததல செயய
அந்தமில் சோதி தனனை அடிமுடி யறியா வண்ணஞ்
செந்தழ லாறா சேறைச செந்நெறிச் செலவ னாரே. அ-க

ஒருவரும் விகரி லாத ஒன்றிற லாகக னோடிப்
பெருவரை யெடுத்த திண்டோள் பிறங்கிய முடிக ளிறறு
மருவியெம் பெருமா னென்ன மலாடி மெள்ள வாங்கித்
திருவருள் செயதார சேறைச செந்நெறிச் செலவ னாரே. க௦

திருச்சிறறமபலம்

நினைந்த திருநேரிசை

திருச்சிறறமபலம்

முத்தினை மணியைப் பொனைன முழுமுதற் பவளம் எயக்குங்
கொத்தினை வயிர மாலைக கொழுந்தினை யமரர் சூடும்
வித்தினை வேத வேள்விக் கேள்வியை விளங்க் நின்ற
அத்தனை நினைந்த நெஞ்ச மழகிதாம் நினைந்த வாறே க

முனபனை யுலகுக் கெல்லாம் மூாததியை முனிக ளேத்தும்
இன்பனை யிலங்கு சோதி யிறைவனை யாரிவை யஞ்ச
வனபனைத் தடக்கை வேள்விக் களிற்றினை யுரித்த எங்கள்
அனபனை நினைந்த நெஞ்ச மழகிதாம் நினைந்த வாறே. உ

கரும்பினு மினியான றன்னைக் காய்கதாச் சோதி யானை
இருங்கட லமுதந் தனனை யிறப்பொடு பிறப்பி லானைப்
பெரும்பொருட் கிளவி யானைப் பெருந்தவ முனிவ ரேத்தும்
அரும்பொனை நினைந்த நெஞ்ச மழகிதாம் நினைந்த வாறே. டு

செருத்தனை யருத்தி செய்து செஞ்சரம் செலுத்தி யூமேல்
கருத்தனைக் கனக மேனிக் கடவுளைக் கருதும் வானோர்க்
கொருத்தனை யொருத்தி பாகம் பொருத்தியு மருத்தி தீரா
நிருத்தனை நினைந்த நெஞ்சம் நெர்பட நினைந்த வாறே. ச

கூற்றினை யுதைத்த பாதக குழகனை மழலை வெள்ளே
 நேற்றனை யிமையோ ரேதத இருஞ்சடைக கறறை தனமேல
 ஆற்றனை யடிய ரேததும் அமுதனை யமுத யோக
 நீற்றனை நினைந்த நெஞ்சம நோபட நினைந்த வாறே. ௫

கருப்பனைத் தடககை வேழக களிற்றினை யுரித்த கண்டன
 விருப்பனை விளங்கு சோதி வியனகயி லாயமெனனும்
 பொருப்பனைப் பொருப்பன மககை பங்கனை அங்கை யேற்ற
 நெருப்பனை நினைந்த நெஞ்சம நோபட நினைந்த வாறே. ௬

நீதியால் நினைப்பு ளானை நினைப்பவா மனத்து ளானைச்
 சாதியைச் சங்க வெண்ணீற றண்ணலை விண்ணில் வாடுறோ
 சோதியைத் துளக்க மிலலா விளக்கினை யளக்க லாகா
 ஆதியை நினைந்த நெஞ்ச மழகிதா நினைந்த வாறே. ௭

பழகனை யுலகுக் கெல்லாம பருப்பனைப் பொருப்போ டொக்கும்
 மழகளி யானை யின்தோல் மலைமகள நடுங்கப் போர்த்த
 குழகனைக் குழவித் திங்கள் குளிராசடை மருவ வைத்த
 அழகனை நினைந்த நெஞ்ச மழகிதா நினைந்த வாறே. ௮

விண்ணிடை மினனொப் பாளை மெய்ப்பெரும் பொருளொப் பாளைக்
 கண்ணிடை மனியொப் பாளைக கடுவிருட் சுடரொப் பாளை
 எண்ணிடை யெண்ண லாகா இருவரை வெருவ நீண்ட
 அண்ணலை நினைந்த நெஞ்ச மழகிதா நினைந்த வாறே. ௯

உரவனைத் திரண்ட திணதோ ளரக்கனை யூன்றி மூனறார்
 நிரவனை நிமிர்ந்த சோதி நீண்முடி யமரா தங்கள்
 குரவனைக் குளிரவெண் திங்கட் சடையிடைப பொதியு மைவாய்
 அரவனை நினைந்த நெஞ்ச மழகிதா நினைந்த வாறே. ௧௦

திருச்சிற்றம்பலம்

தனித் திருநேரிசை

திருச்சிற்றம்பலம்

தொண்டனென பட்ட தென்னே தூயகா விரியின நன்னீர்
 கொண்டிருக கோதி யாட்டிக குங்குமக குழம்பு சாத்தி
 இண்டைகொண் டேற நோக்கி யீசனை யெம்பி ரானைக்
 கண்டனைக் கண்டி ராதே காலத்தைக் கழித்த வாறே. ௧

பின்னிலேன முன்னி லேனநான பிறப்பறுத தருள்செய் வானே
என்னிலேன நாயி னேனா னினங்கதூப் பயிலத் திவகன்
சின்னிலா எறிகஞா சென்னிச சிவபுரத் தமர ரேறே
நின்னலால கலேகண ஆரே நீறுசே ரகலத் தானே. உ

கள்ளனேன கள்ளத் தொண்டாய்க காலத்தைக கழித்துப் போககித்
தெள்ளியே னுகி நினறு தேடினேன நாடிக கண்டேன
உளசுவா ருள்கிற் றெல்லா முடனிருந் தறிதி யெனறு
வெளகினேன வெளகி நானும் விலாவிறச சிரித்திட் டேனே. ந

உடம்பெனும் மனைய சுதது ஞுள்ளமே தகளி யாக
மடம்படும் உணாநெய் யட்டி யுயிரெனும் திரிம யக்கி
இடம்படு ஞானத் தீயா லெரிகொள இருந்து நோக்கில்
கடம்பமா காளை தாழை கழலடி காண லாமே. ச

வஞ்சப்பெண் ணரங்கு கோயில் வானெயிற றாவந் துஞசா
வஞ்சப்பெண் ணிருந்த சூழல் வானதவழ் மதியந் தோயும்
வஞ்சப்பெண் வாழ்க்கை யாளன வாழ்வினை வாழ லுறறு
வஞ்சப்பெண் ணுறகக மானேன வஞ்சனே னெனசெய் கேனே. னு

உளசுவா ருள்ளத் தானே உணாவெனும் பெருமை யானே
உளகினேன நானுங் காண்பா னுருகினே னூறி யூறி
எள்கினே னெனதை பெமமா னிருதலை மினனு கின்ற
கொள்ளிமே லெனும்பென னுள்ள மெங்நனங் கூடு மாறே. சு

மோததையைக கண்ட காககை போலவல் வினைகள் மொய்த்துன்
வாாததையைப் பேச வொட்டா மயக்கநான மயங்கு கின்றேன
சீத்தையைச சிதம்பு தனனைச் செடிகொளநோய வடிவொன நில்லா
உத்தையைக கழிககும் வண்ணம் உணாவுதா உலக மூர்த்தி. எ

அங்கத்தை மண்ணு காககி ஆவத்தை யுனக்கே தந்து
பங்கத்தைப் போக மாறறிப் பாவித்தேன் பரமா நினனைச்
சங்கொத்த மேனிச செல்வா சாதல்நாள் நாயே னுனனை
எங்குறறா யெனற போதா இங்குறறே னெனகண் டாயே. அ

வெள்ளநீச சடைய னாதாம் வினவுவார் போல வந்தென
உள்ளமே புருந்து நினறாக குறங்குநான புடைகள் போந்து

கள்ளரோ புகுந்தீ ரெனனக கலந்துதான நோக்கி நகரு
வெள்ளரோ மெனறு நினரா விளங்கினம் பிறைய னாரே. க

பெருவிர லிறைதா னூனறப் பிறையெயி நிலங்க அங்கார்
தருவரை யினைய தோளா னரககனன நலறி வீழ்ந்தான
இருவரு மொருவ னாய உருவமவ குடைய வள்ளல
திருவடி சுமந்து கொண்டு காணகநான திரியு மாறே க௦

திருச்சிறுநம்பலம்

தனித் திருநேரிசை

திருச்சிறுநம்பலம்

மருளவா மனத்த னாகி மயங்கினேன மதியி லாதேன
இருளவா அறுகரு மெந்தை இணையடி நீழ லென்னும்
அருளவாப் பெறுத லினறி யருசிநா னலமந் தேற்குப
பொருளவாத் தந்த வாறே போதுபோய்ப் புலாந்த தனறே. க

மெயம்மையாம் உழவைச் செயது விருப்பெனும் வித்தை வித்திப்
பொய்ம்மையாந் களையை வாங்கிப் பொறையெனும் நீரைப் பாய்ச்சித்
தம்மையும் நோக்கிக் கண்டு தகவெனும் வேலி யிட்டுச்
செம்மையுள் நிற்ப ராகிற சிவகதி விளையு மனறே. உ

எம்பிரா னென்ற தேகொண் டெனனுளே புகுந்து நின்றிங்
கெம்பிரா னாட்ட ஆடி யெனனுளே யுழிதா வேனை
எம்பிரா னென்னைப் பினனைத் தனனுளே காகரு மெனரூல்
எம்பிரா னென்னி லல்லா லெனசெயகே னேழை யேனே. ஈ

காயமே கோயி லாகக் கடிமனம் அடிமை யாக
வாய்மையே தூய்மை யாக மனமணி யிலிங்க மாக
நேயமே நெய்யும் பாலா நிறையநீ ரமைய ஆட்டிப்
பூசனை யீச னார்க்குப் போற்றலிக காட்டி னேமே. ச

வஞ்சகப் புலைய னேனை வழியறத் தொண்டிற் பூட்டி
அஞ்சலென ருண்டு கொண்டா யதுவுகின பெருமை யன்றே
நெஞ்சகந் கனிய மாட்டேன நின்னையுள் வைக்க மாட்டேன
நஞ்சிடந் கொண்ட கண்டா என்னென நனமை தானே. னு

நாயினுங் கடைப்பட் டேனை நன்னெறி காட்டி யாண்டாய
ஆயிரம் ஆரவ மாதத் அமுத்தே யமுத மொத்து
நீயுமென நெஞ்சி னுள்ளே நிலாவியுய நிலாவி நிறக
நோயவை சாரு மாகில நோக்கிநீ யருளசெய் வாயே.

ஈ

விள்ளத்தா னென்று மாட்டேன விருப்பெனும் வேட்கை யாலே
வள்ளத்தேன போல நுனை வாயமதே துணடி டாமே
உள்ளத்தே நிறறி யேனும் உயிரப்புளே வருதி யேனுங்
கள்ளத்தே நிறறி யமமா எவ்வனங் காணு மாறே.

எ

ஆசைவன பாச மெய்தி அங்குறறே னிககுற றேனாய
ஊசலாட் டெனடி வாஸா உழந்துநா னுழித் ராமே
தேசனே தேச மூத்தீ திருமறைக காடு மேய
ஈசனே புன்றன பாதம ஏத்துமா றருளெம மாணே.

அ

நிறைவிலேன நேச மிலலேன நினைவிலேன வினையின பாசம
மறைவிலே புறப்பட் டேறும் வகையெனக் கருளெ னெமமான
சிறையிலேன செயவ தென்னே திருவடி பரவி யேத்தக்
குறைவிலேன குற்றந் தீராய கொன்றைசோ சடையி னானே.

ஈ

நடுவிலாக காலன வந்து நணுகுமபோ தறிய வொண்ணா
அடுவன அஞ்சு பூதம் அவைதமக் காற்ற லாகேன
படுவன பலவுங் குற்றம் பாங்கிலா மனிதா வாழ்ககை
கெடுவதுப் பிறவி சீசீ கிளரொளிச் சடையி னீரே.

க௦

திருச்சிறுமபலம்

தனித் திருநேரிசை

திருச்சிறுமபலம்

கடுமபகல் ஈட்ட மாடிக் கையிலோ கபால மேந்தி
இடுமபலிக் கில்லந் தோறு முழிதரு மிறைவ னீரே
நெடுமபொறை மலையா பாவை நேரிழை நெறிமென கூந்தற்
கொடுங்குழை புகுந்த அனறுங் கோவண மரைய தேயோ.

க

கோவண முடுத்த வாறுங் கோளர வசைத்த வாறுங்
திவணச் சாமபா பூசித் திருவுரு இருந்த வாறுங்

பூவணக் கிழவ னாரைப் புலியுரி யரைய னாரை
ஏவணச் சிலையி னாரை யாவரே யெழுது வாரே.

உ

விளக்கினா பெற்ற இனபம் மெழுககிறை பதிறறி யாகும்
துளக்கில்நன மலாதொ தெதல தூயவிண் ணேற லாகும்
விளக்கிட்டா பேறு சொல்லின மெய்நெறி ஞான மாகும்
அளப்பில் கீதஞ் சொன்னாக கடிக்கந்தாம் அருளு மாறே.

ந

சந்திரற் சடையில் வைத்த சங்கரன சாம் வேதி
அந்தரத் தமரா பெம்மான ஆனநல்வெள் ள்நாதி யானறன்
மந்திரம் நமச்சி வாய ஆகநீ றணியப் பெற்றால்
வெந்தறும் வினையும் நோயும் வெவ்வழல் விறகிட் டனறே.

ச

புளளுவ ரைவா களவா புனத்திடைப புகுந்து நினறு
துள்ளுவா குறை கொளவா தூநெறி வினைய வெட்டா
முள்ளுடை யவாகள் தமமை முக்கனான பாத நீழல்
உள்ளிடை மறைநது நினறந் குணாவினா லெய்ய லாமே.

ரு

தொண்டனேன பிறநது வாளாத தொல்வினைக குழியில் வீழ்ந்து
பிண்டமே சுமந்து நாளும் பெரியதோ ரவாவிற் படடேன
அண்டனே யமரர் கோவே அறிவனே யஞ்ச லெனனாய்
தெண்டரை கங்கை குடுந திகழ்தரு சடையி னானே.

சு

பாறினாய் பாவி நெஞ்சே பன்றிபோ லளற்றிற் பட்டுத்
தேறிநீ நினைதி யாயிற் சிவகதி திண்ண மாகும்
ஊறலே யுவர்ப்பு நாறி உதிரமே யொழுகும் வாசல
கூறையால மூடக கண்டு கோலமாக கருதி னாயே.

எ-அ-ஈ

உயத்தகா லுதயத் தும்ப ருமையவள் நடுக்கந தீர
வைத்தகா லரக்க னோதன வானமுடி தனக்கு நோநதான
மொயத்தகான முகிழ்வெண திங்கண மூத்ததியெ னுச்சி தனமேல
வைத்தகால வருநது மென்று வாடிநா னெடுங்கி னேனே.

க௦

குறைந்த திருநேரிகை

திருச்சிற்றம்பலம்

வென்றிலேன புலன்க ளோந்தும் வென்றவா வளாகந் தன்னுள
சென்றிலே னாத லாலே செந்நெறி யதற்குஞ் சேயேன
நின்றாளே துளும்பு கின்றேன நீசனேன ஈச னேயோ
இன்றுளேன நாளோ யிலலே னெனசெய்வான தோன்றி னேனே. க

கற்றிலேன கலைகள் ஞானங் கற்றவா தங்க ளோடும்
உற்றிலே னாத லாலே உணர்வுக்குஞ் சேய னேனே
பெற்றிலேன பெருந்த டங்கண் பேதைமாா தமககும் பொல்லேன்
எற்றுளே னிறைவ னேநா னெனசெய்வான தோன்றி னேனே. உ

மாட்டினேன மனத்தை முனனே மறுமையை யுணர மாட்டேன
மூட்டினான முனைந் நாளோ முதல்வனை வணங்க மாட்டேன
பாட்டினாய் போல நின்ற பறந்தாம பாவந் தனை
ராட்டினேன களைய மாட்டே னெனசெய்வான தோன்றி னேனே. ட

கரைக்கடந் தோத மேறுங் கடலவிட முண்ட கண்டன
உரைக்கடந் தோது நீர்மை யுணர்நதிலே னாத லாலே
அரைக்கிடந் தசையு நாக மசைப்பனே யினப் வாழ்க்கை
கிரைக்கடைந் துருகு கின்றே னெனசெய்வான தோன்றி னேனே. ச

செம்மைவெண் ணீறு பூசுநு சிவனவன தேவ தேவன
வெம்மைநோய வினைகள் தீராகும் விகிதனுக் காவ மெய்தி
அம்மைநின் றடிமை செய்யா வடிவிலா முடிவில் வாழ்க்கை
கிம்மைநின் றுருகு கின்றே னெனசெய்வான தோன்றி னேனே. ஞ

பேச்சொடு பேச்சுக் கெல்லாம் பிறாதமைப் புறமே பேசக்
கூச்சிலே னாத லாலே கொடுமையை விடுமா றேரேன
நாச்சொலி நாளும் மூர்த்தி நனமையை யுணர மாட்டேன
எச்சுளே நின்ற மெய்யே யெனசெய்வான தோன்றி னேனே. ஈ

தேசனைத் தேச மாகுந் திருமாலோர பங்கன றனை
பூசனைப் புனிதன றனைப் புணரும் புண்டரிகத் தானை
நேசனை நெருப்பன றனை நிவஞ்சகத் தகன்ற செம்மை
ஈசனை யறிய மாட்டே னெனசெய்வான தோன்றி னேனே. எ

விளைக்கின்ற வினையை நோக்கி வெண்மயிர் விரவி மேலும்
முளைக்கின்ற வினையைப் போக முயல்கிலே னியல வெள்ளம்
திளைக்கின்ற முடியி னுன்றன திருவடி பரவ மாட்டா
திளைக்கின்றே னிரும் பூனறி யெனசெய்வான தோன்றி னேனே. அ

விளைவறி விலாமை யாலே வேதனைக் குழியி லாழந்து
களைகணு மிலலே நெநதாய காமரங் கற்று மில்லேன
தளையவிழ் கோதை நலலா தங்களோ டிண்ப மெய்த
இளையனு மலலே நெநதா யெனசெய்வான தோன்றி னேனே. க

வெட்டன வுடைய னுகி வீரத்தால் மலையெடுத்த
துட்டனைத் துட்டுத் தீர்த்துச் சுவைபடக் கீதங் கேட்ட
அட்டமா மூர்த்தி யாய ஆதியை யோதி நாளும்
எட்டினை யெட்ட மாட்டே னெனசெய்வான தோன்றி னேனே. க௦

திருச்சிற்றம்பலம்

குறைந்த திருநோக்கை

திருச்சிற்றம்பலம்

தமமானங் காப்ப தாகித் தையலா வலையு ளாழநது
அமமானை அமுதன தனை ஆதியை யந்த மாய
செம்மான ஒளிகொள மேனிச் சிந்தையு ளொன்றி நின்ற
எம்மானை நினைய மாட்டே னெனசெய்வான தோன்றி னேனே. க

மக்களே மணந்த தார மவவயிற றவரை யோம்பும்
சிக்குளே யழுநதி யீசன திறம்படேன தவம் தோரேன
கொப்புளே போலத் தோன்றி யதனுளே மறையக் கண்டும்
இக்களே பரத்தை யோம்ப எனசெய்வான தோன்றி னேனே. உ

கூழையே னாக மாட்டேன கொடுவினைக் குழியில வீழ்ந்து
ஏழினின் னிசையி னாலும் இறைவனை யேத்த மாட்டேன
மாழையொண கண்ணின் நல்ல மடந்தைமா தமக்கும பொலலேன
ஏழையே னுகி நாளு மெனசெய்வான தோன்றி னேனே. ங

முனையென வினையி னாலே மூர்த்தியை நினைய மாட்டேன
பினையான பித்த னுகிப் பிதறுவன பேதை யேனான

என்னுளே மனனி நின்ற சோமைய தாயி னுனை
என்னுளே நினைப மாட்டே னெனசெய்வான தோன்றி னேனே. ச
கறையணி கண்டன தனைக காமரங் கற்று மிலலேன
பிறைறுதற பேதை மாதா பெயவளை யார்க்கு மல்லேன
மறைநவில் நாவி னுனை மனனிரின நிறைஞ்சி நானும்
இறையேயு மேதத் மாட்டே னெனசெய்வான தோன்றி னேனே. ஞ
வளைத்துநின் றைவா களவா வநதேனை நடுக்கஞ் செயயத்
தளைத்துவைத் துலையை யேற்றித் தழுவெரி மடுத்த நீரில
திளைத்துநின் ருடு கின்ற ஆமைபேரற் தெளிவி லாதேன [அ-க-க
இளைத்துநின் ருடு கின்றே னெனசெய்வான தோன்றி னேனே. சு-எ-

திருச்சிறறம்பலம்

கோயில்

திருவிருத்தம்

திருச்சிறறம்பலம்

பாளே யுடைக்கழு கோங்கிப பனமாட நெருங்கியெங்கும்
வாளே யுடைப்புனல் வநதெறி வாழ்வயல திலிலைதன்னுள
ஆள வுடைக்கழற் சிறறம் பலத்தா னுடைக்கண்டால்
பீளே யுடைக்கண் களாற்பினனைப்பேயத்தொண்டாகாண்பதெனே.

பொருவிடை யொன்றுடைப புண்ணிய மூர்த்தி புலியதளன
உருவுடை யம்மலை மங்கை மணுள னுலகுக்கெல்லாம்
திருவுடை யந்தணா வாழ்கின்ற தில்லைச்சிற றம்பலவன்
திருவடி யைக்கண்ட கண்கொண்டு மற்றினிக காண்பதெனே. உ

தொடுத்த மலரொடு தூபமுஞ் சாந்துங்கொண் டெப்பொழுதும்
அடுத்து வணங்கும் அயனொடு மாலுக்குங் காண்பரியான
பொழிக்கொண் டணிநது பொன்னு கியதிலலைச் சிறறம்பலவன்
உடுத்த துகில்கண்ட கண்கொண்டு மற்றினிக காண்பதெனே. ன

வைச்ச பொருணமக காகுமென நெண்ணி நமச்சிவாய
அச்ச மொழிந்தே னணிதில்லை யம்பலத் தாடுகின்ற
பிச்சன பிறப்பிலி போநநதி யுநதியின் மேலவைத்த
கச்சி னழகுகண் டாற்பினனைக் கண்கொண்டு காண்பதெனே. ச

செய்ஞ்ஞினற நீல மலாகின்ற திலலைச்சிற றம்பலவன
மைஞ்ஞினற வொண்கண் மலைமகள் கண்டு மகிழ்நதுநிறக
நெய்ஞ்ஞின நெறியும் விளககொத்த நீல மணிமிடற்றான
கைஞ்ஞினற ஆடல்கண்டாற்பினனைக்கண்டகொண்டகாண்பதென்னே.

ஊனத்தை நீக்கி யுலகறிய எனனை யாட்கொண்டவன
தேறெத் தெனக்கினி யானதிலைச சிறறம பலவனெங்கோன்
வானத் தவருயய வன்னஞ்சை யுண்டகண்டத்திலவரும்
ஏனத் தெய்துகண் டாற்பினனைக் கண்டகொண்டு காண்பதென்னே. சு

தெரித்த கணையால திரிபுர மூன்றுஞ்செந தீயினமூழ்க
எரித்த இறைவ னிமையவா கோமா னிணையடிகள
தரித்த மனத்தவா வாழ்கின்ற திலலைச்சிற றம்பலவன
சிரித்த முகங்கண்ட கண்டகொண்டு மறறினிக காண்ப தென்னே. எ

சுற்று மமரா சுரபதி நினதிருப் பாதமலலால்
பறறென நிலோமென றழைப்பப் பரவையுள் நஞ்சையுண்டான
செற்றந கங்கனைத் தீவிழித் தானதிலை யம்பலவன
நெறறியிற கண்கண்ட கண்டகொண்டு மறறினிக காண்ப தென்னே. அ

சித்தத் தெழுநத செழுங்கம லத்தனை சேவடிகள
வைத்த மனத்தவர் வாழ்கின்ற திலலைச்சிற றம்பலவன
முத்தம் வயிரமும் மாணிக்கந தன்னுள் விளங்கியது
மத்த மலாகண்ட கண்டகொண்டு மறறினிக காண்பதென்னே. கூ

தருக்கு மிகுத்துத் தனரோள வலியுனனித் தடவரையை
வரைக்கை களாவெடுத் தாராப மலைமகள் கோனசிரி தது
அரக்கன மணிமுடி பத்து மணிதிலை யம்பலவன
நெருக்கி மிதித்த விரல்கண்ட கண்டகொண்டு காண்ப தென்னே. க௦

திருச்சிறறம்பலம்

கோயில்

திருவிருத்தம்

திருச்சிறறம்பலம்

கருநட்ட கண்டனை யண்டத் தலைவனைக் கறபகத்தைச்
செருநட்ட மும்மதி லெய்யவல லானைச்செந் தீமுழங்கத
திருநட்ட மாடியைத் திலைக கிறையைச்சிற றம்பலத்துப்
பெருநட்ட மாடியை வானவா கோனென்று வாழ்த்துவனே. க

ஒனறி யிருந்து நினைமினக ளுநதமக கூன மிலிலைக
கனறிய காலனைக காலாற கடிந்தா னடிய வற்காச்
சென்று தொழுமினகள் தில்லையுட் சிறறம் பலத்துநட்டம்
எனறுவந் தாயெனனு மெம்பெரு மானறன திருக்குறிப்பே. ௨

கனமன வீாகழி யுங்கருத் தேசொல்லிக காண்பதெனனே
நனமன வாநவில் தில்லையுட் சிற்றம பலத்துநட்டம்
பொனமலை யிலவெள்ளிக் குன்றது போலப் பொலிந்திலங்கி
என்மன மேயொன்றிப் புககனன போந்த சுவடில்லையே. ௩

குனித்த புருவமுங் கொவவைச்செவ வாயிற குமிண்சிரிப்பும்
பனித்த சடையும் பவளம்போன மேனியிற் பாலவெண்ணீறும்
இனித்த முடைய எடுத்தெபொற பாதமுங் காணப்பெற்றால்
மனித்தப் பிறவியும் வேண்டுமென யிந்த மாநிலத்தே. ௪

வாய்த்தது நந்தமக கீதோர பிறவி மதித்திடுமின
பாரத்தற்குப் பாசு பதமருள் செய்தவன பத்தருள்ளீர்
கோத்தனறு முப்புந தீவனோத் தானதிலலை யமபலத்துக்
கூத்தனுக் காட்பட் டிருப்பதன றோநந்தங் கூழைமையே. ௫

பூத்தன பொறசடை பொனபோன மிளிரப் புரிகணங்கள்
ஆத்தன கொட்டி யரித்தன பலகுறட் பூதகணம்
தேத்தென என்றிசை வண்டுகள பாடுசிற மமபலத்துக்
கூத்தனிற் கூத்துவல லாருள ரோவெனறன கோல்வனாககே. ௬

முடிக்கொண்ட மத்தமும் முக்கணணின நோக்கு முறுவலிப்பும்
துடிகொண்ட கையுந் துதைநதவெண் ணீறுஞ் சரிசூழலாள்
படிகொண்ட பாகமும் பாய்புலித் தோலுமென பாவிநெஞ்சில்
குடிகொண்ட வாதிலலை யம்பலக் கூத்தன குரைகழலே. ௭

படைக்கல மாகவுன னுமத் தெழுத்தஞ்சென நாவிற கொண்டேன்
இடைக்கல மல்லே நெழுபிறப் பும்முனக காட்செய்கினேறன்
துடைக்கினும் போகேன தொழுது வணங்கித்தா நீறணிந்துன
அடைக்கலங் கண்டா யணிதில்லைச் சிறறம் பலத்தானே. ௮

பொன்னொத்த மேனிமேல் வெண்ணீ றணிந்து புரிசடைகள்
மின்னொத் திலங்கப் பலிதோந் துழலும வீடங்கவேடச

சின்னத்தி னால்மலி திலையுட சிறறம் பலத்தநட்டம்
என்னத்த னுட்கண டின்புறற தாலிவ விருநிலமே.

க

சாட வெடுத்தது தககனறன வேளவியிற் சந்திரனை
வீட வெடுத்தது காலனை நாரணன நானமுகனும்
தேட வெடுத்தது திலையுட் சிறறம் பலத்தநட்டம்
ஆட எடுத்திட்ட பாதமன ரோநமமை யாட்கொண்டதே.

க௦

திருச்சிறறம்பலம்

திருக்கழமலம்

திருவிநந்தம்

திருச்சிறறம்பலம்

பார்கொண்டு மூடிக் கடல்கொண்ட ஞானதுநின் பாதமெலலாம்
நாலஞ்ச புளளின மேந்தின வென்பா நளிராமதியம்
கால்கொண்ட வண்கைச சடைவிரித் தாடுங் கழமலவாக
காளன்றி மற்றுமுண் டோ அந்த னுழி யகலிடமே.

க

கடையா கொடிநெடு மாடங்க ளெங்குங் கலந்திலங்க
உடையா னுடைதலை மாலையுஞ் சூடி புகந்தருளி
விடைதா னுடையஅவ வேதியன வாழுங் கழமலத்துள
அடைவார் வினைக ளவையெளக நாள்தொறு மாடுவரே.

உ

திரைவாய்ப் பெருங்கடல் முததங் குவிப்ப முகநதுகொண்டு
நுரைவாய் நுளைச்சிய ரோடிக் கழமலத் துள்ளமுநதும்
விரைவாய் நறும்லா சூடிய விண்ணவன தன்னடிககே
வரையாப் பரிசிவை நாடொறு நந்தமை யாளவனவே.

ந

விரிக்கும் அருமபதம் வேதங்க ளோதும் விழுமியதூல
உரைக்கி லருமபொரு ளுள்ளுநா கேட்கி லுலகமுற்றும்
இரிக்கும் பறையொடு பூதங்க ளாடக் கழமலவன
நிருத்தம் பழம்படி யாடுங் கழலநமமை யாளவனவே.

ச

சிறித்த தெழுமன மேநின் யாமுன கழமலத்தைப்
பந்தித்த வலவினை தீர்க்கவல லாணைப் பசுபதியைச்
சந்தித்த கால மறுத்துமென நெண்ணி யிருந்தவாக்கு
முநித்த தொழுகழல நாடொறும் நந்தமை யாளவனவே.

ரு

நிலையும் பெருமையு நீதியுளு சால அழகுடைத்தாய்
அலையும் பெருவெள்ளத தனறு மிதநதவித தோணிபுரம
சிலையில் திரிபுர மூனறெறித தாராதவ கழமலவா
அலருங் கழலடி நாள்தொறு நந்தமை யாள்வனவே.

சு

முற்றிக் கிடந்து முந்நீரின் மிதநதுடன மொய்த்தமரா
சுற்றிக் கிடநது தொழப்படு கினறது சூழாவம்
தெற்றிக் கிடந்துவெங் கொன்றனந் துனறிவெண் திங்களகூடும்
கற்றைச் சடைமுடி யாகக்கிட மாய கழமலமே.

எ

உடலு முயிரு மொருவழிச செல்லு முலகத்துள்ளே
அடையு முனைவந் தடைந்தா ரமர ரடியிணைக்கீழ்
நடையும் விழுவொடு நாடொறு மலகுங் கழமலத்துள
விடையன தனிப்பத நாடொறு நந்தமை யாள்வனவே.

அ

பரவைக் கடலநஞ்சை யுண்டது மில்லையிப பாாமுழுதும்
நிரவிக் கிடந்து தொழப்படு கினறது நீண்டிருவா
சிரமப் படவநது சாரந்தா கழலடி காண்பதற்கே
அரவக் கழலடி நாடொறு நந்தமை யாள்வனவே.

கூ

கரையா கடல்கு ழிலங்கையா கோனதன முடிசிதறத்
தொலையா மலரடி யூன்றலு முள்ளம் விதிராவிதிராத்த
தலையாயக் கிடந்துயாந் தானறன கழமலங் காண்பதற்கே
அலையாப பரிசிவை நாடொறு நந்தமை யாள்வனவே

க0

திருச்சிறறம்பலம்

திருக்கழமலம்

திருவிருத்தம்

திருச்சிறறம்பலம்

படையார் மழுவொன்று பற்றிய கையன பதிவினவில்
கடையா கொடிநெடு மாடங்க ளோங்குங் கழமலமாம்
மடைவாய்க் குருகினம் பாளை விரிதொறும் வண்டினங்கள்
பெடைவாய் மதுவுண்டு பேரா திருக்கும் பெரும்பதியே.

க

திருச்சிறறம்பலம்

ஆருயிர்த் திருவிருத்தம்

திருச்சிற்றமபலம்

எட்டாந் திசைசுரு மிருதிசைசு குமமிறை வாழுறையென
றிட்டா ரமராவெம் பூச லெனக்கேட் டெரிவிழியா
ஒட்டாக கயவா திரிபுர மூனறையு மோரமபினல்
அட்டா னடிநிழற் கீழ்தன றேனெனற னொருயிரே.

க

பேழ்வா யாவி னரைக்கமாந் தேறிப் பிறங்கிலங்கு
தேய்வா யிளம்பிறை செஞ்சடை மேலவைத்த தேவாபிரான
மூவா னிளகான முழுவல் கோடுமண் விண்ணுமற்றும
ஆவா னடிநிழற் கீழ்தன றேவெனற னொருயிரே.

உ

தரியா வெகுளிய னுய்த்தக்கன வேள்வி தகாததுகந்த
எரியா ரிலங்கிய சூலத்தி னுனிமை யாதமுககட்
பெரியான பெரியா பிறப்பறுப் பாடுனென்றுந் தனபிறப்பை
அரியா னடிநிழற் கீழ்தன றேவெனற னொருயிரே.

ந

வடிவுடை வான்றெடுங் கண்ணுமை யானையொ பால்மகிழ்ந்து
வெடிகொ ளரவொடு வேங்கை யதன்கொண்டு மேனமருவிப்
பொடிகொ ளகலத்துப் பொன்பிதிரந் தன்னபைங் கொன்றையந்தா
அடிக ளடிநிழற் கீழ்தன றேவெனற னொருயிரே.

ச

பொறுத்தா னமராக் சுமுதருளி நஞ்ச முணடுகண்டம்
கறுத்தான கறுப்பழ காவுடை யானகங்கை செஞ்சடைமேல்
செறுத்தான தனஞ்சயன சேணு ரகலங் கணையொன்றினால்
அறுத்தா னடிநிழற் கீழ்தன றேவெனற னொருயிரே.

டு

காய்ந்தான் செறற்கரி யானென்று காலனைக் காலொன்றினால்
பாய்ந்தான பணைமதில் மூனறுங் கணையெனனு மொள்ளமுலால்
மேய்ந்தான வியனூல கேழும் விளங்க விழுமியதூல்
ஆய்ந்தா னடிநிழற் கீழ்தன றேவெனற னொருயிரே.

சு

உளைந்தான செறுத்தற் கரியான தலையை புகிரொன்றினால்
களைந்தா னதனை நிறைய நெடுமால் கணர்குருதி
வளைந்தா னொருவிர லினனெடு வீழ்வித்துச் சாம்பர்வெண்ணீ
றளைந்தா னடிநிழற் கீழ்தன றேவெனற னொருயிரே.

எ

முந்திவட் டத்திடைப் பட்டதெல் லாமமுடி வேந்தாதவகன்
பந்திவட் டத்திடைப் பட்டலைப் புண்பதற் கஞ்சிகொலலோ
நந்திவட் டநநறு மாமலாக கொன்றையு நக்கெசனனி
அந்திவட் டத்தொளி யானடிச் சோந்ததென னொருயிரே. அ

மிகத்தான பெரியதொ வேங்கை யதளகொண்டு மெயம்மருவி
அகத்தான வெருவநல லானை நடுக்குறுப் பானவருமபொன்
முகத்தாற் குளிரநதிருந் துள்ளத்தி னொலுக் பானிசைந்த
அகத்தா னடிநிழற் கீழ்தன றேவெனற னொருயிரே. கூ

பைம்மா ணரவலகுற் பங்கயச் சீறடி யாளவெருவக்
கைமமா வரிசிலைக் காமனை யட்ட கடவுண முக்கண்
எமமா னிவனென றிருவரு மேத்த எரிந்மிநத
அம்மா னடிநிழற் கீழ்தன றேவெனற னொருயிரே. க௦

பழகவொ ஞாதியான் பைங்கட் பாரிடம பாணிசெய்யக
குழலு முழவொடு மாநட மாடி யுயரிலங்கைக்
கிழவ னிருபது தோளு மொருவிர் லாலிஹத்த
அழக னடிநிழற் கீழ்தன றேவெனற னொருயிரே. கக

திருச்சிறற்றம்பலம்

திருச்சோற்றுத்துறை

திருவிநீத்தம்

திருச்சிறற்றம் பலம்

காலை யெழுந்து கடிமலர் தூயன தாங்கொணர்ந்து
மேலை யமரா விருமபு மிடம்விரை யானமலிந்த
சோலை மணங்கமழ் சோற்றுத் துறையுறை வார்சடைமேல்
மாலை மதியமன் றேவெம்பி ரானுக கழகியதே. க

வண்டனை கொன்றையும் வன்னியும் மத்தமும் வாளரவும்
கொண்டனைந் தேறு முடியுடை யான்குரை சோகழறகே
தொண்டனைந் தாடிய சோற்றுத் துறையுறை வார்சடைமேல்
வெண்டலை மாலையன றேவெம்பி ரானுக கழகியதே. உ

அளக்கு நெறியின னனபாகள் தம்மனத் தாயந்துகொள்வான்
விளக்கு மடியவா மேல்வினை தீர்த்திடும் விண்ணவர்கோன்

துளகருங் குழையணி சோற்றுத் துறையுறை வாராசடைமேல்
திளைகரு மதியமன றேவெம்பி ரானுக கழகியதே

ஆய்ந்தகை வாளா வத்தொடு மால்விடை யேறியெங்கும்
போந்தகை மானட மாடுவா பின்னு சடையிடையே
சேர்ந்தகைம மாமலா துன்னிய சோற்றுத் துறையுறைவாரா
ஏந்துகைச சூல மழுவெம்பி ரானுக கழகியதே.

கூறறைக் கடந்ததுங் கோளா வார்த்ததுங் கோளுழுவை
நீற்றில் துதைந்து திரியும் பரிசது நாமறியோம்
ஆற்றிற் கிடந்தங் கலைப்ப ஆலைப்புண் டசைந்ததொகரும
சோற்றுத் துறையுறை வாராசடை மேலதொர் தூமதியே.

வல்லாடி நின்று வலிபேசு வாரகோளா வல்லசாரா
கொல்லாடி நின்று குமைக்கிலும் வானவா வந்திறைஞ்சச்
சொல்லாடி நின்று பயில்கினற சோற்றுத் துறையுறைவாரா
விலலாடி நின்ற நிலையெம் பிரானுக கழகியதே. சு

ஆய முடையது நாமறி யோம்அர ணத்தவரைக்
காயக கணைசில வாங்கியு மெய்துந் துயக்கறுத்தான்
தூயவெண் ணீற்றினன சோற்றுத் துறையுறை வார்சடைமேல்
பாயும் வெண்ணீர்த் திரட்கங்கை யெம்மானுக் கழகியதே. எ

அண்ட ரமரா கடைந்தெழுந் தோடிய நஞ்சதனை
உண்டும் அதனை யொடுக்கவல் லானமிக்க வும்பாகள்கோன
தொண்டு பயில்கினற சோற்றுத் துறையுறை வாராசடைமேல்
இன்னை மதியமன றேவெம்பி ரானுக கழகியதே. அ

கடல்மணி வண்ணன் கருதிய நானமுகன தானறியா
விடமணி கண்ட முடையவன தானெனனை யானுடையான
சுடரணிந் தாடிய சோற்றுத் துறையுறை வார்சடைமேல்
படமணி நாகமன் றேவெம்பி ரானுக கழகியதே. கூ

இலங்கை கிறைவ னிருபது தோளும் முடிநெரியக்
கலங்க விரலின லூனறி யவனைக் கருத்தழித்த
துலங்கல் மழுவினன் சோற்றுத் துறையுறை வார்சடைமேல்
இலங்கு மதியமன றேவெம்பி ரானுக கழகியதே. க௨

திருவொற்றியூர்

திருவிருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

செற்று களிற்றுரி கொள்கின்ற ஞானறு செருவெண்கொம்பொன்
நிற்று கிடந்தது போலு மிளம்பிறை பாம்பதனைச்
சுற்றிக் கிடந்தது கிம்புரி போலச் சுடரிமைக்கும்
நெற்றிககண் மறறதன முத்தொககு மாலொற்றி யூரணுக்கே. க

சொல்லக் கருதிய தொனறுண்டு கேட்கில்தொண் டாயடைந்தார்
அல்லற் படக்கண்டு பின்னென கொடுத்தி யிலகொள்முந்நீர்
மல்லற் நிரைச்சங்க நித்திலங் கொண்டுவம் பக்கரைக்கே
ஒல்லத் திரைகொணர்ந் தெற்றொற்றி யூருறை யுத்தமனே. உ

பாவை வருதிரை நீர்க்கங்கை பாய்ந்துகக பல்சடைமேல்
அரவ மணிதரு கொனறை யிளந்திங்கள் சூடியதோர்
சூரவ நறுமலர் கோங்க மணிந்துகு லாயசெனனி
உரவு திரைகொணாந் தெற்றொற்றி யூருறை யுத்தமனே. ட

தானகங் காடாங் காக வுடையது தன்னடைந்தார்
ஊனக நாளும் முடைதலை யிற்பலி கொள்வதுந்தான்
தேனக நாளுந் திருவொற்றி யூருறை வாரவாதாம்
தானக மேவந்து போனகம் வேண்டி யுழிதர்வரே. ச

வேலைக கடல்நஞ்ச முண்டுவெள் ளேற்றொடும் வீற்றிருந்த
மாலச் சடையார்க் குறைவிட மாவது வாரிகுன்றா
ஆலைக கருமபொடு செந்நெற கழனி யருகணைந்த
சோலைத் திருவொற்றி யூரையெப் போதுந் தொழுமினகளே. டு

புற்றினில் வாழு மாவுக்குந் திங்கட்குங் கங்கையென்னுஞ்
சிற்றிடை யாட்குஞ் செறிதரு கண்ணிக்குஞ் சேர்விடமாம்
பெற்றுடை யானபெரும் பேச்சுடை யானபிரி யாதேனையாள்
விறறுடை யானொற்றி யூருடை யான்றன விரிசடையே. ஈ

இனறரைக் கண்ணுடை யாரொங்கு மில்லை யிமயமெனனும்
குனறரைக் கண்ணன குலமகட் பாவைக்குக் கூறிட்டநாள்

அன்றரைக் கண்ணுங் கொடுத்தமை யாளையும் பாகம்வைத்த
ஒன்றரைக் கண்ணன கண்ட ரொற்றி யூருறை யுத்தமனே. எ

சுற்றிவண் டியாழ்செயுஞ் சோலையுங் காவந் துதைந்திலங்கு
பெற்றிகண் டால்மற்றி யாவருங் கொள்வா பிறரிடைநீ
ஒற்றிகொண் டாயொற்றி யூரையுந் கைவிட் டுறுமெனநெண்ணி
விறறிகண் டாயமற் றி துவொப்ப தில்லிடம வேதியனே. அ

சுறறிக் கிடந்தொற்றி யூரனென சிந்தை பிரிவறியான
ஒற்றித் திரிதந்து நீயெனன செய்தி யுலகமெல்லாம்
பற்றித் திரிதந்து பல்லொடு நாமெனறு கணகுழித்துத்
தெற்றித் திருப்பதல் லாலெனன செயயுமித் தீவினையே. கூ

அங்கட் கடுக்கைக்கு முல்லைப் புறவம் முறுவலசெய்யும்
பைங்கட் டலைக்குச் சுடலைக் களாரி பருமணிசேர்
கணகைக்கு வேலை யரவுக்குப் புற்றுக் கலைநிரம்பாத்
திங்கட்டு வானந் திருவொற்றி யூரா திருமுடியே. க௦

தருக்கின வாளாக் கனமுடி பத்திறப் பாதந்தன்னுல்
ஒருக்கின வாறடி யேனைப் பிறப்பறுத் தாளவல்லான
நெருக்கின வானவர் தானவர் கூடிக் கடைந்தநஞ்சைப்
பருக்கின வாநென்செய் கேடுறெற்றி யூருறை பண்டங்கனே. கக

திருச்சிற்றம்பலம்

தீ ரு ப் ப ழ ன ம்

தீ ரு வி ரு த்த ம்

திருச்சிற்றம்பலம்

மேவித்து நின்று விளைந்தன வெந்துயர் துக்கமெல்லாம்
ஆவித்து நின்று கழிந்தன அல்ல லவையறுப்பான
பாவித்த பாவனை நீயறி வாய்பழ னத்தரசே
கூவித்துக் கொள்ளுந் தினையடி யேனைக் குறிக்கொள்வதே. க

சுறறிநின் றூர்புறங் காவ லமார் கடைத்தலையில்
மற்றுகின் றூர்திரு மாலொடு நானமுகன் வந்தடிக்கீழ்ப்

பற்றிநின் றார்பழ னத்தர சேபுன பணியறிவான
உறறுநின் றாடி யேனைக் குறிக்கொண் டருளுவதே. ௨

ஆடிநின் றுயண்ட மேழுவ் கட்டதுபோய மேலவைடும்
கூடிநின் றுயருவி மெனமுல் யானேயுங் கொண்டனே
பாடிநின் றுயபழ னத்தர சேயங்கொ பாணமதியம
சூடிநின் றுயடி யேனைஞ சாமைக் குறிக்கொன்வதே. ௩

எரித்துவிட் டாயமபி னொப்புர மூன்றுமுன னேபடவும்
உரித்துவிட் டாடிமை யாளநடுக் கெய்தவொ ரஞ்சரத்தைப்
பரித்துவிட் டாய்பழ னத்தர சேகங்கை வராசடைமேல்
தரித்துவிட் டாயடி யேனைக் குறிக்கொண் டருளுவதே. ௪

முன்னியு முனை முளைத்தன மூளயி லும்முடனே
மன்னியு மங்கு மிருந்தனை மாய மனத்தவாகள
பன்னிய நூலின் பரிசறி வாய்ப்பழ னத்தரசே
உன்னியு முன்னடி யேனைக் குறிக்கொண் டருளுவதே. ௫

எய்ந்தறுத் தாயினப னாயிருந் தேபடைத் தானதலையைக்
காய்ந்தறுத் தாயகண்ணி னொலன்று காமனைக் காலனையும்
பாய்ந்தறுத் தாயபழ னத்தர சேயென பழுவினேநாய
ஆய்ந்தறுத் தாயடி யேனைக் குறிக்கொண் டருளுவதே. ௬

மறறுவைத் தாயங்கொ மாலொரு பாகம் மகிழ்ந்துடனே
உறறுவைத் தாயுமை யானொடுங் கூடும் பரிசெனவே
பறறுவைத் தாய்பழ னத்தர சேயங்கொர் பாம்பொருகை
சுற்றிவைத் தாயடி யேனைக் குறிக்கொண் டருளுவதே. ௭

ஊரினின் றுயொன்றி நினறுவிண் டாரையு மொள்ளழவால்
போரினின் றுய்பொறை யாயுயி ராவி சுமந்துகொண்டு
பாரினின் றுய்பழ னத்தர சேபணி செய்பவாகட்
காரநின் றுயடி யேனைக் குறிக்கொண் டருளுவதே. ௮

போகம்வைத் தாய்புரி புனசடை மேலொ புனலதனை
ஆகமவைத் தாய்மீல யானமட மங்கை மகிழ்ந்துடனே
பாகம்வைத் தாய்பழ னத்தர சேபுன் பணியருளால்
ஆகம்வைத் தாயடி யேனைக் குறிக்கொண் டருளுவதே. ௯

அடுத்திருந் தாயாக கனமுடி வாயொடு தோளநெரியக
கெடுத்திருந் தாய்கிளாந் தாவலி யைக்கிளை யோடுடனே
படுத்திருந் தாய்பழ னத்தா சேபுலி யினனுரிதோல்
உடுத்திருந் தாயடி யேனைக குறிககொண டருளுவதே.

க௦

திருச்சிறறம்பலம்

திரு ப் பூ ந் து ரு த் தி

திருவிநீத்தம்

திருச்சிறறம்பலம்

மாலினை மாலுற நினருன மலைமகள் தன்னுடைய
பாலனைப் பானமதி சூடியைப் பண்புண ராமதின்மேல்
போலனைப் போர்விடை யேறியைப் பூந்துருத் திம்மகிழும்
ஆலனை யாதிபு ராணனை நானடி போற்றுவதே.

க

மறியுடை யான்மழு வாளினன மாமலை மங்கையொப்பால்
குறியுடை யானருண மொன்றறிந் தாரில்லை கூறிலவன
பொறியுடை வாளர வத்தவன பூந்துருத் திய்யுறையும்
அறியுடை யாதி புராணனை நானடி போற்றுவதே.

௨

மறுத்தவர் மும்மதில் மாயவொர் வெஞ்சில கோத்தொரம்பால்
அறுத்தனை ஆலதன கீழனை ஆலவிட முண்டதனைப்
பொறுத்தனைப் பூதப் படையனைப் பூந்துருத் திய்யுறையும்
நிறத்தனை நீல மிடற்றனை யானடி போற்றுவதே.

௩

உருவினை பூழி முதல்வனை யோதி நிறைந்துகின்ற
திருவினைத் தேசம் படைத்தனைச் சென்றடைந் தேனுடைய
பொருவினை யெல்லாந் தூந்தனைப் பூந்துருத் திய்யுறையும்
கருவினைக கண்மூன றுடையனை யானடி போற்றுவதே.

௪

தக்கனறன வேள்வி தகர்த்தவன சார மதுவன்றுகோள
மிககன மும்மதில் வீயவொர் வெஞ்சில கோத்தொரம்பால்
புககனன பொருதிகழ்ந் தன்னதொர் பூந்துருத் திய்யுறையும்
நக்கனை நங்கள் பிரானறனை நானடி போற்றுவதே.

௫

அருகடை மாலைபுந் தானுடை யானழ் காலமைந்த
உருவுடை மங்கைபுந் தனனொரு பாலுல காயுநினருன
பொருபடை வேலினன விலலினன பூந்துருத் தியபுறையும்
திருவுடைத் தேச மதியனை யானடி போற்றுவதே. ஈ

மனறியும் நின்ற மதிலரை மாய வகைக்கெடுக்க
கன்றியும் நினறு கடுஞ்சில வாங்கிக் கனலம்பினால்
பொன்றியும் போகப் புடட்டினன பூந்துருத் தியபுறையும்
அன்றியுஞ் செயத் பிரானறனை யானடி போற்றுவதே. ஏ

மின்னிறம் மிக்க இடையுமை நங்கையொரா பால்மகிழ்ந்தான
என்னிற மென்றம் ரர்பெரி யாரினனந் தாமறியார
பொன்னிற மிக்க சடைபவன பூந்துருத் தியபுறையும்
என்னிற வெந்தை பிரானறனை யானடி போற்றுவதே. அ

அந்தியை நல்ல மதியனை யாககு மறிவரிய
செந்தியை வாட்டுஞ்செம் பொன்னனைச சென்றடைந் தேனுடைய
புந்தியைப் புக்க அறிவினைப் பூந்துருத் தியபுறையும்
நந்தியை நங்கள் பிரானறனை நானடி போற்றுவதே. கூ

பைககையும் பாந்தி விழிககையும் பாம்பு சடையிடையே
வைககையும் வானிழி கங்கையும் மங்கை நகெருறவே
மொயககை யாக்கனை யூன்றினன பூந்துருத் தியபுறையும்
மிகநல் வேத விகிரதனை நானடி போற்றுவதே. க௦

திருச்சிறறம்பலம்

திருநெய்த்தானம்

திருவிருத்தம்

திருச்சிறறம்பலம்

பாரிட்டு சாடிய பலலுயிர வானஅம் ராக்கருளிக்
காரடைந் தகடல் வாயுமிழ் நஞ்சமு தாகவுண்டான
ஊரடைந் திவவுல கிறபலி கொளவது நாமறியோம்
நீரடைந் தகரை நின்றநெய்த் தானத் திருந்தவனை. க

தேய்ந்திலங் குஞ்சிறு வெண்மதி யாய்நின திருச்சடைமேல்
பாய்ந்தகங் கைப்புனல் பனமுக மாகிப் பாரதொலிப்ப
ஆய்ந்திலங் கும்மழு வேலுடை யாயடி யேறகுரைசீ
ஏந்தின மங்கையு நீயுநெயத் தானத் திருந்தவனே.

உ

கொன்றடைந் தாடிக் குமைத்திடுங் கூற்றமொன ஞாமதினமேல்
சென்றடைந் தாடிப் பொருத்துந் தேசமெல் லாமறியும்
குன்றடைந் தாடுங் குளிர்பொழிற காவிரி யினகரைமேல்
சென்றடைந் தாவினை தீாககுநெய்த் தானத் திருந்தவனே.

ந

கொட்டு முழுவர வத்தொடு கோலம் பலஆணிநது
நட்டம பலபயின ரூடுவா நாக மரைக்ககைத்துச்
சிட்டர் திரிபுரந் தீயெழுச செற்ற சிலையுடையான
இட்ட முமையொடு நின்றெய்த் தானத் திருந்தவனே.

ச

கொய்ம்மலர்க் கொன்றை ஆழாய்வனனி மத்தமுங் கூவிளமும
மெய்ம்மலா வேய்ந்த விரிசடைக கற்றைவிண ணோபெருமான்
மைம்மலா நீல நிறங்கருங் கணணியோ பாணமகிழ்ந்தான
நினமல னூடல் நிலயநெய்த் தானத் திருந்தவனே.

ரு

பூந்தா நறுங்கொன்றை மாலையை வாங்கிச் சடைக்கணிநது
கூந்தார் விடையினை யேறிப்பல பூதப் படைநடுவே
போந்தா புறவிசை பாடவு மாடவுங் கேட்டருளிச்
சோந்தா ருமையவ ளோடுநெய்த் தானத் திருந்தவனே.

க

பற்றின பாம்பன படுத்த புலியுரித தோலுடையன
முற்றின மூன்று மதிலகளை மூட்டி யெரித்தறுத்தான
சுற்றிய பூதப் படையினன சூல மழுவொருமான
செற்றுநந் தீவினை தீாககுநெய்த் தானத் திருந்தவனே.

எ

விரித்த சடையினன விண்ணவர் கோனவிட முண்டகண்டன
உரித்த கரியுரி மூடியொன ஞாமதில மூன்றுடனே
எரித்த சிலையின னீட்டி யாதெனனை யாண்டுகொண்ட
தரித்த வுமையவ ளோடுநெய்த் தானத் திருந்தவனே.

அ

தூங்கான துளங்கான ஆழாய்கொன்றை துன்னிய செஞ்சடைமேல்
வாங்கா மதியமும் வாளர வுங்கங்கை தானபுனைந்தான

தேங்கார் திரிபுரம் தீயெழ எய்து தியக்கறுதது
நீங்கா னுமையவ னோடுநெய்த் தானத் திருந்தவனே.

க

ஊட்டினி றுனபொரு வானநில மும்மதிவ தீயம்பினால்
மாட்டினி றுன்னறி னாவெநது வீழவும் வானவாக்குக்
காட்டினி றுன்கத் மாககங்கை பாயவொ வாசடையை
நீட்டினி றுனதிரு ின்றெய்த தானத் திருந்தவனே.

க௦

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவேதி குடி

திருவிருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

நையது காலெரி நாகவ கனல்விடு சூலமது
வெய்யது வேலைநரு சுண்ட விரிசடை விண்ணவாகோன
செய்யினில் நீல மணங்கம முந்திரு வேதிகுடி
ஐயனை ஆரா அமுதினை நாமடைந் தாடுதுமே.

க

கைத்தலை மானமறி யேந்திய கையன கன்னமழுவன்
பொய்த்தலை யேந்திநற பூதி யணிந்து பலிதிரிவான
செய்த்தலை வானைகள் பாய்ந்துக னுந்திரு வேதிகுடி
அத்தனை ஆரா அமுதினை நாமடைந் தாடுதுமே.

உ

முனபின முதல்வன முனிவனெம மேலை வினைகழித்தான்
அனபின நிலையி லவுணா புரம்பொடி யானசெய்யும்
செம்பொனை நனமலா மேலவன சோதிரு வேதிகுடி
அன்பனை நம்மை யுடையனை நாமடைந் தாடுதுமே.

ங

பத்தாகள் நானு மறவார பிறவியை யொன்றறுப்பான
முத்தாகள் முன்னம் பணிசெய்து பாரிட முன்னுயாத்தான
கொத்தன கொன்றை மணங்கம முந்திரு வேதிகுடி
அத்தனை ஆரா அமுதினை நாமடைந் தாடுதுமே.

ச

ஆனனைந் தேறுங் குறிகுண மாரறி வாரவாகை
மானனைந் தாடு மதியும் புனலுஞ் சடைமுடியன

தேனணைந் தாடிய வண்டு பயிலதிரு வேதிசூடி
ஆனணைந் தாடும் மழுவனை நாமடைந் தாடுதுமே. ௫

எண்ணு மெழுத்துங் குறியு மறிபவா தாமொழியப்
பண்ணி னிசைமொழி பாடிய வானவா தாமபணிவார
திண்ணென வினைகளைத் தீர்க்கும் பிரானதிரு வேதிசூடி
நண்ண அரிய அமுதினை நாமடைந் தாடுதுமே. ௬

ஊர்ந்த விடையுந் தேறிய செலவனை நாமறியோம
ஆர்ந்த மடமொழி மங்கையொர பாகம் மகிழ்ந்துடையான
சோந்த புனற்சடைச் செலவப் பிரானதிரு வேதிசூடிச்
சார்ந்த வயலணி தண்ணமு தையடைந் தாடுதுமே. ௭

எரியும் மழுவனை னெண்ணியு மறறொரு வனதலைபுள்
திரியும் பலியினன தேயமு நாடுமெல லாமுடையான
விரியும் பொழிலணி சேறு திகழ்திரு வேதிசூடி
அரிய அமுதினை யனபாக ளோடடைந் தாடுதுமே. ௮

மையணி கண்டன மறைவிரி நாவன மதித்துகந்த
மெய்யணி நீற்றன விழுமிய வெணமழு வாட்படையான்
செய்ய கமல மணங்கம முந்திரு வேதிசூடி
ஐயனை யாரா அமுதினை நாமடைந் தாடுதுமே. ௯

வருத்தனை வாளரசு கனமுடி தோளொடு பத்திறுத்த
பொருத்தனைப் பொய்யா அருளனைப் பூதப் படையுடைய
திருத்தனைத் தேவர் பிரானதிரு வேதி சூடியுடைய
அருத்தனை யாரா அமுதினை நாமடைந் தாடுதுமே. ௧௦

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவையாறு

திருவிருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

குறுவித்த வாகுறற நோய்வினை காட்டிக் குறுவித்தநோய்
உறுவித்த வாவுறற நோய்வினை தீப்பா னுகந்தருளி
அறிவித்த வாறடி யேனைஐ யாற னடிமைக்களே
செறிவித்த வாதொண்ட னேனைத்தன பொன்னடிக் கீழெனையே. ௧

கூர்வித்த வாருற்ற நோய்வினை காட்டியுந் கூர்வித்தநோய்
ஊர்வித்த வாவுற்ற நோய்வினை தீர்ப்பா னுகந்தருளி
ஆர்வித்த வாறடி யேனைஐ யாற னடிமைக்களே
சேர்வித்த வாதொண்ட னேனைத்தன பொன்னடிக் கீழெனையே. உ

தாக்கின வாசல மேவினை காட்டியுந் தண்டித்தநோய்
நீக்கின வானெடு நீரினனின நேற நினைந்தருளி
ஆக்கின வாறடி யேனைஐ யாற னடிமைக்களே
நோக்கின வாதொண்ட னேனைத்தன பொன்னடிக் கீழெனையே. ஈ

தருக்கின நானதக வின்றியு மோடச சலமதனூல்
நெருக்கின வானெடு நீரினனின நேற நினைந்தருளி
உருக்கின வாறடி யேனைஐ யாற னடிமைக்களே
பெருக்கின வாதொண்ட னேனைத்தன பொன்னடிக் கீழெனையே. ச

இழிவித்த வாறிட்ட நோய்வினை காட்டி இடர்ப்படுத்துக
கழிவித்த வாகட்ட நோய்வினை தீர்ப்பான கலந்தருளி
அழிவித்த வாறடி யேனைஐ யாற னடிமைக்களே
தொழிவித்த வாதொண்ட னேனைத்தன பொன்னடிக் கீழெனையே. ரு

இடைவித்த வாறிட்ட நோய்வினை காட்டி இடர்ப்படுத்து
உடைவித்த வாறுற்ற நோய்வினை தீர்ப்பா னுகந்தருளி
அடைவித்த வாறடி யேனைஐ யாற னடிமைக்களே
தொடாவித்த வாதொண்ட னேனைத்தன பொன்னடிக் கீழெனையே. ஈ

படக்கின வாபட நின்றுபன னுளும் படக்கினநோய்
அடக்கின வாறது வன்றியுந் தீவினை பாவமெல்லாம்
அடக்கின வாறடி யேனைஐ யாற னடிமைக்களே
தொடக்கின வாதொண்ட னேனைத்தன பொன்னடிக் கீழெனையே. எ

மறப்பித்த வாவல்லி நோய்வினை காட்டி மறப்பித்தநோய்
துறப்பித்த வாதுக்க நோய்வினை தீர்ப்பா னுகந்தருளி
இறப்பித்த வாறடி யேனைஐ யாற னடிமைக்களே
சிறப்பித்த வாதொண்ட னேனைத்தன பொன்னடிக் கீழெனையே. அ

துயக்கின வாதுக்க நோய்வினை காட்டித் துயக்கினநோய்
இயக்கின வாறிட்ட நோய்வினை தீர்ப்பா னிசைந்தருளி

அயக்கின வாறடி யேனைஐ யாற னடிமைக்களே
மயக்கின வாறொண்ட னேனைத்தன பொன்னடிக் கீழெனையே. க

கறுத்துமிட் டாாகண்டங் கங்கை சடைமேற் கார்தருளி
இறுத்துமிட் டாரிலங் கைக்கிறை தனை யிருபதுதோள்
அறுத்துமிட் டாாடி யேனைஐ யாற னடிமைக்களே [யே. ௧௦
பொறுத்துமிட் டாறொண்ட னேனைத்தன பொன்னடிக் கீழெனை

திருச்சிற்றம்பலம்

திரு வை யாறு

திருவிருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

சிந்திப் பரியன சிந்திப் பவர்க்குச சிறநது செந்தேன்
முந்திப் பொழிவன முததி கொடுப்பன மொய்த்திருண்டு
பநதித்து நின்ற பழவினை தீரப்பன பாம்புகற்றி
அந்திப் பிறையணிந் தாடுமை யாற னடித்தலமே. க

இழித்தன ஏழேழ் பிறப்பும அறுத்தன வென்மனத்தே
பொழித்தன போரெழிற கூற்றை யுதைத்தன போற்றவாக்காய்க்
கிழித்தன தக்கன கிளரொளி வேள்வியைக கீழமுனசென
றழித்தன ஆறங்க மானஐ யாற னடித்தலமே. உ

மணிநிற மொப்பன பொன்னிறம் மன்னின மினனியலவாய்
கணிநிற மன்ன கயிலைப் பொருப்பன காதல்செயயத்
துணிவன சீலத்த ராகித் தொடாநதுவி டாததொண்டாக
கணியன சேயன தேவாககை யாற னடித்தலமே. ங

இருள்தரு துனபப் படல மறைப்பமெய்த் ஞானமெனனும்
பொருள்தரு கண்ணிழந் துண்பொருள் நாடிப புகலிழந்த
குருடருந் தமமைப் பாவக கொடுநா கக்குழிநின்
றருள்தரு கைகொடுத தேற்றுமை யாற னடித்தலமே ஈ

எழுவா யிறுவா யிலாதன எங்கள் பிணிதவித்து
வழுவா மருத்துவ மாவன மாநா கக்குழிவாய்

விழுவா ரவாதம்மை வீழ்ப்பன மீட்பன மிக்கஅனபோ
டமுவார்க் கமுதங்கள் காண்கஐ யாற னடித்தலமே.

ரு

துனபக் கடலிடைத் தோணித் தொழில்பூண்ட தொண்டாதம்மை
இனபக் கரைமுகந் தேற்றுந் திறத்தன மாற்றயலே
பொனபட் டொமுகப் பொருந்தொளி செய்யுமப் பொய்பொருந்தா
அனபாக கணியன காண்கஐ யாற னடித்தலமே.

சு

களிததுக கலந்ததொ காத்தற கசிவொடு காவிரிவாய்க்
குளித்துத் தொழுதுமுன நின்றஇப் பததரைக கோதில செந்தேன்
தெளித்துச் சுவையமு தூட்டி யமராகள் சூழிருப்ப
அளித்துப் பெருஞ்செல்வ மாககும்ஐ யாற னடித்தலமே.

எ

திருத்திக் கருத்தினைச் செவவே நிறுத்திச் செறுத்துடில
வருத்திக் கடிமலா வானெடுத் தோச்சி மருங்குசென்று
விருத்திக் குழக்கவல் லோகட்கு விண்பட் டிகையிடுமால்
அருத்தித் தருந்தவ ரேத்துமஐ யாற னடித்தலமே

அ

பாடும் பறணடையு மாந்தையு மாப்பப் பாநதுபல்பேய்
கூடி முழுவக் குவிகவிழ் கொட்டக குறுநரிகள்
நீடுவ குழலசெய்ய வையம் நெளிய நிணப்பிணக்காட்
டாடும் திருவடி காண்கஐ யாற னடித்தலமே.

கூ

நினபோ லமராகள நீண்முடி சாயத்து நிமிர்த்துகுத்த
பைமபோ துழக்கிப் பவளந் தழைப்பன பாங்கறியா
எனபோ லிகள்பறித் திட்ட இலையு முகையுமெல்லாம
அம்போ தெனக்கொள்ளு மையனை யாற னடித்தலமே.

கஃ

மலையான மடந்தை மனத்தன வாடோர் மகுடம் மனனி
நிலையா யிருப்பன நினரோ மதிப்பன நீளநிலத்துப்
புலையாடு புனமை தவிர்ப்பன பொன்னுல கம்மளிக்கும்
அலையா புனற்பொனனி சூழ்ந்தஐ யாற னடித்தலமே.

கக

பொலம்புண்ட ரீகப் புதுமலா போல்வன போற்றியெனபார்
புலம்பும் பொழுதும் புணாதுணை யாவன பொன்னையாள்

சிலம்புஞ் செறிபா டகமுஞ் செழுங்கிண கிணித்திரனும்
அலம்புந் திருவடி காண்கஐ யாற னடித்தலமே.

க௨

உற்றா ரிலாதாக குறுதுணை யாவன ஒதிநனனூல்
கற்றார் பாவப் பெருமை யுடையன காதல் செய்ய
கிற்பா தமகருக கிளரொளி வானகந தானகொடுக்கும்
அற்றாக கரும்பொருள் காண்கஐ யாற னடித்தலமே.

க௩

வானைக் கடந்தண்டத் தப்பால் மதிப்பன மந்திரிப்பா
ஊனைக் கழித்துயயக் கொண்டருள் செய்வன வுத்தமாக்கு
ஞானச சுடராய் நடுவே யுதிப்பன நங்கையஞ்ச
ஆனை யுரித்தன காண்கஐ யாற னடித்தலமே.

க௪

மாதிரம் மாநில மாவன வானவா மாமுகட்டின
மீதன மெனகழல் வெங்கசசு வீக்கின வெந்நமனா
தூதரை யோடத் தூர்ப்பன துன்பறத் தொண்டபட்டாக
காதர மாவன காண்கஐ யாற னடித்தலமே.

க௬

பேணித தொழுமவர் பொன்னுல காளப் பிறங்கருளால்
ஏணிப் படிநெறி யிடுக கொடுத்திமை யோழுடிமேல்
மாணிகக மொத்து மரகதம போனறு வயிரம் மன்னி
ஆணிக கனகமு மொககுமை யாற னடித்தலமே.

க௭

ஓதிய ஞானமும் ஞானப் பொருளு மொலிசிறந்த
வேதியா வேதமும் வேளவியு மாவன விண்ணுமண்ணும்
சோதியுஞ் செஞ்சுடா ஞாயிறு மொப்பன தாமதியோ
டாதியு மந்தமு மானஐ யாற னடித்தலமே.

க௮

சுணங்கு முகத்துத் துணைமுலைப் பாவை சுரும்பொடுவண்
டணங்குங் குழலி யணியா வுளக்காங் கூப்பினின்று
வணங்கும் பொழுதும் வருடும் பொழுதும்வண் காந்தளொண்போ
தணங்கும் அரவிந்த மொககுமை யாற னடித்தலமே.

க௯

சுழலா துயர்வெயிற் சுட்டிடும் போதடித தொண்டர்துன்னும்
நிழலா வனவெனறு நீங்காப் பிறவி நிலைகெடுத்துக
கழலா வீணைகள் கழற்று வ காலவ னங்கடந்த
அழலா ரொளியன காண்கஐ யாற னடித்தலமே.

க௧௦

வலியான தலைபத்தும வாய்விட் டலற வரையடாத்து
மெலியா வலியுடைக கூற்றை யுதைத்துவிண் ணோகண்முன்னே
பலிசோ படுகடைப பார்த்துப்பன னாளும பலரிகழ்
அலியா நிலைநிற்கு மையனை யாற னடித்தலமே.

உ௦

திருச்சிற்றம்பலம்

திருக்கண்டியூர்

திருவருந்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

வானவா தானவா வைகன மலாகொணாந் திட்டிறைஞ்சித்
தானவா மால்பிர மன்னறி யாத தகைமையினுன
ஆனவ னுதி புராணனன றேரடிய பனறியெயத்
கானவ னைக்கண்டி யூண்ட வாணா தொழுகின்றதே.

க

வான மதியமும் வாளர வும்புன லோடுசடைத்
தான மிதுவென வைத்துமல வானதழல் போலுருவன
கான மறியொன்று கையுடை யானகண்டி யூரிருந்த
ஊனமில் வேத முடையனை நாமடி யுள்குவதே.

உ

பண்டங் கறுத்ததொர் கையுடை யானபடைத் தானதலையை
உண்டங் கறுத்ததும் ஊரொடு நாடவை தானறியும்
கண்டங் கறுத்த மிடறுடை யானகண்டி யூரிருந்த
தொண்டர் பிரானைக்கண் டிரண்ட வாணா தொழுகின்றதே.

ங

முடியினமுற் றுததொன் நிலையெல் லாமுடன் தானுடையான்
கொடியுமுற் றவவிடை யேறியொர் கூற்றொரு பாலுடையான்
கடியமுற் றவவினை நோய்களை வான்கண்டி யூரிருந்தான
அடியுமுற் றாதொண்ட ரில்லகண் டிரண்ட வானவரே.

ச

பற்றியொ ரான யுரித்த பிரானபவ எத்திரள்போல்
முற்று மணிந்ததொர் நீறுடை யானமுனன மேகொடுத்த
கற்றங் குடையவன் தானறி யான்கண்டி யூரிருந்த
குற்றமில் வேத முடையான யாமண்டர் கூறுவதே.

ஞ

போர்ப்பனை யானை யுரித்த பிரானபொறி வாயரவம்
சேர்ப்பது வானத் திரைகடல் சூழல கமமிதனைக்
காப்பது காரண மாகக்கொண் டானகண்டி யூரிருந்த
கூர்ப்புடை யொள்வான் மழுவனை யாமண்டா கூறுவதே. சு

அட்டது காலனை யாய்ந்தது வேதமா றங்கமன்று
சுட்டது காமனைக் கண்ணை னூலே தொடராதெரியக்
கட்டவை மூன்று மெரித்தபி ரானகண்டி யூரிருந்த
குட்டமுன் வேதப் படையனை யாமண்டா கூறுவதே. எ

அட்டு மொலிநீ ரணிமதி யுமமல ரானவெலலாம்
இட்டுப் பொதியுஞ் சடைமுடி யானிண்டை மாலையங்கைக்
கட்டு மரவது தானுடை யான்கண்டி யூரிருந்த
கொட்டும பறையுடைக கூததனை யாமண்டார் கூறுவதே. அ

மாய்ந்தன தீவினை மங்கின நோய்கள மறுகிவிழத்
தேய்ந்தன பாவஞ் செறுகக்கில லாநமமைச் செறநங்கைக்
காய்ந்த பிரானகண்டி யூரெம்பி ரானங்க மாறினையும்
ஆய்ந்த பிரானல்ல னோஅடி யேனையாட் கொண்டவனே. க

மண்டி மலையை யெடுத்ததுமத தாககியவ வாசுகியைத்
தண்டி யமரர் கடைந்த கடல்விடங் கண்டருளி
உண்ட பிரானஞ் சொளித்தபி ரானஞ்சி யோடிநண்ணக்
கண்ட பிரானல்ல னோகண்டி யூரண்ட வானவனே. க0

திருச்சிற்றம்பலம்

திருப்பாதிரிப்புலியூர்

திருவிருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

நனறனும் ஆயெனக் கெந்தையு மாயுடன் தோனறினராய்
மூன்றா யுலகம் படைத்துகந் தானமனைத் துள்ளிருக்க
ஏனற னிமையவாக கனபன திருப்பா திரிப்புலியூர்
தோனறத் துணையா யிருந்தனன தன்னடி யோங்களுக்கே. க

பற்றாய் நினைந்திடப் போதுநெஞ் சேயிந்தப் பாரைமுற்றும்
சுற்றா யிலகடல் மூடினுங் கண்டேன புகல்நமகரு
உற்றா னுமையவட் கன்பன திருப்பா திரிப்புலியூர்
முற்ற முளைமதிக கண்ணியி னுனறன மொய்கழலே.

உ

விடையான விருமபியென னுள்ளத் திருந்தான் இனிநமக்கிங்
கடையா அவலம் அருவினை சாரா நமனையருசோம்
புடையார் கமலத் தயனபோல் பவர்பா திரிப்புலியூர்
உடையா னடியா ரடியடி யோங்கட் கரியதுண்டே.

ந

மாயமெல் லாமுற்ற விட்டிருள் நீங்க மலைமகட்கே
நேயம் நிலாவ இருந்தா னவனறன திருவடிககே
தேய மெல்லாநின றிறைஞ்சந் திருப்பா திரிப்புலியூர்
மேயநல் லானமலாப் பாதமென சிந்தையுள் நினறனவே.

ச

வைத்த பொருள்நமக காமெனறு சொல்லி மனத்தடைத்துச்
சித்த மொருககிச் சிவாய நமவென றிருக்கினல்லால்
மொய்த்த கதிமதி போல்வா ரவாபா திரிப்புலியூர்
அத்த னருளபெற லாமோ அறிவிலாப் பேதைநெஞ்சே.

நி

கருவாயக் கிடந்தான கழலே நினைபுங் கருத்துடையென
உருவாய்த் தெரிந்துன்றன் நாமம் பயினறே னுனதருளால்
திருவாய் பொலியச் சிவாய நமவெனறு நீரணிந்தேன்
தருவாய் சிவகதி நீபா திரிப்புலி யூரானே.

க

எண்ண தமர ரிரக்கப் பரவையுள் நஞ்சை யுண்டாய்
திண்ண ரசரர் திரிபுரந் தீயெழச் செற்றவனே
பண்ணார் தமைந்த பொருள்கள் பயில்பா திரிப்புலியூர்க்
கண்ணார் துதலாய் கழல்நங் கருத்தி லுடையனவே.

எ

புழுவாய்ப் பிறக்கினும் புண்ணியா வுன்னடி யென்மனத்தே
வழுவா திருக்க வரந்தர வேண்டுமிவ வையகத்தே
தொழுவார்க் கிரங்கி யிருந்தருள் செய்பா திரிப்புலியூர்ச்
செழுநீர்ப் புனறகங்கை செஞ்சடை மேல்வைத்த தீவண்ணனே.

அ

மண்பா தலம்புக்கு மால்கடல் மூடிமற் றேழுலகும்
விண்பால் திசைகெட் டிருசுடர் வீழினு மஞ்சல்கெஞ்சே

திண்பால் நமக்கொன்று கண்டோந் திருப்பா திரிப்புலியூக
கண்பாவு நெற்றிக கடவுட் சுடரான கழலிணையே. க

திருந்தா அமணாதந் தீநெறிப் பட்டுத திகைத்துமுத்தி
தருந்தா ளிணைக்கே சரணம் புகுந்தேனை வரையெடுத்த
பொருந்தா அரக்க னுடலநெரித் தாய்பா திரிப்புலியூ
இருந்தா யடியே னினிப்பிற வாமல்வந் தேனறுகொள்ளே. க0

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவீழிமிழலை

திருவிருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

வான்சொட்டச் சொட்டநின் றட்டும் வளாமதி யோடயலே
தேனசொட்டச் சொட்டநின் றட்டும் திருக்கொன்றை சென்னிவைத்
மானபெட்டை நோக்கி மணாளீர் மணிநீர் மிழலையுள்ளீர் [தி
நான்சட்ட வும்மை மறக்கினு மெனனைக் குறிக்கொண்மினே. க

அந்தமு மாகியு மாகினினை நீரண்ட மென்திசைககும்
பந்தமும் வீடும் பரப்புகினை நீர்பசு வேற்றுக்கந்தீர்
வெந்தழ லோம்பு மிழலையுள் ளீரென்னைத் தென்திசைககே
உந்திடும் போது மறக்கினு மெனனைக் குறிக்கொண்மினே. உ

அலைக்கினை நீரினிலங் காற்றனை லம்பர மாகினின்றீர்
கலைக்கன்று சேருங் காத்தீர் கலைப்பொரு ளாகினின்றீர்
விலக்கின்றி நல்கும் மிழலையுள் ளீர்மெயயிற் கையொடுகொல
குலைக்கின்று நுமமை மறக்கினு மெனனைக் குறிக்கொண்மினே. ந

தீத்தொழி லானதலை தீயிலிட் டுச்செய்த வேள்விசெற்றீர்
பேய்த்தொழி லாட்டியைப் பெற்றுடை யீர்பிடித் துத்திரியும்
வேய்த்தொழி லாளா மிழலையுள் ளீர்விக்கி யஞ்செழுத்தும்
ஓத்தொழிந் தும்மை மறக்கினு மெனனைக் குறிக்கொண்மினே. ஈ

தோட்பட்ட நாகமுஞ் சூலமுஞ் சுற்றியும் பத்திமையால்
மேற்பட்ட அந்தணர் வீழியு மெனனையும் வேறுடையீர்

நாட்பட்டு வந்து பிறந்தே னிறக்க நமன்தமர்தம்
கோட்பட்டு நுமமை மறக்கினு மெனனைக் குறிககொண்மினே. ௫

கண்டியிற பட்ட கழுத்துடை யீகரி காட்டிலிட்ட
பண்டியிற பட்ட பரிகலத் தீர்பதி வீழிகொண்டிர்
உண்டியிற பட்டினி நோயி லுறக்கத்தி லும்மையைவா
கொண்டியிற் பட்டு மறக்கினு மெனனைக் குறிககொண்மினே. ௬

தோற்றங்கண் டானசிர மொன்றுகொண் டாதூய வெள்ளெருதொன்
நேற்றங்கொண் டெரழில வீழி மிழில யிருககைகொண்டா
சீற்றங்கொண் டெனமேற சிவந்ததொ பாசத்தால் வீசியவெங்
கூற்றங்கண் டம்மை மறக்கினு மெனனைக் குறிககொண்மினே. ௭

சுழிப்பட்ட கங்கையுந் திங்களுஞ் சூடிச்சொக கம்பயின்றீர்
பழிப்பட்ட பாம்பரைப் பறறுடை யீர்படர் தீப்பருக
விழிப்பட்ட காமனை விட்டிர் மிழிலையுள் ளீர்பிறவிச
சுழிப்பட்டு நுமமை மறக்கினு மெனனைக் குறிககொண்மினே. ௮

பிள்ளையிற பட்ட பிறைமுடி யீமறை யோதவல்லீர்
வெளியையிற பட்டதொ நீறநீர் விரிநீர் மிழிலையுள்ளீர்
நள்ளையிற பட்டைவா நககரைப் பிகக நமன்தமர்தம்
கொள்ளையிற பட்டு மறக்கினு மெனனைக் குறிககொண்மினே. ௯

கறுக்கொண் டாக்கன கயிலையைப் பற்றிய கையுமெய்யும்
நெறுக்கென நிறச்செறற சேவடி யாற்கூற்றை நீறுசெய்தீர்
வெறிககொனறை மால முடியீர் விரிநீர் மிழிலையுள்ளீர்
இறக்கினு நுமமை மறக்கினு மெனனைக் குறிககொண்மினே. ௧௦

திருச்சிறம்பலம்

திருச்சத்திமுற்றம்

திருவிருத்தம்

திருச்சிறம்பலம்

கோவாய் முடுகி யடுகிறற் கூறறங் குமைப்பதனமுன்
பூவா ரடிச்சுவ டெனமேற் பொறித்துவை போகவிடில்
மூவா முழுப்பழி மூடுங்கண் டாய்முழங் குந்தழற்கைத்
தேவா திருச்சத்தி முற்றத் துறையுஞ் சிவககொழுந்தே.

௧

காயந்தா யனங்க னுடலம் பொடிபடக் காலனைமுன
பாயந்தா யுயிர்செகப் பாதம் பணிவாதம் பல்பிறவி
ஆயந்தாய்ந் தறுப்பா யடியேற கருளாயுன னனபாசிந்தை
சோந்தாய் திருச்சத்தி முற்றத் துறையுஞ் சிவக்கொழுந்தே. ௨

பொததார் குரம்பை புகுந்தைவர் நானும் புகலழிப்ப
மத்தார் தயிர்போல் மறுகுமென சிந்தை மறுக்கொழிவி
அத்தா அடியே னடைக்கலங் கண்டா யமராகளத்ம்
சித்தா திருச்சத்தி முற்றத் துறையுஞ் சிவக்கொழுந்தே. ௩

நில்லாக் குரம்பை நிலையாக் கருதியிந் நீள்நிலததொன்
றல்லாக் குழிவீழ்ந் தயாவுறு வேனைவந் தாண்டுகொண்டாய்
வில்லோ புருவத் துமையான் கணவா விடிற்செடுவேன
செல்வா திருச்சத்தி முற்றத் துறையுஞ் சிவக்கொழுந்தே. ௪

கருவுந் திருந்துன் கழலே நினைந்தேன கருப்புலியில்
தெருவிந் புகுந்தேன் திகைத்தடி யேனறன் திகைப்பொழிவி
உருவிந் திகழு முமையான் கணவா விடிற்செடுவேன
திருவிந் பொலிசத்தி முற்றத் துறையுஞ் சிவக்கொழுந்தே. ௫

வெம்மை நமன்தமர் மிக்கு விரவி விழுப்பதன்முன்
இம்மையுன தாளெனறன நெஞ்சத் தெழுநினைவ யீங்கிகழில்
அம்மை யடியேற் கருளுதி யெனபதிந் காரறிவா
செம்மை தருசத்தி முற்றத் துறையுஞ் சிவக்கொழுந்தே. ௬

விட்டார் புரங்க ளொருநொடி வேவவொர் வெங்கணையால்
சுட்டாயென பாசத் தொடர்பறுத் தாண்டுகொள் தும்பிபம்பும்
மட்டார் குழலி மலைமகள் பூசை மகிழ்ந்தருளும்
சிட்டா திருச்சத்தி முற்றத் துறையுஞ் சிவக்கொழுந்தே. ௭

இகழ்ந்தவன் வேள்வி யழித்திட் டிமையோர் பொறையிரப்ப
நிகழ்ந்திட அன்றே விசயமுங் கொண்டது நீலகண்டா
புகழ்ந்த அடியேனறன புனமைகள் தீரப் புரிந்துநல்காய்
திகழ்ந்த திருச்சத்தி முற்றத் துறையுஞ் சிவக்கொழுந்தே. ௮

தக்கார்வ மெய்திச் சமண்தவிர்ந் துனறன சாரண்புகுந்தேன
எககாத லெப்பய னுனறிற் மலலா லெனககுளதே

மிக்கா திலையுள் விருப்பா மிகவட மேருவென்னும்
திக்கா திருசசத்தி முற்றத் துறையுஞ் சிவக்கொழுந்தே. க

பொறித்தே ராக்கன பொருப்பெடுப் புற்றவன பொனமுடிதோள்
இறத்தா னொருவிர் லானறிட் டலற இரங்கியொள்வாள்
குறித்தே கொடுத்தாய கொடியேன செயகுறறக கொடுவினேநோய்
செறுத்தாய் திருசசத்தி முற்றத் துறையுஞ் சிவக்கொழுந்தே. க௦

திருச்சிற்றம்பலம்

திருநல்லூர்

திருவிநீதம்

திருச்சிற்றம்பலம்

அட்டுமி னிலபலி யெனறென றகங்கடை தோறும்வநது
மட்டவி முங்குழ லாவவின கொள்ளும் வகையெனகொலே
கொட்டிய பாணி யெடுத்திட்ட பாதமுந் கோளரவும்
நட்டரின ருடிய நாதாநல் லூரிடங் கொண்டவரே. க

பெண்ணிட்டம் பண்டைய தனறிவை பெயபலிக் கெனறுழல்வார
நண்ணிட்டு வநது மனைபுகுந் தாருநல் லூரகத்தே
பண்ணிட்ட பாடல ராடல ராயப்பற்றி நோக்கினினறு
கண்ணிட்டுப் போயிற்றுக் காரண முண்டு கறைககண்டரே. உ

படவே ராவல்குற பாவைநல் லீர்பக லேயொருவர்
இடுவா ரிடைப்பலி கொள்பவா போலவந் தில்புகுந்
நடவா ரடிகள் நடம்பயின ருடிய கூத்தாகொலோ
வடபாற் கயிலையுந் தெனபால்நல் லூருந்தம் வாழ்பதியே. ந

செஞ்சுடர்ச் சோதிப் பவளத் திரள்திகழ் முததனைய
நஞ்சணி ஁ண்டனநல் லூருறை நம்பனை நானொருகால்
துஞ்சிடைக் கண்டு கனவின் தலைத்தொழு தேற்கவனறான்
நெஞ்சிடை நினறகீலான்பல காலமும நினறனைனே. ஈ

வெண்மதி சூடி விளங்கின ருனைவிண் ணோர்கள்தொழ
நண்ணில யத்தொடு பாடல ருதநல் லூரகத்தே

திண்ணில் யங்கொண்டு நின்றான் திரிபுர மூன்றெறித்தான்
கண்ணுளு நெஞ்சத் தகத்து முளகழற் சேவடியே

ரு

தேற்றப் படத்திரு நல்லா ரகத்தே சிவனிருந்தால்
தோற்றப் படச்சென்று கண்டுகொள வார்தொண்டர் துணமதியால்
ஆற்றிற் கெடுத்தக குளத்தினிற றேடிய வாதரைப்போல்
காற்றிற் கடுததுல கெல்லாந் திரிதாவா காண்பதற்கே.

சு

நாட்கொண்ட தாமரைப் பூத்தடஞ் சூழ்ந்தநல் லூரகத்தே
கீட்கொண்ட கோவணங் காவென்று சொல்லிக் கிறிபடத்தான
வாட்கொண்ட நோகி மனைவியொடு மங்கொ வாணிகனை
ஆட்கொண்ட வாரத்தை யுரைக்குமன றேஇவ வகலிடமே.

எ

அறைமல்கு பைங்கழ லாப்பநினை றுனணி யாரசடைமேல்
நறைமல்கு கொன்றையந் தாருடை யானுநல லூரகத்தே
பறைமல்கு பாடல னுடல னாகிப் பரிசுழித்தான
பிறைமல்கு செஞ்சடை தாழநினை றடிய பிஞ்ஞகனே.

அ

மன்னிய மாமறை யோமகிழ்ந் தேத்த மருவியெங்கும
துன்னிய தொண்டர்க ளினனிசை பாடித் தொழுதுநல்லூர்த்
கன்னியா தாமுங் கனவிடை யுலனிய காதலரை
அன்னிய ரற்றவ ரங்கண னேயருள் நலகெனபரே.

க

திருஅமர் தாமரை சீர்வளர் செங்கழு நீர்கொள்ளெய்தல
குருஅமா கோங்கங் குராமகிழ் சண்பகங் கொன்றைவனனி
மருஅமர் நீர்கொடி மாட மலிமறை யோகநல்லூர்
உருஅமர் பாகத் துமையவள் பாகனை யுள்குதுமே.

கௌ

செல்லோ கொடியன சிவன்பெருங் கோயில் சிவபுரமும்
வல்லேன புகவும் மதில்கு ழிலங்கையர் காவலனைக்
கல்லா முடியொடு தோளிறச் செற்ற கழலடியான
நல்லூ ரிருந்த பிரானல்ல னேநம்மை யாள்பவனே.

கக

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவையாறு

திருவிருத்தம்

திருச்சிறுமபலம்

அநதிவட் டத்திங்கட கண்ணியன ஐயா றமாநதுவந்தென
புநதிவட் டத்திடைப் புக்குந்ந றுனையும் பொய்யெனடனோ
சிந்திவட் டச்சடைக கழறையலம்பச சிறிதலாந்த
நந்திவட் டத்தொடு கொன்றை வளாவிய நம்பனையே.

க

பாடகக கால்கழற காலபரி திககதி ருக்கவநதி
நாடகக கால்நங்கை முனசெங்க ணேனத்தின பிநநடந்த
காடகக கால்கணங கைதொழுங காலெங்க னுயர்நடகால்
ஆடகக காலரி மானதோ வலவன ஐயாறறனவே

உ

திருச்சிறுமபலம்

திருவேகம்பம்

திருவிருத்தம்

திருச்சிறுமபலம்

ஓதுவித் தாயமுன அறவுரை காட்டி யமணரொடே
காதுவித் தாயகட்ட நோயபணி தீர்த்தாய் கலந்தருளிப்
போதுவித் தாயநின் பணிபிழைக கிறபுளி யமவளாரால்
மோதுவிப் பாபுகப் பாயமுனி வாயகச்சி யேகம்பனே.

க

எத்தைக்கொண் டெத்தகை யேழை யமனோ டிசைவித்தெனைக
கொத்தைக்கு மூங்கா வழிகாட்டு வித்தெனைக கோகுசெய்தாய்
முத்திற நிரளும் பளிங்கினிற் சோதியும் மொய்பவளத்
தொத்தினை யேய்க்கும படியாய் பொழிநகச்சி யேகம்பனே.

உ

மெய்யம்பு கோத்த விசயனோ டனறொரு வேடுவனாயப்
பொய்யம்பெய் தாவ மருளிச்செய் தாயபுர மூனறெரியக
கையம்பெய் தாயநுன கழலடி போற்றுக கயவாநெஞ்சில்
சூய்யம்பெய தாய்கொடி மாமதில் சூழ்ச்சி யேகம்பனே.

ந

குறிகொண் டிருந்துசெந் தாமரை ஆயிரம் வைகல்வைகல்
நெறிப்பட இண்டை புனகின்ற மாலை நிறையழிப்பான
கறைக்கண்ட நீயொரு பூக்குறை வித்துக்கண் சூல்விப்பதே
பிறைத்துண்ட வாசடை யாயப்பெருங் காஞ்சியெம் பிஞ்ஞகனே. ச

உரைக்குங் கழிந்திங் குணாவரி யானுள்கு வாவிலையைக
கரைக்கு மெனக்கை தொழுவதல் லாற்கதி ரோர்களுெல்லாம்
விரைக்கொண் மலரவன மாவெண் வசுகள்எ காதசாகள
இரைக்கு மமிதாக் கறியவொண் ணெனெங்க ளேகமபனே. ரு

கருவுற்ற நான்முத லாகவுன பாதமே காண்பதற்கு
உருகிற்றெ னுள்ளமும் நானுங் கிடந்தலந் தெய்ததொழிந்தேன
திருவொற்றி யூரா திருவால வாயா திருவாழரா
ஒருபற்றி லாமைபுங் கண்டிரங் காயகச்சி யேகமபனே எ

அரிஅய னிந்திரன சந்திரா தித்தா அமரவெல்லாம்
உரியநின் கொற்றக கடைத்தலை யாருணங் காக்கிடந்தா
புரிதரு புனசடைப் போகமுனிவா புலம்புகின்றா
எரிதரு செஞ்சடை யேகமப எனனே திருக்குறிப்பே. எ

பாம்பரைச சோத்திப படருஞ் சடைமுடிப பாலவண்ணனே
கூம்பலைச செய்த கரதலத் தனபாகள கூடிப்பனளுள்
சாமபலைப பூசித் தரையிற புரண்டுநின் தாளசாணென
றேமபலிப் பாகட் கிரங்குகண டாயகச்சி யேகமபனே. அ

எனதுகொண டாயெனனை யெமபெரு மானினி யல்லமெனனில
சான்றுகண் டாயிவ வுலகமெல் லாந்தனி யேனெனறெனனை
ஊன்றிநின் றுரைவாக கொற்றிவைத் தாய்பினை யொற்றியெல்லாம்
சோனதுகொண டாய்கச்சி யேகமப மேய சுடாவண்ணனே. கூ

உந்திநின் றுருனற ளேலக்கச சூளைகள வாயதலபற்றித்
துன்றிநின் றாத்தொலை வானவ ரீட்டம பணியறிவான
வந்துநின் றாய னுந்திரு மாலும மதிறகச்சியாய
இந்தநின் றேமினி யெங்ஙன மோவந் திறைஞ்சுவதே. கடு

திருச்சிறற்பலம

திருவிண்ணம்பர்

திருவிருத்தம்

திருச்சிறுத்தம்பலம்

மனனும் மலைமகள் கையால் வருடின மாமறைகள்
சொன்ன துறைதொறுந் தூப்பொரு ளாயின தூக்கமலத
தன்ன வடிவின அனபுடைத் தொண்டாக கமுதருமபி
இன்னல களைவன இன்னம்ப ரானற னிணையடியே.

க

பைதற பிணக்குழைக காளிவெங் கோபமபங் கப்படுப்பான
செய்தற சரிய திருநடரு செய்தன சோமறையோன
உய்தற பொருட்டு வெங்குறறை யுதைத்தன உமபாக்கெல்லாம்
எய்தற கரியன இன்னம்ப ரானற னிணையடியே.

உ

சுணங்குநின் றாகொங்கை யாளுமை சூடின தூமலரால்
வணங்கிநின் றுமபாகள் வாழ்த்தின மனனு மறைகள்மமில்
பிணங்கிநின் றினன்ன எனற்றி யாதன பேயக்கணத்தோ
டிணங்கிநின் றுடின இன்னம்ப ரானற னிணையடியே.

ங

ஆறென றியசம யங்களி னவவவாக கப்பொருள்கள்
வேறென றிலாதன விண்ணோர் மதிப்பன மிகருவமன
மாறென றிலாதன மண்ணொடு விண்ணகம் மாயந்திடினும்
ஈறென றிலாதன இன்னம்ப ரானற னிணையடியே.

ச

அரக்காதம் முப்புர மமபொன்றி னுலட லங்கியினவாய்க்
கரக்கமுன வைதிகத் தேர்மிசை நின்றன கட்டுருவம
பாக்கவெங் காளிடை வேடுரு வாயின பல்பதிதோ
றிர்க்க நடந்தன இன்னம்ப ரானற னிணையடியே.

ரு

கீண்டுங் கிளர்ந்தும்பொற் கேழல்முன தேடின கேடுபடா
ஆண்டும் பலபல ஆழியு மாயின ஆரணத்தின
வேண்டும் பொருள்கள் விளங்கநின் றுடின மேவுசிலம
பீண்டுங் கழலின இன்னம்ப ரானற னிணையடியே.

சு

போற்றுந் தகையன பொல்லா முயல்கன கோப்பபுனமை
ஆற்றுந் தகையன ஆறு சமயத் தவாவரைத்

தேற்றுந் தகையன தேறிய தொண்டரைச் செந்நெறிகளே
ஏற்றுந் தகையன இன்னமப ரானற னிணையடியே. எ

பயம்புனமை சோதரு பாவந் தவிர்ப்பன பார்ப்பதிதன
சூயம்பொனமை மாமல ராகக சூலாவின கூடவொண்ணைச்
சயம்புவென நேறக்கு தாணுவென நேசதூ வேதங்களின
றியம்புந கழலின இன்னமப ரானற னிணையடியே. அ

அயனநெடு மாலிந்திரன சந்திரா தித்த ரமரவெல்லாம
சயசய வெனறுமுப போதும் பணிவன தண்கடலகூழ்
வியனநில முற்றுக்கும் விண்ணுக்கு நாகா வியனநகாக்கும்
இயபர மாவன இன்னமப ரானற னிணையடியே. கூ

தருக்கிய தககனறன வேளவி தகாததன தாமரைப்போ
துருக்கிய செம்பொன உவம னிலாதன வொண்கயிலை
நெருக்கிய வாளாக கனதலை பத்து நெரித்தவனறன
இருக்கியல பாயின இன்னமப ரானற னிணையடியே. க௦

திருச்சிறற்பலம்

திருவாரூர்

திருவிருத்தம்

திருச்சிறற்பலம்

சூலம்பலம் பாவரு குண்டாமுன நேநமக குண்டுகொலோ
அலம்பலம் பாவரு தண்புன லாரு ரவிரசடையான
சிலம்பலம் பாவரு சேவடி யானதிரு மூலட்டானம்
புலம்பலம் பாவரு தொண்டாகுத தொண்டராம் புண்ணியமே. க

மற்றிட மினறி மனைதுந் தலலுண வலலமணா
சொற்றிட மென்று தூரிசபட் டேனுக்கு முண்டுகொலோ [மே.
விற்றிடம் வாங்கி விசயனெ டனறொரு வேடுவனாய்ப்
புற்றிடந் கொண்டானறன தொண்டாகுத தொண்டராம் புண்ணிய

ஒருவடி வினறிநின் றுணகுண்டா முனநமக குண்டுகொலோ
செருவடி வெருசிலை யாறபுர மட்டவன சென்றடையாத
திருவுடை யானதிரு வாழநாத திருமூலட் டானனசெங்கண்
பொருவிடை யானடித் தொண்டாகுத தொண்டராம் புண்ணியமே.

மாசினை யேறிய மேனியா வனகண்ணா மொண்ணரைவிட்
 டசுனை யேறினைத் தேசறு வேணுககு முண்டுகொலோ
 தேசனை யாளுநத் திருமூலட் டானனைச சிந்தைசெயது
 பூசனைப் பூசரா தொண்டாககுத் தொண்டாரம் புண்ணியமே. ச

அருந்தம் பொழுதுரை யாடா அமணா திறமகனறு
 வருந்தி நினைந்தா னேயென்று வாழ்த்துவேற குண்டுகொலோ
 திருந்திய மாமதி லாளுநத் திருமூலட் டானனுக்குப்
 பொருந்தும் தவமுடைத தொண்டாககுத் தொண்டாரம் புண்ணியமே.

வீங்கிய தோள்களுந தாள்களு மாயநின்று வெற்றரையே
 மூங்கைகள் போலுண்ணு மூடாமுன னேநமக குண்டுகொலோ
 தேவகமழ் சோலைத் தெனளுநாத திருமூலட் டானனசெயய
 பூங்கழ லானடித் தொண்டாககுத் தொண்டாரம் புண்ணியமே. சு

பண்ணிய சாத்திரப பேய்கள பறிதலைக குண்டரைவிட்
 டெண்ணில புகழ்சன றனனருள பெற்றேறகு முண்டுகொலோ
 திண்ணிய மாமதி லாளுநத் திருமூலட் டானனெங்கள்
 புண்ணியன தன்னடித் தொண்டாக்குத் தொண்டாரம் புண்ணியமே.எ

கரப்பர்கண மெய்யைத் தலைபறிக கசசுக மென்னுகுண்டா
 உரைப்பன கேளாதிவ குய்யப்போந் தேனுக்கு முண்டுகொலோ
 திருப்பொலி யாளுநத் திருமூலட் டானன திருக்கயிலைப்
 பொருப்பன விருப்பமா தொண்டாககுத் தொண்டாரம் புண்ணியமே.

கையி லிடுசொறு நின்றுண்ணுக காத லமணரைவிட்
 மீய்யு நெறிகண்டிக குய்யப்போந் தேனுக்கு முண்டுகொலோ
 ஐய னணியவ லாளுநத் திருமூலட் டானனுக்குப்
 பொய்யன பிலாஅடித் தொண்டாக்குத் தொண்டாரம் புண்ணியமே. க

குற்ற முடைய அமணா திறமது கையகன்றிட்
 நிறை கருமருசெய் துய்யப்போந் தேனுக்கு முண்டுகொலோ
 மற்பொலி தோளா னிராவணன தன்வலி வாட்டுவித்த
 பொறகழ லானடித் தொண்டாககுத் தொண்டாரம் புண்ணியமே. க0

திருவாரூர்

திருவிருத்தம்

திருச்சிறுமலை

வேம்பினைப் பேசி விடக்கினை ஒம்பி வினைபெருக்கித்
தூம்பினைத் தூததங்கோ சுற்றந் துணையென நிருத்திரதொண்டா
ஆம்பலம் பூம்பொயகை யாளு ரமாந்தா னடிநிழற்கீழ்ச்
சாம்பலைப் பூசிச சலமினறித் தொண்டுபட் டெய்மினகளை. க

ஆராய்ந் தடித்தொண்ட ராணிப்பொ னுளு ரகத்தடக்கிப்
பாளுர் பரிப்பதம பங்குனி யுத்திரம் பாறபடுத்தான
ஆளுர் நறுமலா நாத னடித்தொண்டன நம்பிநந்தி
நீராற் திருவிளக கிட்டமை நீண்டு டறியுமனறே உ

பூம்படி மககலம் பொற்படி மககல மென்றிவற்றால்
ஆம்படி மககல மாகிலு மாளு ரினிதமாந்தா
தாம்படி மககலம் வேண்டுவ ரேற்றமிழ் மாலைகளால்
நாம்படி மக்கலஞ் செய்து தொழுதுய் மடநெஞ்சமே. ந

துடிக்கின்ற பாம்பரை ஆததுத் துளங்கா மதியணிந்து
முடித்தொண்ட ராகி முனிவா பணிசெய்வ தேயுமனறிப்
பொடிக்கொண்டு பூசிப் புகுந்தொண்டா பாதம் பொறுத்தடொற்பால்
அடித்தொண்டன நந்தியென பானுள னுளு ரமுதினுக்கே. ச

கரும்பு பிடித்தவா காய்ப்பட் டாரங்கொ கோடலியால்
இரும்பு பிடித்தவ ரினபுறப் படடா ரிவாகளிறக
அரும்பவிழ் தண்பொழில் சூழணி யாளு ரமாந்தபெம்மான
விரும்பு மனத்தினை யாதொன்று நானுனை வேண்டுவனே. ரு

கொடிகொள் விதானங் கவரி பறைசங்கங் கைவிளக்கோ
டிடிவில் பெருஞ்செல்வ மெய்துவ ரெய்தியு மூனமில்லா
அடிகளு மாளு ரகத்தின ராயினு மமதவளப்
பொடிகொண் டணிவாாக கிருளொக்கு நந்தி புறப்படிவே. சு-சு

சங்கொலிப் பித்திடு மினசிறு காலேத தடவழலில்
குங்குலி யப்புக்கை கூட்டெனறுங் காட்டி யிருபதுதோள்
அங்குலம் வைத்தவன செங்குரு திபுன லோடஅருளுன
றங்குலி வைத்தா னடித்தா மரையெனனை யாண்டனவே. க௦

திருச்சிறுமலை

திருநாகைக் காரோணம்

திருவிருத்தம்

திருச்சிற்பலம்

வடிவுடை மாமலை மங்கைப் பங்கை வார்சடையாய்
கடிகமழ் சோலை சலவு கடல்நாகைக் காரோணனே
பிடிமத வாரணம் பேணுந் தூகநிற கப்பெரிய
இடிகுரல் வெள்ளெரு தேறுமி தென்கை கொலெம்மிறையே. க

கற்றா பயில்கடல் நாகைக்கா ரோணத்தெந் கண்ணுதலே
வில்தாங் கியகரம் வேலநெடுங் கண்ணி வியனகரமேல்
நற்றா நெடுஞ்சில நாண்வலித் தகா நினகரமே
செற்றா புராஞ்செற்ற சேவக மென்கைகொல் செப்புமினே. உ

தாமென மலாககணை கோத்துத்தீ வேள்வி தொழிற்படுத்த
காமன பொடிபடக் காய்ந்த கடல்நாகைக் காரோணநின்
நாமம் பரவி நமச்சிவா யவெனனு மருசெழுத்தும்
சாமன றுரைக்கத் தருதிகண்டா மெங்கள் சங்கரனே. ட

பழிவழி யோடிய பாவிப் பறிதலைக் குண்டர்தங்கள்
மொழிவழி யோடி முடிவேன முடியாமைக் காத்துக்கொண்டாய்
கழிவழி யோத முலவு கடல்நாகைக் காரோணவென
வழிவழி யாளாகும் வணண மருளெங்கள் வானவனே. ச

செந்துவர் வாய்க்கருங் கண்ணினை வெண்ணைத் தேன்மொழியார்
வந்து வலஞ்செய்து மாநட மாட மலிந்தசெல்வக்
கந்த மலிபொழில் சூழ்கடல் நாகைக்கா ரோணமென்றும்
சின்தைசெய் வாரைப் பிரியா திருக்குந் திருமங்கையே. டு

பனைபுரை கைம்மத யானை யுரித்த பரஞ்சுடரே
கணைகடல் சூழ்தரு நாகைக்கா ரோணத்தெந் கண்ணுதலே
மனைதுறந் தல்லுண வல்லமண் குண்டா மயக்கநீக்கி
எனைநினைந் தாட்கொண்டாய்க் கெனனினி யானசெயு மிச்சைகளே.

சீர்மலி செல்வம் பெரிதுடை யசெம்பொன மாமலையே
காமலி சோலை சலவு கடல்நாகைக் காரோணனே

கருசு

திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள்

வார்மலி மெனமுலை யார்பலி வந்திடச செனறிரந்து
ஊராமலி பிச்சைகொண ணெபது மாதிமை யோவுரையே.

எ

வங்க மலிகடல நாகைக்கா ரோணத்தெம வானவனே
எவகள பெருமாறொ விண்ணப்ப முண்டது கேட்டருளீர்
கங்கை சடையுட் கரந்தாயக களாததை மெள்ளவுமை
நங்கை யறிபிற்பொல் லாதுகண் டாயெவகள நாயகனே.

அ-க

கருந்தடங் கண்ணியுந் தானுங் கடலநாகைக் காரோணத்தான
இருந்த திருமலை யெனறிற்றைஞ சாதன நெடுக்கலுற்றான
பெருந்தலை பத்து மிருபது தோளும் பிதிர்ந்தலற
இருந்தரு ளிச்செய்த தேமற்றுச் செய்தில னெமமிறையே.

க௦

திருச்சிறறம்பலம்

திருவதிசை

திருவந்தம்

திருச்சிறறம்பலம்

மாசிலொள் வான்போன மறியு மணிநீர்த திரைத்தொகுதி
ஊசிலை யாடியங் கொண்டிறை யனன முறவகலுற்றல்
பாசறை நீலம் பருகிய வண்பெண் பாடலகண்டு
வீசங் கெடில வடகரைத் தேயெந்தை வீரட்டமே.

க

பைங்கால் தவளை பறைகொட்டப் பாசிலை நீர்ப்படுகா
அங்காற் குவளைமே லாவி யுயிர்ப்ப அருகுலவும்
செங்காற் குருகிவை சேருளு செறிக்கெடி லக்கரைத்தே
வெங்காற் குருசிலை வீர னருள்வைத்த வீரட்டமே.

உ

அமமலாக கண்ணிய ரஞ்சனஞ் செநதுவா வாயினையா
வெமமுலைச் சாந்தம் விலைபெறு மாலையெடுத்தவாகள்
தமமருங் குறகிரங் காரத்தந் தோளமெலி யக்குடைவாரா
விம்மு புனற்கெடி லக்கரைத் தேயெந்தை வீரட்டமே.

ங

மீனுடைத் தண்புனல் வீரட்ட ரோநுமமை வேண்டுகின்ற
தியானுடைச் சிவ்குறை யொன்றுள ஞால்நறுந் தண்ணெருக்கின

தேனுடைக கொன்றைச் சடையுடைக கங்கைத் திரைதவழும்
கூனுடைத் திங்கட் குழவியெப் போதுங் குறிக்கொண்மினே. ௪

ஆரட்ட தேனும் இரந்துண் டகமக வனநிரிநது
வேரட்ட நிறபித் திடுகினற தாலவிரி நீர்ப்பரவைச்
சூரட்ட வேலவன தாதையைச் சூழ்வய லராதிகை
வீரட்டத் தானே விரும்பா வருமபாவ வேதனையே. ௫

படாபொற் சடையும பகுவா யரவும் பனிமதியும்
சுடலைப் பொடியுமெல் லாமுள வேயவா தாய்தெண்ணீராக்
கெடிலக் கரைத்திரு வீரட்ட ராவாகெட் டேனடைந்தார்
நடலைக்கு நற்றுணை யாகுங்கண் டரவா நாமங்களே. ௬

காளங் கடந்ததொ கண்டத்த ராகிக கண்ணாக்கெடில
நாளங் கடிக்கொரா நகரமு மாதிறகு நனகிசைந்த
தாளங்கள் கொண்டும் குழல்கொண்டு மியாழ்கொண்டுந தாமங்களே
வேடங்கள் கொண்டும் விசமபுசெல் வாரவா வீரட்டரே. ௭-௧௦

திருச்சிற்றம்பலம்

திருப்புகலூர்

திருவிருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

தன்னைச் சரணென்று தாளடைந் தேனதன அடியடையப்
புன்னைப் பொழில்புக லூரண்ணல் செய்வன கேண்மின்களோ
என்னைப் பிறப்பறுத் தென்வினை கட்டறுத் தேழ்நாகத்
தென்னைக் கிடக்கலொட் டானசிவ லோகத் திருத்திடுமே. ௧

பொன்னை வகுத்தனன மேனிய நேபுனர் மென்முலையாள்
தன்னை வகுத்தனன பாகத்த் நேதமி யேற்கிரங்காய்
புன்னை மலர்த்தலை வண்டுறங் கும்புக லூரரசே
என்னை வகுத்தில யேலிடும் பைக்கிடம் யாதுசொல்லே. ௨-௩

பொன்னள வார்சடைக் கொன்றையி னாய்புக லூரரசே
மன்னுள தேவர்கள் தேடு மருந்தே வலஞ்சுழியாய்
என்னள வேயுனக் காட்பட் டிடைக்கலத் தேகிடப்பா
உன்னள வேயெனக் கொன்றுமி ரங்காத் வுத்தமனே. ௪-௬

ஒணப் பிராணு மொளிராமா மலாமிசை யுத்தமனும்
காணப் பராவியுங் காண்கின றிலாகர நாலேனதுடைத்
தோணப் பிராண வலிதொலைத் தோனதொல்லீல நீர்ப்புகலூர்க்
கோணப் பிராணைக் குறுக்க குறுகா கொடுவினையே.

க0

திருச்சிற்றம்பலம்

திருக்கழிப்பாலை

திருவிருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

நெய்தற குருகுதன பிள்ளையென நெண்ணி நெருங்கிச்சென்று
கைதை மடல்புல்கு தென்கழிப் பாலை யதனுறைவாய்
பைதற் பிறையொடு பாம்புடன வைத்த பரிசறியோம்
எய்தப் பெறினிரங் காதுகண் டாயநம மிறையவனே.

க

பருமா மணியும் பவளமுத் தும்பரத் துந்திவரை
பொருமால் கரைமேற் றிரைகொணாந் தெற்றப் பொலிந்திலங்கும்
கருமா மிடறுடைக் கண்டனெம் மானகழிப் பாலையென்றைத்
பெருமா னவனெனனை யாளுடை யானிப் பெருநிலத்தே.

உ

நாட்பட் டிருந்தினப மெய்தலுற நிங்கு நமனறமரால்
கோட்பட் டொழிவதன முநதுற வேகுளி ராதடத்துத்
தாட்பட்ட தாமரைப் பொய்கையந் தண்கழிப் பாலையண்ணற்
காட்பட் டொழிந்தமன நேவல்ல மாயிவ் வகவிடத்தே.

ந

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருக்கடலூர் வீரட்டம்

திருவிருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

மருள்துயா தீரான் றர்ச்சிதத மாணிமார்க் கண்டேயறகாய்
இருட்டிய மேனி வளைவா னெயிற்றெரி போலுங்குஞ்சிச்
சுருட்டிய நாவில்வெங் கூற்றம் பதைப்ப வுதைத்துங்னே
உருட்டிய சேவடி யான்கட ஆருறை யுத்தமனே.

க

பதத்தெழு மந்திர மஞ்செழுத தோதிப பரிவினெடும
இதத்தெழு மாணித னினனுயி ருண்ண வெகுண்டடர்த்த
கதத்தெழு காலனைக கண்குரு திபுன லாறெழு
உதைத்தெழு சேவடி யானகட ஆருறை யுத்தமனே.

உ

கரப்புறு சிந்தையா காண்டற் கரியவன காமனையும்
நெருப்புமிழ் கண்ணினன நீர்புனற கங்கையும் பொங்காவும்
பரப்பிய செஞ்சடைப் பால்வண்ணன காலனைப் பண்டொருகால்
உரப்பிய சேவடி யானகட ஆருறை யுத்தமனே.

ந

மறித்திகழ் கையினன வானவா கோனை மனமகிழ்ந்து
குறித்தெழு மாணித னுருயிா கொள்வான கொதித்தசிந்தைக
கறுத்தெழு மூவிலை வேலுடைக காலனைத் தானலற
உறுக்கிய சேவடி யானகட ஆருறை யுத்தமனே.

ச

குழைத்திகழ் காதினன வானவா கோனைக் குளிரந்தெழுந்து
பழக்கமொ டாச்சித்த மாணித னுருயிா கொள்வவந்த
தழற்பொதி மூவிலை வேலுடைக் காலனைத் தானலற
உழக்கிய சேவடி யானகட ஆருறை யுத்தமனே.

ரு

பாலனுக காயனறு பாறகட லீந்து பனைத்தெழுந்த
ஆலினிற் கீழிருந் தாரணம் ஓகி யருமுனிககாய்ச
சூலமும் பாசமுங் கொண்டு தொடாந்தார்ந் தோடிவந்த
காலனைக் காய்ந்த பிரான்கட ஆருறை யுத்தமனே.

சு

படர்ச்சடைக் கொன்றையும் பன்னக மாலே பணிகயிரு
உடைதலை கோத்துழல் மேனிய னுண்பலிக் கெனறுழல்வோன்
சுடர்பொதி மூவிலை வேலுடைக் காலனைத் துண்டமதா
உடறிய சேவடி யான்கட ஆருறை யுத்தமனே.

எ

வெண்தலை மாலையுங் கங்கை கரோடி விரிசடைமேல்
பெண்தனி நாயகன் பேயுகந் தாடும் பெருந்தகையான்
கண்தனி நெற்றியன காலனைக் காய்ந்து கடலினவிடம்
உண்டருள் செய்தபி ரான்கட ஆருறை யுத்தமனே.

அ

கேழல தாகிக் கிளறிய கேசவன காண்பரிதாய்
வாழ்நன் மாமலர்க் கண்ணிடந் திட்டஅம் மாலவற்கன்

ஞழியு மீந்து அடுத்திற் காலனை யன்றடர்த்து
ஊழியு மாய பிரான்கட ளுருறை யுத்தமனே .

க

தேன்திகழ் கொன்றையுங் கூவிள மாலே திருமுடிமேல
ஆனதிக னைந்துகந் தாடும் பிரானமலை யாாததெடுத்த
கூனதிகழ் வாளரக கனமுடி பத்துங் குலைந்துவிழ
ஊனறிய சேவடி யானகட ளுருறை யுத்தமனே .

க௦

திருச்சிற்றம்பலம்

திருமாற்பேறு

திருவிருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

மாணிக் குயிர்பெறக் கூறறை யுதைத்தன மாவலிபால்
காணிக் கிரந்தவன காண்டற கரியன கண்டதொண்டா
பேணிக் கிடந்து பரவப் படுவன பேர்த்துமஃதே
மாணிக்க மாவன மாறபே றுடையான மலரடியே .

க

கருடத் தனிப்பாகன காண்டற கரியன காதல்செய்யில்
குருடாககு முன்னே குடிகொண் டிருப்பன கோலமல்கும்
செருடக் கடிமலாச் செல்விதன செங்கம லககரத்தால்
வருடச் சிவப்பன மாற்பே றுடையான மலரடியே .

உ

திருச்சிற்றம்பலம்

திருத்தாங்கானைமாடம்

திருவிருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

பொன்னார் திருவடிக் கொனறுண்டு விண்ணப்பம் போற்றிசெய்யும்
என்னாவி காப்பதற் கிச்சையுண் டேலிருங் கூற்றகல
மின்னாரு மூவிலைச் சூலமென மேற்பொறி மேவுகொண்டல்
துன்னா கடந்தையுள் தூங்கானை மாடச் சுடர்க்கொழுந்தே .

க

ஆவா சிறுதொண்ட னென்றினைந் தானென் றரும்பிணிநாய்
காவா தொழியிற் கலக்குமுன மேற்பழி காதல்செய்வா
தேவா திருவடி நீறெனனைப பூசுசெந் தாமரையின
பூவார் கடந்தையுள் தூங்காணை மாடத்தெய் பண்ணியனே.

உ-க

கடவுந் திகிரி கடவா தொழியக கயிலையுறான
படவுந் திருவிர லொன்றுவைத தாயபனி மால்வரைபோல
இடபம் பொறித்தெனனை யேனறுகொள ளாயிருளு சோலைதிங்கள்
தடவுந் கடந்தையுள் தூங்காணை மாடத்தெந் தத்துவனே.

கஃ

திருச்சிற்றம்பலம்

பசுபதி

திருவிருந்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

சாம்பலைப் பூசித் தரையிற் புரண்டுநின் தான்பரவி
ஏம்பலிப் பாகட் கிரங்குகண் டாயிருந் கங்கையெனனும்
காம்பலைக் கும்பனைத் தோளி கதிர்ப்பூண் வனமுலைமேல்
பாம்பலைக குஞ்சடை யாடுயம்மை யாளும் பசுபதியே.

க

உடம்பைத் தொலைவித் துன்பாதந் தலைவைத்த உத்தமர்கள்
இடம்பைப் படாம லிரங்குகண் டாயிரு ளோடச்செந்தீ
அடம்பொத தனைய அழனமழு வாவழ லேயுமிழும்
படம்பொத் தரவரை யாடுயம்மை யாளும் பசுபதியே.

உ

தாரித் திரந்த விராவடி யார்தடு மாற்றமெனனும்
மூரித் திரைப்பெளவ நீக்குகண் டாய்முனை நாளொருகால்
வேரித்தண் பூஞ்சுட ரைங்கனை வேள்வெந்து வீழ்ச்செந்தீப்
பாரித்த கண்ணுடை யாடுயம்மை யாளும் பசுபதியே.

ங

ஒருவரைத் தஞ்சமென நெண்ணு துன்பாத மிறைஞ்சுகின்றார்
அருவினைச் சுற்ற மகல்விகண் டாயண்ட மேயணவும்
பெருவரைக் குன்றம் பிளிறப் பிளந்துவேய்த் தோளியஞ்சப்
பருவரைத் தோலுரித் தாடுயம்மை யாளும் பசுபதியே

ச

இடுக்கொன்று மினறி யெஞ்சாமை யுன்பாத மிறைஞ்சுகின்றார்
கடர்க்கின்ற நோயை விலக்குகண் டாயண்ட மெண்டிசையும்

சுடர்த்திங்கள் சூடிச் சழல்கவகை யோடுஞ் சுரும்புதுனறிப்
படாக்கொண்ட செஞ்சடை யாயெம்மை யானும் பசுபதியே. ௩

அடலைக் கடல்கழி வானங்ந்ந னடியிணை யேயடைந்தாரா
நடலைப் படாமை விலகருகண் டாய்நறுங் கொன்றைதிங்கள்
சுடலைப் பொடிசசுண்ண மாசுணஞ் சூளா மணிகிடநது
படாச் சுடர்மகு டாவெம்மை யானும் பசுபதியே. ௬

துறவித் தொழிலே புரிந்துன சுருமபடி யேதொழுவாரா
மறவித் தொழிலது மாறறுகண் டாய்மதில் மூனறுடைய
அறவைத் தொழில்புரிந் தந்தரத் தேசெல்லும் மந்திரத்தேர்ப்
பறவைப் புரமெரித் தாயெம்மை யானும் பசுபதியே. ௭-௯

சித்தத் துருகிச் சிவனெம பிரானென்று சிந்தையுள்ளே
பித்துப் பெருகப் பிதற்றுகின் றூர்பிணி தீர்த்தருளாய்
மத்தத் தாக்க னிருபது தோளும் முடியுமெல்லாம்
பத்துந் துறநெரித் தாயெம்மை யானும் பசுபதியே. ௧௦

திருச்சிற்றம்பலம்

சரக்கறை

திருவிருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

விடையும் விடைபெறும் பாகாவென விண்ணப்பம் வெம்மழுவாள்
படையும் படையாய் நிரைத்தபல் பூதமும் பாய்புலித்தோல்
உடையும் முடைதலை மாலையும் மலைப் பிறையொதுங்கும்
சடையு மிருக்குஞ் சரக்கறை யோவென தனிநெஞ்சமே. ௧

விஞ்சத் தடவரை வெற்பாவென விண்ணப்பம் மேலிலங்கு
சங்கக கலனுஞ் சரிகோ வணமுந் தமருகமும்
அந்திப் பிறையு மனல்வா யாவும் விரவியெல்லாம்
சந்தித் திருக்குஞ் சரக்கறை யோவென தனிநெஞ்சமே. ௨

வீந்தார தலைகல னேந்தீயென விண்ணப்பம் மேலிலங்கு
சாந்தாய வெந்த தவளவெண் நீறுந் தருணிச்சமும்
பூந்தா மரைமேனிப் புள்ளி யுழைமா னதள்புலித்தோல்
தாந்தா மிருக்குஞ் சரக்கறை யோவென தனிநெஞ்சமே. ௩

வெஞ்சுமர் வேழத் துரியாயென விண்ணப்பம் மேலிலங்கு
வஞ்சுமா வந்த வருபுனற் கங்கையும் வானமதியும்
நஞ்சுமா நாகம் நஞ்சிர மால நஞுவெண்தலை
தஞ்சுமா வாழஞ் சரக்கறை யோவென தனிநெஞ்சமே.

ச

வேலைக் கடல்நஞ்ச முண்டாயென விண்ணப்பம் மேலிலங்கு
காலற கடந்தா னிடங்கயி லாயமுங் காமாகொன்றை
மாலப பிறையும் மணிவா யாவும் விரவியெல்லாம்
சாலக கிடக்குஞ் சரக்கறை யோவென தனிநெஞ்சமே.

ரு

வீழிப்ட் கொன்றையந் தாராயென விண்ணப்பம் மேலிலங்கு
சூழிப்ட் டிருக்குநற் சூளா மணியுஞ் சுடலைநீ றும்
ஏழிப்ட் டிருக்குநல் லக்கு மரவுமென் பாமையோடும்
தாழிப்ட் டிருக்குஞ் சரக்கறை யோவென தனிநெஞ்சமே.

சு

விண்டார் புரமுன்று மெய்தாயென் விண்ணப்பம் மேலிலங்கு
தொண்டா டியதொண் டடிப்பொடி நீறுந் தொழுதுபாதம்
கண்டார்கள் கண்டிருக் குங்கயி லாயமுங் காமாகொன்றைத்
தண்டா ரிருக்குஞ் சரக்கறை யோவென தனிநெஞ்சமே.

எ

விடுபட்டி ஏறுகந் தேநீயென விண்ணப்பம் மேலிலங்கு
கொடுகொட்டி கொக்கரை தகசை சூழல்தாளம் வீணைமொந்தை
வடுவிட்ட கொன்றையும் வனனியும் மத்தமும வாளாவும்
தடுகுட்ட மாடுஞ் சரக்கறை யோவென தனிநெஞ்சமே.

அ

வெண்டிரைக் கங்கை விகிரதாவென விண்ணப்பம் மேலிலங்கு
கண்டிரை பூண்டு கடிசூத் திரமேற் கபாலவடம்
சூண்டிரை கொக்கரை கோணற் பிறைகுறட் பூதப்படை
தண்டிரைத் திட்ட சரக்கறை யோவென தனிநெஞ்சமே.

க

வேதித்த வெம்மழு வாளீயென் விண்ணப்பம் மேலிலங்கு
சோதித் திருக்குநற் சூளா மணியுஞ் சுடலைநீ றும்
பாதிப் பிறையும் படுதலைத் துண்டமும பாய்புலித்தோல்
சாதித் திருக்குஞ் சரக்கறை யோவென தனிநெஞ்சமே.

க௦

விவந்தா டியகழ லெந்தாயென விண்ணப்பம் மேலிலங்கு
தவந்தா னெடுக்கத் தலைபத் திறுத்தனை தாழ்புலித்தோல்
சிவந்தா டியபொடி நீறுஞ் சிரமால சூடிநின்று
தவந்தா னிருக்குஞ் சரக்கறை யோவென தனிநெஞ்சமே.

கக

திருச்சிற்றம்பலம்

தனி

திருவிருத்தம்

திருச்சிற்பலம்

வெள்ளிக் குழைத்துணி போலுங் கபாலத்தன வீழ்ந்திலங்கு
வெள்ளிப் புரியனன வெண்புரி நூலன விரிசடைமேல்
வெள்ளித் தகடனன வெண்பிறை சூடிவெள் ளெனபணிந்து
வெள்ளிப் பொடிப்பவ ளப்புறம் பூசிய வேதியனே.

க

உடலைத் துறந்துல கேழுங் கடந்துல வாததுனபக
கடலைக் கடந்துய்ப் போயிட லாகுங் கனகவண்ணப்
படலைச் சடைப்பர வைத்திரைக கங்கைப் பணிப்பிறைவெண்
சுடலைப் பொடிக்கட வுட்கடி மைககண் துணிநெஞ்சமே.

உ

முன்னே யுரைத்தால் முகமனே யொக்குமும் மூவுலகுக்
கன்னையு மத்தனு மாவா யழல்வனூ நீயலையோ
உனனை நினைந்தே கழியுமென னைவி கழிந்ததறபின
எனனை மறக்கப் பெறாயெம பிரானுனை வேண்டியதே.

ந

நின்னையெப் போது நினையலொட் டாயநீ நினையப்புகில்
பின்னையப் போதே மறப்பிததுப் போத்தொன்று நாடுவிததி
உன்னையெப் போதும் மறந்திட் டினக்கினி தாவிருககும்
என்னையொப் பாருள ரோசொலலு வாழி யிறையவனே.

ச

முழுததழல் மேனித் தவளப் பொடியன கனகக்குனறத்
தெழிற்பெருஞ் சோதியை யெங்கன் பிரானை யிகழ்திர்கண்டர்
தொழப்படுந் தேவர் தொழப்படு வாளைத் தொழுதபினனைத்
தொழப்படுந் தேவர்தம் மால்தொழு விகருநதன தொண்டரையே.

ரு

வின்ணகத் தான்மிக்க வேதத் துளான்விரி நீருடுத்த
மண்ணகத் தானதிரு மாலகத் தானமரு வறகினிய
பண்ணகத் தானபத்தா சித்தத்து ளானபழ நாயடியேன்
கண்ணகத் தானமனத் தானசெனனி யானென கறைககண்டனே.

சு

பெருங்கடல் மூடிப் பிரளயங் கொண்டு பிரமனும்போய்
இருங்கடல் மூடி யிறககும் இறந்தான களேபரமும்
கருங்கடல் வண்ணன களேபரமுங் கொண்டு கங்காளராய
வருங்கடல் மீளநின றெம்மிறை நல்வீணை வாசிக்குமே.

எ

வானந் துளங்கிலென மணகம்ப மாகிலென மால்வரைபும
தானந் துளங்கித் தலைதடு மாறிலென தண்கடலும்
மீனம படிவென விரிசுடா வீழிலென வேலைநஞ்சுன
னேமொன றில்லா ஒருவனுக் காடபட்ட உத்தமாககே.

அ

சிவனெனும நாமந் தனக்கே புடையசெம மேனியெம்மாந
அவனெனை யாட்கொண் டளித்திடு மாகி லவனதனையான
பவனெனு நாமம் பிடித்துத் திரிநதுபன னுளழைத்தால்
இவனெனைப் பனனா ளழைப்பொழி யானென நெதிராப்படுமே.

க

எனனையொப் பாருனனை யெங்ஙனங் காண்ப ரிகலியுனை
நினனையொப் பாரினனைக் காணும் படித்தனறு நினபெருமை
பொனனையொப் பாரித் தழில வளாவிச்செம் மானஞ்செற்று
மினனையொப் பார மிளிருஞ் சடைக்கறறை வேதியனே.

க௦

திருச்சிறறம்பலம்

தனி

திருவிருத்தம்

திருச்சிறறம்பலம்

பவளத் தடவரை போலுநதிண் தோள்களத் தோள்மிசையே
பவளக் குழைதழைத் தாலொக்கும் பலசடை அச்சடைமேல்
பவளக் கொழுநதனை பைம்முக நாகமந் நாகத்தொடும
பவளக்கண் வால மதியெநதை குடும பனிமலரே.

க

முருகா நறுமல ரிண்டை தழுவவண் டேமுராலும்
பெருகா றடைசடைக் கறறையி னாய்பிணி மேயந்திருந்த
இருகாற் குரமபை யிதுநா னுடைய திதுபிரிந்தால்
தருவா யெனக்குன் திருவடிக் கீழொர் தலைமறைவே.

உ

மூவா வருவத்து முககண் முதலவமீக் கூரிடுமபை
காவா யெனக்கடை தூங்கு மணியைக் கையாலமார்
நாவா யசைத்த வொலியொலி மாறிய தில்லையப்பால்
தீயா யெரிந்து பொடியாயக் கழிந்த திரிபுரமே

ங

பந்தித்த பாவங்க ளம்மையிற் செய்தன இமமைவந்து
சந்தித்த பினனைச் சமழ்ப்பதென னேவந் தமராமுனனாள்

முந்திச் செழுமல ரிட்டு முடிதாழ்த தடிவணங்கும்
நந்திக்கு முந்தற ஆட்செய்கி லாவிட்ட நன்னெஞ்சமே.

சு

அந்திவட் டத்தினங் கண்ணியன ஆறமர் செஞ்சடையான்
புந்திவட் டத்திடைப் புக்குநின் றானையும் பொய்யெனபனே
சந்திவட் டச்சடைக் கறறை யலம்பச் சிறிதலாந்த
நந்திவட் டத்தொடு கொன்றை வளாவிய நம்பனையே.

ரு

உனமத் தகமலர் சூடி யுலகந் தொழ்சுசடலைப்
பனமத் தகங்கொண்டு பல்கடை தோறும் பலிதிரிவான
எனமத் தகத்தே யிரவும் பகலும பிரிவரியான
தனமத் தகத்தொ ரிளம்பிறை சூடிய சங்கரனே.

ஈ

அரைப்பா லுடுபபன கோவணச சினனங்க ளையமுணல
வரைப்பா வையைக்கொண்ட தெககுடி வாழ்ககைக்கு வானிரைக்கும்
இரைப்பா படுத்தே யேந்துகை யாமறை தேடுமெந்தாய்
உரைப்பா ருரைப்பன வேசெயதி யாலெங்க ளுத்தமனே.

எ

துறக்கப் படாத வுடலைத் துறந்துவெந் தூதுவரோ
முறப்பன இறந்தால் இருவிசும பேறுவன ஏறிவந்து
பிறப்பன பிறந்தாற பிறையணி வராசடைப் பிஞ்ஞகனபோ
மறப்பன கொலோவென நென்னுளளங் கிடந்து மறுகிடுமே.

அ

வேரி வளாய விரைமலாக கொன்றை புனைந்தனக
சேரி வளாயவென சிந்தை புகுந்தான திருமுடிமேல
வாரி வளாய வருபுனற கங்கை சடைமறிவாய
ஏரி வளாவிக் கிடந்தது போலு மிளம்பிறையே.

க

கன்னெடுங் காலம் வெணுமபித கருங்கடல் நீர்சுருங்கிப்
பன்னெடுங் காலம் மழைதான மறுக்கினும் பஞ்சமுண்டென
நென்னெடுஞ் சூளறும் அஞ்சல்நெஞ் சேயிமை யாதமுககண்
பொன்னெடுங் குன்றமொன றுண்டுகண் டரிப் புகலிடத்தே.

கௌ

மேலு மறிந்திலன நானமுகன மேறசென்று கீழிடந்து
மாலு மறிந்திலன மாலுறற தேவழி பாடுசெய்யும்
பாலன மிசைச்சென்று பாசம விசிறி மறிந்தசிந்தைக்
கால னறிந்தா னறிதற கரியான கழலடியே.

கக

திருச்சிறற்பலம்

உ

சிவமயம்

திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள்

அருளிச்செய்த

தேவாரப்பதிகங்கள்

ஐந்தாந்திருமுறை

கோயில் - திருக்குறந்தோகை

திருச்சிறுதம்பலம்

அனனம் பாலிகுந் தில்லைச்சிறு தம்பலம்
பொனனம் பாலிகு மேலுமிப பூமிசை
எனனம் பாலிகு மாறுகண் டினபுற
இனனம் பாலிகு மோவிப் பிறவியே.

க

அரும்பற் றப்பட ஆயமலர் கொண்டுநீ
சுரும்பற் றப்படத் தூவித் தொழுமினோ
கரும்பற் றச்சிலைக காமனைக காய்ந்தவன
பெரும்பற் றப்புலி யூரெம பிரானியே

உ

அரிச்சுற் றவினை யாலடர்ப் புண்டுநீ
எரிச்சுற் றககிடந் தாரென நயலவா
சிரிச்சுற் றுப்பல பேசப்ப டாமுனம்
திருச்சிறு தம்பலஞ் செனறடைந் துய்ம்மினே.

ங

அல்ல வெனசெயும் அருவினை யெனசெயும்
தொலை வலவினைத் தொந்தநதா னெனசெயும்
தில்லை மாநகாச சிறுதம் பலவனாக்
கெல்லை யிலலதோ ரடிமைபூண் டேனுக்கே.

ச

ஊனில் ஆவி யுயிராகும் பொழுதெலாம்
நான நிலாவி யிருப்பனென னுதனைத்
தேன நிலாவிய சிற்றம் பலவனா
வானநி லாவி யிருக்கவும் வைப்பரே.

௩

சிட்டா வானவா சென்று வரங்கொளும்
சிட்டர் வாழ்திலைச் சிற்றம் பலததுறை
சிட்டன சேவடி கைதொழச் செல்லுமச்
சிட்டா பாலனு காணசெறு காலனே.

௬

ஒருத்த னாஉல கங்கட் கொருசுடா
திருத்த னாதிலைச் சிற்றம் பலவனா
விருத்த னாரினை யாவிட முண்டவெம்
அருத்த னாடி யாரை யறிவரே.

௭

விண்ணி றைந்ததோர் வெவவழ லினனுரு
எண்ணி றைந்த இருவர்க் கறிவொணுக
கண்ணி றைந்த கடிபொழி மமபலத்
துள்ளி றைந்துகின் ருடு மொருவனே.

அ

வில்லை வட்டப் படவாங்கி யவுணாதம்
வல்லைவட் டம்மதில் மூனறுடன மாய்த்தவன
தில்லைவட் டந்திசை கைதொழு வாவின்
ஒல்லைவட் டங்கடந் தோடுத லுணமையே.

க

நாடி நாரணன நானமுக னெனநிறவர்
தேடி யுந்திரிந் துங்காண வல்லரோ
மாட மாளிகை சூழ்தில்லை யமபலத்
தாடி பாதமென நெஞ்சு ளிருக்கவே.

க௦

மதூர வாய்மொழி மங்கையோர் பங்கினன
சதூரன சிற்றம் பலவன திருமலை
அதிர ஆர்த்தெடுத் தானமுடி பத்திற
மிதிகொள் சேவடி செனறடைந் துய்ம்மினே.

கக

திருச்சிற்றம்பலம்

கோயில் - திருக்குறந்தோகை

திருச்சிற்றம்பலம்

பனைககை மும்மத வேழம் உரித்தவன
நினைப்ப வாமனன கோயிலாக் கொண்டவன்
அனைத்தும் வேடமாம் அம்பலக கூத்தனைத்
தினைத்தனைப் பொழுது துமமறந் துய்வனோ.

க

தீர்த்தனைச்சிவனைச்சிவ லோகனை
மூர்த்தி யைமுதலாய ஒருவனைப்
பார்த்த னுக்கருள் செய்தசிற றம்பலக்
கூத்தனைக்கொடி யேனமறந் துய்வனோ.

உ

கட்டும் பாம்புங் கபாலங்கை மானமறி
இட்ட மாயிடு காட்டெரி யாடுவான
சிட்டர் வாழ்தில்லை யம்பலக கூத்தனை
எள்தனைப் பொழுது துமமறந் துய்வனோ.

ந

மாணி பால்கறந் தாட்டி வழிபட
நீணு லகெலாம் ஆளக் கொடுத்தவென
ஆணியைச் செம்பொ னம்பலத் துள்ளினற
தாணு வைத்தமி யேனமறந் துய்வனோ.

ச

பித்தனைப்பெருங் காடாங் காவுடை
முத்தனைமுனோ வெண்மதி சூடியைச்
சித்தனைச் செம்பொ னம்பலத் துள்ளினற
அத்தனையடி யேனமறந் துய்வனோ.

நி

நீதி யைநிறை வைமறை நானகுடன
ஒதி யையொரு வர்க்கும் அறிவொண்ணைச்
சோதி யைச்சுடாச் செம்பொனி னம்பலத்
தாதி யையடி யேனமறந் துய்வனோ.

சு

மைகொள் கண்டனெண் தோளனமுக் கண்ணினன்
பைகொள் பாம்பரை யாராத பரமனா
செய்ய மானுறை சிறறம்ப லத்தெங்கள்
ஐயனையடி யேனமறந் துய்வனோ.

எ

முழுதும் வானுல கததுள தேவாகள்
தொழுதும் போற்றியுந் தூயசெம் பொன்னினால்
எழுதி மேய்ந்தசிறு றம்பலக் கூத்தனை
இழுதை யேனமறந் தெநநன முய்வனே. அ

காரு லாமலாக் கொன்றையந் தாரனை
வாரு லாமுலை மநகைம ன்றளனைத்
தேரு லாவிய திலையுட்கூத்தனை
ஆர்கி லாஅமு தைமறந் துய்வனே. க

ஒங்கு மாலவரை யேந்தலுற றுனசிரம்
வீங்கி விம்முற ளுனறிய தாளினை
தேங்கு நீாவயல் சூழ்தில்லைக கூத்தனைப்
பாங்கி லாத்தொண்ட னேனமறந் துய்வனே. க௦

திருச்சிறற்றம்பலம்

திருநெல்வாயில் அரத்துறை - திருக்குறுந்தொகை

திருச்சிறற்றம்பலம்

கூடவு ளைக்கட லுள்ளொழு நஞ்சுண்ட
உடலு ளானையொப பாரியி லாதவெம
அடலு ளானை யரத்துறை மேவிய
சுடரு ளானைக்கண் டாநாந் தொழுவதே. க

கரும்பொப பானைக் கரும்பினிற் கட்டியை
விரும்பொப் பானைவிண் ணோரும் அறிகிலா
அரும்பொப் பானை யரத்துறை மேவிய
சுரும்பொப் பானைக்கண் டாநாந் தொழுவதே. உ

ஏறொப் பானையெல் லாவியாக் குமமிறை
வேறொப் பானைவிண் ணோரும் அறிகிலா
ஆறொப் பானை யரத்துறை மேவிய
ஊறொப் பானைக்கண் டாநாந் தொழுவதே. ஈ

பரப்பொப் பானைப பகலிருள நன்னிலா
இரப்பொப் பானை யிளமதி சூடிய

அரப்பொப் பாலை யரத்துறை மேவிய
சுரப்பொப் பாலைக்கண் டாநாந் தொழுவதே. ௪

நெய்யொப் பாலைநெய் யிற்சுடா போல்வதோர்
மெய்யொப் பாலைவிண் ணோரு மறிகிலா
ஐயொப் பாலை யரத்துறை மேவிய
கையொப் பாலைக்கண் டாநாந் தொழுவதே. ௫

நிதியொப் பாலை நிதியிற் கிழவனை
விதியொப் பாலைவிண் ணோரு மறிகிலா
அதியொப் பாலை யரத்துறை மேவிய
கதியொப் பாலைக்கண் டாநாந் தொழுவதே. ௬

புனலொப் பாலைப் பொருந்தலா தம்மையே
மினலொப் பாலைவிண் ணோரு மறிகிலா
அனலொப் பாலை யரத்துறை மேவிய
கனலொப் பாலைக்கண் டாநாந் தொழுவதே ௭

பொனனொப் பாலைப்பொன னிறசுடா போல்வதோர்
மினனொப் பாலைவிண் ணோரு மறிகிலா
அனனொப் பாலை யரத்துறை மேவிய
தனனொப் பாலைக்கண் டாநாந் தொழுவதே. ௮

காழி யாலைக் கனவிடை யூருமெய்
வாழி யாலைவல் லோருமென றினனவா
ஆழி யானபிர மற்கும ரத்துறை
ஊழி யாலைக்கண் டாநாந் தொழுவதே. ௯

கலையொப் பாலைக் கறறாக்கோ ரமுதினை
மலையொப் பாலை மணிமுடி யூன்றிய
அலையொப் பாலை யரத்துறை மேவிய
நிலையொப் பாலைக்கண் டாநாந் தொழுவதே. ௧௦

திருச்சிற்றமபலம்

திருஅண்ணாமலை - திருக்குறுந்தோகை

திருச்சிற்றம்பலம்

வட்ட னேம்மதி சூழ்பை வானவா
சிட்ட னேத்திரு வண்ண மலையனை
இட்ட னேயிகழ்ந் தாபுர மூனறையும்
அட்ட னேயடி யேனமறந் துய்வனே.

க

வான னேம்மதி சூழிய மைந்தனைத்
தேன னேத்திரு வண்ண மலையனை
ஏன னேயிகழ்ந் தாபுர மூனறெய்த
ஆன னேயடி யேனமறந் துய்வனே.

உ

மத்த னேம்மத யானையு ரித்தவெஞ்
சித்த னேத்திரு வண்ண மலையனை
முத்த னேமமுனிந் தாபுர மூனறெய்த
அத்த னேயடி யேனமறந் துய்வனே.

ந

காற்ற னேக்கலக சூம்வினை போயறத்
தேற்ற னேத்திரு வண்ண மலையனை
கூற்ற னேக்கொடி யாபுர மூனறெய்த
ஆற்ற னேயடி யேனமறந் துய்வனே.

ச

மின்ன னேவினை தீர்த்தெனை ஆடகொண்ட
தென்ன னேத்திரு வண்ண மலையனை
என்ன னேயிகழ்ந் தாபுர மூனறெய்த
அன்ன னேயடி யேனமறந் துய்வனே.

ரு

மனற னேம்மதி யாதவன வேள்விமேல்
செனற னேத்திரு வண்ண மலையனை
வெனற னேவெகுண் டாபுர மூனறையும்
கொனற னேக்கொடி யேனமறந் துய்வனே.

கூ

வீர னேவிட முண்டனை விண்ணவா
தீர னேத்திரு வண்ண மலையனை
ஊர னேயுண ராபுர மூனறெய்த
ஆர னேயடி யேனமறந் துய்வனே.

எ

கருவி னேககடல் வாய்விட முண்டவெம
திருவி னேத்திரு வண்ண மலையினை
உருவி னையுண ராபுர மூனறெயத
அருவி னையடி யேனமறந் துவவனே.

அ

அருத்த னையர வைந்தலை நாகத்தைத்
திருத்த னைத்திரு வண்ண மலையினைக்
கருத்த னேககடி யாபுர மூனறெயத
அருத்த னையடி யேனமறந் துவவனே.

க

அரக்க னையல றவலிர லூனறிய
திருத்த னைத்திரு வண்ண மலையினை
இரக்க மாயென உடலுறு நோய்களைத்
அரக்க னைத்தொண்ட னேனமறந் துவவனே.

கஉ

திருச்சிறறமபலம்

திருஅண்ணாமலை - திருக்குறந்தோகை

திருச்சிறறமபலம்

பட்டி ஏறுகந் தேறிப பலஇ(ல்)லம்
இட்ட மாக இரந்துண் டிழிதரும
அட்ட மூத்தியண் ணாமலை கைதொழுக
கெட்டுப் போம்வினை கேடிலலை காணமினே.

க

பெற்ற மேறுவர் பெய்ப்பலிக் கெனறவர்
சுற்ற மாமிசு தொல்புக ழானொடும
அற்றந் தீர்க்குமண் ணாமலை கைதொழ
நற்ற வத்தொடு ஞானத் திருப்பரே.

உ

பல்லி லோடுகை யேந்திப் பலஇ(ல்)லம்
ஒல்ல சென்றுணங் கல்கவர் வாரவா
அல்லல் தீர்க்குமண் ணாமலை கைதொழ
நல்ல வாயின நம்மை யடையுமே.

ந

பாடிச் சென்று பலிக்கென்று நின்றவர்
ஒடிப் போயினா செய்வதொன றெனகொலே

ஆடிப் பாடியண் ணுமலை கைதொழ
ஒடிப் போகும்ம மேலை வினைகளே.

சு

தேடிச் சென்று திருந்தடி யேத்துமின
நாடி வந்தவா நம்மையு மாட்கொள்வா
ஆடிப் பாடியண் ணுமலை கைதொழ
ஒடிப் போமநம துள்ள வினைகளே.

ரு

கட்டி யொகருங் கருமபி னிடைத்துணி
வெட்டி வீணைகள் பாடும விகிதனூர்
அட்ட மூர்த்தியண் ணுமலை மேவிய
நட்ட மாடிபை நண்ணநன காருமே.

சு

கோணிக கொண்டையா வேடமுன கொண்டவர்
பாணி நட்டங்க ளாடும் பாமனூ
ஆணிப் பொன்னினண் ணுமலை கைதொழப்
பேணி நின்ற பெருவினை போருமே.

எ

கண்டந் தான்கறுத் தானகால னுருயிர்
பண்டு கால்கொடு பாய்ந்த பாமனூ
அண்டத் தோங்குமண் ணுமலை கைதொழ
விண்டு போருநம் மேலை வினைகளே.

அ

முந்திச் சென்றுமுப் போதும் வணங்குமின்
அந்தி வாயொளி யானறனண் ணுமலை
சிந்தி யாவெழு வார்வினை தீர்த்திடும
கந்த மாமலர் சூடுங் கருத்தனே.

க

மறையி னொடு மாலவன கரண்கிலா
நிறையும் நீர்மையுள நின்றருள் செய்தவன்
உறையும் மாண்பினண் ணுமலை கைதொழப்
பறையும் நாளுசெய்த பாவங்க ளானவே.

கௌ

திருச்சிறற்பலம்

திருஆறூர் - திருக்குறுந்தோகை

திருச்சிறறம்பலம்

எப்போ தும்மிறை யும்மற வாதுநீர்
முப்போ தும்பிர மனதொழ ன்னறவன
செப்போ தும்பொனின் மேனிச் சிவனவன
அப்போ தைக்கஞ்ச லென்னுமா ஞராரே.

ச

சடையின மேலுமொர் தையலை வைத்தவர்
அடைகி லாஅர வைஅரை யார்த்தவர்
படையின நோதடங் கண்ணுமை பாகமா
அடைவா போலிடி காடரா ஞராரே.

உ

விண்ட வெண்டலை யேகல னாகவே
கொண்ட கம்பலி தேருங் குழகனா
துண்ட வெண்பிறை வைத்த இறையவர்
அண்ட வாணர்க் கருளுமா ஞராரே.

ங

விடையு மேறுவர் வெண்தலை யிற்பலி
கடைகள் தோறுந் திரியுமெங் கண்ணுதல்
உடையுஞ் சீரை யுறைவது காட்டிடை
அடைவா போலரங் காகவா ஞராரே.

ச

துளைக்கை வேழத் தூரியுடல் போத்தவர்
வளைக்கை யாளையொர பாக மகிழ்வெய்தித்
திளைக்குந் திங்கட் சடையில் திசைமுழு
தளக்குஞ் சிந்தையர் போலுமா ஞராரே.

ரு

பண்ணி னின்மொழி யாளையொர பாகமா
விண்ணி னார்விளங் கும்மதி சூடியே
சுண்ண நீறுமெய்ப் பூசிச் சுடலையின்
அண்ணி யாடுவர் போலுமா ஞராரே.

சு

மட்டு வாகுழ லாளொடு மால்விடை
இட்ட மாவுதந் தேறு மிறைவனா
கட்டு வாங்கங் கனன்மழு மான்தனோ
ட்ட மாம்புய மாகுமா ஞராரே.

எ

தேய்ந்த திங்கள் கமழ்சடை யனகனல்
ஏந்தி யெல்லியு ளாடு மிறைவனா
காய்ந்து காமின கோககின கண்ணினா
ஆய்ந்த நானமறை யோதுமா ஞராரே.

அ

உண்டு நஞ்சுகண் டத்து ளடக்கியந
கிண்டை செஞ்சடை வைத்த இயல்பினா
கொண்ட கோவண ஆடையன் கூரொரி
அண்ட வாண ரடையுமா ஞராரே.

க

மாலு நான்முக னும்மறி கிற்கிலா
கால னாய அவனைக கடந்திட்டுச்
சூல மானமழு வேந்திய கையினா
ஆல முண்டழ காயவா ஞராரே.

கஞ

திருச்சிற்றம்பலம்

திருஆரு - திருக்குறந்தோகை

திருச்சிற்றம்பலம்

கொக்க ராகுழல் வீணை கொடுகொட்டி
பக்க மேபரு வாயன பூதங்கள்
ஒக்க ஆட லுகநதுன கூத்தராய்
அக்கி னோடர வாப்பரா ஞராரே.

க

எந்த மாதவஞ் செய்தனை நெஞ்சமே
பந்தம் வீடவை யாய பராபரன
அந்த மில்புக ழாந ரரனெறி
சிந்தை யுள்ளுஞ் சிரத்துநுந் தங்கவே.

உ

வண்டு லாமலர் கொண்டு வளர்ச்சடைக
கிண்டை மாலை புனைந்து மிராப்பகல்
தொண்ட ருகித் தொடர்ந்து விடாதவாக்
கண்ட மாளவும் வைப்பரா ஞராரே.

ந

துனபெ லாமற நீங்கிச் சுபத்தராய்
என்பெ லாம்நெக் கிராப்பக லேத்தினின்

நினப ராய்நினைந் தெனறு மிடையறா
அனப ராமவாக கனபரா ஞாரே

சு

முருட்டு மெத்தையில் முனகிடத் தாமுனம்
அரட்டர் ஐவரை ஆசறுத் திட்டுநீர்
முரட்ட டித்தவத் தக்கனறன் வேள்வியை
அரட்ட டக்கித் ஞா ரடைமினே.

ரு

எம்மை யாரிலை யானுமு ளேனலேன
எம்மை யாரு மிதுசெய வல்லரே
அம்மை யாரெனக் கெனறென் றாற்றினேற்
கம்மை யாரைத்தந் தாராரு ரையரே.

சு

தண்ட வாளியைத் தக்கன்றன வேள்வியைச்
செண்ட தாடிய தேவர கண்டனைக்
கண்டு கண்டிவள் காதலித் தன்பதாய்க்
கொண்டி யாயின வாறெனறன் கோதையே.

௭

இவள்ந மைப்பல பேசத் தொடங்கினாள்
அவண மனறென லாரு ரானெனும்
பவனி வீதி விடங்கனைக் கண்டிவள
தவனி யாயின வாறெனறன தையலே.

அ

நீரைச் செஞ்சடை வைத்த நிமலனா
காரொத் தமிடற் றர்கனல வாயரா
ஆரத் தருறை யும்மணி யாருரைத்
தூரத் தேதொழு வார்வினை தூளியே.

க

உள்ள மேயொன் றுறுதி யுரைப்பனநான்
வெள்ளந் தாங்கு விரிசடை வேதியன
அள்ளல் நீர்வய லாரு ரமாந்தவெம்
வள்ளல் சேவடி வாழ்த்தி வணங்கிடே.

க0

விண்ட மாமலர் மேலுறை வாறொடும்
கொண்டல் வண்ணனுங் கூடி யறிகிலா
அண்ட வாணனத் ஞா ரடிதொழப்
பண்டை வல்வினை நில்லா பறையுமே.

கத

மையு லாவிய கண்டத்த னண்டத்தன
கையு லாவிய சூலத்தன கண்ணுதல்
ஐய ஞாந ரடிதொழு வார்த்தெலாம்
உய்ய லாம்அல்லல் ஒன்றிலே காண்மினே.

கஉ

திருச்சிற்றம்பலம்

திருஅன்னியூர் - திருக்குறுந்தோகை

திருச்சிற்றம்பலம்

பாற லேத்த படுவெண் தலையினன
நீற லேத்தசெம் மேனியன நேரிழை
கூற லேத்தமெய் கோளர வாட்டிய
ஆற லேத்த சடையனனி யூரனே.

க

பண்டொத் தமொழி யாலையொர் பாகமாய்
இண்டைச் செஞ்சடை யனனிருள் சேர்ந்தோர்
கண்டத் தன்கரி யின்னுரி போர்த்தவன
அண்டத் தப்புரத் தானனனி யூரனே.

உ

பரவி நாளும் பணிந்தவா தம்வினே
அரவை யாகத் துடைப்பவர் தம்மிடம்
குரவம் நாறுங் குழலுமை கூறராய்
அரவ மாட்டுவர் போலனனி யூரனே.

ந

வேத கீதாவிண் ணோக்கு முயாந்தவா
சோதி வெண்பிறை அனறு சடைக்கணி
நாதர் நீதியி னுலடி யாரதமக்
காதி யாகிநின றானனி யூரனே.

ச

எம்பி ரானிமை யோகள் தமக்கெலாம்
தூனப ராகி யிருந்தவெம மீசனா
தூனப வல்வினே போகத் தொழுமவர்க்
கனப ராகிநின றானனி யூரனே.

ரு

வெந்த நீறுமெய் பூசுநன மேனியர்
கந்த மாமலர் குடுங் கருத்தினர்

சிந்தை யாசிவ னாசெய்ய தீவண்ணா
அந்த னுளாகண் டானனி யூரே.

சு

ஊனை யாதலை யிற்பலி கொண்டிழல்
வானை வானவர் தாங்கள் வணங்கவே
தேனை யாகுழ லானையொ பாகமா
ஆனை யீருரி யானனி யூரே.

எ

காலை போய்ப்பலி தோவாகண் ணுந்நெற்றி
மேலை வானவா வந்து விரும்பிய
சோலை சூழ்புறங் காடாங் காகவே
ஆலின் கீழறத் தானனி யூரே.

அ

ளரிகொள் மேனிய ரென்பணிந் தினபராய்த்
திரியு மூவெயில் தீயெழச் செற்றவர்
கரிய மாலொடு நானமுகன் காண்பதற்
கரிய ராகிநின் றானனி யூரே.

க

வஞ்ச ரககன கரமுஞ் சிரததொடும்
அஞ்ச மஞ்சமோ ராறுநான சும்மிறப்
பஞ்சின மெல்வி ரலாலடாத் தாயிழை
அஞ்ச லஞ்சலென றானனி யூரே.

க௦

திருச்சிற்றம்பலம்

திருமறைக்காடு - திருக்குறுந்தோகை

திருச்சிற்றம்பலம்

ஓத மால்கடல் பாவி யுலகெலாம்
மாத ரார்வலங் கொண்மறைக் காடரைக்
காதல் செய்து கருதப் படுமவா
பாத மேத்தப் பறையும்நம் பாவமே.

க

பூககுந் தாழை புறணி யருகெலாம்
ஆககந் தானுடை மாமறைக் காடரோ
ஆககுந் காண்பரி யீரடி யார்தம்மை
நோக்கிக் காண்பது நும்பணி செய்யிலே.

உ

புன்னை ஞாழல் புறணி யருகெலாம்
மனனி ஞாவலங் கொண்மறைக காடரோ
அன்ன மெலநடை யானையொ பாசமாச
சின்ன வேட முகப்பது செலவமே.

ந

அட்ட மாமலர் சூடி யடும்பொடு
வட்டப் புனசடை மாமறைக காடரோ
நட்ட மாடியும் நானமறை பாடியும்
இட்ட மாக விருக்கு மிடமிதே.

ச

நெய்த லாம்பல் நிறைவயல சூழ்தரும்
மெய்யி ஞாவலங் கொண்மறைக காடரோ
தையல் பாகங்கொண் டர்கவா புனசடைப்
பைதல் வெண்பிறை பாம்புடன வைப்பதே.

ரு

துஞ்சும் போதுந் துயிலினறி யேத்துவார்
வஞ்சின் றிவலங் கொண்மறைக் காடரோ
பஞ்சின மெல்லடிப் பாவை பலிகொணர்ந்
தஞ்சி நிற்பது மைந்தலை நாகமே.

சு

திருவி ஞாசெல்வ மலகு விழாவணி
மருவி ஞர்வலங் கொண்மறைக காடரோ
உருவி ஞாளுமை மங்கையொ பாசமாய்
மருவி ஞய்கங்கை யைச்செனனி தன்னிலே.

எ

சங்கு வந்தலைக குந்தடங் கானல்வாய்
வங்க மார்வலங் கொண்மறைக காடரோ
கங்கை செஞ்சடை வைப்பது மனறியே
அங்கை யில்லன லேந்த லழகிதே.

அ

குறைக்காட் டானவிட்ட தோர்குத்த மாமலை
இறைக்காட் டியெடுத் தானதலை யீரைந்தும்
மறைக்காட் டான்இறை யூனறலும் வாய்விட்டான்
இறைக்காட் டாயெம் பிரானுனை யேத்தவே.

க

திருச்சிற்றம்பலம்

திருமறைக்காடு - திருக்குறுந்தோகை

திருச்சிறைப்பலம்

பண்ணின நோமொழி யாளுமை பங்கரோ
மண்ணி னாவலஞ் செய்மறைக காடரோ
கண்ணி னாலுமைக காணக கதவினைத்
திண்ண மாகத் திறந்தருள செயமமினே.

க

ஈண்டு செஞ்சடை யாகத்து ளீசரோ
மூண்ட காமுகி லினமுறிக கண்டரோ
ஆண்டு கொண்டீ ரோயருள் செய்திடும்
நீண்ட மாககத வினவலி நீக்குமே.

உ

அட்ட மூர்த்திய தாகிய அப்பரோ
துட்டா வானபுராஞ் சுட்ட சுவண்டரோ
பட்டங் கட்டிய செனனிப் பரமரோ
சட்ட விககத வந்திறப் பிம்மினே.

ந

அரிய நானமறை யோதிய நாவரோ
பெரிய வானபுராஞ் சுட்ட சுவண்டரோ
விரிகொள கோவண ஆடை விருத்தரோ
பெரிய வானகத வம்பிரி விககவே.

ச

மலையில் நீடிருக் கும்மறைக காடரோ
கலைகள் வந்திறைஞ் சுங்கழ லேத்தரோ
விலையில் மாமணி வண்ண வருவரோ
தொலைவி லாககத வந்துணை நீக்குமே.

ரு

பூக்குந் தாழை புறணி யருகெலாம்
ஆக்குந் தண்பொழில் சூழ்மறைக காடரோ
ஆக்குந் காணபரி யீரடி கேளுமை
நோக்கிக் காணக கதவைத் திறவுமே.

சு

வெந்த வெண்பொடிப் பூசம் விகிதரோ
அந்த மிலலி யணிமறைக காடரோ
எந்தை நீயடி யார்வந் திறைஞ்சிட
இந்த மாக்கத வம்பிணி நீக்குமே.

எ

ஆறு சூடும் அணிமறைக் காடரோ
கூறு மாதுமைக் கீந்த குழகரோ
ஏற தேறிய எம்பெரு மானிந்த
மாறி லாக்கத வம்வலி நீக்குமே.

அ

சுண்ண வெண்பொடிப் பூசுஞ் சுவண்டரோ
பண்ணி யேறுகந் தேறும் பரமரோ
அண்ண லாதி யணிமறைக் காடரோ
திண்ண மாகத வந்திறப் பிம்மினே.

க

விண்ணு ளார்விரும பியெதிர கொள்ளவே
மண்ணு ளார்வணங் கும்மறைக காடரோ
கண்ணி னாலுமைக் காணக் கதவினேத
திண்ண மாகத் திறந்தருள் செய்மமினே.

க0

அரகக னைவிர லாலடர்த திட்டநீ
இரக்க மொன்றிலீ ரெம்பெரு மானிரோ
சரக்கும புனனைகள் சூழ்மறைக் காடரோ
சரகக விகத வந்திறப் பிம்மினே.

கக

திருச்சிறற்பலம்

திருமீயச்சூா - திருக்குறுந்தோகை

திருச்சிறற்பலம்

தோற்றுங் கோயிலுந் தோன்றிய கோயிலும்
வேறறுக கோயில் பலவுள மீயச்சூாக
கூறறம் பாய்ந்த குளிர்புன சடையரற
கேற்றங் கோயில்கண் டிரிளங் கோயிலே.

க

வந்த னையடைக் கும்மடித் தொண்டாகள்
பந்த னைசெய்து பாவிக்க நின்றவன
சிந்த னைதிருத் துந்திரு மீயச்சூா
எந்த மையுடை யாரிளங் கோயிலே.

உ

பஞ்ச மந்திரம் ஒதும் பரமனா
அஞ்ச ஆனே யுரித்தன லாவொர

நெஞ்சம் வாழி நினைந்திரு மீயச்சூர்
எந்த மையுடை யாரிளங் கோயிலே.

ந

நாறு மல்லிகை கூவிளஞ் செண்பகம்
வேறு வேறு விரித்த சடையிடை
ஆறு கொண்டுந் தானதிரு மீயச்சூர்
ஏறு கொண்டுந் தாரிளங் கோயிலே.

ச

வெவவ வண்ணத்து நாகம் வெருவவே
கவவ வண்ணக் கனல்விரித் தாடுவா
செவவ வண்ணந் திகழ்திரு மீயச்சூர்
எவவ வண்ணம் பிரானிளங் கோயிலே.

டு

பொன்னங் கொன்றையும் பூவணி மாலையும்
பின்னுஞ் செஞ்சடை மேற்பிறை சூழ்றறு
மின்னு மேகில யாளொடு மீயச்சூர்
இன்ன நாள் அக லாரிளங் கோயிலே.

சு

படைகொள பூதத்தன பைங்கொன்றைத் தாரினன
சடைகொள் வெள்ளத்தன சாந்தவெண் நீற்றினன்
விடைகொ ள்நாதி யி ன்னைதிரு மீயச்சூர்
இடைகொண் டேத்தனின றாரிளங் கோயிலே.

எ

ஆறு கொண்ட சடையினா தாழுமோர்
வேறு கொண்டதொர் வேடத்த ராகிலும்
கூறு கொண்டுந் தாளொடு மீயச்சூர்
ஏறு கொண்டுந் தாரிளங் கோயிலே.

அ

வேதத் தானென்பா வேள்வியு ளானென்பா
பூதத்தா னென்பா புண்ணியன தனையே
கீதத் தானகின ருந்திரு மீயச்சூர்
ஏதந் தீர்க்கின றாரிளங் கோயிலே.

க

கடுக்கண் டனகய் லாய மலைதனை
எடுக்க லுற்ற இராவணன ஈடற
விடுக்க ணினறி வெகுண்டவன மீயச்சூர்
இடுக்கண் தீரக்கனின றாரிளங் கோயிலே.

க௦

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவீழிமிழலை - திருக்குறுந்தோகை

திருச்சிறறம்பலம்

கிரைந்து கைதொழு வாரையுங் காதலன்
வரைந்து வைதெழு வாரையும் வாடலன்
நிரந்த பாரிடத் தோடவா நித்தலும்
விரைந்து போவது வீழிமிழலைக்கே.

க

ஏற்று வெல்கொடி யீசனற னுதிரை
நாற்றஞ் சூடுவா நன்னறுந் திங்களார்
நீற்றுச் சந்தன வெள்ளை விரவலா
வேற்றுக கோலங்கொள் வீழிமிழலையே.

உ

புனைபொற சூலத்தன பேராவிடை யூதியான
வினாவெல் நாகத்தன வெண்மழு வாளினான
நினைய நினறவ னீசனை யேயெனா
வினையி லாடொழும் வீழிமிழலையே.

ங

மாடத் தாடு மனத்துடன வைத்தவா
கோடத் தார்குருக கேத்திரத் தாபலர்
பாடத் தாபழிப் பாபழிப் பலலதோ
வேடத் தாடொழும் வீழிமிழலையே.

ச

எடுத்த வெல்கொடி யேறுடை யானதமர்
உடுப்பா கோவண முண்பது பிசசையே
கெடுப்ப தாவது கீழ்நின்ற வலவினை
விடுத்துப் போவது வீழிமிழலைக்கே.

ஞ

குழலை யாழ்மொழி யாரிசை வேட்கையால்
உழலை யாக்கையை யூணு முணாவிலீர்
தழலை நீர்மடிக கொள்ளனமின சாற்றினேம்
மிழலை யானடி சாரவிண் ணுளவரே.

ஈ

தீரன தீத்திர ளனசடைத் தங்கிய
நீர னுடிய நீற்றனவண் டாடொன்றைத்
தாரன மாலையன தண்ணறுங் கண்ணியன
வீரன வீழிமிழலை விகிர்தனே

எ

எரியி னூரிறை யாரிடு காட்டிடை
நரியி னாபரி யாமகிழ் கினறதோர்
பெரிய னூர்தம் பிறப்பொடு சாதலை
விரியி னாத்தொழும் வீழி மிழலையே.

அ

நீண்ட சூழ்சடை மேலொர் நிலாமதி
காண்டு சேவடி மேலொர் கணைகழல்
வேண்டு வாரவர் வீதி புகுந்திலா
மீண்டும் போவது வீழி மிழலககே.

க

பாலை யாழொடு செவவழி பண்கொள
மாலை வானவா வந்து வழிபடும
ஆலை யாரழ லந்தண ராகுதி
வேலை யாத்தொழும் வீழி மிழலையே.

க௦

மழலை யேற்று மனாளை திருமலை
சுழல் ஆர்த்தெடுத் தானமுடி தோளிறக்
கழல்கொள் காலில் திருவிர் லூனறலும்
மிழலை யானடி வாழ்கென விட்டதே.

கக

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவீழிமிழலை - திருக்குறுந்தொகை

திருச்சிற்றம்பலம்

எனபொ னேயிமை யோத்தொழு பைங்கழல்
நனபொ னேநலந் தீங்கறி வெனநிலேன்
செம்பொ னேதிரு வீழி மிழலையுள்
அனப னேயடி யேனைக் குறிகொளே.

க

கண்ணி னாற்களி கூடககை யாத்தொழு
தெண்ணு மாறறி யாதிளைப் பேனறனை
விண்ணு ளார்தொழும் வீழி மிழலையுள்
அண்ண லேயடி யேனைக் குறிகொளே.

உ

ஞால மேவிசும் பேநலந் தீமையே
கால மேகருத் தேகருத் தாற்றொழும்

சீல மேதிரு வீழி மிழலையுள்
கோல மெயடி யேனைக் குறிக்கொளே.

ந

முத்த நேமுதல் வாழுகி மும்முளை
ஒத்த நேயொரு வாவுரு வாகிய
சித்த நேதிரு வீழி மிழலையுள்
அத்த நேயடி யேனைக் குறிக்கொளே.

ச

கருவ நேகரு வாய்த்தெளி வாக்கெலாம்
ஒருவ நேயுயிர்ப் பாயுணர் வாய்நின்ற
திருவ நேதிரு வீழி மிழலையுள்
குருவ நேயடி யேனைக் குறிக்கொளே.

ரு

காத்த நேபொழி லேழையுந் காதலால்
ஆத்த நேயம ராககயன றனதலை
சேர்த்த நேதிரு வீழி மிழலையுள்
கூத்த நேயடி யேனைக் குறிக்கொளே.

சு

நீதி வானவா நிததல் நியமஞ்செய்
தோதி வானவ ரும்முண ராததோர்
வேதி யாவிகிர் தாதிரு வீழியுள்
ஆதி யேயடி யேனைக் குறிக்கொளே.

எ

பழகி நின்னடி சூடிய பாலனைக்
கழகின மெலவைத்த காலனைச் சாடிய
அழக நேயணி வீழி மிழலையுள்
குழக நேயடி யேனைக் குறிக்கொளே.

அ

அண்ட வானவா கூடிக் கடைந்தநஞ்
சுண்ட வானவ நேயுணா வொன்றிலேன
விண்ட வான்பொழில் வீழி மிழலையுள்
கொண்ட நேயடி யேனைக் குறிக்கொளே.

க

ஒருத்தன் ஒங்கலைத் தாங்க லுற்றனுரம்
வருத்தி னாய்வஞ்ச நேனமனம் மனனிய
திருத்த நேதிரு வீழி மிழலையுள்
ஒருத்த நேயடி யேனைக் குறிக்கொளே.

கௌ

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவிடைமருது - திருக்குறுந்தோகை

திருச்சிற்றம்பலம்

பாச மொன்றில ராய்ப்பல பத்தர்கள்
வாச நாண்மலா கொண்டடி வைகலும்
ஈச நெம்பெரு மானிடை மருதினில்
பூச நம்புகு தும்புன லாடவே.

க

மறையின் நாண்மலா கொண்டடி வானவா
முறையி னுல்முனி கள்வழி பாடுசெய்
இறைவ நெம்பெரு மானிடை மருதினில்
உறையு மீசனை புள்குமெ னுள்ளமே.

உ

கொன்றை மாலைபுங் கூவிள மத்தமும
சென்று சோத் திகழ்சடை வைத்தவன
என்று மெந்தை பிரானிடை மருதினை
நன்று கைதொழு வாரவினை நாசமே.

ந

இம்மை வானவா செல்வம விளைத்திடும்
அம்மை யேறபிற வித்துயர் நீத்திடும்
எம்மை யாளு மிடைமரு தனகழல்
செம்மை யேதொழு வாரவினை சிந்துமே.

ச

வண்ட ணைந்தன வன்னியுங் கொன்றையும
கொண்ட ணிந்த சடைமுடிக் கூத்தனார்
எண்டி சைககு மிடைமரு தாவென
விண்டு போயறும மேலை வினைகளே.

ரு

ஏற தேறு மிடைமரு தீசனார்
கூறு வாரவினை தீகக்குங் குழகனார்
ஆறு செஞ்சடை வைத்த அழகனார்க
கூறி யூறி புருகுமெ னுள்ளமே.

சு

விண்ணு ளாரும் விரும்பப் படுபவா
மண்ணு ளாரும் மதிக்கப் படுபவா
எண்ணி னாபொழில் சூழிடை மருதினை
நண்ணி னொரைநண னைவினை நாசமே.

எ

வெந்த வெண்பொடிப் பூசும் விகிதனா
கந்த மாலைகள் சூடுங் கருத்தனா
எந்தை யெனனிடை மருதினி லீசனைச்
சுந்தை யாலநினை வாவினை தேயுமே.

அ

வேத மோதும் விரிசடை யண்ணலா
பூதம் பாடநின் றுமே புனிதனா
ஏதந் தீர்க்கு மிடைமரு தாவெனறு
பாத மேத்தப் பறையுமநம் பாவமே.

க

கனியி னுங்கட்டி பட்ட கருமபினும்
பனிம லாக்குழற் பாவைநல லாரினும்
தனிமு டிகவித் தானு மரசினும்
இனியன தன்னடைந் தாக்கிடை மருதனே.

க0

முற்றி லாமதி சூடும் முதலவனா
ஒற்றி னாமலை யாலரக கனமுடி
எற்றி னாகொடி யாரிடை மருதினைப்
பற்றி னுரைப் பறையினப் பாவமே.

கக

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவிடைமருது - திருக்குறுந்தோகை

திருச்சிற்றம்பலம்

பறையி னேனையும பாடலி னேனையும
மறையி னேனையும வையும வயலெல்லாம்
இறைவ னென்கள பிரானிடை மருதினில்
உறையு மீசனை யுள்குமென னுள்ளமே.

க

மனத்துள மாயனை மாசறு சோதியைப்
புனிற்றுப் பிள்ளாவெள் ளைமமதி சூடியை
எனக்குத தாயையெம் மானிடை மருதனை
நினைத்திட் டேறி நிறைந்ததென னுள்ளமே.

உ

வண்ட னைநதன வன்னியும் மத்தமும்
கொண்ட ணிந்த சடைமுடிக் கூத்தனை

எண்டி சைக்கு மிடைமரு தாவென
விண்டு போயறும் மேலை வினகளே.

௩

துணையி லாமையில் தூங்கிருட் பேய்களோ
டணைய லாவ தெமககரி தேயெனா
இணையி லாவிடை மாமரு தில்லெழு
பணையி லாகமஞ் சொல்லுந்தன பாங்கிககே.

௪

மண்ணை யுண்டமால் காணான மலரடி
விண்ணை விண்டயன் காணான வியனமுடி
மொண்ணை மாமரு தாவெனறென மொயகுழல்
பண்ணை யாயமுந் தானும் பயிலுமே.

௫

மங்கை காணக் கொடாமண மாலையைக
கங்கை காணக் கொடாமுடிக கண்ணியை
நங்கை மீரிடை மருதரிந நங்கைக்கே
எங்கு வாங்கிக் கொடுத்தா ரிதழியே.

௬-௭-௮-௯-௧௦-௧௧.

திருச்சிற்றம்பலம்

திருப்பேரையில் - திருக்குறுந்தோகை

திருச்சிற்றம்பலம்

மறையும் ஒதுவர் மான்மறிக் கையினா
கறைகொள கண்ட முடைய கபாலியா
துறையும் போருவர் தூயவெண் நீற்றினர்
பிறையுஞ் சூடுவா பேரெயி லாளரே.

௬

கணக்கி லாரையுங் கற்றுவல் லாரையும்
வணக்கி லாநெறி கண்டுகொண் டாரையும்
தணக்கு வார்தணிப் பாரெப் பொருளையும்
பிணக்கு வாரவர் பேரெயி லாளரே.

௭

சொரிவிப் பாாமழை சூழ்கதிர்த் திங்களை
விரிவிப் பார்வெயிற் பட்ட விளங்கொளி

எரிவிப் பார்தணிப் பாரெப் பொருளையும்
பிரிவிப் பாரவர் பேரெயி லாளரே.

ந

செறுவிப் பார்சிலை யால்தில் தீர்த்தங்கள்
உறுவிப் பாரபல பத்தாக னுழ்வினை
அறுவிப் பாரது வன்றியும் நல்வினை
பெறுவிப் பாரவா பேரெயி லாளரே.

ச

மற்றை யாரறி யாமமு வாளினா
பற்றி யாட்டியோ ரைந்தலைப் பாம்பரைச்
சுற்றி யாரவா தானெறி யால்மிகு
பெற்றி யாரவா பேரெயி லாளரே.

ரு

திருக்கு வாரகுழற் செல்வன சேவடி
இருக்கு வாய்மொழி யால்தனை யேததுவா
சுருக்கு வார்துயா தோற்றங்க ளாற்றறப்
பெருக்கு வாரவா பேரெயி லாளரே.

சு

முனனை யாமயி லூர்தி முருகவேள்
தனனை யாரெனில் தானோ தலைமகன
என்னை யானுமி றையவ னெம்பிரான
பினனை யாரவர் பேரெயி லாளரே.

எ

உழைத்தந் துள்ளியு முள்ளத்து ளேயுரு
இழைத்து மெந்தை பிரானென நிராப்பகல்
அழைக்கு மன்பின ராய அடியவா
பிழைப்பு நீக்குவர் பேரெயி லாளரே.

அ

நீரு லாநிமிர புனசடை யாவெனா
ஏரு லாவநங் கனதிறல் வாட்டிய
வாரு லாவன மெனமுலை யாளொடும்
பேரு ளாரவர் பேரெயி லாளரே.

க

பாணி யார்படு தம்பெயர்ந் தாடுவர்
தூணி யார்விச யற்கருள் செய்தவா
மாணி யாய்மண் ணளந்தவன நான்முகன
பேணி யாரவர் பேரெயி லாளரே.

க௦

மதத்த வாளாக் கன்மணிப் புட்பகம்
சிதைக்க வேதிரு மாமலைக் கீழ்ப்புகரூப்
பதைத்தங் கார்த்தெடுத தான்பத்து நீண்முடி
பிதக்க ஆனறிய பேரெயி லாளரே.

கக

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவேண்ணி - திருக்குறுந்தோகை

திருச்சிற்றம்பலம்

முத்தி னைப்பவ ளாததை முளைத்தவெம்
தொத்தி னைச்சுட ரைச்சுடா போலொளிப்
பித்த னைக்கொலும் நஞ்சினே வானவா
நித்த னைநெரு நற்கண்ட வெண்ணியே.

வெண்ணித் தொல்நகர் மேயவெண் திங்களார்
கண்ணித் தொத்த சடையர் கபாலியார்
எண்ணித் தம்மை நினைந்திருந் தேனுக்கு
அண்ணித் திட்டமு தூறுமென் நாவுக்கே.

உ

காற்றி னைக்கன லைக்கதிா மாமணி
நீற்றி னைநினைப் பாரவினை நீக்கிடும்
கூற்றி னையுதைத் திட்ட குணமுடை
வீற்றி னைநெரு நற்கண்ட வெண்ணியே.

ந

நல்ல னைத்திகழ் நானமறை யோதியைச்
சொல்ல னைச்சுட ரைச்சுடர் போலொளிர்
கல்ல னைக்கடி மாமதில் மூனறெய்த
வில்ல னைநெரு நற்கண்ட வெண்ணியே.

ஈ

சுடரைப் போலொளிர் சுண்ணவெண் ணீற்றனை
அடருஞ் செனனியில் வைத்த அமுகினைப்
படருஞ் செஞ்சடைப் பானமதி சூடியை
இடரை நீக்கியை யானகண்ட வெண்ணியே.

ரு

பூத நாதனைப் பூம்புக லாரனைத்
தாடுத னத்தவ மும்மதி சூடியை

நாதனை நல்ல நானமறை யோதியை
வேதனைநெரு நற்கண்ட வெண்ணியே.

க

ஒருத்தி யையொரு பாகத் தடககியும்
பொருத்தி யபுனி தன்புரி புனசடைக்
கருத்தனைக்கறைக் கண்டனைக் கண்ணுதல்
நிருத்தனைநெரு நற்கண்ட வெண்ணியே.

எ

சடையனைச்சரி கோவண ஆடைகொண்
டுடையனைபுணர் வார்வினை தீர்த்திடும்
படையனைமழு வாளொடு பாய்தரும்
விடையனைநெரு நற்கண்ட வெண்ணியே.

அ

பொருப்பனைப்புன லாளொடு புனசடை
அருப்பனையிளந் திங்களங் கண்ணியான
பருப்ப தம்பர வித்தொழுந் தொண்டாகள
விருப்பனைநெரு நற்கண்ட வெண்ணியே.

க

சூல வஞ்சனை வல்லவெஞ் சுந்தரன்
கோல மாஅருள் செய்ததோர் கொள்கையான
காலன அஞ்ச வுதைத்திருள் கண்டமாம்
வேலை நஞ்சனைக் கண்டது வெண்ணியே.

க௦

இலையி னாகொனறை சூடிய ஈசனார்
மலையி னாலரக் கனதிறல் வாட்டினா
சிலையி னாலமதி லெய்தவன வெண்ணியைத்
தலையி னால்தொழு வார்வினை தாவுமே.

கக

திருச்சிற்றம்பலம்

திருக்கடம்பந்துறை - திருக்குறுந்தொகை

திருச்சிற்றம்பலம்

முற்றி லாமுலை யாளிவ ளாகிலும்
அற்றந் தீர்க்கு மறிவில ளாகிலும்
கற்றைச் செஞ்சடை யானகடம் பந்துறைப்
பெற்றம் ஊர்தியென் றுளெங்கள் பேதையே.

க

தனகி ருந்ததொர தனமைய ராகிலும்
முனகு தீரத தொழுதெழு மினகளோ
கனகப் புனசடை யானகடம் பந்துறை
நினைய வல்லவர் நீள்விசம பாள்வரே.

உ

ஆரி யந்தமி மோடிசை யானவன
கூரி யகுணத் தாகுறி நின்றவன
காரி கையுடை யானகடம் பந்துறைச்
சீரி யல்பத்தர் சென்றடை மினகளே.

ந

பண்ணின இனமொழி கேட்கும் பரமனை
வண்ண நனமல ரானபல தேவரும்
கண்ண னும்மறி யானகடம் பந்துறை
நண்ண நம்வினை யாயின நாசமே

ச

மறைகொண் டம்மனத் தானே மனத்துளே
நிறைகொண் டந்நெஞ்சி னுள்ளுற வைம்மினே
கறைகண் டன்னுறை யுங்கடம பந்துறை
சிறைகொண் டவவினை தீரத் தொழுமினே.

இ

நங்கை பாகம்வைத் தந்நறுஞ் சோதியைப்
பங்க மினறிப் பணிந்தெழு மினகளோ
கங்கைச் செஞ்சடை யானகடம் பந்துறை
அங்க மோதி யரனுறை கின்றதே.

க

அரிய நான்மறை யாறங்க மாயைந்து
புரியன தேவர்க ளேத்தநஞ் சுண்டவன்
கரிய கண்டத்தி னானகடம் பந்துறை
உரிய வாறு நினைமட நெஞ்சமே.

எ

பூமென கோதை யுமையொரு பாகனை
ஓமஞ் செய்தும் உணர்மின்க ளுள்ளத்தால்
காமற் காய்ந்த பிரான்கடம் பந்துறை
நாம மேத்தநம் தீவினை நாசமே.

அ

பார ணங்கி வணங்கிப் பணிசெய
நார ணன்பிர மன்னறி யாததோ

காரணன்கடம் பந்துறை மேவிய
ஆரணங்கொரு பாலுடை மைந்தனே.

க

நூலால் நனரா நினைமினகள் நோய்கெடப்
பாலா னேந்துட னுடும் பாமனார்
காலா லானறுகந் தானகடம் பந்துறை
மேலா னஞ்செய்த வல்வினை வீடுமே.

க0

திருச்சிற்றம்பலம்

திருக்கடம்பூர் - திருக்குறுந்தோகை

திருச்சிற்றம்பலம்

தளருங்கோளர வத்தொடு தண்மதி
வளருங் கோல வளர்சடை யார்க்கிடம்
கிளரும் பேரிசைக் கினனரம் பாட்டராக்
களருங் கார்க்கடம் பூர்க்கரக் கோயிலே.

க

வெவவ லான்புல னேந்தொடு வேதமும்
சொலவ லானசுழ லுந்தடு மாற்றமும்
அலவ லானமனை யார்ந்தமென் தோளியைக்
கலவ லானகடம் பூர்க்கரக் கோயிலே.

உ

பொய்தொ ழாது புலியுரி யோன்பணி
செய்தெ ழாவெழு வார்பணி செய்தெழா
வைதெ ழாதெழு வாரவ ரொள்கரீர்
கைதொ ழாவெழு மின்கரக் கோயிலே.

ங

துண்ணெ னுமனத் தால்தொழு நெஞ்சமே
பண்ணி னுல்முனம் பாட லதுசெய்தே
எண்ணி லாரெயில் மூன்று மெரித்தழக்
கண்ணி னுன்கடம் பூர்க்கரக் கோயிலே.

ச

சுனைபுள் நீல மலரன கண்டத்தன்
புனையும் பொண்ணிறக கொனறை புரிசடைக்
கனையும் பைங்கழ லான்கரக் கோயிலே
நினைபு முள்ளத் தவர்வினை நீங்குமே.

ரு

குணங்கள் சொல்லியுங் குற்றங்கள் பேசியும்
வணங்கி வாழ்த்துவ ரன்புடை யாரெலாம்
வணங்கி வானமலா கொண்டடி வைகலும்
கணங்கள் போற்றிசைக் குங்கரக கோயிலே.

கூ

பண்ணி ஞாமறை பல்பல பூசனை
மண்ணி ஞர்செய்வ தனறியும் வைகலும்
விண்ணி ஞாகள் வியக்கப் படுவன
கண்ணி ஞாகடம் பூர்க்கரக் கோயிலே.

எ

அங்கை ஆரழ லேந்தினின் றுடலன
மங்கை பாட மகிழ்ந்துடன வார்சடைக்
கங்கை யானுறை யுங்கரக் கோயிலேத்
தங்கை யால்தொழு வார்வினை சாயுமே.

அ

நங்க டம்பனைப் பெற்றவள் பங்கினன
தென்க டம்பைத் திருக்கரக் கோயிலான்
தனக டனனடி யேனையுந் தாங்குதல்
என்க டனபணி செய்து கிடப்பதே.

கூ

பணங்கொள் பாற்கடல் பாம்பனை யானெடும்
மணங்க மழ்மலர்த் தாமரை யானவன்
பிணங்கும் பேரழ லெம்பெரு மாற்கிடம்
கணங்கள் போற்றிசைக் குங்கரக் கோயிலே.

க஠

வரைக்கண் நாலஞ்ச தோளுடை யானதலை
அரைக்க ஆனறி யருள்செய்த ஈசனார்
திரைக்குந் தண்புனல் சூழ்கரக கோயிலே
உரைக்கு முள்ளத் தவார்வினை யோயுமே.

கக

திருச்சிற்றம்பலம்

திருக்கடம்பூர் - திருக்குறுந்தோகை

திருச்சிற்றம்பலம்

ஒருவ ராயிரு மூவரு மாயவன்
குருவ தாய குழக னுறைவிடம்
பருவ ரால்குதி கொள்ளும் பழனஞ்சூழ்
கருவ தாங்கடம் பூக்கரக கோயிலே.

க

வன்னி மத்தம் வளரிளந் திங்களோரா
கன்னி யானை கத்திர்முடி வைத்தவன
பொன்னின மல்கு புணாமுலை யாளொடும்
மன்னி னானகடம் பூக்கரக கோயிலே.

உ

இல்லக் கோலமு மிந்த இளைமையும்
அல்லற் கோல மறுத்துய வல்லிரே
ஒலலைச் சென்றடை யுங்கடம் பூநகாச்
செலவக் கோயில் திருக்கரக் கோயிலே.

ந

வேறு சிந்தை யிலாதவா தீவினை
கூறு செய்த குழக னுறைவிடம்
ஏறு செல்வத் திமையவா தாந்தொழும்
ஆறு சோகடம் பூக்கரக் கோயிலே.

ச

திங்கள் தங்கிய செஞ்சடை மேலுமோர
மங்கை தங்கும் மணை னிருப்பிடம்
பொங்கு சோமணற் புனையும் ஞாழலும்
தெங்கு சோகடம் பூக்கரக் கோயிலே.

ரு

மல்லை ஞாலத்து வாழு முயிர்க்கெலாம்
எல்லை யான பிராண நிருப்பிடம்
கொல்லை முல்லை கொழுந்தகை மல்லிகை
நல்ல சேர்கடம் பூக்கரக கோயிலே.

க

தளரும் வாளர வத்தொடு தண்மதி
வளரும் பொற்சடை யாறகிட மாவது
கிளரும் பேரொலி கினனரம் பாட்டராக
களரி யாகடம் பூக்கரக் கோயிலே.

எ

உற்ற ராயுற வாகி யுயிர்க்கெலாம்
பெற்ற ராய பிராண ருறைவிடம்
முற்றா மும்மதி லெயத முதல்வனா
கற்றார் சோகடம் பூக்கரக கோயிலே.

அ

வெள்ளை நீறணி மெனிய வாககெலாம்
உள்ள மாய பிராண ருறைவிடம்

பிள்ளை வெண்டிறை சூடிய சென்னியான்
கள்வன சோகடம் பூக்ககரக கோயிலே.

கூ

பரப்பு நீரிலங் கைக்கிறை வனஅவன
உரத்தி னாலடுக கலளடுக் கலலுற
இரக்க மினறி யிறைவிர லாற்றலை
அரக்கி னனகடம் பூக்ககரக கோயிலே.

கஃ

திருச்சிற்றம்பலம்

திருஇன்னம்பர் - திருக்குறுந்தோகை

திருச்சிற்றம்பலம்

எனனி லாரு மெனக்கினி யாரில்லை
எனனி லும்மினி யானொரு வன்னுளன
என்னு ளேயுயிர் பாய்ப்புறம் போந்துபுக
கென்னு ளோநிறகும் இன்னம்ப ரீசனே.

க

மட்டுண பாரகள் மடந்தையா வாட்கண்ணால்
கட்டுண் பாரகள் கருதுவ தெனகொலோ
தட்டி முட்டித் தளளாடித் தழுக்குழி
எட்டு மூத்திய ரினனம்ப ரீசனே.

உ

கனலுங் கண்ணியுந் தண்மதி யோடுடன
புனலுங் கொனறையுரு சூடும புரிசடை
அனலுங் சூலமும மானமறிக கையினா
எனலு மெனமனத் தினனம்ப ரீசனே.

ங

மழைக்கண் மாமயி லாலு மகிழ்ச்சியான
அழைக்குந் தன்னடி யாரகள் த மனபினைக்
குழைக்குந் தனைனக குறிக்கொள வேண்டியே
இழைக்கு மெனமனத் தினனம்ப ரீசனே.

ச

தென்ன வனனெனை யாளுரு சிவனவன
மன்ன வனமதி யமமறை யோதியான
முன்ன மன்னவன் சோவன பூழியான
இன்னம் இனபுற்ற வினனம்ப ரீசனே.

ரு

விளக்கும் வேறு படப்பிற ருள்ளத்தில்
அளக்குந் தன்னடி யார்மனத் தனபினைக
குளக்கு மெனனைக் குறிக்கொள வேண்டியே
இளக்கு மெனமனத் தினனம்ப ரீசனே.

சு

சடைக்க ணுள்புன லாள்அனல் கையதோர்
கடைக்க ணுல்மங்கை நோக்கிம வானமகள்
படைக்க ணுல்பரு கப்படு வானநமக
கிடைக்க ணுய்நினை வினனம்ப ரீசனே.

எ

தொழுது தாமலா தூவித் துதித்துநின்
றழுது காழற் றாறறுகின ருரையும்
பொழுது போககிப் புறக்கணிப் பாரையும்
எழுதுங் கீழ்க்கணக் கினனம்ப ரீசனே.

அ

விரியுந் தணணிள வேனிலில் வெண்பிறை
புரியுந் காமனை வேவப் புருவமும்
திரியு மெல்லையில் மும்மதில் தீயெழுந்
தெரிய நோக்கிய வினனம்ப ரீசனே.

க

சனியும் வெள்ளியுந் திங்களும் ஞாயிறும்
முனிவ னுய்முடி பத்துடை யானறனைக
கனிய ஆன்றிய காரண மெனகொலோ
இனிய னுய்நினை வினனம்ப ரீசனே.

க௦

திருச்சிற்றமபலம்

திருக்குடமூக்கு - திருக்குறுந்தோகை

திருச்சிற்றம்பலம்

பூவ ணத்தவன் புண்ணிய னண்ணியந்
காவ ணத்துடை யானடி யார்களைத்
தீவ ணத்திரு நீறுமெய் பூசியோ
கோவ ணத்துடை யானகுட மூக்கிலே.

க

பூத்தா டிக்கழி யாதேனீர் பூமியீர்
தீத்தா டித்திறஞ் சிந்தையுள் வைம்மினே

வேர்த்தா டங்காளி தன்விசை தீர்கெனறு
கூத்தா டிய்யுறை யுங்குட மூக்கிலே.

உ

நங்கை யாளுமை யாளுறை நாதனார்
அங்கை யாளொ டறுபதந் தாழ்சடைக்
கங்கை யாளவள் கனனி யெனப்படும்
கொங்கை யாளுறை யுங்குட மூக்கிலே.

ந

ஓதா நாவன் திறத்தை யுரைத்திரேல்
ஏதா னும்மினி தாகும் மியமுனை
சேதா ஏறுடை யானமர்ந் தவிடம்
கோதா விரியுறை யுங்குட மூக்கிலே.

ச

நக்க ரையனை நாடொழும் நன்னெஞ்சே
வக்க ரையுறை வானை வணங்குநீ
அக்க ரையோ டாவரை யார்த்தவன்
கொக்க ரையுடை யான்குட மூக்கிலே.

நி

துறவி நெஞ்சின ராகிய தொண்டாகான்
பிறவி நீங்கப் பிதறுமின பித்தராய்
மறவனாய்ப் பார்த்தன மேற்கனை தொட்டவெம்
குறவ னொருறை யுங்குட மூக்கிலே.

க

தொண்ட ராகித் தொழுது பணிமினோ
பண்டை வல்வினை பற்றற வேண்டுவீ
விண்ட வர்புரம் மூனெருரு மாத்திரைக
கொண்ட வனனுறை யுங்குட மூக்கிலே.

எ

காமி யஞ்செய்து காலங் கழியாதே
ஓமியஞ் செய்தங் குள்ளத் துணர்மினோ
சாமி யோடு சரச்சு வதியவள்
கோமி யும்முறை யுங்குட மூக்கிலே.

அ

சிரமஞ் செய்து சிவனுக்குப் பத்தராய்ப்
பரமனைப்பல நாளும் பயிற்றுமின
பிரமன மாலொடு மற்றொழிந் தாக்கெலாம்
சுரவ னொருரை யுங்குட மூக்கிலே.

க

அன்று தானாக் கனகயி லாயத்தைச்
சென்று தானெடுக் கவுமை யஞ்சலும்
நன்று தானருக்கு நல்வி ரு லானறிப்பின
கொன்று கீதங்கேட் டானகுட மூக்கிலே.

க0

திருச்சிற்றம்பலம்

திருநீன்றியூர் - திருக்குறுந்தோகை

திருச்சிற்றம்பலம்

கொடுங்கண் வெண்தலை கொண்டு குறைவிலப்
படுங்க னெனன்றில் ராய்ப்பலி தோந்துண்பர்
நெடுங்கண் மங்கைய ராட்டயா நினறியூக்
கடுங்கைக் கூற்றுதைத் திட்ட கருத்தரே.

க

வீதி வேல்நெடுங் கண்ணியா வெள்வளை
நீதி யேகொளப் பாலது நின்றியூர்
வேத மோதி விளங்குவெண் தோட்டராய்க்
காதில் வெண்குழை வைத்தவெங் கள்வரே.

உ

புற்றி னார வம்புலித தோல்மிசைச்
சுற்றி னாரசுண்ணப் போவைகொண் டார்சுடர்
நெற்றிக் கண்ணுடை யாரமர் நின்றியூர்
பறறி னாரைப்பற் றுவினைப் பாவமே.

ங

பறையி னேசையும் பாடலி னேசையும்
மறையி னேசையும் மலகி யயலெலாம்
நிறையும் பூம்பொழில் சூழ்திரு நின்றியூர்
உறையு மீசனை யுள்குமென் னுள்ளமே.

ச

சுனையுள் நீலஞ் சளியும் நெடுங்கணை
இனைய நெனநென்று மேசுவ தென்கொலோ
நினையுந் தண்வயல் சூழ்திரு நின்றியூர்ப்
பனையின ஈருரி போர்த்த பரமரே.

ரு

உரைப்பக் கேண்மின்றும் உச்சியு ளான்றனை
நிரைப்பொன மாமதில் சூழ்திரு நின்றியூர்

உரைப்பொற கற்றைய ராரிவ ரோவெனில்
திரைத்துப் பாடித் திரிதருளு செல்வரே.

௬

கனறி யூமுுகில் போலுங் கருங்களி
நினறி ஏறல னுலிது எனகொலோ
நினறி யூபதி யாக நிலாயவன
வெனறி யேறுடை யெங்கன விகிர்ந்தே.

௭

நிலையி லாவெனளை மாலையன நீண்டதோ
கொலைவி லாலெயி லெய்த கொடியவன
நிலையி னாவயல் சூழ்திரு நினறியூர்
உரையி னுலதொழு வார்வினை யோயுமே.

௮

அஞ்சி யாகிலு மனபுபட் டாகிலும்
நெஞ்சம் வாழி நினைநினறி யூரைநீ
இஞ்சி மாமதி லெயதிமை யோரதொழக்
குஞ்சி வானபிறை சூடிய கூத்தனே.

௯

எளிய னுமொழி யாவிலங் கைக்கிறை
களியி னுற்கயி லாய மெடுத்தவன
நெளிய ளுனறவல் லானமா நினறியூர்
அளியி னுறறொழு வார்வினை யலகுமே.

௧௦

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவொற்றியூர் - திருக்குறுந்தோகை

திருச்சிற்றம்பலம்

ஒற்றி யூரு மொளிமதி பாம்பினை
ஒற்றி யூருமப் பாம்பும அதனையே
ஒற்றி யூர் வொருசடை வைத்தவன
ஒற்றி யூர்தொழ நம்வினை யோயுமே.

௧

வாட்ட மொனறுரைக சும்மலை யானமகள்
ஈட்ட வேயிரு ளாடி யிடுபிணக

காட்டி லோரி கடிக்க எடுத்தேவர்
ஒட்டை வெண்தலைக் கையொற்றி யூரே.

௨

கூற்றுத் தண்டத்தை யஞ்சிக் குறிக்கொண்மின்
ஆற்றுத் தண்டத் தடக்கு மானடி
நீற்றுத் தண்டத்த ராய்நினை வார்த்தெலாம்
ஊற்றுத் தண்டொப்பா போலொற்றி யூரே.

௩

சுற்றும பேய்சுழ லச்சுடு காட்டெரி
பற்றி யாடுவர் பாய்புலித் தோலினர்
மற்றை யூகனெல் லாமபலி தோந்துபோய்
ஒற்றி யூபுக குறையு மொருவரே.

௪

புற்றில் வாளா வாட்டி யுமையொடு
பெற்ற மேறுகந் தேறும் பெருமையான
மற்றை யாரொடு வானவ ருந்தொழ
ஒற்றி யூருறை வாறோர் கபாலியே.

௫

போது தாழ்ந்து புதுமலர் கொண்டுநீர்
மாது தாழ்சடை வைத்த மணாளர்
ஒது வேதிய ஞாதிரு வொற்றியூர்
பாத மேததப் பறையுநம் பாவமே.

௬

பலவும் அனனங்கள் பன்மலர் மேல்துஞ்சும்
கலவ மஞ்ஞைகள் காரென வெள்குறும்
உலவு பைம்பொழில் சூழ்திரு வொற்றியூர்
நிலவி னுனடி யேயடை நெஞ்சமே.

௭

ஒன்று போலும் உகந்தவ ரேறிற்று
ஒன்று போலு முதைத்துக் களைந்தது
ஒன்று போலொளி மாமதி சூடிற்று
ஒன்று போலுகந் தாரொற்றி யூரே.

௮

படைகொள பூதத்தர் வேதத்தர் கீதத்தர்
சடைகொள் வெள்ளத்தா சாந்தவெண் நீற்றினர்
உடையுந் தோலுகந் தாருறை யொற்றியூர்
அடையு முள்ளத் தவர்வினை யலகுமே.

௯

வரையி னாலுயா தோளுடை மன்னனை
வரையி னார்வலி செற்றவா வாழ்விடம்
திரையி னார்புடை சூழ்திரு வெற்றியூர்
உரையி னறபொலிந் தாருயர்ந் தாகளே.

க௦

திருச்சிற்றம்பலம்

திருப்பாசூர் - திருக்குறுந்தோகை

திருச்சிற்றம்பலம்

முந்தி மூவெயி லெய்த முதல்வனா
சிந்திப் பாவியை தீர்த்திடுஞ் செல்வனா
அந்திக் கோனதனக் கேயருள் செய்தவர்
பந்திச் செஞ்சடைப் பாசூ ரடிகளே.

க

மடந்தை பாகம் மகிழ்ந்த மணனாள்
தொடர்ந்த வல்வினை போககிடுஞ் சோதியார்
கடந்த காலனைக் கால்கொடு பாய்ந்தவர்
படர்ந்த நாகத்தா பாசூ ரடிகளே.

உ

நாறு கொன்றையும் நாகமுந் திங்கனும்
ஆறுஞ் செஞ்சடை வைத்த அழகனாள்
காறு கண்டத்தர் கையதோர் சூலத்தா
பாறி னோட்டினர் பாசூ ரடிகளே.

ந

வெற்றி யூருறை வேதிய ராவர்நல்
ஒற்றி யேறுகந் தேறு மொருவனா
நெற்றிக் கண்ணினர் நீளர வந்தனைப்
பற்றி யாட்டுவர் பாசூ ரடிகளே.

ச

மட்ட விழ்ந்த மலாநெடுங் கண்ணிபால்
இட்ட வேட்கைய ராகி யிருப்பவர்
சூட்ட ரேலறி யேனியா சூழ்ச்சிமை
பட்ட நெற்றியா பாசூ ரடிகளே.

ரு

பல்லில் ஓடுகை யேந்திப் பகலெலாம்
எல்லி நினறிடு பெய்பலி யேற்பவர்

சொல்லிப் போய்ப்புகு மூரறி யேனசொலீர்
பல்கு நீற்றினர் பாசு ரடிகளே.

சு

கட்டி லிட்ட சடையர் கபாலியர்
எட்டி நோக்கிவந தின்புகுந் தவவவா
இட்ட மாவறி யேனரிவா செய்வன
பட்ட நெறறியர் பாசு ரடிகளே.

எ

வேத மோதிவந் தின்புகுந் தாரவா
காதில் வெண்குழை வைத்த கபாலியார்
நீதி யொன்றறி யாரிறை கொண்டனர்
பாதி வெண்பிறைப் பாசு ரடிகளே.

அ

சாம்பல் பூசுவா தாழ்சடை கட்டுவா
ஓம்பன மூதெரு தேறு மொருவனா
தேம்பல் வெண்மதி சூடுவர் தீயதோர்
பாம்பு மாட்டுவா பாசு ரடிகளே.

க

மாலி னோடு மறையவன தானுமாய்
மேலுங் கீழு மளப்பரி தாயவா
ஆலின நீழ லறம்பகாந் தாமிகப்
பால்வெண் நீற்றினா பாசு ரடிகளே.

க௦

திரியும் மூளயில் செங்கணை யொன்றினால்
எரிய எய்தன ரேனு மிலங்கைக்கோன்
நெரிய ஆனறியிட் டாவிர் லொன்றினால்
பரியா நுண்ணியர் பாசு ரடிகளே.

கக

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவன்னியூர் - திருக்குறுந்தோகை

திருச்சிற்றம்பலம்

காடு கொண்டரங் காககங்குல் வாய்க்கணம்
பாட மாநட மாடும் பரமனா
வாட மானிறங் கொள்வா மணங்கமழ்
மாட மாமதில் சூழ்வனனி பூரரே.

க

செங்கண் நாகம் அரையது தீத்திரள
அங்கை யேந்திரின றுரெரி யாடுவா
கங்கை வராசடை மேலிடங் கொண்டவர்
மங்கை பாகமவைத் தார்வனனி யூரே. ௨

ஞானங் காட்டுவர் நனனெறி காட்டுவா
தானங் காட்டுவா தம்மடைந் தாக்கெலாம
தானங் காட்டித்தன தாளடைந் தாக்கட்டு
வானங் காட்டுவா போலவனனி யூரே. ௩

இம்மை அமமை யெனவிரண் மும்மிவை
மெய்மமை தானறி யாது விளம்புவா
மெய்ம்மை யால்நினை வார்கள்தம் வலவினை
வம்மின நீர்ப்பாகண் டாவனனி யூரே. ௪

பிறைகொள் வாள்நுதற் பெய்வளைத் தோளியா
நிறையைக் கொள்பவா நீறணி மேனியா
கறைகொள் கண்டத்தா வெண்மழு வானினர்
மறைகொள் வாய்மொழி யாவனனி யூரே. ௫

திளைக்கும் வண்டொடு தேன்படு கொன்றையா
துளைக்கை வேழத்தா தோலா சுடர்மதி
முளைக்கு மூரற கதிராகண்டு நாகம்நா
வளைக்கும் வராசடை யார்வனனி யூரே. ௬

குணங்கொள் தோளெட்டு மூத்தி யிணையடி
இணங்கு வார்கட் கினியனு மாயரின்ருன
வணங்கி மாமலா கொண்டவர் வைகலும்
வணங்கு வாராமனத் தார்வனனி யூரே. ௭

இயலு மாலொடு நான்முகன செய்தவம்
முயலிற காண்பரி தாய்நின்ற மூத்திதான
அயலெ லாமனன மேபுமந் தாமரை
வயலெ லாங்கயல் பாய்வனனி யூரே. ௮ - ௯

நலங்கொள் பாகனை நனறு முனிந்திடா
விலங்கல் கோத்தெடுத் தானது மிக்கிட
இலங்கை மன்ன னிருபது தோளினை
மலங்க வுன்றிவைத் தாவனனி யூரே. ௧௦

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவையாறு - திருக்குறுந்தோகை

திருச்சிற்றம்பலம்

சின்தை வாய்தலு ளானவந்து சீரியன
பொந்து வார்புலால் வெண்தலைக கையினன்
முந்தி வாயதோர மூவிலை வேல்பிடித்
தந்தி வாயதோர பாம்பரை யாற்றே.

க

பாகம் மால மகிழ்ந்தனர் பால்மதி
போக ஆனையி னீருரி போத்தவர்
கோக மால குலாயதோர் கொன்றையும்
ஆக ஆனநெயஞ் சாடுமை யாற்றே.

உ

நெஞ்ச மென்பதோர நீன்கயந் தன்னுளே
வஞ்ச மெனபதோர வானசுழிப் பட்டுநான
துஞ்சம் போழ்துநின் னுமத் திருவெழுத்
தஞ்சந் தோன்ற அருளுமை யாற்றே.

ந

நீனைக்கும் நெஞ்சினுள் ளாரநெடு மாமதில்
அனைத்தும் ஒள்ளழல் வாபெரி யூட்டினார்
பனைக்கை வேழத் தூரியுடல் போத்தவர்
அனைத்து வாய்தலுள ளாருமை யாற்றே.

ச

பரியர் நுண்ணியா பார்த்தற் கரியவா
அரிய பாடல ராடல ரன்றியும்
கரிய கண்டத்தா காட்சி பிறர்க்கெலாம்
அரியர் தொண்டாக் கெளியரை யாற்றே.

ரு

புலரும் போது மிலாப்பட்ட பொற்சுடர்
மலரும் போதுக ளாற்பணி யச்சிலர்
இலரும் போது மிலாதது மன்றியும்
அலரும் போதும அணியுமை யாற்றே.

சு

பங்க மாலக் குழலியொர் பால்நிறக்
கங்கை மாலையா காதன்மை செய்தவா
மங்கை மால மதியமுங் கண்ணியும்
அங்க மாலையுஞ் சூடுமை யாற்றே.

எ

முனனை யாறு முயனறெழு வீரெலாம்
பின்னை யாறு பிரியெனும் பேதைகாள்
மனனை யாறு மருவிய மாதவன்
தனனை யாறு தொழ்த்தவ மாகுமே.

அ

ஆனை யாறென ஆடுகின ருன்முடி
வானை யாறு வளாயது காண்மினே
நான்ஐ யாறுபுக கேற்கவ னினனருள்
தேனை யாறு திறந்தாலே யொக்குமே.

க

அரக்கின மேனியன் அந்தளிர் மேனியன்
அரக்கின சேவடி யாளஞ்ச அஞ்சலென
றாக்க னீரைந்து வாயு மலறவே
அரக்கி னானடி யாலுமை யாறனே.

க௦

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவையாறு - திருக்குறுந்தொகை

திருச்சிற்றம்பலம்

சிந்தை வண்ணத்த ராய்த்திறம் பாவணம்
முந்தி வண்ணத்த ராய்முழு நீறணி
சந்தி வண்ணத்த ராய்த்தழல போல்வதோர்
அந்தி வண்ணமு மாவரை யாறரே.

க

மூல வண்ணத்த ராய்முத லாகிய
கோல வண்ணத்த ராகிக் கொழுஞ்சுடர்
நீல வண்ணத்த ராகி நெடும்பளிங்
கால வண்ணத்த ராவரை யாறரே.

உ

சிந்தை வண்ணமுந் தீயதோர் வண்ணமும்
அந்திப் போதழ காகிய வண்ணமும்
பந்திக் காலனைப் பாய்ந்ததொர் வண்ணமும்
அந்தி வண்ணமு மாவரை யாறரே.

௩

இருளின் வண்ணமு மேழிசை வண்ணமும்
சுருளின் வண்ணமுஞ் சோதியின வண்ணமும்

மருளு நான்முகன் மாலொடு வண்ணமும்
அருளும் வண்ணமு மாவரை யாற்றே.

ச

இழுக்கின வண்ணங்க ளாகிய வெவ்வழல்
குழைக்கும் வண்ணங்க ளாகியுங் கூடியும்
மழைக்கண் மாமுகி லாகிய வண்ணமும்
அழைக்கும் வண்ணமு மாவரை யாற்றே.

ரு

இண்டை வண்ணமு மேழிசை வண்ணமும்
தொண்டா வண்ணமுந் சோதியின வண்ணமும்
கண்ட வண்ணங்க ளாய்க்கனல் மாமணி
அண்ட வண்ணமு மாவரை யாற்றே.

சு

விரும்பும் வண்ணமும் வேதத்தின வண்ணமும்
கரும்பின் இனமொழிக் காரிகை வண்ணமும்
வீரும்பு வார்வின தீர்த்திடும் வண்ணமும்
அரும்பின் வண்ணமு மாவரை யாற்றே.

எ

ஊழி வண்ணமு மொண்சுடர் வண்ணமும்
வேழ ஈருரி போர்த்ததோர் வண்ணமும்
வாழித் தீயுரு வாகிய வண்ணமும்
ஆழி வண்ணமு மாவரை யாற்றே.

அ

செய்த வன்திரு நீறணி வண்ணமும்
எய்த நோக்கரி தாகிய வண்ணமும்
கைது காட்சி யரியதோர் வண்ணமும்
ஐது வண்ணமு மாவரை யாற்றே.

க

எடுதத வாளாக கனதிறல் வண்ணமும்
இடாககள் போற்பெரி தாகிய வண்ணமும்
கடுத்த கைந்நரம் பாலிசை வண்ணமும்
அடுத்த வண்ணமு மாவரை யாற்றே.

க௦

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவாவதுறை - திருக்குறுந்தோகை

திருச்சிற்றம்பலம்

நிறைக்க வாலிய ளல்லளிந் நேரிழை
மறைக்க வாலிய ளல்லளிம மாதரான்
பிறைக்க வாலப் பெருமபுன லாவடு
துறைக்க வாலியோ டாடிய சுண்ணமே.

க

தவள மாமதிச் சாயலோர சந்திரன
பிளவு சூடிய பிஞ்ஞக நெம்மிறை
அளவு கண்டில ளாவடு தண்டிறை
களவு கண்டன ளொத்தன ள கனனியே

ச

பாதிப் பெண்ணொரு பாகத்தன பனமறை
ஓதி யென்னுளங் கொண்டவ னெண்பொருள்
ஆதி யாவடு தண்டிறை மேவிய
சோதி யேசுட ரேயென்று சொல்லுமே.

ந

கார்க்கொண் மாமுகில் போல்வதோர் கண்டத்தன
வார்க்கொண் மெனமுல சேர்ந்திறு மாந்திவன்
ஆர்க்கொள் கொன்றைய னாவடு தண்டிறைத்
தார்க்கு றினறிவள் தாமுமா காண்மினே.

சு

கருகு கண்டத்தன காயகதீர்ச் சோதியன
பருகு பாலமு தேயெனும் பண்பினன
அருகு சென்றில ளாவடு தண்டிறை
ஒருவ நெனனை யுடையகோ வென்னுமே.

ரு

குழலுங் கொன்றையுங் கூவிள மத்தமும்
தழலுந் தையலோர பாகமாத தாங்கினுன
அழக னாவடு தண்டிறை யாவெனக்
கழலுங் கைவளை காரிகை யாளுக்கே.

சு

பஞ்சின மெல்லடிப் பாவையோர் பங்குனைத்
தஞ்ச மென்றிறு மாந்திவ ளாரையும்
அஞ்ச வாள்ல்ல ளாவடு தண்டிறை
மஞ்ச னோடிய ளாடிய மையலே.

எ

பிறையுஞ் சூடிநற பெண்ணே டாணகிய
நிறையும் நெஞ்சமும் நீரமையுங் கொண்டவன
அறையும பூம்பொழி லாவடு தண்டிறை
இறைவ நெனனை யுடையவ நென்னுமே.

அ

வையந் தானளந் தானும் அயனுமாய
மெய்யைக் காணலுற ழார்க்கழ லாயினான
ஐய னாவடு தண்டிறை யாவெனக
கையில் வெவ்வளை யுங்கழல் கின்றதே.

க

பசும பூதங்கள் பாடப் பலிகொள்வான
மிக்க வாளரக் கனவலி வீட்டினான
அக்க ணிந்தவ னாவடு தண்டிறை
நகக நென்னுமிந் நாணிவி காண்மினே.

க௦

திருச்சிற்றம்பலம்

திருப்பராய்த்துறை - திருக்குறுந்தோகை

திருச்சிற்றம்பலம்

கரப்பர் கால மடைந்தவா தம்வீனை
சுருகரு மாறுவல் லாகங்கை செஞ்சடைப்
பரப்பு நீவரு காவிரித் தென்கரைத்
திருப்ப ராய்த்துறை மேவிய செல்வரே.

க

மூடி னாகளி யானையின ஈருரி
பாடி னார்மறை நானகினே டாறங்கம்
சேட னார்தென்ப ராய்த்துறைச் செல்வரைத்
தேடிக கொண்டடி யேனசென்று காண்பனே.

உ

பட்ட நெற்றியர் பால்மதிக கீற்றினா
நட்ட மாடுவர் நள்ளிரு னேமமும
சிட்ட னார்தென்ப ராய்த்துறைச் செல்வனார்
இட்ட மாயிருப் பாரை யறிவரே.

ங

முனபெ லாஞ்சில மோழைமை பேசுவர்
எனபெ லாம்பல பூண்டங் குழிதர்வர்

தெனப ராய்த்துறை மேவிய செல்வனார்
அன்ப ராயிருப் பாரை யறிவரே.

சு

போது தாதொடு கொண்டு புணந்துடன
தாத விழ்சடைச் சங்கரன பாதத்துள்
வாளை தீக்ககவென நேத்திப் பராய்த்துறைச்
சோதி யானைத் தொழுதெழுந் துய்ம்மினே.

ஞ

நல்ல நானமறை யோதிய நம்பனைப்
பல்லில் வெண்டூல யிற்பலி கொள்வனைத்
தில்லை யானதென பராய்த்துறைச் செல்வனை
வல்லை யாயவணங் கித்தொழு வாய்மையே.

சு

நெருப்பி னாற்குவித் தாலொக்கு நீள்சடைப்
பருப்ப தம்மத யானை யுரித்தவன்
திருப்ப ராய்த்துறை யாதிரு மாபின தூல
பொருப்ப ராவி யிழிபுனல் போன்றதே.

எ

எட்ட விட்ட விடுமண லெககாமேல்
பட்ட நுண்துளி பாயும் பராய்த்துறைச்
சிட்டன சேவடி சென்றடை கிறறிரேல்
விட்டு நம்வினை யுள்ளன வீடுமே.

அ

நெருப்ப ராய்நிமிந் தாலொக்கு நீள்சடை
மருப்ப ராய்வளைந் தாலொக்கும வாண்மதி
திருப்ப ராய்த்துறை மேவிய செல்வனார்
விருப்ப ராயிருப் பாரை யறிவரே.

க

தொண்டு பாடியுந் தாமலர் தூவியும்
இண்டை கட்டி யிணையடி யேத்தியும்
பண்ட ரங்கர் பராய்த்துறைப் பாங்கரைக்
கண்டு கொண்டடி யேனுய்ந்து போவனே.

க௦

அரக்க னாற்ற லழித்த அழகனைப்
பரக்கு நீர்ப்பொன்னி மன்னு பராய்த்துறை
இருக்கை மேவிய ஈசனை யேததுமின்
பொருக்க நம்வினை போயநுங் காண்மினே.

கக

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவானைக்கா - திருக்குறுந்தோகை

திருச்சிற்றம்பலம்

கோனைக் காவிக் குளிர்த மனத்தராய்த்
தேனைக் காவியுண் ணூர்சில தெண்ணாகள்
ஆனைக் காவிலெம் மானை யணைகிலா
ஊனைக் காவி புழிதாவ ருமரே.

க

திருகு சிந்தையைத் தீர்த்துச்செம் மைசெய்து
பருகி யூறலைப் பறறிப் பதமநிந்
துருகி நைபவாக கூனமொன றினறியே
அருகு நினறிடும் ஆனைக்கா வண்ணலே.

உ

துனப மின்றித் துயரினறி யெனறுநீர்
இனபம் வேண்டி விராபபக லேத்துமின
எனயொன் ஈச னிறைவனென றுள்குவாக
கனப னுயிடும் ஆனைக்கா வண்ணலே.

ங

நாவால் நனறு நஹமலாச் சேவடி
ஓவா தேத்தி புளத்தடைத் தார்வினை
காவா யெனறுதங் கைதொழு வாக்கெலாம்
ஆவா என்றிடும் ஆனைக்கா வண்ணலே.

ச

வஞ்ச மின்றி வணங்குமின் வைகலும்
வெஞ்சொ லினறி விலகுமின வீடற
நைஞ்ச நைஞ்சின றுள்குளிர வாக்கெலாம்
அஞ்ச லெனறிடும் ஆனைக்கா வண்ணலே.

ஞ

நடையை மெய்யென்று நாததிகம் பேசாதே
படைகள் போல்வரும் பஞ்சமா பூதங்கள்
தடையொன றினறியே தனனடைந் தாக்கெலாம்
அடைய நினறிடும் ஆனைக்கா வண்ணலே.

சு

ஒழுகு மாடத்து ளொனபது வாய்தலுங்
கழுக ரிப்பதன முன்னங் கழலடி
தொழுது கைகளால் தாமலா தூவிநின்
றழும் வர்க்கனப னுனைக்கா வண்ணலே.

எ

உருளும் போதறி வொண்ண லுலகத்தீர்
தெருளுகு சிககெனத் தீவினை சேராதே
இருள் றுததுநின் றீசனென பாக்கெலாம்
அருள்கொ தெத்திம் ஆனைக்கா வண்ணலே.

அ

நேச மாகி நினைமட நெஞ்சமே
நாச மாய குலநலளு சுற்றங்கள்
பாச மறறுப் பராபர ஆனந்த
ஆசை யுற்றிடம் ஆனைக்கா வண்ணலே.

க

ஓத மாகடல சூழிலவ் கைக்கிறை
கீதங் கினனரம பாடக கெழுவினா
பாதம் வாங்கிப் பரிந்தருள் செய்தங்கோ
ஆதி யாயிடம் ஆனைக்கா வண்ணலே.

க௦

திருச்சிற்றம்பலம்

திருப்பூந்துருத்தி - திருக்குறுந்தோகை

திருச்சிற்றம்பலம்

கொடிகொள் செல்வ விழாகருண லேஅருக்
கடிகொள் பூமபொழிற கச்சியே கம்பனார்
பொடிகள் பூசிய பூந்துருத் திநங்கா
அடிகள் சேவடிக கீழ்நா மிருப்பதே.

க

ஆர்த்த தோலுடை கட்டியோர் வேடனாய்ப்
பார்த்த னோடு படைதொடு மாகிலும்
பூத்த நீன்பொழிற் பூந்துருத் திநங்கர்
தோத்தன சேவடிக கீழ்நா மிருப்பதே.

உ

மாதிரினைமதித் தானொரு பாகமாக்
காத லாற்காந் தானசடைக் கங்கையைப்
பூத நாயகன பூந்துருத் திநங்கர்
காதி சேவடிக கீழ்நா மிருப்பதே.

௩

மூவ யைமுத லாயிவ வுலகெலாம்
காவ னாய்க்கடுங் காலனைக் காய்ந்தவன்

பூவின் நாயகன் பூந்துருத் திந்நகாத்
தேவன சேவடிக் கீழ்நா மிருப்பதே.

ச

செம்பொ னேயொக்கும் மேனியன தேசத்தில்
உமப ராவ ரோடங் கிருக்கிலும்
பொனபொனா செல்வப் பூந்துருத் திந்நகர்
நம்பன சேவடிக் கீழ்நா மிருப்பதே.

சு

வல்லம் பேசி வலிசெய்முன னூரினைக்
கொல்லம் பேசிக் கொடுஞ்சரம் னூறினா
புல்லம் பேசியும் பூந்துருத் திந்நகாச்
செல்வன சேவடிக் கீழ்நா மிருப்பதே

சு

ஒருத்த னாயுல கேழுந் தொழினின்று
பருத்த பாம்பொடு பாலமதி கங்கையும
பொருத்த னைலும் பூந்துருத் திந்நகாத்
திருத்தன் சேவடிக் கீழ்நா மிருப்பதே.

எ

அதிரர் தேவ ரியக்கா விசசாதரா
கருத் தினறவா காண்பரி தாயினா
பொருத் தீவரு பூந்துருத் திந்நகாச
சதுரன சேவடிக் கீழ்நா மிருப்பதே.

அ

செதுக ருமனத் தாபுறங் கூறினும
கொதுக ருக்கண்ணி னோனடிகள் கூறினும
பொதுவி னாயகன பூந்துருத் திந்நகாக்
கதிபன சேவடிக் கீழ்நா மிருப்பதே.

க

துடித்த தோளவலி வாளரக கனதனைப்
பிடித்த கைஞ்ஞெரிந் துறநன கண்ணெலாம்
பொடிகக வுன்றிய பூந்துருத் திந்நகாப
படிககொள் சேவடிக் கீழ்நா மிருப்பதே

க0

திருசுபிறம்பலம்

திருச்சோற்றுத்துறை - திருக்குறுந்தோகை

திருச்சிற்றம்பலம்

கோல்லை யேற்றினர் கோளர வத்தினா
திலைச சிறறம் பலததுறை செல்வஞர்
தொல்லை யூழியா சோற்றுத் துறையாக்கே
வல்லை யாயப்பணி செய்மட நெஞ்சமே.

க

முத்தி யாக வொருதவஞ் செய்திலை
அத்தி யாஸடி யாக்கொன றளித்திலை
தொத்து நினறலா சோற்றுத் துறையாக்கே
பத்தி யாய்ப்பணி செய்மட நெஞ்சமே.

உ

ஒட்டி நினற உடலுறு நோய்வினை
கட்டி நினற கழிந்தவை போயறத
தொட்டு நினறமச் சோற்றுத் துறையாக்கே
பட்டி யாய்ப்பணி செய்மட நெஞ்சமே.

ங

ஆதியா னண்ட வாணாக கருளநல்கு
நீதி யானெனறும் நினமல னேயெனறும்
சோதி யானெனறஞ் சோற்றுத் துறையாக்கே
வாதி யாய்ப்பணி செய்மட நெஞ்சமே.

ச

ஆட்டி னாயடி யேனவினை யாயின
ஒட்டி னாயொரு காதி லிலங்குவெண்
தோட்டி னாயெனறு சோற்றுத் துறையாக்கே
நீட்டி நீபணி செய்மட நெஞ்சமே.

ரு

பொங்கி நினறெழுந் தகடல் நஞ்சினப்
பங்கி உண்டதோர தெய்வமுண் டோசொலாய்
தொங்கி நீயெனறஞ் சோற்றுத் துறையாககுத்
தங்கி நீபணி செய்மட நெஞ்சமே

க

ஆணி போலநீ ஆற்ற வலியைகாண்
ஏணி போலிழிந் தேறியு மேங்கியும
தோணி யாகிய சோற்றுத் துறையாக்கே
பூணி யாய்ப்பணி செய்மட நெஞ்சமே.

ள

பெற்ற மேறிலென பேப்படை யாகிலென
புற்றி லாடர வேயது பூணிலென
சுற்றி நீயென்றுஞ் சோற்றுத் துறையர்க்கே
பற்றி நீபணி செயமட நெஞ்சமே.

அ

அல்லி யானர வைந்தலை நாகனைப்
பளளி யானறி யாத பரிசெலாம்
சொல்லி நீயென்றுஞ் சோற்றுத் துறையர்க்கே
புல்லி நீபணி செயமட நெஞ்சமே.

க

மிண்ட ரோடு விரவியும் வீறிலாக்
குண்டர் தம்மைக் கழிந்துய்யப் போந்துநீ
தொண்டு செய்தென்றுஞ் சோற்றுத் துறையர்க்கே
உண்டு நீபணி செய்மட நெஞ்சமே.

க௦

வாழ்ந்த வனவலி வாளாக் கன்றனை
ஆழ்ந்து போயல நவவிர லூன்றினுன
சூழ்ந்த பாரிடஞ் சோற்றுத் துறையர்க்குத்
தாழ்ந்து நீபணி செய்மட நெஞ்சமே.

கக

திருச்சிற்றம்பலம்

திருநெய்த்தானம் - திருக்குறுந்தொகை

திருச்சிற்றம்பலம்

கொல்லி யானகுளிர் தூங்குகுற் றுலத்தான
புல்லி யார்புரம் மூனறெறி செய்தவன
நெல்லி யானிலை யானநெய்த தானனைச்
சொல்லி மெய்தொழு வார்சுடர் வாணரே.

க

இரவ னையிடு வெண்தலை யேந்தியைப்
பரவ னைப்படை யாமதில மூனறையும்
நிரவ னைநிலை யானநெய்த தானனைக்
சூரவ னைத்தொழு வாகொடி வாணரே.

உ

ஆனிடை யைந்தும் ஆடுவ ராரிருள்
கானிடை நடம் ஆடுவர் காண்மினோ

தேனிடை மலர் பாடினெய்த தானனை
வானி டைத்தொழு வாவலி வாணரே. ங

விண்ட வர்புர மூனறும்வெண் ணீறெழக்
கண்ட வனகடி தாகிய நஞ்சினை
உண்ட வனஞ்ஞெரி யானெய்த் தானனைத்
தொண்ட ராய்த்தொழு வராசுடர் வாணரே. ச

முனகை நோவக கடைந்தவா நிறகவே
சங்கி யாது சமுத்திர நஞ்சுண்டான
நங்கை யோடு நவின்றெய்த் தானனைத்
தங்கை யால்தொழு வாராதலை வாணரே. ரு

சுட்ட நீறுமெய் பூசிச சுடலைபுள்
நட்ட மாடுவா நள்ளிருள் பேயொடே
சிட்டா வானவா தேருநெய்த தானனை
இட்ட மாய்த்தொழு வாரினப வாணரே. சு

கொள்ளித் தீயெரி வீசிக் கொடியதோ
கள்ளிக காட்டிடை யாடுவர் காண்மினோ
தெள்ளித் தேறித் தெளிந்துநெய்த் தானனை
உள்ளத் தால்தொழு வாருமபா வாணரே. எ

உச்சி மேல்விளங் சூம்மிள வெண்பிறை
பற்றி யாடா வோடுஞ்ச டைப்பெய்தான
நெற்றி யாரழல கண்டெய்த் தானனைச்
சுற்றி மெய்தொழு வராசுடர் வாணரே. அ

மாலொ டும்மறை யோதிய நானமுகன
காலொ டும்முடி காண்பரி தாயினான
சேலொ டுஞ்செருச் செய்யுநெய்த் தானனை
மாலொ டுந்தொழு வார்வினை வாடுமே. க

வலிந்த தோள்வலி வாளரக் கன்றனை
நெருங்க நீள்வரை யூனறுநெய்த் தானனார்
புரிந்து கைந்நரம் போடிசை பாடலும்
பரிந்த லைப்பணி வாவலினை பாறுமே. க0

திருச்சிறுதம்பலம்

திருப்பழனம் - திருக்குறுந்தோகை

திருச்சிற்றம்பலம்

அருவ ஞய்அததி யீருரி போத்துமை
உருவ ஞயொற்றி யூர்பதி யாகிலும்
பருவ ரால்வயல் சூழ்ந்த பழனத்தான
திருவி ஞற்றிரு வேண்டுமித தேவர்க்கே.

க

வையம் வந்து வணங்கி வலங்கொளும்
ஐய னையறி யார்சிலா ஆதாகள்
பைகொ ளாடா வாராத பழனனபால்
பொய்யா காலங்கள் போககிடு வாராகளே.

உ

வண்ண மாக முறுக்கிய வாசிகை
திண்ண மாகத் திருச்சடைச் சேர்த்தியே
பண்ணு மாகவே பாடும் பழனத்தான
எண்ணும் நீர்அவ ஞயிர நாமமே.

ங

மூர்க்கப் பாம்பு பிடித்தது மூச்சிட
வாக்கப் பாம்பினைக் கண்ட துணிமதி
பார்க்கப் பாம்பினைப் பற்றும் பழனத்தான
தார்க்கொண் மாலை சடைககணிந் திட்டதே.

ச

நீல முண்ட மிடற்றினை நோந்ததோர்
கோல முண்ட குணத்தால் நிறைந்ததோர்
பாலு முண்டு பழனன்பா வெனனிடை
மாலு முண்டிறை யெனறன மனத்துளே.

ரு

மந்த மாக வளர்பிறை சூடியோர்
சந்த மாகத் திருச்சடை சாத்துவான
பந்த மாயின தீர்க்கும பழனத்தான
எந்தை தாய்தந்தை யெம்பெரு மாணுமே.

சு

மார்க்க மொன்றறி யாராமதி யில்லிகள்
பூக்க ரதகிற் புரிகிலா மூடர்கள்
பார்க்க நின்று பாவும் பழனத்தான
தாள்கள் நின்று தலைவணங் கார்களே.

ஏ

ஏறி ஞரிமை யோராகள் பணிகண்டு
தேறு வாரலர் தீவினை யாளர்கள்
பாறி ஞாபணி வேண்டும் பழனத்தான்
கூறி ஞனுமை யாளொடுங் கூடவே.

அ

சுறறு வாரதொழு வராசடா வண்ணனமேல்
தெற்றி ஞர்கிரி யும்புரம் மூன்றெய்தான
பறறி ஞாவினை தோககும் பழனனை
ஏறறி ஞன்மறக் கேனெம் பிரானையே

க

பொங்கு மாகடல் சூழிலங் கைக்கிறை
அங்க மான இறுத்தருள செய்தவன
பங்க னெனனும் பழன னுமையொடும்
தங்கன தாளடி யேனுடை யுச்சியே.

க௦

திருச்சிற்றம்பலம்

திருச்செம்பொன்பள்ளி - திருக்குறுந்தோகை

திருச்சிற்றம்பலம்

கான ருத கடிபொழில் வண்டினம்
தேன ருத திருச்செம்பொன பள்ளியான
ஊன ருததோர வெண்டலை யிற்பலி
தான ருததோர கொள்கையன காண்மினே.

க

எனபு மாமையும பூண்டவ் குழிதாவாக
கனபு மாயிடும ஆயிழை யீரினிச
செம்பொன பள்ளியு ளானசிவ லோகனை
நம்பொன பள்ளியுள் கவினை நாசமே.

உ

வேறு கோலத்த ராணலா பெண்ணலா
கீறு கோவண வைதுகி லாடையா
தேற லாவதொன றன்றுசெம பொனபள்ளி
ஆறு சூடிய அண்ண லவனையே.

ந

அருவ ராததோர வெண்டலை யேந்திவந
திருவ ராயிடு வாராகடை தேடுவா

தெருவெ லாமுழல் வார்செம்பொன பள்ளியார்
ஒருவா தாம்பல பேருளர் காண்மினே.

௪

பூவு லாஞ்சடை மேற்புனல் சூடினான்
ஏவ லாலெயின மூன்று மெரி த்தவன்
தேவர் சென்றிறைஞ் சுஞ்செம்பொன பள்ளியான்
மூவ ராய்முத லாய்நின்ற மூர்த்தியே.

௫

சலவ ராயொரு பாம்பொடு தண்மதிக்
கலவ ராவதின காரண மெனகொலோ
திலக நீண்முடி யாரசெம்பொன பள்ளியார்
குலவில் லாலெயில் மூனறெய்த கூத்தரே.

௬

கைகொள் சூலத்தா கட்வொங் கத்தினா
மைகொள் கண்டத்த ராகி யிருசுடர்
செய்ய மேனிவெண் ணீற்றர்செம் பொன்பள்ளி
ஐயா கையதோ ரைந்தலை நாகமே.

௭

வெங்கண் நாகம் வெருவுற ஆர்த்தவர்
பைங்கண் ஆனையி னீருரி போர்த்தவர்
செங்கண் மால்விடை யாரசெம்பொன பள்ளியார்
அங்க ணையடைந் தார்வினை தீர்ப்பரே.

௮

நன்றி நாரணன நானமுக னென்றிவர்
நின்ற நீண்முடி யோட்டி காண்புறமுச்
சென்று காண்பரி யானசெம்பொன பள்ளியான
நின்ற சூழலில் நீளொரி யாகியே.

௯

திரியும் மும்மதில செங்கணை யொன்றினால்
எரிய வெய்தன லோட்டி யிலங்கைக்கோன
நெரிய யூனறியிட் டாரசெம்பொன பள்ளியார்
அரிய வான மவரருள் செய்வரே.

௧௦

திருச்சிற்றம்பலம்

திருக்கடவூர்வீரட்டம் - திருக்குறுந்தோகை

திருச்சிறுதம்பலம்

மலைக்கொ ளாலை மயக்கிய வல்வினை
நிலைக்கொ ளாலை நினைப்புறு நெஞ்சமே
கொலைக்கை யானையுங் கொன்றிடு மாதலால்
கலைக்கை யானைகண் டாகட ளூரரே.

க

வெள்ளி மால்வரை போலவதோ ரானையார்
உள்ள வாறெனை யுள்புகு மானையார்
கொள்ள மாகிய கோயிலு ளானையார்
ஈன்ன லானைகண் டாகட ளூரரே.

உ

ஞான மாகிய நன்குண ரானையார்
ஊனை வேவ வருக்கிய வானையார்
வேன வானை யுரித்துமை யஞ்சவே
கான லானைகண் டர்கட ளூரரே.

ஈ

ஆல முண்டழ காயதொ ரானையார்
நீல மேனி நெடும்பளிக் கானையார்
கோல மாய கொழுஞ்சுட ரானையார்
கால வானைகண் டாகட ளூரரே.

ஊ

அளித்த ஆன்அஞ்ச மாடிய வானையார்
வெளுத்த நீள்கொடி யேறுடை யானையார்
எளித்த வேழத்தை எள்குவித் தானையார்
களித்த வானைகண் டர்கட ளூரரே.

ஊ

விடுத்த மால்வரை விண்ணுற வானையார்
தொடுத்த மால்வரை தூயதோ ரானையார்
கடுத்த காலனைக் காய்ந்ததோ ரானையார்
கடுத்த வானைகண் டர்கட ளூரரே.

ஊ

மண்ணு ளாரை மயக்குறு மானையார்
எண்ணு ளார்பல ரேத்திடு மானையார்
விண்ணு ளார்பல ரும்மறி யானையார்
கண்ணு ளானைகண் டர்கட ளூரரே.

எ

சினக்குஞ் செம்பவ ளத்திர ளானையா
மனகரும் வல்வினை தீர்த்திடு மானையார்
அனைக்கும் அன்புடை யாமனத் தானையார்
கனைக்கு மானைகண் டாகட லூரே.

அ

வேத மாகிய வெஞ்சுட ரானையா
நீதி யானில னாகிய வானையார்
ஒதி யூழி தெரிந்துண ரானையார்
காத லானைகண் டாகட லூரே.

க

நீண்ட மாலொடு நானமுகன் தானுயாய்க்
காண்டு மெனறுபுக கார்க ளிருவரும
மாண்ட வாரழ லாகிய வானையார்
காண்ட லானைகண் டாகட லூரே.

கௌ

அடுத்த வந்த இலங்கையர் மன்னனை
எடுத்த தோள்க ளிறநெரித் தானையார்
கடுத்த காலனைக் காய்ந்ததோ ரானையார்
கடுக்கை யானைகண் டாகட லூரே.

கக

திருச்சிற்றம்பலம்

திருக்கடவூர்மயானம் - திருக்குறுந்தோகை

திருச்சிற்றம்பலம்

சூழைகொள காதினா கோவண ஆடையர்
உழையர் தாங்கட லூரின் மயானத்தார்
பழைய தம்மடி யாசெய்த பாவமும்
பிழையுந் தீர்ப்பா பெருமா னடிகளே.

க

உனனி வானவ ரோதிய சிந்தையில்
கனனல் தேனகட லூரின் மயானத்தார்
தனை நோக்கித் தொழுதெழு வார்க்கெலாம்
பினை யெனனா பெருமா னடிகளே.

உ

சூல மேந்துவர் தோலுடை ஆடையர்
ஆல முண்டமு தேமிகத் தேக்குவர்

கால காலா கடலூ மயானத்தார
மாலை மாபர் பெருமா னடிகளே.

௩

இறைவ னுரிமை யோதொழு பைங்கழல்
மறவ னூர்கட ளூரின மயானத்தார
அறவ னூரடி யாரடி யார்தங்கள்
பிறவி தீர்ப்பா பெருமா னடிகளே.

௪

கத்து காளி கதநதணி வித்தவா
மத்தா திங்கட ளூரின மயானத்தார
ஒத்தொவ வாதன செயதுழல் வாரொரு
பித்தா காணும் பெருமா னடிகளே.

௫

எள்கொள மேனி யிளமபிறை வைத்தவர்
கரியர் தாங்கட ளூரின மயானத்தார்
அரிய ரண்டத்து ளோரயன மாலுக்கும்
பெரியா காணும் பெருமா னடிகளே.

௬

அணங்கு பாகத்தர் ஆரண நானமறை
கணங்கள் சோகட ளூரின மயானத்தார
வணங்கு வாரிடா தீர்ப்பர் மயககுறும்
பிணங்கொள காடா பெருமா னடிகளே.

௭

அரவு கையின ராதி புராணனார்
மரவு சேர்கட ளூரின மயானத்தார
பரவு வாரிடா தீர்ப்பா பணிகொள்வா
பிரமன மாற்கும் பெருமா னடிகளே.

(அ-க-க௦)

திருச்சிற்றம்பலம்

திருமயிலாடுதுறை - திருக்குறுந்தோகை

திருச்சிற்றம்பலம்

கொள்ளுங் காதன்மை பெய்துறுங் கோல்வளை
உள்ள முன்கி யுரைக்குந் திருப்பெயா
வள்ளல் மாமயி லாடு துறையுறை
வெள்ளந் தாங்கு சடையனை வேண்டியே.

௧

சித்தந் தேறுஞ் செறிவளை சிக்கெனும்
பச்சை தீரும்மென் பைங்கொடி பால்மதி
வைத்த மாமயி லாடு துறையான
கொத்தி னின்பொலி கொன்றை கொடுக்கிலே.

௨

அண்டா வாழ்வம் அமர நிருககையும்
கண்டு வீற்றிருக குங்குருத தொனறிலோம்
வண்டு சோமயி லாடு துறையான
தொண்டர் பாசங்கள் குடித் துறையிலே.

௩

வெஞ்சி நககடுங் காலன விரைகிலான
அஞ்சி நப்பும் பிறப்பும் அறுக்கலாம்
மஞ்சன் மாமயி லாடு துறையுறை
அஞ்சொ லாளுமை பங்க னருளிலே.

௪

குறைவி லோங்கொடு மாது வாழ்க்கையால்
கறைந் லாவிய கண்டனெண் தோளினன்
மறைவ லானமயி லாடு துறையுறை
இறைவன தீள்கழ லேத்தி யிருக்கிலே.

௫

நிலைமை சொல்லுநெஞ் சேதவ மெனசெய்தாய்
கலைகள் ஆயவல லானகயி லாயநன
மலையன் மாமயி லாடு துறையனநம்
தலையின் மேலும் மனத்துஞ் தங்கவே.

௬

நீற்றி னுன்றியிற் புனசடை யானவிடை
ஏற்றி னுன்னமை யாளுடை யானபுலன
மாற்றி னுன்மயி லாடு துறையென்று
போற்று வாககுமுண் டோபுலி வாழ்க்கையே.

௭

கோலும் புல்லு மொருகையிற கூர்ச்சமும
தோலும் பூண்டு துயரமுற் றெனபயன
நீல மாமயி லாடு துறையனே
நூலும் வேண்டுமோ நுண்ணுணர் தோர்கட்டிக்.

௮

பணங்கொ ளாடா வல்குற பகீரதி
மணங்கொ ளர்ச்சடை வைத்த மறையவன

வணங்கு மாமயி லாடு துறையரன
அணங்கொர் பால்கொண்ட கோல மழகிதே. க

நீணி லாஅர வச்சடை நேசினப்
பேணி லாதவா பேதுற வோட்டினோம்
வாணி லாமயி லாடு துறைதனைக
காணி லாக்குங் கடிந்துய ரிலலையே. க௦

பருத்த தோளும் முடியும் பொடிபட
இருத்தி னானவ னினனிசை கேட்டலும்
வரத்தி னானமயி லாடு துறைதொழும்
கரத்தி னாவின் கட்டறுங் காண்மினே. கக

திருச்சுறைய லுட

திருக்கழிப்பாலை - திருக்குறுந்தோகை

திருச்சிறறம்பலம்

வண்ண மும்வடி வுஞ்சென்று கண்டிலள்
எண்ணி நாமங்க ளேத்தி நிறைந்திலள்
கண்ணு லாம்பொழில் சூழ்கழிப் பாலையெம்
அண்ண லேயறி வானிவள் தனமையே. க

மருந்து வானவ ருய்யநஞ் சுண்டிகந்
திருந்த வன்கழிப் பாலைபு ளெம்பிரான்
திருந்து சேவடி சிந்தையுள் வைத்திவள்
பரிந்து ரைக்கிலு மெனசொற் பழிக்குமே. உ

மழலை தான்வரச் சொல்தெரி கின்றிலள்
குழலின நோமொழி கூறிய கேண்மினே
அழக னேகழிப் பாலையெம மண்ணலே
இகழ்வ தோவென யேனறுகொ ளென்னுமே. ஈ

செய்ய மேனிவெண் ணீறணி வான்றனை
மைய லாகி மதிககில ளாரையும்
கைகொள் வெண்மழு வன்கழிப் பாலையெம்
ஐய னேயறி வானிவள் தன்மையே. ச

கருத்த னைக்கழிப் பாலையுள் மேவிய
ஒருத்த னைஉமை யாளொரு பங்கினை
அருத்தி யாற்சென்று கண்டிட வேண்டுமென
றொருத்தி யாருள மூசல தாமமே.

ரு

கங்கை யைசசடை வைத்து மலைமகள்
நங்கை யையுட னேவைத்த நாதனார்
திங்கள் சூடி திருக்கழிப் பாலையான
இங்கு வந்திடு மெனறிநு மாககுமே.

சு

ஐய னேயழ கேயன லெந்திய
கைய னேகறை சோதரு கண்டனே
மையு லாம்பொழில் சூழ்கழிப் பாலையெம்
ஐய னேவிதி யேயரு ளென்னுமே.

ள

பத்தா கட்கமு தாய பரத்தினை
முத்த னைமுடி லொன்றிலா மூர்த்தியை
அத்த னையணி யார்கழிப் பாலையெம்
சித்த னைச்சென்று சேருமா செப்புமே.

அ-சு

பொனசெய் மாமுடி வாளாக கந்தலை
அஞ்சு நானகுமொன் றும்மிறுத் தானவன்
எனசெ யானகழிப் பாலையு ளெம்பிரான
துஞ்சும் போதும துணையென லாகுமே.

க0

திருச்சிற்றம்பலம்

திருப்பைஞ்ஞீலி - திருக்குறுந்தொகை

திருச்சிற்றம்பலம்

உடையர் கோவண மொன்றுங் குறைவிலர்
படைகொள் பாரிடரு சூழ்ந்தபைஞ் ஞீலியார்
சடையிற் கங்கை தரித்த சதுரரை
அடைய வல்லவாக கில்லை அவலமே.

க

மத்த மாமலா சூடிய மைந்தனார்
சித்த ராய்த்திரி வார்வினை தீர்ப்பரால்

பத்தா தாந்தொழு தேததுபைஞ் ஞீலியெம்
அதத னைத்தொழு வல்லவர் நல்லரே.

உ

விழுது சூலத்தன வெண்மழு வாட்படைக்
கழுது துஞ்சிருன் காட்டகத் தாடலான்
பழுதொன நினறிப் பைஞ்ஞீலிப் பரமனைத்
தொழுது செல்பவா தம்வினை தூளியே.

ந

ஒனறி மாலும பிரமணுந் தம்மிலே
நினற சூழ லறிவரி யானிடம்
செனறு பாரிட மேத்துபைஞ் ஞீலியுள்
என்றும் மேவி யிருந்த அடிகளே.

ச

வேழத் தின்னுரி போர்த்த விகிந்தனார்
தாழ்ச் செஞ்சடை மேற்பிறை வைத்தவர்
தாழைத் தண்பொழில் சூழ்ந்தபைஞ் ஞீலியார்
யாழின பாட்டை யுகந்த அடிகளே.

ரு

குண்டு பட்டுக குறியறி யாசசமண்
மிண்ட ரோடு படுத்துய்யப் போந்தானான்
கண்டங் காவயல் சூழ்ந்தபைஞ் ஞீலியெம்
அண்ட வாண னடியடைந் துய்ந்தனே.

க

வரிப்பை யாடர வாட்டி மதகரி
உரிப்பை மூடிய வுத்தம னொருறை
திருப்பைஞ் ஞீலி திசைதொழு வார்களபோய்
இருப்பா வானவ ரோடினி தாகவே.

எ

கோடல் கோங்கம் புறவணி முல்லைமேல்
பாடல் வண்டிசை கேட்குமபைஞ் ஞீலியார்
பேடு மாணும் பிறரறி யாததோர்
ஆடு நாக மசைத்த அடிகளே.

அ

காரு லாமலாக் கொன்றையந் தாரினான்
வாரு லாமுலை மங்கையோர் பங்கினன்
தேரு லாம்பொழில் சூழ்ந்தபைஞ் ஞீலியெம்
ஆகி லாவமு தையடைந் துய்ம்மினே.

க

தருக்கிச் சென்று தடவரை பற்றலும்
நெருக்கி யூனற நினைந்து சிவனையே
அரக்கன பாட அருளுமெம் மானிடம்
இருக்கை ஞீலியென பாககிட ரில்லையே

க௦

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவேட்களம் - திருக்குறுந்தொகை

திருச்சிற்றம்பலம்

நன்று நடொறும் நம்வினை போயறும்
என்று மினபந தழைக்கவி ருக்கலாம்
சென்று நீதிரு வேட்களத் துளருறை
துன்று பொறசடை யானைத் தொழுமினே.

க

கருப்பு வெஞ்சிலை காமனைக் காயந்தவன
பொருப்பு வெஞ்சில யாற்புராரு செரவன
விருப்பன் மேவிய வேட்களங் கைதொழு
திருப்ப னாகி லெனக்கிட ரில்லையே.

உ

வேட்க ளத்துறை வேதிய நெமம்றை
ஆக்க ளேறுவ ரானைஞ்சு மாடுவா
பூக்கள் கொண்டவன பொன்னடி போற்றினால்
காப்பா மமைக்க கறைமிடற் றண்ணலே.

ங

அல்ல வில்லை அருவினை தானில்லை
மல்கு வெண்பிறை சூடும் மனாளுறா
செல்வ னாதிரு வேட்களங் கைதொழு
வல்ல ராகில் வழியது காண்மினே.

ச

துன்ப மில்லைத் துயரில்லை யாமனி
நம்ப னாகிய நன்மணி கண்டனா
என்பொ னுருறை வேட்கள நன்னகா
இன்பன சேவடி யேத்தி யிருப்பதே.

ரு

கட்டப் பட்டுக் கவலையில் வீழாதே
பொட்ட வல்லியா போவதன மூன்மநீர

சிட்ட ஞாதிரு வேட்களங் கைதொழப்
பட்ட வல்வினை யாயின பாறுமே.

சு

வட்ட மெனமுலை யாளுமை பங்களு
எட்டு மொனறு மிரண்டுமூன் றாய்ஞர்
சிட்டா சோதிரு வேட்களங் கைதொழு
திட்ட மாகி யிருமட நெஞ்சமே.

எ

நட்ட மாடிய நம்பனை நாளதொழும்
இட்டத் தாலினி தாக நினைமினே
உட்ட வாரமுலை யாளுமை பங்களு
சிட்ட ஞாதிரு வேட்களங் தனைனையே.

அ

உட்ட மாமதில் மூன்றுடை வல்லாண்
சுட்ட கொள்கைய ராயினுஞ் சூழ்ந்தவா
குட்ட வல்வினை தீர்த்துக் குளாவிக்கும்
சிட்டா பொற்றிரு வேட்களங் செல்வரே.

க

சேட ஞாறுற யுஞ்செழு மாமலை
ஓடி ஆங்கெடுத் தானமுடி பத்திற
வாட ஆனறி மலாடி வாங்கிய
வேட ஞாறுற வேட்களங் சோமினே.

க௦

திருச்சிற்றம்பலம்

திருநல்லம் - திருக்குறுந்தோகை

திருச்சிற்றம்பலம்

கொல்லத் தானநம ஞாதமா உநதககால்
இல்லத் தாசெய்ய லாவதெ னேழைகாள்
நல்லத் தானநமை யாளுடை யானகழல்
சொல்லத் தானவல்லி ரேல்துயா திருமே.

க

பொககம் பேசிப் பொழுது கழியாதே
துககந தீர்வகை சொல்லுவன கேண்மினே
தக்கன வேள்வி தகர்த்த தழல்வண்ணன
நக்கன சோநல்லம் நண்ணுதல நனமையே.

உ

பிணிகொள் வார்துழற் பேதையர் காதலால்
பணிகண் மேவிப் பயனில்லைப் பாவிகாள்
அணுக வேண்டி லானநெறி யாவது
நணுகு நாதன நகர்திரு நல்லமே.

௩

தமக்கு நல்லது தமமுயிர் போயினால்
இமைக்கும் போது மிராதிக் குரம்பைதான்
உமைக்கு நல்லவன தானுறை யும்பதி
நமக்கு நல்லது நல்ல மடைவதே.

௪

உரை தளர்ந்துட லார்ந்திங் காழுனம்
நரைவி டையுடை யானிடம் நல்லமே
பரவு ம்னபணி மினபணி வாரொடே
விரவு மினவிர வாரை விடுமினே.

௫

அல்ல லாகஐம் பூதங்க ளாட்டினும்
வல்ல வாலு சிவாய நமவென்று
நல்லம் மேவிய நாத னடிதொழு
வெல்ல வந்த வீணைப்பகை வீடுமே

௬

மாத ராரொடு மக்களுந் சுற்றமும்
பேத மாகிப் பிரிவதன முன்னமே
நாதன மேவிய நல்லம் நகர்தொழப்
போது மினனெழு மினபுக லாகுமே.

௭

வெம்மை யான வீணைக்கடல் நீங்கினீர்
செம்மை யாய சிவகதி சேரலாந்
சும்மை யாமலா தூவித் தொழுமினோ
நம்மை யாளுடை யானிடம் நல்லமே.

௮

கால மான கழிவதன முன்னமே
ஏலு மாறு வணங்கினினை நேத்துமின
மாலும் மாமல ரானொடு மாமறை
நாலும் வல்லவா கோனிடம் நல்லமே.

௯

மல்லு மல்கிய தோளாக கனவலி
ஒல்லு யில்லொழித் தானுறை யும்பதி
நல்ல நலவ மெனுயபெயா நாவினால்
சொல்ல வல்லவா தானெறி சோவனே.

௧௦

திருச்சிறற்பலம்

திருஆமாத்தூர் - திருக்கீர்த்தோகை

திருச்சிற்றம்பலம்

மாமாத் தாகிய மால்யன மால்கொடு
தாமாத் தேடியுங் காண்கிலர் தாளமுடி
ஆமாத் தூரர னேயரு ளாயென்றென
தேமாப் பெய்திககண் டாரிறை யானையே.

க

சந்தி யானைச் சமாதிசெய் வராதங்கள்
புந்தி யானைப்புத் தேளிரா தொழப்படும்
அந்தி யானை ஆமாத்தூ ரழகனைச்
சிந்தி யாதவர் தீவியை யாளரே.

உ

காமாத் தம்மெனுங் காவலைப் பட்டுநான
போமாத் தையறி யாது புலம்புவேன
ஆமாத் தூரர னேயென றழைத்தலும்
தேமாத் தீங்கனி போலத் தித்திகுமே.

ங

பஞ்ச பூத் விலையிற் படுவதற்
கஞ்சி நானு மாமாத்தூ ரழகனை
நெஞ்சி னுலங்னைந் தேனங்னை வெயதலும்
வஞ்ச ஆறுகள் வறறின காணமினே.

ச

குராமன னுங்குழ லா'ளொரு கூறனார்
அராமன னுஞ்சடை யானதிரு வாமாத்தூர்
இராம னும்வழி பாடுசெய யீசனை
நிராம யன தனை நாளும் நினைமினே.

ரு

பித்த னைப்பெருந் தேவர் தொழப்படும்
அத்த னையணி யாமாத்தூர் மேவிய
முத்தி னையடி யேனுள் முயறலும்
பத்தி வெள்ளம் பரந்தது காணமினே.

சு

நீற்றி னாதிரு மேனியன நேரிழை
கூற்றி னுன்குழற் கோலச் சடையிலோ
ஆற்றி னுனணி யாமாத்தூர் மேவிய
ஏற்றி னுனநமை யாளுடை யீசனே.

ஊ

பண்ணிற் பாடல்கள் பத்திசெய் வித்தகாக்
கண்ணித் தாகு மழுதினை யாமாத்தூர்
சண்ணிப் பாணைத் தமர்க்கணித் தாயதோர்
கண்ணிற் பாவையன் ஞானவன காண்மினே.

அ

குண்டர் பீலிகள் கொள்ளும் குணமிலா
மிண்ட ரோடெனை வேறு படுத்துய்யக்
கொண்ட நாதன குளிர்புனல் வீரட்டத்
தண்ட ஞரிட மாமாத்தூர் காண்மினே.

க

வானஞ் சாடு மதியர வதெதாடு
தானஞ் சாதுடன வைத்த சடையிடைத்
தேனஞ் சாடிய தெங்கிள நீரொடும
ஆனஞ் சாடிய வாமாத்தூர் ரையனே.

க௦

வீடலை யாய்விலங் கலவெடுத் தானமுடி
அடர வேராவிர லூனறிய வாமாத்தூர்
இடம தாக்கொண்ட ஈசனாக கென்னுளம்
இடம தாக்கொண் டினபுற் றிருப்பனே.

கக

திருச்சிற்றம்பலம்

திருத்தோணிபுடும் - திருக்குறுந்தோகை

திருச்சிற்றம்பலம்

மாதிரி யன்று மனைககிரு வெனநககால்
நீதி தானசொல நீயெனக் காரொனும்
சோதி யார்தரு தோணி புரவர்குத்
தாதி யாவனநா நென்னுமென தையலே.

க

நக்கம் வந்து பலியிடென றாக்கிட்ட
மிக்க தையலை வெள்வளை கொள்வது
தொக்க நீாவயல் தோணி புரவர்குத்
தகக தனது தமது பெருமைக்கே

உ

கெண்டை போல்நய னத்திம வான்மகள்
வண்டு வார்துழ லாளுட னாகவே

துண்ட வாஃபிறைத் தோணி புரவரைக
கண்டு காழுறு கிளநனள் கணனியே.

௩

பாலை யாழ்மொழி யாளவள தாழ்சடை
மேல ளாவது கண்டனள் விண்ணுறச்
சோலை யாரதரு தோணி புரவாக்குச்
சால நல்லளா கின்நனள் தையலே.

௪

பண்ணின நோமொழி யான்பலி யிட்டலிப்
பெண்ணை மால்கொடு பெய்வளை கொள்வது
சுண்ண மாடிய தோணிபு ரத்துறை
அண்ண லாருக்குச் சால அழகிதே.

௫

முல்லை வெண்நகை மொய்குழ லாயுனக்
கல்ல னாவ தறிந்திலை நீகனித்
தொலை யாபொழில் தோணி புரவாக்கே
நல்ல யாயிடு கினறனை நங்கையே.

௬

ஒன்று தானறி யாருல கத்தவா
நின்று சொல்லி நிகழ்ந்த நினைப்பிலா
துன்று வாரொழில் தோணி புரவர்தம்
கொன்றை குடுகு குறிப்பது வாருமே.

௭

உறவு பேயக்கண முண்பது வெண்தலை
உறைவ தீமம் உடலிலோர பெண்கொடி
துறைக ளார்கடல் தோணி புரத்துறை
இறைவ னாக்கிவ ளெனகண்டன பாவதே.

௮

மாக யானை மருப்பேர் முலையினா
போக யானு மவள்புக்க தேபுகத்
தோகை சேர்தரு தோணி புரவாககே
ஆக யானு மவர்க்கினி யாளதே.

௯

இட்ட மாயின செய்வாளென பெண்கொடி
கட்டம் பேசிய காராக கனறனைத்
துட்ட டக்கிய தோணி புரத்துறை
அட்ட மூர்த்திக்கு அனபது வாகியே.

௧௦

திருச்சிற்றம்பலம்

திருப்புகலார் - திருக்குறுங்கோகை

திருச்சிற்றம்பலம்

துன்னக் கோவணச் சுண்ணவெண் ணீறணி
பொன்னக் கன்ன சடைப்புக் லூரரோ
மின்னக் கன்னவெண் திங்களைப் பாம்புடன
என்னுக் கோவுடன வைத்திட் டிருப்பதே.

க

இரைகரும் பாம்பு மெறிதரு திங்களும்
நுரைக்குங் கங்கையும் நுண்ணிய செஞ்சடைப்
புரைப்பி லாத பொழிற்புக லூரரை
உரைக்கு மாசொல்லி யொளவளை சோருமே.

உ

ஊசு லாம்அர வல்குலென சோருழல
ஏசு லாமபழி தந்தெழில் கொண்டனர்
ஒசொ லாய்மக ளோமுறை யோவெனறு
பூசல் நாமடு அமபுக லூராககே.

ந

மின்னின நேரிடை யாளுமை பங்கனைத்
தனை நேரொப் பிலாத தலைவனைப்
புண்ணக் கானற் பொழிற்புக லூரனை
என்னு ளாகவைத் தினபுற் றிருப்பனே.

ச

விண்ணி னூர்மதி சூடிய வேந்தனை
எண்ணி நாமங்க ளோதி யெழுத்தஞ்சங்
கண்ணி னொறகழல் காண்பிட மேதெனில
புண்ணி யனபுக லூருமென நெஞ்சமே.

ரு

அண்ட வாண ரமுதுண நஞ்சண்டு
பண்டு நானமறை யோதிய பாடலன
தொண்ட ராகித் தொழுது மதிப்பவா
புண்ட ரீகத்து ளார்புக லூரரோ.

கூ

தத்து வந்தலை கண்டறி வாரிலைத்
தத்து வந்தலை கண்டவர் கண்டிலா
தத்து வந்தலை நின்றவர்க கல்லது
தத்து வனலன தண்புக லூரனே.

எ

பெருங்கை யாகிப் பிளிறி வருவதோர்
கருங்கை யானைக் களிற்றுரி போர்த்தவர்
வருங்கை யானை மத்களி றஞ்சினப்
பொருங்கை யானைகண் டாபுக லூரரே.

அ

பொனெனத் தவிறத் தானும் பொருகடல்
தனெனத் தவிறத் தானு மறிகிலாப
புனைத் தாது பொழிறபுக லூரரை
என்னத் தாவென எனனிடா தீருமே.

க

மத்த னுயமதி யாது மலைதனை
எத்கி னுன்றிரள தோண்முடி பத்திற
ஒத்தி னுனவீர லாலொருங் கேததலும்
பொத்தி னுன்புக லூரைத் தொழுமினே.

கௌ

திருச்சிற்றமபலம்

திருவேகம்பம் - திருக்குறுந்தோகை

திருச்சிற்றமபலம்

பண்டு செய்த பழவினை யினபயன
கண்டுங் கண்டுங் களித்திகாண நெஞ்சமே
வண்டு லாமலாச செஞ்சடை யேகம்பன
தொண்ட னுய்த்திரி யாயதுயா தீரவே.

க

நச்சி நாளும் நயந்தடி யாஅதொழ
இச்சை யாலுமை நங்கை வழிபடக்
கொச்சை யாகுறு காசெறி தீம்பொழில
சச்சி யேகம்ப மேகை தொழுமினே.

உ

ஊனி லாவி யியங்கி டுலகெலாம
தானு லாவிய தனமைய ராகிலும்
வானு லாவிய பாணி பிறங்கவெங்
கானி லாடுவா கச்சியே கம்பரே.

ந

இமையா முக்கண ரொனநெஞ்சத் துள்ளவர்
தமையா ரும்மறி வொண்ணத் தகைமையர்
இமையோ ரேத்த இருந்தவ னேகம்பன
நமையா னும்மவ னைத்தொழு மினகலே.

ச

மருந்தி னோந்நற் சுற்றமும் மக்களும
பொருந்தி னினறெனக் காயவெம புண்ணியன
கருந்த டங்கண்ணி னொளமை கைதொழ
திருந்த உனகச்சி யேகம்பத்! தெந்தையே.

டு

பொருள் னோடுநற் சுற்றமும் பற்றிலாக்
கருளு நனமைதந் தாயவ ரும்பொருள்
சுருள்கொள் செஞ்சடை யானகச்சி யேகம்பம்
இருளகெ டச்சென்று கைதொழு தேத்துமே.

சு

பூக்கு வாயசெவி கண்ணுட லாகிவந்
தாக்கு மைவாத மாப்பை யவிழ்த்தருள்
நோக்கு வானநமை நோப்பினை வாராமே
காக்கும் நாயகன கச்சியே கம்பனே.

எ

பண்ணி லோசை பழத்தினி லினசுவை
பெண்ணை டானென்று பேசற கரியவன
உண்ண மல்லி வடிவுடே ருயவன்
கண்ணி லுண்மணி கச்சியே கம்பனே.

அ

திருவின் நாயகன செம்மலர் மேலயன
வெருவ நீண்ட விளங்கொளிச் சோதியான
ஒருவ ஓடினா வாடினா வல்லதோர்
கருவுள் நாயகன கச்சியே கம்பனே.

க

திருகு நுண்ணிடை யேந்திள மெனமுலை
வடிவின் மாதா திறமமனம வையனமின
பொழுகொள் மேனியன பூம்பொழிற் கச்சியுள்
அடிக ளெமமை யருந்துயர் தீர்ப்பரே.

க ௦

இலங்கை வேந்த னிராவணன சென்றுதன
விலக்க லையெடுக கவ்விர லானறலும்
கலங்கிக கச்சியே கம்பவோ வெனறலும்
நலங்கொள் செலவளித் தானெங்கள் நாதனே.

கக

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவேகம்பம் - திருச்சிற்றம்பலம்

திருச்சிற்றம்பலம்

பூமே லானும் பூமகள் கேள்வனும்
நாமே தேவ ரொனமை நடுக்குறத்
தீமே வும்முரு வாதிரு வேகம்பா
ஆமோ அல்லற் படவடி யோங்களே.

க

அருந்தி றல்அம ராஅயன மாலொந்
திருந்த நின்று வழிபடத் தேவியோ
டிருந்த வன்னெழி லார்கச்சி யேகம்பம்
பொருந்தச் சென்று புடைபட் டெழுதுமே.

உ

கறைகொள் கண்டத்தெண் தோளிறை முக்கணன்
மறைகொள் நாவின்ன வானவாக் காதியான
உறையும் பூம்பொழில் சூழ்கச்சி யேகம்பம்
முறைமை யாற்சென்று முந்தித் தொழுதுமே.

ந

பொறிப்பு லனகளைப் போககறுத் துள்ளத்தை
நெறிப்ப டிதது நினைந்தவர் சிந்தையுள்
அறிப்பு றும்மமு தாயவ னேகம்பம்
குறிப்பி னுறசென்று கூடித் தொழுதுமே.

ச

சிந்தை யுட்சிவ மாய்வினற செம்மையோ
டந்தி யாயன லாய்ப்புனல் வானமாய்ப்
புந்தி யாய்ப்புகுந் துள்ள நிறைந்தவெம்
எந்தை யேகம்பம் ஏத்தித் தொழுமினே.

ரு

சாக்கி யத்தொடு மற்றுஞ் சமண்படும்
பாககி யம்மிலார் பாடுசெ லாதுறப்
பூக்கொள் சேவடி யான்கச்சி யேகம்பம்
நாககொ டேத்தி நயந்து தொழுதுமே.

சு

மூப்பி னோடு முனிவுறுத் தெந்தமை
ஆர்ப்ப தன்முன் னணியம ரர்க்கிறை
காப்ப தாய கடிபொழி லேகம்பம்
சேர்ப்ப தாகநாஞ் செனறடைந் துய்துமே.

எ

ஆலு மாமயிற் சாயல்நல் வாரொடும்
சால நீயுறு மாலதவிர நெஞ்சமே
நீல மாமிடற நண்ணலே கம்பனா
கோல மாமலாப் பாதமே சும்பிடே.

௮

பொய்ய னைததையும் விட்டவர் புந்தியுள்
மெய்ய னைச்சுடர் வெண்மழு வேந்திய
கைய னைக்கச்சி யேகம்பம் மேவிய
ஐய னைத்தொழு வார்க்கில்லை யல்லலே

௯

அரக்கன் தனவலி யுன்னிக் கயிலையை
நெருக்கிச் செனநெடுத் தானமுடி தோள்நெரித்
திரக்க இன்னிசை கேட்டவ னேகம்பம்
தருக்க தாக்காஞ் சார்ந்து தொழுதுமே.

௧௦

திருசசிற்றம்பலம்

திருவேண்காடு - திருக்குறுந்தோகை

திருசசிற்றம்பலம்

பண்காட் டிப்படி யாயதன பத்தாக்குக
கண்காட் டிக்கண்ணில நினற மணியொக்கும்
பெண்காட் டிப்பிழைச் சென்னிவைத் தானதிரு
வெண்காட் டையடைந் தும்மட நெஞ்சமே.

௧

கொள்ளி வெந்தழல் வீசினின ருடுவார
ஒள்ளி யகணஞ் சூழுமை பங்கனா
வெள்ளி யன்கரி யனபசு லேறிய
தெள்ளி யனறிரு வெண்கா டடைநெஞ்சே.

௨

ஊனாக குமினபம வேண்டி யுழலாதே
வானாக சும்வழி யாவது நினமினோ
தானாக குந்தன னடியவா நாவினில்
தேனாக குந்திரு வெண்கா டடைநெஞ்சே.

௩

பருவெண் கோட்டுப் பைங்கண்மத லேழத்தின்
உருவங் காட்டின ருனுமை யஞ்சவே

பெருவெண் காட்டிறை வன்னுறை யுமமிடம்
திருவெண் காட்டைந் துபம்மட நெஞ்சமே.

ச

பறற வனகங்கை பாம்பு மதியுடன்
உற்ற வனசடை யானுயா ஞானங்கள்
கறற வனகய வாபுர மோரம்பால்
செற்ற வன்திரு வெண்கா டடைநெஞ்சே.

ரு

கூடி னுனுமை யாளொரு பாகமாய்
வேட னுய்விச யற்கருள செய்தவன
சேடீ னாசிவ னுச்சிந்தை மேயவெண்
காட னாடி யேயடை நெஞ்சமே.

சு

தரித்த வனகங்கை பாம்பு மதியுடன்
புரித்த புன்சடை யான்கய வர்புரம்
எரித்த வனமறை நானகினோ டாறநகம்
விரித்த வனனுறை வெண்கா டடைநெஞ்சே.

ஸ

பட்டம் இண்டை யவைகொடு பத்தாகன்
சிட்ட னுதியென றுசிந்தை செய்யவே
நட்ட மூர்த்தினா னச்சுட ராய்நின்ற
அட்ட மூர்த்திதன வெண்கா டடைநெஞ்சே.

அ

ஏன வேடத்தி னுனும் பிரமனும்
தான வேடமுன தாழ்ந்தறி கினறிவா
ஞான வேடன் விசயற் கருள்செயும்
கான வேடனறன வெண்கா டடைநெஞ்சே.

க

பாலை யாடுவர் பனமறை யோதுவர்
சேலை யாடிய கண்ணுமை பங்கனார்
வேலை யார்விட முண்டவெண் ணாடாக்கு
மாலை யாவது மாண்டவ ரங்கமே.

க0

இராவ ணஞ்செய மாமதி பற்றவை
இராவ ணம்முடை யானறனை யுள்குமின்
இராவ ணன்றனை யூன்றி யருள்செய்த
இராவ ணன்திரு வெண்கா டடைமினே.

கக

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவாய்மூர் - திருக்குறுந்தோகை

திருச்சிற்றம்பலம்

எங்கே யெனனை யிருந்திடந் தேடிக்கொண்
டங்கே வந்தடை யாள மருளிஞா
தெங்கே தோனறுந் திருவாய்மூர்ச் செல்வஞர்
அங்கே வாவெனறு போளு ரதென்கொலோ.

க

மன்னு மாமறைக் காட்டு மணுளஞா
உனனி யுனனி யுறங்குகின நேனுக்குத்
தனனை வாய்மூர்த தலைவனா மாசொல்லி
என்னை வாவெனறு போளுர தென்கொலோ.

உ

தஞ்சே கண்டேன தரிக்கிலா தாரொன்றேன்
அஞ்சே லுனனை யழைக்கவந் தேனென்றா
உஞ்சே னெனறுகந் தேயெழுந் தோட்டந்தேன
உஞ்சே வல்லரே வாய்மூ ரடிகளே.

ந

கழியக் கண்டிலேன் கண்ணெதி ரேகண்டேன
ஒழியப் போந்திலே னொக்கவே யோட்டந்தேன
வழியிற் கண்டிலேன் வாய்மூ ரடிகள்தம
சுழியிற் பட்டுச் சுழல்கினற தென்கொலோ.

ச

ஒள்ளி யாரிவ ரனறிமற் றில்லையென
றுன்கி யுள்கி யுகந்திருந் தேனுக்குத்
தெள்ளி யாரிவா போலத திருவாய்மூரக
களளி யாரவா போலக் கரந்ததே.

ரு

யாதே செய்துமி யாமலோ நீயெனனில்
ஆதே யேயு மளவில் பெருமையான
மாதே வாகிய வாய்மூர மருவிஞா
போதே யெனறும் புகுந்ததும் பொய்கொலோ.

கூ

பாடிப் பெற்ற பரிசில் பழங்காசு
வாடி வாட்டந் தவிர்ப்பா ரவரைப்போல்
தேடிக் கொண்டு திருவாய்மூரக் கேயெனா
ஒடிப் போந்திந் கொளித்தவா நென்கொலோ.

எ

திறக்கப் பாடிய எனன்னுஞ் செந்தமிழ்
உறைப்புப் பாடி யடைப்பித்தா ருந்நினறார்
மறைக்க வல்லரோ தம்மைத் திருவாய்மூர்ப்
பிறைக்கொள் செஞ்சடை யாரிவர் பித்தரே.

அ

தனக்கே றுமை தவிரகென்று வேண்டினும்
நினைத்தேன பொய்க்கருள் செய்திடு நினைமலன
எனக்கே வந்தெதிர் வாய்மூருக கேயெனப்
புனற்கே பொற்கோயில் புககதும் பொய்கொலோ.

க

தீண்டற் கரிய திருவடி யொன்றினால்
மீண்டற் கும்மிதித் தாடிக் கந்தனை
வேண்டிகொண் டேனதிரு வாய்மூர் விளக்கினைத்
தூண்டிக கொள்வனநா னென்றலுந் தோன்றுமே.

க0

திருச்சிறற்பலம்

திருப்பாலேத்துறை - திருக்குறுந்தோகை

திருச்சிறற்பலம்

நீல மாமணி கண்டத்தா நீள்சடைக
கோல மாமதி கங்கையுங் கூட்டினார்
சூல மானமழு ஏந்திச் சுடர்முடிப்
பால்நெய் யாடுவர் பாலேத் துறையரே.

க

கவள மால்களிற் றினஉரி போர்த்தவா
தவள வெண்ணகை மங்கையொர் பங்கினா
திவள வானவர் போற்றித் திசைதொழும்
பவள மேனியா பாலேத் துறையரே.

உ

மின்னின் நுண்ணிடைக் கன்னியா மிக்கெங்கும்
பொன்னி ரோமூழ்கிப் போற்றி யடிதொழ
மன்னி நானமறை யோடுபல் கீதமும்
பன்னி னோவா பாலேத் துறையரே.

ங

நீடு காடிட மாய்நின்ற பேயக்கணங்
கூடு பூதங் குழுமிநினை றூர்க்கவே

ஆடி ஞாழ் காகிய நானமறை
பாடி ஞாழா பாலேத் துறையரே.

ச

சித்தா கன்னியா தேவர்கள் தானவர்
பித்தா நானமறை வேதியா பேணிய
அத்த னேநமை யாளுடை யாயெனும்
பத்தா கட்கனபா பாலேத் துறையரே.

ஞ

வண்ணி ஞாபணிந் தேத்த வியபபுறம்
மண்ணி ஞாமந் வாதுசி வாயவென
நெண்ணி ஞாககிட மாளழில் வானகம்
பண்ணி ஞாவர் பாலேத் துறையரே.

சு

ஞாவ ஞர்கொடு கொட்டியுங் கொக்கரை
விரவி ஞாபண் கெழுமிய வீணையும்
மருவு நான்மலா மல்லிகை செண்பகம்
பரவு நீர்ப்பொனனிப் பாலேத் துறையரே.

எ

தொடருந் தொண்டரைத் துககந் தொடர்ந்துவர்
தடரும் போதர ஞாயருள் செய்பவர்
கடலின் நஞ்சணி கண்டர் கடிபுனல்
படருஞ் செஞ்சடைப் பாலேத் துறையரே.

அ

மேகந் தோய்பினை சூடுவா மேகலை
நாகந் தோய்ந்த அரையினர் நல்லியல்
போகந் தோய்ந்த புணாமூலை மங்கையோ
பாகந் தோய்ந்தவர் பாலேத் துறையரே.

க

வெங்கண் வாளா வாட்டி வெருட்டுவர்
அங்க ஞாடி யாக்கருள நல்குவர்
செங்கண் மாலயன தேடற கரியவர்
பைங்க ணேற்றினா பாலேத் துறையரே.

க௦

உரத்தி ஞலாக் கன்னியா மாமலை
நெருக்கி ஞனை நெரித்தவன பாடலும்
இரக்க மாஅருள் செய்தபா லேத்துறை
கரத்தி ஞல்தொழு வார்வினை யோயுமே.

கக

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருநாகேச்சரம் - திருக்குறுந்தோகை

திருச்சிற்றம்பலம்

தல்லர் நல்லதோ நாகங்கொண் டாட்டுவா
வல்லா வல்வினை தீர்க்கும் மருந்துகள்
பலலில் ஒழிகை யேந்திப் பலிதிரி
செலவர் போல்திரு நாகேச் சரவரே.

த

நாவ லம்பெருந தீவினில் வாழ்பவா
மேவி வந்து வணங்கி வினையொடு
பாவ மாயின பற்றறு வித்திடும
தேவா போல்திரு நாகேச் சரவரே.

உ

ஒத மாகட லினவிட முண்டவர்
ஆதி யாரய னோடம ராககெலாம்
மாதொர் கூறர் மழுவல னேந்திய
நாதர் போல்திரு நாகேச் சரவரே.

க

சந்தி ரனனொடு சூரியா தாமுடன
வந்து சீவழி பாடுகள் செய்தபின
ஐந்த லையர வினபணி கொண்டருள்
மைந்தர் போலமணி நாகேச் சரவரே.

ச

பண்டோர் நாளிகழ் வானபழித் தககனா
கொண்ட வேள்விக ருமண்டை யதுகெடத்
தண்ட மாலிதா தாவின தலைகொண்ட
செண்டர் போல்திரு நாகேச் சரவரே.

ஞ

வம்பு பூங்குழல் மானு மறுகவோர்
கம்ப யானை யுரித்த கரத்தினர்
செம்பொ னுரித ழிம்மலர்ச் செஞ்சடை
நம்பர் போல்திரு நாகேச் சரவரே.

க

மாலை யேந்திய கையினா மையறு
ஞானச் சோதிய ராதியர் நாமந்தான்
ஆன அஞ்செழுத் தோதவந் தண்ணிக்கும்
தேனர் போல்திரு நாகேச் சரவரே.

ன

கழல்கொள காலினா காலனை காய்ந்தவா
தழல்கொள மேனியா சாந்தவெண் ணீறணி
அழக ராலநிழற் கீழற் மோதிய
குழக போல்குளி நாகேச சரவரே.

அ

வட்ட மமதில முனறுடன் உலலரண
சுட்ட செய்கைய ராகிலுஞ் சூழ்ந்தவ
குட்ட உவ்வீனை தீர்த்தக குளிவிக்கும்
சுட்ட போலதிரு நாகேச சரவரே.

க

தூததன தோணமுடி தாளுந் தொலையவே
சோததி ஞாதிருட பாதத் தொருவிரல
ஆதது உந்தல கததவ ராடிமே
தீர்த்த போலதிரு நாகேச சரவரே.

க0

திருச்சிற்றம்பலம்

திருஅதிகைவீரட்டம் - திருக்குறந்தோகை

திருச்சிற்றம்பலம்

கோணன மாமதி குடியோ கோவணம்
நாணில வாழ்க்கை நயந்தும் பயனிலை
பாணில் வீணை பயின்றவன வீரட்டம்
காணி லல்லதென கண்துயில் கொள்ளுமே.

க

பண்ணி னைப்பவ ளத்திரள் மாமணி
அண்ண லையம் ராதொழு மாதியைச
சுண்ண வெண்பொடி யான்றிரு வீரட்டம்
நண்ணி லல்லதென கண்துயில் கொள்ளுமே.

உ

உற்ற வாதம் உறுநோய் களைபவா
பெற்ற மேதும் பிறங்கு சடையினா
சுற்றும் பாய்புனல சூழ்திரு வீரட்டம்
கற்கி லல்லதென கண்துயில் கொள்ளுமே.

ங

முற்ற வெண்மதி சூடே முதல்வனா
செற்றார் வாழந் திரிபுரத் தீயெழு

விலதான கொண்டெய் லெய்தவா வீரட்டம
கற்றா லல்லதென கண்துயில் கொள்ளுமே.

சு

பல்லா நும்பல தேவ பணிபவா
நல்லா நுந்நயந தேத்தப படுபவன
விலலால் மூவெய் லெய்தவன வீரட்டம
கலலே னுகிலென கண்துயில் கொள்ளுமே.

சு

வண்டாரா கொணறையும் மத்தம் வளாசடைக
கொண்டான கோல மதியே" டரவமும்
விண்டாரா முமமதி லெய்தவன வீரட்டம
கண்டா லலலதென கண்துயில் கொள்ளுமே.

சு

அரையார கோவண ஆடைய னொருலாந
திரையா ரொணபுனல பாய்கெடி லக்கரை
விரையார நீற்றன விளங்குவீ ரட்டனபால
கரையே னுகிலென கண்துயில் கொள்ளுமே.

எ

நீறு டைத்தடந் தொளுடை நினமலன
ஆறு டைப்புனல பாய்கெடி லக்கரை
ஏறு டைக்கெடி யானதிரு வீரட்டம
கூறி லலலதென கண்துயில் கொள்ளுமே.

அ

செங்கண் மால்விடையேறிய செல்வனா
பைங்க ணுனையி னீருரி போரத்தவா
அங்கண் ஞாலம தாகிய வீரட்டம
கங்கு லாகவென கண்துயில் கொள்ளுமே.

க

பூண னாரம பொருந்த வுடையவா
நாணு கவவரை விலலிடை யமபுஞல
பேணா முமமதி லெய்தவன வீரட்டம
கானே னுகிலென கண்துயில் கொள்ளுமே.

கஃ

வரையாரந் தவயி ரத்திரள மாணிககம்
திரையாரந் தபுனல பாய்கெடி லக்கரை
விரையார நீற்றன விளங்கிய வீரட்டம
உரையே னுகிலென கண்துயில் கொள்ளுமே.

கக

உலந்தா வெண்தலை உண்கல னாகவே
வலந்தான் மிக்கவவ வாளாக கன்றனைச்
சிலம்பா சேவடி யூன்றினுன வீரட்டம்
புலம்பே னாகிலென கண்துயில் கொள்ளுமே.

கஉ

திருச்சிற்றம்பலம்

திருஅதிகைவீரட்டம் - திருக்குறுந்தோகை

திருச்சிற்றம்பலம்

எட்டு நாண்மலா கொண்டவன சேவடி
மட்ட லரிடு வாவீனை மாபுமால்
கட்டித் தேனகலந தனை கெடிலவீ
ரட்ட னாடி சேரு மவருக்கே.

க

நீள மாநீனைத் தெண்மல ரிட்டவா
கோள வல்வினை புங்குறை விப்பரால
வாள மாலிழி புங்கெடி லக்கரை
வேளி சூழ்ந்தழ காயவீ ரட்டரே.

உ

கள்ள னுண்மல ரோரிரு நானகுகொண்
நிள்கு வாரவா வல்வினை யோட்டுவார
தெளளு நீர்வயல் பாய்கெடி லக்கரை
வெளளை நீரணி மேனிவீ ரட்டரே.

ந

பூங்கொத தாயின மூனறொடோ ரைந்திட்டு
வாங்கி நின்றவா வல்வினை யோட்டுவார
வீங்கு தண்புனல் பாய்கெடி லக்கரை
வேங்கைத் தோலுடை யாடைவீ ரட்டரே.

ச

தேனப் போதுகள் மூனறொடோ ரைந்துடன்
தானப் போதிடு வார்வினை தீர்ப்பவர்
மீனத் தண்புனல் பாய்கெடி லக்கரை
வேன லானை புரித்தவீ ரட்டரே.

டு

ஏழித் தொனமலர் கொண்டு பணிந்தவர்
ஊழித் தொலவினை யோட அகற்றுவார

பாழித் தண்புனல் பாய்கெடி லக்கரை
வேழத் தினனூரி போர்த்தவீ ரட்டரே.

சு

உரைசெய நூல்வழி யொண்மல ரெட்டிடத்
திரைகள் போல்வரு உலவினை தீர்ப்பரால்
வரைகள் வந்திழி யுகெடி லக்கரை
விரைகள் சூழ்ந்தழ காயவீ ரட்டரே.

எ

ஒலி வண்டறை யொண்மல ரெட்டினால்
கால யேத்த வினையைக கழிப்பரால்
ஆலி வந்திழி யுங்கெடி லக்கரை
வேலி சூழ்ந்தழ காயவீ ரட்டரே.

அ

தாரித் துளளித் தடமல ரெட்டினால்
பாரித் தேத்தவல் லார்வினை பாற்றுவார்
மூரித் தெண்திரை பாய்கெடி லக்கரை
வேரிச செஞ்சடை வேய்ந்தவீ ரட்டரே.

க

அட்ட புப்ப மவைகொளு மாறுகொண்
ட்ட மூத்தி அனாதிதன பாலனைந்
தட்டு மாறுசெய் கிற்பவ திகைவீ
ரட்ட னாடி சேரு மவாகளே.

கௌ

திருச்சிற்றம்பலம்

திருநாரையூர் - திருக்குறுந்தோகை

திருச்சிற்றம்பலம்

வீறு தானுடை வெற்பன மடந்தையோர்
கூற னாகிலுங் கூனபிறை சூடிலும்
நாறு பூம்பொழில் நாரையூர் நம்பனும்
காறு சூடிலும் அம்ம அழகிதே.

க

புள்ளி கொண்ட புலியுரி யாடையும்
வெள்ளி கொண்டவெண் பூதிமெய் யாடலும்
நள்ளி தெண்டிரை நாரையூர் ரானநஞ்சை
அள்ளி யுண்டலு மம்ம வழகிதே.

உ

வேடு தங்கிய வேடமும் வெணதலை
ஒடு தங்கிய வுண்பல் கொள்கையும்
நாடு தங்கிய நாரையூ ரானநடம்
ஆடு பைங்கழ லமம் வழகிதே.

ந

கொக்கின தாவலுங் கூலிளங் கண்ணியும்
மிக்க வெண்டலை மாலை வரிசடை
நக்க ஓதிலும் நாரையூ நம்பனாக
கக்கி ஓரமு மமம் வழகிதே.

ச

வடிகொள வெண்மழு மான அமா கைகளும்
பொடிகொள செம்பவ ளம்புரை மேனியும்
நடிகொள் நனமயில் சேர்திரு நாரையூ
அடிகள் தமவடி வம்ம வழகிதே.

இ

சூலம் மல்கிய கைபுரு சுடரொடு
பாலும் நெய்தயி ராடிய பானமையும்
ஞாலம் மல்கிய நாரையூ நம்பனாக
கால நீழலு மமம் வழகிதே.

சு

பண்ணி ஓல்மறை பாடலொ டாடலும்
எண்ணி லார்புர மூன்றெரி செய்ததும்
நண்ணி ஓர்துயா தீர்த்தலும் நாரையூர்
அண்ண லாசெய்கை யம்ம வழகிதே.

எ

எனபு பூண்டெரு தேறி யிளம்பிறை
மினபு ரிந்த சடைமேல விளங்கவே
நனப கற்பலி தேரினும் நாரையூ
அனப னுக்கது வமம் வழகிதே.

அ

முரலுங் கினனா மொந்தை முழங்கவே
இரவி னினறெரி யாடலு நீடுலாம
நாலும் வாரிநன ஓரையூ நம்பனுக்
காவம பூணுத லம்ம வழகிதே.

க

கடுககை யஞ்சடை யனகயி லைம்மலை
எடுதத் வாளாக கனதலை யீரைஞசம
நடுக்கம் வந்திற நாரையூ ரானவிரல்
அடுத்த தனமையு மமம் வழகிதே.

க0

திருச்சிறற்றம்பலம்

திருக்கோளிலி - திருக்குறந்தோகை

திருச்சிறந்தமபலம

மைமககொள கண்ணுமை புகின்னை மானமழுத்
தொக்க கையின்னை செய்பதோ சொதியனை
கொக்க மொபொழில் சூழ்தரு கோளிலி
நக்க னேத்தொழ நம்வனை நாசமே.

க

முத்தி னேமுத லாகிய மூத்தியை
வித்தி னேவினை வாய விகித்தனை
கொத்த லொபொழில் சூழ்தரு கோளிலி
அத்த னேத்தொழ நீங்குமநம அல்லலே.

உ

வெண்டி ரைப்பர வைவிட முண்டதோ
கண்ட னைக்கலந் தாாதமக் கனபனை
கொண்ட லம்பொழிற் கோளிலி மேவிய
அண்ட னேத்தொழ வாரக்கல விலலையே.

ங

பலவும் வல்வினை பாறும் பரிசினால்
உலவும் கங்கையுந் திருக்கரு மொண்சடை
குலவி னானகுளி நம்பொழிற் கோளிலி
நிலவி னான்றனை கத்தல் நினைமனே.

ச

அல்ல லாயின தீரு மழகிய
முல்லை வெண்முறு வலலுமை யஞ்சுவே
கொல்லை யானை யுரித்தவன கோளிலிச்
செல்வன சேவடி சென்று தொழும்னே.

ஞ

ஆவின பால்கண் டளவி லருந்தவப்
பாலன வேண்டலுரு செல்லென்று பாற்கடல்
கூவி னானகுளி நம்பொழிற் கோளிலி
மேவி னானை தொழுவனை வீடுமே.

சு

சோத்த நனமனை யாளுரு சிறுவரும்
ஆத்த சுற்றமும் பற்றில யாதலால்
கூத்த னாருறை யுந்திருக கோளிலி
ஏத்தி நீதொழ மினஇடா தீருமே.

எ

மால தாகி மயங்கும் மனிதர்கள்
காலம் வந்து கடைமுடி யாமுனம்
கோல வாரொபாழிற கோளிலி மேவிய
நீல கண்டனை நின்று நினைமினே.

அ

கேடு மூடிக் கிடந்துணனு நாடது
தேடி நீர்திரி யாதே சிவகதி
கூட லாந்திருக் கோளிலி யீசனைப்
பாடு மினதூர வோடு பகலுமே.

க

மடுத்து மாமலை யேந்தலுந் றுனறனை
அடர்த்துப் பினனு மிரங்கி யவற்கருள
கொடுத்த வனனுறை கோளிலி யேதொழ
விடுத்து நீங்கிடும் மேலை வினைகளே.

க௦

திருச்சிற்றம்பலம்

திருக்கோளிலி - திருக்குறுந்தோகை

திருச்சிற்றம்பலம்

முன்ன மேநனை யாதொழிந் தேனுனை
இன்னம் நானுன சேவடி யேத்திலேன
செந்நெல் ஆவாயல் சூழ்திருக் கோளிலி
மன்ன நேயடி யேனை மறவலே.

க

வின்னு ளாரொதாழு தேத்தும் விளக்கினை
மண்ணு ளார்வினை தீாககும் மருந்தினைப்
பண்ணு ளாபயி லுந்திருக் கோளிலி
அண்ண லாரடி யேதொழு தும்மினே.

உ

நாளும் நம்முடை நாள்க ளறிகிலோம்
ஆளும் நோய்களோ ரைமபதோ டாரெறட்டும்
ஏழை மைப்பட் டிருந்துநீர நையாதே
கோளிலி யரன் பாதமே கூறுமே.

ந

விழவி னோசை யொலியறாத் தண்பொழில்
பழகி னாவினை தீாககும் பழமபதி

அழல்கை யான மருந்திருக கோளிலிச
சூழக ஞாதிருப பாதமே கூறுமே.

ச

மூல மாகிய மூவாகும் மூர்த்தியைத்
கால னாகிய காலறகுங் காலனைத்
கோல மாமபொழில் சூழ்திருக கோளிலிச
சூல பாணிதன பாதந தொழுமினே.

ரு

காற்ற னைக்கடல் நஞ்சமு துண்டவெண்
நீற்ற னைநிம்மா புனசடை யண்ணலை
ஆற்ற னையம ருந்திருக கோளிலி
ஏற்ற ஞாடி யேதொழு தேத்துமே.

கூ

வேத மாயவிண் ணோகன தலைவனை
ஒதி மனனுயி ரோத்து மொருவனைக
கோதி வண்டறை யுந்திருக கோளிலி
வேத நாயகன பாதம் விரும்புமே.

எ

நீதி யாற்றொழு வாகள் தலைவனை
வாதை யான விடுக்கும் மணியினைக
கோதி வண்டறை யுந்திருக கோளிலி
வேத நாயகன பாதம் விரும்புமே.

அ

மாலும் நானமுக னாலு மறிவொணுப்
பாலின மெனமொழி யாளொரு பங்கினைக
கோல மாமபொழில் சூழ்திருக கோளிலி
நீல கண்டனை நித்தல் நினைமினே.

க

அரக்க னாய இலங்கையர் மன்னனை
நெருக்கி யம்முடி பத்திறுத் தானவற்
கிரக்க மாகிய வனறிருக கோளிலி
அருத்தி யாயடி யேதொழு துயம்மினே.

க௦

திருச்சிற்றம்பலம்

திருப்பழையாறைவடதளி - திருக்குறுந்தோகை

திருச்சிற்றம்பலம்

தலையெ லாம்பறிக குஞ்சுமண கையருள்
நிலையி னுனமறைத் தானமறைக கொண்ணுமே
அலையி னாபொழி லாறை வடதளி
நிலையி னுனடி யேநினைந தும்மினே.

க

மூக்கி னுல்முரன ரேதியக குண்டுகை
தூக்கி னாகுலந தூறுத தேதனக
கூக்கி னுனணி யாறை வடதளி
கோக்கி னாககிலலை யாலாரு நோய்களே.

உ

குண்ட ரைக்குண மில்லரைக கூறையில்
மிண்ட ரைத்துரந் தவிம லன்றினை
துண்ட ரைபபழை யாறை வடதளிக்
கண்ட ரைததொழு துய்ந்தன கைகளே.

ஊ

முடைய ரைத்தலை முண்டுகும மொட்டரைக
கடைய ரைக்கடிந தாக்கனல வெண்மழுப்
படைய ரைபபழை யாறை வடதளி
உடைய ரைக்குளிரந் துள்குமென னுள்ளமே.

ச

ஒள்ள ரிக்கனா முன்னமண வின்றுணும
களள ரைக்கடிந தகருப பூறலை
அள்ள லம்புன லாறை வடதளி
வள்ள லைப்புத முத்துயா வாடுமே.

ரு

நீதி யைக்கெட வின்றம ணையுணும்
சாதி யைக்கெடு மாசெய்த சுவகரன
ஆதி யைப்பழை யாறை வடதளிச்
சோதி யைததொழு வாரதுயா தீருமே.

௭

திரட்டி ரைக்க வளந்திணிக குஞ்சுமண
பிரட்ட ரைப்பிரித் தபெரு மானறனை
அருட் டிறத்தணி யாறை வடதளித்
தெருட்ட ரைததொழத் தீவினை தீருமே.

எ

ஒதி னத்தெழுத தஞ்சுண ராசசமண
வேதி னைப்படுத் தனெவெக கூறுறதை
பாத னைப்பழை யாறை வடதளி
நாத னைத்தொழு தம்வினை நசமே.

அ

வாயி ருந்தமி மேபடித் தானுரு
ஆயி ரஞ்சம ணுமமழி வாக்கினுன
பாயி ருமபுன லாறை வடதளி
மேய வனனென வல்வினை வீடுமே

க

செருத்த னைச்செயுரு சேணரக கணனுடல்
எருத்தி நவிர லாலிறை யூனறிப
அருத்த னைப்பழை யாறை வடதளித்
திருத்த னைத்தொழு வாவினை தேபுமே

க௦

திருச்சிறநம்பலம்

திருமாற்பேறு - திருக்குறுந்தோகை

திருச்சிறநம்பலம்

பொருமால் திண்படை வேண்டிநற் பூம்புனல
வருமாற நினமலா கொண்டு வழிபடும்
கருமாற் கினனருள் செய்தவன காண்தரு
திருமாற பேறு தொழவினை தேபுமே.

க

ஆலத் தாநிழ வில்லற நால்வாக்குக்
கோலத் தாலுரை செய்தவன ருற்றமில்
மாலுக் காரருள் செய்தவன மாற்பேறு
ஏலத் தானதொழு வாக்கிட ரில்லையே.

உ

துணிவண் ணசகட ராழிகொள் வானெண்ணி
அணிவண் ணத்தலா கொண்டடி யாசசித்த
மணிவண் ணற்கருள் செய்தவன மாற்பேறு
பணிவண் ணத்தவர்க கில்லையாம் பாவமே.

ங

தீதவை செய்து தீவினை வீழாதே
காதல் செய்து கருத்தினில் நினநன

மாத வாபயில் மாற்பேறு கைதொழப்
போது மின்வினை யாயின போகுமே.

௪

வாரகொள மெனமுலை மங்கையொரா பங்கினன்
வாரகொள் நனமுர சம்மறை யவ்வறை
வாரகொள் பைமபொழில் மாற்பேறு கைதொழு
வாராகன் மன்னுவா பொன்னுல கத்திலே.

௫

பண்டை வலவினை பற்றறுக குமவகை
உண்டு சொல்லுவன கேண்மி னொளிகிளர்
வண்டு சோபொழில் சூழ்திரு மாற்பேறு
கண்டு கைதொழத் தீருங் கவலையே.

௬

மழுவ லானதிரு நாமம மகிழ்ந்தாரைத்
தழுவ லார்களுக் கனபுசெய தினபொடும்
வழுவ லாவருள் செய்தவன மாற்பேறு
தொழுவ லாதமக கில்லைத் துயரமே.

௭

முன்ன வன்னுல குககு முழுமணிப்
பென்ன வனதிகழ் முததொடு போகமாம்
மன்ன வனதிரு மாற்பேறு கைதொழும்
அன்ன வரெமை யாளுடை யார்களே.

௮

வேட னாய்விச யனனெடும் எய்துவெம்
காடு நீடுகந் தாடிய கண்ணுதல்
மாட நீடுய ருந்திரு மாற்பேறு
பாடு வார்பெறு வாராபர லோகமே.

௯

கருத்த னய்க்கயி லாய மலைதனைத்
தருக்கி னெலெடுத் தானைத் தகரவே
வருத்தி யாரருள் செய்தவன மாற்பேறு
அருத்தி யால்தொழு வார்க்கில்லை யல்லலே.

௧௦

திருச்சிற்றம்பலம்

திருமாற்பேறு - திருக்குறந்தோகை

திருச்சிறைப்பலம்

ஏது மொன்று மறிவில் ராயினும்
ஒதி யஞ்செழுத் துமமுணர் வாகட்குப்
பேத மினறி யவரவ ருள்ளததே
மாதுந் தாமும் மகிழ்வர்மாற் பேறரே.

க

அச்ச மில்லெநெஞ் சேயரன நாமங்கள்
விச்ச லுந்வினை யாய்வினை பேயறக
கச்ச மாலிட முண்டகண் டாவென
வைச்ச மானிதி யாவாமாற் பேறரே.

உ

சாத்தி ரம்பல பேசுஞ் சழககாகாள்
கோத்தி ரமுங் குலமுங்கொண டெனசெய்வீர்
பாத்தி ரஞ்சிவ மென்று பணிதிரேல்
மாத்தி ரைககு ளருளுமாற பேறரே.

ங

இருந்து சொல்லுவன கேண்மினக ளேழைகாள்
அருந்தவந்தரும் அஞ்செழுத் தோதினால்
பொருநது நோய்பிணி போகத் துரப்பதோர்
மருந்து மாகுவர் மன்னுமாற பேறரே.

ச

சாற்றிச் சொல்லுவன கேண்மின தரணியீர்
ஏற்றின மேல்வரு வான்கழ லேத்தினால்
கூற்றை நீக்கிக் குறைவறுத் தாளவதோர்
மாற்றி லாச்செம்பொ னுவர்மாற் பேறரே.

ஞ

ஈட்டும் மானிதி சால இழக்கினும்
வீட்டும் காலன விரைய அழைக்கினும்
காட்டில் மாநட மாடுவாய் காவெனில்
வாட்டந் தோக்கவும் வல்லா மாறபேறரே.

ஊ

ஐய நேயர நேயென் றாற்றினால்
உய்ய லாமுல கத்தவா பேணுவர்
செய்ய பாத மிரண்டும் நினையவே
வையம் ஆளவும் வைப்பாமாற் பேறரே.

எ-அ-ஊ

உந்திச் சென்று மலையை யெடுத்தவன
சந்து தோளொடு தாளிற் றூனறினான
மந்தி பாயபொழில் சூழமாற பேறென
அந்த மில்லதோ ரினபம் அணுகுமே.

க0

திருச்சிறம்பலம்

திருவரிசிற்கரைப்புத்தூர் - திருக்குறுந்தோகை

திருச்சிறம்பலம்

முத்தூ ரும்புனல் மொய்யரி சிறகரைப்
புத்தூ ரன்னடி போற்றியென பாரொலாம்
பெய்ததூ ரும்புல னேந்தொடு புல்கிய
மைத்தூ ரும்வினை மாறறவும வல்லரே.

க

பிறைகக ணிச்சடை யெம்பெரு மானென்று
கறைக்க ணித்தவர் கண்ட வணக்கத்தாய்
உறகக ணித்தூரு காமனத் தூரகளைப்
புறக்க ணித்திடும் புத்தூர்ப் புனிதரே.

உ

அரிசி லின்கரை மேலணி யாரதரு
புரிசை நந்திருப் புத்தூர்ப் புனிதனைப்
பரிசொ டம்பர விபபணி வாகக்கெலாம்
தூரிசில் நன்னெறி தோனறிஞ் காண்மினே.

ந

வேத னேமிரு வீணையில் மேவிய
கீத னேக்கிள ருந்நறுங் கொன்றையம்
போத னேப்புனல் சூழ்ந்தபுத் தூரனை
நாத னேநினைந் தெனமனம் நையுமே.

ச

அருப்புப் போனமுலை யாரல்லல் வாழ்க்கைமேல்
விருப்புசு சோநிலை விட்டுநல விட்டமாய்த்
திருப்புத் தூரனைச் சிறதை செயச்செயக
கருப்புசு சாற்றிலும் அண்ணிக்குங் காண்மினே.

ரு

பாம்பொ டுமதி யும்படா புனசடைப்
பூம்புன லும்பொ திந்தபுத் தூருளான

நாம்ப ணிந்தடி போற்றிட நாஸ்தொறும்
சாம்ப லென்பு தனக்கணி யாகுமே.

௬

கனல்துங் கைதனி லேந்திவெங் காட்டிடை
அனலங் கெய்தினை றாடுவா பாடுவா
பினலஞ் செஞ்சடை மேற்பிறை யுநதரு
புனலுஞ் சூடுவா போலுமபுத் தூரரே.

௭

காற்றி னுங்கடி தாகி நடப்பதோர்
ஏற்றி னும்மிசைந் தேறுவ ரொன்பாடு
நீற்றி னையணி வாரினை வாய்த்தமைப்
போற்றி யென்பவாக் கனபர்புத தூரரே.

௮

முன்னும் முப்புரஞ் செற்றன ராயினும்
அன்ன மொப்பர் அலத்தடைந் தார்க்கெலாம்
மின்னு மொப்பா விரிசடை மேனிசெம்
பொன்னு மொப்பர்புத் தூரெம் புனிதரே.

௯

செருத்த னுல்தன தோசெல வுய்த்திடும்
கருத்த னுய்க்கயி லையெடுத தானுடல்
பருத்த தோள்கெடப் பாதத தொருவிரல்
பொருத்தி னாபொழி லார்ந்தபுத் தூரரே.

௧௦

திருச்சிற்றம்பலம்

கவோய்க்கரைத் திருப்புத்தூர் - திருக்குறுந்தோகை

திருச்சிற்றம்பலம்

ஒருத்த னேழ வுலகொடு தேவர்க்கும்
அருத்த னையடி யேன்மனத துள்ளமா
கருத்த னைக்கடு வாய்ப்புண லாடிய
திருத்த னைப்புத்தூர் செனறுகண் டியந்தெனே.

௧௧

யாவ ருமறி தற்கரி யானறனை
மூவ ரினமுத லாகிய மூர்த்தியை
நாவி னல்லுரை யாகிய நாதனைத்
தேவனைப் புத்தூர் செனறுகண் டியந்தெனே.

௧௨

அன்ப னையடி யாரிடா நீக்கியைச்
செம்பொ னைத்திக முநதிருக் கச்சியே
கம்ப னைக்கடு வாயக்கரைத் தெனபுத்தூர்
நம்ப னைக்கண்டு நானுயயப் பெற்றறெனே.

ந

மாத் னத்தைமா தேவனை மாறிலாக
கோத் னத்திலைந் தாடியை வெண்குழைக்
காத் னைக்கடு வாயக்கரைத் தெனபுத்தூர்
நாத னைக்கண்டு நானுயயப் பெற்றறெனே.

ச

குணடு பட்டருற டந்தவிரத் தெனனையாட்
கொண்டு நற்றிறங் காட்டிய கூத்தனைக்
கண்ட னைக்கடு வாயக்கரைத் தெனபுத்தூர்
அண்ட னைக்கண் டருவினை யற்றெனே.

ரு

பந்த பாச மறுத்தெனை யாட்கொண்ட
மைந்த னைமமண வாளை மாமலாக
கந்த நீக்கடு வாயக்கரைத் தெனபுத்தூர்
எந்தை யீசனைக் கண்டினி தாயிறே.

சு

உமப ரானே புருத்திர மூத்தியை
அமப ரானே யமலனை யாதியைக்
கம்பு நீக்கடு வாயக்கரைத் தெனபுத்தூர்
எமபி ரானைக்கண் டினபம தாயிறே.

எ

மாசா பாச யக்கறு வித்தெனுள்
நேச மாகிய நித்த மனுளைப்
பூச நீக்கடு வாயக்கரைத் தெனபுத்தூர்
ஈச னேயென இனபம தாயிறே.

அ

இடுவா ரிட்ட கவளங் கவர்ந்திரு
கடுவா யிட்டவா கட்டுரை கொள்ளாதே
கடுவாய்த் தெனகரைப் புத்தூ ரடிகட்காட்
படவே பெற்றுநான் பாககியஞ் செய்தெனே.

க

அரக்க னொற லழித்தவன பாடல்கேட்
டிரக்க மாகி யருள்புரி யீசனைத்
திரைக்கொள் நீக்கடு வாயக்கரைத் தெனபுத்தூர்
இருக்கு நாதனைக் காணப்பெற் றுயந்தெனே.

க0

திருச்சிற்றம்பலம்

திருத்தென்குரங்காடுதுறை - திருக்குறுந்தோகை

திருச்சிற்றம்பலம்

இரங்கா வனமனத தாரக ளியகுகுழும்
புரங்கா வலஅழி யப்பொடி யாக்குஞ்
தரங்கா மீந்தட நீர்ப்பொன்னித தென்கரைக்
குரங்கா மதுறைக கோலக்க பாலியே.

க

முத்தி னேமணி யைப்பவ ளத்தொளிர்
தொத்தி னேசசுடாச சோதியைச் சேலேகூழ்
கொத்த லாகுரங் காடு துறையுறை
அத்த னென்ன அண ணித்திட்டிருந்ததே.

உ

குளிர்பு னறகுரங் காடுது றையனைத்
தளிர்நி றத்தையல பங்கனைத் தண்மதி
ஒளிய னேங்கினைந் தேனுக்கென் னுள்ளமும்
தெளிவி னேந்தெளி யத்தெளிந் திட்டதே.

ங

மணவன காணமலை யாளநெடு மங்கலக்
கணவன காண்கலை ஞானிகள் காதுலென
குணவன காண்குரங் காடு துறைதனில்
அணவன காண்புனபு செய்யு மடியாககே.

ச

ஞாலத் தாரதொழு தேத்திய நனமையன
காலத் தானஉயிர் போக்கிய காலினன
நீலத் தாமிடற் றுனவெளனை நீறணி
கோலத் தானகுரங் காடு துறையனே.

ஞ

ஆட்டி னுனமுன அமணரோ டெனறனைப்
பாட்டி னுனறன பொன்னடிக கினனிசை
வீட்டி னுனவினை மெய்யடி யாரொடும்
கூட்டி னுனகுரங் காடு துறையனே.

ஈ

மாத்தன தானமறை யாமுறை யானமறை
ஓத்தன தாருகன றன்னுயி ருண்டபெண்
போத்தன தானவன் பொங்கு சினந்தணி
கூத்தன தானகுரங் காடு துறையனே.

எ

நாடி நந்தம ராயின தொண்டாகாள்
ஆடு மினஅழு மினதொழு மினனடி
பாடு மினபர மனபயி லுமமிடம்
கூடு மினகுரங் காடு துறையையே.

அ

தெனறல் நன்னெடுங் தேருடை யானுடல
பொனா வெங்கனல் பொங்க விழித்தவன
அன்ற அந்தக் னேஅயிற் குலத்தால்
கொன்ற வனகுரங் காடு துறையனே.

க

நற்ற டஞ்செய்த நால்வாகு நல்லறம்
உற்ற நனமொழி யாலருள் செயதநல
கொற்ற வனகுரங் காடு துறையொழிப்
பற்றுந் தீவினை யாயின பாறுமே.

க௦

கடுத்த தேராக் கனகயி லெமமலை
எடுத்த தோள்தலை யிற்றல நடவிரல்
அடுத்த லுமமவ னினனிசை கேட்டருள்
கெடுத்த வனகுரங் காடு துறையனே.

கக

திருச்சிற்றம்பலம்

திருக்கோழம்பம் - திருக்குறுந்தோகை

திருச்சிற்றம்பலம்

வேழம் பததைவர் வேண்டிற்று வேண்டிப்போய்
ஆழம் பற்றிவீழ் வார்பல வாதர்கள்
கோழம் பத்துறை கூத்தன குரைகழல்
தாழம் பத்தாகள் சாலச் சதூரே.

க

கயிலை நனமலை யானுங் கபாலியை
மயிலி யல்மலை மாதின மணுனனை
குயில்ப யில்பொழிற கோழம்பம் மேயவென
உயிரி னெறினைத் துள்ளம் உருகுமே.

உ

வாழும் பானமைய ராகிய வானசெல்வம்
தாழும் பானமைய ராகித்தம் வாயினால்

தாழம் பூமணம் நாதிய தாழ்ப்பாழில்
கோழம் பாடுவனக் கூடிய செவ்வமே.

௩

பாட லாககிடும பண்ணாடு பெண்ணிவள
கூட லாககிடுங் குன்றின மண்டகெடு
கோடல் பூத்தலா கோழம்பத் துளமகிழ்ந
தாடுங் கூத்தனாக கனப்புட டாளானே.

௪

தளிரகொள் மேனியள தானமிக அஞ்சவொ
பிளிறு வாரணத் தீருரி போதத்தவன
குளிரகொள நீவயற் கோழம்பம் மேல்னா
நளிரகொள் நீசடை மேல் நயந்ததே.

௫

நாத ராவா நமகரும் பிறாகுந்தாம்
வேத நாவா விடைக்கொடி யாடுவெந்நில
கோதை மாதொடுங் கோழம்பங் கோயிலகொண்
டாதி பாத மடையவல லாகளே.

௬

முனை நானசெய்த பாவம் முதலநப்
பினனை நானபெரி துமமருள் பெற்றதும்
அனன மாவயற் கோழம்பத் துள்ளமா
பினனல் வாசடை யானைப் பிதற்றியே.

௭

ஏழை மாரிடம் நின்றிரு கைக்கொடுண
கோழை மாரொடுங் கூடிய குற்றமாவ்
கூழை பாயவயற் கோழம்பத் தானடி
ஏழை யேனமுன மறந்தங் கிருந்ததே.

௮

அரவ னைப்பயில் மாலயன வந்தடி
பரவ னைப்பர மாம்பரஞ் சோதியைக்
குரவ னைக்குர வார்பொழிற கோழம்பத்
துரவ னையொரு வர்க்குணா வொண்ணுமே.

௯

சுமர குரபன மாலைத் தடிந்தவேற்
குமரன தாதைநற் கோழம்பம் மேவிய
துமரா கோவினுக் கனபுடைத் தொண்டாகள்
அமர லோகம் தாளுடை யாகளே.

௧௦

துட்ட னாகி மலையெடுத்த தனினைகீழ்ப்
பட்டு வீழ்ந்து படாநதய்யப் பேரயினான
கொட்டம நாதிய கோழம்பத தீசனென
றிட்ட கீத மிசைதத அரக்கனே.

கக

திருச்சிறம்பலம்

திருப்புவனூர் - திருக்குறந்தோகை

திருச்சிறம்பலம்

பூவ னூர்ப்பனி தனதிரு நாமந்தான
நாவில தூறுதா ருயிர நண்ணினூர்
பாவ மாயின பாறிப பறையவே
தேவர் கோவினுஞ் செலவாக ளாவரே.

க

எனன நெனமனை யெநதையே னுருயர்
தன்னன தன்னடி யேனதன மாகிய
பொன்னன பூவனூர் மேவிய புண்ணியன
இன்ன நெனற்றி வொண்ணு னியறகையே.

உ

குறவ் கூடிக குணமபல கூடாதீர்
மற்றுந தீவினை செய்தன மாய்க்கலாம்
பற்ற ராவின் பூவனூர் ரீசனபேர்
கற்று வாழ்த்துக கழிவதன முன்னமே.

ந

ஆவின் மேவிய ஐந்தமாந சாடுவான
துவெண் ணீறு துதைநத்செம் மேனியான
மேவ னூலவிரி வெண்ணியின தென்கரைப்
பூவ னூர்புக வாவனை போருமே.

ச

புலம ஊதிழூர் பூவனூர் பூமபுனல
நல்ல மூர்திரல லூரனரி பள்ளிழூர்
தில்லை யூதிரு வாரூர் சா காழிநல
வல்ல மூரென வவ்வனை மாயுமே.

ஞ

அனுச யப்பட ட துவிது வெனனாதே
கனிம னத்தொடு கண்குரும நீாமலகிப்

புனித னேபபூவ னூரனைப் போற்றுவார்
மனித ரிலதலை யான மனிதரே.

௪

ஆதி நாதன அமராக ளாச்சிதன
வேத நாவனவெற பினமடப பாவையோர்
பாதி யானான பரந்த பெருமபடைப்
பூத நாதனதென பூவனூர் நாதனே

௪

பூவ னூர்தண புறமபயம் பூம்பொழில்
நாவ லூரநன் ளாருடு நன்னிலந
கோவ லூரகுட வாயில கொடுமுடி
மூவ லூருமுக கண்ணனூர் காண்மனே.

அ

ஏவம் ஏது மிலாஅம் ணேதலா
பாவ காரிகள் சொல்வலைப் பட்டுநான
தேவ தேவன திறநெறி யாகிய
பூவ னூரபுகு தப்பெற்ற நாளினதே.

க

நார ணன்னொடு நானமுக னிந்திரன
வார ணன்கும ரனவணங் குக்கழற்
பூர ணனதிருப் பூவனூர் மேவிய
கார ணன்னெனை யானுடைக காளைபே.

க௦

மைக்க டத்த நிறத்தாக கனவரை
புககெ டத்தலும் பூவனூர் ரன்னம்
மிக்க டத்த விரலசிறி தூனறலும்
பக்க டத்தபின பாடிபுயந தானனதே.

கக

திருச்சிறறம்பலம்

திருவலஞ்சுழி - திருக்குறுந்தோகை

திருச்சிறறம்பலம்

ஓத மாகட லினவிட முண்டவன
பூத நாயகன பொற்கயி லைக்கிறை
மாறொர் பாகன் வலஞ்சுழி யீசனைப்
பாத மேத்தப் பறையும்நம் பாவமே.

க

கயிலை நாதன கறுத்தவா முப்புரம்
எயில்கள் தீயெழ ஷெலவல வித்தகன
மயில்க ளாலும வலஞ்சுழி யீசனைப்
பயில்கி ளாசிலா பாவித் தொழுமபரே.

௨

இனைய காலமெம் மானை யடைகிலாத்
துனையி லாச்செவித தொண்டர்காள நும்முடல்
வனையுங் காலம் வலஞ்சுழி யீசனைக்
கனைக னாகக் கருதிரீ ருய்மினே.

௩

நறைகொள் பூமபுனல் கொண்டெழு மாணிககாய்க்
குறைவி லாககொடுங் கூறறுதைத் திட்டவன
மறைகொள் நாவன வலஞ்சுழி மேவிய
இறைவ னையினி யென்றுகொல் காண்பதே.

௪

விண்ட வாபுர மூன்று மெரிகொளத்
திண்தி றற்சிலை யாலெரி செய்தவன்
உண்டு பண்முர லுந்தண் வலஞ்சுழி
அண்ட னுககடி மைத்திறத் தாவனே.

௫

படங்கொள் பாம்பொடு பானமதி யஞ்சடை
அடங்க வாழவல லானுமபா தம்பிரான
மடந்தை பாகன வலஞ்சுழி யானடி
அடைந்த வாககடி மைத்திறத் தாவனே.

௬

நாக்கொண் டபர வும்மடி யார்வினை
போக்க வல்ல புரிசடைப் புண்ணியன
மாக்கொள் சோலை வலஞ்சுழி யீசனறன்
ஏக்கொ ளப்புர மூன்றெரி யானவே.

௭

தேடு வார்பிர மனதிரு மாலவா
ஆடு பாதம அஹு மறிகிலா
மாட வீதி வலஞ்சுழி யீசனைத்
தேடு வானுறு கின்றதென சிந்தையே.

௮

கண்ப னிக்குங்கை கூப்புங்கண் மூன்றுடை
நண்ப னுக்கெனை நானகொடுப் பேனெனும்

வண்பொன னிததென வலஞ்சுழி மேவிய
பண்ப னிபபொனைச செயத் பரிசிதே.

க

இலங்கை வேந்த னிருபது தோன்ற
நலங்கொள பாதத் தொருவீர லானறின
மலங்கு பாய்வயல சூழ்ந்த வலஞ்சுழி
வலங்கொள வாரடி யென்றலை மேலவே.

க0

திருச்சிறுமபலம்

திருவாஞ்சியம் - திருக்குறுந்தோகை

திருச்சிறுமபலம்

படையும பூதமும பாம்புமபுல வாயதள்
உடையுந தாங்கிய ஷத்தம் ஞாகதிடம்
புடைரி லாவிய பூம்பொழில் வாஞ்சியம்
அடைய வல்லவாக கல்லலொன றில்லையே.

க

பறப்பை யுமபசு வுமபடுத துபபல
திறத்த வுமமுடை யோதிக மும்பதி
கறைப்பி றைசசடைக கண்ணுதல சேர்தரு
சிறப்பு டைத்திரு வாஞ்சியஞ் சோம்னே.

உ

புற்றில் ஆடா வோடு புனல்மதி
தெற்று செஞ்சடைத் தேவாபி ரானபதி
சுற்று மாடங்கள் சூழ்திரு வாஞ்சியம்
பற்றிப் பாடுவார்க் குப்பாவ மில்லையே.

ங

அங்க மாறும் அருமறை நானகுடன
தங்கு வேள்வியா தாம்பயி லுந்நகர்
செங்கண் மாலிட மார்திரு வாஞ்சியம்
தங்கு வார்நம் அமரர்க் கமரரே.

ச

நீறு பூசி நிமிசடை மேற்பிறை
ஆறு சூடும் அடிக ளுறைபதி
மாறு தானொருங் கும்வயல் வாஞ்சியம்
தேறி வாழ்வாக் குச்செல்வ மாகுமே.

ரு

அறமுப பறநினறி யாரைட, மில்லவர்க
குடற நந்துணை யாவா னுறைபதி
தெறறு மாடங்குள சூழ்திரு வாஞ்சியம்
கற்றுச் சோபவாக குககருத தாவதே.

௬

அருகக னங்கி யமனெடு தேவாகள்
திருத்தஞ் சேவடி யானறிக முந்நகா
ஒருத்தி பாக முகந்தவன வாஞ்சியம்
அருத்தி யாலடை வாக்கில்லை யல்லலே.

௭-அ-௬-க0.

திருச்சிறறம்பலம்

திருநள்ளாறு - திருக்குறுந்தோகை

திருச்சிறறம்பலம்

உள்ளா ருத்தோ புண்டரி கத்திரள்
தெள்ளா ருச்சிவ சோதித் திரளினைக
கள்ளா ருதபொற கொணறை கமழ்சடை
நள்ளா ருவென நம்வினை நாசமே.

௧

ஆர ணப்பொரு ளாமரு ளாளனா
வார ணத்தூரி போர்த்தம னுளனா
நாரணன் நண்ணி யேத்தநள ளாறனா
கார ணக்கலை ஞானக் கடவுளே

௨

மேகம பூண்டதோ மேருவிற கொண்டெயில
சோகம பூண்டழல் சோரத்தொட் டானஅவன
பாகம் பூண்டமால பங்கயத் தானெடு
நாகம் பூண்டுகுத் தாடுநள ளாறனே.

௩

மலிடஞ் செஞ்சடை வாளர வமமொடு
பொலிபும பூம்புனல வைத்த புனிதனா
நலிபுங் கூற்றை நலிந்தநள் ளாறாதம
வலிபுங் கண்டிது மாநது மகிழ்வனே.

௪

உறவ னுயலிறைந் துள்ளங் குளிரப்பவன
இறைவ னாகிநின் றெண்ணிறைந் தானவன

நறவ நாளும் பொழி நிறு நள்ளாறன
மறவ னுய்ப்பனறிப் பினசென்ற மாயமே.

நு

செக்க ரங்கழி செஞ்சுடாச் சேரதியா
நக்க ரங்கா வாராதநள் ளாறனா
வக்க ரன்னுயிர் வவவிய மாயற்குச
சக்க ரமமருள் செப்த சதுடே.

சு

வஞ்ச நஞ்சிற பொல்கின்ற கண்டத்தா
விஞ்சை யிறசெவ்வப் பாகைக்கு வேந்தனா
வஞ்ச நெஞ்சத் தவாகு உழிகொடா
நஞ்ச நெஞ்சாக கருளுநள ளாறனே

எ

அல்ல நென்று மலக்கரு ளாயின
சொல்ல நென்றுசொல் லாமறைச சேதியான
வல்ல நென்றுமவல லாவுளம மிக்கவா
நல்ல நென்றுமநல லாககுநள் ளாறனே.

அ

பாம்ப ணைப்பளளி கொண்ட பரமனும்
பூம்ப ணைப்பொலி கின்ற புராணனும்
தாமப ணிந்தளப பொண்ணுத் தனித்தழல்
நாமப ணிந்தடி போற்றுநள ளாறனே.

க

இலங்கை மன்ன னிருபது தோளிற்
மலங்க மாலவரை மேல்விரல் வைத்தவா
நலங்கொள் நீற்றாநள் ளாறரை நாடொறும்
வலங்கொள் வாவினே யாயின மாபுமே.

க௦

திருச்சிறறமபலம

திருக்கருவிலிக்கொட்டிட்டுடை - திருக்குறுந்தோகை

திருச்சிறறமபலம

மட்டிட் டகுழ லார்சுழ லிலவலைப்
பட்டிட் மெயங் கிப்பரி யாதுநீர்
கட்டிட் டவினை போகக கருவிலிக்
கொட்டிட் டைபுறை வானகழல கூடுமே.

க

ஞாலம் மல்கு மனிதர்காள் நாடொறும்
ஏல மாமல ரோழில கொண்டுநீ
கால ஞர்வரு தனமுன கருவிலிக
கோல வார்பொழிற் கொட்டிட்டை சோமினே. ௨

படக மாயின பேசப் பறைந்துநீ
மடகு மாநீனை யாதே மலாகொடு
கடகை சோசடை யானறன கருவிலிக
கொடகு வார்பொழிற் கொட்டிட்டை சோமினே. ௩

வாடி நீர்வருந் தாதே மனிதர்காள்
வேட ஞய்விச யற்குள் செய்தவெண்
காட ஞருறை கினை கருவிலிக
கோடு நீள்பொழிற் கொட்டிட்டை சோமினே. ௪

உயயு மாறிது கேணமி னுலகத்தீர்
பைகொள பார்பரை யானபடை யார்மழுக்
கைப் ஞனுறை கினை கருவிலிக
கொய்கொள் பூம்பொழிற் கொட்டிட்டை சோமினே. ௫

ஆர வும்அவ லததழுந் தாதுநீ
தோறந் தீயொடு நீர்நிலந் துவெளி
காற்றுமாகிந்ந ருனறன கருவிலிக
கூற்றந் காயநதவன கொட்டிட்டை சோமினே. ௬

நில்லா வாழ்வு நிலைபெறு மெனறெண்ணிப்
பொல்லா வாறு செயப்புரி யாதுநீ
கல்லா ரும்மதில சூழ்தண் கருவிலிக்
கொல்லே றாபவன கொட்டிட்டை சோமினே. ௭

பிணிதத னொய்ப்பிற விபபிரி வெய்துமா
றுணாத்த லாமிது கேணமி னுருத்திர
கணத்தி ஞர்நொழு தேத்துந் கருவிலிக்
குணத்தி ஞனுறை கொட்டிட்டை சோமினே. ௮

நமபு வீரிது கேணமின கள்ளொடொறும்
எமபி ரானென நிமையவ ரேத்துமே

கம்ப னுருறை கினற கருவிலிக
கொம்ப னுர்பயில் கொட்டிட்டை சேர்மினே. க

பாரு ளீரிது கேண்மின பருவரை
பேரு மாறெடுத தானை யடாததவன
கார்கொள் நீவயல் சூழ்தண கருவிலிக்
கூர்கொள் வேலினன கொட்டிட்டை சேர்மினே. கச

திருச்சிறந்தம்பலம்

திருக்கொண்டிச்சுரம் - திருக்குறுந்தோகை

திருச்சிறந்தம்பலம்

கண்ட பேச்சினிற கானைய தங்கனபால்
மண்டி யேச்சுணும மாதரைச சேராதே
சண்டி யீச்சுர வர்க்கருள செயதவக
கொண்டி யீச்சுர வனகழல் கூறுமே. க

சுற்ற முந்துணை நனமட வானொடு
பெற்ற மக்களும பேண லொழிந்தனா
குற்ற மிழ்கழ்க கொண்டிச சுரவனா
பற்ற லாலொரு பற்றுமற றிலையே. உ

மாடு தானது வில்லெனின மாநாடா
பாடு தான செல்வா ரில்லபன மாலையாற
கூட நீர்சென்று கொண்டிச் சுரவனைப
பாடு மினபர லோகத் திருத்துமே. ங

தநதை தாயொடு தார மெனுந்தளைப்
பநதம் ஆங்குறுத துப்பயில் வெய்திய
கொந்த விழ்பொழிற கொண்டிச் சுரவனைச்
சின்தை செய்மின அவனடி சேரவே. ச

கேளு மின்இள மைய்யது கேடுவந
தீளை யோடிரு மல்லது எய்தனமுன
கோள ராவணி கொண்டிச சுரவனை
நாளு மேத்தித் தொழமின நனகாகுமே. இ

வெம்பு நோயும் இடரும வெறுமையும்
அனப முந்திய ரும்மெனுஞ் சூழ்வினை
கொம்ப ஞாபயில கொண்டிச் சரவனைப்
எம்பி ரானென வல்லவாக கில்லையே.

சு

அல்ல லோடரு நோயி லழுந்திரீர்
செல்லு மாநினை யாதே கனைஞரால்
கொல்ல யேறுடைக கொண்டிச் சரவனை
வல்ல வாறு தொழ்வினை மாபுமே.

எ

நாறு சாந்தணி நனமுலை மெனமொழி
மாறி லாமலை மங்கையொரா பாகமாக
கூட னுருறை கொண்டிச் சரநினைந
தூறு வார்தமக கூனமொன நில்லையே.

அ

அயிலார் அம்பெரி மேருவில் லாகவே
எயிலா ரும்பொடி யாய்விழ எய்தவன
சூயிலா ரும்பொழிற் கொண்டிச் சரவனைப்
பயில்வா ரும்பெரு மைபெறும் பாலரே.

க

நிலையி ஞாவரை நினறெடுத் தானறனை
மலையி ஞைடர்த் துவிறல் வாட்டினான
சூலையி ஞர்பொழில் கொண்டிச் சரவனைத்
தலையி ஞல்வணங் கத்தவ மாருமே.

க௦

திருச்சிறறம்பலம்

திருவிசயமங்கை - திருக்குறுந்தோகை

திருச்சிறறம்பலம்

ஞ்சையும் அங்கையிற் கோசக முங்கொண்டவவ
வசையின மங்கல வாசகா வாழ்த்தவே
இசைய மங்கைபுந் தானுமொன றாயினான்
விசைய மங்கைபுள வேதியன காண்மினே.

க

ஆதி நாத னடல்விடை மேலமா
பூத நாதன புலியத் ளாடையன

வேத நாதன விசயமங் கைப்பள்ளான
பாத மோதவல் லார்க்கிலலை பாவமே. ௨

கொள்ளி டககரைக கோவந்த புத்தூரில்
வெள்வி டைக்கருள செய்விச யமங்கை
உள்ளி டத்துறை கினற வருத்தின
கிள்ளி டத்தலை யற்ற தயனுக்கே. ௩

திசையு மெங்குங் குலங்கத் திரிபரம்
அசைய அங்கெய்திட் பாரழ லாட்டினுன
விசைய மங்கை விருத்தன புறத்தடி
விசையின மங்கி விழுந்தனன காலனே. ௪

பொள்ள லாககை யகத்திலைம பூதங்கள்
கள்ள மாககிக கலககிய காரிருள
விள்ள லாககி விசயமங் கைப்பிரான
உள்ளம நோக்கியென னுள்ளுள் உறையுமே. ௫

கொலலை யேறறுக கொடியொடு பொனமலை
வில்லை யேறறுடை யானவிச யமங்கைச
செலவ போற்றியென பாருக்குத் தென்திசை
எல்லை யேற்றலு மினசொலு மாருமே. ௬

கண்பல உககக் கபாலம்அங் கைககொண்டு
உண்ப லிககுழ லுத்தம னுள்ளொளி
வெண்பி றைககண்ணி யானவிச யமங்கை
நண்ப னைத்தொழப் பெற்றது நனமையே. ௭

பாண்டு வினமகன பார்த்தன பணிசெய்து
வேண்டும் நல்வரங் கொள்விச யமங்கை
ஆண்ட வனனடி யேநினைந் தாசையால்
காண்ட லேகருத் தாகி யிருப்பனே. ௮

வந்து கேண்மின மயல்தீர் மனிதர்காள்
வெந்த நீற்றன விசயமங் கைப்பிரான
சிந்தை யால்நினை வார்களைச் சிக்கெனப்
பந்து வாக்கி உய்யக்கொளுங் காண்மினே. ௯

இலங்கை வேந்த னிருபது தோளிற
விலங்கல் சேர்விர லானவிச யமங்கை
வலஞ்செய் வாராகனும் வாழ்த்திசைப பார்க்கும்
நலஞ்செய் வாரவா நன்னெறி நாடியே.

க௦

திருச்சிற்றம்பலம்

திருநீலக்குடி - திருக்குறுந்தோகை

திருச்சிற்றம்பலம்

வைத்த மாமே மனைவியும் மககளீர
செத்த போது செறியா பிறிவதே
நித்த நீலக் குடியர னெங்கினே
சித்த மாகிற் சிவகதி சோதிரே.

சு

செய்ய மேனியன தேனெடு பால்தயிர
நெய்ய தாடிய நீலக் குடியரன்
மைய லாய்மற வாமனத் தாக்கெலாம்
கையி லாமல கககளி யொக்குமே.

உ

ஆற்ற நீள்சடை ஆயிழை யாளொரு
கூற்றன மேனியிற் கோலம் தாகிய
நீற்றன நீலக் குடியுடை யானடி
போற்றி னாரிடர் போக்கும் புரிதனே.

ந

நாலு வேதியாக் கினனருள் நன்னிழல்
ஆலன் ஆலநஞ் சுண்டகண் டத்தமர்
நீலன நீலக் குடியுறை நின்மலன
கால னொயிர் போக்கிய காலனே.

சு

நேச நீலக் குடியர னெயென
நீச ராய்நெடு மால்செய்த மாயத்தால
நச னொசரம் எய்ய எரிந்துபோய்
நாச மானா திரிபுர நாதரே.

ரு

கொன்றை சூடியைக் குன்ற மகளொடும்
நின்ற நீலக் குடியர னெயெனீர

எனறும் வாழ்வுகந் தேயிறு மாகருநீ
பொன்றும் போது துமக்கறி வொண்ணுமே. ஈ

கல்வி னோடெனைப் பூட்டி யமண்கையா
ஒலலை நீர்புக தூக்கவென வாக்கினால்
நெல்லு நீளவயல நீலக குடியரன
நல்ல நாமம் நவிறிநீயந் தேனனறே. ன

அழகி யோமினே யோமெனு மாகையால்
ஒழுதி ஆவி புடல்விடு முன்னமே
நிழல தாபொழில் நீலக குடியரன
கழல்கொள சேவடி கைதொழு தயம்மினே. அ

கற்றைச செஞ்சடைக காங்கநீர் வெண்திங்கள்
பற்றிப் பாம்புடன் வைத்த பராபரன்
நெற்றிக கண்ணுடை நீலக் குடியரன
சுற்றித் தேவா தொழுங்கழற் சோதியே. க

தருக்கி வெறபது தாங்கிய வீங்குதோள்
அரக்க னொரு லாங்கொ விரலினால்
நெரித்து நீலக் குடியரன பின்னையும்
இரக்க மாயருள செய்தன னெனபரே. க0

திருச்சிற்றம்பலம்

திருமங்கலக்குடி - திருக்குறுந்தோகை

திருச்சிற்றம்பலம்

தங்க லப்பிய தக்கன பெருவேள்வி
அங்க லக்கழித் தாராருள் செய்தவன்
கொங்க லாக்குழல் கொம்பின யாளொடு
மங்க லக்குடி மேய மணானே. க

காவி ரியின வடகரைக காண்தரு
மாவிரி யும்பொ ழில்மங் கலக்குடித்
தேவ ரியும்பி ரமனுந் தேடொணுத்
தூவெ ரிச்சுடர்ச் சோதியுட் சோதியே. உ

மங்க லக்குடி யீசனை மாகாளி
வெங்க திரச்செல்வன விண்ணொடு மண்ணும்நேர்
சங்கு சககர தாரி சதாமுகன
அங்க கத்திய னுமமர்ச்சித் தாரன்றே. ந

மஞ்சன் வாகடல் சூழ்மங் கலக்குடி
நஞ்ச மாரமு தாக நயந்துகொண்
டஞ்ச மாட லமர்ந்தடி யேனுடை
நெஞ்ச மாலய மாக்கொண்டு நின்றதே. ஈ

செல்வம் மல்கு திருமங் கலக்குடி
செல்வம் மல்கு சிவரிய மத்தராய்ச்
செல்வம் மல்கு செழுமறை யோடொழிச்
செல்வன தேவியொடு நிகழித் கோயிலே. னு

மன்னு சீமங் கலக்குடி மனனிய
பின்னு வாசடைப் பிஞ்ஞகன தன்பெயர்
உன்னு வாரு முரைக்கவல் லாகளும்
துன்னு வார்நன நெறிதொடா வெய்தவே. சு

மாத ரார்மரு வும்மங் கலக்குடி
ஆதி நாயகன அண்டாகள் நாயகன்
வேத நாயகன வேதியா நாயகன
பூத நாயகன புண்ணிய மூத்தியே. எ

வண்டு சோபொழில் சூழ்மங் கலக்குடி
விண்ட தாதையைத் தாளற வீசிய
சண்ட நாயக னுக்கருள் செய்தவன
துண்ட மாமதி சூடிய சோதியே. அ

கூச வாரலர் குண்டர் குணமிலா
நேச மேது மிலாதவர் நீசர்கள்
மாசா பால்மங் கலக்குடி மேவிய
ஈசன் வேறு படுக்கவுய்ந் தேனன்றே. க

மங்க லக்குடி யானகயி லேம்மலை
அங்க லைத்தெடுக குற்ற அரக்கர்கோன்
தனக ரதொடு தாள்தலை தோள்தகர்ந்
தங்க லைத்தழு தய்ந்தனன் தானன்றே. க௦

திருச்சிறுதம்பலம்

திருஎறும்பியூர் - திருக்குறுந்தோகை

திருச்சிறற்பலம்

விரும்பி யூறு விடேல்மட நெஞ்சமே
கருமபி னூறலகண் டாயகலந் தாக்ககன
இருமபி னூறல ருத்தேதா வெண்தலை
எறுமபி யூர்மலை யானெங்க ளீசனே.

க

பிறங்கு செஞ்சடைப பிஞ்ஞகன பேணுசீர்க்
கறங்கு பூத கண்முடைக கண்ணுதல்
நறுங்கு ழல்மட வானொடு நாடொறும்
எறும்பி யூர்மலை யானெங்க ளீசனே.

உ

மருந்து வானவர் தானவாக கிண்சுவை
புரிந்த புனசடைப் புண்ணியன கண்ணுதல்
பொருந்து பூணமுலை மககைநல் லாடொடும்
எறுமபி யூர்மலை யானெங்க ளீசனே.

ங

நிறங்கொள கண்டத்து நினமலன எம்மிறை
மறங்கொள் வேல்கண்ணி வாள்நுதல் பாகமாய
அறம்பு ரிந்தருள செய்தவெம் அங்கணன
எறும்பி யூர்மலை யானெங்க ளீசனே.

ச

நறுமபொன நாண்மலர்க கொனறையும் நாகமும
துறம்பு செஞ்சடைத தூமதி வைத்துவான
உறும்பொன் மால்வரைப் பேதையோ றோதொறும்
எறும்பி யூர்மலை யானெங்க ளீசனே.

ரு

கறும்பி யூர்வன ஐந்துள காயத்தில்
திறம்பி யூர்வன மறறும் பலவுள
குறம்பி யூர்வதோர் கூட்டகத் திட்டெனை
எறும்பி யூரான் செய்த இயற்கையே.

ஈ

மறந்து மற்றிது பேரிடர் நாடொறும்
திறம்பி நீநினை யேல்மட நெஞ்சமே
புறஞ்செய் கோலக் குரம்பையி விட்டெனை
எறும்பி யூரான் செய்த வியற்கையே.

எ

இனப மும்பிறப் பும்மிறப் பினனெடு
அனப மும்முட னேவைத்த சோதியான
அனப னேயா னேயென றாறறுவாக
கினப னொரு மெறும்பியூ ரீசனே.

அ

கண்ணி றைந்த கனபவ ளத்திரள்
விண்ணி றைந்த விரிசுடாச சோதியான்
உள்நி றைந்துரு வாயுயி ராயவன
எண்ணி றைந்த வெறும்பியூ ரீசனே.

க

நிறங்கொள் மால்வரை ஊனறி யெடுத்தலும்
நறுங்கு ழல்மட வாள்நடுக கெய்திட
மறங்கொள் வாளரக் கனவலி வாட்டினான
எறும்பி யூமலை யெம்மிறை காண்மினே.

க0

திருச்சிற்றம்பலம்

திருக்குரக்குக்கா - திருக்குறுந்தோகை

திருச்சிற்றம்பலம்

மரக்கொக் காமென வாய்விட் டலறிநீர்
சரக்குக காவித் திரிந்தய ராதுகால்
பரக்குக காவிரி நீரலைக் குங்கரைக்
குரக்குக காவடை யக்கெடுங் குற்றமே.

க

கட்டா நேகழி காவிரி பாய்வயல
கொட்டா நேபுன லூறு குரக்குக்கா
முட்டா றுஅடி யேத்த முயல்பவர்க்
கிட்டா றுஇட ரோட எடுக்குமே.

உ

கைய னேத்துங் கலந்தெழு காவிரி
செய்ய னேத்திலுஞ் சென்றிடுஞ் செம்புனல்
கொய்ய னேத்துங் கொணருங் குரக்குக்கா
ஐய னேத்தொழு வார்க்கல்ல விலலையே.

ந

மிக்க னேத்துத் திசையும் அருவிகள்
புக்குக காவிரி போந்த புனற்கரை

கொக்கி னம்பயில் சோலை குருக்குகா
நக்க னைநவில் வாவினை நாசமே.

சு

விட்டு வெள்ளம் விரிந்தெழு காவிரி
இட்ட நீரைய லெகும் பாநதிடக
கொட்ட மாழுழ வோங்கு குருக்குகா
இட்ட மாயிருப் பாககிட நிலையே.

நி

மேலை வானவ ரோடு விரிகடல்
மாலும் நானமுக னாலும் அளப்பொணுக
கோல மாளிகைக கோயில் குருக்குகாப
பால ராய்ததிரி வாககில்லை பாவமே.

சு

ஆல நீழ லமாந்த அழகனா
கால னையுதை கொண்ட கருத்தனா
கோல மஞ்ஞை ளாலுங் குருக்குகாப்
பால நுகருள் செயவா பரிவொடே.

எ

செக்க ரங்கெழு செஞ்சுடர்ச சோதியார
அக்க ரையரெம் மாதி புராணனா
கொக்கி னமையல சேருங் குருக்குகா
நக்க னைத்தொழ நமவினை நாசமே.

அ

உருகி யூனகுழைந் தேத்தி யெழுமினரீ
கரிய கண்டன கழலடி தனனையே
குரவ னஞ்செழுங் கோயில் குருக்குகா
இரவு மெல்லியு மேதகித் தொழும்னே.

க

இரக்க மினறி மலையெடுத் தானமுடி
உரத்தை யொல்க அடாத்தா னுறையிடம
குருக்கி னங்குதி கொளளுங் குருக்குகா
வராத னைப்பெற வானுல காள்வரே.

க0

திருச்சிற்றம்பலம்

திருக்காணூர் - திருக்குறந்தொகை

திருச்சிறறம்பலம்

திருவின நாதனுஞ் செமமலா மேலுறை
உருவ பைல கத்தி னுயிரககெலாம்
கருவ னாகி முளைத்தவன காணூரில்
பரம னாய பரஞ்சடா காண்மினே.

க

பெண்டிர் மககள் பெருந்துணை நனனிதி
உண்டின நேயெனறு கவனமி னேழைகள்
கண்டு கொண்மினரீ காணூர் முளையினப்
புண்ட ரீகப் பொதும்பி லொதுங்கியே.

உ

தாயத் தாாதமா நலநிதி யென்னுமம்
மாயத் தேகிடந் திட்டு மயங்கிடேல்
காயத் தேயுளன காணூர் முளையினே
வாயத் தால்வணங் கோவின மாயவே.

ந

குறியில் நின்றுண்டு கூறையி லாச்சமண்
நெறியை விட்டு நிறைகழல் பற்றினேன
அறிப லுற்றிரேல காணூர் முளையவன
செறிவு செயதிட் டிருப்பதென சிந்தையே.

ச

பொத்தல் மண்சவர்ப் பொலலாக் குரமபையை
மெய்தத னெனறு வியநதிட லேழைகள்
சித்தா பத்தாகள சோதிருக காணூரில்
அத்தன பாதம் அடைதல் கருமமே.

ரு

கல்வி ஞானக் கலைப்பொரு ளாயவன
செலவம் மல்கு திருக்காணூ ரீசனை
எல்லி யும்பக லும்மிசை வானவா
சொல்லி டூநுந் துயரங் கள்தீரவே.

கா

ரீரும் பாரும நெருப்பும் அருக்கனும்
காரும் மாருதங் காணூர் முளைத்தவன
சோவு மொன்றறி யாது திசைதிசை
ஓர்வு மெனறில ரோடித திரிவரே.

எ

ஓமத் தோடயன மாலநி யாவணம்
வீமப் பேரொளி யாய வ்ழுப்பொருள்
காமற் காய்ந்தவன காணார் முளைத்தவன்
சேமத் தாலிருப் பாவதென சிந்தையே.

அ-க

வனனி கொன்றை யெருக்கணிந் தானமலை
உனனி யேசென ரெடுத்தவ னெண்திறல்
தனனை வீழத் தனிவிரல வைத்தவன
கனனி மாமதிற் காணூக கருத்தனே.

க௦

திருச்சிறற்பலம்

திருச்சேறை - திருக்குறுந்தோகை

திருச்சிறற்பலம்

பூரி யாவரும் புண்ணியம் பொய்கெடும்
கூரி தாய் அறிவுகை கூடிடும்
சீரி யாபயில சேறையுட் செந்நெறி
நாரி பாகனறன நாம நவிலவே.

க

என்ன மாதவஞ் செய்தனை நெஞ்சமே
மினனு வாராசடை வேத வ்ழுடபொருள்
செந்நெ லாவயற் சேறையுட் செந்நெறி
மனனு சொதிநம பாலடந்து வைகவே.

உ

பிறப்பு மூப்புப் பெரும்பசி வானபிணி
இறப்பு நீங்கியிங் கினபமவந் தெய்திடும்
சிறப்பா சேறையுட் செந்நெறி யானகழல்
மறப்ப தினறி மனத்தினுள் வைக்கவே.

ந

மாடு தேடி மயக்கினில் வீழ்ந்துநீர்
ஒடி யெய்த்தும் பயனிலை ஊமாகாள்
சேடர் வாழ்சேறைச செந்நெறி மேவிய
ஆட லானதன அடியடைந் துய்ம்மினே.

ச

எண்ணி நாளுந் எரியயிற கூற்றுவன
சூண்டுணை தோன்றிற தூரகும் வழிகண்டேன

திண்ணன சேறைத் திருசசெந் நெறியுறை
அண்ண லாருளா அஞ்சுவ தென்னுககே.

தி

தப்பி!வானந் தரணிகம் பிக்கிலென
ஒப்பில் வேந்தா ஒருங்குடன சீறிலென
செப்ப மாஞ்சேறைச் செந்நெறி மேவிய
அப்ப னாருளா அஞ்சுவ தென்னுககே.

சு

வைத்த மாடும மடந்தைநல் லாகளும்
ஒத்தொவ் வாதவுற றார்களு மெனசெய்வா
சித்தர் சேறைத் திருசசெந் நெறியுறை
அத்தா தாமுள ரஞ்சுவ தென்னுககே.

எ

குலங்க ளெனசெய்வ குற்றங்க ளெனசெய்வ
துலங்கி நீரின்று சோநதிடல் நெஞ்சமே
துலங்கு சேறையிற் செந்நெறி மேவிய
அலங்க னாருள ரஞ்சுவ தென்னுககே.

அ

பழகி னுலவரும பண்ணு சுற்றமும்
விழவி டாவிடில் வேண்டிய எய்தொண
திகழ்கொள சேறையிற் செந்நெறி மேவிய
அழக னாருள ரஞ்சுவ தென்னுககே.

க

பொருந்து நீண்மலை யைப்பிடித் தேந்தினுன
உருந்த ஐனறி மலரடி வாங்கினுன
திருந்து சேறையிற் செந்நெறி மேவியங்
கிருந்த சோதியென பார்க்கிட ரிலலையே.

க௦

திருச்சிறற்றம்பலம்

திருக்கோடிகா - திருக்குறந்தோகை

திருச்சிறற்றம்பலம்

சங்கு லாமுனகைத் தையலோ பாகத்தன
வெங்கு லாமத வேழம் வெகுண்டவன
கொங்கு லாமபொழிற் கோடிகா வாவென
எங்கி லாததோ ரினபமவந் தெய்துமே.

க

வாடி வாழ்வதென னாவது மாதர்பால்
ஓடி வாழ்வின டுள்கிரீ நாடொறும்

கோடி காவனைக் கூற்றேற் கூறினென
பாடி காவலிற் பட்டுக் கழித்தே.

உ

முல்லை நனமுறு உல்லுமை பங்கனா
தில்லை யமபலத தில்லுரை செல்வனா
கொல்லை யேற்றினா கோடிகா வாடுவன்றங்
கொல்லை யேத்துவாக கூனமொன றில்லையே.

ங

நாவ ளமபெறு மாழமந் நன்னுதல்
ஆம ளஞ்சொல்லி யனபுசெ யினஅலால்
கோம ளஞ்சடைக் கோடிகா வாடுவன
ஏவ ளினறெனா பேசமவ டேழையே.

ச

வீறு தானபெறு வாகில ராகிலும்
நாறு பூங்கொணறை தானமிக நல்கானேல்
கூறு வேனகோடி காவுளா பெனறுமால்
ஏறு வேனநுமமா லேசப் படுவதே.

ஞ

நாடி நாரணன நானமுகன வானவர்
தேடி யேசந வந்தொரி யாததோர
கோடி காவனைக் கூறாத நானெலாம்
பாடி காவலிற் பட்டுக் கழிபடே.

க-எ-அ-க

வரங்க ளால்வரை யையெடுத்த தானற்றை
அரங்க ஆனறி யருளசெய்த அப்பனூர
குரங்கு சோபொழிற் கோடிகா வாடுவன
இரங்கு வேனமனத் தேதங்கள் தீரவே.

கௌ

திருச்சிற்றம்பலம்

திருப்புள்ளிருக்குவேனார் - திருக்குறுந்தொகை

திருச்சிற்றம்பலம்

வெள்ளெ ருக்கா உம்விர வுஞ்சடைப்
புள்ளி ருக்குவே னாரான பொற்கழல்
உள்ளிருக்கு முணாச்சியில் லாதவா
நள்ளி ருப்பா நாகக் குழியிலே.

மாற்ற மொன்றறி யீர்மனை வாழ்க்கைபோய்க்
கூறறம் வந்துமைக கொள்வதன முன்னமே
போற்ற வல்லீரேற் புள்ளிருக்கு வேனூர்
சீற்ற மாயின தேய்ந்ததுங் காண்மினே.

உ

அரும றையனை ஆனோடு பெண்ணனைக
கருவி டம்மிக வுண்டவெங் கண்டனைப்
புரிவெண் தூலனைப் புள்ளிருக்கு வேனூர்
உருகி நைபவ ருள்ளு குளிருமே.

ந

தன்னு ருவை யொருவாக கறிவொணு
மின்னு ருவனை மேனிவெண நீற்றனைப்
பொன்னு ருவனைப் புள்ளிருக்கு வேனூர்
எனன உல்லவாக கிலை யிடாகளே.

ச

செங்கண் மால்பிர மறகும அறிவொணு
அங்கி யினனுரு வாகி யழலவதோ
பொங்க ரவனைப் புள்ளிருக்கு வேனூர்
மங்கை பாகனை வாழ்த்த உருமினபே.

ரு

குற்ற மில்லியைக கோலச் சிலையினால்
செற்ற வுபுராஞ் செந்தழ லாககியைப்
புற்ற ரவனைப் புள்ளிருக்கு வேனூர்
பற்ற வல்லவா பாவம் பறையுமே.

சு

கையி னோடுகால கட்டி யுமொரலாம
ஐயன வீடின னெனபதன முன்னம்நீர்
பொய்யி லாஅரன புள்ளிருக்கு வேனூர்
மையு லாவிய கண்டனை வாழ்த்துமே.

எ

உள்ள முள்கி புகந்து சிவனென்று
மெள்ள வுள்க வினைகெடு மெய்மமையே
புள்ளி னாபணி புள்ளிருக்கு வேனூர்
வள்ளல் பாதம் வணங்கித் தொழுமினே.

அ-க

அரக்க னாதலை பதது மழிதா
நெருக்கி மாமலாப் பாதம் நிறுவிய
பொருப்ப னொருநை புள்ளிருக்கு வேனூர்
விரும்பி னாலதொழு வாவியை வீடுமே.

க0

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருஅன்பிலாலந்துறை - திருச்சிற்றம்பலம்

திருச்சிற்றம்பலம்

வானஞ் சோமதி சூடிய மைந்தனை
நீநெஞ் சேகெடு வாய்நனை கிறதலை
ஆனஞ் சாடியை யனபிலா லந்துறை
கோனஞ் செலவனைக் கூறிட கிற்றியே.

க

காரணத்தா கருத்தா கபாலியா
வாரணத்தாரி போத்த மனாளாரா
ஆரணப்பொரு ளனபிலா லந்துறை
நாரணற்கரி யானொரு நம்பியே.

உ

அனபின ஆனஞ்ச மைந்தட னாடிய
எனபின ஆனை யரித்துக் களைந்தனை
அனபி லானையம் மாணையள் னாறிய
அனபி னுல்கினைந தாரிந் தாகனே.

ந

சங்கை யுள்ளதுஞ் சாவது மெய்யுடை
பங்க னாடி பாவியேன நானும்ய
அங்க ணனெனதை யனபிலா லந்துறை
செங்க னாடிச் சேரவும் உல்லனே

ச

கொக்கிறகா குளிரமதிச சென்னியா
மிக்க ரக்கா புரமெரி செய்தவா
அக்க ரையின ரனபிலா லந்துறை
நககு ருவரும நமமை யறிவரே.

ரு

வெள்ள முள்ள விரிசடை நந்தியைக்
கள்ள முள்ள மனத்தவா காண்கிலா
அள்ள லாவாய லனபிலா லந்துறை
உள்ள வாறறி யாரசில னுமரே.

சு

பிறவி மாயப் பிணக்கி லழுந்தினும்
உறவெ லாஞ்சிந்தித் துனனி உகயாதே
அறவ் னெம்பிரா னனபிலா லந்துறை
மறவா தேதொழு தேத்தி உணங்குமே.

எ

நுணங்கு நூலயன மாலு' மிருவரும்
பிணங்கி யெங்குந் திரிந்தெய்த்துங் காண்கிலா
அணங்கு நெம்பிரா னனபிலா லந்துறை
வணங்கும் நும்வினை மாய்ந்தறும் வண்ணமே.

அ

பொய்யெ லாழுரைக் குஞ்சமண் சாககியக
கையன மாருரை கேளா தெழுமினோ
ஐய நெம்பிரா னனபிலா லந்துறை
மெய்யன சேவடி யேத்தவா மெய்யரே.

க

இலங்கை வேந்த னிருபது தோளிற்று
மலங்க மாமலை மேல்விரல் வைத்தவன
அலங்க லெம்பிரா னனபிலா லந்துறை
வலங்கொள வாரைவா னோர்வலங் கொள்வரே.

க0

திருச்சிறறம்பலம்

திருப்பாண்டிக்கொடுமுடி - திருக்குறுந்தோகை

திருச்சிறறம்பலம்

சிட்ட னேச்சிவ னேச்செழுஞ் சோதியை
அட்ட மூர்த்தியை ஆல நிழலமர்
பட்ட னேத்திருப் பாண்டிக கொடுமுடி
நட்ட னேத்தொழ நமவினை நாசமே.

க

பிரமன மாலறி யாத பெருமையன
தரும மாகிய தத்துவ நெம்பிரான
பரம னொருறை பாண்டிக கொடுமுடி
கரும மாகத் தொழுமட நெஞ்சமே.

உ

ஊச லாளல்லள் ஒண்கழ லாளல்லள்
தேச மாந்திருப் பாண்டிக கொடுமுடி
சச னேயெனு மித்தனை யல்லது
பேசு மாறறி யாளொரு பேதையே.

ங

தூண்டி யசுடா போலொககுஞ் சோதியான
காண்ட லுமெளி யனனடி யாகட்குப்

பாண்டிக் கொடுமுடி மேய பாமனைக்
காண்டு மெனபவாக கேட்க கருத்தொனா.

ச

நெருக்கி யம்முடி நினறிசை வானவா
இருக்கொ டும்பணிந் தேத்த விருந்தன
திருக்கொ டும்முடி யெனறலுந் தீவினைக்
கருக்கெ டும்மிது கைகண்ட யோகமே. ௩-௬-௭-௮-௯-௧௦

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவான்மியூ - திருச்சிற்றம்பலம்

திருச்சிற்றம்பலம்

விண்ட மாமலா கொண்டு விரைந்துநீர்
அண்ட நாயகன தன்னடி சூழ்மினகர்
பண்டு நீர்செய்த பாடம பறைந்திடம
வண்டு சோபொழில் வானமியூ ரீசனே. ௧

பொருளுஞ் சுற்றமும் பொய்ம்மைடம் விட்டுநீர்
மருளும் மாந்தரை மாறறி மயக்கறுத்
தருளு மாவல்ல ஆதியா யெனறலும
மருள றுத்திடம வானமியூ ரீசனே. ௨

மந்த மாகிய சிந்தை மயக்கறுத்
தந்த மிலகுணத் தானை யடைந்துநின்
றெந்தை யீசனென நேத்திட உலலிரோல்
வந்து நினறிடும் வான்மியூ ரீசனே. ௩

உள்ள முள்கலந் தேத்தவல் லாக்கலால்
கள்ள முள்ளவ ருக்கருள் வானஅலன்
வெள்ள மும்மர வும்விர வஞ்சடை
வள்ள லாகிய வான்மியூ ரீசனே. ௪

படங்கொள் பாம்பரைப் பால்மதி சூடியை
வடங்கொள் மென்முலை மாதொரு கூற்றைத்
தொடர்ந்து நின்று தொழுதெழு வார்வினை
மடங்க நினறிடும் வானமியூ ரீசனே. ௫

நெஞ்சி லேவா நினைக்க நினைக்குறார்
பஞ்சின் மெல்லடி யாளுமை பங்கவென
நஞ்சி நான்மலா தூவி யழுதிரேல்!
வஞ்சந தீர்த்திடும் வானமியூ ரீசனே.

௬

நுணங்கு தூலயன மாலு மறிகிலாக
குணங்கள் தானபா விககுறைந் துக்கவர்
சுணங்கு பூண்முலை தூமொழி யாரவா
உணங்க நின்றிடும் வானமியூ ரீசனே.

௭

ஆதி டும்மா ஞாயன மாலுமாய்ப்
பாதி பெண்ணுரு வாய பரமனென
ரோதி யுள்குழைந் தேத்தடல் லாரவா
வாதை தீர்த்திடும் வானமியூ ரீசனே.

௮

ஒட்டை மாடத்தி லொன்பது வாசலும்
காட்டில் வேவதன முன்னங் கழலடி
நாட்டி நான்மலா தூவி டுஞ்செயில்
வாட்டந் தீர்த்திடும் வானமியூ ரீசனே.

௯

பார மாக மலையெடுத் தானறனைச
சீர மாகத் திருவிர லானறினா
ஆர்வ மாக அழைத்தவ னேத்தலும்
வார மாயினன வானமியூ ரீசனே.

௧௦

திருச்சிற்றம்பலம்

திருநாகைக்காரோணம் - திருக்குறுந்தோகை

திருச்சிற்றம்பலம்

பாணத் தால்மதின மூன்று மெரித்தவன்
பூணத் தானா வாமை பொறுத்தவன்
காணத் தானினி யான்கடல் நாகைக்கா
ரோணத் தானென நம்வினை யோயுமே.

௧

வண்ட லம்பிய வார்சடை யீசனை
விண்த லம்பணிந் தேத்தும் விகிர்தனைக்

கண்ட லங்கமழ் நாகைக்கா ரோணனைக்
கண்ட லும்வினை யான கழலுமே.

௨

புனையும் மாமலா கொண்டு புரிசடை
நனையும் மாமலா சூடிய நம்பனைக்
கனையும் வாகடல் நாகைக்கா ரோணனை
நினைய வேவினை யாயின நீநருமே.

௩

கொல்ல மால்விடை யேறிய கோவினை
எல்லி மாநட மாடு மிறைவனைக்
கல்லி னாமதில் நாகைக்கா ரோணனைச்
சொல்ல வேவினை யானவை சொருமே.

௪

மெய்ய னைவிடை யூதியை வெண்மழை
கைய னைக்கடல் நாகைக்கா ரோணனை
மைய னுக்கிய கண்டனை வானவர்
ஐய னைத்தொழு டாககல்ல வில்லையே.

௫

அலங்கல் சோசடை யாதிபு ராணனை
விலங்கல் மெல்லியல் பாகம் விருப்பனைக்
கலங்கல் சோகடல் நாகைக்கா ரோணனை
வலங்கொள் வாரவினை யாயின மாயுமே.

௬

சினங்கொள் மால்கரி சீறிய ஏறினை
இனங்கொள் வானவ ரேத்திய வீசனைக்
கனங்கொள் மாமதில் நாகைக்கா ரோணனை
மனங்கொள் வார்வினை யாயின மாயுமே.

௭

அந்த மில்புக ழாயிழை யாபணிந்
தெந்தை வீசனென் றேத்து மிறைவனைக்
கந்த வாரொழில் நாகைக்கா ரோணனைச்
சந்தை செய்யக் கெடுத்துயர் திண்ணமே.

௮

கருவ னைக்கடல் நாகைக்கா ரோணனை
இருவ ருக்கறி வெண்ணு இறைவனை
ஒருவ னையுண ராபுர மூனறெய்த
செருவ னைத்தொழத் தீவினை தீருமே.

௯

கடல்க ழிதழி நாகைக்கா ரோணன்றை
வடவ ரையெடுத்தார்ந்த அரக்கனை
அடர ளுன்றிய பாத மனைதரத்
தொடர அஞ்சந் துயக்கறுங் காலனே.

க௦

திருச்சிற்றம்பலம்

திருக்காட்டுப்பள்ளி - திருக்குறுந்தோகை

திருச்சிற்றம்பலம்

மாட்டுப் பள்ளி மகிழ்ந்துரை வீர்க்கெலாம்
கேட்டுப் பள்ளிகண் டாகெடு வீரிது
ஒட்டுப் பள்ளிவிட் டோட லுருமுனம்
காட்டுப் பள்ளியு ளானகழல் சோமினே.

க

மாட்டைத் தேடி மகிழ்ந்துகீர் தும்முளே
நாட்டுப் பொய்யெலாம் பேசிடும் நாணிவீர
கூட்டை விட்டுயிர போவதன முன்னமே
காட்டுப் பள்ளியு ளானகழல் சேர்மினே.

உ

தேனை வென்றசொல் லாளொடு செல்வமும்
ஊனை விட்டுயிர போவதன முன்னமே
கான வேடா கருதுங்காட் டிப்பள்ளி
ஞான நாயக னைச்சென்று நண்ணுமே.

ங

அருத்த மும்மனை யாளொடு மக்களும்
பொருத்த மில்லெப்பால் லாதது போக்கிடும்
கருத்தன கண்ணுத லண்ணல்காட் டிப்பள்ளித்
திருத்தன சேவடி யைச்சென்று சேர்மினே.

ச

சுற்ற முந்துணை யும்மனை வாழ்க்கையும்
அற்ற போதனை யாரவ ரென்றெனறே
கற்ற வாகள் கருதுங்காட் டிப்பள்ளிப்
பெற்ற மேறும் பிராநடி சேர்மினே.

ஞ

அடம்புங் கொன்றையும் வன்னியும் மத்தமும்
துடம்பல் செய்சடைத் தூமணிச் சோதியான்

கடம்பன் தாழை கருதுங்காட் டுப்பள்ளி
உடம்பி னூககோ உறுதுணை யாகுமே.

சு

மெய்யின் மாசடை யாருடல் மூடுவாரா
பொய்யை மெய்யென்று பகருடன வீழ்நமின்
கையின் மாணுடை யானகாட்டுப் பள்ளியெம்
ஐயன் தன்னடி யேயடைந் தயம்மினே.

எ

வேலை வென்றகண் ணாரை விரும்பீர
சிலை கெட்டுத் திகையனம்தன பேதைகாள்
காலை யேதொழுந் காட்டுபபள் ளியயுறை
நீல கண்டனை ந்ததல நினைமினே

அ

இன்று ளாநானே யிலலை யெனும்பொருள்
ஒன்றும் ஓரா துழிதரு மூமாகாள
அன்று வானவர்க் காக விடமுண்ட
கண்ட னூர்காட்டுப பள்ளிகண் டியம்மினே.

க

எண்ணி லாஅரக கனமலை யேந்திட
எண்ணி நீண்முடி பத்து மிறுத்தவன
கண்ணு ளார்கரு துங்காட்டுப பள்ளியை
நண்ணு வாரவா தம்வினை நாசமே.

க0

திருச்சிறற்பலம

திருச்சிராப்பள்ளி - திருக்குறுந்தோகை

திருச்சிறற்பலம

மட்டு வார்குழ லாளொடு மால்விடை
இட்ட மாவுகந் தேறு மிறைவனார்
கட்டு நீத்தவாக் கின்னரு ளேசெயும்
சிட்டர் போலுஞ் சிராப்பள்ளிச் செல்வரே.

க

அரிய யனதலை வெட்டிவட் டாடினார்
அரிய யனதொழு தேத்து மரும்பொருள்
பெரிய வன்சிராப் பள்ளியைப் பேணுவார்
அரிய யனதொழு அங்கிருப் பார்களே.

உ

அரிச்சி ராப்பக லைவரா லாட்டுண்டு
சுரிச்சி ராதுநெஞ் சேயொன்று சொல்லக்கேள்
திருசசி ராப்பள்ளி யெனறலுந் தீவினை
நரிச்சி ராது நடக்கும் நடக்குமே.

ந

தாயு மாயெனக் கேதலை கண்ணுமாய்
பேய் னேனையும் ஆண்ட பெருநதகை
தேய நாதன சிராப்பள்ளி மேவிய
நாய னாரென நமவினை நாசமே

ச-ரு-சு-எ-அ-க-க௦

திருச்சிறறம்பலம்

திருவாட்போக்கி - திருக்குறுந்தோகை

திருச்சிறறம்பலம்

கால பாசம் பிடித்தெழு தூதுவா
பால காவிருத் தர்பழை யாரொனா
ஆல நீழ் லமாந்தவாட் போக்கியார
சீல மாந்தவா செம்மையுள் நிற்பரே.

க

விடுத்த தூதுவா வந்து வினைகழுழிப்
படுத்த போது பயனிலை பாவிகள்
அடுத்த கினனரங் கேட்கும்வாட் போக்கியை
எடுத்தும் ஏத்தியும் இனபுது மினகளே.

உ

வந்திவ் வாறு வளைத்தெழு தூதுவர்
உந்தி யோடி நாகத் திடாமுனம்
அந்தி யின்னொளி தாங்கும்வாட் போக்கியார்
சிந்தி யாவெழு வார்வினை தீர்ப்பரே.

ந

கூற்றம் வந்து குமைத்திடும் போதினாள்
தேற்றம் வந்து தெளிவுற லாகுமே
ஆற்ற வும்மருள் செய்யும்வாட் போக்கிடால்
ஏற்று மின்விளக கையிருள நீங்கவே.

ச

மாறு கொண்டு வளைத்தெழு தூதுவர்
வேறு வேறு படுப்பதன முன்னமே

ஆறு செஞ்சடை வைத்தவாட் போக்கியார்க்
கூறி யூறி புருகுமென னுள்ளமே.

ரு

கான மோடிக கடிதெழு தூதுவா
தான மோடு தீலயிடி யாமுனம்
ஆனஞ் சாடி புகந்தவாட் போக்கியார்
ஊன மில்லவாக குண்மையில் நிற்பரே.

க

பார்த்துப் பாசம பிடித்தெழு தூதுவர்
கூர்த்த வேலாற குமைப்பதன முன்னமே
ஆர்த்த கங்கை யடக்குமவாட் போக்கியார்
கீர்த்தி மைகள் கிளர்ந்தாரை மனகளே.

எ

நாடி வந்து நமனதமா நலவிருள்
கூடி வந்து குமைப்பதன முன்னமே
ஆடல் பாட ஓகந்தவாட் போக்கியை
வாடி யேத்தநம உாட்டந தவிருமே.

அ

கட்ட றுத்துக கடிதெழு தூதுவா
பொட்ட நூகசிப் புறப்படா முன்னமே
அட்ட மாமலா சூடுமவாட் போக்கியார்க்
கிட்ட மாகி இணையடி யேத்துமே.

க

இரகக முன்னறி யாதெழு தூதுவா
பரகக ழித்தவா பற்றுதன முன்னமே
அரக்க னுககருள் செய்தவாட் போக்கியார்
கரப்ப துங்கரப் பாரவா தங்கட்கே.

க௦

திருச்சிற்றம்பலம்

திருமணஞ்சேரி - திருக்குறுந்தோகை

திருச்சிற்றம்பலம்

பட்ட நெற்றியர் பாயபுலித் தோலினர்
நட்ட நினறு நவில்பவர் நாடொறும்
சிட்டர் வாழ்திரு வார்மணஞ் சேரியெய்ம்
வட்ட வார்சடை யார்வண்ணம் வாழ்த்துமே.

க

துன்னு வார்த்து லாளுமை யாளொடும்
பினனு வாரசடை மேற்பிறை வைத்தவா
மனனு வாராமணஞ் சேரி மருந்தினை
உன்னு வாவீனை யாயின வோபுமே.

உ

பற்றி லாடர வாட்டிம புனிதனா
தெற்றி ஞாபுரந தீயெழ்ச செற்றவா
சுற்றி ஞர்மதில சூழ்மணஞ் சேரியா
பற்றி ஞாவா பற்றவா காண்மினே.

உ

மத்த மும்மதி பும்வளா செஞ்சடை
முத்தா முககணா மூசா வம்மணி
சித்தா தீவணா சீர்மணஞ் சேரியெம
வித்தா தாம்வீருப் பாரை விருப்பரே.

ச

துளஞ் மாணமறி தூமழு வாளினர்
வெள்ள நீர்காந் தாரசடை மேலவர்
அள்ள லாவயல சூழ்மணஞ் சேரியெம
வள்ள லாகழல் வாழ்த்தல்வாழ் வாவதே.

ரு

நீப ரந்த நிமிப்புன சடையினமேல்
ஊப ரந்த உரகம அணிபவா
சோப ரந்த திருமணஞ் சேரியா
எப ரந்தவ கிலஊஞ் லத்தரே.

சு

சுண்ணத் தர்சுடு நீறுகந் தாடலா
விண்ணத் தமமதி சூடிய வேதியர்
மண்ணத் தமமுழ வாராமணஞ் சேரியா
வண்ணத் தமமுல யாளுமை வண்ணரே.

எ

துன்ன வாடையா தூமழு வாளினா
பினனு செஞ்சடை மேற்பிறை வைத்தவா
மனனு வார்பொழில் சூழ்மணஞ் சேரியெம்
மன்ன ஞாகழ லேதொழ வாய்க்குமே.

அ

சித்தர் தேவர்கள் மாலொடு நான்முகன
புத்தர் சேரமண் கையர் புகழ்வே

மத்தா தாமறி யாமணஞ சேரியெம்
அத்த னாடி யாககலல வில்லையே.

க

கடுத்த மேனி யாககண கயிலையே
எடுத்த வனனெடு நீணமுடி பத்திறப்
படுத்த லும்மணஞ சேரி யருளெனக
கொடுத்த னனகொற்ற வாளொடு நாமமே.

க0

திருச்சிற்றம்பலம்

திருமருகல் - திருக்குறுதொகை

திருச்சிற்றம்பலம்

பெருக லாந்தவம பேதைமை தீரலாம
திருக லாகிய சிநகை திருத்தலாம
பருக லாமபர மாயதோ ரானந்தம்
மருக லானடி உழித்தி வணங்கவே.

க

பாடங கொள்பனு வல்திறங் கற்றுப்பேய்
நாடங குள்ளன தட்டிய நாணிலீ-
மாடஞ சூழ்மரு கற்பெரு மானதிறு
வேடங் கைதொழ வீடெளி தாகுமே.

உ

சினத்தி னுலவருஞ் செய்தொழி லாமவை
அனைத்தும் நீங்கிரின ருதர வாய்மிக
மனத்தி னுல்மரு கற்பெரு மானதிறம்
நினைப்பி னாக்கில்ல நீள்நில வாழ்க்கையே.

கூ

ஒது பைங்கிளிக கொண்பா லமுதுட்டிப
பாது காததுப பலபல கற்பித்து
மாது தானமரு கற்பெரு மானுககுத
துது சொல்ல விடத்தான தொடங்குமே.

ச

இன்ன வாறெனப துண்டறி யேனினறு
துன்னு கைவளை சோரக்கண் நீர்மல்கும்
மன்னு தெனமரு கற்பெரு மானதிறம்
உன்னி யொண்கொடி யுள்ள முருகுமே.

இ

சங்கு சோரக கலையுஞ் சரியவே
மங்கை தானமரு கற்பெரு மானவரும்
அங்க வீதி யருகணை யாநிற்கும
நங்கை மீரிதற் கெனசெய்கேன நானுமே.

க

காட்சி பெற்றில ளாகிலுங் காதலே
மீட்சி யொன்றறி யாது மிருவதே
மாட்சி யாமரு கற்பெரு மானுக்குத்
தாழ்ச்சி சாலவுண் டாகுமென தையலே.

எ

நீடு நெஞ்சுள் நினைந்துகண் நீாமலகும்
ஒடு மால்லே டொண்கொடி மாதராள
மாடம் நீளமரு கற்பெரு மானவரில
கூடு நீயென்று கூட விழைக்குமே.

அ

கந்த வார்குழல கட்டிலன காரிகை
அந்தி மால்விடை யோடுமன பாய்மிக
வந்தி டாய்மரு கற்பெரு மானென்று
சிந்தை செய்து திகைத்திடும் காண்மினே.

க

ஆதி மாமலை யனநெடுத் தானிற்றுச்
சோதி யென்றலுந் தொல்லருள செய்திடும்
ஆதி யானமரு கற்பெரு மானதிறம்
ஒதி வாழ்பவா உமபாககு மும்படோ.

கC

திருச்சிற்றம்பலம்

தனித் திருக்குறுந்தோகை

திருச்சிற்றம்பலம்

ஒன்று வெண்பிறைக கண்ணியோர கோவணம்
ஒன்று கீளுமை யோடும் உடுத்தது
ஒன்று வெண்தலை யேந்தியெம் உள்ளத்தே
ஒன்றி நின்றங் குறையு மொருவனே.

க

இரண்டு மாமவாக் குள்ளன செய்தொழில்
இரண்டு மாமவர்க் குள்ளன கோலங்கள்

இரண்டு மில்லிள மானெமை யானுகந்
திரண்டு போதுமென சிந்தைபுள் வைகுமே. ௨

மூன்று மூர்த்தியுள் நின்றிய லுந்தொழில்
மூன்று மாமின மூவிலச் சூலத்தன
மூன்று கண்ணினன தீத்தொழின மூன்றினன
மூன்று போதுமென சிந்தைபுள் மூக்குமே. ௩

நாலின மேனமுகஞ் செற்றது மன்னிழல்
நாலு நனகுணந் திட்டது மின்பமாம்
நாலு வேதஞ் சரித்தது நன்னெறி
நாலு போலெம் அகத்துறை நாதனே. ௪

அஞ்சு மஞ்சமோ ராடி யரைம்கை
அஞ்சு போலரை யாரத்தின தத்துவம்
அஞ்சு மஞ்சமோ ரோரஞ்சு மாயவன
அஞ்சு மாமெம் அகத்துறை யாதியே. ௫

ஆறு கால்வண்டு மூசிய கொண்டையன
ஆறு சூடிய அண்ட முதல்வனா
ஆறு கூடமையர்க கச்சம யப்பொருள்
ஆறு போலெம் அகத்துறை யாதியே. ௬

ஏழு மாமலை யேழ்பொழில் சூழ்கடல
ஏழு போற்றுமி ராவணன கைந்நாம்
பேழு கேட்டருள் செய்தவன பொற்கழல்
ஈழுஞ் சூழடி யேன்மனத் துள்ளவே. ௭

எட்டு மூர்த்தியாய் நின்றிய லுந்தொழில்
எட்டு வானகுணத் தீசனெம் மாணறனை
எட்டு மூர்த்தியு மெம்மிறை யெமமுளே
எட்டு மூர்த்தியு மெம்மு ளொடுங்குமே. ௮

ஒன்ப தொன்பதி யானை யொளிகளி
றொன்ப தொன்பது பல்கணஞ் சூழவே
ஒன்ப தாமவை தீத்தொழி லினனுரை
ஒன்ப தொத்துநின றெனனு ளொடுங்குமே. ௯

பத்து நூறவன வெங்கண்வெள் ளேற்றண்ணல்
பத்து நூறவன பல்சடை தோளமிசை
பத்தி யாமில் மாதலின ஞானத்தால்
பத்தி யாணிடங் கொண்டது பள்ளியே.

க0

‘ திருச்சிற்றம்பலம்

தனித் திருக்குறுந்தோகை

திருச்சிற்றம்பலம்

மாசில வீணையும் மால மதியமும்
வீசு தெனறலும் வீங்கிள வேனிலும்
மூசு உண்டறை பொயகையும் போனறதே
சசு நெந்தை யிணையடி நீழலே.

க

நமச்சி வாயவே ஞானமூங் கல்வியும்
நமச்சி வாயவே நானறி விச்சையும்
நமச்சி வாயவே நானறி நேத்துமே
நமச்சி வாயவே நனனெறி காட்டுமே.

உ

ஆளா காரா ளாஹை யடைந் துய்யா
மீளா ஆட்செய்து மெயம்மைபுள் நிற்கிலா
தோளா தசுரை யோதொழும் பாசெவி
வாளா மாயந்துமண் ணுகிக கழிவரே.

ந

நடலை வாழ்வுகொண் டெனசெய்திரா நாணிலீர்
சுடலை சேர்வது சொற்பிர மாணமே
கடலின் நஞ்சமு துண்டவர் கைவிட்டால்
உடலி னார்கிடந் தூர்முனி பண்டமே.

சு

பூக்கைக் கொண்டான் பொன்னடி போற்றிலார்
நாக்கைக் கொண்டான் நாமம் நவில்கிலார்
ஆக்கைக் கோயிரை தேடி யலம்ந்து
காக்கைக் கோயிரை யாகிக கழிவரே.

ரு

குறிக ஞம்மடை யாளமுந் கோயிலும்
நெறிக ஞம்மவா நின்றதோ நோமையும்

அறிய ஆயிரம் ஆரணம் ஒதிஊம
பொறியி லாமன மெனகொல புக"ததே.

சு

வாழ்த்த வாபும நினைக்க மடநெஞ்சம்
தாழ்த்தச செனனியந் தந்த தலைவனைச்
சூழ்த்த மாமலா தாவீத் துதிபாதே
வீழ்த்த வாவீன யேனநெடுங் காலமே.

எ

எழுது பாவைநல் லாரதிறம் விட்டுநான
தொழுது போற்றிநின் நேனைபுகு சூழ்த்தகொண்
டுழுத சால்வழி யேயுழு வானபொருட்
டிழுதை நெஞ்சம், தெனபடு கின்றதே.

அ

நெக்கு நெககு நினைபவா நெஞ்சளே
புக்கு நிற்கும் பொனஞாசடைப் புண்ணியன
பொக்க மிக்கவா பூவுநீ ருங்கண்டு
நக்கு நிற்பர் அவாதமமை நாணியே.

க

விறகிற் றீயினன பாலிற படுநெய்போல்
மறைய நினறுளன மாமணிச் சோதியான
உறவு கோலநட் டுணாவு கயிறநினால்
முறுக வாங்கிக் கடையமுன நிற்குமே.

க0

திருச்சிற்றம்பலம்

தனித் திருக்குறுந்தோகை

திருச்சிற்றம்பலம்

ஏயி லாணையெ னிச்சை யகம்படிக்
கோயி லாணைக் குணப்பெருங் குன்றினை
வாயி லாணை மனோனமனி யைப்பெற்ற
தாயி லாணைத் தழுவுமென ஆவியே.

க

முன்னை ஞான முதல்தனி வித்தினைப்
பின்னை ஞானப் பிறங்கு சடையனை
என்னை ஞானத் திருளறுத் தாண்டவன
தன்னை ஞானத் தளையிட்டு வைப்பனே.

உ

ஞானத் தால்தொழு வாராசில ஞானிகள்
ஞானத் தால்தொழு வேனுனை நானலேன
ஞானத் தால்தொழு வார்கள் தொழக்கண்டு
ஞானத் தாடனை நானுந் தொழுவனே.

ந

புழுவுக் குங்குணம் நானகெனக் குமமதே
புழுவுக் கிங்கெனக் குள்ளபொல் லாங்கில்லை
புழுவி னுங்கடை யேனபுனி தனதமா
சூழுவுக கெவவிடத் தேனசென்று கூடவே.

ச

மலையே வந்து விழினும் மனிதாகாள
நிலையில் நின்று கலங்கப் பெறுதிரேல
தலைவ னாகிய ரசன தமாகனைக்
கெலைசெய் யானைதான கொன்றிடு கிற்றுமே.

ரு

கற்றுக் கொளவன வாபுள நாவுள
இட்டுக் கொளவன பூவுள நீருள
கற்றைச் செஞ்சடை யானுளன நாமுளோம
எற்றுக் கோநம னுல்முனி வுண்பதே.

க

மனிதா காளிங்கே வம்மொன்று சொல்லுகேன
கனிதந் தாற்கனி யுண்ணவும் வல்லிரே
புனிதன பொற்கழல் ஈச னெனுங்கனி
இனிது சாலவ மேசற் றவர்கட்கே.

ள

எனனை யேது மறிந்தில னெம்பிரான
தனனை நானுமுன ஏது மறிந்திலேன
என்னைத் தன்னடி யானென றறிதலும்
தனனை நானும் பிரானென றறிந்தேனே.

அ

தெள்ளத் தேறித் தெளிந்துதித் திப்பதோர்
உள்ளத் தேற லமுத வொளியெவளி
கள்ளத் தேனகடி யேன்கவ லைக்கடல்
வெள்ளத் தேனுக்கெவ வாறு விளைந்ததே.

க-கர

திருச்சிற்றம்பலம்

காலபாசத் திருக்குறுந்தோகை

திருச்சிற்றம்பலம்

கண்டு கொள்ளரி யானைக் கனிவித்துப்
பண்டு ஞான்செய்த பாழிமை கேட்டிரேல்
கொண்ட பாணி கொடுகொட்டி தாளங்கைக்
கொண்ட தொண்டரைத் துன்னிலுஞ் சூழலே.

க

நடுக்கத் துள்ளும் நகையுளும் நம்பாகருக்
கடுக்கக் கல்ல வடமிடு வாகட்குக்
கொடுக்கக் கொள்க வெனவுரைப் பார்களை
இடுக்கண் செய்யப் பெற்றிருந் நீங்குமே.

உ

கார்கொள் கொன்றைக் கடிமலக் கண்ணியான
சீர்கொள் நாமஞ் சிவனென் றாற்றுவார்
ஆக ளாகிலு மாக அவர்களை
நீங்கள் சாரப் பெற்றிருந் நீங்குமே.

ங

சூற்றி னேனசடை நீண்முடிச் சங்கரன்
சீற்றங் காமனகண் வைத்தவன் சேவடி
ஆற்ற வுங்களி பட்ட மனத்தராய்ப்
போற்றி யெனறுரைப் பாடிடை போகலே.

ச

இறையென சொல்மற வேல்நமன தூதுவீர்
பிறையும் பாம்பு முடைப்பெரு மானதமா
நறவம் நாரிய நல்நறுஞ் சாந்திலும்
நிறைய நீறணி வாரெதிர் செல்லலே.

ஞ

வாம தேவன் வளநகா வைகலும்
காம மொன்றில ராய்க்கை விளக்கொடு
தாமம் தூபமும் தண்நறுஞ் சாந்தமும்
ஏம மும்புனை வாரெதிரா செல்லலே.

க

படையும் பாசமும் பற்றிய கையினீர்
அடையன் மினநம் தீச னடியரை
விடைகொ ணூதியி னுனடி யாகுழாம
புடைபு காதுவீர் போற்றியே போமினே.

எ

விச்சை யாவதும் வேட்கைமை யாவதும்
நிச்சல் நீறணி வாரை நினைப்பதே
அச்ச மெய்தி யருகணை யாதுநீர்
பிச்சை புக்கவன அனபரைப் பேணுமே.

அ

இன்னங் கேண்மி னிளம்பிறை சூடிய
மன்னன பாதம் மனத்தூட னேத்துவார்
மன்னு மஞ்செழுத் தாகிய மந்திரம்
தனனி லொனறுவல் லாரைபுஞ் சாரலே.

க

மற்றுங் கேண்மின மனப்பரிப பொன்றினறிச்
சுற்றும் பூசிய நீறொடு கோவணம
ஒறறை யேறுடை யானடி யேயலால்
பற்றொன றில்லிகள் மேறபடை போகலே.

க௦

அரக்க னீரைந் தலைபுமோர் தாளினால்
நெருக்கி யூனறியிட் டானதமர் நிறகிலும்
சுருக்கெ ளுதங்குப் போமினகண் மற்றுநீர்
சுருக்கெ னிற்சுட ரானகழல் சூடுமே.

கக

திருச்சிறறம்பலம்

மறக்கிற்பனையென்னும் திருக்குறுந்தோகை

திருச்சிறறம்பலம்

காச னைக்கன லைக்கதிரா மாமணித
தேச னைப்புக ழார்சிவா தெண்ணாகள்
மாசி னைக்கழித் தாட்கொள வல்லவெம்
ஈச னையினி நான்மறக கிறபனே

க

புநதிக குவிளக காய புராணனைச
சந்திக கணநட மாடுஞ் சதுரனை
அநதி வண்ணனை ஆரழல் மூர்த்தியை
வந்தெ னுள்ளவகொண் டானை மறப்பனே.

உ

ஈச னீசனென நென்று மரற்றுவன
ஈசன தானென மனத்திற பிரிவிலன

ஈசன தனனையு மெனமனத் துகொண்டு
ஈசன தனனையும் யானமறக கிற்பனே.

௩

ஈசனெனனை யறிந்த தறிந்தனை
ஈசன சேவடி யேற்றப பெறுதலால்
ஈசன சேவடி யேத்தப்பெற் றேனினி
ஈசன தனனையும் யானமறக கிற்பனே.

௪

தேனைப் பாலினைத் திங்களை ஞாயிற்றை
வான வெண்மதி சூடிய மைந்தனை
வேனி லானை மெலிவுசெய தீயழல்
ஞான மூர்த்தியை நானமறக கிற்பனே.

௫

கனன லககரும் பூறிய தேறலை
மினன னைமின னனைய உருவனைப்
பொனன னைமணிக் குன்று பிறங்கிய
எனன னையினி யானமறக கிற்பனே.

௬

கரும்பி னைக்கட்டி யைக்கந்த மாமலாச
சுரும்பி னைச்சடாச் சோதியுட் சோதியை
அரும்பி னிறபெரும் போதுகொண் டாய்மலர்
விரும்பு மீசனை யானமறக கிற்பனே.

௭

துஞ்சும போதுஞ் சுடாவிடு சோதியை
நெஞ்சுள் நினறு நினைப்பிககு நீதியை
நஞ்சு கண்டத தடக்கிய நம்பனை
வஞ்ச னேனினி நான்மறக கிற்பனே.

௮

புதிய பூவினைப் புண்ணிய நாதனை
நிதியை நீதியை நித்திலக் குன்றினைக்
கதியைக் கண்டங் கறுத்த கடவுளை
மதியை மைந்தனை நானமறக கிற்பனே.

௯

கருகு காமுகில் போல்வதொர் கண்டனை
உருவு னோக்கியை யூழி முதல்வனைப்
பருகு பாலனைப் பால்மதி சூடியை
மருவு மைந்தனை நானமறக கிற்பனே.

௧௦

திருச்சிற்றம்பலம்

தொழற்பாலதே என்னுந் திருக்குறுந்தொகை

திருச்சிறறமபலம்

அண்டத் தானை யமரா தொழப்பும்
பண்டத் தானைப் பவித்திர மாதிரு
முண்டத் தானைமுற் றுத இளம்பிறைத்
துண்டத் தானைக்கண் டாதொழற் பாலதே.

க

முத்தொப் பாளை முளைத்தெழு கற்பக
வித்தொப் பாளை விளக்கிடை நேரொளி
ஒத்தொப் பாளை யொளிபவ ளத்திரள்
தொத்தொப் பாளைக்கண் டாதொழற் பாலதே.

உ

பண்ணுத் தானைப் பவளந் திரண்டதோ
வண்ணத் தானை வகையுணர் வானறனை
எண்ணத் தானை யிளம்பிறை போல்வெள்ளைச்
சுண்ணத் தானைக்கண் டாதொழற் பாலதே.

ங

விடலை யானை விரைகமழ் தேனகொன்றைப்
படலை யானைப் பலிதிரி வானசெலும்
நடலை யானை நரிபிரி யாததோர்
சுடலை யானைக்கண் டாதொழற் பாலதே.

ச

பரிதி யானைப்பல வேறு சமயங்கள்
கருதி யானைக்கண் டாமனம் மேவிய
பிரிதி யானைப் பிறரறி யாததோர்
சுருதி யானைக்கண் டாதொழற் பாலதே.

சு

ஆதி யானை அமார் தொழப்பும்
நீதி யானை நியம நெறிகளை
ஓதி யானை உணாதற் கரியதோர்
சோதி யானைக்கண் டாதொழற் பாலதே.

ஊ

ஞாலத் தானைநல் லானைவல லாத்தொழும்
கோலத் தானைக் குணபபெருங் குன்றினை
மூலத் தானை முதல்வனை மூவிலைச்
சூலத் தானைக்கண் டாதொழற் பாலதே.

எ

ஆதிப் பாலட்ட மூர்த்தியை ஆனஞ்சும்
வேதிப் பாணைநம் மேலவினை வெநதறச்
சாதிப் பாணைத் தவத்திடை மாற்றங்கள்
சோதிப் பாணைக்கண் டாத்தொழற் பாலதே. ௮

நீற்றி னானை நிகரில்வெண் கோவணக
கீற்றி னானை கிளரொளிச செஞ்சடை
ஆற்றி னானை யமராத மாருயிர்
தோற்றி னானைக்கண் டாத்தொழற் பாலதே. ௯

விட்டிட் டானைமெயஞ் ஞானத்து மெயப்பொருள்
கட்டிட் டானை கனங்குழை பாலன்பு
பட்டிட் டானைப் பகைத்தவா முப்புரஞ்
சுட்டிட் டானைக்கண் டாத்தொழற் பாலதே. ௧௦

முற்றி னானை இராவணன நீண்முடி
ஒற்றி னானை யொருவிர லாலுறப்
பற்றி னானையோ வெண்டலைப் பாம்பரைச்
சுற்றி னானைக்கண் டாத்தொழற் பாலதே. ௧௧

திருச்சிற்றம்பலம்

இலிங்கபுராணத் தீதக்துறுந்தோகை

திருச்சிற்றம்பலம்

புக்க ணைந்து புரிந்தல ரிட்டிலர்
நக்க ணைந்து நறுமலர் கொய்திலர்
சொக்க ணைந்த சுடரொளி வண்ணனை
மிக்குக் காணலுற் றுரங் கிருவரே. ௧

அலரு நீருங்கொண் டாட்டித் தெளிந்திலர்
திலக மண்டலந் தீட்டித் திரிந்திலர்
உலக மூத்தி யொளிரிற் வண்ணனைச்
செலவு காணலுற் றுரங் கிருவரே. ௨

ஆப்பி நீரோ டலகுகைக் கொண்டிலர்
பூப்பெய் கூடை புனைந்து சுமந்திலர்

காப்புக் கொள்ளி கபாலிதன வேடத்தை
ஒப்பிக் காணலுற் றராக் கிருவரே.

௩

நெய்யும் பாலுங்கொண் டாட்டி நினைந்திலா
பொய்யும் பொக்கமும் போகதிப் புகழ்ந்திலா
ஐயன வெய்ய அழல்நிற வண்ணனை
மெய்யைக் காணலுற் றராக் கிருவரே.

௪

எருக்கங் கண்ணிகொண் டிண்டை புனைந்திலா
பெருக்கக் கோவணம் பீறி யுடுத்திலா
தருக்கி னுற்சென்று தாழ்சடை யண்ணலை
நெருக்கிக் காணலுற் றராக் கிருவரே.

௫

மரங்க ளேறி மலர்பறித் திட்டிலா
நிரமப நீரசுமந தாட்டி நினைந்திலா
உரம்பொ ருந்தி யொளிரிற வண்ணனை
சிரம்பக் காணலுற் றராக் கிருவரே.

௬

கட்டு வாங்கங் கபாலங்கைக் கொண்டிலா
அட்ட மாங்கங் கிடந்தடி வீழ்ந்திலா
சிட்டன சேவடி செனறெய்திக் காணிய
பட்ட கட்டமுற் றராக் கிருவரே.

௭

வெந்த நீறு விளங்க அணிந்திலா
கந்த மாமல ரிண்டை புனைந்திலா
எந்தை யேறுகந் தேறெரி வண்ணனை
அந்தங் காணலுற் றராக் கிருவரே.

௮

இளவெ முந்த இருங்குவ லாம்மலர்
பிளவு செய்து பிணைத்தடி யிட்டிலா
களவு செய்தொழிற் காமனைக் காய்ந்தவன்
அளவு காணலுற் றராக் கிருவரே.

௯

கண்டி புண்டு கபாலங்கைக் கொண்டிலா
விண்ட வானச்சங்கம் விம்மவாய் வைத்திலா
அண்ட மூர்த்தி யழலநிற வண்ணனைக்
கெண்டிக் காணலுற் றராக் கிருவரே.

௧௦

செங்க ணனும் பிரமனுந் தம்முளே
எங்குந் தேடித் திரிந்தவர் காண்கிலா
இங்குந் தேனெனறி விங்கத்தே தேனறினான்
பொங்கு செஞ்சடைப் புண்ணிய மூத்ததியே.

கக

திருச்சிற்றம்பலம்

மனத்தொகைத் திருக்குறந்தொகை

திருச்சிற்றம்பலம்

பொன்னுள் எத்திரள் புனசடை யினபுறம்
மின்னுள் எத்திரள் வெண்பிறை யாயிறை
நின்னுள் எத்தருள் கொண்டிருள் நீவகுதல்
என்னுள் எத்துள் தெந்தை பிரானிரே.

க

முகக ணும்முடை யாய்முனி கள்பலா
தொககெ ணுங்கழ லாயொரு தோலினே
டகக ணமமரை யாயரு ளேயலா
தெகக ணும்மில் னெந்தை பிரானிரே.

உ

பனியாய் வெங்கதிா பாயபடா புனசடை
முனியாய் நீயுல சுமமுழு தாளினும
தனியாய் நீசரண் நீசல மேபெரி
தினியாய நீயெனக் கெந்தை பிரானிரே.

௩

மறையும் பாடுதிர மாதவா மாலினுக்
குறையு மாயினே கோளர வோடொரு
பிறையுந் குடினை யென்பத லாற்பிறி
திறையுந் சொல்லில யெந்தை பிரானிரே.

ச

பூத்தார் கொன்றையி னாய்புலி யினனதள்
ஆர்த்தா யாடா வோடன லாடிய
கூத்தா நினகுரை யார்கழ லேயல
தேத்தா நாவெனக் கெந்தை பிரானிரே.

ரு

பைம்மா லும்மர வாபா மாபசு
மைம்மால் கண்ணியோ டேறுமைந் தாவெனும்

அம்மா லல்லது மற்றடி நாயினேற்
கெமமா லும்மிலே நெந்தை பிரானிரே.

௬

வெப்பத தினமன மாசு விளக்கிய
செப்பத தாற்சிவ நெனபவா தீவினே
ஒப்பத் தீரத்திடு மொண்கழ லாறகல்ல
தெப்பற் றும்மில நெந்தை பிரானிரே.

௭

திகழுஞ் சூழ்சுடர் வாடுநுடு வைகலும்
நிகழு மொண்பொரு ளாயின நீதியென
புகழு மாறு மலானுன பொன்னடி
இகழு மாறிலே நெந்தை பிரானிரே.

௮

கைப்பற் றித்திரு மால்பிர மன்னுனை
எப்பற் றியறி தற்கரி யாயருள்
அப்பற் றல்லது மற்றடி நாயினேன
எப்பற் றும்மிலே நெந்தை பிரானிரே.

௯

எந்தை யெம்பிரா நெனறவா மேல்மனம்
எந்தை யெம்பிரா நெனறிறைஞ் சித்தொழு
தெந்தை யெம்பிரா நெனறடி யேத்துவா
எந்தை யெம்பிரா நெனறடி சோவரே.

௧௦

திருச்சிறற்பலம்

சித்தத்தோகைத் திருக்குறுந்தோகை

திருச்சிறற்பலம்

சிந்திப் பார்மனத் தானசிவன் செஞ்சுடர்
அந்தி வான்நிறத் தானணி யார்மதி
முந்திச் சூடிய முககண்ணி னுனடி
வந்திப் பாரவார் வானுல காவரே.

௧

அண்ட மாரிரு னுடு கடந்தும்பர்
உண்டு போலுமோ ரொண்சுட ரச்சுடர்
கண்டிங் கரறி வாரறி வாரொலாம்
வெண்டிங் கட்கண்ணி வேதிய நென்பரே.

௨

ஆதி யாயவ ஒரு மிலாதன
டோது சோபுனை கீணமுடிப் புண்ணியன
பாதி பெண்ணுரு வாகிப் பாஞ்சுடச்
சோதி டடசோதி யாப்நின்ற சோதியே.

௩

திட்ட திட்டதோ ரோறுகந தேறிஞர்
பட்டி திட்டநக றும்படலி தோடதோ
கட்ட வாழ்க்கைய னுதிலும் டானவ
அட்ட மூத்திய ருளென றடைவரே.

௪

ஈறில கூறைய னுகி யெரிந்தவெண்
நீறு பூசி நிலாமதி சூடிலும்
வீறி லாதன செய்யினும் விண்ணவா
ஊற லாயரு ளாயென றரைப்பரே.

௫

உச்சி வெண்மதி சூடிலும் ஊனஅறப்
பச்சை வெண்தலை யேந்திப் பவலி(வ)லம்
பிச்சை யேபுகு மாகிலும் டானவா
அச்சந் தீராதரு ளாயென றடைவரே.

௬

ஊரி லாயெனறென றாக உரைப்பதோ
பேரி லாய்பிறை சூடிய பிஞ்ஞகா
காரு லாககண்ட னேடன கழலடி
சோவி லாகட்குத தீயவை தீயவே.

௭

எந்தை யேயெம் பிரானே யெனவுள்கிச்
சிறதிப் பாரவா தீவினை தீருமால்
வெந்த நீறுமெய் பூசிய வேதியன
அந்த மாவளப் பாரடைந தார்களுே.

௮

ஏன வெண்மருப போடென்பு பூண்டெழில்
ஆனை யீருரி போாதன லாடிலும்
தான வண்ணத்த னுகிலுந் தனையே
வான நாடா வணங்குவர் வைகலே.

௯

ஐயன அந்தணன ஆனெடு பெண்ணுமாம்
மெய்யன மேதகு வெண்பொடி பூசிய *

மைகொள் கண்டத்தன மானமறிக கையினுன
பைகொள் பாம்பரை யாழ்த்த பரமனே.

க௦

ஒருவ னுகிரின றுனிவ வுலகெலாம
இருவ ராகிரின றாகட் கறிகிலான
ஆருவ ராஅரை ஆர்த்தவ ஞாகழல்
பரவு வாரவா பாவம் பறையுமே.

க௧

ஒத உண்ணனு'ம் ஒண்மலாச செல்வனும்
நாத நேயரு ளாயென்று நாடொறும்
காதல் செய்து கருதப் படுமடா
பாத மேததப் பறையுமநம் பாவமே.

க௨

ஒளவ தனமை யவ்வ ராக்கையான
வெவவ தனமைய நெனப தொழிம்தோ
மெனவல் நீண்மல' மேலுறை வாடுனாடு
பவவ வண்ணனு மாய்ப்பணி வாரகளே.

க௩

அக்கு மாமையம் பூண்டன லேந்தியில்
புககுப பலபலி தேரும் புராணனை
நகரு நீரகன நாகம் புக்கெனம்தோ
தொக்க வானவ ராறொழு வானையே.

க௪

கங்கை தங்கிய செஞ்சடை மேலிளந்
திவகள் சூடிய தீநிற வண்ணனா
இங்க னாரெழில் வானம் வணங்கவே
அங்க னாற்கது வாலவன தனமையே.

க௫

நகர வெல்கொடி யாடுனாடு நன்னெஞ்சே
நுகர நீயுனைக கொண்டியப் போக்குறில்
மகர வெல்கொடி மைந்தனைக காய்ந்தவன
புகரில் சேவடி யேபுக லாகுமே.

க௬

சரண மாம்படி யார்பிற ரியாவரோ
கரணந் தீர்த்துயிர் கையி லிகழ்ந்தபின
மரண மெய்திய பினனவை நீக்குவான
அரண மூளையில் எய்தவ னல்லனே.

க௭

ஓமனென டானநா காக்கு நமக்கெல்லாம்
கிவனென டானசெழு மானமறிக கையினுன
கவனஞ் செய்கு கணவீடை சூதியான
தமரென றூல்கு கெந்ந்தி மாற்றமே.

௧௮

தூப மேறி ப ம்லபலி யேறபடா
அடலி காத்தலி தாவெ ரைநதலைப
படவம பாம்பரை யாதத பரமனைக
கடலி ராய்ச்சென்று கைதொழு தும்பமனே.

௧௯

இணர்ந்து கொணடைபொன துது சொரிந்திடம்
புணர்ந்த வாளா வமமதி யோடுடன்
அணைந்த அஞ்சடை யானவன பாதமே
உணர்ந்த வுளளத தவருணா டாகளே.

௨௦

தருமந தானதவந தானதவத் தாலவரும
கருமந தானகரு மானமறிக கையினுன
அருமந் தன்ன அதுகழல் சோமனே
சிரமஞ் சேரழல் திவினை யாளரே.

௨௧

நமச்சி வாயவென பாருள ரேலவா
தமச்ச நீங்கத் தவரெறி சாதலால்
அமைத்துக் கொண்டதோர் வாழ்க்கைய னுகிலும்
இமைத்து நிற்பது சால அரியதே.

௨௨

பறபல காலம் பயிற்றிப் பரமனைச
சொறபல காலனை நேத்தமன தொல்வினை
வெறபில் தோன்றிய வெட்கதிர கண்டடப்
புறப னிககெடு மாறது போலுமே.

௨௩

மணிசெய் கண்டதது மானமறிக கையினுன
கணிசெய வேடத்த ராயவா காப்பினால்
பணிகள் தாஞ்செய வல்லவா யாவாதம்
பிணிசெ யாக்கையை நீக்குவா பெயரே.

௨௪

இயக்கா கினனா ரிந்திரன தானவா
நயக்க நின்றவன நானமுகன ஆழியான

மயக்க மெய்தவன மாலெரி யாயினான்
வியசுருந் தனனமயி னுனெம விகிதனே.

௨௫

அரவ மரத்தன லாடிய அண்ணலைப்
பரவு வாரவா பாவம பறைதற்குக்
சூவை கோத்தவ னுங்குளிர் போதினமேல்
கரவில் நானமுக னுங்கரி யலலரே.

௨௬

அழலங் கையினன அநதரத் தோங்கின
அழலும் மூவெய் லொள்ளழ லூட்டிடுன
தழலங் தாமலா யானெடு தாவினான்
கழலஞ் சென்னிபுங் காண்டற கரியனே.

௨௭

இளமை கைவிட் டகறலு மூப்பினா
வளமை போயப்பினி யோடு வருதலால்
உளமெ லாமொளி யாயமதி யாயினான்
கிளமை யேகிளை யாக நினைப்பனே.

௨௮

தன்னிற் றனை யறிபுந் தலைமகன
தன்னிற் றனை யறியிற் தலைப்படும்
தன்னிற் றனை யறிவில் னுயிதில
தன்னிற் றனைபுஞ் சாரத்ற கரியனே.

௨௯

இலங்கை மன்னனை யீரைந்து பதகூமன
நலங்க லோடுட னேசெல யூனறிய
நலங்கொள சேவடி நாடொறும் நாடொறும்
வலங்கொண் டேத்துவா வானுல காளவரே.

௩௦

திருச்சிறற்பலம்

உள்ளத் திருக்குறந்தோனாக

திருச்சிறற்பலம்

நீ லைத்ததோ மேனி நிமிசடை
ஆற லைக்கநின் ருமெ அமுதினைத்
தேற லைத்தெளி யைத்தெளி வாயத்ததோ
ஊற லைக்கண்டு கொண்டதெ னுள்ளமே.

௩௧

பொந்தை யைப்புகு நீக்கப் புகுநதும்
தந்தை யைத்தழல் போல்வதோர் மேனியைச்
சிந்தை யைத்தெளி வைத்தெளி டாய்தத்தோர்
எந்தை யைக்கண்டு கொண்டதெ னுள்ளமே.

உ

வெள்ளத் தாவிஞ்சை யாகன விரும்பவே
வெள்ளத் தைச்சடை டைத்த விகிதனா
கள்ளத் தைக்கழி யம்மன மொன்றினை
அள்ளத் தில்லொளி யைக்கண்ட னுள்ளமே.

ந

அம்மா னையமு தினனமு தேயெனறு
தம்மா னைத்தத்து வத்தடி யாரொழும்
செம்மா னநிறம் போல்வதோர் சிந்தையுள்
எம்மா னைக்கண்டு கொண்டதெ னுள்ளமே.

ச

கூறே றும்உமை பாகமோர் பாலராய்
ஆறே றுஞ்சடை மேற்பிறை சூடுவர்
பாறே றுந்தலை யேந்திப் பலவ்(ல்)லம்
ஏறே றுமெந்தை யைக்கண்டதெ னுள்ளமே.

டு

முன்னெரு சம்மின்றி மூக்கராய்ச் சாகினறா
தநெருஞ் சந்தமக குத்தாய் லாதவா
வன்னெரு சமமது நீஊதல் வல்லீரே
என்னெரு சிலீச னைக்கண்டதெ னுள்ளமே.

சு

வென்ற னைப்புல னைந்துமென தீவினை
கொன்ற னைக்குணத் தாலே வணங்கிட
நன்ற நன்மனம் வைத்திடு ஞானமாம்
ஒன்ற னைக்கண்டு கொண்டதெ னுள்ளமே.

எ

மருவி னைமட நெஞ்சம் மனம்புகும்
குருவி னைக்குணத் தாலே வணங்கிடும்
திருவி னைச்சிந்தை யுட்சிவ னாய்நின்ற
உருவி னைக்கண்டு கொண்டதெ னுள்ளமே.

அ

தேச னைத்திரு மால்பிர மனசெயும்
பூச னைப்புண ரிற்புணர் வாயதோ

நேச னேநெஞ்சி னுளநிறை வாய்நின்ற
ஈச னேககண்டு கொண்டதெ னுள்ளமே.

க

வெறுத்தா னேம்புல னுமடர மனதலை
அறுத்தா னேயரசு கனகயி லாயத்தைக்
கறுத்தா னேககா லிலவிர லொன்றினால்
ஒறுத்தா னேககண்டு கொண்டதெ னுள்ளமே.

க௦

திருச்சிறநம்பலம்

பாவநாசத் திருக்கீற்றுத்தோகை

திருச்சிறநம்பலம்

பாவ மும்படற் பற்றற வேண்டுவீ
ஆவில அஞ்சுகந் தாநி மவனகழல்
மேவ ராய்ம்க வுமமகிழந துள்குமன
காவ லானை கலந்தருள செய்யமே.

க

கடகை யாடினென காவிரி யாடினென
கொங்கு தண்கும ர் ததுறை யாடினென
ஒங்கு மாகட லெந்தநீ ராடினென
எங்கு மீச னெனாதவாக கிலலையே.

உ

பட்ட ராகினென சாத்திரங் கேட்கினென
இட்டு மட்டியு மிதோழில் பூணினென
எட்டு மொன்று மொண்டு மற்றினென
இட்ட மீச னெனாதவாக கிலலையே.

ந

வேத மொதினென வேள்விகள் செய்யினென
நீதி தூலபல நித்தல பயிற்றினென
ஒதி யங்கமோ ராறு முணரினென
ஈச னேடனாகு வாராகனறி யிலலையே.

ஈ

காலே சென்று கலந்தநீர் மூழ்கினென
வேலை தோறும் விதிவழி நிறகினென
ஆலை வேளவி யடைந்தது வேட்கினென
ஏவ ஈசனென் பார்க்கனறி யிலலையே.

ரு

கான நாடு கலந்தது திரியிலென
 ான மினறி யிருமத஁ரு செயயிலென
 ஁னை பண்ட லொழிந்ததுவான நோக்கிலென
 ஞான னென்பவாக கன்றிநன கிலலையே. சு

கூட வேடத்த ாகிக குழுவிலென
 வாடி யூனை வருத்தித் திரியிலென
 ஆடல் வேடத்த னம்பலக கூத்தனைப்
 பாட லாளாக்கல லாற்பய னிலலையே. எ

நன்று நோற்கிலென பட்டினி யாகிலென
 குன்ற மேறி இருந்த஁ரு செயயிலென
 சென்று நீரிட் குளித்துத் திரியிலென
 என்று மீசெனென பாராக்கறி யிலலையே. அ

கோடி தீர்த்தவ கலந்த குளித்தவை
 ஆடி னாலும் அரணுககன பில்லையேல்
 ஓடு நீரினை யோடடைக குடத்தடி
 மூடி வைத்திட்ட மூக்ககனோ டொக்குமே சு
 மறறு நற்றவஞ் செயது வருந்திலென
 பொறறை பற்றெடுத் தாணுடல புக்கிறக
 குற்ற நற்குரை யாகமுட சேவடி
 உறறி லாதவாக குப்பய னிலலையே. க௦

திருச்சிறறம்பலம்

ஆதிபுராணத் திருக்குறுந்தோகை

திருச்சிறறம்பலம்

வேத நாயகன வேதியா நாயகன
 மாதின் நாயகன மாதவா நாயகன
 ஆதி நாயக னுதினை நாயகன
 பூத நாயகன புண்ணிய மூர்த்தியே க
 செத்துச செத்துப் பிறப்பதே தேவென்று
 பத்தி செய்மனப் பறைகட் கேறுமோ
 அத்த னென்றரி யோடு பிரமனும
 தத்தி யஞ்செய நின்றநற் சோதியே. உ

ஆறு கோடி பிரமர்கள் நொந்தினா
ஆறு கோடி நாராயண ரங்கனே
ஐறு கங்கை மண்ணெண்ணி வீந்திரா
ஈழி வாதவன ஈச னொருவனே.

௩

ஊது செய்த மயங்கும் மனத்தராய
ஊது சொல்லுவி ராகிலு மேழைகள
யுதோ தேவ ரெனப்படு வார்க்கெலாம்
ஊதே வனனலால் தேவாமற நில்லையே.

௪

கூவ லுமை குரைகட லாமையைக
கூவ லோடொக்கு மோகட லென்றல்போல
ஊவ காரிகள பாப்பரி தென்பரால்
தேவ தேவன சிவனபெருந தனமையே.

௫

கேயட னத்தமர் வானைப் பிராத்தித்தாக
கிவ னையும யோமுடி தன்னடிச
சாய்வ னைச்சல டாரகன தமக்குடல
கேய னைச்சிவ னைச்சிந்தி யார்கனே.

௬

எரிபெ ருக்குவ ரவவெரி யீசன
சூருவ ருக்கம தாவ துணாகிலா
சூரிய யற்கரி யானை யயாததுப்போய்
நரிவ் ருத்தம தாகுவா நாடரே.

௭

அருக்கன பாதம் வணங்குவ ரந்தியில்
அருக்க னுவா னானுரு வல்லனே
தூருக்கு நானமறை யீசனை யேவதொழும்
கருத்தி னைநனை யாரகன மனடரே.

௮

தாய் னும்நல்ல சங்கர னுக்கனபா
ஆய வுள்ளத் தழுதருந் தப்பெறார்
தேயா பேய்முலை டண்யிரி போக்கிய
மாயன் மாயத்திப் பட்ட மனத்தரே.

௯

அரக்கன வல்லரட் டாங்கொழித தாரருள்
பெருக்கச் செய்த பிரானபெருந் தனமையை
அருத்தி செய்தறி யப்பெறு கினறிலா
கருத்தி லாககய வககணத தோரகனே.

௧௦

திருச்சிற்றம்பலம்

திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள்

அருளிச்செய்த

தேவாரப்பதிக்கங்கள்

ஆருந்திருமுறை

கோயில் - பெரிய திருத்தாண்டகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

அரியானை அநதணாதம் சிந்தை யானை அருமறையின் அகத்தானை அனுடை யாகும், தெரியாத தத்துவனைத் தேனைப் பாலைத் திகழொளிபைத் தேவாகளாத் கோனை மறறை, கரியானை நானமுகனைக் கனலைக் காறறைக் கனைகடலைக் குலவரையைக் கலந்து நினை, பெரியானைப் பெருமபற்றப் புலியூ ரானைப் பேசாத நாளெல்லாம் பிறவா நாளே.

க

கருமானைக் கங்கைவா சடையான தனைக் காவிரிகுழ் வலஞ் சுழிபுங் கருதி னனை, அறறாகும் அலந்தாக்கும் அருள்செய வானை ஆருரும புருவானை யறிந்தோ மனரே, மறறருந் தனனொப்பா ரில்லா தானை வானவாக ளெப்பொழுதும் வணங்கி யேத்தப், பெற்றானைப் பெருமபற்றப் புலியூ ரானைப் பேசாத நாளெல்லாம் பிறவா நாளே.

உ

கருமானி னுரியதளே உடையா வீக்கிக் கனைகழல்சுள் கலந் தொலிப்ப அனலகை யேநதி, வருமானத் திரள்தோள்கள மட்டித் தாட வளாமதியஞ் சடைக்கணிநது மானோ நோக்கி, அருமான வாண் முகத்தா ளமாந்து காண அமராகணம் முடிவணங்க ஆடு கின்ற, பெருமானைப் பெருமபற்றப் புலியூ ரானைப் பேசாத நாளெல்லாம் பிறவா நாளே.

ந

பெருந்தவர்கள் தொழுதேத்தும் அப்பன தனனை அமராகள்தம்
பெருமனை யானை மூவா, மருந்தமராக கருளபுரிந்த மைந்தனை தனனை
மறிகடலுங் குலவரைபும மண்ணும் விண்ணும், திருந்தொளிய தார
கையந் திசைக் கெட்டுந் திரிசடாகள ஓரிணமெம் பிறவு மாய,
பெருந்தகையைப் பெரும்பற்றப் புலியூ ரானைப் பேசாத நாளெல்லாம்
பிறவா நாளே. ச

அருந்தணையை அடியார்தம் அல்லல் தீராகும் அருமருந்தை அகல்
னால்த் தகததன் தோன்றி, வருந்தணையரு சுற்றமும் பற்றும் விட்டு
வாழ்பவனகள் அகத்தடக்கி மடவா ரோமெ, பொருந்தணைமேல வரும்
படனைப் போக மாற்றிப் பொதுகீக்கித் தனைநீனைய உலலோக கென
தும், பெருந்தணையைப் பெரும்பற்றப் புலியூ ரானைப் பேசாத
நாளெல்லாம் பிறவா நாளே. கு

கருமமரும் மொழிமடவாள பகன தனனைக் கனவியரசு குள
யனைய காட்சியனை, அருமபமரும் பூவகொன்றைத் தாரான தனனை
யருமனையோ டாற்றக் மாட்டினனச, சுருமபமருங் கடிபொழிலகள
குத்தென ஓராச சுடாககொழுந்தைத் துளக்கிலலா விளக்கை மிக்க,
பெருமபொருளைப் பெருமபற்றப் புலியூ ரானைப் பேசாத நாளெல்
லாம் பிறவா நாளே. க-

பெருமபயனை யெழுநாமபி னோசை யானை வரைசிலையா வான
உகை முயன்ற வாளி, அருமபயருசெ யவுணாபுர மெரியக் கோத்த
அமமானை யிலகடவரு சயினுன நனைச, சுருமபமருங் குழன
மடவா கடைக்கண நோக்கில் துளங்காத சிந்தையராயத் துறந்தோ ருள
ளப், பெருமபயனைப் பெருமபற்றப் புலியூ ரானைப் பேசாத நாளெல்
லாம் பிறவா நாளே. எ

காரனை யீருரினைப் போர்வை யானைக் காமருபூங் கச்சியே கம
பன தனனை, பாரேனு மடியவாகட் கணியான தனனை யமராகளுக்
சறிகரிய அளவி லானைப், பாரோரும் விண்ணோரும் பணிய நட்பம்
பயில்கின்ற பரஞ்சுடரைப் பரனை யெண்ணில், பேரானைப் பெருமபற
றப் புலியூரானைப் பேசாத நாளெல்லாம் பிறவா நாளே. அ

முற்றாத பால்மதியரு சூடி னனை மூவுலகுந் தானைய முதல்
வன நனைச, செற்றாகள் புரமுனறுரு செற்றான நனைத்

திகழொளியை மாகத்ததைத் தேனைப் பாலக, குற்றலத் தமாந்தறை
புத குழகன தனனைக் கூத்தாட வல்லானைக் கோனை ஞானம், பெந்
றனைப் பெருமபறநப் புலியூரனைப் பேசாத நாளெல்லாம் பிறவா
நாளே.

க

காரொளிய திருமேனிச செககண் மாலுங் கழககமலத் திருந்தவ
னுங் காண வண்ணம், சீரொளிய தழற்பிழம்பாய் நின்ற தொலைத்
திகழொளியைச் சிந்தைதனை மயக்கந தீராகும், வரொளியை இருநில
னும் விசுமயம் விண்ணு மேழுக்குங் கடந்தண்டத் தப்பால் நின்ற,
பேரொளியைப் பெருமபறநப் புலியூரனைப் பேசாத நாளெல்லாம்
பிறவா நாளே.

க௦

திருச்சிறந்தம்பலம்

கோயில் - புக்க திருத்தாண்டகம்

திருச்சிறந்தம்பலம்

மங்குள மதிதவழும் மாட வீதி மயிலாப்பி லுள்ளா மருக லுள்
ளா, கொடகிற் கொடுமுடியா குற்ற லத்தா குடமூக்கி னுள்ளா
போய்க் கொள்ளம் பூதா, தவகுமட மறியா சால நாளா தருமபுரத்
துள்ளா தக்க ஞாரா, பொங்குடெண ணீற்றணிந்த பூதகு சூழப் பலி
யூச்சிற நம்பலமே புககா தாமே

க

நாகமரைக் கசைத்த நம்ப ரிந்நாள் நனிபள்ளி யுள்ளாபோய் நல்
லா தவகிப, பாகப்பொ முத்தெல்லாம் பாகுத தவகிப் பரிதிநிய மத்
தா பன்னிரு நாள், வேதமும் வேள்விய் புகையு மோவா விரிநீ
மிழலை யெழுநாள் தவகிப, போகமும் பொயயாப பொருளு மாறா
புலியூச்சிற நம்பலமே புககா தாமே.

உ

துறவகாட்டி யெல்லாம் விரித்தா போலுந் தூமதியும் பாம்பு
முடையாள் போலும், மறவகாட்டி முமமதிலு மெய்தா போலும் மந்
திராமுந் தந்திராமுந் தாமே போலும், அறங்காட்டி யந்தணர்க்கண் ருல
நீழல அறமருளிச செய்த அரகு ரிந்நாள், புறவகாட் டெரியாடிப்
பூதஞ் சூழப் புலியூச்சிற நம்பலமே புககா தாமே.

ந

வாரேறு வனமுலையாள் பாக மாக மழுவாங்கை யேந்தி மயானத்
தாடிச், சீரேறு தண்வயலகு மோத வேலித் திருவாஞ்சி யத்தா திரு

என் னாற்றா, காரோறு கண்டத்தா காமற காய்ந்த கண்விளங்கு நெற்றி யார் கடல்நகு சுண்டா, போரோறு தாமேறிப் பூதஞ் சூழப் புலியூர்ச் சிற் றம்பலமே பக்கா தாமே. ௪

காராமழ்கொன்றைக்கண்ணிசூழிக் கபாலங்கை யேந்திக்கணங்களபாட ஊரா ரிடம்பிச்சை கொண்டெழிலு முத்தமராய் நின்ற ஒருவ னாதாம் சீராகழலவணங்கருந்தேவதேவாதிருவாரூர்த்திருமூலட்டானம்மேயார் போராவிடையேறிப்பூதஞ்சூழப் புலியூர்ச்சிற்றம்பலமேபுக்காரதாமே.

கத்தா குழையினா கட்டங்கத்தா கயிலாய மாமலையா காரோ ணத்தா மூதாய மூதாதை யிலலா போலும் முதலு மிறுதியுந் தாமே போலும் மாதாய மாதா மகிழ அன்று வனமதவேள் தன்னுடலங் காயந்தா ரிநநாள் போதா சடைதாழ்ப பூதஞ்சூழப் புலியூர்ச்சிற் றம்பலமே புக்கா தாமே.

இறந்தாக்கு மெனறு மிறவா தாாக்கும் இமையவாக்கும ஏகமாய் நினறு செனறு, பிறந்தாக்கு மெனறும் பிறவா தாாக்கும் பெரியான நன பெருமையே பேச நினறு, மறந்தா மனத்தெனறும் மருவா போலும் மறைக்காட் டிறையும் மழுவாட் செல்வர், புறந்தார் சடைதா ழ்ப பூதஞ் சூழப் புலியூர்ச்சிற் றம்பலமே புக்கா தாமே. ௭

குலாவெண் தலைமலை யெனபு பூண்டு குளிரகொன்றைத் தார ணிகது கொல்லே நேறிக, கலாவெங் களிற்றுரிவைப் போாவை மூழிக கையோ டனலேந்திக் காடு றைவார், நிலாவெண் மதியுரிஞ்சு நீண்ட மாடம் நிறையல்கூழ் நெய்ததானம் மேய செல்வா, புலால்வெண் தலை யேந்திப் பூதஞ் சூழப் புலியூர்ச்சிற றம்பலமே புக்கா தாமே. ௮

சந்தித்த கோவணத்தா வெண்ணான் மார்பார் சங்கரணக் கண் டரோ கண்டோ மிந்நாள், பந்தித்த வெள்விடையைப் பாய வேறிப் படுதலையி லெனகொலோ ஏந்திக் கொண்டு, வந்திங்கென வெள்வளை யுந் தாழு மெல்லா மணியாரூர் நின்றந்தி கொள்ளக் கொள்ளப், பொன்றி மணிவிளக்குப் பூதம் பற்றப் புலியூர்ச்சிற் றம்பலமே புக்கா தாமே. ௯

பாதங்கள் நல்லார் பரவி யேததப் பத்திமையாற பணிசெய்யுந் தொண்டர் தங்கள், ஏதங்கள் தீர இருந்தார் போலும் எழுபிறப்பும் ஆளுடைய ஈசனார் தாம், வேதங்க ளோதியோர லீணை யேந்தி விடை

யொன்று தாமேறி வேத கீதர், பூதங்கள் சூழப் புலித்தோல் வீக்கிப் பலியூசசிற் றம்பலமே புக்கார் தாமே.

க0

பட்டுடுத்த தோல்போத்துப் பாம்பொன றூத்துப் பகவஞர் பாரிடங்க ளூ நட்டஞ், சிட்டராய்த் தீயேந்திச் செல்வா நம்மைத் தில்லசசிற் றம்பலத்தே கண்டோ மிந்நாள், விட்டிலங்கு சூலமே வெண்ணூ லுண்டே ஓதுவதம் டேதமே வீணை யுண்டே, கட்டங் கங் கையதே சென்று காணீர் கறைசோ மிடற்றெந் கபாலி யாக்கே.

திருச்சிறநம்பலம்

திருஅதிகைவீரட்டானம் - ஏழைந்திநந்தாண்டகம்

திருச்சிறநம்பலம்

வெறிவிரவு கூவிளநல் தொங்க லானை வீரட்டத் தானென் னேற்றி னானைப், பொறியரவி னானைப்பன் னூதி யானைப் பொன்னி நத்தி னானைப் புகழ்தக் கானை, அறிதற் கரியசீ ரம்மான் நன்னை அதியரைய மங்கை யமாநதான னனை, எறிகெடிலத் தானை யிறை வன னனை யேழையே னுனபண் டிகழ்ந்த வாறே.

க

டெள்ளிக் குன்றனன விடையான னனை விலவலான வில்வட் டங் காய்ந்தான் னனை, புள்ளிவரி நாகம் பூண்டான னனைப் பொன் பிதிர்ந்தனன சடையான னனை, ஷள்ளி வளைத்தோள முதல்வன் னனை வாரா வுலகருள வல்லான் னனை, எள்கவிடி பிச்சை யேற் பான னனை யேழையே னுனபண் டிகழ்ந்த வாறே.

உ

முந்தி யுலகம் படைத்தான னனை மூவா முதலாய மூாத்தி தன்னைச், சந்த வெண்திங்க ளணிந்தான னனைத் தவநெறிகள் சாதிக்க வல்லான் னனைச், சிந்தையில் தீவினையைத் தேனைப் பாலைச் செழுங்கெடில வீரட்டம் மேவி னனை, எந்தை பெருமானை யீசன தனை யேழையே னுனபண் டிகழ்ந்த வாறே.

ங

மந்திரமும் மறைப்பொருளு மானான் னனை மதியமும் ஞாயிறுங் காற்றுந் தீயும், அந்தரமு மிலகடலு மானான் னனை யதியரைய மங்கை யமர்ந்தான னனை, கந்தருவஞ் செய்திருவர் கழல்கை கூப் பிக் கடிமலர்கள் பலதூவிக் கால மாலே, இந்திரனும் வானவரும் தொழ்ச்செல் வானை யேழையே னுனபண் டிகழ்ந்த வாறே.

ச

ஒருபிற்பி லானடியை டனாந்தது காணு ருயாகதிக்கு வழி
தேடிப் போக மாட்டா, அருபிறப்பென துணராத மாசு பூசி வழி
காணு தவாயோல்தா மனத்த னாகி, அருபிறப்பை யறுப்பிகரு
மதினை பூர் னம்மானாது அடியினையே யணைந்து வாழா, திருபிறப்
பம் வெறுவதா யிருந்தா சொங்கேட் டேழையே னுனபண் டிகழ்ந்த
வாதே. ௫

ஆதேறக வல்ல சடைமான நனை யஞ்சனம் போலு மிடற்றான
நனைனக், கடேறகக கடமா வல்லான நனைனக் கோலவளைக்கை மாது
மான் பாகன நனை, நீதேறகப் பூசும அகலத தானே நினமலன
நானே நினமலன நனை, அதேறக வேறுமா வல்லான நனை
யேழையே னுனபண் டிகழ்ந்த வாதே. ௬

குண்டக்களுடையது கையி லுண்டு குவிமுலையா தம்முன்னே
காண மனம், உண்டுகந்தமனை நினறா சொங்கேட் டுடனாகி யுழி
தந்தே னுண்டுவன நினறி, வண்டிலவு கொன்றையங் கணணி யானே
வானவாக னேததப் படுவான் நனை, எண்டிசைக்கும மூர்த்தியாய்
நின்றான நனை யேழையே னுனபண் டிகழ்ந்த வாதே. ௭

உறிமுடித்த குண்டுகைதங் கையிற் றாகி பூததைவாய்ச் சம
ணக்கோ குண்டக்களையக், கறிவிரவு நெய்சோறு கையி லுண்டு
கண்டாக்குப் பொல்லாத காட்சி யானேன, மறிதிரைநீர்ப் பவவநஞ்
சுண்டான நனை மறித்தொருகால உவ்வினையேன நினைக்க மாட்
டேன, ஏறிகெடில நாடா பெருமான நனை யேழையே னுனபண்
டிகழ்ந்த வாதே. ௮

நிறைவாந்த நீமையாய் நின்றான் நனை நெற்றிமேற் கண்
நென துடையான நனை, மறையான மாசொன்றி லாதான
நனை வானவர்மேல் மலாடியை வைத்தான நனைனக், கறையானக்
காதா குழையான நனைனக் கட்டங்கம் ஏந்திய கையி னுனை, இறை
யானே யெந்தை பெருமான நனை யேழையே னுனபண் டிகழ்ந்த
வாதே. ௯

தொல்லவான சூழ்வனைகள் சூழப் போந்து தூற்றியே னை
றியேன சுடராய் நினது, வல்லையே இடர்தீர்த்திங் கடிமை கொண்ட
வானவர்க்குந் தானவர்க்கும் பெருமான் நனைனக், கொல்லவாய்க்

குருந்தொசித்திக குழலு மூசுங் கோடலன்னு நானமுகனுங் கூடி யெங்
கும, எல்லகாண் பரியான பெமமான நனை யேழையே னுனபண்
டிகழந்த வாறே. க௦

முலமறக்கப் பட்டுகீ ராடாப் பெண்கள் முறைமுறையால் நந்
தெய்வ மென்று தீண்டித், தலைபறிகரு தனமையாக ளாகி ின்று
தவமேயென நடஞ்செப்து தக்க தோரா, மலமறிககச சென்ற இலங்
கைக்கோனை மதனழிபச செற்றசே வடியி னுனை, இலமறித்த கொன
றையந் தாரான நனை யேழையே னுனபண் டிகழந்த வாறே. க௧

திருச்சிறுமபலம்

திரு அதிகைவீரட்டானம் - அடையாளத் திருத்தாண்டகம்

திருச்சிறுமபலம்

சந்திரனை மாகக்கைத திரையால் மோதச சடமகுடத் திருத
துமே சாம வேத, கந்தருவம் விரும்புமே கபால மேநது கையனே
மெய்யனே கனக மேனிப், பந்தணவு மெல்விரலாள் பாக னுமே பசு
வேறு மேபரம யோகி யாமே, ஐந்தலைய மாசுணங்கொண் டரையார்க்
குமமே அவனாகி லதிகைவீ ரட்ட னுமே. க

ஏறேறி யேழுலகு முழிதா வானே யிமையவாகந் தொழுதேத்த
இருக்கின றானே, பாறேறு படுதலையிற் பலிகொள வானே படவரவந்
தடமாபிற பயில்வித் தானே, நீறேறு செழும்பவளக குனறொப்
பானே நெறறிமே லொற்றைககண் நிறைவித் தானே, ஆறேறு சடை
முடிமேற் பிறைவைத் தானே அவனாகி லதிகைவீ ரட்ட னுமே. ௨

முண்டத்திற பொலிந்திலங்கு மேனி யானே முதலாகி நடுவாகி
முடிவா னுனே, கண்டத்தில் வெண்மருப்பின காறை யானே கத
நாகந் கொண்டாடுங் காட்சி யானே, பிண்டத்தி னியற்கைக்கோர்
பெற்றி யானே பெருநிலநீர் தீவளியா காச மாகி, அண்டத்துக் கப்
பாலா யிப்பா லானே அவனாகி லதிகைவீ ரட்ட னுமே. ௩

செய்யனே கரியனே கண்டம் பைங்கண் வெள்ளையிற்று டா
வனே வினைகள் போக, வெய்யனே தண்கொன்றை மிலுத்த சென
னிச் சடையனே விளங்குமழுச் சூல மேந்துங், கையனே காலங்கள்

மூன்றா னானே கருடபுவிற் றனிககொடும்பூண் காமற் காயநத, ஐயனே பருத்தியாத ஆனொ றானே அவனாகி லதிகைவீ ரட்ட னாமே. ச

பாடுமே பொழியாமே நாலேடே தமமும் படர்ச்சடைமே லொளிதிகழப் பனிவெண் திங்கள், குடுமே யரைதிகழத் தோலும் பாம்புஞ் சுற்றமே தெண்டைவா டுமையோர் பாகக், கூடுமே குடமுழுவம் வீணை தாண்ட குறுநடைய சிறுபூதம் முழக்க மாககூட், தாடுமே யந்தடக்கை யனலேந் துமமே அவனாகி லதிகைவீ ரட்ட னாமே. டு

ஒழித்திடுமே டனகுடா றுளளத துள்ள உறுபிணியுஞ் செறு பகைபு மொறரைக் கண்ணால், விழித்திடுமே காமனையும் பொடியாய வீழ் வெள்ளப் பன்றகடகை செஞ்ச டைமேல, இழித்திடுமே யேழுல குந் தானு கும்மே யிடங்குந் திரிபுரங்க ளோரம் பிலால், அழித்திடுமே ஆதிமா தவத்து ளானே அவனாகி லதிகைவீ ரட்ட னாமே. கூ

குழலோடு கொக்கரைகைத் தாளம் மொந்தை குறட்பூதம் முனபா டத் தானு டிமமே, கழலாடு திருவிரலாற் கண்ணு செயது கனவினகட் திருவுருடந் தானகூட் டிமமே, எழிலாருந் தோள்வீசி நடமா டிம்மே ஈமப் புறங்காட்டி லேமந் தோறும், அழலாடு மேயட்ட மூர்த்தி யாமே அவனாகி லதிகைவீ ரட்ட னாமே. எ

மாலாகி மதமிக்ககளிற் றனனை வதைசெயது மற்றதனி னுரிவை கொண்டு, மேலாலங் கீழாலந் தோனா வண்ணம் வெம்புலால் கைகலக்க மெய்பொத் தானே, கோலாலம் படவரைநட் டரவு சுற்றிக் குரைகடிலத் திரையலறக் கடைந்து கொண்ட, ஆலால முண்டிருண்ட கண்டத் தானே அவனாகி லதிகைவீ ரட்ட னாமே. அ

செம்பொறை செய்தழகு பெய்தாற போலுஞ் செஞ்சடையெம் பெருமானே தெய்வம் காறும், வம்பினுள் மலாககூந்த லுமையாள் காதன் மணவாள னேவலங்கை மழுவா ளனே, நம்பனே நானமறைகள் தொழ நின் றானே நடுங்காதா புரமுன்று நடுங்கச் செற்ற, அம்பனே அண்டகோ சரத்து ளானே அவனாகி லதிகைவீ ரட்ட னாமே. கூ

எழுந்ததிரை நதித்திவில நனைந்த திங்கள் இளநிலத் திகழ்கின்ற வளாச டையனே, கொழும்பவளச் செங்கனிவாய்க் காமக் கோட்டி கொங்கையினை யம்பொருது கோலங் கொண்ட, தழும்புளவே வரை

மென தாதாய டோற்றி, தொக்கணு வென்றிருவா தோள்கை கூப்பத்
தூனகா தெரிசுடாய நின்றாய போற்றி, எககண்ணுங் கண்ணிலே
னெந்தாய போற்றி யெறிகெடில வீரட்டத் தீசா போற்றி. ௧௦

திருச்சிறநம்பலம்

திருஅதிகை வீரட்டானம் - திருவடித் திருத்தாண்டகம்

திருச்சிறநம்பலம்

அரவணையான சிந்தித் தாற்றும்மடி அருமறையான சென்னிக்
கணியாமடி, சாவணத்தான கைதொழுது சாரும்மடி சாந்தார்கட்
கெல்லாரு சரணுமடி, பாடிவா பாடும் பறைக்குமடி பதினெண்
கணங்களும பாடும்மடி, திரைவீரவு தென்கெடில நாடனனடி திருவீ
ரட் டானத்தெஞ் செவ்வனனடி. ௧

கொடுவீனையா எனறுங் குறுகாவடி குடைந்தடைந்தா ராழா
மைக் காக்குமடி, படுமுழுடம் பாணி பயிற்றும்மடி பதைத்தெழுந்த
வெங்குநறைப் பாயந்தவடி. கடுமுரணே சாந்தான கழற்சேவடி
கடலவையங் காப்பான கருடம்மடி, அந்மெதியங் கண்கையணிந் தானடி
நிறைகெடில வீரட்டம் நீங்காடி. ௨

டைதெழுடா காமமபபாய போகாவடி வஞ்சவலைப் பாடொன
றில்லாவடி, கைதொழுது நாமேத்திக் காணும்மடி கணக்கு வழக்கைக்
கடந்தவடி, நெய்தொழுது நாமேத்தி ஆட்டும்மடி நீளவிசுமபை யூட
றுத்து நின்றவடி, தெய்வப் புனற்கெடில நாடனனடி திருவீரட்
டானத்தெஞ் செவ்வனனடி. ௩

அருமயித்த செஞ்ஞாயி நேயக்கும்மடி அழகெழுத் லாகா அருட்
சேவடி, சுருமயித்த வண்டினங்குள சூழ்ந்தவடி சோமனைபுங் காலனை
புங் காயந்தவடி, பெருமயித்தா கூடிப் பிதற்றுமடி பிழைத்தாரா
பிழைப்பறிய வல்லவடி, திருநதுரீத தென்கெடில நாடனனடி திரு
வீரட் டானத்தெஞ் செவ்வனனடி. ௪

ஒருகாலத் தொன்றாகி நின்றவடி ஊழிதோ றாழி யுயர்ந்தவடி,
பொருகழலும் பல்சிலம்பும் ஆர்க்குமடி புகழ்வா புகழ்த்தகைய வல்ல
வடி, இருநிலத்தா ரினபுற்றங் கேத்துமடி யினபுற்றா ரிட்டபூ

ஏறுமமடி, திருவதிகைத் தென்கெடில் நாடன்னடி திருவீரட்டானத்
தெரு செலவன்னடி. கு

திருகட்குச் செந்த மையாமடி சிறந்தவர்க்குத் தேனாய
வீண்குமடி, பொருளட்குப் பொன்னுரையாய நின்றவடி புகழ்
வாய்க்குமடி, உருவிரண்டு மொன்றோடொன்றெவ்வா
வடி உருவென றுணரப் படாதவடி, திருவதிகைத் தென்கெடில்
நாடன்னடி திருவீரட்டானத்தெரு செலவன்னடி. சு

உணர்மா மெல்ல முடையவடி உரையா உணரப் படாதவடி
உணர்மா மெல்ல முடையவடி உணர்வகுமடியானவாகத் தாம் உணங்கிவாழ்த்தும்
அரண்மனை திருவிலவட்குமடிய கலம் அளக்கிற்பா ரில்லாவடி [மடி
கண்டி உகல்கெடில் நாடன்னடி கமழ்வீரட்டானக் காபாலியடி எ

ஏறுமலாய் நிறை மலச்செவடி நெல்வ டலக் நாடாயவடி
செறித்தெரு திகெருமாய் நின்றவடி தீபதிரளா யுள்ளே திகழ்ந்தவடி
மடிமதியை மாசு கழுமமடி மந்திரமுந் தந்திரமும் ஆயவடி
செறிகெடிலாட்பெருமானடி திருவீரட்டானத்தெருசெலவன்னடி.

அணியன்னடி செவனவ மலாவடி யடியாகத் காமுத மாயவடி
பண்டிகைப் பங்காக வலவடி பற்றற்றா பற்றும் பவளவடி
மணிகை பொன்னடி மண்டாமடி மருந்தாயப் பிணிதீக்க வல்லவடி
தெரிநெ தன்கெடில் நாடன்னடி தனக்கா வீரட்டத் தலைவன்னடி.

அந்தா மண்டபை தலிந்தவடி அரக்கனையும் ஆற்ற லழித்தவடி [யடி
முந்திக் முன்னெ முன்கூத்தடி முழங்குலாய நீண்டவெம் மூர்த்தி
பந்தி மெல்லிரலாள் பாகன்னடி பவளத் தடவரையே போலவானடி
கெந்த சடைநீ றுமெமடி வீரட்டக் காசல விமலன்னடி. கடு

திருச்சிறம்பலம்

திருஅதிகைவீரட்டானம் - காப்புத் திருந்தாண்டகம்

திருச்சிறம்பலம்

செவவப் புனற்கெடில் வீரட்டமுரு சிறந்தேறமும் பெருந்தண்
குற்ற லமும், திலைச்சிற றம்பலமும் தென்கூ டலத் தென்னுணைக்
காவஞ்சி ராப்பள ளிடும், நல்லூருந் தேவனகுடி மருகலும் நல்லவாகள்

தொழுதேனது நாரையூரும், கல்லலகு நெடும்புருவக கபால மேந்திக்
கட்டடகத தோடுறைவார காப்புககளே. க

தீர்த்தப புனற் கெடிலவீ ரட்டமுந் திருக்கோவல் வீரட்டம் வெண்
ணைய நல்லூர், ஆர்த்தருவி வீழ்சுனை நீ ரண்ணுமலை யறையணிநல்
லூரும் அரநெறிபும, ஏத்துமன்கள் நீரேதத் தின்ற ஈசன இடைமரு
தினமைப ரேகம்பழம், கார்த்தயங்கு சோலைக கயிலாயமுந் கண்ணுத
லான டனனுடைய காப்புககளே. உ

சிறையா புனற்கெடில வீரட்டமுந் திருப்பா திரிப்பலியூர்
திருவா மாததூர், சிறையா வனமுனிக னேதத் தின்ற சோற்றுத்
துறைதருத்தி நெய்ததா னமும், அறையா புனலொழுகு காவிரி
சூழ் ஐயாற றமுதன் பழனம் நல்ல, கறையா பொழில்புடைசூழ்
காண்ப பேருக கழுக்குனறுந் தம்முடைய காப்புககளே. ங

திரையா புனற்கெடில வீரட்டமுந் திருவாரூர் தேவூர்திரு நெல்லிக்கா
டையா தொழின்ற வொற்றியூரும் ஒத்தூரும் மாறபேறும் மாநதுறை
வரையா ரருவி சூழ்மா நதியும் மாகாளன் கேதாரம் மாமேருவும் [பு
கரையா புனலெழுது காவிரிசூழ் கடம்பநதுறையுறைவாகாப்புககளே.

செழுநீர்ப புனற்கெடில வீரட்டமுந் திரிபுரந் தகநதெனூர்
தேவீச்சரம், கொழுநீர் புடைசுழிக்குங் கோட்டிக் காவங் குடமுககுங்
கோகரணை கோலக்காவும், பழிநீமை யிலலாப பனங்காட் டேரும் பனை
யூர் பயறறா பராயத்துறையும், கழுநீர் மதுவிரியுங் காளிங்கமுந் கண
பதீச சரத்தாராத் காப்புககளே. ஞ

தெய்வப் புனற்கெடில வீரட்டமுந் செழுந்தண் பிடவூருந் சென்று
பவவந் திரிட்டம் பருப்பதமும் பறியலூர் வீரட்டம் பாவநாசம் [ரின்று
மவவந் திரையுமணி முத்தமும் மறைக்காடும வாயமூர் வலஞ்சுழியும்
கவவை வர்வண்டுபண்ணே பாடுங் கழிப்பாலை தம்முடையகாப்புககளே.

தெண்ணீர்ப புனற்கெடிலவீரட்டமுந் சீரகாழி வல்லந் திருவேட்டியும்
உண்ணீரா ரோடகமும் ஊறல்அம்பா உறையூர் நரையூர் அரணநல்லூர்
விண்ணா விடையான விளமா வெண்ணி மீயசூர் வீழி மிழலைமிகக்
கணனூர் துதலா கரபுரமுந் காபாலி யாரவாதங் காப்புககளே. எ

தெள்ளும் புனற்கெடில வீரட்டமுந் திண்டிச் சரமுந் திருப்புக
லூர், எள்ளும் படையான இடைத்தானமு மேயீச் சரமுநல் லேமங்

கூடல், கொள்ளு மலையத்தா கோடிகாவுவ குங்கணின முட்டமுங்
குணம்பலவும, கள்ளருந்தத் தெள்ளியா ருங்கி யேத்துங் காரோணந்
தம்முடைய காயக்களே. அ

சீர-- புனற்கெடில வீரட்டமுந் திருக்காட்டுப் பள்ளி திருவெண்
காடெ, பாரா பரவுஞ்சிப் பைஞஞல்பும பந்தணைநல் லூரும் பாகூ
நல்லம், சீர-- சீரையெல்குழ் நெறிபூரும் நெடுங்களமும் நெல்
வெண்ணெய் நெலாய்லும், காரா கமழ்கொன்றைத் தாராக்கென
றுக கடவுளில் வீரட்டவ் காப்பக்களே. க

சித்தம் புனற்கெடில வீரட்டமுந் திருநாஞ்சியமுந் திருநள்ளாறும்
அந்தண்பொழிவுபடைசூழ்து யோகநதிபுகக்கருமாஜருமானபட்டியும்
எந்தம் பெருந் தீட்டிவது துடைச்சுரமும் எந்தை தலைச்சுவகாடும்
கந்தவ் கமழுவ் காவிமுந் கமழூர் காகக்கோயில் காப்பக்களே. க௦

தேனா புனற்கெடில வீரட்டமுந் திருச்செம்பொன பள்ளி
திருப்பெணமும், காணோ வணங்கும் மணஞ்சேரியும் மதிலுஞ்சை
மாகாளம் வாழ்ச்சி, ஏனோக னேததும் வெகுளச்சரம் இலவகா பருப்ப
தத்தே" டேனாசோலைக், காணா மயிலா கருமாரியுங் கறைமிடறறா
தம்முடைய காப்பக்களே. கக

திருகீப் புனற்கெடில வீரட்டமுந் திருவளபழர் தெற்கேறு
சித்தவடம், புருகீ" ளாமபெருகு மாநிருபமும் மயிலாப்பில மணனி
னா மணனி சைத்தம், பெருநீ" வளாசடையான பேணி நின்ற பிரம்
புரகு சூழ்மல பெண்ணு கடம், கருநீல வண்டாநறுங் காளத்திபுக கயி
லாய் தம்முடைய காப்பக்களே. க௨

திருச்சிறநம்பலம்

திருக்காளத்தி - திருத்தாண்டகம்

திருச்சிறநம்பலம்

விபூஷணை நிலைத் நல்கூந் தானகாண் வியன்கச்சிக கம்
பனகாண பிச்சை யலலால், மறுஷணை நிலைத் மாசதுரனகாண்
மயானத்தி மைந்தனகாண் மாசொன நிலலாப், பொறுநாணகாண்
மாமணிந் குணஞ்ரப பானகாண் பொய்யாது பொழிலேழுந் தாவகி

வினற, கற்றுண்காண் காளத்தி காண்ப பட்ட கணநாதன காண்அவ
னென கண்ணு ளானே. க

திடிப்பானகாண் எனவினையை ஏகம் பனகாண் எலும்பா பா
ணனகாண் எல்லாம முன்னே, முடிப்பானகாண் மூவுலகு மாயி
னாகாண் முறைமையால் ஐம்புரியும் உழுவா வண்ணம், படித்தான்
தலையறுத்த பாசு பதனகாண் பராய்த்துறையான பழனமடபஞ ஞீலி
யானகாண், கடித்தா கமழ்கொன்றைக கண்ணி யானகாண் காளத்தி
யானவென கண்ணு ளானே. உ

நாரணனகாண் நானமுகனகாண் நலவே தனகாண் ஞானப்
பெருங்கடற்கோ நாவாய் அனன, பூரணனகாண் புண்ணியனகாண்
புராணன தானகாண் புரிசடைமேற புனலேற்ற புனிதன தானகாண்,
சாரணனகாண் சந்திரனகாண் கதிரோன தானகாண் தனமைக்கண்
தானேகாண் தக்கொக் கெல்லாம, காரணனகாண் காளத்தி காணப்
பட்ட கணநாதன காணஅவனென கண்ணு ளானே. ட

செற்றான்காண் எனவினையைத் தீயாடிகாண் திருவொற்றி
பூரானகாண் சிவதை செயவாக, குற்றானகாண் ஏகமபம் மேவினாண்
காண் உமையாள்நற கொழுநனகாண் இமையோ ரேத்தும், சொற
றானகாண் சோறறுத் துறைபுளானகாண் சுறாவேநதன ஏவலத்தை
நீற நோக்கக், கற்றான்காண் காளத்தி காணப்பட்ட கணநாதன காண்
அவனென கண்ணு ளானே. ஸ

மனத்தகத்தான தலைமேலான வாககி னுள்ளான வாயாரத் தன
னடியே பாடுந்தொண்டா, இனத்தகத்தான இமையவாதஞ சிரத்தின
மேலான் ஏழண்டத் தப்பாலான இப்பாற செம்பொன, புனத்தகத்தான
நறுங்கொன்றைப் போதி னுள்ளான பொருப்பிடையான நெருப்பிடை
யான காற்றி னுள்ளான, கனத்தகத்தான கயிலாயத் துச்சிபுள்ளான
காளத்தி யானவென கண்ணு ளானே. னு

எல்லாமமுன றேனறாமே தோன்றி னானகாண் ஏகமபம் மேயான
காண் இமையோ ரேத்தப், பொல்லாப புலினைந்தும் போககி னானகாண்
புரிசடைமேற பாயகங்கை பூரித்தானகாண், நல்லவிடை மேலகொண்டு
காகம் பூண்டு நளிரசிரமொன நேந்தியோ நானுயற்ற, கல்லாடை மேல்
கொண்ட காபாலிகாண் காளத்தி யானவென கண்ணு ளானே. ஊ

கரிபருவு கண்டதென கண்ணு ளானகாண் கண்டனகாண் வண்
டுண்ட கொன்றை யானகாண், எரிபவள வண்ணனகாண் ஏகம்பன
காண் என்மிகைபந தூயபு குணத்தி னானகாண், திரிபுரவகன தீயிட்ட
தீயாடிகாண் தீவீணகன தீர்த்திடுமென சிந்தை யானகாண், கரி
பட்டை டோட்டகந்த காபாலிகாண் காளத்தி யானவனென கண்ணு
ளானே.

திலகாட்சி சிவபலிசென நெற்கின றானகாண் இமையவாகன
தொழுதினறநச திருக்கின றானகாண், விலலாடி வேடஞ யோடி
ஞானகாண் மெண்ணுலகு சோந்த அகலத் தானகாண், மல்லாடு திரள
தொண்டை மழுத ளானகாண் மலைமகள்தன மருளானகாண் மகிழ்ந்து
முன்னு காபாலின கிழ்நுந் காபாலிகாண் காளத்தி யானவனென
கண்ணு ளானே.

தேவபத்ர வண்டுண்ட கொன்றை யானகாண் திருவேகம பத்
தானகாண் தேனாந் துகக, ஞானப்பூவ கோதையாள் பாகத் தானகாண்
நம்பனகாண் ஞானத் தொளியா னானகாண், வானப்பே ருரு மறிய
வேடி மட்டித்தி னினறானகாண் வண்டா சோலைக, கானப்பே ரூரான
காண் கறைக்கண்டனகாண் காளத்தி யானவனென கண்ணு ளானே.

திரைபடனகா ணேழுலகு மாயி னானகாண் ஏழ்கடலுஞ் சூழ்
மட்ட மாய் னானகாண், குறையுடையா குற்றேவல கொளவான
தானகாண் குடமுககிற கீழ்க்கோட்டம மேவி னானகாண், மறையுடைய
வாடுஞ் பெருமான தானகாண் மறைக்காட் டிறையு மணிகண் டன
காண், கறையுடைய கண்டத்தென காபா லிகாண் காளத்தி யான
வனென கண்ணு ளானே.

உணர்வு வருநஞ்ச முண்டான தானகாண் ஊழித்தீ யனஞான
காண் உகப்பா காணப், பண்ணுரப்பல்லியம் பாடி னானகாண் பயின்ற
நால் வேதத்தின பண்பி னானகாண், அண்ண மலையானகாண் அடியா
நீட்டம் அடியிணைகன தொழுதேத்த அருளு வானகாண், கண்ணுரக
காணபார்க்கோ காட்சி யானகாண் காளத்தி யானவனென கண்ணு
ளானே.

திருச்சிறறம்பலம்.

திரு ஆமாத்நூர் - திருத்தாண்டகம்.

திருச்சிறுநம்பலம்.

வண்ணங்கள் தாம்படி வந்து நின்று வலிசெய்து வளைகவர்ந்தார் வகையால் நமமைக, கண்ணம்பால் நின்றெய்த கலைப் பேசிக் கடிய தோ விடையேறிக் காபாலியா, சண்ணங்கள் தாவகொண்டு துதையப் பூசித் தோலுடுத்தி துலபுண்டு தோன்றத் தோன்ற, அண்ணலா போகின்றா வந்து காணீர் அழகியரே ஆமாத்நூர் ஐய னாரே. க

வெந்தாவெண் பொடிப்பூசி வெள்ளை மாலை விரிசடைமேற ருரு குடி வீணை யேந்திக், கந்தார் தாம்புரலாப் போகா நிறக்க கறைசேர் மணிமிடற்றி னாரே தெனறேன, நொந்தாபோல் வந்தென திலலே புகு குடவசே ரிடைமடவாய நமஸூ கேட்கில், அந்தா மரைமலாமே லளிவண டியாழ்செய ஆமாத்நூர் எனடிகள் போயி னாரே. உ

கட்டவகை தாமென்று கையி லேந்திக் கடிய விடையேறிக் காபாலியா, இட்டங்கள் தாம்பெசி மிலலே புகு இடுமபலிடம் இடக்கொள் ளா போவா ரல்லா, படடிமைபும படிநமே பேசா நீன்றா பாப பாபா பரிசுழ்ப்பா, போலகினை னாதாம், அட்டியசில பலிபுற கொள் ளா விள்ளா அழகியரே ஆமாத்நூர் ஐய னாரே. ட

பசைநதபல பூத்தித் பாட லாடல் படநாகக் கசசையர் பிச சைக கென்ற, கிசைநத்தோ ரியல்பின ரொரியின மேனி யிமையா முக கண்ணினா நால்வே தத்தா, பிசைநத்திரு நீற்றினா பெண்ணோ பாகம் பிறிவறியாப் பிஞ்சுகளு தெண்ணீர்க் கவகை, அசைந்த திரு முடியா அங்கைத் தீயா அழகியரே ஆமாத்நூர் ஐய னாரே. ச

உருளுடைய தோபுரவி யோடும் யானை யொன்றாலுங் குறை விலலை யூதி வெள்ளை, நிருளுடைய கண்டத்தா செந்தீ வண்ணர் இமையவர்கள் தொழுதேத்தும் இறைவ னாதாம், பொருளுடைய ரல்ல ரிலரு மல்லா புலித்தோ லுடையாகப் பூத்த குழி, அருளுடைய அங் கோதை மாலை மார்பர் அழகியரே ஆமாத்நூர் ஐய னாரே. டு

வீறுடைய ஏறேறி நீறு பூசி வெண்தோடு பெய்திடங்கை வீணை யேந்திக், கூறுடைய மடவாளோ பாகங் கொண்டு குழை யாடக் கொடுகொட்டி கொட்டா வந்து, பாறுடைய படுதலையோர்

சாகம் லேந்திப் பலிகொள்வா ரல்ல படிசே பேசி, ஆறுடைய சடை முடியெய் மடிகன் போலும் அழகியரே ஆமாததூ ஐய னாரே. சு

கையேயா கபாலத்தா மானின தோலா கருத்துடையா நிருத்த ராய்க காண்பாரா முன்னே, செய்ய திருமேனி வெண்ணீ ருடித் திகழ் புன சடைமுடிமேல் திங்கள் சூடி, மெய்யொரு பாகத் துமையை வவத்த மேவா திரிபாடகன வேடச் செய்து, ஐயனா போகினரா வந்தி காணீர் அழகியரே ஆமாததூ ஐய னாரே. எ

ஒனரூலுங் குளநல்லிலே யூதி ஷௌளே ரெற்றியூ உமமூரே உணரக கூடீர், நன்னுதான எனசெயவீர் போவீ ராகில நெற்றிமேற் கணகாட்டி நிறைபட கொணடா, என்னுநதான இவவகையே யிடா செய்கின்றீர் திருக்குழு ரீனியறிந்தோ மேகம் பமோ, அனறித்தான போகின்றீர் அடிக என்மோ டடிகியரே ஆமாததூ ஐய னாரே. அ

கல்லலது தாங்கொண்டு காளத்தியா கடிய விடையேறிக காணக காண், இவ்வமே தாம்புதூ இந்மின பிச்சை யென்றருக கெதிரொ டுந்தே ஷெகதுங் காணேன், சொல்லாதே போகின்றீர் உமமூ ரேது தருத்தி பழனமோ நெய்ததா னமோ, அல்லலே செயதடிகள போகின் ருத்தம் அழகியரே ஆமாததூ ஐய னாரே. க

பழங்கா நீருநிம் மாடபா போலு மணிமிழிலே மேய மனனா போ லும், கொழுங்குவளைக கோதைக கிறைவா போலுங் கொடுகொட்டி தாள முடையா போலும், செழுங்கயி லாயத்தெஞ் செலவா போலுந் தென்னதிகை வீரட்டா சோந்தா போலும், அழுங்கின ரையுறவு சீர்ப்பா போலும் அழகியரே ஆமாததூ ஐய னாரே. க௦

திருசசிற்றம்பலம்

திருப்பந்தணை நல்லூர் - திருத்தாண்டகம்

திருசசிற்றம்பலம்

தோதக மிலலாதா நாகம் பூண்டா நூலபூண்டா நூன மேலோ ராமை பூண்டா, பெய்தங்கு நீள்காட்டில நட்ட மாடிப் பிறை குநிடு சடைமேலோர் புனலுரு சூடி, ஆதங்கு பைங்குழலாள் பாகங் கொண்டா ரனல்கொண்டா அநதிவாய வண்ணங்கொண்டார், பாத்தங் கீழேறா பைக்க ணேற்றார் பலியேறரா பந்தணை நல்லூ ராரே. க

தாசு கெததிறத்தும் மாட்டா தானைச், செல்லாத செந்நெறிககை செல்
விப் பாணைத் திருப்பனகூர் மேவிய சிவலோகனை, நெல்லால் விளை
கழனி நீடு ரானை நீதனே நென்னேநான நினையா வாழே. ௩

கலையானக கல்லாமே கற்பித் தானைக் கடுநகஞ் சாராமே காப்
பான தனைப், பலவாய் வேட்ககன தானே யாகிப் பணிவார்க்கக் கந
கககை பற்றா னனைச், சிலையாற் புரமொரித்த தீயாடிமைத் திருப்புன
கூர் மேவிய சிவலோகனை, நிலையா மணிமாட நீடு ரானை நீதனே
நென்னேநான நினையா வாழே. ௪

நோக்காதே யெவ்வளவும் நோக்கி னனை நன்னுகாதே யாதொன
றும் நன்னுகி னனை, ஆக்காதே யாதொன்ற மாக்கி னனை யன்னுகாதா
ரவாதமமை யன்னுகா தானைத், தேக்காதே தெண்கடல்நடு சுண்டான
தனைத் திருப்புனகூர் மேவிய சிவலோகனை, நீக்காத பேரொளிசேர்
நீடு ரானை நீதனே நென்னேநான நினையா வாழே. ௫

பூணலப் பூணனைப் பூசாச் சாந்த முடையானை முடைநாறும்
புனக் கததில, ஊணலா பூணனை யொருவா காணா வுத்தமனை யொளி
திகழும் மேனி யானைச், சேணுலாஞ் செழுமபவனக் குன்றெப்
பானைத் திருப்புனகூர் மேவிய சிவலோகனை, நீணுலா மலக்கழனி
நீடு ரானை நீதனே நென்னேநான நினையா வாழே. ௬

உரையா பொருளுக் குலப்பி லானை யொழியாமே வெவவுயிரு
மானை தனைப், புரையாய்க் கனமாயாழ்ந் தாழா தானைப் புதியனவு
மாய்ம்கவும் பழையான தனைத், திரையா புனல்சோ மருடத்
தானைத் திருப்புனகூர் மேவிய சிவலோகனை, திரையார் மணிமாட நீடு
ரானை நீதனே நென்னேநான நினையா வாழே. ௭

கூராவத் தணையானுங் குளிர்தண் பொய்கை மலரவனுங் கூடிச்
சென றறிய மாட்டா, ஆரொருவ ரவர்தனைமை யறிவா தேவ ரறி
வோமென பார்க்கெல்லா மறிய லாகாச், சீராவக் கழலானை நிழலார்
சோலைத் திருப்புனகூர் மேவிய சிவலோகனை, நீராவத் தண்கழனி
நீடு ரானை நீதனே நென்னேநான நினையா வாழே. ௮

கையெலாம் நெய்ப்பாயக் கழுத்தே கிட்டக் கால்நிமிர்ந்து நின்றுண்
னுங் கையர் சொன்ன, பொய்யெலாம் மெய்யென்று கருதிப் புக்குப்

உள்ளவரா லகப்படா துய்யப் பொந்தென், செயயெலாஞ் செழுநக
மலப பழன வெல்த் திருப்பன்கா மேவிய சிவலோகனை, நெய்தல்
வாய்ப் புறப்படப்பா நீடு ராணை நீதனை னென்னேநான நினையா
வாதே

க

திகழுமா நெட்டனை யெனது நெஞ்சே யிகழாது பரந்தொன்றாய்
தொரு தனனை, நகழ்மால் உரைக்கீழிட்டு டாககா கோனை நலனழித்த
நாகருளிச செய்தா தனனைத், திகழுமா மதகரிய னுரிபோத
தனைத் திருப்பன்கா மேவிய சிவலோகனை, நிகழுமா வலலாளை நீடு
ராணை நீதனை னென்னேநான நினையா வாதே.

கக

திருச்சிறம்பலம்

திருக்கழிப்பாலை - திருத்தாண்டகம்

திருச்சிறம்பலம்

உள்ளுநீத்தி யொன்பது வாசல் வைத்து வொள்ளெலும்பு
தாறு விரோம மேய்ந்த, தாமெடுத்த கூரை தவிரப் போவா தயக்கம்
பலபடைத்தா தாம ரையினா, காணெடுத்து மாமயில்க ளாலுஞ்
சேலைக கழிப்பாலை மேய கபா லப்பனா, வானிடத்தை யூடறுத்து
வல்லுச செல்லம் வழிவைத்தார்க் கவவழியே போதும் நாமே.

க

முறையாரந்த மும்மதிலும் பொடியாச் செற்று முன்னுமாய்ப்
பினனுமாய் முகக ணெந்தை, பிறையாரந்த சடைமுடிமேற் பாம்பு
கங்கை பிணக்கந்தித் துடனவைத்தா பெரிய நஞ்சுக், கறையாரந்த
மிடற்றடங்கக் கண்ட எந்தை கழிப்பாலை மேய கபா லப்பனா, மறை
யாரந்த வாய்மொழியான மாய யாககை வழிவைத்தார்க் கவவழியே
போதும் நாமே.

உ

நெளிவுண்டாக் கருதாதே நிமலன தனனை நினைமின்கள் நித்
தலும்செ ரிழையா ளாய, ஒளிவண்டார் கருங்குழலி யுமையாள் தனனை
யொருபாகத் தமர்ந்தடியா ருள்கி யேத்தக, களிவண்டார் கரும்பொழில்
சூழ் கண்டல் வேலிக் கழிப்பாலை மேய கபா லப்பனா, வளிபுண்டார்
மாயக் குரம்பை நீங்க வழிவைத்தார்க் கவவழியே போதும் நாமே.

ங

பொடிநாறுமேனியர்பூதிப்பையர்புலித்தோலர்பொங்கரவர்பூண தூலர்
அடிநாறுங் கமலத்த ராளு ராதி ஆனஞ்சு மாமொ திரையி னுந்தாங்

கடிநாறு பூஞ்சோலை கமழ்ந்த நூறுங் கழிப்பாலை மேய கபாலப்பனா
மடிநாறுடேனியிம்மாயம்சீங்க வழிவைத்தார்க்கவவழியேபோதும்நாமே.

விண்ணுறைய விண்ணவாகள் விரும்பி வந்து வேதத்தாய் கீதத்தாய்
விரவ் பெய்தும், எண்ணுறைய எழுத்தாறும் கடலேழாறும் இறையாற
பெம்மிறையே யெனது நிறகும், கண்ணுறைய காராறும் பாரு மானைய
கழிப்பாலை புள்ளுறையுங் கபாலப்பனா, மண்ணுறைய மாயக் குரம்பை
நீங்க வழிவைத்தாக கவவழியே போதும் நாமே. ஓ

விண்ணப்ப விசசா தாக ளேத்த விரிகதிரோ நெனிசுடரான
விண்ணு மாகிப், பண்ணப்பன பத்தா மனத்து ளேபும் பசுபதி பாசு
பதன தேச மூத்தி, கண்ணப்பன கண்ணப்பக கண்டு கந்தார
கழிப்பாலை மேய கபாலப்பனா, வண்ணப் பிணிமாய யாக்கை நீங்க வழி
வைத்தாக் கவவழியே போதும் நாமே. சு

பிணம்புல்கு பீற்ற குரம்பை மெய்யாப் பேதப் படுகின்ற பேதை
மீர்காள், கிணம்புல்கு சூலத்தா நீலகண்டர் எண்டோளர் எண்ணி
றைந்த குணத்தி னாலே, கணம்புல்லன் கருத்துகந்தார் காஞ்சி புள்
ளார் கழிப்பாலை மேய கபாலப்பனா, மணம்புல்கு மாயக குரம்பை
நீங்க வழிவைத்தார்க் கவவழியே போதும் நாமே. எ

இயல்பாய ஈசனை யெந்தை தந்தை யென்சின்தை மேவி யுறை
கின றானே, முயலவானே மூர்த்தியைத் தீர்த்த மான தியம்பகன
திரிசூலத் தனன கையன, கயல்பாயுங் கண்டல்குழ் வுண்ட வேலிக
கழிப்பாலை மேய கபாலப்பனா, மயலாய மாயக குரம்பை நீங்க வழி
வைத்தாக கவவழியே போதும் நாமே. அ

செற்றதோர் மனமொழிந்து சிந்தை செய்து சிவமூர்த்தி யென
றெழுவா சிந்தை யுள்ளால், உற்றதோர் நோய்க ளாந்திவ வுலக மெல்
லாங் காட்டுவா னுத்தமனா னோதா தெல்லாம், கற்றதோர் நூலினன
களிறு செற்றான் கழிப்பாலை மேய கபாலப்பனா, மற்றிதோர் மாயக
குரம்பை நீங்க வழிவைத்தாக கவவழியே போதும் நாமே. கூ

பொருதலங்கல் நீண்முடியான போர ரக்கன புட்பகந்தான
பொருப்பினமீ தோடாதாக, இருநிலங்கள் நடுக்கெய்த எடுத்திடுதலும்

எந்திழையாள் தானவெருட திறைவன நோக்கிக், காதலங்கள் கதிர் முடியா நஞ்சினோடு கால்விரலா லூனறு கழிப்பாலையா, வருதலங்க மாயக் குரம்பை நீங்க வழிவைத்தார்க் கவழியே போதும் நாமே. க௦

திருச்சிற்றம்பலம்

திருப்புறம்பயம் - திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

கொடிமாட நீடுருவு கூடல் கோட்டோ கொடுங்கோளுர் தண் டளவி கண்டி யூரும், நடமாடு நனமருகல் வைகி நாளும் நலமாகு மொற்றிகு ரொற்றி யாகப், படுமலை உண்டறையும் பழனம் பாசூ பழையாறும் பாற்குளமுவ் கைவிட் டிந்நாள, பொடியேறு மேனிய ராயப் பூதஞ் சூழப் புறம்பயமநம் மூரென்று போயி னாரே. க

முற்றெருவா போல முழுநீ ருடி முளைத்திங்கள் சூடிமுந் தூலும் பூண்டு, ஒற்றெருவா போல உறங்கு வேனகை யொளி வளையை யொன்றென்றா எண்ணு கினரா, மற்றெருவ ரில்லைத் துணையெனக்கு மால்கொண்டாற் போல மயங்கு வேற்குப், புற்றாவக கச்சாத்துப் பூதஞ் சூழப் புறம்பயமநம் மூரென்று போயி னாரே. உ

ஆகாத நஞ்சுண்ட அந்தி வண்ணா ஐந்திலைய மாசணங்கொண் டமபொற் றேண்மேல், ஏகாச மாலிட்டோ டொன்றேந்திவந் திடு திருவே பலியென்றாக் கிலலே புககேன, பாகேதுங் கொள்ளார் பலி யுங் கொள்ளா பாலியேன் கண்ணுள்ளே பற்றி நோக்கிப், போகாத டேடத்தா பூதஞ் சூழப் புறம்பயமநம் மூரென்று போயி னாரே. ஈ

பன்மலிந்த வெண்தலை கையி லேந்திப் பனிமுகில்போல் மேனிப் பவந்த நாதா, நென்மலிந்த நெய்த்தானஞ் சோற்றுத்துறையி யந் துருத்தியும் நீரே பாச்சில், கன்மலிந்தோங்கு கழுநீர்க் குன்றங் கட னுக்கை காரோணங் கைவிட் டிந்நாள், பொன்மலிந்த கோதையருந் தாழு மெல்லாம் புறம்பயமநம் மூரென்று போயி னாரே. ச

செததவர்தந் தலைமலை கையி லேந்திச் சிரமலை சூடிச் சிவந்த மேனி, மத்தகத்த யானை யுரிவை மூடி மடவா எவளோடு மாடுனென் றெந்தி, அத்தவதத் தேவ ராறுப தினம ராறுதா றுயிரவர்க் காடல்

காட்டிப், புத்தகங் கைக்கொண்டு புலித்தோல் வீக்கிப் புறம்பயம்நம்
மூரெனறு போயி னாரே. ௫

நஞ்சடைந்த கண்டத்தா வெண்ணீ ருடி நல்லபுலி யதள்மேல்
நாகங் கட்டிப், பஞ்சடைந்த மெல்விரலாள் பாக மாகப் பராய்த்
துறையே னென்னோரோ பவள வண்ணா, துஞ்சிடையே வந்து துடியுங்
கொட்டத் துண்ணென நெழுந்திருந்தேன் சொல்ல மாட்டேன,
புனசடையின மேலோர பனலுஞ் சூழிப் புறம்பயம்நம் மூரெனறு
போயி னாரே. ௬

மறியிலங்கு கையா மழுவொன நேந்தி மறைக்காட்டே னென
னோ மழலை பேசிச், செறியிலங்கு திண்தோள்மேல் நீறு கொண்டு திரு
முண்ட மாலிட்ட திலக நெற்றி, நெறியிலங்கு கூந்தலார பினபின்
சென்று நெடுகண் பனிசோர நின்று நோக்கிப், பொறியிலங்கு பாம
பாத்துப் பூதஞ் சூழிப் புறம்பயம்நம் மூரெனறு போயி னாரே. ௭

வில்லாதே பல்லூரும் பலிகள வேண்டி நிரைவளையார் பலிபெய்ய
நிறையுங் கொண்டு, கொல்லேறுங் கொக்கரைபுங் கொடுகொட் டியுங்
குடமூக்கி லங்கொழியக் குளிர்தண் பொயகை, நல்லாளை நல்லூரே
தவிரே னெனறு நறையூரிற் றுமூந் தவிராரா போலப், பொல்லாத
வேடத்தா பூதஞ் சூழிப் புறம்பயம்நம் மூரெனறு போயி னாரே. ௮

விரையேறு நீறணிந்தோ ராமை பூண்டு வெண்தோடு பெய்
திடங்கை வீணை யேந்தித், திரையேறு சென்னிமேல் திங்கள் தன
னைத் திசைவிளங்க வைத்துகந்த செந்தீ வண்ணர், அரையேறு மேகலை
யாள் பாக மாக ஆரிடத்தி லாட லமர்ந்த ஐயன, புரையேறு
தாமேறிப் பூதஞ் சூழிப் புறம்பயம்நம் மூரெனறு போயி னாரே. ௯

கோவாய இந்திரனுள் ளிட்டா ராகக் குமரனும் வீக்கின விநாயகன்
னும், பூவாய பீடத்து மேல யன்னும் பூமி யளந்தானும் போற்றி சைப்
பப், பாவாய இன்னிசைகள் பாடி யாடிப் பாரிடமுந் தாமும் பரந்து
பறறிப், பூவார்ந்த கொன்றை பொறிவண டாக்கப் புறம்பயம்நம்
மூரெனறு போயி னாரே. ௧௦

திருச்சிற்றம்பலம்

திருநல்லூர் - திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

நீனைந்திருக்கும் அடியாரை நைய வைத்தார நில்லாமே தீவினைகள் நீங்க வைத்தார், சினந்திருகு களிற்றுநீவைப் போவை வைத்தார் செழுமதியின தளிரவைத்தார் சிறந்து வாணோர், இனந்துருவி மணி மகுடத் தேரத் துறர இனமலர்கள் போதவிழ்ந்து மதுவாய்ப் பிலகி, நனைந்தனைய திருவடியென தலைமேல் வைத்தார் நல்லூரெம பெருமானா நல்ல வாறே. க

பொன்னலத்த நறுவகொன்றை சடைமேல் வைத்தார் புலியுரியின் அதள்கைத்தார் புனலும் வைத்தார், மன்னலத்த திரள்தோள் மேல் மழுஉள் வைத்தார் வாகாதிற் குழைவைத்தார் மதியும் வைத்தார். மன்னலத்த குண்ணிடையாள பாகம் வைத்தார் வேழத்தி னூரி வைத்தார். செண்ணால் வைத்தார், நன்னலத்த திருவடியென தலைமேல் வைத்தார் நல்லூரெம் பெருமானா நல்ல வாறே. உ

தோடேறும் மலர்க்கொன்றை சடைமேல் வைத்தார் துன்னெருக்கின உடம்பவைத்தார் துவலை சிந்தப், பாடேறு படுதிரைக ளெறிய வைத்தார் பனிமத்த மலாவைத்தார் பாம்பும் வைத்தார், சேடேறு திரு துதல்மேல் நாட்டம் வைத்தார் சிலைவைத்தார் மலைபெற்ற மகளை வைத்தார், நாடேறு திருவடியென தலைமேல் வைத்தார் நல்லூரெம் பெருமானா நல்ல வாறே. ஈ

வில்லருளி வருபுருவத் தொருத்தி பாகம் பொருத்தாகி விரி சடைமே லருவி வைத்தார், கல்லருளி விரிசிலையா வைத்தார் ஞராக் கயிலாய மலைவைத்தார் கடலூர் வைத்தார், சொல்லருளி யறநால்வர்க் கறிய வைத்தார் சுடுசுடலைப் பொடிவைத்தார் துறவி வைத்தார், நல்லருளால் திருவடியென தலைமேல் வைத்தார் நல்லூரெம் பெருமானா நல்ல வாறே. ச

விண்ணிரியுந் திரிபுரங்க ளெரிய வைத்தார் வீணதொழுவார்க் கறவைத்தார் துறவி வைத்தார், கண்ணெரியாற் காமனையும் பொடியா வைத்தார் கடிக்கமலம் மலாவைத்தார், கயில வைத்தார், திண்ணெரியுந் தண்புனலு முடனே வைத்தார் திசைதொழுது மிசையமார் திகழ்ந்து

வாழ்த்தி, நண்ணரிய திருவடியென தலைமேல் வைத்தா நல்லூரெம் பெருமானா நல்ல வாறே. ௫

உற்றுலவு பிண்டலகத் தெழுமை வைத்தா உயிர்வைத்தார் உயிர் செலுங் கதிகள் வைத்தா, மற்றமரா கணம்பைத்தா அமரா காணு மறைவைத்தா குறைமதியம் வளர வைத்தார், செற்றம்மலி யாவமொடு காமலோபனூ சிறவாத நெறிவைத்தா துறவி வைத்தா, நற்றவாசேர் திருவடியென தலைமேல் வைத்தா நல்லூரெம் பெருமானா நல்ல வாறே. ௬

மாறுமலைந் தாராண மெரிய வைத்தார் மணிமுடிமேல் அரவைத் தா அணிகொள் மேனி, நீறுமலிந் தெரிடாடல நிலவ வைத்தா நெற்றி மேற் கண்பைத்தா நிலயம் வைத்தார், ஆறுமலைந் தறுதிரைக ளெறிய வைத்தா ஆவத்தா லடியமரா பரவ வைத்தா, நானுமலர்த் திருவடி யென தலைமேல் வைத்தா நல்லூரெம் பெருமானா நல்ல வாறே. ௭

குலங்கணமிரு மலைகடல்கண் ஞாலம் வைத்தார் குருமணிசே ராவைத்தா கோலம் டைத்தா, உலங்கினரும் அரவத்தினுச்சி வைத்தா ருண்டருளி விடம்பைத்தா ரெண்டோள வைத்தார், நிலங்கினரும் புனல்கனலுள் ஆனிலம் வைத்தா நிமிர்விசம்பின மிசைவைத்தார் நினைந்தா ரிந்நாள, நலங்கினருந் திருவடியென தலைமேல் வைத்தார் நல்லூரெம் பெருமானா நல்ல வாறே. ௮

செனறுருளுங் கதிரிசண்டும் விசம்பில வைத்தா திசைபத்தும் இருநிலத்தில திருநத வைத்தார், நின்றருளி யடியமரர் வணங்க வைத் தா நிறைநவமும மறைபொருளும் நிலவ வைத்தா, கொன்றருளிக கொடுங்குறறம் நடுங்கி யோடக குரைகழற்சே வடிவைத்தார் விடையும் வைத்தா, நன்றருளுந் திருவடியென தலைமேல் வைத்தா நல்லூரெம் பெருமானா நல்ல வாறே. ௯

பாம்புரிஞ்சி மதிக்கிடுத்து திரைக ளேங்கப் பணிகொன்றை சடைவைத்தா பணிசெய் வாறோ, ஆம்பரிசு தமக்கெல்லாம் அரு ளும் வைத்தார் அடுகடலைப் பொடிவைத்தா அழகும் வைத்தா, ழும்ப ரிய வலவினனோய் தீர வைத்தா உமையையொரு பால்வைத்தார் உகந்து வாறோ, நாம் பரவும் திருவடியென தலைமேல் வைத்தார் நல்லூரெம் பெருமானா நல்ல வாறே. ௧௦

குலக்கிளரும் உருதினாக ஸேழும் வைத்தா குருமணீசோ மலை வைத்தா மலையைக் கையால், உலங்கினா எடுத்தவனதோள முடியும் நேட ஒரு விரலா லுறவைத்தா இறைவா எனது. புலம்புதலும் அருளொடுபோ வாளும் வைத்தா புகழ்வைத்தா புரிந்தாளாக கொள்ள வைத்தா, கலங்கினருந் திருவடியென தலைமேல வைத்தா கலங்கொம் பெருமானா கல் வாரே.

கக

திருச்சிறதம்பலம்

திருக்கருகாவூர் - திருத்தாண்டகம்

திருச்சிறதம்பலம்

குருகம் வயிரமாவ கூறு நாளாவ கொள்ளுவ கிழமையாக கோளே தானும், பருகா அமுதம் பாலின நெய்யாம் பழத்தின இரதமாம் பாட்டிற் பண்ணும், ஒருகா லுமையாளார் பாக னுமாம் உள்நின்ற காவிர குரையா டியாம், கருவா புலகுக்கு முன்னே தோனறுங் கண்ணங் கருகாவு ரெந்தை தானே.

க

வித்தாம் முளையாகும் வேரே தானும் வேண்டும் உருவமாம் விரும்பி நின்ற, பத்தாம் அடியாக்கோர் பாங்க னுமாம் பாலநிறமு மாம் பாஞ் சோதி தானும், தொத்தாம் அமரகணகு சூழ்ந்து போற்றத் தோனறுதென உள்ளத்தி னுள்ளே நின்ற, கத்தாம் அடியேறகுக் காணு காட்டுங் கண்ணங் கருகாவு ரெந்தை தானே.

உ

பூத்தாளும் பூவின நிறத்தா னுமாம் பூக்குளால் வாசமாய மனனி நின்ற, கோத்தாளாவ கோலவளையாள் கூற னாகுங் கொண்ட சமயத் தா தேவ னாகி, ஏத்தாதார்க் கெனறு மிடரே துன்பம் சவாநு மென நெஞ்சத் துள்ளே நின்ற, காத்தாளாவ கால னடையா வண்ணங் கண்ணங் கருகாவு ரெந்தை தானே.

௩

இரவனும் எல்லி நடமாடியாம் எண்திசைக்குந் தேவனும் எனனு ளானும், அரவனும் அல்ல லறுப்பானுமாம் ஆகாச மூர்த்தியாம் ஆனே நேறும், குரவனங் கூறறை புதைத்தான தானங் கூறத் வஞ் சக் குயலர்க் கெனறும், கரவனங் காட்சிக் கெளரியானுமங் கண்ணங் கருகாவு ரெந்தை தானே.

சு

படைத்தானும் பாரை யிடந்தா னாகும் பரிசொன் றறியாமை
வினாறு தானும், உடைத்தானும் ஒனா புரங்கன் மூன்றும் ஒன்
ளழலால் மூட்டி யொருக்கி நின்று, அடைத்தானாஞ் சுவம் மழுவோ
நாக மசைத்தானு மானென றூர்ந்தா னாகும், கடைத்தானுங் கள்ள
மறிவா நெஞ்சிற் கண்ணுங் கருகாவு ரெந்தை தானே. கு

மூலமும் மூர்த்தியும் முன்னே தானும் மூவாத மேனிமுக கண்ணி
றையும், சிலனாஞ் சோந்தா ரிடாக்கள் தீர்க்குஞ் செவ்வனாஞ் செஞ்
சடாக்கொ- சோதி தானும், மாலமும் மங்கையோர் பங்க னாகும் மன
ராடி யாம்வானோ தங்கட் கெல்லாம், காலனாங் காலனைக் காய்ந்தா
னாகுங் கண்ணுங் கருகாவு ரெந்தை தானே. சு

அரைசே ராவனும் ஆலத் தானும் ஆதிரைநா ளானும் அண்ட வானோர்
திரைசோ திருமுடித் திங்க ளானாந் தீவினை நாசனென சிந்தை யானும்
உரைசே ருவகத்தா ருள்ளானுமாம் உமையாளோர்பாகனாமாதவேலிக்
கரைசே-கடல்நஞ்சையுண்டா னாகுகணனாகருகாவு ரெந்தை தானே.

துடியாந் துடியின முழக்கம் தானாஞ் சொல்லுவா சொல்லெல்
லாஞ் சோதிப் பானும், படிதானும் பாவ மறுப்பா னாகும் பால்நீற்ற
மபாஞ் சோதி தானும், கொடியானுங் கூறறை யுதைத்தா னாகுங்
கூறாத வஞ்சக் குயலாக கெனதும், கடியானாங் காட்சிக் கரியா னாகுங்
கண்ணுங் கருகாவு ரெந்தை தானே. அ

விட்டுருவங் கிளாகின்ற சோதி யானும் விண்ணவாகும் அறியாத
சூழ லானும், பட்டுருவ மால்யானைத் தோல்கீண் டானும் பலபலவும்
பாணி பயினாறு தானும், எட்டுருவ மூர்த்தியாம் எண்தோ ளானா
மென்னுச்சி மேலான மெம்பி ரானும், கட்டுருவங் கடியானைக் காய்ந்தா
னாகுங் கண்ணுங் கருகாவு ரெந்தை தானே. க

பொறுத்திருந்த புளனாவா னுள்ளா னாகி உள்ளிருந்தவ குள
நோய் களைவான தானாய்ச், செறுத்திருந்த முமமதில்கள் மூன்றும்
வேவச் சிலகுனியத் தீமூட்டுந் திணமையானும், அறுத்திருந்த
கையான மந்தா ரல்லி யிருந்தானை யொருதலையைத் தெரிய நோக்கிக்,
கறுத்திருந்த கண்ட முடையான போலுங் கண்ணுங் கருகாவு ரெந்தை
தானே. ௧௦

ஒறுத்தாலும் ஒன்றார் புரக்கள மூனதும் ஒள்ளழை மாட்டி புடனே வைத்து, இறுத்தாலும் எண்ணை முடிகள் பத்தும் இசைந்தாலும் இன்னிசைகள் கேட்டா னாகும், அறுத்தாலும் அஞ்சும் அடக்கி யங்கே யாகாய மந்திரமு மாளு னாகும், கறுத்தாலும் காலனைக் காலால் வீழக் கண்ணைக் கருகாபு ரெந்தை தானே. கக

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவிடைமருது - திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

சூலப் படைபடையா தாமே போலுஞ் சுடர்த்திவகட் கண்ணி படையார் போலும், மலை மகிழ்ந்தொருபால் வைத்தார போலும் மந்திரமுந் தந்திரமு மாளு போலும், வேலைக கடலநஞ்ச முண்டார போலும் மேல்வினைகள் தீக்கும விகிதா போலும், எலக் கமழ்குழலாள் டாக போலும் இடைமருது மேவிய ஈச னாரே. க

காரா கமழ்கொன்றைக் கண்ணி போலுங் காரானை யீருரிவை போர்த்தா போலும், பாசா பாவப் படுவார் போலும் பததுப் பல்லாழி பரந்தார் போலும், சீரால் வணங்கப் படுவார போலும் திசையனைத்து மாம்மற்று மாளுர் போலும், ஏரார் கமழ்குழலாள் பாகா போலும் இடைமருது மேவிய ஈச னாரே. உ

வேதங்கள் வேள்வி பயந்தா போலும் விண்ணுலகும் மண்ணுலகு மாளு போலும், பூதங்க ளாய புராணர் போலும் புகழ வளரொளி யாய நினரார் போலும், பாதம் பாவப் படுவார் போலும் பததாகளுக் கின்பம் பயந்தா போலும், ஏதங்க ளான கடிவார போலும் இடைமருது மேவிய ஈச னாரே. ட

தின்குணத்தார் தேவர் கணங்க ளேத்தித் திசைவணங்கச் சேவ டியை வைத்தார் போலும், வின்குணத்தா வேளவி சிதைய நூறி வியன்கொண்டல் மேற்செல் விகிதா போலும், பண்குணத்தா டாடலோ டாட லோவாப் பரங்குணறம் மேய பரமா போலும், எண் குணத்தா ரெண்ணை யிரவர் போலும் இடைமருது மேவிய ஈச னாரே.

ஊக முகிலுரிஞ்சு சோலை சூழ்ந்த உயாபொழி லண்ணாவி லுறைகினை றாகும், பாகம் பணிமொழியாள் பாங்க ராகிப் படுவெண்

தலையிற பலிகொள் வாரும, மாகமடை மும்மதிலு மெய்தார் தாடும்
அணிபொழில்குழ ஆளு நுறைகின றுரும், ஏகம்பம் மேயாரு மெல்லா
மாவா ரிடைமருது மேவிய ஈச னாரே. னு

ஐயரண்டும் ஆறெனறு மானா போலும் அறுமூனறும் நான
மூனறு மானா போலும், செய்வினைகள் நல்வினைக ளானார் போலும்
திசையனைத்து மாய்கிறைந்த செலவர் போலும், கொய்மலரந கொண்
றைச் சடையார் போலும் கூததாட வல்ல குழகா போலும், எய்வவந்த
காமனை புங் காயந்தா போலும் இடைமருது மேவிய ஈச னாரே. சு

பிரியாத குணமுயாகட் கஞ்சோ டஞ்சாய்ப் பிரிவுடைய குணம்
பேசிற பத்தோ டொனறும், பிரியாத குணமொருகால் நானகே யென
பா பிரிவிலாக குணநாட்டத் தாறே யெனபர், தெரிவாய குணமஞ்சுரு
சம்தை யஞ்சம் பதமஞ்சங் கதியஞ்சுரு செப்பி னொரும, எரியாய
தாமரைமே வியங்கி னொரும இடைமருது மேவிய ஈச னாரே. எ

தோலிற் பொலிந்த வுடையா போலுஞ் சுடாவா யரவசைத்த
சோதி போலும், ஆலம அமுதாக வுண்டா போலும் அடியார்கட்
காரமுத மானா போலும், காலனையுங் காய்ந்த கழலார் போலும் கயிலாயந்
தம்மிடமாக் கொண்டார் போலும், ஏலங் கமழ்குழலாள் பாகா போலும்
இடைமருது மேவிய ஈச னாரே. அ

பைந்தளிர்க் கொன்றையந் தாரா போலும் படைக்கணன் பாக
முடையா போலும், அந்திவாய் உண்ணத் தழகா போலும் மணிநீல
கண்ட முடையா போலும், வந்தவரவுரு செலவு மாகி மாறுதென்
னுள்ளத் திருந்தா போலும், எந்தம் மிடர்தீர்க்க வல்லா போலும்
இடைமருது மேவிய ஈச னாரே. க

கொன்றையங் கூவின மாலை தனைக் குளிர்சடைமேல் வைத்து
கந்த கொள்கை யாரும், கின்ற அனங்கனை நீரு னோக்கி நெருப்புருவ
மாய்கின்ற நிமல னொரும, அனற அரககன் அலறி வீழ் அருவரை
யைக காலா லழுத்தி னொரும, எனறு மிடுபிச்சை யேறறுண் பாரும்
இடைமருது மேவிய ஈச னாரே. க௦

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவிடைமருது - திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

ஆறுசடைக் கண்டிவர் அங்கைத் தீயா அழகாபடை யுடைய ரம்
பொற் றேண்மேல், நீறு தடவந் திடப் பேறி தீத்தம் பலிகொள்வா
மெய்தத் பூதம், கூறுங் குணமுடையா கோவ ணத்தா கோடால்
வேடத்தா கொள்கை சொல்லின, ஈறும் நெய்மு முதலு மாவா ரிடை
மருதுமேவி யிடங்கொண் டாரே. க

மகருள மதிவைப்பா வான ஈட மடமா னிடமுடையர் மாது
ராடாப், பங்கின மிகையுபா பாலபோல நீற்றா பளிக்கு வடம்புனைவா
பாவ நாசு, சங்கு திரையுக்குஞ் சாயக்கா டாள்வா சரிதை பலவுடை
யா தனமை சொல்லின, எங்கும் பலிதிரிய ரென்னுள் நீங்கா ரிடை
மருது மேவி யிடங்கொண் டாரே. உ

ஓல சீழலிருப்ப ராகா யத்தா அருவரையி னுச்சிய ராணர்
பெண்ணா, காலம் பலகழித்தா கறைசோ கண்டா கருத்துக்குச் சேயா
தாங் காணு தாக்குக், கோலம் பலவுடையா கொல்ல யேற்றா கொடுமழு
வர்கோழம்பம்மேய வீசு, ஏல் மணநாறும் ஈங்கோய் நீங்கா ரிடைமருது
மேவி யிடங்கொண் டாரே. ஈ

தேசா திறம்பினைவாா சிந்தை சேருஞ் செலவா திருவாரு ரென்று
முள்ளா, வாச மலரின்கண் மானதோல் போப்பா மருவுங் கரியுரியா
வஞ்சக் கள்வா, நேச ரடைந்தாக் கடையா தாக்கு நிட்டுரவர் கட்டங்
கா நீனைவாக் கெனறும், ஈசர் புனறபொனனித் தீரத்தர் வாய்த்த
துடைமருது மேவி யிடங்கொண் டாரே. ச

கரப்பர் கரியமனக் கள்வாக் குள்ளங் கரவாதே தந்தினைய கிற்
பா பட்டம, துரப்பர் தொடுகடலின நஞ்ச முண்பா தூய மறைமொழி
யா தீயா லொட்டி, திரப்பர் புரமுனறும் நீறு செய்வா நீள்சடையா பாய
விடைகொண் டெங்கும் ஐயம், இரப்பர் ஏமையாள்வா எனனுள்நீங்கா
துடைமருது மேவி யிடங்கொண் டாரே. னு

கொடியா ரிடபத்தா கூத்து மாடிக் குளிர்கொனறை மேல்வைப்
பர் கோல மாந்த, பொடியாரு மேனியா பூதிப பையா புலித்தோலா
பொங்கரவர் பூண தூலா, அடியார் குடியாவா அந்த னுள் ஆகுதியின

மந்திரத்தா அமரா போற்ற, இடியார் களிற்றரியா எவரும் போற்ற
இடைமருது மேவி யிடங்கொண் டாரே. ௬

பச்சை நிறமுடையா பாலா சாலப் பழைய பிழையெலாம் நீக்கி
யாள்வா, கச்சைக் கதநாகம் பூண்ட தோளா கலனென்று கையேந்தி
யில்லத் தோறும், பிச்சை கொளநகர்வர் பெரியா சாலப் பிறங்கு சடை
முடியா பேணுந் தொண்டா, இச்சை மிகஅறிவர் என்று முள்ளா
இடைமருது மேவி யிடங்கொண் டாரே. ௭

காவா சடைமுடியர் காரோ ணத்தா கயிலாயம மனனிஞர் பன்னு
மின்சொல், பாவார் பொருளாளா வாளார் கண்ணி பயிலுந் திருவுருவம்
பாகம் மேயார், பூவார் புனலணவு புனகர் வாழ்வர் புரமூன்றும் ஒன்
ளழலக் காயத் தொட்ட, ஏவார் சிலைமலைய ரெங்கும் தாமே யிடை
மருது மேவி யிடங்கொண் டாரே. ௮

புரிந்தார் நடத்தினகட் பூத நாதர் பொழிலாரார் புககுறைவா
போந்து தமமில், பிரிந்தா ரகல்வாய பேயுந் தாமும் பிரியா ரொரு
நாளும் பேணு காட்டில், எரிந்தா ரனலுக்கப் ரேழி லோசை யெவ
விடத்தூந் தாமேயென நேத்து வாரபால், இருந்தார் இமையவர்கள்
போற்ற எனதும் இடைமருது மேவி யிடங்கொண் டாரே. ௯

விட்டிலங்கு மாமழுவர் வேலை நஞ்சா விடங்கா விரிபுனல்கூழ்
வெண்காட் ளெள்ளா, மட்டிலங்கு தார்மால மாபில் நீற்றா மழபாடி
யுள்ளுறைவா மாகா ளத்தா, சிட்டிலங்கு வல்லரக்கா கோனை யனறு
செழுமுடியுந் தோனைந்நான கடரக் காலால், இட்டிரங்கி மறறவனாக
கீந்தா வெனறி யிடைமருது மேவி யிடங்கொண் டாரே. ௧௦

திருச்சிற்றம்பலம்

திருப்பாவணம் - திருந்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம் ட நிலையுந்

வடிவேறு திரிசூலத் தோன்றும் தோன்றும் பொருத்தா டு இள
மதியந் தோன்றும் தோன்றும், கடியேறு டு இள
தோன்றுங் காதில்வெண் குழைதோடு கலந் டு இள
களிற்றரியைப் போர்வை தோன்றும் எழில்த் டு இள

கித தோனறும், பொடியேறு திருமேனி பொலிந்து தோனறும்
பொழித்திகழும் பூவணத்தெம் புனித ஞாக்கே. ௧

ஆணுகிப் பெண்ணுய வடிவு தோனறும் அடியவாகட் காரமுத
மாகித் தோனறும், ஊணுகி பூரிநிர்வா னுகித் தோனறும் ஒற்றை
வெண் பிறைதோனறும் பற்றா தம்மேல், சேணுக வரைவில்லா
வெரித்தல் தோன்றுஞ் செத்தவர்தம் எலும்பினாற் செறியச் செய்த,
பூணு மரைஞானும் பொலிந்து தோனறும் பொழித்திகழும் பூவணத்
தெம் புனித ஞாக்கே. ௨

கல்லாலின கீழ்வந் கலந்து தோனறும் கவினமறையோர் நால்
வாக்கு நெறிக ளன்று, சொல்லாகச் சொல்லியவா தோனறும் தோன
றுஞ் குழாவும் மானடறிபுந் தோனறும் தோனறும், அல்லாத காலனை
முன அடர்த்தல் தோனறும் ஐக்கைமால் கீனவாபால அமாந்து
தோனறும், பொலிந்த புலவெலும்பு பூணுந்த தோனறும் பொழில்
திகழும் பூவணத்தெம் புனித ஞாக்கே. ௩

படைமலிந்த மழுவாளும மாணுந் தோனறும் பன்னிரண்டு கண்
னுடைய பள்ளை தோனறும், நடைமலிந்த விடையோடு கொடியுந்
தோனறும் நானமறைய் னொலிதோனறும் நயனந் தோனறும், உடை
மலிந்த கோவணமும் கிளுந் தோனறு மூரலவெண சிரமாலையுலா
வீத் தோனறும், புடைமலிந்த பூதத்தின பொலிவு தோனறும்
பொழித்திகழும் பூவணத்தெம் புனித ஞாக்கே. ௪

பயல்குந் தனனடியார்க்கருளுந் தோனறும் மாசிலாப் புனசடை
மேல் மதியந் தோனறும், இயல்பாக இடுபிச்சை ஏற்றல் தோனறும்
திருக்கடலருந் சுண்டிருண்ட கண்டந் தோனறும், கயலபாயக் கடுங்
கடழிக் கங்கை நங்கை ஆயிரமா முகத்தினொடு வானில தோனறும்,
புயல்பாயச் சடைவிரித்த பொறப்புத் தோனறும் பொழித்திகழும் பூவ
ணத்தெம் புனித ஞாக்கே. ௫

பாராழி வுடவங்குய பாவியிட்ட பனமலரும நறும்புகையும் பார்து
தோனறும் சீரீமலி யிட்டவையின மலாக ளனன திருநதியமா நிறத்
தசே வடிகள தேடபத்தா சாரித் தேருடைய இலங்கை வேந்தன
உடல்துணித்த இட பொடி செடுப்பித் தனறு, போராழி முனாநத
பொறப்புத் தோனறும்பொழித்திகழும் பூவணத்தெம் புனித ஞாக்கே.

தன்னடியாக் கருள்புரிந்த தகவு தோனறுஞ் சதுர்முனைத் திலையரிந்த தனமை தோனறும், மின்னினைய மூண்ணிடையாள் பாகந் தோனறும் வேழத்தி னூரிவிருமபிப் போர்த்தல் தோன்றும், துன்னிய செஞ் சடைமேலோர புனலும் பாம்புந் தூயமா மதியுடனே வைத்தல் தோன்றும், பொன்னினைய திருமேனி பொலிந்து தோன்றும் பொழில் திகழும் பூவணத்தெம் புனித ஞாக்கே. எ

செறிகழலுந் திருவடியுந் தோன்றும் தோன்றும் திரிபுரத்தை யெரிசெய்த சிலையுந் தோன்றும், நெறியதனை விரித்துரைத்த நோமை தோன்றும் நெற்றிமேல் கண்தோன்றும் பெற்றந் தோன்றும், மறு பிறவி யறுத்தருளும் வகையுந் தோன்றும் மலமகளுஞ் சலமகளும் மலிந்து தோன்றும், பொறியரவும் இளமதியும் பொலிந்து தோன்றும் பொழில்திகழும் பூவணத்தெம் புனித ஞாக்கே. அ

அருப்போட்டு முலைமடவாள் பாகந் தோன்றும் அணிகிளரு முருமெனை அடர்க்குங் கேழல், மருப்போட்டு மணிவயிரக் கோவை தோன்றும் மணமலிந்த நடந்தோன்றும் மணியார வைகைத், திருக் கோட்டி நின்றதோர் திறமும் தோனறுஞ் செக்கர்வா னெனரிமிக்குத திகழ்ந்த சோதிப், பொருப்போட்டி நின்றதிண் புயமும் தோன்றும் பொழில்திகழும் பூவணத்தெம் புனித ஞாக்கே. க

ஆங்கணைந்த சண்டிக்கும் அருளி யனறு தனமுடிமேல் அலர்மாலை யளித்தல் தோன்றும், பாங்கணைந்து பணிசெய்வார்க் கருளியனறு பல பிறவி யறுத்தருளும் பரிசுந் தோன்றும், கோங்கணைந்த கூவிளமும் மத மத் தம்முங் குழற்கணிந்த கொள்கையொடு கோலந் தோன்றும், பூங் கணைவே றுருவழித்த பொற்புத் தோன்றும் பொழில்திகழும் பூவணத் தெம் புனித ஞாக்கே. க௦

ஆரோருவர் உள்குவா உள்ளத் துள்ளே யவவுருவாய் நிற்கின்ற அருளுந் தோன்றும், வாருருவப் பூண்முலைநன் மங்கை தன்னை மகிழ்ந் தொருபால் வைத்துகந்த வடிவுந் தோன்றும், நீருருவக் கடலிலங்கை யரக்கர் கோனை நெறுநெறென அடர்த்திட்ட நிலையுந் தோன்றும், போருருவக் கூற்றுகைத்த பொற்புத் தோன்றும் பொழில்திகழும் பூவணத்தெம் புனித ஞாக்கே. கக.

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவாலவாய் - திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

முதல்தானை வெல்லாக்கும் முன்னே தோன்றி முதிருஞ் சடைமுடிமேல் முகிழ்வெண் திங்கள், வளைத்தானை வல்லகரா புரங்கள் மூன்றும் உரைசிலயா வாசகிமா நாணுக் கோத்துத், துளைத் துளைச் சுடுசாததாற் துவளாரீருத் தூமுத்த வெண்முறுவ லுமையோ டாடித், துளைத்தானைத் தென்கூடல் திருவாலவாய்ச் சிவனடியே சிந்திக்கப் பெற்றேனே நானே. க

விண்ணுலகின் மேலான்கள் மேலான தன்னை மேலாடு புரமுனதும் டொடிசெய் துளைப், பண்ணிலவு பைம்பொழிலுந் பழனத் துளைப் பசும்பொன்னின் ஏறத்தானைப் பால்நீற் றுனை, உண்ணிலவு சடைக்கற்றைக் கக்கை யானைக் காததமையோ டிடனாகி யிருந்தான் தனனைத், தெண்ணிலவு தென்கூடல் திருவாலவாய்ச் சிவனடியே சிந்திக்கப் பெற்றேனே நானே. உ

சீர்துறளை நீள்சடைமேல் நின்றவித் தானை நிலமருவி நீரோடக் கண்டான தனனைப், பற்றிறளைப் பயின்றாட வல்லான தனனைப் பகைத்தெழுந்த வெங்குறறைப் பாய்ந்தான தன்னைக், காற்றிரளாய் மேகத்தி னுள்ளே நினறு கடுங்குரலா யிடிப்பானைக் கண்ணோர் நெற்றித், தீர்துறளைத் தென்கூடல் திருவாலவாய்ச் சிவனடியே சிந்திக்கப் பெற்றேனே நானே. ஊ

வானமிது வெல்லா முடையான தன்னை வரியரவக கச்சானை வன்பேய் சூழ்க், கானமதில நடமாட வல்லான் தனனைக் கடைக்கண்ணால் மக்கையுமை நோக்கா வெனமேல், ஊன மதுவெல்லா மொழித் தான தனனை புணர்வாகி யடியேன துள்ளே நின்ற, தேனமுதைத் தென்கூடல் திருவாலவாய்ச் சிவனடியே சிந்திக்கப் பெற்றேனே நானே.

ஊரானை புலகெழாய் நின்றான தனனை யொற்றைவெண் பிறையானை புமையோ டெனதும், பேராணைப் பிறர்க்கெனறு மரியான் தன்னைப் பிண்ககாட்டில் நடமாடல் பேயோ டெனதும், ஆரானை அமரர்களுக் கமுதீந் தானை அருமறையால் நான்முகனும் மாலும் போற்றும்,

சீரானத் தென்கூடல் திருவாலவாய்ச் சிவனடியே சிந்திக்கப் பெற்றேன நானே. இ

மூவனை மூத்தியை மூவா மேனி யுடையானை மூவுலகுந் தானே யெங்கும், பாவனைப் பாவ மறுப்பான தனனைப் படியெழுத லாகாத மககை யோமெ, மேவனை விண்ணோ நடுக்கக் கண்டு விரிகடலின நஞ் சுண் டமுத மீந்த, தேவனைத் தென்கூடல் திருவாலவாய்ச் சிவனடியே சிந்திக்கப் பெற்றேன நானே. சு

தறந்தார்க்குத் தூநெரியாய் நின்றான தன்னைத் துன்பந் துடைத் தாள வல்லான தனனை, இறந்தார்க ளெனபே யணிந்தான் தனனை யெல்லி நடமாட வல்லான தனனை, மறந்தா மதில்மூன்றும் மாய்த் தான தன்னை மற்றொருபற நில்லா வடியேற கெனதும், சிறந்தானைத் தென்கூடல் திருவாலவாய்ச் சிவனடியே சிந்திக்கப் பெற்றேன் நானே.

வாயானை மனத்தானை மனத்துள் நின்ற கருத்தானைக் கருத் தறிந்து முடிப்பான தனனைத், தூயானைத் தூவெள்ளை யேற்றான் தனனைச் சுடாத்திங்கட் சடையானைத் தொடாந்து நின்றென், தாயா னைத் தவமாய தனமை யானைத் தலையாய தேவாதி தேவர்க கெனதும், சேயானைத் தென்கூடல் திருவாலவாய்ச் சிவனடியே சிந்திக்கப் பெற்றேன நானே. அ

பகைச்சுடராயப் பாவ மறுப்பான் தனனைப் பழியிலியாய் நஞ் சுண் டமுதீந் தானை, வகைச்சுடராய் வல்லசுரர் புரமட் டானை வளை விலியா யெல்லாககு மருளசெய் வானை, மிகைச்சுடரை விண்ணவர் கண் மேலப் பாலே மேலாய தேவாதி தேவர்க் கெனதும், திகைச்சுடரைத் தென்கூடல் திருவாலவாய்ச் சிவனடியே சிந்திக்கப் பெற்றேன நானே. க

மலையானை மாமேரு மணனி னானை வளர்புன் சடையானை வானோ தங்கள், தலையானை யெனதலையி னுச்சி யெனதுந் தாபித் திருந்தானைத் தானே யெங்கும், தூலையாக வொருவரை யு மில்லா தானைத் தோனறாதார் மதில்மூன்றும் துவன எய்த, சிலையானைத் தென்கூடல் திருவாலவாய்ச் சிவனடியே சிந்திக்கப் பெற்றேன நானே.

தூர்த்தனைத் தோள்முடிபத் திறுத்தான் தனனைத் தொன்ன ாம்பின் இனனி சைகேட் டருன்செய் தானைப், யார்த்தனைப் டணி

கண்டு பரிந்தான் தனனைப் பரிந்தவற்குப் பாசபதம் எந்தான் தனனை, ஆத்தனை யடியேனுக் கனபன தனனை யனவல்லாப் பல்லாழி கண்டு நின்ற, தீர்த்தனைத் தென்கூடல் திருடாலவாயச் சிவனடியே சிந்திக் கப் பெற்றேன நனே. கக

திருச்சிற்றம்பலம்

திருள்ளாறு - திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

ஆதிக்கண் நானமுகத்தி லொன்று சென்று அல்லாத சொல் லுரைக்கத் தனகை வாறால், சேதித்த திருவடியைச் செல்ல நல்ல சிடலேக தெறிவகுத்துக் காட்டு வாளை, மாதிரைய மாதொருகூ றாய் னான மாமலர்மே லயனோடு மாலுங் காணு, நாதியை நம்பியை நன் னாற் றான நானடியேன நினைக்கப்பெற றுய்ந்த வாறே. க

படையானைப் பாசபத வேடத தானைப் பண்டனங்கற் பார்த்தா னைப் பாட மெல்லாம், அடையாமைக் காப்பான யடியார் தங்கள் அரு மருந்தை ஆவாவென றருள்செய் வாளைச், சடையானைச் சந்திரனைத் தரித்தான் தன்னைச் சங்கத்த முத்தனைய வெள்ளை யேற்றின, நடையானை நம்பியை நன்னாற் றான நானடியேன நினைக்கப்பெற் றுய்ந்த வாறே. உ

படஅரவ மொனறுகொண் டரையி லாத்த பராபரனைப் பைஞ் ஞீவ் மேவ் னான, அடலரவம் பற்றிக் கடைந்த நஞ்சை யமுதாக வுண்டானை யாதி யானை, மடலரவம் மன்னுபூங் கொன்றை யானை மாமணியை மாணிக்காய்க் காலன் தனனை, நடலரவஞ் செயதானை நன் னாற் றான நானடியேன் நினைக்கப்பெற் றுய்ந்த வாறே. ட

கட்டங்க மொனறுதற் கையி லேந்திக் கங்கணமுங் காதில்விடு தோடு மிட்டுச், சுட்டங்கங் கொண்டு துதையப் பூசச் சுந்தராயைச் சூலங்கை யேந்தி னானைப், பட்டங்க மாலை நிறையச் சூடிப் பல்கண முந் தாமும் பார்த் காட்டில், நடட்டங்க மாடியை நன்னாற் றான நானடியேன் நினைக்கப்பெற் றுய்ந்த வாறே. ச

உலந்தார்தம் அங்கங்கொண் டிலக மெல்லாம் ஒருநொடியி லுழல் வாளை யுலப்பில் செல்வம், சிலந்திதனைக் கருள்செய்த தேவதேவைத் திருச்சிராப் பள்ளியெஞ் சிவலோகனைக், கலந்தார்தம் மனத்தென்றுங்

காதலானை கச்சியே சம்பலாக கமழ்பூவ் கொன்றை, நலந்தாங்கும் நம்பியை நள்ளாற் றுனை நானடியேன நினைக்கப்பெற றுய்ந்த வாறே. ௫

குலகெடுத்திக் கோளரீக்க வல்லான றனைனக் குலவரையன் மடப்பாவை யிடப்பா லானை, மலகெடுத்து மாதிர்த்தம் ஆட்டிக் கொண்ட மறையவனைப் பிறைதவழ்செஞ் சடையி னானைச், சலங் கெடுத்துத் தயாமூல தனம மென்னுந் தத்துவத்தின வழிநின்று தாழ்ந் தோக கெல்லாம். நலங்கொடுக்கும் நம்பியை நள்ளாற் றுனை நானடியேன நினைக்கப்பெற றுய்ந்த வாறே. ௬

பூவிரியும் மலாகொன்றைச் சடையி னனைப் புறமயத்தெம் பெருமானைப் புகலூ ரானை, மாவிரியக் களிமரித்த மைந்தன தன்னை மறைக்காடும் வலிவலமும் மனனி னானைத், தேவிரியத் திகழ் தக்கன் வேள்வி யெல்லாஞ் சிதைத்தானை புதைத்தவனறன சிரவ கொண் டானை, நாவிரிய மறைநவினற நள்ளாற் றுனை நானடியேன நினைக்கப்பெற றுய்ந்த வாறே. ௭

சொல்லானைச் சுடர்ப்பவளச் சோதி யானைத் தொல்லவுணா புர மூன்று மெரியச் செற்ற, வில்லானை யெல்லார்க்கும் மேலா னனை மெல்லியலாள் பாகனை வேதம நானகும், கல்லாலின நீழற்கீ ழறங்கண் டானைக் காளத்தி யானைக் கயிலை மேய, நல்லானை நம்பியை நள்ளாற் றுனை நானடியேன நினைக்கப்பெற றுய்ந்த வாறே. ௮

குன்றாத மாமுனிவன சாபம் நீங்கக் குரைகழலாற் கூறறுவனைக் குமைத்த கோனை, அன்றாக அவுணாபுரம் மூனறும் வேவ ஆரழல்வா யோட்டி யடாவித் தானைச், சென்றாது வேண்டிற்றொன நீவான் றனைச் சிவனேயெம் பெருமானென் றிருப்பார்க் கெனறும், நன றாகும் நம்பியை நள்ளாற் றுனை நானடியேன் நினைக்கப்பெற றுய்ந்த வாறே. ௯

இறவாமே வரம்பெற்றே னென்று மிக்க இராவணனை யிரு பததோள் நெரிய ஆனறி, உறவாகி யினனிசைக்கேட் டிராங்கி மீண்டே யுற்றபிணி தவிர்த்தருள வல்லான தன்னை, மறவாதார் மனத்தெனறும் மன்னி னானை மாமதியம் மலர்க்கொன்றை வனனி மத்தம், நறவார் செஞ் சடையானை நள்ளாற் றுனை நானடியேன் நினைக்கப்பெற றுய்ந்த வாறே. ௧௦

திருச்சிற்றம்பலம்

திருஆக்கூர் - திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

முடித்தா மரையணிந்த மூத்தி போலும் மூவுலகுந் தாமாகி நின
றார் போலும், கடித்தா மரையேய்ந்த கண்ணார் போலும் கல்லலகு பாணி
பயின்றார் போலும், கொடித்தா மரைக்காடே நாடுந் தொண்டர் குற்
றேவல் தம்மகிழ்ந்த குழகா போலும், அடித்தா மரைமலர்மேல் வைத்
தார் போலும் ஆக்கூரில் தானறோனறி யப்ப னாரே. க

ஒதிந் றெருதுலு மிலலை பே"லும் உணரப் படாததொன நிலலை
டோலும், காதிந் குழையில்உகப பெய்தா" போலும் கவலைப் பிறப்
பிடும்பை காப்பா" போலும், வேதத்தோ டாறங்கஞ் சொனனார்
போலும் விடஞ்சூழ்ந் திருண்ட மிடற்றார் போலும், ஆதிக களவாகி
கின்னார் போலும் ஆக்கூரில் தானறோனறி யப்ப னாரே. உ

மையா" மலாக்கண்ணுள் பாகா போலும் மணிகீல் கண்ட முடை
யா போலும், நெய்யார் திரிசூலங் கையா" போலும் நீறேறு தோளெட்
டெடையா போலும், வையா மழுவாட் படையார் போலும் வளா
ளாய் உனன கொளியா" போலும், ஐவா பரவமொன றார்த்தா
போலும் ஆக்கூரில் தானறோனறி யப்ப னாரே. ஈ

உடிவிளங்கு வெண்மழுவான் வல்லா" போலும் வஞ்சக கருங்கடல்
நஞ் சண்டா" போலும், பொடிவிளங்கு முந்தூல்சேர் மார்பர் போலும்
பூஉகங்கை தோயந்த சடையா போலும், கடிவிளங்கு கொன்றையந்
தாரா போலும் கட்டங்க மேந்திய கையார் போலும், அடிவிளங்கு செம்
பொற் கழலார் போலும் ஆக்கூரில் தானறோனறி யப்ப னாரே. ச

ஏகாச மாம்புலித்தோல் பாம்பு தாழ் இடுவெண் தலைகலனா
ஏங்கி நானும், மேகாசங் கட்டழித்த வெள்ளி மால புனலார் சடை
முடிமேற் பின்னந்தா" போலும், மாகாச மாயவெண்ணீருந் தீயும் மதி
யும் மதிபிறந்த விண்ணும மண்ணும், ஆகாச மெனறிவையு மாணர்
போலும் ஆக்கூரில் தானறோனறி யப்ப னாரே. னு

மாதாரும் வாள்நெடுங்கண் செவ்வாய் மென்தோள் மலைமகளை
மார்பத் தணைத்தார் போலும், மூதார் முதுதிரைக ளாணர் போலும் முத
லும் துறுதியு மில்லார் போலும், தீதுர நல்வினையாய் நின்றார் போலும்

திசையெட்டுந் தாமையாளு செல்வா போலும், ஆதிசை நாளா யமர்ந்
தார போலும் ஆக்கூரில் தானறோன்றி யப்ப னாரே. சு

மாலயான மததகத்தைக் கீண்டார் போலும் மானதோ லுடையா
மகிழ்ந்தார போலும், கோலானைக் கோவழலாற் காய்ந்தார போலும்
குழவிப் பிறைசடைமேல் வைத்தார் போலும், அலனைக் காலாற கடந்
தார் போலும், கயிலாயந் தம்மிடமாக கொண்டார் போலும், ஆலானைந்
தாடல் உகப்பார போலும் ஆக்கூரில் தானறோன்றி யப்ப னாரே. எ

கண்ணாந்த நெடறி யுடையார போலும் காமனையுங் கண்ணழ
லாற் காய்ந்தார போலும், உண்ணு அருகஞ்ச முண்டார் போலும்
ஊழித்தீ யனன வெளியார போலும், எண்ண யிரங்கோடி பேரார்
போலும், னேறேறிச் செல்லும் இறைவா போலும், அண்ணாவு மாருரும்
மேயார் போலும் ஆக்கூரில் தானறோன்றி யப்ப னாரே. அ

கடியார தளிர்கலந்த கொன்றை மாலே கதிர்போது தாதணிந்த
கண்ணி போலும், நெடியானுஞ் சதர்முகனுந் நேட நின்ற நீலநற் கண்
டத் திறையார் போலும், படியே வழல்வண்ணஞ் செம்பொன் மேனரி
மணிவண்ணந் தம்வண்ண மாகார போலும், அடியார புகலிடம் தானார்
போலும் ஆக்கூரில் தானறோன்றி யப்ப னாரே. க

திரையானுஞ் செந்தா மரைமே லானுந் தோந்தவாகள் தாந்தேழிக்
காணா நாணும், புரையா நெனப்பவொர் தாமே போலும் போரேறு
தாமேறிச் செல்வார் போலும், கரையா வரைவில்லே நாகம் நாணுக
காலத்தீ யனன கனலார போலும், வரையார மதிவெய்த வண்ணா
போலும் ஆக்கூரில் தானறோன்றி யப்ப னாரே. க௦

திருச்சிறற்பலம்

திருநாகைக்காரோணம் - திருத்தாண்டகம்

திருசசிறற்பலம்

பாரார் பரவும் பழனத் தானைப் பருப்பதத் தானைப்பைஞ் சீவி
யானைச், சீரார் செழும்பவனக் குன்றெரப் பானைத் திகழுந் திருமுடி
மேல் திங்கள் சூழிப், பேரா யிரமுடைய பெம்மான் தனைனைப் பிறர்
தன்னைக் காட்சிக் கரியான தனைனை, காரார கடல்புடைசூழ் அந்தண்
காகைக் காரோணத் தெஞ்ஞானமும் காண லாமே. க

விண்ணைப் பெருமானை வீரம் டான வெண்ணீறு மெய்க்
கணித மெனி யானை, பெண்ணை யானைப் பேடி யானைப்
பெருமையாத தண்டவியூப் பெனி னானை. அன்றா மலையானை ஆனைந
தாடம் அனாமாந் வீற்றிருந்த அமமான தனைனக, கண்ணா கடல
படைஞ்சு அந்தண நாகைக் காரோணத் தெஞ்ஞான நுங் காண லாமே.

சினையா டரிவண்டு தேனோ டரித திருமறைக்காட் டெந்தை
சிவலோகனா, மாரயானை யாய்மருங் கிழ்வே னாரும் வலிவலமுந்
தேவரும் மனனி யங்கே, உரைவானை உத்தமனை ஒற்றியுறிந பற்றி
மார கிண்பரமாத தனைனக, கறையா கடலபுடைஞ்சு அந்தண
நாகைக் காரோணத் தெஞ்ஞான நுங் காண லாமே. ௩

அனாமாம டெய்ப்படைஞ்சு அம்பரானை ஆச்சிரா மந்தகரும்
அனாக காவம், முனானமே கோவிலக கொண்டான தனை மூவுலகுந்
தானா மூத்தி தனைனச், சினையாம பனமலாகள அனறே சூடிச்
செஞ்சு டமேல வெண்மதியுந் சோத்தி னானை, கன்னியம் புன
னைஞ்சு அந்தண நாகைக் காரோணத் தெஞ்ஞான நுங் காண லாமே. ௪

கடையுடைய நல்லெருதென நூலான தன்னை ஞானப பெருங்
கடலை நல்லா மெய, படையுடைய மழுவாளான நேந்தி னானைப்
பனமையே பேசும் படிநன தனை, மடையிடையே வானை யுகளும்
பெய்கை மருகல்பாய்ச சோதி மனிகண்டனைக், கடையுடைய நெடு
மாட மோடகு நாகைக் காரோணத் தெஞ்ஞான நுங் காண லாமே. ௫

பலங்கொள்பூந் தேறல்வாய்ப் புகலிக் கோனைப் பூமபுகாக் கற்ப
கத்தாதப் பன்கடர் மெய, அலங்கலக் கழனிசு ழுனிநீரக கவகை யலிர்
சடைமேல ஆதரித்த அமமான் தனை, இலங்கு தலைமலை பாம்பு
கொண் டேகாச மிட்டி யடகு மீசன தனைனக், கலங்கற் கடல்புடைஞ்சு
அந்தண நாகைக் காரோணத் தெஞ்ஞான நுங் காண லாமே. ௬

பொனமணியம் பூங்கொனறை மலை யானைப் புண்ணியனை
வெண்ணீறு பூசி னானைச், சினமணிய மூவிலைய சூலத் தானைத்
தென்சிராப் பள்ளிச் சிவலோகனை, மனமணியை வானசுடலை யூராப்
பேனி வல்லெருதொன நேறும் மறைவல லானைக், கனமணிகள் வெண்
திரைஞ்சு அந்தண நாகைக் காரோணத் தெஞ்ஞான நுங் காண லாமே.

வெண்தலையும் வெண்மழுமும் ஏந்தி னுனை விரிகோ வண்
மசைத்த வெண்ணீற் றுனைப, புண்தலைய மாலயானே யுரிபோர்த
தானேப் புண்ணியனை வெண்ணீ நணிந்தான தனை, எண்டிசையும்
எரியாட வல்லான தனை யேகம்பம் மேயானே யெமமான தனைக்,
கண்டலவ கழனிசூழ் அந்தண் நாகைக் காரோணத் தெஞ்ஞானறுங்
காணலாமே. அ

சொல்லாந்த சோற்றுத் துறையான தனைத் தொல்நாகம்
நனனெறியால் தூப்பான தனை, வில்லனை மீயச்சூர் மேவி னுனை
வேதியாகள நாலவாக்கும் வேதஞ் சொல்லிப, பொல்லாதா தமஅரணம
மூனறும் பொனறப் பொறியாவம் மாபாரப் பூண்டான தனைக்,
கல்லாலின கீழானை கழிசூழ் நாகைக் காரோணத் தெஞ்ஞானறுங்
காண லாமே. கூ

மனை துறந்த வல்லமணா தங்கள் பொய்யும் மாண்புரைக்கும் மனக்
குண்டா தங்கள் பொய்யும், சினைபொதிந்த சீவரத்தா தங்கள் பொய்யும்
மெய்யெனறு கருதாதே போத நெஞ்சே, பனைபுரியைத் தன்னுடலிற்
போத்த எதை யவனபற்றே பறறாகக் காணின அல்லால், கனைகட
லின தென்கழிசூழ் அந்தண் நாகைக் காரோணத் தெஞ்ஞானறுங் காண
லாமே. க௦

நெடியானும் மலரவனும் நேடி யாவகே நெருருவங் காணமே
சென்று நின்ற, படியானைப் பாம்புரமே காத்த லானைப் பாம்பரையோ
டாத்த படிநன தனைச், செடிநாறும் வெண்தலையிற் பிச்சைக்
கென்று சென்றனை நின்றியூர் மேயான தனைக், கடிநாறு பூஞ்
சோலை யந்தண் நாகைக் காரோணத் தெஞ்ஞானறுங் காண லாமே. கக

திருச்சிறுமபலம

திருமறைக்காடு - திருத்தாண்டகம்

திருச்சிறுமபலம

தூண்டு சுடானைய சோதி கண்டாய் தொல்லமரா சூளா மணி
தான் கண்டாய், காண்டற் கரிய கடவுள் கண்டாய் கருதுவாக் காற்ற
எளியான் கண்டாய், வேண்டுவார் வேண்டுவதே ஈவான கண்டாய்

மெய்ந்நெறி கண்டாய் வீரத மெல்லம், மண்ண மனத்தார மனத் தான கண்டாய் மறைக்காட் டிறையும் மனமுள்ள தானே. க

கைகின்றும் வீணை உவவன கண்டாய் காபலி கண்டாய் திக ழூஞ் செதி, மெய்கின்றும் ஁ண வீணக்குக கண்டாய் மெய்படியார் உள ளத்தி விக்ரக கண்டாய், பைகின்றும் நாக மசைத்தான கண்டாய் பரா பரன கண்டாய் பஞ்சரண கண்டாய், வைகின்றும் கூர்வாட படை யான கண்டாய் மஹாகாட் டிறையும் மனமுள்ள தானே. உ

சொத்திக கருணமுனரு செய்தான கண்டாய் திரிபரங்க ளீகாடப் பத்தொரு கண்டாய், திருநெக்க நீர்வந்தி யானு கண்டாய் நிருபாட ஁ரீயுமப ஁னரு கண்டாய், சலந்தக்க செனனிச சடை யான கண்டாய் தட்டையான செங்கண்மால் தானே கண்டாய், மலந தூச மாவெடைமொன தூந்தான கண்டாய் மறைக்காட்டுறையும் மனமுள்ள தானே. ஈ

கள்ளி முதுகாட்டி வாடி கண்டாய் காலனைபுக காலந் கடந்தான கண்டாய், புள்ளி புழைமாவின் தோளான கண்டாய் புலியுரிசே ராடைப் பனிதன கண்டாய், வெள்ளிமிளர் பிறைமுடிமேற் குடி கண் டாய் வெண்ணிறமு கண்டாய் நஞ்செந்தின மேய, வள்ளி மனமுந் குத தாதை கண்டாய் மறைக்காட் டிறையும் மனமுள்ள தானே. ச

மூரி முழுகொலீரீ ராணு கண்டாய் முழுத்தழல்போல் மேனி முழுவன கண்டாய், வரி சிறநதனைய செல்வன கண்டாய் இன்னடி யாக் கிண்பம் விடாப்பான கண்டாய், ஆரியன கண்டாய் தமிழன கண்டாய் துண்கு மிலடடைமெய் அண்ணல் கண்டாய், வாரி மதக ளிதே போலவான கண்டாய் மறைக்காட் டிறையும் மனமுள்ள தானே.

சூல்மால் யான புரித்தான கண்டாய் அகத்தியான பள்ளி யமாந்தான கண்டாய், கோடியான கண்டாய் குழகன கண்டாய் குளிரா ஁ர கோயிலக் கொண்டான கண்டாய், நாடிய நனபொருள்க ளானு கண்டாய் நனமையோ டுமமைமற் றம்மை யெல்லாம், வாடிய வாட்டந் தவிப்பான கண்டாய் மறைக்காட் டிறையும் மனமுள்ள தானே. ஈ

வேலைசோ நஞ்சும் மிடற்றான கண்டாய் விண்தடவு பூங்கயிலை வெறபன கண்டாய், ஆலைசோ வேள்வி யழித்தான் கண்டாய் அமரர்

கள் தாமேத்தும் அண்ணல் கண்டாய், பாலநெய்சேர் ஆனஞ்சும் ஆடி
கண்டாய் பருப்பதத்தான கண்டாய் பரவை மேனி, மாலையோர் கூறு
டைய மைந்தன கண்டாய் மறைக்காட் டிறையும் மனாளுன் தானே. எ

அம்மை பயக்கும் அமிதா கண்டாய் அந்தேன தெளி கண்டாய்
ஆக்கஞ் செய்திட்,டிமமை பயக்கும் இறைவன கண்டாய் எனனெஞ்சே
யுனனில் இனியான கண்டாய், மெயம்மையே ஞான விளக்குக் கண்
டாய் வெண்காடன கண்டாய் வினைகள் போக, மம்ம ரறுக்கும் மருந்து
கண்டாய் மறைக்காட் டிறையும் மனாளுன் தானே. அ

மூலநெய் தீரக்கும் முதல்வன கண்டாய் முத்தமிழும் நானமறை
யும் ஆனை கண்டாய், ஆலினகீழ் நாலவாக கறத்தான கண்டாய் ஆதி
யும் அந்தமு மாளுன கண்டாய், பால விருததனு மாளுன கண்டாய்
பவளத் தடவரையே போல்வான கண்டாய், மாலைசேர் கொன்றை
மலிந்தான கண்டாய் மறைக்காட் டிறையும் மனாளுன் தானே. கூ

அயனவனும் மாலவனும் அறியா வண்ணம் ஆரமுலாய் நீண்டுகந்த
அண்ணல் கண்டாய், துயரிலங்கை வேந்தன துளங்க அன்று சோதிவிர
லாலுற வைத்தான கண்டாய், பெயரவற்குப் பேரருளகள் செய்தான
கண்டாய் பேரும் பெருமபடையோ டுந்தான கண்டாய், மயருறு வல்
வினைநெய் தீர்ப்பான கண்டாய் மறைக்காட் டிறையும் மனாளுன்
தானே. க௦

திருச்சிறறம்பலம்

திருவாரூர் - திருத்தாண்டகம்

திருச்சிறறம்பலம்

னாகம்மான மதகளிற்றி னுரிவை யான்காண் கறைக்கண்டன்
காண்கண்ணர் நெற்றி யான்காண், அமமானகாண் ஆடரவொன் றுட்டி
னாக்காண் அனலாடி காணாயில்வாயச் சூலத் தான்காண், எமமான
காண் ஏழுலகு மாயி னான்காண் எரிசுடரோன காணிலங்கு மழுவா
னன்காண், செம்மானத் தொளியனன மேனி யான்காண் திருவாரூ
ரான்காண் என சிந்தை யானே. க

ஊனேறு படுதலையி லுண்டி யான்காண் ஓங்காரன காண்ஊழி
முதலா னான்காண், ஆனேருருன தூநாநுழிலும் ஐயா நன்காண் அண்

டனகாண் அண்டத்துக் கட்பா லானகாண், மாணேறு காதலத்தெம்
மணிகண் டனகாண் மாதவனகாண் மாதவத்தின் வினாவா னானகாண்,
தேனேழம் மலாகுகொணைநக் கண்ணி யானகாண் திருவாரூ ரானகாண்
என சிந்தை யானே. உ

வடிவந்த சிவமாலமும் பரமேய தானகாண் இறைமவனகாண்
மறைமவனகாண் எசன தானகாண், தூவணத்த சடாசஞ்ஞலப் படைபி
னானகாண் சடாமூனறுக கண்மூனறுக கொண்டான தானகாண்,
ஆவணத்தல் எனநாண் யட்கொண் டானகாண் அனலாடிகாண்
உடையக் கமித னானகாண், தீவணத்த திருவருவிற கரியரு வன
காண் திருவாரூ ரானகாண்என சிந்தை யானே. ௩

கெங்குடா மலக்கண்ணிக குற்ற லனகாண் கொடுமழுவன
காண்கொல்லெனென நனகாண், எங்களபால துயர்கெடுக்கு மெம்பி
ரானகாண் எங்குடா மேழமலப மாய் னானகாண், பொங்குமா கருந
கடலத்த சண்டா தானகாண் பொற்றாணகாண் செம்பவளத் திரள்
பேல வானகாண், செங்கண்டா வராமதியோ டுடனவைத் தானகாண்
திருவாரூ ரானகாண்என சிந்தை யானே. ௪

காரேறு நெடுங்குடிக கயிலா யனகாண் கறைக்கண்டனகாண்
கண்ண நெற்றி யானகாண், போரேறு நெடுக்கொடிமே லுயர்த்தி
னானகாண் புண்ணியனகாண் எண்ணரும்பல குணத்தி னானகாண்,
சீரேறு சடாசஞ்ஞல படைபி னானகாண் நினமலனகாண் நிகரேறு
மல்லா தானகாண், சீரேறு திருமாலோர் பாகத் தானகாண் திருவாரூ
ரானகாண்என சிந்தை யானே. ௫

பிறையாவக் குறுங்கண்ணிச் சடையி னானகாண் பிறப்பிலிகாண்
பெண்ணோடா ணயி னானகாண், கறைபுருட மணிமிடற்று வெண
ணை ருனகாண் கழல்தொழுவா பிறப்பறுக்குந காபாலிகாண், இறை
புருவக் கனலையாள் இடபபா கனகாண் இருநிலன்காண் இருநிலத்
துக் கியல்பா னானகாண், சிறையுருவக் களிகண்டா செம்மை யான
காண் திருவாரூ ரானகாண்என சிந்தை யானே. ௬

தலைபுருவச் சிடமலை சூடி னானகாண் தமருலகந் தலைகலஞப்
பல்கொள் வானகாண், அலைபுருவச் சடராழி யாக்கி னானகாண் அவ
வாழி நெடுமாலுக் கருளி னானகாண், கொலையுருவக் கூற்றுதைத்த

கொள்கை யானகாண் கூபெரிநீர் மண்ணெடுகாற் றுயினுனகாண்,
சிலையுருவச சரந்தூரந்த திறத்தி னுனகாண் திருவாளு ரானகாணஎன
சிறதை யானே. எ

ஐயனகாண் குமானகாண் ஆதி யானகாண் அடல்மழுவாள்
தாடுனாறு பியனமே லேந்து, கையனகாண் கடற்பூதப் படையி னுன
காண் கண்ணெரியால் ஐங்கணையோன உடல்காயந் தானகாண், வெய்
யனகாண் தண்புனல்கூழ் செஞ்சடை யானகாண் வெண்ணீற்றுன
காண்விசயற் கருளசெய தானகாண், செயயனகாண் கரியனகாண்
வெளியோன தானகாண் திருவாளு ரானகாணஎன சிறதை யானே அ

மலைவளர்த்த மடமங்கை பாகத் தானகாண் மயானத்தான காண்
மதியரு சூடி னுனகாண், இலைவளர்த்த மலாக்கொனறை மாலை யான
காண் இறையவனகாண் எறிதிரைநீர் நஞ்சுண் டானகாண், கொலை
வளர்த்த மூவிலைய சூலத் தானகாண் கொடுங்குறன் காண்கொலலை
யேற்றி னுனகாண், சிலைவளர்த்த சரந்தூரந்த திறத்தி னுனகாண் திரு
வாளு ரானகாணஎன சிறதை யானே. கூ

பொற்றாது மலாக்கொனறை சூடி னுனகாண் புரிநூலன் காண்
பொடியார் மேனி யானகாண், மற்றாருந் தனடுப்பா ரில்லா தான
காண் மறையோதி காண்வறிநீர் நஞ்சுண் டானகாண், எற்றாலங்
குறைவொன்று மில்லா தானகாண் இறையவனகாண் மறையவனகாண்
ஈசன் றானகாண், செற்றார்கள் புரமூன்றுஞ் செற்றான தானகாண்
திருவாளு ரானகாணஎன சிறதை யானே. கோ

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவாதூர் - திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

உயிரா வணமிருந் துற்று னோக்கி யுள்ளக் கிழியினுருவெழுதி,
உயிரா வணஞ்செய்திட் டினகைத் தந்தால் உணரப் படுவாரோ
டொட்டி வாழ்தி, அயிரா வணமேறா தானே நேறி யமரர்நா டாளாதே
யாளு ராண்ட, அயிரா வணமேயென னமமா னேநின் அருட்கண்ணால்
கோக்காதா அல்லா தாரே. க

எழுத கொடியிடையார் ஏழை மென்றோள் இனையார்கள் நம்மை
யிகழா முன்னம், பழுது படவினையேல் பாவி நெஞ்சே பண்டுதான்
எனவேந் பகைத் துண்டே, முழுதுலகில் வானவர்கள் முற்றுக
கூடி முடிபு உருவணங்கி முற்றம் பற்றி, அழுது திருவடிகே
பூசை செய் திருக்கின்றன் ஊரோலும் ஆரூர் தானே. உ

தேனார் மஞ்சார் திகை ஞார் திகழ்புன சடைமுடிமேல் திக
கள் குடிக, காஞ் நின்ற கழனிச சாயந் கண்ணாந்த மாடங் கலந்த
தோனமும், துறா வுலகெலா மெப்பக கூடி உமையாள் மணவாளா
என்று பித்தி, ஆனா ஆனா எனகின் றார்கள் அமராகள்தம்
பெருமனே மெய்குற் றுயே. உ

செய்யுளோ தேனே உடையாவது கொல்லேறே வேழமோ
ஊங்கதான, பூண்டிமா புறம்பயமோ அன்ற யிற்றான பொருந்தா
தர் டாங்கைத் திருநா மையோ, தீவணத்த செஞ்சடைமேல் திங்
கள் குடிசைநீர்தும் வைத்துகந்த செந்தி வண்ணா, ஆவணமோ
கொந்தியோ அமமா ஞ்தாம் அறியேனமற னாராமா றுறார் தானே. ச

வந்து மழுதாளா தினனம்பரா எரிபவள வண்ணா குடமூக்கிலார்
உய்ந்த வளைகையாள பாக மாக வாயசடையா வந்து வலஞ்சுழியா
பெந்தா ரடிகள் புறம்ப யத்தே புகலூரகே போயினர் போரே நேறி
ஆயந்தேய்ந்பாபோயாராபுகா ரணணலாசெய்கின நகணமாயமே.

கருணிக குழம்பிருந்து கலித்து மூளை கருநரம்பும் வெள்ளெ
ழம்புரு செந்தொன றுகி, உருவாகிப் புறப்பட்டிடி கொருத்தி தன
ஞல் வளர்க்கப்பட் டியிராருங் கடைபோ காரால், மருவாகி நின்னடியே
மறவே னம்மான மறித்தொருகாற் பிறப்புண்டேல் மறவா வண்ணம்,
திருவாரூர் மணவாளா திருத்தெவ கூராய் செம்பொனே கம்பனே
தினைத்திட டேனே. சு

முனைம் அவனுடைய நாமங் கேட்டாள் மூர்த்தி யவனிருக்கும்
உண்ணு கேட்டாள், பிணை யவனுடைய ஆனா கேட்டாள் பெயர்த்து
மவனுக்கே பிச்சி யானாள், அனனையபு மத்தனையு மனறே நீத்தாள
அகன்றாள் அகலிடத்தா ராசா ரத்தைத், தனனை மறந்தாள் தனனாமங்
கேட்டாள் தலைப்பட்டாள் நங்கை தலைவன தாளே. எ

ஆடுவாய் நீநட்டம் அளவிற் குணறு அவியடுவார் அருமறையோ
ரறிந்தே னுனைப்ப, பாடுவார துமபுருஷம் நார தாதி பாவுவார அமரர்
களும் அமரர் கோனும், தேடுவார திருமாலும் நானமுகனும் தீண்டுவார
மலைமகனும் கங்கை யானும், கூடுமே நாயடியேன செய்குற் றேவல்
குறையுண்டே திருவாரூர் குடிக்கொண்ட மாககே

அ

நீருருகு செஞ்சடையாய நெற்றிக் கண்ணாய் நிலாததிங்கள் துண
டததாய் நினனைத் தேடி, ஒருரு மொழியாமே யொற்றித் தெங்கும்
உலகமெலாந் திரிதநது நினனைக் காண்பான, தேருரும நெடுவீதி பற்றி
நின்று திருமாலும் நானமுகனும் தோநதுங் காண, தாரூரர் ஆரூரர்
என்கின றூர்கள் அமரர்களதம் பெருமானே ஆரூர ராயே.

க

நல்லூரே நன்றாக நட்ட மட்டு நறையேற்றைப் பழையாறே
பாய ஏறிப், பலலூரும் பலிதிரிநது சேற்றூர் மீதே பலாகாணத்
தலையாலவ காட்டி னுடே, இல்லாரநத் பெருவேளுந்த தளியே பேணி
யிராபபட்டிச சரங்கடந்து மணற்கால் புக்கு, எல்லாரும் தளிர்ச்சாதத
குடியிற காண இறைப்பொழுதில் திருவாரூர் புககார தாமே

க௦

கருத்துத்திக் கதநாகவ கையி லேந்திக் கருவரைபோற் களியானைத்
கதற்க கையால், உரித்தெடுத்திச் சிவந்ததனதோல் பொருந்த மூடி
உமையவளை யசசுறுத்தும் ஒளிகொள மேனித், திருத்தருத்தி
திருப்பழனம் திருநெய்த தானம் திருவையா றிடங்கொண்ட செலவா
இந்நாள், அரிப்பெருத்த வெள்ளேறறை அடரவேறி யப்பனார் இப்
பருவ மாரு ராரே.

கக

திருச்சிறம்பலம்

திருவாரூர் - திருத்தாண்டகம்

திருச்சிறம்பலம்

பாதித்தன திருவுருவிற் பெண்கொண் டானைப் பண்டொரு
கால் தசமுகனை அழுவீத் தானை, வாதித்துத் தடமலரான் சிரங்கொண்
டானை வன்கருப்புச் சிலக்காம னுடல்அட் டானைச், சோதிச்சந்
திரானமேனி மறுச்செய் தானைச் சுடரங்கி தேவனையோ கைக்
கொண் டானை, ஆதித்தன் பறகொண்ட அம்மான தனை ஆரூரிற
கண்டடியேன அயாத்த வாரே.

௩

வெற்புறுத்த திருவடியாற் கூறநட் டானை விளக்கினொளி மின்
னினொளி முத்தின சோதி, ஒப்பறுத்த திருவருவத் தொருவன
தனனை யொதாதே வேத முணாநதான் தன்னை, அப்புறுத்த கடல்
நருச முண்டான தன்னை யமுதண்டா உலந்தாலும் உலவா தானை,
அப்புறுத்த நீரகத்தே யழலா னனை ஆரூரின் கண்டடியேன் அயர்த்த
வாரே. உ

ஒருகாலத் தொருதேவா கண்கொண டானை யூழ்ந்தோ றாழி யுயர்ந்
தான தனனை, வருகலுளு செலகால் மாய் னனை வனகருப்புச் சிலைக
காம டுடலட் டானைப், பெருவேழக் களிற்றுகொடப் போவை
யானட் டுள்ளைய னுடல்தனைப் பொடிசெய் தானை, அருவேள்வி
த்காதெச்சுன் டுகொண டானை ஆரூரின் கண்டடியேன் அயர்த்த
வாரே. ட

மெய்ப்பால்மென் நீறணிந்த மேனி யானை வெண்பளிங்கி னுட்
டெத்த சோதி யானை, ஒப்பான யொப்பலா வொருவன தனனை உத்த
மனை தெதிலத்தை டலக மெல்லாம, வைப்பானைக் களைவானை வருவிப்
பானை வலவையேன மனத்தகத்தே மனனி னானை, அப்பாலக கப்
பாலக கப்பா லானை ஆரூரின் கண்டடியேன் அயர்த்த வாரே. ச

பிண்டத்திற பிறந்ததொரு பொருளை மறறைப் பிண்டத்தைப்
படைத்ததனைப் பெரிய டேதத், துண்டத்தில துணிபொருளைச் சுடுதீ
டாகிச் சுழலகாலாய் நீராகிப் பாரா யிறறைக், கண்டத்திற தீதிலநஞ்
சமுது செயது கண்மூன்று படைத்ததொரு கரும்பைப் பாலு, அண
டத்துக் கப்பறத்தார் தமக்கு வித்தை ஆரூரின் கண்டடியேன் அயர்த்த
வாரே. ரு

தீதியாய் நிலனாகி நெருப்பாய நீராய நிறைகாலாய இவையிற்றின
நியம டாகிப், பாதியா பொன்னாகி யிரண்டாய் மூன்றாய் பரமானு
வாய்ப்பழுத்த பணக் ளாகிச், சோதியா யிருளாகிச் சுவைக் ளாகிச்
சுவைகலந்த அப்பாலாய் வீடாய் வீட்டின, ஆதியா யந்தமாய் நின்றான
தனனை ஆரூரின் கண்டடியேன் அயர்த்த வாரே. கூ-எ-அ-க-க-௦

திருவாரூர் - திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

பொய்மாயப் பெருங்கடலிற் புலம்பா நின்ற புண்ணியங்கள்
தீவினைகள் திருவே நீங்கள், இம்மாயப் பெருங்கடலை யரித்துத் தின
பீரக கிலையே கிடந்துதான யானேல் வானோர், தம்மானைத் தலைமக
னைத் தண்ண லாரூத் தடங்கடலைத் தொடர்ந்தோரை யடக்கச் செய்
யும், எம்மானை நடித்தொடர்வா னுழிதா கினதேன இடையிலேன
கெடுவீர்கள இடேறேன மினனே.

க

ஐம்பெருமா பூதங்கள் ஒருவீர் வேண்டிற் றெருவீர்வேண் டிர்
ஈண்டிவ வவனி யெல்லாம், உம்பரமே உம்வசமே யாகக் வலலோக
கிலையே னுகாபோகம யானேல் வானோர், உம்பருமா பூழிபுமா யுலகே
ழாகி யொள்ளாரூர் நள்ளமிதாம் வள்ளல் வானோர், தம்பெருமா னாய்
நின்ற அரனைக் காண்பேன தடைப்படுவே னாக்கருதித் தருக்கேன
மினனே.

உ

சில்லுருவிற் குறியிருத்தி நித்தல் பற்றிச் செழுங்கணல் நோக்கு
மிது வுக்க மனது, பல்லுருவில் தொழில்பூண்ட பஞ்ச பூதப் பளிகேரும்
வசமனதே பாரே லெல்லாம், சொல்லுருவிற் சடாமுனரூய உருவம்
மூனரூய்த் தூநயனம் மூனரூகி ஆண்ட ஆரூர், நல்லுருவிற் சிவ
னடியே யடைவேன நம்மால் நமைப்புண்ணேன கமைத்துநீர் நடமின
களே.

ஊ

உன்னுருவிற் சுவையொளியூ ரேசை நாற்றத் துறுப்பினது
குறிப்பாகு மைவீர் நங்கள், மன்னுருவத் தியற்கைகளால் வைப்பீரக்
கையோ வையகமே போதாதே யானேல் வானோர், பொன்னுருவைத்
தென்றோர் மன்னு குன்றைப் புவிக்கெழிலாரு சிவக்கொழுந்தைப்
புகுந்தென சிந்தை, தன்னுருவைத் தந்தவனை யெந்தை தன்னைத்
தலைப்படுவேன துலைப்படுப்பான தருக்கேன மினனே.

ச

துப்பினைமுன் பற்றா விறலே மிகக் சோவுபடு சூட்சியமே
சுகமே நீங்கள், ஒப்பினையைப் பாவித்திவ வுலக மெல்லா முழுதுமிது
குறைமுடிப்பீரக் கரிதே யென்றன, வைப்பினைப்பொன மதிவாரூர்
மணியை வைகன மனாளையெம் பெருமானை வானோர் தங்கள், அப்ப
னைச்செப் பிடவடைவேன நம்மால் நானும் ஆட்டுகிணை னோட்டந்தீங்
கிலையேன் மினனே.

டு

பொருமத மானமே ஆவச் செற்றக குரோதமே யுலோபமே
பொறையே நீங்கள், உங்கள்பெரு மாநிலத்தி னெல்லையெல்லா முழுது
மது குறைமுடிப்பாக் கரிதே யானேல், அங்கமலத் தயனெடுமா வாகி
மற்று மதற்கப்பா லெனாறுதி மறிய கொண்ணுச், செங்கனகத தனிக்
குன்றாச் சிவன யாளுச் செவ்வணசசோ வேனதும்மாற் செலுத்து
ணேனே.

௬

திடீராவ மெனமிகக தக்கவேட்டை வெறுப்பேயென றினவீரு
முனை யோடிக், குடைநிறநீரக குலகங்கள் குலுங்கி நுங்கள் குறி
நின்ற கமையாதே யானேல் வானோ, அடையாந்தம் புரமுனறு மெரி
செத் தானை அமராகந்தம் மெருமான யானை யாளு, உடையானைக்
கடுகச்சென் றடைவேன துமமா லாட்டுணே னோட்டந்திங் கலையேன்
மின்னே.

௭

வினாந்தானும் தஞ்சாவே செல்வெ பொல்லா வெகுட்சியே மகிழ்ச்
செய் மெறுப்பே நீங்கள், கரைந்தோடி மாநிலத்தை யரித்துத் தின்
பீக நிலையே நகர்பொகம் யானேல் வாணோ, கரைந்தோட வரு
நஞ்சை யழுது செய்த கற்பகத்தைத் தற்பாத்தைத் திருவா ளுரில்,
பாஞ்சோதி தனைககாண்பேன படைனதும் பண்பிற் பரிந்தோடி
போட்டித்து பகட்டன மின்னே.

௮

மூன்வய தொழிற்பஞ்சேந் திரிய வஞ்ச முகரிகாண் முழுதுமிவ
உலகை யோடி, நான்வாடி தும்முடைய மம்ம ராணை நடாத்துகின்
நீக கமையாதே யானேல் வானோ, கீளவான முகடதனைத் தாங்கி
நின்ற நெடுந்துணைப் பாதாளக் கருவை யாளு, ஆன்வானைக் கடுகச்
சென் றடைவேன துமமா லாட்டுணே னோட்டந்திங் கலையேன்
மின்னே.

௯

சருக்கமொடு பெருக்கநில நித்தல் பற்றித் துப்பறையென் றனை
வீரிட வலகை யோடிசு, செருக்கிமிகை செலுத்தியும் செய்கை
வைகல் செய்கின்றீராக் கமையாதே யானேன் மிக்க, தருக்கிமிக வரை
பெடுத்த அரக்கன ஆகந் தளரவடி யெடுத்தவனறன பாடல் கேட்டு,
திரக்கமெழுந் தருளியவெம் பெருமான் பாதத் திடையிலேன் கெடு
வீரகாள் தூட்டேன மின்னே.

௧௦

திருச்சிற்றம்பலம்

திருஆருர் - திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

நீற்றினைபும் நெற்றிமே விட்டார் போலும் நீங்காமே வெள்
ளெலம்பு பூண்டார் போலும், காற்றினைபுங் கடிதாக நடந்தார் போலும்
கண்ணினமேற கண்ணெனறு உடையார் போலும், கூற்றினைபுங்
குரைகழலா லுதைத்தார் போலும் கொல்புலித்தோ லாடைக் குழகர்
போலும், ஆற்றினைபுஞ் செஞ்சடைமேல் வைத்தார் போலும் அணியா
ரூத் திருமூலட் டான னாரே. க

பரியதோர் பாம்பரைமே லார்த்தார் போலும் பாசுபதம் பார்த்தற்
களித்தார் போலும், கரியதோர் களிற்றுரிவை போத்தார் போலும்
காபாலங் கட்டங்கக் கொடியார் போலும், பெரியதோர் மலைவில்லா
எய்தார் போலும் பேர்நந்தி யென்னும் பெயரார் போலும், அரியதோ
ரணங்க ளட்டார் போலும் அணியாரூத் திருமூலட் டான னாரே. உ

துணியுடையர் தோலுடைய ரெனபார் போலும் தாய்திரு
மேனிச் செல்வா போலும், பிணியுடைய அடியாரைத் தீர்ப்பார்
போலும் பேசுவார்க் கெல்லாம் பெரியார் போலும், மணியுடைய
மாநாகம் ஆர்ப்பார் போலும் வாசுகிமா நாணுக் வைத்தார் போலும்,
அணியுடைய நெடுவீதி நடப்பார் போலும் அணியாரூத் திருமூலட்
டான னாரே. ஈ

ஓட்டகத்தே ஊணுக் வுகந்தார் போலும் ஒருருவாய்த் தோன்றி
உயர்ந்தார் போலும், நாட்டகத்தே நடைபலவும் நவின்ருர் போலும்
ஞானப் பெருங்கடற்கோர் நாதர் போலும், காட்டகத்தே யாட லுடை
யார் போலும் காமரங்கள் பாடித் திரிவார் போலும், ஆட்டகத்தில்
ஆனைத் துகந்தார் போலும் அணியாரூத் திருமூலட் டான னாரே. ச

ஏனத் திளமருப்புப் பூண்டார் போலும் இமையவர்க ளெத்த இருந்
தார் போலும், கானக்கல் லாற்கீழ் நிழலார் போலும் கடல்நஞ்ச முண்
டிருண்ட கண்டர் போலும், வானத் திளமதிசேர் சடையார் போலும்
வானகயிலை வெற்பின மகிழ்ந்தார் போலும், ஆனத்து முன்னெழுத்
தாய் கினரூர் போலும் அணியாரூத் திருமூலட் டான னாரே. ஐ

காமனையும் கரியாகக் காய்ந்தார் போலும் கடல்நஞ்ச முண்
டிருண்ட கண்டர் போலும், சோமனைபுஞ் செஞ்சடைமேல் வைத்

தார் போலும் சொல்லாஃச் சொற்பொருளாய் நினறா போலும், நாமனைபும வேதத்தா தாமே போலும் நகைகையோ பால்கிழந்த நம்பு போலும், ஆமனைபுந் திருமுடியா தாமே போலும் அணியாருத் திருமூலட்டான ஓரே.

௬

முடியா மதியாட்டம் வேதத்தா போலும் மூவுலகுந் தாமேயாய் நினறா போலும், செடியார் தலைப்பலிகொண முழல்வார போலுஞ் செல்கதிதான கண்ட சிடனா போலும், கடியாநடு சுண்டிருண்ட கண்டா போலும் ககைய வேடக கருத்தா போலும், அடியா அடிமை புகப்பார போலும் அணியாருத் திருமூலட்டான ஓரே.

௭

இத்திரிபதை மினிதாக ஈத்தா போலும் இமையவர்கள் வந்திறைஞ்சு மன்றையா போலும், சுந்தரத்த போடிதனைத் துதைந்தார போலும் தாதைய திருமேனித் தோன்றல போலும், மந்திரத்தை மனத நளனே னைத்தார போலும் மானகம் காணுகட்டைத்தார போலும், அந திரத்தே டண்டாநடு சுண்டா போலும் அணியாருத் திருமூலட்டான ஓரே.

௮

பிண்டத்தைக் காக்கும்பிரானுர் போலும் பிறவி பிறவி யிலாதார போலும், முண்டத்து முக்கண் னுடைமார போலும் முழுசீறு பூசும் முதல்வா போலும், கண்டத் திறையே கறுத்தார போலும் காளத்தி காடோணம் மேயார போலும், அண்டத்துக் கப்புறமாய் நினறா போலும் அணியாருத் திருமூலட்டான ஓரே

௯

ஒருகாலத் தொன்றாகி நினறார் போலும் ஊழி பலகண் டிருந்தார போலும், பெருகாடே வெள்ளந் தவிர்த்தார போலும் பிறப்பிடுமபை சாக்காடொன் றில்லா போலும், உருகாதார உள்ளத்து நில்லா போலும் உகப்பார்த்தம் மனத்தெனறும் சீங்கார போலும், அருகாக வந்தெனனை யஞ்சே வென்பார அணியாருத் திருமூலட்டான ஓரே.

௧௦

நன்றாக நடைபலவும் நவினறா போலும் ஞானப் பெருங்கடற் கோர நாதா போலும், கொன்றாகிக் கொன்றதொன் னுண்டா போலும் கோளாகக் கோனதலைகள் குறைத்தார போலும், சென்றார் திரிபாங்க ளெய்தார் போலும் திசையினத்து மாயினத்து மாறா போலும், அன்றாகி லாயிரம் பேரார் போலும் அணியாருத் திருமூலட்டான ஓரே.

௧௧

திருச்சிற்றம்பலம்

திருஆருர் - திருத்தாண்டகம்

திருச்சிறற்பலம்

திருமணியைத் தித்திகுந தேனைப் பாலத் தீங்கரும்பின இன
சுலையத் தெளிந்த தேநல, குருமணியைக் குழல்மொநதை தாளம்
வீணை கொக்கரையின சசசரியின பாணியானைப், பருமணியைப் பவ
னத்தைப் பசுபொன முத்தைப் பருப்பதத்தி வருங்கலத்தைப் பாவந்
தீர்க்கும், அருமணியை ஆருரி லம்மான தன்னை யறியா தடிநாயே
னயாதத் வாறே. க

பொன்னேபோல் திருமேனி யுடையான தன்னைப் பொங்கு
வெண் தூலானைப் புனிதன தன்னை, மினனானை மினனிடையாள்
பாகன தன்னை வேழத்தி னுரிவிரும்பிப் போத்தான் தன்னைத், தன
னானைத் தனனென்பா ரில்லா தானைத் தத்துவனை யுத்தமனைத் தழல்
போல் மேனி, அனனானை ஆருரி லம்மான தன்னை யறியா தடிநாயே
னயார்த்த வாறே. உ

ஏற்றானை யேழுலகு மாளுன தன்னை யேழ்கடலு மேழ்மலையு
மாளுன தன்னைக், கூற்றானைக் கூற்ற முதைத்தான் தன்னைக் கொடு
மழுவாள் கொண்டதோர் கையான தன்னைக், காற்றானைத் தீயானை
நீரு மாகிக் கடிமழும் புன்சடைமேற் கங்கை வெள்ள, ஆற்றானை
ஆருரி லம்மான தன்னை யறியா தடிநாயே நயார்த்த வாறே. ஈ

முந்திய வல்வினைகள் தீர்ப்பான தன்னை மூவாத மேனிமுகக்
கண்ணி னானைச், சந்திரனும் வெங்கதிரு மாயி னானைச் சங்கரானைச் சங்
கக் குழையான தன்னை, மந்திரமும் மறைப்பொருளு மாளுன தன்னை
மறுமையும் இம்மையு மாளுன தன்னை, அந்திரனை யாருரி லம்மான
தன்னை யறியா தடிநாயே நயார்த்த வாறே. ச

பிறநெறியாயப் பீடாகிப் பிஞ்சு கனுமாய்ப் பித்தலாய்ப் பததர்
மனத்தி னுள்ளே, உறநெறியாய் ஒமமாய் ஈமக் காட்டி லோரிபல
விடநட்ட மாடி னானைத், துறநெறியாய்த் தூபமாய்த் தோற்ற மாகி
நாற்றமாய் நனமலர்மே லுறையா ினற, அறநெறியை ஆருரி லம்
மான தன்னை யறியா தடிநாயே நயார்த்த வாறே. ன

பழகியவல் வினைகள் பாற்று வானைப் பசுபதியைப் பாவகனைப்
பாவந் தீர்க்கும், குழகனைக் கோளரவொன றாட்டு வானைக் கொடு

கொட்டி கொண்டதோ? கைமான தனனை, விழுவனை வீரட்டம் மேவி னுனை வண்ணவாக னேத்தி விரும்பு வானை, அழகனை ஆரூரி லம் மான் தன்னை யறியா தடிநாயேன யாத் த வாறே. ௬

குளா மணிசே" முடியான தனனைச் சுண்ணவெண் ணீறணிந்த சோதி யானைக், கொள்வா யரவ மசைத்தான தனனைக் கொல புல்தோ லாடைக் குழகன தன்னை, நாளவாயும் பத்தர் மனத்தி னானை நம்பனை நக்கனை முகக னுனை, ஆள்வானை ஆரூரி லம்மான தன்னை யறியா தடிநாயேன யாத் த வாறே. ௭

முத்தினை மணிதனனை மாணிக் கத்தை மூவாத கற்பகத்தின கொழுந்த தன்னைக், கொத்தினை வயிரத்தைக் கொல்லே தூர்ந்து கோளரவொன றுட்டுக் குழகன தனனைப், பததனைப் பத்தர் மனத்தி னானைப் பரிதிபோல் திருமேனி யுடையான தனனை, அத்தனை ஆரூரில் அம்மான தனனை அறியா தடிநாயேன யாத் த வாறே. ௮

பையா டாவகை யெந்தி னுனைப் பரிதிபோல் திருமேனிப் பாலநீர் றுனை, நெய்யாந் திருமேனி மிலன தனனை நெற்றிமேல மற்ருருகண் னிறைவித் தானைச், செய்யானைச் செழுமபவளத் திரளொப் பானைச் செஞ்சடைமேல் வெண்துகள சோத்தி னுனை, ஐயாறு மேமான ஆரூரான அறியா தடிநாயேன யாத் த வாறே. ௯

சீரா முடிபத் துடையான தனனைத் தேசழியத் திருவிரலாற் சிவைய தூக்கிப், பேரா பெருமை கொடுத்தான தனனைப் பெண் ணிரண்டும் ஆணுமாய் நினறான தனனைப், பேரா புரங்கள் புரள தூறம் புண்ணியனை வெண்ணீ ரணிந்தான் தனனை, ஆரான ஆரூரி லம்மான தனனை அறியா தடிநாயேன யாத் த வாறே. ௧௦

திருச்சிறற்பலம்

திருஆதூர் - திருத்தாண்டகம்

திருச்சிறற்பலம்

எம்பநத வல்லினனோய் தீர்த்திட் டானகான் ஏழ்கடலும் ஏழு லகும் ஆய் னான்கான், வம்புந்து கொன்றையந்தா மாலை யானகான் வளர்மதிசோ கண்ணியனகான் வானோர் வேண்ட, அம்பொன்றல் மூளயிலு மெரிசெய் தானகான் அனலாடி யானஞ்ச மாடி னான

காண், செம்பொனசெய் மணிமாடத் திருவா ஞரில் திருமூலட் டானத் தெஞ் செல்வன தானே. க

௨ கஞலாம் அரையினனகாண் அடியாக் கெனறம் ஆரமுதாய் அண்ணிகும ஐயாற் றானகாண், கொக்குலாம் பீலியொடு கொன்றை மாலை குளிமதிபுங் கூராவும் நீருஞ் சென்னித், தொக்குலாஞ் சடையி னனகாண் தொண்டா செல்லுந தூநெறிகாண் வானவாகள் துதிசெய் தேத்தும், திக்கெலாம் நிறைநதபுகழ்த் திருவா ஞரில் திருமூலட் டானத் தெஞ் செல்வன தானே. உ

௩ கீரேறு சடைமுடியெந் நிமலன தானகாண் நெற்றிமேல் ஒற் றைககண் நிறைவீத தானகாண், வாரேறு வனமுலையாள் பாகத் தானகாண் ஊளமதிசோ சடையானகாண் மாதே வனகாண், காரேறு முகிலினைய கண்டத் தானகாண் கல்லாலின கீழநங்கள் சொல்லி னுன காண், சீரேறு மணிமாடத் திருவா ஞரில் திருமூலட் டானத்தெஞ் செல்வன தானே. ங

௪ காணேறு களிநறுநிறைப போாவை யானகாண் கறபகங்காண் காலினையன றுதைசெய தானகாண், ஊனேறு முடைதலையிற் பவி கொள் வானகாண் உத்தமனகாண் ஒற்றியூர் மேவி னுனகாண், ஆனே றென நதுவேறும் அண்ணல தானகாண் ஆதித்தன பல்லிறுத்த ஆதி தானகாண், தேனேறு மலாச்சோலைத் திருவா ஞரில் திருமூலட் டானத்தெஞ் செல்வன தானே. ஈ

௫ பிறப்போ டிறப்பென்று மில்லா தான்காண் பெண்ணுருவோ டாணுருவ மாயி னுனகாண், மறப்படுமென சிந்தைமருள் நீக்கி னுன காண் வானவரு மறியாத நெறிந் தானகாண், நறப்படுங் மலாதூபந் தீப நல்ல நறுஞ்சாந்தங் கொண்டேத்தி நாளும் வாணோர், சிறப்போடு பூசிகஞ் திருவா ஞரில் திருமூலட் டானத்தெஞ் செல்வன தானே. ஐ

௬ சங்கரனகாண் சக்கரம்மாற் கருள்செய் தான்காண் தருணெந்து சேக ரனகாண் தலைவன தானகாண், அங்கமலத் தயன்சிரங்கள் ஐந்தி லொன்றை அறுத்தவனகாண் அணிபொழில்கூழ் ஐயாற் றன்காண், எங்கள்பெரு மான்காண்என னிடாகள் போக அருளசெய்யும் இறை வனகாண் இமையோ ரேத்துஞ், செங்கமல வயல்புடைகூழ் திருவா ஞரில் திருமூலட் டானத்தெஞ் செல்வன தானே. ஈ

நன் நருளித் தீதகற்றும் நம்பி ஸ்ரீநாகாண ஸ்ரீமனையோ டாறங்க
மாய் னுனகாண், மனதிகழ்வு செந்நிபுரகாண ஆதி தானகாண் வெள்
ளேறு நிறைவு கொடிய னுனகாண், துறையொழிற் கச்சியே கம்
பன் ஸ்ரீநாகாண் சென்று துறையானகாண சொலை சூழ்ந்த, தெனற
வார் மணங்காழ்ந்திருட் ஞரில் திருமூலம் டானதென செலவன்
தனே. ௭

பொருத்தம் துறையொழிற் சடைய னுனகாண் புகழாரம்
புகழாரம் பொருத்தி னுனகாண், மனதிகழ்வு துணைநிலையாள
புகழாரகாண செந்நிபுரகாண மென்பிதான ஸ்ரீ னுனகாண்,
செந்நிபுரகாண ஆதி தானகாண் சொலை சூழ்ந்த, தெனற
வார் மணங்காண, செந்நிபுரகாண மென்பிதான திருவா ஞரில் திரு
மூலம் டானதென செலவன் தனே. ௮

வண்ணம்தம் பரமனறு மெரிசெய தானகாண் வேலைவிட
முன்நருண் கண்டத தானகாண், மனதிகழ்வு லொளிவளர விளங்கி
நுனகாண் மென்பிதான மறைக்காம மருவி னுனகாண், புண்டரிகக
கண்ணாறு மென்பிதான பத்தென காண்பரிய பராணன தான
காண், தெனறவாரை வலப்படைகுத் திருவா ஞரில் திருமூலம் டானத
தென செலவன் தனே. ௯

செருவருந் செங்கண்மா லேற்றி னுனகாண் தெனறானைக்
கவனகாண தீயில் வீழ், மருவொதம் பரமனறு மெரிசெய தான
காண் மென்பிதான மறைக்காம மருவி னுனகாண், அருவரையை
யெடுத்தவனதன சிங்கள பத்தம் ஐந்தானகு தோளுநெரிந் தலற
அன்று, திருவிவரால் அடாததவனகாண் திருவா ஞரில் திருமூலம்
டானதென செலவன் தனே. ௧௦

திருச்சிறந்தமபலம்

திருஆறார் - திருத்தாண்டகம்

திருச்சிறந்தமபலம்

இடாகெடுமா நெண்ணுதியேல நெருசே நீவா ஈண்டாவாண்டா
கங்கைச் சடையா யெனறும், சடரொளியா யுள்விளங்கு சோதி
யெனறும் தூற்று சேர்ந்திலங்கு தோளா வெனறும் கடல்விடம் ஆண்

டிருண்ட கண்டா வெனறுங் கலைமான மறியேநது கையா வெனறும்,
அடல்விடையாய் ஆரமுதே ஆதீ யெனறும் ஆரூரா என்றென்றே
அலறா நில்லே. க

செடியேறு தீவின்கள தீரும் வண்ணஞ் சிந்தித்தே நெஞ்சமே
திண்ண மாகப், பொடியேறு திருமேனி புடையா யெனறும் புரந்
தானநன தோளதுணித்த புனிதா வெனறும், அடியேனை யாளாகக்
கொண்டா யெனறும் அம்மானே ஆரூரொம் மரசே யெனறும், கடி
நாறு பொழிறகச்சிக கம்பா வெனறுங் கற்பகமே யெனறென்றே
கதறா நில்லே. உ

லைபெறுமா நெண்ணுதியேல் நெஞ்சே நீவா நித்தலுமெம் பிரா
னுடைய கோயில் புக்குப், புலர்வதனமுன அலகிட்டு மெழுகு மிட்
டுப் பூமலை புணந்தேத்திப் புகழ்ந்து பாடித், தலையாக குமபிட்டுக்
கூத்து மாமச சங்கரா சயபோற்றி போற்றி யெனறும், அலைபுனல்
சோ செஞ்சடையெம் ஆதியெனறும் ஆரூரா என்றென்றே அலறா
நில்லே. ஊ

புண்ணியமும நன்னெறியும் ஆவ தெல்லாம் நெஞ்சமே யிதகண்
டாய் பொருந்தக் கேளநீ, நுண்ணியவெண் நூல்கிடந்த மாப்பா
எனறும் நுந்தாத வொண்சுடரே யெனறு நாளும், விண்ணியங்கு
தேவாகளும் வேதம் நான்கும் விராமலாமேல நானமுகனும் மாலுங்
கூடி, எண்ணரிய திருநாம முடையா யெனறும் எழிலாளு ராவென்றே
அத்தா நில்லே. ஊ

இழைத்தநா ளெல்ல கடப்ப தென்றால் இரவினெடு நண்பகலு
மேத்தி வாழ்த்திப், பிழைத்ததெலாம் பொறுத்தருளசெய் பெரியோ
யெனறும் பிஞ்ஞகனே மைஞ்ஞவிலுங் கண்டா வெனறும், அழைத்த
லறி அடியேனுன னரணங்கண்டாய அணியாளு இடங்கொண்ட
அழகா வெனறும், குழற்சடையெங் கோனெனறுங் கூறு நெஞ்சே
குற்றமில்ல யெனமேல்நான கூறி னேனே. டு

நீப்பரிய பலபிறவி நீக்கும் வண்ணம் நினைந்திருந்தேன
காண்நெஞ்சே நித்த மாகச், சேப்பிரியா வெல்கொடியி னானே யென
றுகு சிவலோக நெறித்தந் சிவனே யெனறும், பூப்பிரியா நானமுக

ஹம் புள்ளினை மேலைப் பண்டாரிகக் கண்ணாஹம் போற்றி யெனனத்,
தீப்பிழம்பாய் நின்றவனெ செலவ மலகுந் திருவாரூராவெனநே சிந்தி
நெஞ்சே.

௭

பற்றிநின்ற பாவங்கள் பாற்ற வேண்டில் பரததிகஞ்சுச் செலவ
தொரு பரிசு வேண்டில், சுற்றிநின்ற குழல்வினைகள் வீழ்க்க வேண்டில்
சொல்லுகைன கெனநெஞ்சே தஞ்சா உண்ணம், உற்றவரும் உறு
துணைம நீயே மெனறும் உனயொல்லால் ஒருதெய்வம் உளகே
மெனறும், பற்றாடக கச்சுத்த டனித் மெனறும் பொழிலாரு
ராவெனநே போற்ற செலவ.

௮

உதித்தருள நெஞ்சமே உஞ்சு போக வழியாவ திதுகண்டாய்
வெனநே கெளம, உதிப்பிடே ஆமுதே ஆதீ யெனறும் ஆம
மாநெ நெஞ்சமேயு மெனறும், உதிசெய்து துணைமலா கொண்டு
துவிச குழமலரு செயது தொண்டு பாடிச, கதிமதிசோ செனனி
யென கால கால கரபகமே யெனநெனநே கதரு நிலலே.

௯

பச்சத்தைப் பற்றுகக வகு நெஞ்சே பாஞ்சொதீ பண்டாங்கா
பாவ நாசா, தெசத் தெளவிலககே தேவ தேவே திருவாரூராத திரு
மூலட்டினு மெனறும், நெசத்தை நீபெருக்கி நோர்ன றுளகி நித்த
உரு சென்றடிமேல வீழ்ந்து நினறு, ஏற்றறு நினறிமையோ ரேறே
மெனறும் எமபெருமா மெனநெனநே யேததா நிலலே.

௧௦

புலகைள் ஐந்த் லாட்டுண்டு போது போககிப் புறம்புறமே திரி
யாதே போது நெஞ்சே, சலவகொளசடை முடியுடைய தலைவா என
றந் தககனசெய பெருவேளவீ தகத்ததா யெனறும், இலங்கையா
கொன சிரநெரித்த இனாடா மெனறும் எழிலாரு ரிடங்கொண்ட
எந்த மெனறும், நலவகொளடி யெனதலைமேல் வைத்தா யெனறும்
நாடேறும் தவினநேத்ததா நனமை யாமே.

௧௧

திருச்சிற்றம்பலம்

திருஆறார் - திருத்தாண்டகம்

திருச்சிறறம்பலம்

ஒருவனாய் உலகேத்த நின்ற நாளோ ஒருருவே மூவுருவ மான நாளோ, கருவனாய்க் காலீனமுன காய்ந்த நாளோ காமனையுங் கண்ணழலால் விழித்த நாளோ, மருவனாய் மண்ணும விண்ணுந் தெரித்த நாளோ மானமறிகை யேந்தியோ மாதோர பாகந், திருவினாச் சேர்வதற்கு முன்னோ பின்னோ திருவாரூர் கோயிலாக் கொண்ட நாளே. க

மலையாபொற் பாவையெடு மகிழ்ந்த நாளோ வானவரை வலிய முத மூட்டி யந்நான், நிலேபெறு பெறுவித்து நின்ற நாளோ நீனைப் பரிய தழற்பிழம்பாய நிமிர்ந்த நாளோ, அலைசாமே அலைகடவநஞ் சண்ட நாளோ அமராகணம் புடைசூழ விருந்த நாளோ, சிலையாலமூப் பரமெரித்த முன்னோ பின்னோ திருவாரூர் கோயிலாக் கொண்ட நாளே.

பாடகஞ்சேர் மெல்லடிநற பாவை யானும் நீயும்போய்ப் பாராதது பலத்தைக் காண்பான, வேடனாய் விலவாகதி யெய்த நாளோ விண்ணவாகுங் கண்ணவனாய் நின்ற நாளோ, மாடமொடு மாளிகைகள் மலகு திலலை மணிதிகழும் அம்பலத்தே மனனிக கூத்தை, ஆடுவான் புகுவதற்கு முன்னோ பின்னோ அணியாரூர் கோயிலாக் கொண்ட நாளே. ட

ஒங்கி உயாந்தெழுந்து நின்ற நாளோ ஒருகம்போல் ஏழுகமாய் நின்ற நாளோ, தாங்கியசீர்த் தலையான வாறோ செய்த தக்கனதன் பெருவேள்வி தகர்த்த நாளோ, நீங்கியநீர்த் தாமரையான நெடுமாலோடு நில்லாயெம் பெருமானே யெனறந் கேத்தி, வாங்கிமதி வைப்பதற்கு முன்னோ பின்னோ வளராரூர் கோயிலாக் கொண்ட நாளே. ச

பாலனாய் வளர்ந்திலாப் பானமை யானே பணிவாகட் கங்கங்கே பற்றா னனே, நீலமா மணிகண்டத தெண்டோ ளானே நெருநலையாய் இன்றாகி நாளை யாகுஞ், சீலமே சிவலோக நெறியே யாகுஞ் சீமையே கூர்மையே குணமே நல்ல, கோலம்நீ கொள்வதற்கு முன்னோ பின்னோ குளிராரூர் கோயிலாக் கொண்ட நாளே. டு

திறம்பலவும் வழிகாட்டிச் செய்கை காட்டிச் சிறியையாய்ப் பெரியையாய் நின்ற நாளோ, மறம்பலவு முடையாரை மயக்கந் தீர்த்து

மாமுனிவாக் கருள்செய்தக ிருந்த நாளோ, பிறைகியசீப் பிரமனதன தலைகை யேந்திப் பிச்சைசேயற் றுண்டுதினறு ினற நாளோ, அறம் பலவு முரைப்பதற்கு முனனோ பினனோ துணியாடூர கோயிலாக் கொண்ட நாளோ.

க

நீலந்தரத்து நீண்டுருவ மான நாளோ நிற்பனவும் நடப்பனவும் நீயி மாகித், கலந்துரைக்கக் கற்பகமட ினற நாளோ காணத்தால் நாணனைக் கற்பித் தனறு, உலகுசுருக்கி வல்லசுரா மாண்டு வீழ உசுகியை உய்மடுத்தது டானோ ருய்மச், சலந்தரனைக் கொல்வதற்கு முனனோ பினனோ தண்ணூர் கோயிலாக் கொண்ட நாளோ.

எ

புத்ததால் முயல்களைப் புது காததிப் பாரகத்தே பாருகட ருட ினற நாளோ, கித்ததை மிகப்பாடு அடியாக் கெனறுத் கேடிலா டானுலகம் கெடுத்த நாளோ, பூத்ததாய் பொருநீலி புனிதன மேவிப் பெயடையா பறைநாலவா வினனோக் கெனறும், வேத உத் விரிப்பதற்கு முனனோ பினனோ வீழுவாரா கோயிலாக் கொண்ட நாளோ.

அ

பகையெட்டும் போககெட்டும் புலனாக ளெட்டும் பூதலங்க ளவை பெட்டும் பொழில்லக் ளெட்டும், கலையெட்டும் காப்பெட்டுங் காட்சி பெட்டும் கழற்சை உடியடைந்தார் களாக ளெட்டும், நகையெட்டும் காலெட்டும் நனைம யெட்டும் நலஞ்சிறந்தா மனதக்கத்து மலாக ளெட்டும், துக்கையெட்டும் தெரிப்பதற்கு முனனோ பினனோ திருவாரா கோயிலாக் கொண்ட நாளோ.

க

சுசனா உலகேழும் மலைய மாகி யிராவணனை யீடழித்திட் டிருந்த நாளோ, வாசமலர் மகிழ்செனற லான நாளோ மதயானை யுரிபோத்து மகிழ்சந் நாளோ, தாதுமலர் சண்டிகுருக் கொடுத்த நாளோ சகராகளை மறித்திட்டாட் கொண்ட நாளோ, தேசமுனம் யறிவதற்கு முனனோ பினனோ திருவாரா கோயிலாக் கொண்ட நாளோ.

க௦

திருசசிற்றமபலம்

திருவேண்காடு - திருத்தாண்டகம்

திருச்சிறம்பலம்

தூண்டு சுடர்மேனித தூநீ ருழிச் சூலங்கையேந்தியோர் சுழல் வாய நாகம், பூண்டு பொறியாவந் காதிற் பெய்து பொற்சடைக ளவை தாழப் புரிவெண் ணூலா, நீண்டு கிடந்திலங்கு திங்கள் சூடி நெடுந் தெருவே உருகெனது நெஞ்சங் கொண்டார், வேண்டு நடைநடக்கும் வெள்ளே நேறி வெண்காடு மேவிய விகித னாரே. க

பாதந் தனிப்பார்மேல வைத்த பாதா பாதாள் மேழுருவப் பாய்ந்த பாதா, ஏதம் படாவண்ணம் நின்ற பாதர் ஏழலகு மாயநின்ற ஏக பாதா, ஒத்த தொலிமடங்கி யூருண் டேறி யொத்துலக மெல்லா மொடுங்கியின, வேதத் தொலிகொண்டு வீணை கேட்பார் வெண்காடு மேவிய விகித னாரே. உ

நெண்ணிலையோ ரோடேந்திப் பிச்சைக கென்று உந்தாக்கு வந் தேனென றில்லே புககேன, அந்நிலையே நிற்கின்றா ஐயங் கொள்ளா அருகே வருவார்போல நோக்கு கின்றா, துந்நிலைமை யேதோதம மூர தானேதோ வென்றேனுக்கொன்றாகச் சொல்ல மாட்டார், மென்முலை யார் கூடி விரும்பி யாடும் வெண்காடு மேவிய விகித னாரே. டு

ஆகத் துமையடக்கி யாறு சூடி யைவா யாவசைத்தங் காணே நேறிப், போகம் பலவுடைத்தாயப் பூதஞ் சூழப் புலித்தோ லுடையாப் புகுந்து நின்றா, பாகிடுவான சென்றேனைப் பற்றி நோக்கிப் பரிசழித்தென வளைகவர்ந்தா பாலி யேனை, மேக முகிலுரிஞ்ச சோலை சூழ்ந்த வெண்காடு மேவிய விகித னாரே. ச

கொள்ளைக குழைக்காதிற குண்டைப் பூதங் கொடுகொட்டி கொட்டிக் குனித்துப் பாட, உள்ளங் கவர்ந்திட்டுப் போவார்போல உழிதருவா நானதெரிய மாட்டேன மீண்டேன, கள்ள விழிவிழிப்பர் காணக் கண்ணாற் கண்ணுளாரா போலே காந்து நிற்பர், வெள்ளச் சடை முடியா வேத நாவா வெண்காடு மேவிய விகித னாரே. டு

தொட்டிலங்கு சூலத்தா மழுவா ளேந்திச் சுடர்க்கொன்றைத் தாரணிந்து சுவைகள் பேசிப், பட்டிவெள் ளேநேறிப் பலியுங் கொள்ளார் பாப்பாரைப் பரிசழிப்பார் ரொக்கின றுரால், கட்டிலங்கு வெண்

ஸ்ரீமந் கனல்ப் பேசிக் கருத்தழித்து உமோகவாந்தா காலே மாலை,
வட்டிலங்கு சடைமுடியா வேத நாவர் வெண்காதி மேவிய விகிர்ந
ஐரே. ௬

பெண்பா லொருபாகம் பெணு வாழ்க்கைக் கொள்நாகம் பூண்பன
வம் பாணஞ் சொல்லா, உண்பா ருந்தருவா லொவவா நங்கா புண்பது
வம் கஞ்சனதே லெய் பணணா, பண்பால் அவாசடையா பற்றி
நோக்கிப் பாலப் பரிசுழியப் பேசு சீனரா, விண்பால் மதிசூடி வேத
மோதி வெண்காதி மேவிய விகிர்ந ஐரே. ௭

மருதங்க ணாமொழிந் மரகையோதி வானவரும் மாலயனுங்
கூடித் தங்கள், சுருதங்க ணாறுதித்தித் தாரீ ராட்டித் தோத்திரங்கள்
பலசொல்லித் தாபந் காட்டிக், கருதநகோ லெம்பெருமான செய்குந்
தேவல் னாடாக்கு வேண்டிம் வாங்கொ தெது, விகிர்நங்க ளாநடப்பர்
வெண்காதி மேவிய விகிர்ந ஐரே. ௮

பள்ளாணும் நானமுதலும் பகரும் பொந்துவ காணா பெரியியழலாய்
நன்றான தனனை, உள்ளான யொன்றல்லா உருவி னானை புலருக்
கொருவிலக்காய் நின்றான தனனைக், கள்ளேந்து கொன்றைதாய்க்
கால மூன்றும் ஓவாமே நின்ற தவங்கள் செய்த, வெள்ளானை
பெண்டிம் வாங்கொ டிப்பா வெண்காதி மேவிய விகிர்ந ஐரே. ௯

புக்குற நெறித்தோனதன மைந்த னாகி மாவேழம் வில்லா மதித்
தான தனனை, நோக்குந துணைத்தேவ றெல்லாம் நிறக நொடிவரையில்
நேவ விழித்தான தனனைக், காக்குங் கடலிலங்கைக் கோமான தன
னைக் கதிரமுடியுங் கண்ணும் பிதுங்க பூனறி, வீக்கந் தவிர்த்த விரலா
பொலுப வண்காதி மேவிய விகிர்ந ஐரே. ௧௦

திருச்சிற்றம்பலம்

திருப்பழனம் - திருந்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

அலையா கடலநஞ்ச முண்டா தாமே அமரர்களுக் கருளசெய்யு
பாதி தாமே, கொலையாய கூற்ற முறைத்தார் தாமே கொல்வேங்கைத்
தோலொன றசைத்தா தாமே, சிலையால் புரமூன நெரித்தா தாமே
தினோய் களைந்தென்னை யாண்டா தாமே, பலிதேர்ந் தழகாய பண்பர்
தாமே பழன நகரெம் பிராணர் தாமே. ௧

உள்ள மொருசடைமே லேற்றார் தாமே மேலாகண மேலார்
கண மேலா தாமே, கள்ளு கடிந்தெனனை யாண்டா தாமே கருத்து
டைய பூதப படையா தாமே, உள்ளத் துவகை தருவா தாமே யுறு
நோய் சிறுபிணிகள் தீர்ப்பா தாமே, பள்ளப் பரவைநரு சுண்டார்
தாமே பழன நகரம் பிரானார் தாமே. ௨

இரவும் பகலுமாய் நினரார் தாமே எப்போதும் எனநெஞ்சத்
துள்ளா தாமே, அரவ மரையி லசைத்தா தாமே அனலாடி யங்கை
மறித்தா தாமே, குரவங் கமழுங் குற்றலா தாமே கோலங்கண் மேன
மே லுக்கப்பா தாமே, பரவு மடியாக்குப பாங்கா தாமே பழன நகரம்
பிரானார் தாமே. ௩

மாறிலமதிலமூனறுமெய்தார்தாமேவரியாவங்கச்சாகஆர்த்தா தாமே
நீறுசோதிருமேனிநிலாதாமே நெற்றிநெருப்புக்கணவைத்தா தாமே
ஏறுகொடுகு சூலக கையா தாமே யென்பா பரண மணிந்தா தாமே
பாறுண தலையிற பவியா தாமே பழன நகரம் பிரானார் தாமே. ௪

சீரால் வணங்கப் படுவார் தாமே திசைக்கெல்லாந் தேவாகினினார்தாமே
ஆரா அமுதமு மாறா தாமே யளவில் பெருமை யுடையார் தாமே
நீரா நியம முடையா தாமே நீள்வரை விலலாக வளைத்தார் தாமே
பாரா பரவப் படுவா தாமே பழன நகரம் பிரானார் தாமே. ௫

காலனுயிர்வெளவவல்லா தாமே கடிதோடும்வெள்ளவிடையா தாமே
கோலம் பலவு முகப்பார் தாமே கோளநாக நாணகப் பூண்டா தாமே
நீலம் பொலிந்த மிடறார் தாமே நீள்வரையி னுச்சி யிருப்பார் தாமே
பால விருத்தரு மாறா தாமே பழன நகரம் பிரானார் தாமே. ௬

ஏய்ந்த வுமைநங்கை பங்கர் தாமே யேழுழிக் கப்புறமாய் நினரா தாமே
ஆயந்து மலாதாவ நினரா தாமே அளவில் பெருமை யுடையார் தாமே
தேய்ந்தபிறைசடைமேல்வைத்தார்தாமேதீவாயாவதனையாத்தார்தாமே
பாய்ந்த படர்கங்கை யேற்றா தாமே பழன நகரம் பிரானார் தாமே. ௭

ஓராதா ருள்ளத்தில் நில்லார் தாமே யுள்ளுறும் அனபர் மனத்தார் தாமே
பேராதெனசிறையிருந்தார்தாமேபிறக்கென்றுங்காட்சிக்கரியார் தாமே
ஊராரு மூவுலகத் துள்ளா தாமே யுலகை நடுங்காமற காப்பார் தாமே
பாரார் முழுவத் திடையார் தாமே பழன நகரம் பிரானார் தாமே. ௮

நீண்டவர்க்கோர் நெருப்புருவ மாணர் தாமே நேரிழையை யொரு பாகம் வைத்தார் தாமே, பூண்டாவைப் புலித்தோல்மே லார்த்தார் தாமே பொன்னிறத்த வெள்ளச் சடையார் தாமே, ஆண்டிலகே ழினத் தினையும் வைத்தா தாமே அவகங்கே சிவமாகி நின்றா தாமே, பாண்டவரிற் பார்த்தனுக்குப் பரிந்தா தாமே பழன நகரெம் பிராணர் தாமே. கூ

வீடையேறி வேண்டிலகத திருப்பார் தாமே விரிகதிரோன் சோற றுத துறையார் தாமே, புடைசூழத்தேவா குழாததா தாமே பூந்துருத்தி நெய்ததானம் மேயா தாமே, அடையே புனல்குழ ஐயாற்றா தாமே அரக்கனை யு மாற்ற வழித்தா தாமே, பட்டையாப் பலபூத முடையார் தாமே பழன நகரெம் பிராணா தாமே. ௧௦

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவையாறு - திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

ஆரா திரிபுரங்க ளீர நோக்கும அனலாடி ஆரமுதே யென நேன நானே, கூரா மழுவாட் படையொன நேந்திக குறப்பூதப் பல் படையா யெனநேன் நானே, பேரா யிரமுடையா யெனநேன நானே பிறைகூடும் பிஞ்ஞகனே யெனநேன நானே, ஆரா அமுதே யென ஐயா றனனே யெனநெனநே நானரற்றி நைகின நேனே. ௧

தீவாயின முப்புரங்கள் ளீர நோக்குந் தீரத்தா புராணனே யென் நேன நானே, மூவா மதிசூடி யெனநேன் நானே முதலவாமுக கண் ணனே யெனநேன நானே, ஏவார் சிலையானே யெனநேன நானே யிடும்பைக் கடல்நின்று மேற வாங்கி, ஆவாவென நருள்புரியும் ஐயா றனனே யெனநெனநே நானரற்றி நைகின நேனே. ௨

அஞ்சண்ண வண்ணனே யெனநேன நானே அடியாகட் கா ரமுதே யெனநேன் நானே, நஞ்சணி கண்டனே யெனநேன் நானே நாவலர்கள் நானமறையே யெனநேன நானே, நெஞ்சணர வுன்புக் கிருந்த போது நிறையு மமுதமே யெனநேன நானே, அஞ்சாதே யான் வானே ஐயா றனனே யெனநெனநே நானரற்றி நைகின நேனே. ௩

தொல்லாத தொகெடலே யென்றேன நானே துலங்கும் இளம் பிறையா யென்றேன நானே, எல்லே நிறைந்தானே யென்றேன் நானே ஏழ்நரம்பின இன்னிசையா யென்றேன நானே, அல்லற் கடல்புக கழுந்து வேளை வாங்கியருள் செய்தா யென்றேன நானே, எல்லையாம் ஐயாறா எனேறேன நானே யென்றென்றே நானரற்றி நைகின் றேனே. ச

இண்டைச் சடைமுடியா யென்றேன நானே யிருசுடர் வானத்தா யென்றேன நானே, தொண்டர் தொழப்படுவா யென்றேன நானே துருத்திரெய்த் தானத்தா யென்றேன நானே, கண்டந கறுத்தானே யென்றேன நானே கனலாகுந் கண்ணனே யென்றேன நானே, அண்டத்துக கப்பாலாம் ஐயா றனனே யென்றென்றே நானரற்றி நைகின் றேனே. னு

பறரா புரமொரித்தா யென்றேன நானே பசுபதீ பண்டரங்கா எனேறேன நானே, கற்றூர்கள் நாவிலு யென்றேன நானே கடுவிடையொன றூாதியா யென்றேன நானே, பறராறார் நெஞ்சுளா யென்றேன நானே பார்த்தற கருன்செய்தா யென்றேன் நானே, அற்றாறாக கருள் செய்யும் ஐயா றனனே யென்றென்றே நானரற்றி நைகின் றேனே. சு

விண்ணோ தலைவனே யென்றேன நானே விளங்கு மிளம் பிறையா யென்றேன நானே, எண்ண ரொயிலொரித்தா யென்றேன் நானே யேகம்பம் மேயானே யென்றேன நானே, பண்ணார் மறைபாடி யென்றேன நானே பசுபதீ பால்நீற்றா யென்றேன் நானே, அண்ணவை யாறனே யென்றேன நானே யென்றென்றே நானரற்றி நைகின் றேனே. எ

அவனெனது நானுன்னை யஞ்சா தேனை யல்லல அதுப்பானே யென்றேன் நானே, சிவனெனது நானுன்னை யெல்லாஞ் சொல்லச் செல்வந் தருவானே யென்றேன் நானே, பவனாகி யென்னுள்ளத் துள்ளே நின்று பண்டை வினையறுப்பா யென்றேன் நானே, அவனென்றே யாதியே ஐயா றனனே யென்றென்றே நானரற்றி நைகின் றேனே. அ

கச்சியே கம்பனே யென்றேன் நானே கயிலாயா காரோணு என்றேன் நானே, நிச்சன் மணுளனே யென்றேன் நானே நினைப்பார் மனத்துளா யென்றேன் நானே, உச்சம்போ தேதேறீ யென்றேன

நானே உள்குவா ருள்ளத்தா யெனறேன நானே, அச்சம் பணிதீர்க்கு
மையா றன்னே யெனறெனறே நானரற்றி கைகின றேனே. க

வில்லாடி வேடனே யெனறேன நானே வெண்ணீறு மெய்க
கணிந்தா யெனறேன் நானே, சொல்லாய சூழலா யெனறேன நானே
சுவாவாய தொல்நெறியே யெனறேன நானே, எல்லாமா யென
னுயிரே யெனறேன் நானே யிலங்கையாகோன தோளிறுத்தா யென
றேன நானே, அல்லா வினதீர்க்கு மையா றன்னே யெனறெனறே
நானரற்றி கைகினறேனே. க௦

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவையாறு - திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

ஓசை யொலியெலா மாறாய நீயே உலகுக் கொருவறைய நின
றாய் நீயே, வாச மலரெலா மாறாய் நீயே மலையான மருகறாய் நின
றாய் நீயே, பேசப் பெரிதும் இனியாய் நீயே பிராறைய அடியென்மேல்
வைத்தாய் நீயே, தேச விளக்கெலா மாறாய் நீயே திருவையா றகலாத
செம்பொற் சோதி. க

நோக்கரிய திருமேனி யுடையாய் நீயே நோவாமே நோக்கருள
உல்லாய நீயே, காப்பரிய ஐம்புலனுங் காததாய நீயே காமனையுங்
கண்ணழலாற காய்ந்தாய் நீயே, ஆர்ப்பரிய மாநாக மாத்தாய நீயே
அடியானென றடியெனமேல வைத்தாய் நீயே, தீர்ப்பரிய வலவினை
நோய் தீர்ப்பாய் நீயே திருவையா றகலாத செம்பொற் சோதி. உ

கனத்தகத்துக் கடுஞ்சுடராய் நினறாய் நீயே கடல்வரைவா
றாகாய மாறாய் நீயே, தனத்தகத்துத் தலைகலனாக கொண்டாய் நீயே
சாந்தாரைத் தகைந்தாள வல்லாய நீயே, மனத்திருந்த கருத்தறிந்து
முடிப்பாய் நீயே மலாச்சே வடியெனமேல் வைத்தாய் நீயே, சினத்
திருந்த திருநீல கண்டன நீயே திருவையா றகலாத செம்பொற்சோதி.

வானுற்ற மாமலைக ளாறாய் நீயே வடகயிலை மனனி யிருந்தாய்
நீயே, ஊனுற்ற வெளிமழுவாட் படையாய் நீயே ஒளிமதியோ
டரவுபுனல வைத்தாய் நீயே, ஆனுற்ற ஐந்தும் அமாந்தாய் நீயே அடியா

னென றடியென்மேல் வைத்தாய் நீயே, தேனுற்ற சொலமடவாள் பங்கன நீயே திருவையா நகலாத செம்பொற் சோதி. ௪

பெண்ணுண் பிறப்பிலியாய் நினராய் நீயே பெரியாகட் கெல்லாம் பெரியாய் நீயே, உண்ணு வருநஞ்ச முண்டாய் நீயே ஊழி முதல்வனாய் நினராய் நீயே, கண்ணு யுலகெலாந் காத்தாய் நீயே கழற்சே வடியெனமேல் வைத்தாய் நீயே, திண்ணா மழுவாட் படையாய் நீயே திருவையா நகலாத செம்பொற் சோதி. ௫

உற்றிருந்த உணாவெலா மாளாய் நீயே உற்றவாக்கோர் சுற்றமாய் நினராய் நீயே, கற்றிருந்த கலைஞான மாளாய் நீயே கற்றவாக்கோர் கற்பகமாய் நினராய் நீயே, பெற்றிருந்த தாய்அவளின நல்லாய் நீயே பிராண யடியெனமேல் வைத்தாய் நீயே, செற்றிருந்த திருநீல கண்டன நீயே திருவையா நகலாத செம்பொற் சோதி. ௬

எல்லா வுலகமு மாளாய் நீயே யேகம்பம மேலி யிருந்தாய் நீயே, நல்லாரை நனமை யறிவாய் நீயே ஞானச் சுடர்விளககாய் நினராய் நீயே, பொல்லா வினைக ளறுப்பாய் நீயே புகழ்ச்சே வடியென்மேல் வைத்தாய் நீயே, செல்வாய் செல்வந தருவாய் நீயே திருவையா நகலாத செம்பொற் சோதி. ௭

ஆவினில ஐந்து மமாந்தாய் நீயே அளவில் பெருமை யுடையாய் நீயே, பூவினில் நாற்றமாய் நினராய் நீயே போர்க்கோலங் கொண்டெயிலெய்தாய் நீயே, நாவில் நடுவுரையாய் நினராய் நீயே நண்ணி யடியென்மேல் வைத்தாய் நீயே, தேவ ரறியாத தேவன நீயே திருவையா நகலாத செம்பொற் சோதி. ௮

எண்டிசைக்கும் ஒன்சுடராய் நினராய் நீயே ஏகம்பம் மேய இறைவன நீயே, வண்டிசைக்கும் நறுங்கொனறைத் தாராய் நீயே வாரா வுலகருள வல்லாய் நீயே, தொண்டிசைத்துன் அடிபாவ நினராய் நீயே தூமலர்ச்சே வடியெனமேல் வைத்தாய் நீயே, திண்சிலைக்கோர் சரங்கூட்ட வல்லாய் நீயே திருவையா நகலாத செம்பொற் சோதி. ௯

விண்டா புரமுனறு மெய்தாய் நீயே விண்ணவர்க்கும் மேலாகி நினராய் நீயே, கண்டாரைக கொல்லுநஞ் சுண்டாய் நீயே காலங்க ளுழியாய் நினராய் நீயே, தொண்டாய் அடியேனை ஆண்டாய் நீயே

தூமலாச்சே வடியென்மேல் வைத்தாய் நீயே, திண்டோன்விட்
டெரியாட லுகந்தாய் நீயே திருவையா நகலாத செம்பொற் சோதி. ௧௦

ஆரு மறியா இடத்தாய் நீயே ஆகாயந் தேருர வல்லாய் நீயே,
பேரும் பெரிய இலங்கை வேந்தன பெரிய முடிபத் திறுத்தாய் நீயே,
ஊரும் புரமுனறும் அட்டாய் நீயே ஒண்தா மரையானும் மாலுங்
கூடித், தேரும் அடியெனமேல் வைத்தாய் நீயே திருவையா நகலாத
செம்பொற் சோதி. ௧௧

திருச்சிற்றம்பலம்

திருமழபாடி - திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

நீதேறு திருமேனி யுடையான கண்டாய் நெற்றிமே லொற்
றைக்கண நிறைந்தான கண்டாய், கூறாக உமைபாகவ கொண்டான
கண்டாய் கொடியவிட முண்டிருண்ட கண்டன கண்டாய், ஏறேறி
யெங்குந் திரிவான கண்டாய் ஏழல்கு மேழ்மலையு மாளுன கண்டாய்,
மாறாநா தம்அரணம் அட்டான கண்டாய் மழபாடி மனனும் மணுளன
றானே. ௧

கொக்கிறகு சென்னி யுடையான கண்டாய் கொல்ல விடை
யேறுக கூத்தன கண்டாய், அக்கரைமே லாட லுடையான் கண்டாய்
அனலங்கை யேந்திய ஆதி கண்டாய், அக்கோ டரவ மணிந்தான
கண்டாய் அடியாக்கட் காரமுத மாளுன கண்டாய், மறறிருந்த கங்கைச்
சடையான கண்டாய் மழபாடி மனனும் மணுளன றானே. ௨

நெற்றித் தனிக்க ணுடையான் கண்டாய் நேரிழையோ பாக
மாய் நின்றான கண்டாய், பற்றிப்பாம் பாட்டும் படிநன் கண்டாய் பல்
லா பலிதேர் பரமன் கண்டாய், செற்றார் புரமுன்றுரு செற்றான
கண்டாய் செழுமா மதிசெனனி வைத்தான் கண்டாய், மறறெரு
குற்ற மிலாதான கண்டாய் மழபாடி மனனும் மணுளன றானே. ௩

அலையார்ந்த புனற்கங்கைச் சடையான கண்டாய் அண்டத்துக கப்
பாலாய் நின்றான் கண்டாய், கொலையான கூற்றங் குமைத்தான கண்
டாய் கொல்வேங்கைத் தோலொன றுடுத்தான் கண்டாய், சிலையாற்

திரிபுரங்கள் செற்றான கண்டாய் செழுமா மதிசெனனி கைத்தான கண்டாய், மலையார மடநதை மனாளுன கண்டாய் மழபாடி மன்னும் மனாளுன ருனே. ௪

உலந்தாதம் அங்கம் அணிந்தான கண்டாய் உவகையோ டினனருள் கள் செய்தான கண்டாய், நலந்திகழும் கொன்றைச் சடையான கண்டாய் நாலவேதம் ஆறங்க மாறான கண்டாய், உலந்தார தலைகலனாக கொண்டான கண்டாய் உம்பரார தங்கள் பெருமான கண்டாய், மலார் தார திருவடியென தலைமேல் வைத்த மழபாடி மன்னும் மனாளுன ருனே. ௫

தாமரையான தனதலையைச் சாய்த்தான கண்டாய் தகவுடையார் நெஞ்சிருக்கை கொண்டான கண்டாய், பூமலரான ஏத்தும புனிதன் கண்டாய் புணர்ச்சிப் பொருளாகி நின்றான கண்டாய், ஏமருவு வெஞ் சிலையொன றேந்தி கண்டாய் இருளாரந்த கண்டத திறைவன கண்டாய் மாமருவுங் கலையெயில் வேந்தி கண்டாய் மழபாடி மன்னும் மனாளுன ருனே. ௬

நீராகி நெடுவரைக ளானா கண்டாய் நிழலாகி நீள்விசமபு மாறான கண்டாய், பாராகிப் பௌவமே ழாறான கண்டாய் பகலாகி வானாகி நின்றான கண்டாய், ஆரேனுந் தன்னடியாக கனபன கண்டாய் அணுவாகி ஆதியாய் நின்றான கண்டாய், வாராரந்த வனமுலையார் பங்கன கண்டாய் மழபாடி மன்னும் மனாளுன ருனே. ௭

பொன்னியலுந் திருமேனி உடையான கண்டாய் பூங்கொன்றைத் தாரொன றணிந்தான கண்டாய், மின்னியலும் வராசடையெம பெருமான கண்டாய் வேழத்தி னுரிவிருமிப் போர்த்தான கண்டாய், தன்னியல்பா மறொருவ ரில்லான கண்டாய் தாங்கரிய சிவந்தானாய் நின்றான கண்டாய், மன்னிய மங்கையோர கூறன கண்டாய் மழபாடி மன்னும் மனாளுன ருனே. ௮

ஆலாலம் உண்டுகந்த ஆதி கண்டாய் அடையலாதம் புரமுன்று மெய்தான கண்டாய், காலாலக காலையுங் காய்ந்தான கண்டாய் கண்ணப்பர்க் கருள்செய்த காள கண்டாய், பாலாரும மொழிமடவாள் பாகன கண்டாய் பசுவேறிப் பலிதிரியும் பண்பன கண்டாய், மாலாலு மறிவரிய மைந்தன கண்டாய் மழபாடி மன்னும் மனாளுன ருனே. ௯

ஒருசுடராய் புலகேழு மாணுன கண்டாய் ஓங்காரத துட்பொருளாய் நினரூன கண்டாய், விரிசுடராய் விளங்கொளியாய் நினரூன கண்டாய் வழுவொலியும் வேள்வொலியு மாணுன கண்டாய், இருசுடராய் தோடா இலங்கைக கோணை யீடழிய இருபதுதோ ளிறுத்தான கண்டாய், மருசுடரின மாணிக்கக் குன்று கண்டாய் மழபாடி மனனும் மணுன ருனே.

கல

திருச்சிற்றம்பலம்

திருமழபாடி - திருந்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

அலையடுத்த பெருங்கடலநடு சமுதா வுண்டு அமராகள்தந் தலை காத்த ஐயா செம்பொன, சிலையெடுத்து மாநாக நெருப்புக் கோததுத் திரிபுரங்கள் தீயிட்ட செல்வா போலும், நிலையடுத்த பசும்பொனனால் முததால் நீண்ட நிரைவயிரப் பலகையாற குவையாத் துற்ற, மலையடுத்த மழபாடி வயிரத் தூணை யென்றென்றே நானரற்றி நைகின ரேனே.

க

அறைகலந்த குழல்மொந்தை வீணை யாழும் அந்தரத்திற் கந்தருவ ரமர ரேத்த, மறைகலந்த மந்திரமும் நீருங் கொண்டு வழிபட்டா வாணாக கொடுத்தி யனறே, கறைகலந்த பொழிற்கசசிக் கம்பம மேய கனவயிரத் திரள்தூணை கலிகுழ் மாடம், மறைகலந்த மழபாடி வயிரத் தூணை யென்றென்றே நானரற்றி நைகின ரேனே.

உ

உரங்கொடுக்கு மிருணமெய்யா மூக்கா பொல்லா ஊத்தைவாய்ச சமணர்தமை புறவாக கொண்ட, பரங்கெடுத்திங் கடியேனை யாண்டு கொண்ட பவளத்தின திரள்தூணை பசும்பொன முததே, புரங்கெடுத்திப் பொல்லாத் காமன ஆகம் பொடியாக விழித்தருளிப் புலியோக கெனறும், உரங்கொடுக்கும் மழபாடி வயிரத் தூணை யென்றென்றே நானரற்றி நைகின ரேனே.

ங

ஊளிகந்தா ணுறிகையா குண்டா பொல்லா ஐத்தைவாய்ச சமண ருற வாகக் கொண்டு, ஞானகஞ்சோந் துள்ளவயி ரத்தை நண்ணு நாயேனைப் பொருளாக ஆண்டு கொண்ட, மீனகஞ்சோ வெள்ளநீர் விதியாற் குடம் வேந்தனே விண்ணவாதம் பெருமான மேக, வானகஞ்

சோ மழபாடி வயிரத் தூணே யெனறென்றே நானரற்றி நைகின
றேனே. ௪

சிரமேற்ற நானமுகனறன தலையும் மற்றைத் திருமால்தன செழுந்
தலையும் பொன்றச சிந்தி, உரமேற்ற இரவிபல தகாததுச் சோமன
ஒளிரகலைகள் படவழக்கி யுயிரை நல்கி, நரையேற்ற விடையேறி
நாகம் பூண்ட நமபியையே மறைநானகும் ஓல மிட்டு, வரமேற்கும்
மழபாடி வயிரத் தூணே யெனறென்றே நானரற்றி நைகின் றேனே. ௫

சினந்திருததுஞ் சிறுப்பெரியார குண்டா தங்கள் செதுமதியார
தீவினைககே விழுந்தேன தேடிப, புனந்திருத்தும் பொல்லாத பிணடி
பேணும் பொறியிலியேன தனைப்பொருளா ஆண்டு கொண்டு, தனந்
திருதது மவாதிற்றதை யொழியப் பாற்றித் தயாமூல தனமவழி
யெனகரு நல்கி, மனநதிருத்தும் மழபாடி வயிரத் தூணே யென
றென்றே நானரற்றி நைகின றேனே. ௬

சுழித்துணையாம் பிறவிவழித் துககம் நீக்குஞ் சுருள்சடையெம்
பெருமானே தூய தெண்ணீர், இழிப்பரிய பசுபாசப பிறப்பை நீக்கும்
எனதுணையே யெனனுடைய பெமமான தமமான, பழிப்பரிய திரு
மாலு மயனுந காணப் பரிதியே சுருதிமூடிக கணியாய் வாய்தத்,
வழித்துணையாம் மழபாடி வயிரத் தூணே யெனறென்றே நானரற்றி
நைகின றேனே. ௭-௮-௯-௧௦

திருச்சிற்றம்பலம்

திருநெய்த்தானம் - திருந்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

வகையெலா முடையாயும் நீயேயெனறும், வானகயில மேவி
னும் நீயே யெனறும், மிகையெலாம் மிக்காயும் நீயே யென்றும் வெண்
காடு மேவினும் நீயே யெனறும், பகையெலாந் தீர்த்தாண்டாய் நீயே
யெனறும் பாசு ரமர்நதாயும் நீயே யெனறும், திகையெலாந தொழச
செல்வாய் நீயே யெனறும் நினறநெயத் தானாவென நெஞ்சு ளாயே. ௧

ஆர்த்த எனக்கனபன நீயே யெனறும் ஆதிக கயிலாயன நீயே
யெனறும், கூர்த்த நடமாடி நீயே யெனறும் கோடிகா மேய குழகா

வெனறும், பார்த்தற் கருள்செய்தாய் நீயே யென்றும் பழையனூர்
மேவிய பண்பாவெனறும், தீர்த்தன சிவலோகன நீயேயென்றும்
நின்றநெய்த் தானுவென நெஞ்ச ளாயே. ௨

அலலாய்ப் பகலானும் நீயே யெனறும் ஆதிக கயிலாயன நீயே
யெனறும், கல்லா லமானதாயும் நீயே யென்றுங் காளத்திக் கற்பகமும்
நீயேயெனறும், சொல்லாய்ப் பொருளானும் நீயே யெனறனு சோற்
றுத் துறையுறைவாய் நீயே யெனறும், செல்வாயத் திருவானும் நீயே
யெனறும் நின்றநெய்த் தானுவென நெஞ்ச ளாயே. ௩

மினனே ரிடைபங்கன நீயே யெனறும் வெண்கயிலே மேவினாய்
நீயே யெனறும், பொன்னோ சடைமுடியாய் நீயே யெனறும் பூத்
கணநாதன நீயே யெனறும், எனனா விரதத்தாய் நீயே யெனறும் ஏகம்
பத் தென்னீசன நீயே யெனறும், தென்னூர்ப் பதியுளாய் நீயே
யெனறும் நின்றநெய்த் தானுவென நெஞ்ச ளாயே. ௪

முந்தி யிருந்தாயும் நீயே யெனறும் முன்கயிலே மேவினாய் நீயே
யெனறும், நந்திக் கருள்செய்தாய் நீயேயெனறும் நடமாடி நன்னாறன்
நீயே யெனறும், பந்திப் பரியாயும் நீயே யெனறும் பைஞ்ஞீலி
மேவினாய் நீயே யெனறும், சிந்திப் பரியாயும் நீயே யெனறும் நின்ற
நெய்த் தானுவென் நெஞ்ச ளாயே. ௫

தக்கா ரடியார்க்கு நீயே யெனறும் தலையா கயிலாயன நீயே யென்
றும், அக்காரம் பூண்டாயும் நீயே யெனறும் ஆக்கூரில் தான்றோனறி
நீயே யெனறும், புககாய ஏழுலகும் நீயே யெனறும் புள்ளிருககு
வேளுராய் நீயே யெனறும், தெக்கார மாகோணத் தானே யெனறும்
நின்றநெய்த் தானுவென நெஞ்ச ளாயே. ௬

புகழும் பெருமையாய் நீயே யெனறும் பூங்கயிலே மேவினாய்
நீயே யெனறும், இகழந் தலையேநதி நீயே யெனறும் இராமேச சுரத
தினபன நீயே யென்றும், அகழும் மதிளுடையாய் நீயே யெனறும்
ஆலவாய் மேவினாய் நீயே யெனறும், திகழும் மதிசூடி நீயே யெனறும்
நின்றநெய்த் தானுவென நெஞ்ச ளாயே. ௭

வானவாக்கு மூத்தினையாய் நீயே யெனறும் வானக் கயிலாயன்
நீயே யெனறும், காண நடமாடி நீயே யென்றுங் கடலூரில் வீரட்டன்
நீயே யெனறும், ஊனா முடியறுத்தாய் நீயே யெனறும் ஒற்றியூ

ராஜராய் நீயே யெனறும், தேனா யமுதானாய் நீயே யென்றும் நினற நெய்த் தானாவென நெஞ்சு ளாயே. ௮

தந்தைதா யில்லாதாய் நீயே யெனறும் தலையா கயிலாயன நீயே யெனறும், எந்தாயெம் பிரானாய் நீயே யெனறும் ஏகம்பத தென னீசன நீயே யெனறும், முந்திய முக்கனாய் நீயே யெனறும் மூவலூர் மேவினாய் நீயே யெனறும், சிந்தையாய் தேனூராய் நீயே யெனறும் நினறநெய்த் தானாவென நெஞ்சு ளாயே. ௯

மறித்தான வலிசெற்றாய் நீயே யெனறும் வானகயில மேவினாய் நீயே யெனறும், வெறுத்தா பிறப்பறுப்பாய் நீயே யெனறும் வீழி மிழலையாய் நீயே யெனறும், அறத்தாய் அமுதிந்தாய் நீயே யெனறும் யாவாகுந் தாங்கொண நஞ்ச முண்டு, பொறுத்தாய் புலனைந்தும் நீயே யெனறும் நினறநெய்த் தானாவென நெஞ்சு ளாயே. ௧௦

திருச்சிற்றம்பலம்

திருநெய்த்தானம் - திருந்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

மெய்த்தானத தகமபடியுள ஐவர் நினறு வேண்டிற்றுக் குறை முடித்து வினகுகுக் கூடாம், இத்தானத திருந்திங் நுய்வா நெண் ணும் இதனையொழி யியம்பக்கே ளேழை நெஞ்சே, மைத்தான நீள நயனி பங்கன வங்கம் வருதிரைநீர் நஞ்சுண்ட கண்டன மேய, நெய்த் தான நன்னகரென நேத்தி நினறு நினைபுமா நினைந்தக்கா லுய்ய லாமே.

சீண்டா இருமபிறவித் துறவா ஆககை யிதுநீங்க லாம்விதியுண டெனறு சொல்ல, வேண்டாவே நெஞ்சமே விளம்பக் கேளநீ விண்ண வாத்தம் பெருமாறா மண்ணி லெனனை, ஆண்டானன நருவரையாற் புர மூன நெய்த் அம்மான யரியயனுங் காண வண்ணம், நீண்டா னுறை துறைநெய்த் தான மெனறு நினைபுமா நினைந்தக்கா லுய்ய லாமே. ௨

பரவிப் பலபலவுந் தேடி யோடிப் பாழாக் குரம்பையிடைக் கிடந்து வாளா, குரவிக் குடிவாழ்க்கை வாழுவெண்ணிக் குலகை தவிரநெஞ்சே கூறக் கேள்நீ, இரவிக் குலமுதலா வாறோ கூடி யெண்ணிறந்த கோடி யமர ராயம், நிரவிக் கரியவனநெய்த் தான மெனறு நினைபுமா நினைந் தக்கா லுய்ய லாமே. ௩

அலையா வினைத்திறஞ்சே ராககை யுள்ளே யகப்பட்டு ளாசை யெனும் பாசந் தனனுள், தலையாய்க் கடையாகும் வாழ்வி லாழ்ந்து தளாந்துமிக நெஞ்சமே அஞ்ச வேண்டா, இலையா புனற்கொன்றை யெறிநீர்த் திங்கள் இருஞ்சடைமேல வைத்துகந்தான இமையோ ரேத தும், நிலையா னுறைநிறைநெய்த் தான மென்று நினைபுமா நினைந்தக்கா லுய்ய லாமே. ச

தினைத்தனையோ பொறையிலா வுயிபோக கூட்டைப் பொரு ளென்று மிகவுனனி மதியா லிந்த, அனைத்துலகும் ஆளலா மென்று பேசும் ஆங்காரந் தவிநெஞ்சே யமராக காக, முனைத்துவரு மதில் மூன்றும் பொன்ற அன்று முடுகியவெரு சிலவளைத்துச் செந்தீ மூழ்க, நினைத்தபெருங் கருணையனநெய்த் தான மென்று நினைபுமா நினைந்தக்கா லுய்ய லாமே. ரு

மிறைபடுமிவ் வுடல்வாழ்வை மெய்யென் றெண்ணி வினையிலே கிடந்தழுநதி வியவேல் நெஞ்சே, குறைவுடையா மனத்துளான கும ரன தாதை கூத்தாடுங் குணமுடையான கொலைவேற் கையான, அறை கழலுந் திருவடிமேற் சிலம்பு மாப்ப அவனிதலம் பெயரவரு நட்டம் நின்ற, நிறைவுடையா னிடமாமநெய்த் தான மென்று நினைபுமா நினைந் தக்கா லுய்ய லாமே. கூ

பேசப் பொருளலாப் பிறவி தனைனப் பெரிதெனறுன சிறுமனத் தால வேண்டி யீண்டு, வாசக குழலமடவா போக மென்னும் வலைப் பட்டு வீழாதே வருக நெஞ்சே, தூசக் கரியுரித்தான தூநீ ருடித துதைந்திலவரு தூல்மாபன தொடர கில்லா, நீசாக கரியவனநெய்த் தான மென்று நினைபுமா நினைந்தக்கா லுய்ய லாமே. எ

அஞ்சப் புலனிவற்ற லாட்ட வாட்டுண் டருநோய்க் கிடமாய் வுடலின தனமை, தஞ்ச மெனக்கருதித் தாழேல் நெஞ்சே தாழ்க் கரு துதியே தனைசச் சேரா, வஞ்ச மனத்தவாகள் காண வொண்ண மணிகண்டன் வானவாதம் பிரானென றேத்தும், நெஞ்சாக கினியவன நெய்த் தானமென்று நினைபுமா நினைந்தக்கா லுய்ய லாமே. சி

பொருந்தாத உடலகத்திற் புகக் ஆவி போமா றறிந்தறிந்தே புல வாழ் வுனனி, இருந்தாங் கிடாப்படநீ வேண்டா நெஞ்சே யிமையவாதம் பெருமானன மூமையா ளஞ்சக், கருந்தாள மதகரியை வெருவச்

சீறுங் கண்ணுதல்கண டமராடிக் கருதாா வேளவி, நிரந்தரமா இனி' துறையெத தான மெனறு நினைபுமா நினைந்தககா லுய்ய லாமே. க

உரித்தன் துனாகிவ வுடலின தன்மை உண்மை யுரைத்தேன விரத மெல்லாந், தரித்தந் தவமுயன் றும் வாழா நெஞ்சே தமமிடையி லில்லார்க்கொன றல்லாக் கணனன், எரித்தா னனலுடையா னெண் டோ ளானே யெம்பெருமா னென்றேறத்தா இலங்கைக் கோனை, நெரித் தானை நெய்த்தானம மேவி னானே நினைபுமா நினைந்தககா லுய்ய லாமே.

திருச்சிற்றம்பலம்

திருப்பூந்துருத்தி - திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

நிலலாத நீர்சடைமேல் நிற்பித் தானே நினையாவென நெஞ்சை நினைவித் தானை, கல்லா தனவெல்லாந் கற்பித் தானைக் காணு தன வெல்லாந் காட்டி னானைச், சொல்லா தனவெல்லாந் சொல்லி யென னைத் தொடர்திங் கடியேனை யாளாக கொண்டு, பொல்லாவென் னோய்தீர்த்த புனிதன தனைப் புண்ணியினைப் பூந்துருத்திக் கண டேன நானே. க.

குறறலங் கோகாணம் மேவி னானைக் கொடுங்கைக் கடுகூற்றைப் பாய்ந்தான தனை, உற்றாலம் நஞ்சுண் டொடுக்கி னானே யுணராவென் நெஞ்சை யுணர்வித் தானைப், பற்றாலின கீழந் திருநதான தனைப், பண்ணாந்த வீணை பயின்றான தனைப், புறந் டாவாத்த புனிதன தனைப் புண்ணியினைப் பூந்துருத்திக் கணடேன நானே. உ

எனக்கென றும் இனியானே யெமமான தனை யெழிலாரும் ஏகம் பம்மேயான தனை, மனக்கென றும் வருவானே வருசா நெஞ்சில் நில லானே இனியூர் மேயான தனைத், தனக்கென றும் மடியேனை யாளாக கொண்ட சங்கரனைச் சங்கவாா குழையான தனைப், புனக்கொன றைத் தாரணிந்த புனிதன தனைப் பொய்யிலியைப் பூந்துருத்திக் கணடேன நானே. ந.

வெறியா மலர்க்கொனற சூடி னானே வெள்ளான வந்திறைஞ் சம வெண்காட்டானே, அறியா தடியே னகப்பட்டேனை அல்லற் கடல்'

வின்னு மேற வாங்கி, நெறிதா னிதுவென்று காட்டி னானே நிச்சல் நலிபினிகள் தீர்ப்பான தனனைப், பொறியா டரவாரத்த புனிதன தனனைப் பொய்யிலியைப் பூந்துருத்திக் கண்டேன நானே. ச

மிக்கானே வெண்ணீறு சண்ணித தானே விண்டா புரமுனறும் வேவ நோக்கி, நக்கானே நானமறைகள் பாடி னானே நல்லாகன் பேணிப் பரவ நின்ற, தக்கானேத் தண்தா மரைமே லண்ணல் தலைகொண்டு மாதிரைக்க ணுலக மெல்லாம், புககானேப் புண்ணியனைப் புனிதன தனனைப் பொய்யிலியைப் பூந்துருத்திக் கண்டேன நானே. டி

ஆர்த்தானே வாசகியை யரைக்கோர் கச்சா அசைத்தானே அழகாய பொனனா மேனிப், பூத்தானத் தானமுடியைப் பொருந்தா வண்ணம் புணர்த்தானேப் பூங்கணையா னுடலம் வேவப், பார்த்தானேப் பரிந்தா னைப் பனிநீர் கங்கை படாசடைமேற் பயினறானேப் பதைப்ப யானே, போர்த்தானேப் புண்ணியனைப் புனிதன தனனைப் பொய்யிலியைப் பூந்துருத்திக் கண்டேன நானே. கூ

எரித்தானே எண்ணா புரங்கள் மூனறும் இமைப்பளவிற் பொடியாக எழிலா கையால், உரித்தானே மதகரியை புற்றுப் பற்றி யுமையதனைக் கண்டஞ்சி நடுங்கக் கண்டு, சிரித்தானேச் சீராரந்த சூதஞ் சூழத் திருசசடைமேல் திங்களும் பாம்பும் நீரும், புரித்தானேப் புண்ணியனைப் புனிதன தனனைப் பொய்யிலியைப் பூந்துருத்திக் கண்டேன நானே.

வைத்தானே வாடுனா ருலக மெல்லாம் வந்திறைஞ்சி மலாகொண்டு வின்னு போற்றும், வித்தானே வேண்டிற்றொன லீவான தனனை விண்ணவாதம் பெருமானே வினைகள் போக, உயத்தானே யொலிகங்கை சடைமேற் றுங்கி யொளித்தானே யொருபாகத் துமையோ டாககே, பொய்த்தானேப் புண்ணியனைப் புனிதன தனனைப் பொய்யிலியைப் பூந்துருத்திக் கண்டேன நானே. அ

ஆண்டானே வாடுனா ருலக மெல்லாம் அந்நா ளறியாத தக்கன வேளவி, மீண்டானே விண்ணவாக ளோடுவ கூடி விரைமலாமேல நான முகனும் மாலுந் தோ, நீண்டானே நெருப்புருவ மாளுன தனனை நிலையிலா முமமதிலும் வேவ வில்லப், பூண்டானேப் புண்ணியனைப் புனிதன தனனைப் பொய்யிலியைப் பூந்துருத்திக் கண்டேன நானே. கூ

மறுத்தானை மலிகோத்தங் கெடுத்தான தனனை மணிமுடியோ
டிருபதுதோள நெரியக காலால், இறுத்தானை யெழுநாம்பி னிசை
கேட் டானை யெண்புசைசுருவ கண்ணாளுன சிரமே லொன்றை,
அறுத்தானை யமராகருந் கமுதிந் தானை யாவாக்குந் தாங்கொணு நஞ்சு
முண்டு, பொறுத்தானைப் புண்ணியனைப் புனிதன தனனைப் பொய்யி
லியைப் பூநதுருத்திக கண்டேன நானே

க௦

திருச்சிறற்பலம

திருச்சோற்றுத்துறை - திருந்தாண்டகம்

திருச்சிறற்பலம

முத்தவனைய உலகுக்கு முந்தி னானே முறைமையால் எல்லாம்
படைக்கின றானே, எத்தவனைய ஏழலகு மாயி னானே இன்பனாய்த்
துன்பங் களைகின றானே, காத்தவனாய் எல்லாந்தான காண்கின
றானே கடுவினையேன தீவினையைக் கண்டு போகத், தீர்த்தவனே
திருச்சோற்றுத் துறையு ளானே திகழொளியே சிவனேயுன் னபயம்
நானே.

க

தலையவனாய் உலகுகோர் தன்மை யானே தத்துவனாய்ச் சாரந்
தார்க்கின னமுதா னானே, நிலையவனாய் நினனெப்பா ரில்லா தானே
நினறுணராக கூற்றத்தைச் சீறிப் பாய்ந்த, கொலையவனே கொல்யா
னைத் தோல்மே விட்ட கூற்றுவனே கொடிமதில்கள் மூன்று மெய்த,
சிலையவனே திருச்சோற்றுத் துறையு ளானே திகழொளியே சிவனே
யுன் னபயம் நானே.

உ

முற்றாத பானமதியஞ் சூடி னானே முளைத்தெழுந்த கற்பகத்தின
கொழுந்தொப் பானே, உற்றாரென நெருவரையு மில்லா தானே யுல
கோம்பும் ஒண்சுடரே யோதும் வேதங், கற்றானே யெல்லாக் கலை
ஞானமுங் கல்லாதேன தீவினனோய் கண்டு போகச், செற்றானே
திருச்சோற்றுத் துறையு ளானே திகழொளியே சிவனேயுன் னபயம்
நானே.

௩

கண்ணவனாய் உலகெல்லாந் காக்கின றானே காலங்க ளுழிகண்
டிருக்கின் றானே, விண்ணவனாய் விண்ணவாககும் அருள்செய் வானே
வேதனாய் வேதம் விரித்திட டானே, எண்ணவனே யெண்ணூர் புரங்

கள மூன்றும் இமையாமுன் எரிகொளுவ நோக்கி நகக, திண்ணவனே திருச்சோற்றதுத் துறையு ளானே திகழொளியே சிவனேயுன னபயம் ளானே. ச

நம்பனே நானமறைக ளாயி னானே நடமாட வல்லானே ஞானக் கூத்தி, கம்பனே கச்சிமா நகரு ளானே கடிமதில்கள மூன்றினையும் பொடியா எய்த, அம்பனே அளவிலாப பெருமை யானே அடியாகட் காரமுதே ஆனே நேறுரு, செம்பொனே திருச்சோற்றதுத் துறையு ளானே திகழொளியே சிவனேயுன னபயம் ளானே. இ

ஆந்தவனே புலகெலாம் நீயே யாகி யமைந்தவனே யளவிலாப பெருமை யானே, கூந்தவனே குற்றாலம் மேய கூத்தா கொடுமூ இலையதோ குல மேந்திப், போந்தவனே பிரளயங்க ளெல்லா மாய பெம்மானென நெப்போதும் பேசும் நெஞ்சிற, சேர்ந்தவனே திருச் சோற்றதுத் துறையு ளானே திகழொளியே சிவனேயுன னபயம் ளானே.

வானவனாய் வண்மை மனத்தி னானே மாமண்சோ வானோர் பெருமான நீயே, கானவனாய் ஏனத்தின பினசென றானே கடிய அர ணங்கண மூன்றட் டானே, தானவனாய்த் தண்கயில மேவி னானே தனனொப்பா ரில்லாத மங்கைக கெனறுந், தேனவனே திருச்சோற் றதுத் துறையு ளானே திகழொளியே சிவனேயுன னபயம் ளானே. எ

தன்னவனாய் உலகெல்லாந் தானே யாகித் தத்துவனாய்ச் சார்ந் தாக்கின னமுதா னானே, என்னவனா யென்னிதயம் மேவி னானே யீசனே பாச வின்கள தீர்க்கும், மன்னவனே மலைமங்கை பாக மாக வைத்தவனே வானோ வணங்கும் பொன்னித், தென்னவனே திருச் சோற்றதுத் துறையு ளானே திகழொளியே சிவனேயுன னபயம் ளானே.

எறிந்தானே யெண்டிசைக்குங் கண்ணா னானே யேழுலக மெல்லா முன னாயின றானே, அறிந்தாதாம் ஓரிருவ ரறியா வண்ணம் ஆகியு மந்தமு மாகி யககே, பிறிந்தானே பிறரொருவ ரறியா வண்ணம் பெம்மானென நெப்போதும் ஏதது நெஞ்சிற, செறிந்தானே திருச் சோற்றதுத் துறையு ளானே திகழொளியே சிவனேயுன னபயம் ளானே.

மையினைய கண்டத்தாய் மாலும் மற்றை வானவரு மறியாத வண் ணச் சூலக, கையவனே கடியிலங்கைக கோனை யனறு கால்விரலாற் கதிர்முடியிந் தோளுஞ் செற்ற, மெய்யவனே யடியார்கள் வேண்டிற்

றீயும் விண்ணவனே விண்ணப்பங் கேட்டு நலருஞ், செய்யவனே திருச்சோறறுத் துறையு ளானே திகழொளியே சிவனையுன் னபயம் நானே.

க௦

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவொற்றியூர் - திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

வண்டோங்கு செங்கமலக் கழுநீர் மல்கும் மதமத்தஞ் சேர்சடை மேல் மதியஞ் சூழத், திண்டோளாக ளாயிரமும் வீசி நின்று திசை சேர நடமாடிச் சிவலோ கனா, உண்டார்நஞ் சுலகுககோ ருறுதி வேண்டி ஒற்றியூர் மேய வொளிவண் ணனார், கண்டேன்நான கன வகத்திற் கண்டேற் கெனறன கடுமயிணியுஞ் சுடுந்தொழிலுங் கைவிட் டவே.

க

ஆகத்தோ பாம்பசைத்து வெள்ளே நேறி அணிகங்கை செஞ் சடைமே லாககச சூழிப், பாகத்தோ பெண்ணுடையா ராணு மாவா பசுவேறி யுழிதருமெம் பரம யோகி, காமத்தா லெங்கணையான தனை வீழக் கனலா எரிவிழித்த கண்மூன றினார், ஓமத்தால் நானமறைக ளோத லோவா வொளிதிகழு மொற்றியூ ருறைகின றாரே.

உ

வெள்ளத்தைச் செஞ்சடைமேல் விரும்பி வைத்தீர்வெண்மதியும் பாம்பு முடனே வைத்தீர், களளத்தை மனத்தகத்தே காந்து வைத்தீர் கண்டாககுப் பொல்லாது கண்ட ரெல்லே, கொள்ளத்தா னிசைபாடிப் பலியுங் கொள்ளீர் கோளாவுங் குளிரமதியுங் கொடியுங் காட்டி, உள ளத்தை நீர்கொண்ட ரோத லோவா வொளிதிகழு மொற்றியூ ருடைய கோவே.

ந

நரையாந்த விடையேறி நீறு பூசி நாகங்கச் சரைக்கார்த்தோர் தலைகை யேநதி, உரையாவந் தில்புகுந்து பலிதான வேண்ட எம்மடிக னாமமாதா னேதோ வெனன, விரையாதே கேட்டியேவ் வேற்கண நல்லாய் விடுங்கலங்கள நெடுங்கடலுள் நின்று தோனதுந், திரைமோ தக் கரையேறிச் சங்க மூருந் திருவொற்றி யூரெனறா தீய வாறே.

ச

மத்தமா களியானே புரிவை போர்த்து வானகத்தார் தானகத்தா ராகி நின்று, பித்தாதாம் போலங்கோர் பெருமை பேசிப் பேதையரை

யச்சுறுத்திப் பெயராக கண்டு, பத்தாகந்தாம் பலருடனே கூடிப் பாடிப் பயிற்றிருக்கு மூரேதோ பணியீ ரெனன, ஒத்தமைந்த வுத் திரநாள் தீர்த்தமாக வொளிதிகழு மொற்றியூ ரெனகின் றுரே. ௫

கடிய விடையேறிக் காள கண்டா கலையோடு மழுவாளோ கையி லேந்தி, இடிய பலிகொள்ளார் போவா ரல்ல ரெல்லாந்தா னிவவடிகள் யாரென பாரே, வடிவுடைய மங்கையுந் தாமு மெல்லாம வருவாரை யெதிர்கண்டோம மயிலாப் புள்ளே, செடிபடுவெண் தலையொன நேந்தி வந்து திருவொற்றி யூபுககா தீய வாறே. ௬

வல்லராய் வானவாக ளெல்லாங் கூடி வணங்குவார் வாழ்த்துவார் வந்து நிற்பா, எல்லேயெம் பெருமானைக் காணோ மெனன எவ வாற்றா லெவவகையாற காண மாட்டா, நல்லாகள் நானமறையோர் கூடி நேடி நாமிருக்கு மூபணியீ ரடிகே ளெனன, ஒல்லதான திரையேறி யோதம் மீளு மொளிதிகழு மொற்றியூ ரெனகின் றுரே.

நிலைப்பாடே நானகண்ட தேடி கேளாய் நெருநிலைநற் பகலிங்கோ ரடிகள் வந்து, கலைப்பாடுவ கண்மலருந் கலக்க நோககிக் கலந்து பலி யிடுவே நெனவருங் காணேன், சலப்பாடே யினியொருநாட் காண்பே னாகில் தனனாகத் தென்னாக மொடுங்கும் வண்ணம, உலைப்பாடே படத்தழுவிப் போக லொட்டே னொற்றியூ ருறைந்திங்கே திரிவா னையே. ௮

மண்ணல்ல விண்ணல்ல வலய மல்ல மலையல்ல கடலல்ல வாபு வல்ல, எண்ணல்ல யெழுத்தல்ல யெரியு மல்ல யிரவல்ல பக லல்ல யாவு மல்ல, பெண்ணல்ல யாணல்ல பேடு மல்ல பிறிதல்ல யானாயும பெரியாய் நீயே, உண்ணல்ல நல்லாக்குத் தீயை யல்ல உணர்வரிய வொற்றியூ ருடைய கோவே. ௯

மருவுற்ற மலாக்குழவி மடவா ளஞ்சு மலைதுளங்கத் திசைநடுங்கச் செறுத்து நோக்கிச், செருவுற்ற வாளாககன வலிதான் மானத் திரு வடியின விரலொன்ற லலற யூனறி, உருவொற்றி யங்கிருவ ரோடிக் காண ஒக்கினவ வொள்ளுழலா ரிங்கே வந்து, திருவொற்றி யூ நம்ம ரொன்று போனா செறிவளைக ளொன்றொன்றாச் சென்ற வாறே. ௧௦

திருச்சிற்றம்பலம்

திருஆவடுதுறை - திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

நமபனை நால்வேதங் கரைகண் டானை ஞானப் பெருங்கடலை
நனமை தனனைக், கம்பனைக் கல்லா விருந்தான தனனைக் கற்பகமா
யடியாகட் கருள்செய வானைச், செம்பொனனைப் பவளத்தைத் திரளு
முததைத் திங்களை ஞாயிறறைத் தீயை நீரை, அம்பொனனை யாவடு
தண் டிறையுள் மேய அரனடியே யடிநாயேன அடைந்துய்ந் தேனே.

மினனானை மினனிடைச்சே ருருமி னானை வெண்முகிலா
யெழுந்தமுழை பொழிவான தனனைத், தன்னனைத் தன்னொப்பா
ரிலலா தானைத் தாயாகிப் பலலுயிரகடோர தந்தை யாகி, எனனானை
யெங்கை பெருமான தனனை யிருநிலமும் அண்டமுமாய்ச் செக்கர்
வானே, அனனானை ஆவடுதண் டிறையுள் மேய அரனடியே அடி
நாயேன அடைந்துய்ந் தேனே. உ

பத்தாகள் சித்தத்தே பாலித் தானைப் பவளக் கொழுந்தினை
மாணிக் கத்தின, தொத்தினைத் தூநெறியாய் நினறன் தனனைச்
சொல்லுவார சொற்பொருளின் தோற்ற மாகி, வித்தினை முனாக
கினையை வேரைச் சீரை வினவையத்தின தனசாரை வெய்ய தீராக
கும், அத்தனை ஆவடுதண் டிறையுள் மேய அரனடியே அடிநாயேன்
அடைந்துய்ந் தேனே. ட

பேணியநற பிறைதவழ்செரு சடையி னானைப் பித்தராம் அடி
யார்க்கு முத்தி காட்டும், ஏணியை யிடாக்கடலுட் சுழிக்கப் பட்டிங்
கினைக்கினறேற் கக்கரைக்கே யேற வாங்குந், தோணியைத் தொண்ட
னைன தூய சோதிச் சலாவெண் குழையானைச் சுடர்பொற் காசின,
ஆணியை ஆவடுதண் டிறையுள் மேய அரனடியே அடிநாயேன்
அடைந்துய்ந் தேனே. ஈ

ஒருமணியை உலகுகடோ ருறுதி தனனை உதயத்தி னுச்சியை
உருமா னானைப், பருமணியைப் பாலோடஞ் சாடி னானைப் பவித்திர
னைப் பசுபதியைப் பவளக் குன்றைத், திருமணியைத் தித்திப்பைத்
தேன தாகித் தீங்கரும்பின் இனசுவையைத் திகழுஞ் சோதி, அரு
மணியை ஆவடுதண் டிறையுள் மேய அரனடியே அடிநாயேன் அடைந்
துய்ந் தேனே. னு

ஏற்றான யெண்டோ ஞடையான் தனனை யெல்லில் நடமாட வல்லான் தனனைக், கூற்றானைக் கூற்ற முதைத்தான தனனைக் குரை கடல்வாய் நஞ்சுண்ட கண்டன் தனனை, நீற்றானை நீளரவொன் றூாத் தான தனனை நீண்ட சடைமுடிமேல் நீரார் கங்கை, ஆற்றானை ஆவடு தண் டிறையுள் மேய அரனடியே அடிநாயேன் அடைந்துய்ந் தேனே.

கைம்மான மதகளிற்றை யுரித்தான தனனைக் கடல்வரைவான ஆகாச மாறான தனனைச், செம்மானப் பவளத்தைத் திகழும் முத்தைத் திங்களை ஞாயிற்றைத் தீயா னனை, எம்மானை யெனமனமே கோயி லாக இருந்தானை யெனபுருகு மடியாா தங்கள், அம்மானை ஆவடுதண் டிறையுள் மேய அரனடியே அடிநாயேன் அடைந்துய்ந் தேனே. எ

மெய்யானைப் பொய்யரொடு விரவா தானை வெள்ளடையைத் தண்ணிழலை வெந்தி யேந்துங், கையானைக் காமனுடல் வேவக் காய்ந்த கண்ணனைக் கண்மூன் றுடையான தனனைப், பையா டாவமதி யுடனே வைத்த சடையானைப் பாய்புலித்தோ லுடையான் தனனை, ஐயானை ஆவடுதண் டிறையுள் மேய அரனடியே அடிநாயேன் அடைந் துய்ந் தேனே. அ

வேண்டாமை வேண்டுவது மில்லான தனனை விசயனை முன னைசலித்த வேடன தனனைத், தூண்டாமைச் சுடர்விடுநற் சோதி தனனைச் சூலப் படையானைக் காலன் வாழ்நாள், மாண்டோட வுதை செய்த மைந்தன தனனை மண்ணவரும் விண்ணவரும் வணங்கி யேத் தும் ஆண்டானை ஆவடுதண் டிறையுள் மேய அரனடியே அடிநாயேன் அடைந்துய்ந் தேனே. க

பந்தணவு மெல்லிரலாள் பாகன் தனனைப் பாடலோ டாடல் பயின்றான தனனைக், கொந்தணவு நறுங்கொன்றை மாலை யானைக் கோலமா நீல மிடற்றான் தனனைச், செந்தமிழோ டாரியனைச் சீரி யானைத் திருமாற்பிற புரிவெண்ணூல் திகழப் பூண்ட, அந்தணனை ஆவடுதண் டிறையுள் மேய அரனடியே அடிநாயேன் அடைந்துய்ந் தேனே. க௦

தரித்தானைத் தன்கடல்நஞ் சுண்டான் தனனைத் தக்கன்றன் பெருவேள்வி தகர்த்தான் தனனைப், பிரித்தானைப் பிறைதவழ்செஞ் சடையி னனைப் பெருவலியால் மலையெடுத்த அரக்கன் தனனை,

நெரித்தானே நெரிழையாள் பாகத தானே நீசனென் உடலுறுநோ
யான தீர, அரித்தானே ஆவடுதண் டிறையுள் மேய அரனடியே அடி
நாயேன் அடைந்துய்ந்தேனே. கக.

திருச்சிற்றம்பலம்

திருஆவடுதுறை - திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவேயென செல்வமே தேனே வானேர் செழுஞ்சுடரே
செழுஞ்சுடாநற் சோதி மிக்க, உருவேஎன னுறவேஎன ஊனே
ஊனின உள்ளமே உள்ளத்தி னுள்ளே நின்ற, கருவேயென கற்பகமே
கண்ணே கண்ணிற் கருமணியே மணியாடு பாவாய் காவாய், அருவாய
வல்வினேநோய் அடையா வண்ணம் ஆவடுதண் டிறையுறையும் அமர
ரேறே. க

மாற்றேன எழுத்தஞ்சும எனறன நாவின் மறவேன திருவருள்
கள் வஞ்ச நெஞ்சின, ஏற்றேன பிறதெய்வம் எண்ணு நாயேன எம்
பெருமான திருவடியே எண்ணி னல்லால், மேற்றான் நீ செய்வனகள்
செய்யக கண்டு வேதனைக்கே யிடங்கொடுத்த நானு நானும், ஆற்றேன
அடியேனை அஞ்சே லெனனாய் ஆவடுதண் டிறையுறையும் அமர
ரேறே. உ

வரையா மடமங்கை பங்கா கங்கை மணவாளா வார்சனா
நினறன் நாமம், உரையா உயிர்போகப் பெறுவே னாகிலுந் தோய்வந்
தெத்தனையு முற்ற லெனனே, கரையா நினைந்துரு கிக் கண்ணீர் மல்
கிக் காதலித்து நினகழலே யேத்து மனபாக. கரையா அடியேனை
அஞ்சே லெனனாய் ஆவடுதண் டிறையுறையும் அமர ரேறே. ஈ

சிலைத்தார் திரிபுரங்கள் தீயில் வேவச் சிலைவளை வித் துமையவளை
யஞ்ச நோக்கிக், கலித்தாந் கிரும்பிடிமேற் கைவைத் தோடுங் களி
றுரித்த கங்காளா எங்கள் கோவே, நிலத்தா அவர்தமக்கே பொறை
யாய் நானும் நில்லா வுயிரோம்பு நீத, னேனான், அலுத்தேன அடி
யேனை அஞ்சே லெனனாய் ஆவடுதண் டிறையுறையும் அமர ரேறே. ச

நறுமா மலர்கொய்து நீரினமூழ்த்தி நாடோறும் நின்கழலே யேத்தி
வாழ்த்தித், திறவாத துன்பந் துறந்தீ தன் தன்னைச் சூழலகி லாழ்வின்

வந் துற்ற லென்னே, உறவாகி வானவர்கள் முற்றும் வேண்ட ஒலிதிரைநீரக கடல்நஞ்சண ம்யபக் கொண்ட, அறவா அடியேனை அஞ்சே லெனனாய் ஆவடுதண் நிறையுறையும் அமர ரேறே. ௫

கோனநா ரணனஅங்கந் தோளமேற கொண்டு கொழும்பலான தனசிரத்தைக கையி லேந்திக, காஞா களிற்றறுரிவைப போாவை மூடிக கங்காள வேடராய் எவகுஞ் செலவீர், நாஞர் உமக்கோர் வினைககேட் னேன நலவினையுந் தீவினையு மெல்லாம் முன்னே, ஆனாய் அடியேனை அஞ்சே லெனனாய் ஆவடுதண் நிறையுறையும் அமர ரேறே. சு

உழைபுரித்த மாணுரிதோ லாடை யானே உமையவள்தம் பெரு மானே துமையோர் ஏதே, கழையிழுத்த கருங்கடலநஞ் சுண்ட கண்டா கயிலாய மலையானே உனபா லன்பா, பிழைபொறுத்தி எனபதுவும் பெரிபோய் நின்றன கடனனதே பேரருளுந் பால தனறே, அழை புறுத்தி மாமயிலக ளோலுஞ் சேரில ஆவடுதண் நிறையுறையும் அமர ரேறே. எ

உலந்தா தலைகலனென நேந்தி வானே ருலகம் பவிதிரிவா புனபா லன்ப, கலந்தா மனங்கவருங் காந் வானே கனலாடுங் கைய வனே யையா மெய்யே, மலந்தாங் குயிர்ப்பிறவி மாயக காய மயக்குளே வ்யூத்தமுந்தி நாளும் நாளும், அலந்தேன அடியேனை அஞ்சே லென னாய் ஆவடுதண் நிறையுறையும் அமர ரேறே. அ

புல்லாந்த வெண்தலை கையி லேந்திப் பசுவேறி யூருநான பல் கொள் வாலே, கல்லாந்த மலைமகளு நீயு மெல்லாந் கரிகாட்டி லாட் கெந்தி ரகுநீ ராகில், எல்லாரு மெனதனை யிகழ்வா போலும் ஏழை யமண் குண்டர்சாக் கியாக் கொளனதுக, கலலாதா திறத்தொழிந்தேன அஞ்சே லெனனாய் ஆவடுதண் நிறையுறையும் அமர ரேறே. சு

துறந்தாதந் துறந்திககட் செனறே னல்லேன துணைமாலு குட்டநான துயே னல்லேன, பிறந்தேனநின் திருவருளே பேசி னல் லாற் பேசாத நாளெல்லாம் புறவா நாளே, செறிந்தார் மதிலிலங்கைக் கோமான தனைச் செறுவனாக் கீழ் டாத்தருளிச் செய்கை யெல்லாம், அறிந்தேன அடியேனை அஞ்சே லெனனாய் ஆவடுதண் நிறையுற யும் அமர ரேறே. க

திருச்சிறற்பலம்

திருவலிவலம் - திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

நல்லானகாண் நானமறைக ளாயி னானகாண் நம்பனகாண் நன்னு
காதா புரமுன நெய்த, வில்லானகாண் விண்ணவாக்கும மேலா னான்
காண் மெல்லியலாள் பாகனகாண் வேத வேள்விச், சொல்லானகாண்
சுடர்முனறு மாயி னானகாண் தொண்டாகிப் பணிவாக்குத தொல்
வான ஈய, வலலானகாண் வானவாகள் வணங்கி யேத்தும் வலிவலத்
தான காணவனென் மனத்து ளானே. க

ஊனவனகாண் உடலதனக்கோ நுயிரா னானகாண் உள்ளவன
காண் இல்லவனகாண் உமையாட் கெனமுந், தேனவனகாண் திரு
வவனகாண் திசையா னானகாண் தீர்த்தனகாண் பாரத்தனறன பணி
யைக கண்ட, கானவனகாண் கடலவனகாண் மலையா னானகாண் களி
யான யீருரிவை கதறப் போர்த்த, வானவனகாண் வானவர்கள்
வணங்கி யேத்தும் வலிவலத்தான காணவனென மனத்து ளானே. உ

ஏயவனகாண் எல்லார்க்கு மியல்பா னானகாண் இனபனகாண்
துனபங்க ளில்லா தானகாண், தாயவனகாண் உலகுககோ தனனெஓப்
பில்லாத் தத்துவனகாண் உத்தமனகாண் தானே யெங்கும், ஆயவன
காண் அண்டத்துக் கப்பா லானகாண் அகங்குழைந்து மெய்வருந்தி
அழுவா தங்கள், வாயவன்காண் வானவாகள் வணங்கி யேத்தும் வலி
வலத்தான காணவனென மனத்து ளானே. ஈ

உய்த்தவனகாண் உடல்தனக்கோ நுயிரா னானகாண் ஒங்காத்
தொருவனகாண் உலகுக கெல்லாம், வித்தவனகாண் விண்பொழியும்
மழையா னானகாண் விளவவனகாண் விரும்பாதா நெருசுத தென்
றும், பொய்த்தவனகாண் பொழிலேழுந் தாங்கி னானகாண் புனலோடு
வளாமதியும் பாம்புரு செனனி, வைத்தவனகாண் வானவர்கள்
வணங்கி யேத்தும் வலிவலத்தான காணவனென மனத்து ளானே. ச

கூற்றவன்காண் குணமவனகாண் குறியா னானகாண் குன்றங்க
ளனைத்துங்காண் கோல மாய, நீற்றவனகாண் நிழலவனகாண் நெருப்பா
னானகாண் நிமிர்புன சடைமுடிமேல் நீரா கங்கை, ஏற்றவனகாண்
ஏழலகு மாயி னானகாண் இமைப்பளவிற் காமனைமுன பொடியாய்

வீழ, மாற்றவனகாண் வானவர்கள் வணங்கி யேத்தும் வலிவலத்தான காணவனென மனத்து ளானே. ௫

நிலையவனகாண் தோற்றவன்காண் நிறையா னானகாண் நீரவன காண் பாரவன்காண் ஊரமூன் றெய்த, சிலையவனகாண் செய்யவாய்க் கரிய கூந்தல் தேனமொழியை ஒருபாகஞ் சேர்த்தி னன்காண், கலையவனகாண் காற்றவனகாண் காலன வீழக் கறுத்தவனகாண் கயி லாய மென்னுந் தெய்வ, மலையவனகாண் வானவாகள் வணங்கி யேத் தும் வலிவலத்தான காணவனென மனத்து ளானே. ௬

பெண்ணவன்காண் ஆணவனகாண் பெரியோரக கென்றும் பெரி யவன்காண் அரியவனகாண் அயனா னன்காண், எண்ணவனகாண் எழுத்தவனகாண் இனபக கேளவி இசையவனகாண் இயலவனகாண் எல்லாங் காணுந், கண்ணவனகாண் கருத்தவனகாண் கழிந்தோ செல் லங் கதியவனகாண் மதியவனகாண் கடலேழ் சூழ்ந்த, மண்ணவன காண் வானவாகள் வணங்கி யேத்தும் வலிவலத்தான காணவனென மனத்து ளானே. ௭

முன்னவனகாண் பின்னவனகாண் மூவா மேனி முதலவனகாண் முடிவவன்காண் மூன்று சோதி, அன்னவனகாண் அடியார்க்கும் அண் டத் தார்க்கும் அணியவனகாண் சேயவனகாண் அளவில் சோதி, மின்னவனகாண் உருமவனகாண் திருமால் பாகம் வேண்டினகாண் ஈண்டுபுனற் கங்கைக கென்றும், மன்னவன்காண் வானவர்கள் வணங்கி யேத்தும் வலிவலத்தான காணவனென மனத்து ளானே. ௮

நெதியவனகாண் யாவாகும் நினைய வொண்ணா நீதியன்காண் வேதியனகாண் நினைவாக கென்றுங், கதியவனகாண் காரவன்காண் கனலா னனகாண் காலங்க ளாழியாய்க் கலந்து நின்ற, பதியவனகாண் பழமவனகாண் இரத்த தானகாண் பாம்போடு திங்கள் பயில வைத்த, மதியவனகாண் வானவாகள் வணங்கி யேத்தும் வலிவலத்தான காணவ னென மனத்து ளானே. ௯

பங்கயத்தின மேலானும் பால கனா யுலகனந்த படியானும் பா விக் காணா, தங்கைவைத்த சென்னியரா யளக்க மாட்டா அனலவன காண் அலைகடலுஞ் பிலங்கை வேந்தன, கொங்கலர்த்த முடிநெரிய

விரலா லுனறுங் குழகன்காண் அழகன்காண் கோல மாய, மங்கையாக் கோர் கூறன்காண் வாஹே ரேத்தும் வலிவலத்தான காணவனென மனதது ளானே.

க௦

திருச்சிற்றம்பலம்

திருக்கோகரணம் - திருந்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

சந்திரனுந் தண்புனலுந் சந்தித் தானகாண் தாழ்சடையான காண் சாந்தாக் கமுதா னுனகாண், அந்தரத்தி லசராபுரம் மூனறட் டானகாண் அவுருவி லவவுருவ மாயி னுனகாண், பந்தரத்து நான் மறைகள் பாடி னுனகாண் பலபலவும் பாணி பயில்கின ருனகாண், மந் திரத்து மறைப்பொருளு மாயி னுன்காண் மாகடல்கூழ் கோகரணம் மனனி னுனே.

க

தந்தவத்தன தனதலையைத் தாங்கி னுனகாண் சாரணனகாண் சாந்தாாககின னமுதா னுனகாண், கெந்தததன காண்கெடில வீரட் டன்காண் கேடிலிகாண் கெடுப்பார்மற றில்லா தானகாண், வெந் தொத்த நீறுமெய் பூசி னுனகாண் வீரன்காண் வியனகயிலே மேவி னுனகாண், வந்தொத்த நெடுமாற்கும் அறிவொ னுனகாண் மாகடல் கூழ் கோகரணம் மனனி னுனே.

உ

தனனுருவம் யாவருக்குந் தாக்கா தானகாண் தாழ்சடையெம் பெருமானகாண் தககாக் குள்ள, பொன்னுருவச் சோதிபுன லாடி னுனகாண் புராணனகாண் பூதங்க ளாயி னுன்காண், மின்னுருவ நுண்ணிடையாள் பாகத் தானகாண் வேழத்தி னுரிவெருவப போத் தான தானகாண், மனனுருவாய் மாமறைக ளோதி னுன்காண் மாகடல் கூழ் கோகரணம் மனனி னுனே.

஁

ஆறேறு செஞ்சடையெம் ஆளு ரனகாண் அனபன்காண் அணி பழனம் மேயான் ருன்காண், நீறேறி ரிழல்திகழும் மேனியான்காண் ரிருபனகாண் ரிகரொன்று மில்லா தான்காண், கூறேறு கொடுமழுவாட் படையி னுன்காண் கொக்கரையன காண்குழநற் பூதத் தானகாண், மாறாய மதில்மூன்றும் மாய்வித் தான்காண் மாகடல்கூழ் கோகரணம் மனனி னுனே.

சு

செனறச் சிலவாங்கிச் சேர்வித தானகாண் தீயம்பன காண்
திரி புரங்கன் மூனறும், பொனறப் பொடியாக நோக்கி னானகாண்
பூதனகாண் பூதப் படையா ளிகாண், அனறப் பொழுதே அருள்செய
தானகாண் அனலாடிகாண் அடியார்க கமுதா னானகாண், மனறல்
மணங்கமழும் வார்சடை யானகாண் மாகடல்கூழ் கோகரணம் மன்னி
னானே. ௫

பிறையோடு பெண்ணொருபால வைத்தான றானகாண் பேரவன
காண் பிறப்பொன்று மில்லா தானகாண், கறையோடு மணிமிடற்று க
காபா லிகாண் கட்டங்கன காண்கையிற் கபால மேந்திப், பறையோடு
பல்கீதம் பாடி னானகாண் ஆடினான காண்பாணி யாக நினறு, மறை
யோடு மாகீதங் கேட்டான றானகாண் மாகடல்கூழ் கோகரணம் மன்னி
னானே. ௬

மின்னளந்த மேலமுகட்டின மேலுற் றானகாண் விண்ணவர்
தம் பெருமானகாண் மேவி லெங்கும், முன்னளந்த மூவர்க்கும் முதலா
னானகாண் மூவிலேவேற் சூலத்தெங் கோலத் தானகாண், எண்ணளந்
தென சிந்தையே மேவி னானகாண் ஏவலன்காண் இமையோக ளேத்த
வின்று, மண்ணளந்த மாலறியா மாயத் தானகாண் மாகடல்கூழ் கோக
ரணம் மன்னி னானே. ௭

பினனு சடைமேற பிறைகூடி னானகாண் பேரருளன காண்
பிறப்பொன நிலலா தானகாண், முன்னி யுலகுக்கு முனனா னான்
காண் மூளயிலுளு செற்றுசந்த முதல்வன றானகாண், இன்னவுரு
வென்றறிவொண் னானகாண் ஏழ்கடலு மேழுலகு மாயி னான
காண், மன்னும மடந்தையோ பாசத் தானகாண் மாகடல்கூழ் கோகர
ணம் மன்னி னானே. ௮

வெட்ட வெடித்தார்க்கோ வெவவழ லன்காண் வீரனகாண்
வீரட்டம் மேவி னானகாண், பொட்ட அனங்கனையும் நோக்கி னான
காண் பூதனகாண் பூதப் படையி னானகாண், கட்டக் கடுவீனகன
காத்தாள வானகாண் கண்டனகாண் வண்டுண்ட கொன்றை யான
காண், வட்ட மதிப்பாசஞ் சூடி னானகாண் மாகடல்கூழ் கோகரணம்
மன்னி னானே. ௯

கையாற் சுயில யெடுத்தான தனனைக் கால்விரலால தோன்றெரிய
ஆனறி னானகாண், மெய்யின நரம்பிசையாற் கேட்பித் தாற்கு
மீண்டே யவறகருள்கள் நல்கி னானகாண், பொய்யர் மனத்துப் புறம்பா
வானகாண் போர்ப்படையான காண்பொருவா ரிலலா தானகாண்,
மைகொள மணிமிடற்று வராசடை யான்காண் மாகடல்கூழ் கோகர
ணம மனனி னானே. க௦

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவீழ்மிழலை - திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

போராணை ஈருரிவைப் போரவை யாணைப் புலியதளே யுடை
யாடை போற்றி னானைப், பாராணை மதியாணைப் பகலா னானைப் பலலு
யிராய நெடுவெளியாயப் பரந்து நின்ற, நீராணைக் காற்றானைத் தீயா
னானை நினையாதார புரமெரிய நினைந்த தெய்வத், தேராணைத் திருவீழி
மிழலை யாணைச் சேராதார தீநெறிககே சோகின் றாரே. க

சுவந்தாங்கு மயானத்துச் சாம்ப லெனபு தலையோடு மயிர்க்கயிறு
தரித்தான தனனைப், பவந்தாங்கு பாசுபத வேடத் தானைப் பண்டம
ரர் கொண்டுகந்த வேள்வி யெல்லாங், கவர்ந்தானைக் கச்சியே கம்பன
தனனைக் கழலடைந்தான மேற்கறுத்த காலன வீழ்ச், சிவந்தானைத்
திருவீழி மிழலை யாணைச் சேராதார தீநெறிககே சோகின் றாரே. உ

அனருலின் கீழிருந்தங் கறஞ்சொன னானை அகத்தியனை யுகப்
பாணை அயனமால் தேட, நின்றானைக் கிடந்தகடல் நஞ்சுண டானை
நேரிழையைக் கலந்திருந்தே புலனக் னாந்தும், வெனருனை மீயச்சூர்
மேவி னானை மெல்லியலாள் தவத்தினிறை யளக்க லுறறுச், சென
ருனைத் திருவீழி மிழலை யாணைச் சேராதார தீநெறிககே சோகின்
றாரே. ஈ

தாயாணைச் சுடர்ப்பவளச் சோதி யானைத் தோன்றிய எவவுயிர்க்
குந் துணையாய் நின்ற, தாயாணைச் சக்கரமாற் கீந்தான தன்னைச் சங்க
ரனைச் சந்தோக சாமம் ஓதும், வாயாணை மந்திரிப்பார் மனத்து ளானை
வஞ்சினையா லஞ்செழுத்தும் வழத்து வாக்குச், சேயாணைத் திருவீழி
மிழலை யாணைச் சேராதார தீநெறிககே சோகின் றாரே. ஈ

நற்றவத்தின் நல்லாணைத் தீதாய் வந்த நஞ்சமுது செய்தானை அமுத முண்ட, மற்றமரா உலந்தாலும் உலவா தானை வருகாலஞ் செல்காலம் வந்த காலம், உற்றவத்தை யுணர்ந்தாரும் உணர லாகா ஒரு சுடரை யிருவிசும்பி னூர்முன றெனறச், செறறவினைத் திருவீழி மிழலை யானைச் சேராதார் தீநெறிககே சோகின றுரோ. ௩

மைவான மிடறறுனை யவவான மினபோல் வளர்சடைமேல் மதியானை மழையா யெங்கும், பெய்வானைப் பிச்சாட லாடு வானைப் பிலவாய பேய்க்கணங்க ளாககச் சூலம், பொயவானைப் பொய்யிலா மெய்யன தனைப் பூதலமும் மண்டலமும் பொருந்தும் வாழ்க்கை, செய்வானைத் திருவீழி மிழலை யானைச் சேராதா தீநெறிககே சேர்கின் றுரோ. ௪

மிக்கானை குறைந்தடைந்தா மேவ லானை வெவவேறாய் இரு மூன்று சமய மாகிப், பக்கானை எப்பொருட்கும் பொதுவா னானைப் பொன்னுலகத் தவர்போற்றும் பொருளுக கெல்லாந், தக்கானைத் தானன்றி வேறென றிலலாத் தத்துவனைத் தடவரையை நடுவு செய்த, திக்கானைத் திருவீழி மிழலை யானைச் சேராதா தீநெறிககே சோகின றுரோ. ௫

வானவர்கோன தோளிறுத்த மைந்தன தனை வளைகுளமும் மறைக்காடும் மன்னி னானை, ஊனவனை உயிரவனை யொருநாட் பார்த் தன உயாதவத்தின் நிலையறிய லுற்றுச் சென்ற, கானவனைக் கயிலாயம் மேவி னானைக் கங்கைசோ சடையானைக் கலந்தாக கெனறுந், தேனவனைத் திருவீழி மிழலை யானைச் சேராதார் தீநெறிககே சேர்கின் றுரோ. ௬

பரத்தானை யீப்பககம் பலவா னானைப் பசுபதியைப் பத்தாக்கு முத்தி காட்டும், வரத்தானை வணங்குவா மனத்து ளானை மாருதமால் எரிமூன்றும வாய்ஆம் பீரக்காளு, சரத்தானைச் சரத்தையுந்தன தாட்கீழ் வைத்த தபோதனைச சடாமகுடத் தணிந்த பைங்கட், சிரத்தானைத் திருவீழி மிழலை யானைச் சேராதா தீநெறிககே சேர்கின் றுரோ. ௭

அறுத்தானை அயனதலைகள் அஞ்சி லொன்றை அஞ்சாதே வரை யெடுத்த அரக்கன தோள்கள், இறுத்தானை யெழுநரம்பி னிசைகேட் டானை யிந்துவினைத் தேய்த்தானை யிரவி தனபல், பறித்தானைப் பகீ

ரதற்காய் வாணோ வேண்டப் பரந்திழியும் புனற்கவகை பணிபேர
லாங்குச், செறித்தானைத் திருவீழி மிழலை யானைச் சேராதார
திநெறிக்கே சேர்கின றாரே. க௦

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவீழிமிழலை - திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

கயிலாய மலையுள்ளார காறோ ணத்தாரா கந்தமா தனத்துளர்காளத்தியார்
மயிலாடு துறைபுளார மாகா ளத்தார வக்கரையார சககரம் மாற்கீந்தார் வா
அயிலவாயகுலமுங்காபாலமும அமருந்திருக்கரத்தாரானேறேறி [யந்த
வெயிலாய சோதி விளங்கு நீற்றார வீழி மிழலையே மேவி னாரே. சு

பூதியணி பொன்னிறத்தர் பூண தூலா பொங்கரவா சங்கராபெண்
குழையோ காநர், கேதிசரம மேவினா கேதாரத்தார கெடிலவடஅதி
கை லீரட்டத்தார், மாதுயரந தீர்த்தெனனை உய்யக கொண்டார் மழ
பாடி மேய மழுவா ளனர், வேதிசூடி யுள்ளார மீயச் சூரார் வீழி மிழ
லையே மேவி னாரே. உ

அண்ணு மலையமாந்தார் ஆரு ருளளார அளப்பூரார் அந்தணர்கள்
மாடக் கோயில், உண்ணுழிகையா ருமையா ளோடும் இமையோர் பெரு
மாணர் ஒற்றி யூரார், பெண்ணு கடத்துப் பெருந்தாங் காளை மாடத்
தார் கூடத்தார பேரா யூரார், விண்ணோர்க ளெல்லாம் விரும்பி யேத்த
வீழி மிழலையே மேவி னாரே. ந-

வெண்காட்டார் செங்காட்டங் குடியார் வெண்ணி நன்னகரார்
வேட்களத்தார வேத நாவார், பண்காட்டும் வண்டார் பழைத் துள்ளார்
பராய்த்துறையார சிராப்பள்ளி யுள்ளார் பண்டோர், வெண்கோட்டுக்
கருங்குளிறறைப் பிளிற் பற்றி யுரித்துரிவை போத்த விடலை வேடம,
விண்காட்டும் பிறைநுதலி அஞ்சக்காட்டி வீழி மிழலையே மேவி னாரே.

புடைசூழ்ந்த பூதங்கள் வேதம் பாடப் புலியூர்ச்சிற் றம்பலத்தே
நடமா டுவார், உடைசூழ்ந்த புலித்தோலர் கலிக்கச் சிமேற் றளிபுளார்
குளிர்சோலை யேகம் பத்தார, கடைசூழ்ந்து பலிதேருங் கங்காளனர்
கழுமலத்தார் செழுமலத்தார்க் குழலி யோடும், விடைசூழ்ந்த வெல்
கொடியார மல்கு செவ்வ வீழி மிழலையே மேவி னாரே. டு.

பெரும்புலியூர் விரும்பினா பெருமபாழிய்யார் பெரும்பற்றப் புலியூர் மூலத் டானத்தா, இரும்புதலார் இருமபூனை யுள்ளா ஏரா இன்னமப ராசங்கோய் மலையா இனசொற, கருமபனையாள் உமையோடுக கருகா ஐரா கருப்பறிய லுரா கரவீரத்தா, விரும்பமரா இரவுபகல் பரவி யேத்த வீழி மிழலையே மேவி னாரே. க

மறைக்காட்டார் வலிவலத்தார் வாய்மூர் மேயா வாழ்கொளி புத்தாரார் மாகா எத்தார், கறைக்காட்டுங் கண்டனார் காபா விய்யா கற்குடியார் விந்குடியா காணப் பேரா, பறைக்காட்டுங் குழிவிழிகண் பல்பேய் சூழப் பழையனா ஆலங்காட் டடிகள் பண்டோர், மறைக்காட்டுங் கொடுங்காலன வீடப் பாயநதா வீழி மிழலையே மேவி னாரே. எ

அஞ்சைக் களத்துள்ளா ஐயாற் றுள்ளார் ஆராரா பேராரா ரமுநது நுள்ளா, தஞ்சைத் தளிகுளுத்தார் தக்க னாரார் சாந்தை அயவந்தி தங்கி னாதாம, நஞ்சைத் தமக்கமுதா வுண்ட நமபா நாகேச சரததுளளார் காரை யூரா, வெஞ்சொற சமண்சிறையி லெனனை மீட்டா வீழி மிழலையே மேவி னாரே. அ

கொண்டலுளளா கொண்டிச் சரத்தி னுள்ளார் கோவலூர் வீரட் டக கோயில் கொண்டா, தண்டலையா தலையாலங் காட்டி லுள்ளா தலைச்சங்கைப் பெருங்கோயில் தங்கி னாதாம, வண்டலொடு மணற் கொணரும் பொன்னி நன்னீர் வலஞ்சுழியா வைகலினமேல் மாடது னுளளா, வெண்தலைமான கைக்கொண்ட விகித வேடா வீழி மிழலையே மேவி னாரே. கூ

அரிச்சந் திரத்துளளா அம்ப நுளளா அரிபிரம ரிந்திராககும் அரிய ரானா, புரிச்சந் திரத்துளளா போகத் துள்ளா பொருப்பரை யன மகளோடு விருப்ப ராகி, எரிச்சந் திரவேட்கு மிடத்தா ஏம கூடத்தார் பாடத்தே னிசையார் கீதா, விரிச்சங்கை யெரிககொண்டங் காடும வேடர் வீழி மிழலையே மேவி னாரே. க0

புனகூரா புறம்பயத்தா புத்தா நுளளார் புவணத்தா புலிவலத் தார் வலியின மிக்க, தனகூமை கருதிவரை யெடுக்க லுற்றான தலைக் கொடு மலைகளன்ன தானுந்தோனும், பொனகூருங் கழலடியோர் விரலா லானறிப் பொருப்பதன்கீழ் நெரித்தருள்செய் புவன நாதா, மினகூருஞ் சடைமுடியா விடையின பாகா வீழி மிழலையே மேவி னாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவீழிமிழலை - திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

கண்ணவனகாண் கண்ணொளரிசோ காட்சி யானகாண் கந்திருவம் பாட்டிசையிற் காட்டுகின்ற, பண்ணவனகாண் பண்ணவற்றின திறலா னனகாண் பழமாகிச் சுவையாகிப் பயக்கின றுனகாண், மண்ணவன காண் தீயவனகாண் நீரா னனகாண் வந்தலைக்கும் மாருதனகாண் மழைமே கஞ்சேர், விண்ணவனகாண் விண்ணவாகும மேலா னன காண் விண்ணிழிதண் வீழி மிழலை யானே

க

ஆலைப் படுகருமபின சாறு போல அண்ணிகும அஞ்செழுத தின நாமத் தானகாண், சீல முடையடியா சிந்தை யானகாண் திரிபுர மூன நெரிபடுத்த சிலையி னனகாண், பாலிஊடு தயிர்நறுநெய யாடி னனகாண் பண்டாங்க வேடனகாண் பலிதோ வானகாண், வேலை விடமுண்ட மிடற்றி னனகாண் விண்ணிழிதண் வீழி மிழலை யானே.

தண்மையொடு வெமமைதா றையி னனகாண் சக்கரம் புட்பாகற கருள்செய் தானகாண், கண்ணுமொரு மூனறுடைய காபாலிகாண் காமனுடல் வேவித்த கண்ணி னனகாண், எண்ணில்சமண் தீரத் தெனின யாட்கொண் டானகாண் இருவாக கெரியா யருளி னன காண், விண்ணவாகள் போற்ற இருக்கின றுனகாண் விண்ணிழி தண் வீழி மிழலை யானே.

ங

காதிசைந்த சங்கக குழையி னனகாண் கனக மலையினய காட்சி யானகாண், மாதிரைந்த மாதவமுஞ் சோதித் தானகாண் வல்லேன வெள்ளையிற்றா பரணத் தானகாண், ஆதியனகாண் அண்டத்துக கப்பா லானகாண் ஐந்தலைமா நாகம்நான் ஆக்கி னனகாண், வேதியன காண் வேதவிதி காட்டினனகாண் விண்ணிழிதண் வீழி மிழலை யானே.

நெய்யிஊடு பாலிளநீ ராடி னனகாண் நித்தமண வாளனென நிற்கின றுனகாண், கையின்மழு வாளொடுமா னேந்தி னனகாண் காலனுயிர் காலாற் கழிவித் தானகாண், செய்யதிரு மேனிவெண் ணீற்றி னனகாண் செஞ்சடைமேல் வெண்மதியஞ் சேர்த்தி னன காண், வெய்யகனல் விளையாட் டாடி னனகாண் விண்ணிழிதண் வீழி மிழலை யானே.

ஞ

கண் துஞ்சங் கருநெடுமால் ஆழி வேண்டிக் கண்ணிடந்து சூட்டக்
கண் டருளு வானகாண், வண்ணெனும மதுகொணறை வன்னி மத்
தம வான்கங்கை சடைக்கரந்த மாதே வனகாண், பண்தவகு மொழி
மடவாள் பாகத் தானகாண் பரமனகாண் பரமேட்டி யாயி னானகாண்,
வெண்திங்க ளரவொடுசெஞ் சடைவைத் தானகாண் விண்ணிழிதண்
-வீழி மிழில யானே. ௩௭

கற்பொலிதோள் சலந்தரீனப் பிளந்த ஆழி கருமாலுக் கருள்
செய்த கருணை யானகாண், விற்பொலிதோள் விசயனவலி தேய்வித்
தானகாண் வேடுவனாய் போர்பொருது காட்டி னானகாண், தற்பா
மாந் தற்பரமாய் நிற்கின ருனகாண் சதாசிவன்காண் தனனொப்பா
ரில்லா தானகாண், வெற்பரையன பாவை விருப்பு ளானகாண் விண்
ணிழிதண் வீழி மிழில யானே. ௩௮

மெய்ததவன்காண் மெய்ததவததில நிறபார்க் கெல்லாம விருப்
பிலா இருப்புமன வீனையாக் கெனறும், பொய்ததவனகாண் புத்தன
மறவா தோடி யெறிசல்லி புதுமலாக ளாக்கி னானகாண், உய்த்தவன
காண் உயாகதிககே உள்கி னொரை உலகனைத்தும் ஒளித்தளித்திட் டெய்
யச் செய்யும், வித்தகனகாண் வித்தகாதாம் விருமபி யேததும் விண்
ணிழிதண் வீழி மிழில யானே. ௩௯

சந்திரனைத் திருவடியால் தளர்வித் தானகாண் தக்கனைபும முனிந்
தெச்சன தலைகொண் டானகாண், இந்திரனைத் தோள்முறிவித்
தருளசெய் தானகாண் ஈசன்காண் நேசனகாண் நினைவோர்க் கெல்
லாம், மந்திரமும் மறைப்பொருளு மாயி னானகாண் மாலொடயன
மேலொடுகீழ் அறியா வண்ணம், வெந்தழவின விரிசுடராய் ஓங்கி
னானகாண் விண்ணிழிதண் வீழி மிழில யானே. ௪௦

ஈங்கைப்பே ரீமவனத் திருக்கின ருனகாண் எம்மானகாண்
-கைம்மாவி னுரிபோர்த் தானகாண், ஒங்குமலைக் கரையனறன பாவை
யோடும ஒருருவாய் நினருனகாண் ஒங்கா ரனகாண், கோங்குமலர்க்
கொணறையந்தாரக் கண்ணி யானகாண் கொல்லேறு வெல்கொடிமேற்
கூட்டி னானகாண், வேங்கைவரிப் புவித்தோல்மே லாடை யானகாண்
-விண்ணிழிதண் வீழி மிழில யானே. ௪௧

திருவீழிமிழலை - திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

மானேறு காமுடைய வரதர் போலும் பால்வரைகால் வளை வில்லா வளைத்தார் போலும், கானேறு கரிகதற வுரித்தா போலும் கட்டங்கக் கொடிதுடிகைக் கொண்டா போலும், தேனேறு திருஇதழித் தாரா போலும் திருவீழி மிழலையமர் செல்வர் போலும், ஆனேற தேறும் அழகா போலும் அடியேனை ஆளுடைய அடிகள் தாமே. க

சமரம்மிசு சலந்தானபோர வேண்டி னானச் சக்கரத்தாற் பிளப் பித்த சதுரர் போலும், நமனையொரு கால்குறைத்த நாதர் போலும் நாரணனை யிடப்பாகத் தடைத்தார் போலும், குமாரனையும் மகனாக வுடையார் போலும் குளிரவீழி மிழலையமா குழகர் போலும், அமராகள பின அமுதுணநஞ் சுண்டார் போலும் அடியேனை ஆளுடைய அடிகள் தாமே. உ

நீறணிந்த திருமேனி நிமலா போலும் நேமிநெடு மாற்கருளிச் செய்தார் போலும், ஏறணிந்த கொடியுடையெம் மிறைவர் போலும் எயிலுமுன்றும் எரிசரத்தா லெய்தார் போலும், வேறணிந்த கோல முடை வேடா போலும் வியனவீழி மிழலையுறை விகிர்தா போலும், ஆறணிந்த சடாமகுடத் தழகர் போலும் அடியேனை ஆளுடைய அடிகள் தாமே. ட

கைவேழ முகத்தவனைப் படைத்தா போலும் கயாசுரனை யவனாற் கொல் வித்தா போலும், செய்வேள்வித் தக்கனைமுன சிதைத்தார் போலும் திசைமுகனறன சிரமொன்று சிதைத்தார் போலும், மெய் வேள்வி மூர்த்திதலை யறுத்தார் போலும் வியனவீழி மிழலையிடங் கொண்டார் போலும், ஐவேள்வி ஆறங்க மாறா போலும் அடியேனை ஆளுடைய அடிகள் தாமே. ஈ

துன்னத்தின கோவணமொன் றுடையார் போலும் சுடர்முன றுஞ் சோதியுமாய்த தூயாரா போலும், பொன்னெடுத்த திருமேனிப் புனிதர் போலும் பூதகணம் புடைசூழ வருவாரா போலும், மின்னெடுத்த செஞ்சடைவெண் பிறையார் போலும் வியனவீழி மிழலைசேர் விம லர் போலும், அன்னத்தே ரயனமுடிசே ரடிகள் போலும் அடியேனை ஆளுடைய அடிகள் தாமே. இ

மாலாலும் அறிவரிய வரதர் போலும் மறவாதா பிறப்பறுக்க வல்லார் போலும், நாலாய மறைக்கிறைவ ராணா போலும் நாமவெழுத தஞ்சாய நம்பர் போலும், வேலார்கை வீரியைமுன படைத்தாரா போலும் வியனவீழி மிழலையமா விகிதர் போலும், ஆலால் மிடற்றடக்கி அளித்தாரா போலும் அடியேனை ஆளுடைய அடிகள் தாமே. சு

பஞ்சடுத்த மெல்விரலாள் பங்கா போலும் பைநாகம் அரைக்க சைத்த பரமா போலும், மஞ்சடுத்த மணிரீல கண்டா போலும் வடகயிலை மலையுடைய மனனா போலும், செஞ்சடைக்கண வெண்பிறை கொண்டணிநதாரா போலும் திருவீழி மிழலையமா சிவனா போலும், அஞ்சடக்கும் அடியடாகக் கணியா போலும் அடியேனை ஆளுடைய அடிகள் தாமே. ஏ

குண்டரொடு பிரித்தெனையாட் கொண்டாரா போலும் குடமூக்கி வீடமாகிக கொண்டாரா போலும் புண்டரிகப் புதுமலரா தனத்தாரா போலும் பள்ளரசைக் கொன்றுயிர்பின கொடுத்தார் போலும், வெண்டலையிற பலிகொண்ட விகிந்தாபோலும் வியனவீழி மிழலையமா ருடையாரா போலும் அண்டத்துப் புறத்தப்பா லாணர் போலும் அடியேனை ஆளுடைய அடிகள் தாமே. அ

முத்தனைய முகிழ்முறுவ லுடையார் போலும் மொப்பவளக் கொடியனைய சடையார் போலும், எத்தனையும் பத்திசெய்வாக்கினியார் போலும் இருநான்கு மூர்த்திகளு மாணா போலும், மித்திரவச் சிரவணற்கு விருப்பா போலும் வியனவீழி மிழலையமா விகிந்தா போலும், அத்தனையும் அமமையெனக் காணர் போலும் அடியேனை ஆளுடைய அடிகள் தாமே. கூ

கரியுரிசெய் துமைவெருவக் கண்டார் போலும் கங்கையையுஞ் செஞ்சடைமேற் காந்தார் போலும், ஈரியதொரு கைதரித்த இறைவா போலும் எனத்தின் கூனெயிற பூண்டாரா போலும், விரிகதிரோ ரிருவரைமுன வெகுண்டாரா போலும் வியனவீழி மிழலையமா விமலர் போலும், அரிபிரமா துதிசெயனின் றளித்தார் போலும் அடியேனை ஆளுடைய அடிகள் தாமே. கஃ

கயிலாய மலையெடுத்தான் கதறி வீழக் கால்விரலா லடர்த்தருளிச் செய்தார் போலும், குயிலாய மெனமொழியாள் குளிர்ந்து நோக்கக்

கூத்தாட வல்ல குழகர் போலும், வெயிலாய சோதிவிளக் காணா
போலும் வியனவீழி மிழலையமர் விகிதா போலும், அயிலாய மூவிலை
வேற் படையார் போலும் அடியேனை ஆளுடைய அடிகள் தாமே. கக
திருச்சிற்றம்பலம்

திருப்புள்ளிருக்குவேளூர் - திருந்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

ஆண்டாளை அடியேனை ஆளாக் கொண்டு அடியோடு முடிய
யயன்மா லறியா வண்ணம், நீண்டாளை நெடுங்களமா நகரான் தனை
நேமிவான் படையாலீ ஞராவோன் ஆகங், கீண்டாளைக் கேதாரம் மேவி
னனைக் கேடிலியைக் கிளர்பொறிவா ளராவோ டெனபு, பூண்டாளைப்
புள்ளிருக்கு வேளூ ராளைப் போற்றாதே ஆற்றநாள் போக்கி னேனே. க

சீர்த்தாளைச் சிறந்தடியேன சிந்தை யுள்ளே திகழ்ந்தாளைச் சிவன
தனைத் தேவ தேவைக், கூர்த்தாளைக் கொடுநெடுவேற் கூற்றந் தன்
னைக் குராகழலாற் குமைத்துமுனி கொண்ட அச்சம், போத்தாளைப்
பிறப்பிலியை இறப்பொன றில்லாப் பெம்மாளைக் கைம்மாவி னுரிவை
பேணிப், போத்தாளைப் புள்ளிருக்கு வேளூ ராளைப் போற்றாதே
ஆற்றநாள் போக்கி னேனே.

உ

பத்திமையாற் பணிந்தடியேன் தனைப் பனனாள் பாமாலை
பாடப் பயில்வித் தாளை, எத்தேவும் எத்தும் இறைவன தனை எம்
மாளை எனனுள்ளத் துள்ளே யூறும், அத்தேனை அமுதத்தை ஆவின
பாலை அண்ணிக்குந் தீங்கரும்பை அராளை ஆதிப், புத்தேனைப் புள்ளி
ருக்கு வேளூ ராளைப் போற்றாதே ஆற்றநாள் போக்கி னேனே. ஈ

இருளாய வுள்ளத்தி னிருளை நீக்கி யிடர்பாவங் கெடுத்தேழை
யேனை யுய்யத், தெருளாத சிந்தைதனைத் தெருட்டித் தன்போற் சிவ
லோக நெறியறியச் சிந்தை தந்த, அருளாளை ஆதிமா தவத்து ளாளை
ஆறங்கம் நால்வேதத் தப்பால் நின்ற, பொருளாளைப் புள்ளிருக்கு
வேளூ ராளைப் போற்றாதே ஆற்றநாள் போக்கி னேனே. ச

மின்னுருவை விண்ணகத்தி லொன்றாய் மிக்கு வீசங்கால் தன்ன
கத்தி லிரண்டாய்ச் செந்தீத், தன்னுருவின் மூன்றாய்த்தாழ் புனலின

நானகாய்த் தரணிதலத் தஞ்சாகி யெஞ்சாத் தஞ்சு, மனனுருவை
வானபவனக் கொழுந்தை முத்தை வளரொளியை வயிரத்தை மாசொன
றில்லாப் பொன்னுருவைப் புள்ளிருக்கு வேளு ராணைப் போற்றறதே
ஆற்றநாள் போக்கி னேனே. னு

அறையார்பொற கழலாப்ப அணியார் தில்லை அம்பலததுள் நட
மாதும் அழகன தனைனக், கறையாராழ விலைநடுவேற் கடவுள் தனைனக்
கடல்நாகைக காரோணங் கருதி னானே, இறையானே எனனுள்ளத்
துள்ளே விள்ளா திருந்தானே ஏழ்பொழிலுந் தாங்கி நின்ற, பொறை
யானைப் புள்ளிருக்கு வேளு ராணைப் போற்றறதே ஆற்றநாள் போக்கி
னேனே. ஈ

நெருப்பினைய திருமேனி வெண்ணீற் றானே நீங்காதென னுள்
ளத்தி னுள்ளே நின்ற, விருப்பவனை வேதியனை வேத வித்தை வெண்
காடும் வியனதுருத்தி நகரும் மேவி, இருப்பவனை யிடைமருதோ டங்
கோய் நீங்கா இறையவனை யெனையாளுந் கயிலை யென்னும், பொருப்
பவனைப் புள்ளிருக்கு வேளு ராணைப் போற்றறதே ஆற்றநாள் போக்கி
னேனே. எ

பேரா யிரம்பரவி வாளு ரேத்தும் பெம்மானைப் பிரிவிலா அடி
யாக கெனறும், வாராத செல்வம் வருவிப் பானை மந்திரமுந் தந்திர
மும மருந்து மாகித், தீரானாய் தீர்த்தருள வல்லான தனைனத் திரிபுரங்
கள் தீயெழுத்தின் சிலைகைக கொண்ட, போரானைப் புள்ளிருக்கு
வேளு ராணைப் போற்றறதே ஆற்றநாள் போக்கி னேனே. அ

பண்ணியனைப் பைங்கொடியாள பாகன தனைனப் படர்சடை
மேற் புனல்காந்த படிநன தனைன, நண்ணியனை யெனளுக்கித் தனளு
னானே நானமறையின நறபொருளை நளிர்வெண் திங்கள், கண்ணியனைக்
கடியநடை விடையொன நேறுங் காரணனை நாரணனைக கமலத் தோங்
கும், புண்ணியனைப் புள்ளிருக்கு வேளு ராணைப் போற்றறதே ஆற்ற
நாள் போக்கி னேனே. கூ

இறுத்தானை யிலங்கையர்கோன சிரங்கள் பத்தும் எழுநரம்பின்
இன்னிசைகேட் டின்புற் றானே, அறுத்தானை அடியார்தம் அருநோய்
பாவம் அலைகடலில் ஆலால முண்டு கண்டந், கறுத்தானைக் கண்ணழ

பலர்க்குத்வ லதுவொழிநது பவள வாயார, வசியினு லகப்பட்டு வீழா முன்னம் வானவர்கோன திருநாமம் அஞ்சுஞ சொல்லிக், கசிவினல் தொழும்டியார நெஞ்சி னுள்ளே கனரூப்பூர் நடுதறியைக் காண லாமே.

ஐயினுல மிடறடைப்புண் டாககை விட்டு ஆவியார் போவதுமே அகத்தார் கூடி, மையினுற் கண்ணெழுதி மாலை சூட்டி மயானத்தி லிடுவ தன்முன் மதியஞ சூடும், ஐயனாக காளாகி அன்பு மிககு அகங் குழைந்து மெய்யரும்பி அடிகள பாதங், கையினல் தொழும்டியார நெஞ்சி னுள்ளே கனரூப்பூர் நடுதறியைக் காண லாமே. எ

திருதிமையால் ஜவரையுங் காவ லேவீத் திகையாதே சிவாயநம வெனனுஞ் சிந்தைச், சுருதிதனைத் துயக்கறுத்துத் துனப வெள்ளக் கடலநீந்திக் கரையேறுங் கருத்தே மிக்குப், பரிதிதனைப் பற்பறித்த பாவ நாசா பாஞ்சுடரே யெனறெனறு பரவி நாளங், கருதியிகத் தொழும்டியார நெஞ்சி னுள்ளே கனரூப்பூர் நடுதறியைக் காண லாமே. அ

குனிந்தசிலை யாற்புரமுன நெரித்தாய் எனறுங் கூற்றுதைத்த குரைகழற்சே வடியாய் எனறுங், தனஞ்சயற்குப் பாசுபத மீந்தாய் என் றுந் தசக்கிரிவன மலையெடுக்க விரலா லுனறி, முனிந்தவன்தன் சிரம்பத்துந் தானுந் தோளும் முரணழித்திட டருள்கொடுத்த மூர்த்தீ யெனறுங், கனிந்துமிகத் தொழும்டியார நெஞ்சி னுள்ளே கனரூப் பூர் நடுதறியைக் காண லாமே. கூ

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவானைக்கா - திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

எத்தாய ரெத்தந்தை யெச்சுற் றத்தார் எம்மாடு சும்மாடாம் ஁வார் நல்லார், செத்தால்வந் ஆதவுவா ரொருவ ரில்லை சிறுவிநகால் தீமூட்டிச் செல்லா நிற்பார், சித்தாய வேடத்தாய் நீடுபொனணித் திரு வானைக் காவுடைய செல்வா என்றன், அத்தாவுன் பொற்பாதம் அடையப் பெற்றால் அல்லகண்டங் கொண்டடியேன் என்செய் கேகேன. க

ஊனாகி உயிராகி யதனுள் நின்ற உணர்வாகிப் பிறவனைத்தும்
நீயாய் நின்றாய், நானேதும் அறியாமே யென்னுள் வந்து நல்லனவுந்
தியனவுந் காட்டா நின்றாய், தேனாகுந் கொன்றையனே நின்றி
யூராய் திருவானைக் காவிலுறை சிவனே ஞானம், ஆனாபுன பொற்
பாதம் அடையப் பெற்றால் அல்லகண்டங் கொண்டடியேன என்செய்
கேனே. உ

ஒப்பாயிவ வுலகத்தோ டொட்டி வாழ்வான ஒன்றலாத் தவத்
தாரோ டெனே நின்ற, துப்பாருங் குறையடிசி றுற்றி நற்றுன்
திறம் மறந்து திரிவேனைக காத்து நீவந், தெப்பாலும் நுனஉணாவே
யாக்கி யென்னை ஆண்டவனே யெழிலானைக் காவா வானோர், அப்பா
வுன் பொற்பாதம் அடையப் பெற்றால் அல்லகண்டங் கொண்டடி
யேன என்செய் கேனே. ன

நினைத்தவர்கள் நெஞ்சளாய் வஞ்சக் கள்வா நிறைமதியஞ் சடை
வைத்தா யடையா துன்பான, முனைத்தவர்கள் புரமூன்று மெரியச்
செற்றாய் முனனானைத் தோல் போர்த்த முதல்வா வென்றுங், கனைத்
துவரு மெருதேறுங் காள் கண்டா கயிலாய மலையாநினை கழலே சேர்ந்
தேன, அனைத்துலகும் ஆள்வானே ஆனைக்காவா அல்லகண்டங்
கொண்டடியேன என்செய் கேனே. ஈ

இம்மாயப் பிறப்பென்னுங் கடலாந் துன்பத் திடைச்சுழிப்பட்
டினாப்பேனை இளையா வண்ணங், கைம்மான மனத்துதவிக் கருணை
செய்து காதலரு ளாவைவைத்தாய் காண நில்லாய், வெம்மான மத
கரிய னுரிவை போர்த்த வேதியனே தென்னானைக் காவுள் மேய,
அம்மான்நினை பொற்பாதம் அடையப் பெற்றால் அல்லகண்டங் கொண்ட
டியேனென்செய் கேனே. னு

உரையாரும் புகழானே யொற்றி யூராய் கச்சியே கம்பனே
காரோ ணத்தாய், விரையாரும் மலர்தூவி வணங்கு வார்பால் மிக்கானே
யக்கரவம் ஆரம் பூண்டாய், திரையாரும் புனற்பொன்னித் தீர்த்தம்
மல்கு திருவானைக் காவிலுறை தேனே வானோர், அரையாவுன் பொற்
பாதம் அடையப் பெற்றால் அல்லகண்டங் கொண்டடியேன என்
செய் கேனே. ஈ

மையாரும் மணிமிடற்றாய் மாதோர் கூறாய் மான்மறியும் மாமழு
வும் அனலு மேந்துவ், கையானே காலனுடல் மாளச் செற்ற கங்காளா
முனகோளும் விளைவு மானுப், செய்யானே திருமேனி யரியாய் தேவா
குலக்கொழுந்தே தென்னானைக் காவன் மேய, ஐயாவுன பொற்பாதம்
அடையப் பெற்றால் அல்லகண்டங் கொண்டடியேன எனசெய்
கேனே.

எ

இலயாரஞ் குலத்தாய் எண்ணோ ளானே யெவ்விடத்தும் நீயல்லா
தில்லை யெனறு, தலையாரக சும்பிவொர் தனமை யானே தழலமடுத்த
மாமேருக் கையில் வைத்த, சிலையானே திருவானைக் காவன் மேய
தீயாட சிறுநோயால் நலிவுண் டெள்ளம், அலையாதே நின்னடியே
அடையப் பெற்றால் அல்லகண்டங் கொண்டடியேன் எனசெய்
கேனே.

அ

விண்ணாரும் புனல்பொதிசெஞ் சடையாய் வேத நெறியானே
யெறிகடலின நஞ்ச முண்டாய், எண்ணாரும் புகழானே உன்னை
யெம்மா நென்றென்றே நாவினில்எப் பொழுதும் உனனிக், கண்ணு
ரக் கண்டிருக்கக் களித்தெப் போதுங் கடிபொழில்சூழ் தென்னானைக்
காவன் மேய, அண்ணாநின் பொற்பாதம் அடையப் பெற்றால் அல்ல
கண்டங் கொண்டடியேன் எனசெய் கேனே.

க

கொடியேயும் வெள்ளேற்றாய் கூளி பாடக் குறட்பூதங் கூத்தாட
நீயும் ஆடி, வடிவேயும் மங்கைதனை வைத்த மைந்தா மதிலானைக் காவு
ளாய் மாகா ளத்தாய், படியேயுங் கடலிலங்கைக் கோமான தன்னைப்
பருமடியுந் திரள்தோளும் அடாத்து கந்த, அடியேவந் தடைந்
தடிமை யாகப் பெற்றால் அல்லகண்டங் கொண்டடியேன் எனசெய்
கேனே.

க௦

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவானைக்கா - திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

முன்னானைத் தோல்போர்த்த மூர்த்தி தன்னை மூவாத சிந்தையே
மனமே வாக்கே, தன்னானை யாப்பண்ணி யேறி னானைச் சார்த்தற் கரி
யானைத் தாதை தன்னை, எனானைக் கனறினை யென ஈசன தன்னை

யெறிநீர்த் திரையுருளுங் காவி ரிருழ், தென்னானைக் காவானைத்
தேனைப் பாலச் செழுநீர்த் திரளைச்சென் றாடி னேனே. க

மருந்தானை மந்திரிப்பா மனத்து ளானை வளாமதியஞ் சடை
யானை மகிழ்ந்தென் உள்ளத், திருந்தானை யிறப்பிலியைப் பிறப்பி
லானை இமையவாதம் பெருமானை யுமையா ளஞ்சக், கருந்தானை மத
களிற்றி னுரிபோதத் தானைக் கனமழுவாட் படையானைப் பலிகொண்
டோ, திரிந்தானைத் திருவானைக் காவு ளானைச் செழுநீர்த் திரளைச்
சென் றாடி னேனே. உ

முற்றாத வெண்திங்கள் கண்ணி யானை முந்தோறஞ் சுண்டிமை
யோக கமுதம் நல்கும், உற்றானைப் பல்லுயிர்க்குந் துணையா னானை
ஒங்காரத் துட்பொருளை உலக மெல்லாம், பெற்றானைப் பின்னிரக்
கஞ் செய்வானை தனைப் பிரானென்று போற்றாதா புரங்கள் மூன
முன, செற்றானைத் திருவானைக் காவு ளானைச் செழுநீர்த் திரளைச்
சென் றாடி னேனே. ங

காராரும் மணிமிடற்றெம் பெருமானை தனைக் காதிவெண்
குழையானைக் கமழ்பூங் கொன்றைத், தாரானைப் புலியதளி னாடை
யானைத் தானன்றி வேறொன்று மில்லா ஞானப், பேரானை மணியாரம்
மாபி னானைப் பிஞ்ஞகனைத் தெய்வநானை மறைகள் பூண்ட, தேரா
னைத் திருவானைக் காவு ளானைச் செழுநீர்த் திரளைச்சென் றாடி
னேனே. ஞ

பொய்யேது மில்லாத மெய்யன தனைப் புண்ணியனை நண்ணு
தார் புரமீ ருக், எய்தானைச் செய்தவத்தின மிக்கான தனை ஏறம
ரும் பெருமானை யிடமான ஏந்து, கையானைக் கங்காள வேடத் தானைக்
கட்டங்கக் கொடியானைக் கனல்போல் மேனிச், செய்யானைத் திரு
வானைக் காவு ளானைச் செழுநீர்த் திரளைச்சென் றாடி னேனே. ஞ

கலையானைப் பாசுதர பாணி யானைக் கனவயிரத் திரளானை
மணிமா ணிக்க, மலையானை யென்தலையி னுச்சி யானை வார்த்தருபுன
சடையானை மயானம் மன்னும், நிலையானை வரியரவு நாணக் கோத்து
நினையாதார் புரமெரிய வளைத்த மேருச், சிலையானைத் திருவானைக்
காவு ளானைச் செழுநீர்த் திரளைச்சென் றாடி னேனே. ஞ

ஆதியனை யெறிமணியி னேசை யானை அண்டத்தார்க் கறி
வொண்ணு தப்பால மிக்க, சோதியனைத் தாமறையின பொருளான்
தனனைச் சுரும்பமரும் மலாக்கொன்றைத் தொன்னூல பூண்ட, வேதி
யனை அறமுரைத்த பட்டன தனனை விளங்குமல ரயனசிரங்கள் ஐந்தி
லொன்றைச், சேதியனைத் திருவானைக் காவு ளானைச் செழுநீர்த
திரனைச்சென ருடி னேனே. எ

மகிழ்ந்தானைக் கச்சியே கம்பன தன்னை மறவாது கழல்நினைந்து
வாழ்த்தி ஏத்திப், புகழ்ந்தாரைப் பொன்னுலகம் ஆள்விப் பானைப்
பூதகணப் படையானைப் புறங்காட் டாடல், உகந்தானைப் பிச்சையே
யிச்சிப் பானை ஒண்பவளத திரனையென னுள்ளத் துள்ளே, திகழ்ந்
தானைத் திருவானைக் காவு ளானைச் செழுநீர்த் திரனைச்சென் ருடி
னேனே. அ

நசையானை நால்வேதத் தப்பா லானை நலகுரவுந் தீப்பிணிநோய்
காப்பான தனனை, இசையானை யெண்ணிறந்த குணத்தான தனனை
யிடைமருதும் ஈங்கோயும் நீங்கா தேற்றின, மிசையானை விரிகடலும்
மண்ணும் விண்ணும் மிகுதியும் புனலெறிகாற் ருகி பெட்டுத், திசை
யானைத் திருவானைக் காவு ளானைச் செழுநீர்த் திரனைச்சென ருடி
னேனே. க

பாத்தானைக் காமனுடல் பொடியாய் வீழப் பண்டயனமால் இரு
வாகும் அறியா வண்ணஞ், சீர்த்தானைச் செந்தழல்போ லுருவி னானைத்
தேவாகள்தம் பெருமானைத் திறமுன னாதே, ஆர்த்தோடி மலையெடுத்த
இலங்கை வேந்தன் ஆண்மையெலாங் கெடுத்தவனதன் இடரப்
போதே, தீர்த்தானைத் திருவானைக் காவு ளானைச் செழுநீர்த் திரனைச்
சென் ருடி னேனே. க௦

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவேகம்பம் - திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

கூற்றுவன்காண் கூற்றுவனைக் குமைத்த கோன்காண் குவல
யன்காண் குவலயத்தின நீரா னன்காண், காற்றுவன்காண் கனலவன
காண் கல்க்கும் மின்காண் கனபவளச் செம்மேனி கலந்த வெளியை,
நீற்றவன்காண் நிலாஅருஞ் சென்னி யான்காண் நிறையார்ந்த புனர்

கங்கை நிமிரச டைமேல், ஏற்றவன்காண் எழிலாரும் பொழிலார் கச்சி
ஏகம்பன் காண்அவனென எண்ணத் தானே. க

பரந்தவன்காண் பல்லுயிர்க ளாகி யெங்கும் பணிந்தெழுவாரா பாவ
மும் வினையும் போகத், தூந்தவன்காண் தூமலரங் கண்ணி யான
காண் தோற்ற நிலையிதுதிப் பொருளாய் வந்த, மருந்தவன்காண்
வையகங்கள் பொறைதீர்ப் பானகாண் மலர்தூவி நினைந்தெழுவா ருள்
ளம நீங்கா, திருந்தவன்காண் எழிலாரும் பொழிலார் கச்சி ஏகம்பன்
காண்அவனென எண்ணத் தானே. உ

நீற்றவன்காண் நீராதித் தீயா னனகாண் நினைமழுவுந் தமருகமும்
எரிபுட கையில், தோற்றவன்காண் தோற்றக்கே டில்லா தானகாண்
சூணையிலிகாண் சூணையென்று தொழுவா ருள்ளம், போற்றவன்காண்
புகழ்க்ந்தமைப படைத்தான தானகாண் பொறியரவும் விரிசடைமேற்
புனலுங் கங்கை, ஏற்றவன்காண் எழிலாரும் பொழிலார் கச்சி ஏகம்
பன் காண்அவனென எண்ணத் தானே. ங

தாயவன்காண் உலகிறகுத் தனனெடுப் பில்லாத் தத்துவன்காண்
மலைமங்கை பங்கா வென்பாரா, வாயவன்காண் வரும்பிறவி நோய்தீர்ப்
பான்காண் வானவர்க்குந் தானவர்க்கும் மண்ணு ளோர்க்குஞ், சேயவன
காண் நினைவார்க்குச் சித்த மாரத் திருவடியே உள்கிநினைந் தெழுவா
ருள்ளம், ஏயவன்காண் எழிலாரும் பொழிலார் கச்சி ஏகம்பன் காண்அவ
னென் எண்ணத் தானே ச

அடுத்தாணை யுரித்தானகாண்.

ரு

அழித்தவன்காண் எயில்மூன்றும் அயில்வா யம்பால் ஐயாறும்
இடையெருதும் ஆள்வான் தானகாண், பழித்தவன்காண் அடையாரை
அடைவாரா தங்கள் பற்றவன்காண் புற்றாவம் நாணி னான்காண், சுழித்த
வன்காண் முடிக்கங்கை அடியே போற்றந் தூயமா முனிவர்க்காய்ப்
பார்மேல் நிற்க, இழித்தவன்காண் எழிலாரும் பொழிலார் கச்சி ஏகம்
பன் காண்அவனென் எண்ணத் தானே. கூ

அசைந்தவன்காண் நடமாடிப் பாடல் பேணி அழல்வண்ணத்
தில்லடியும் முடியுந் தேடப், பசைந்தவன்காண் பேய்க்கணங்கள் பரவி
யேத்தும் பான்மையன்காண் பரவியினைந் தெழுவார் தம்பால், கசிந்த

வனகாண் கரியினுரி போர்த்தான தானகாண் கடல்விடம் உண்டமர்க
கமுத மீய, இசைந்தவனகாண் எழிலாரும் பொழிலா கச்சி ஏகம்பன
காண் அவனென எண்ணத் தானே. எ

முடித்தவனகாண் வனகூற்றைச் சீற்றத் தீயால் வலியார்தம்
புரமுனறும் வேவச் சாபம், பிடித்தவனகாண் பிஞ்ஞகனும் வேடத்
தானகாண் பிணையலவெறி கமழ்கொனறை அரவு செனனி, முடித்த
வனகாண் மூவிலைநல வேலி னுனகாண் முழங்கியுரு மெனத்தோனறும்
மழையாய் மினனி, இடித்தவனகாண் எழிலாரும் பொழிலா கச்சி
ஏகம்பன காண் அவனென எண்ணத் தானே. அ

வருந்தானகாண் மனமுருகி நினையா தாககு வஞ்சகனகாண்
அஞ்செழுத்து நினைவார்க் கெனறும், மருந்தவனகாண் வானபிணிகள
தீரும் வண்ணம் வானகமும் மண்ணகமும் மற்று மாகிப, பார்தவன
காண் படாசடையெட் டெடையான தானகாண் பங்கயத்தோன தன
சிரத்தை யேநதி யூரூ, இரந்தவனகாண் எழிலாரும் பொழிலார் கச்சி
ஏகம்பன காண் அவனென எண்ணத் தானே. க

வெமமான உழுவையத் ஞாரிபோத தானகாண் வேதத்தின
பொருளானகாண் எனறி யம்பி, விமமாரின றழுவாகட களிப்பான
தானகாண் விடையேறித் திரிவானகாண் நடஞ்செய் பூதத், தம்மான
காண் அகலிடங்கள் தாங்கி னுனகாண் அற்புதனகாண் சொற்பதமுங்
கடந்து நின்ற, எம்மானகாண் எழிலாரும் பொழிலா கச்சி ஏகம்பன்
காண் அவனென எண்ணத் தானே. க௦

அறுத்தானகாண் அயனசிரத்தை அமரா வேண்ட ஆழ்கடலின
நஞ்சுண்டங் கணிநீர்க் கங்கை, செறுத்தானகாண் தேவாகருந் தேவன்
தானகாண் திசையினத்துந் தொழுதேத்தக கலைமான கையில், பொறுத்
தானகாண் புகலிடத்தை நலிய வந்து பொருகயிலை எடுத்தவனதன்
முடிதோன் நாலஞ், சிறுத்தானகாண் எழிலாரும் பொழிலார் கச்சி
ஏகம்பன காண் அவனென எண்ணத் தானே. கக

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவேகம்பம் - திருந்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

உரித்தவன்காண் உரககளிற்றை உமையாள் ஒலக ஒங்காரத்.
தொருவன்காண் உணாமெய்ஞ் ஞானம், விரித்தவன்காண் விரித்த
நால் வேதத் தான்காண் வியனுலகிற் பல்லுயிரை விதியி னாலே,
தெரித்தவன்காண் சில்லுருவாய்த் தோன்றி யெங்குந் திரண்டவன
காண் திரிபுரத்தை வேவ வில்லால், எரித்தவன்காண் எழிலாரும
பொழிலா கச்சி ஏகம்பன காண்அவனென எண்ணத் தானே. க

நேசன்காண் நேசாகு நேசந தனபால் இல்லாத நெஞ்சத்து நீசா
தம்மைக, கூசன்காண் கூசாதார நெஞ்சு தஞ்சே குடிக்கொண்ட குழ
கன்காண் அழகார கொன்றை, வாசன்காண் மலைமங்கை பங்கன ருன
காண் டானவாகன் எப்பொழுதும் வணங்கி யேத்தும், ஈசன்காண் எழி
லாரும் பொழிலா கச்சி ஏகம்பன காண்அவனென எண்ணத் தானே.

பொறையவன்காண் பூமியேழ் தாங்கி யோங்கும புண்ணியன்காண்
நண்ணியபுன டீகப போதின, மறையவன்காண் மறையவனைப் பயந்
தோன தான்காண் வாராசடைமா சுணமணிந்து வளரும பிள்ளைப,
பிறையவன்காண் பிறைதிகழும் எயிற்றுப் பேழ்வாய்ப் பேயோடந கிடு
காட்டில் எல்லி யாடும, இறையவன்காண் எழிலாரும் பொழிலா கச்சி
ஏகம்பன காண்அவனென எண்ணத் தானே. டு

பாரவன்காண் விசுமபவன்காண் பவவந் தான்காண் பனிவரை
கள் இரவினொடு பகலாய நின்ற, சீரவன்காண் திசையவன்காண்
திசைக ளெட்டுஞ் செறிந்தவன்காண் சிறந்தடியார சிந்தை செய்யும,
பேரவன்காண் பேரா யிரங்க ளேத்தும் பெரியவன்காண் அரியவன
காண் பெற்றம் ஊரந்த, ஏரவன்காண் எழிலாரும பொழிலா கச்சி
ஏகம்பன காண்அவனென எண்ணத் தானே. ஈ

பெருந்தவத்தெம் பிடுருகன்காண் பிறைநு டிகாண் பேதையேன
வாதையுறு பிணியைத் தீரகும், மருந்தவன்காண் மந்திரங்க ளாயி
னன்காண் வானவாகன தாமவணங்கும் மாதே வன்காண், அருந்தவத்
தாள் ஆயிழையாள் உமையாள் பாகம் அமாந்தவன்காண் அமராகள்தாம
அாச்சித் தேத்த, இருந்தவன்காண் எழிலாரும பொழிலா கச்சி
ஏகம்பன காண்அவனென எண்ணத் தானே. னு

ஆயந்தவன்காண் அருமறையோ டங்கம் ஆறும் அணிந்தவன காண்
ஆடரவோ டெனபு மாமை, காய்ந்தவன காண் கண்ணழலாற காமன்
ஆகங் கன்னறெழுந்த காலனுடல் பொடியாய் வீழ்ப், பாய்ந்தவன்காண்
பண்டுபல சருகால பந்தா பயினறதூற் சிலந்திககுப பாராள செலவம்,
ஈந்தவன்காண் எழிலாரும் பொழிலா கச்சி ஏகம்பன காண் அவனென
எண்ணத் தானே

சு

உமையவளை யொருபாகரு சோத்தி னானகாண் உகந்தொலிரீர்க்
கங்கைசடை யொழுகி னானகாண், இமய வடகயிலேச செல்வன
தானகாண் இல்பலிககுச் சென்றுமூலம் நலகூந தானகாண், சமய
மவை யாறினுக்குந் தலைவன தானகாண் தத்துவனகாண் உத்தமன
காண் தானே யாய, இமையவன்காண் எழிலாரும் பொழிலா கச்சி
ஏகம்பன காண் அவனென எண்ணத் தானே.

எ

தொண்டிபு தொண்டாதுயா தீர்ப்பான தானகாண் தாமலாச்சே
வடியிணையெம சோதி யானகாண், உண்டுபு விடங்கண்டத் தொடுக்கி
னானகாண் ஒலிகடலில் அமுதமராக் குதவி னானகாண், வண்டுபு
மலாக்கொன்றை மாலை யானகாண் வாண்மதியாய் நாண்மீனு மாயி
னானகாண், எண்டிசையும எழிலாரும் பொழிலாகச்சி ஏகம்பன
காண் அவனென எண்ணத் தானே

அ

முந்தைகாண் மூவரினும் முதலா னானகாண் மூவிலவேல மூர்த்தி
காண் முருக வேட்குத, தந்தைகாண் தண்கடமா முகத்தி னற்குத்
தாதைகாண் தாழ்ந்தடியே வணங்கு வாககுச், சிந்தைகாண் சிந்தாத
சித்தத் தாாககுச் சிவனவனகாண் செங்கண்மால் விடையொன்
றேறும், எந்தைகாண் எழிலாரும் பொழிலா கச்சி ஏகம்பன காண்
அவனென எண்ணத் தானே.

க

பொன்னிசையும் புரிசடையெம புனிதன தானகாண் பூதகண்
நாதனகாண் புலித்தோ லாடை, தன்னிசைய வைத்தஎழி லாவி
னானகாண் சங்கவெண குழைக்காதிற் சதூரன தானகாண், மின்னிசை
யும் வெள்ளையிறேறென வெகுண்டு வெற்பை யெடுக்கஅடி யடாப்ப
மீன் டவனறன வாயில், இன்னிசைகேட் டிலங்கொளிவா வீந்தோன்
கச்சி ஏகம்பன காண் அவனென எண்ணத் தானே.

க0

திருச்சிற்றம்பலம்

திருநாகேச்சரம் - திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

தாயவனை வாளுக்கும் ஏனோ ருக்கும் தலையவனை மலையவனை உலக மெல்லாம், ஆயவனைச் சேயவனை அணியான் தனனை அழலவனை நிழலவனை அறிய கொண்டோ, மாயவனை மறையவனை மறையோர் தங்கள் மந்திரனைத் தந்திரனை வளரா நின்ற, தீயவனைத் திருநாகேச் சரத்து ளானைச் சேராதார் நன்னெறிககட் சேரா தாரே. க

உரித்தானை மதவேழந் தனனை யினனா ரொளிமுடியெய் பெருமானை உமையோர் பாகந், தரித்தானைத் தரியலர்தம் புரமெய் தானைத் தன்னடைநதார தமவினைநெய் பாவ மெல்லாம், அரித்தானை ஆலதன கீழ் திருந்து நல்வாக கறம்பொருள்வீ டினபமா றங்கம் வேதந், தெரித் தானைத் திருநாகேச் சரத்து ளானைச் சேராதார் நன்னெறிக்கட் சேரா தாரே. உ

காரானை உரிபோர்த்த கடவுள் தனனைக் காதலித்து நினையாத கய வா நெஞ்சில், வாரானை மதிப்பவர்தம் மனத்து ளானை மற்றொருவர் தனனெப்பா ரொப்பி லாத, ஏரானை இமையவாதம் பெருமானை தனனை இயலபாகி உலகெலாம் நிறைந்து மிக்க, சீரானைத் திருநாகேச் சரத்து ளானைச் சேராதார் நன்னெறிககட் சேரா தாரே. ட

தலையானை எவவுலகுந் தானா னனைத் தன்னுருவம் யாவாக்கும் அறிய கொண்டோ, நிலையானை நெசர்க்கு நேசனை தனனை நீள்வான முக டதனைத் தாங்கி நின்ற, மலையானை வரியரவு நாணக கோத்து வல்லச ரா புரமூனும் மடிய எய்த, சிலையானைத் திருநாகேச் சரத்து ளானைத் சேராதார் நன்னெறிக்கட் சேரா தாரே. ஈ

மெய்யானைத் தனபக்கல் விரும்பு வார்க்கு விரும்பாத அரும்பாவி யவாகட் கெனதும், பொய்யானைப் புறங்காட்டி லாட ளானைப் பொன் பொதிந்த சடையானைப் பொடிகொள் பூதிப், பையானைப் பையரவ மசைத்தானை தனனைப் பரந்தானைப் பவளமால் வரைபோல் மேனிச், செய்யானைத் திருநாகேச் சரத்து ளானைச் சேராதார் நன்னெறிககட் சேரா தாரே. ஐ

அறந்தானை அறம்புரியாத துரிசா தம்மைத் தோத்திரங்கள் பல சொல்லி வாளுே ரேத்த, நிறைந்தானை நீர்நிலந்தீ வெளிகாற் றுகி நிற்

பனவும் நடப்பனவு மாயி னானை, மறந்தானைத் தன்னினையா வஞ்சர் தம்மை அஞ்செழுத்தும் வாய்நவில் வல்லோக கெனறுஞ், சிறந்தானைத் திருநாகேச் சரத்து ளானைச் சேராதார் நன்னெறிக்கட் சேரா தாரே.

மறையானை மால்விடையொன் றூர்தி யானை மால்கடல்நடு சுண் டானை வாடோ தங்கள், இறையானை யென்பிறவித் துயாதீர்ப பாளை இன்னமுதை மன்னியசீர ஏகம் பத்தில், உறையானை ஒருவருமீங் கறியா வண்ணம் எனனுள்ளத் துள்ளே யொளித்து வைத்த, சிறையா னைத் திருநாகேச் சரத்து ளானைச் சேராதார் நன்னெறிககட் சேரா தாரே. எ

எய்தானைப் புரமூனறும் இமைக்கும் போதில் இருவிசும்பில் வரு புனைத் திருவா சென்னிப், பெய்தானைப் பிறப்பிலியை அறத்தில் நில்லாப் பிரமனதன் சிரமொனறைக் காமொன்றினால், கொய்தானைக் கூத்தாட வல்லான் தன்னைக் குறியிலாக் கொடியேனை அடியே னாகச், செய்தானைத் திருநாகேச் சரத்து ளானைச் சேராதார் நன்னெறிககட் சேரா தாரே. அ

அளியானை அண்ணிக்கும் ஆனபால் தன்னை வானபயிரை அப்பயி ரின வாட்டந் தீரகருந், துளியானை அயனமாலுந் தேடிக காணுச் சுட ரானைத் துரிசறத் தொண்டு பட்டாக், கெளரியான யாவாகும் அரியான தன்னை இனகரும்பின தனனுள்ளா லிருந்த தேறல், தெளியானைத் திருநாகேச் சரத்து ளானைச் சேராதார் நன்னெறிக்கட் சேரா தாரே.க

சீர்த்தானை யுலகெழுநு சிறந்து போற்றச் சிறந்தானை நிறைந் தோங்கு செல்வன தன்னைப், பார்த்தானை மதனவேள் பொடியாய் வீழப் பனிமதியஞ் சடையானைப் புனிதன தன்னை, ஆர்த்தோடி மலை யெடுத்த அரக்கன அஞ்ச அருவிரலா லடர்த்தானை அடைந்தோர்பாவந், தீர்த்தானைத் திருநாகேச் சரத்து ளானைச் சேராதார் நன்னெறிக்கட் சேரா தாரே. க0

திருக்கீழ்வேளூர் - திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

ஆளான அடியவாகக் கனபன தனனை ஆனஞ்சும ஆடியைநான அபயம் புகக, தாளானைத் தனனெப்பா ரில்லா தானைச சந்தனமூங் குங்குமமுஞ் சாந்துந் தோய்ந்த, தோளானைத் தோளாத முத்தொப பானைத் தாவெளுத்த கோவணத்தை அரையி லார்த்த, கீளானைக் கீழ் வேளூ ராளுங் கோவைக் கேடிலியை நாடுமவா கேடி லாரே. க

சொற்பாவும் பொருள்தெரிந்து தூய்மை நோக்கித் தூங்காதா மனத்திருளை வாங்கா தானை, நற்பானமை அறியாத நாயி னேனை நன னெறிககே செலும்வண்ணம் நலகி னுளைப, பற்பாவும் வாயார்ப பாடி யாடிப் பணிந்தெழுந்து குறைந்தடைந்தார பாவம் போக்க, கிற்பானைக் கீழ்வேளூ ராளுங் கோவைக் கேடிலியை நாடுமவா கேடி லாரே. உ

அனாவாயி லாவகைசத்த அழகன தனனை ஆதிரிக்கும் அடியவா கட் கனபே யென றும், வினாவானை மெய்ஞ்ஞானப் பொருளா னனை வித்தகனை எத்தனையும் பத்தர் பத்திக, குளைவானை அல்லாதார்க் குளையா தானை உலப்பிலியை யுளபுக்கென மன்தது மாச, கிளாவா னைக் கீழ்வேளூ ராளுங் கோவைக் கேடிலியை நாடுமவா கேடி லாரே.

தாட்பாவு கமலமலா தயங்கு வானைத் தலையறுத்து மாவிரதந் தரித் தான் தனனைக், கோட்பாவு நாளெல்லா மாளுன தனனைக் கொடுவின யேன கொடுநாகக் குழியில நினரூல், மீட்பானை வித்துருவின கொத் தொப்பானை வேதியனை வேதத்தின பொருள்கொள் வீனை, கேட்பா னைக் கீழ்வேளூ ராளுங் கோவைக் கேடிலியை நாடுமவா கேடி லாரே.

நல்லானை நரைவிடையொன றூர்தி யானை நால்வேதத் தாறங்கம் நணுக மாட்டாச், சொல்லானைச் சுடாமுனறு மாளுன தனனைத் தொண்டாகிப் பணிவாகக் கினியான தனனை, விஷ்ணுவனை மெல்லிய லோர பங்கன தனனை மெய்யராய் நினையாதா வினைகள் தீரக்க, கிலலா னைக் கீழ்வேளூ ராளுங் கோவைக் கேடிலியை நாடுமவா கேடி லாரே

சுழித்தானைக் கங்கைமலா வனனி கொன்றை தூமத்தம் வாளா வஞ் சூடி னுனை, அழித்தானை அரணங்கள் மூளையும் வேவ ஆலால நஞ்சனை உண்டான தனனை, விழித்தானைக் காணுதல் பொடியாய்

வீழ் மெல்லியலோர் பங்கினைமுன வேனி லானைக, கிழித்தானைக கீழ் வேளு ராளுங் கோவைக கேடிலியை நாடுமவா கேடி லாரே. ஈ

உளரொளியை உள்ளத்தி னுள்ளே நினற ஒங்காரத் துட் பொருளதான ஆயி னானை, விளரொளியை விடுசடாகள் இரண்டும் ஒனதும் விண்ணெடுமண் ணகாச மாயி னானை, வளரொளியை மரக தத்தி னுருவி னானை வானவர்க ளெப்பொழுதும் வாழ்த்தி யேத்துங், கிளரொளியைக கீழ்வேளு ராளுங் கோவைக கேடிலியை நாடுமவா கேடி லாரே எ

தடுத்தானைக காலனைக காலாற் பொன்றத் தன்னடைந்த மாணிக் கன் றருள்செய தானை, உடுத்தானைப் புலியதளோ டக்கும் பாம்பும் உள்குவா ருள்ளத்தி னுள்ளான தனனை, மடுத்தானை அருநஞ்சம் மிடற் றுள் தங்க வானவர்கள் கூடியவத் தக்கன வேள்வி, கெடுத்தானைக கீழ் வேளு ராளுங் கோவைக கேடிலியை நாடுமவா கேடி லாரே. அ

மாண்டா ரெலும்பணிந்த வாழ்க்கை யானை மயானத்திற கூத்த னைவா ளரவோ டெனபு, பூண்டானைப் புறங்காட்டி லாட லானைப் போகாதென னுள்புகுந் திடங்கொண் டெனனை, ஆண்டானை யறி வரிய சிந்தை யானை அசங்கையனை அமராகளதஞ் சங்கை யெல்லாங், கீண்டானைக கீழ்வேளு ராளுங் கோவைக கேடிலியை நாடுமவர் கேடி லாரே. க

முறிப்பான பேசிமலை யெடுத்தான தானும் முதுகிறமுன கைந் நரம்பை யெடுத்துப் பாடப், பறிப்பானைகச் சிற்றரிவாள் நீட்டி னானைப் பாலியேன நெஞ்சகத்தே பாதப் போது, பொறித்தானைப் புரமுனதும் எரிசெய் தானைப் பொய்யாகளைப் பொய்செய்து போது போக்கிக், கிறிப்பானைக் கீழ்வேளு ராளுங் கோவைக் கேடிலியை நாடு மவா கேடி லாரே. க0

திருச்சிற்றம்பலம்

திருமுதுகுன்றம் - திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

கருமணியைக் கணகத்தின குன்றொப் பானைக் கருதுவார்க் காற்ற எளியான தனனைக, குருமணியைக் கோளரவம் ஆட்டு வானைக் கொல் வேங்கை யதளானைக் கோவணவன தனனை, அருமணியை அடைந்த

வர்கட் கழுதொப் பாளை ஆனஞ்சம் ஆடியைநான அபயம புக்க, திருமணியைத் திருமுதுகுன றுடையான தனனைத் தீவினையேன அறியாதே திகைத்த வாறே. க

காரொளிய கண்டததென கடவுள தனனைக் காபாலி கட்டங்க மேந்தி னனைப், பாரொளியை விண்ணொளியைப் பாதாளத் தானைப் பால்மதியஞ் சூடியோர பண்பன தனனைப், பேரொளியைப் பெண்பாகம் வைத்தான் தனனைப் பேணுவார தமவினையைப் பேணி வாங்குஞ், சீரொளியைத் திருமுதுகுன றுடையான தனனைத் தீவினையேன அறியாதே திகைத்த வாறே. உ

எத்திசையும் வானவாகள தொழரின றுனை ஏறாந்த பெம்மானெ யெம்மா நெனது, பத்தனாயப் பணிந்தடியேன தனனைப் பன்னாள் பாம்பை பாடப் பயிலவீத் தானை, முத்தினை யெனமணியை மாணிக் கத்தை முனைத்தெழுந்த செம்பவளக் கொழுந்தொப் பாளைச், சித்தனையென திருமுதுகுன றுடையான தனனைத் தீவினையேன அறியாதே திகைத்த வாறே. ங

ஊனகருவின உள்ளினற சோதி யானை உத்தமனைப் பத்தர்மனம் குடிக்கொண் டானைக், கானதிரிந்து காண்டிப் மேந்தி னனைக் கார்மேக மிடற்றனைக் கனலைக் காற்றைத், தானதொரிந்தங் கடியேனை யாளாக் கொண்டு தன்னுடைய திருவடியென தலைமேல் வைத்த, தீன்கருமபைத் திருமுதுகுன றுடையான தனனைத் தீவினையேன அறியாதே திகைத்த வாறே. ச

தக்கனது பெருவேள்வி தகாததா னாகித் தாமரையான நான்முக னுந் தானே யாகி, மிக்கதொரு தீவளிநீ ராகா சமாய் மேலுலகுக் கப்பாலா யிப்பா லானை, அக்கினொடு முத்தினை யு மணிந்து தொண்டர்க் கவகங்கே அருசமய மாகி ரினற, திக்கினையென திருமுதுகுன றுடையான தனனைத் தீவினையேன அறியாதே திகைத்த வாறே. ஞ

புகழொளியைப் புரமொரித்த புனிதன தனனைப் பொன்பொதிந்த மேனியனைப் புராணன தனனை, விழுவொலியும் விண்ணொலியு மாறான தனனை வெண்காடு மேவிய விகிதன தனனைக், கழலொலியுங் கைவளையும ஆப்பப் ஆப்பக் கடைதோறு மிடுபிச்சைக் கென்று செல்லுந், திகழொளியைத் திருமுதுகுன றுடையான தனனைத் தீவினையேன அறியாதே திகைத்த வாறே. ஈ

போததானே யினனுரிதோல் பொங்கப் பொங்கப் புலியதளே
உடையாகத் திரிவான தனனைக், காததானே ஐம்புலனும புரங்கள்
மூன்றுங் காலினையுந் குரைகழலாற காய்ந்தான தனனை, மாத்தாடிப்
பத்தராய் வணங்குந் தொண்டா வலவினேவே றுமுவண்ணம் மருந்து
மாகித், தீர்த்தானைத் திருமுதுகுன றுடையான தனனைத் தீவினையேன
அறியாதே திகைத்த வாறே.

எ

துறவாதே யாகக்கை துறந்தான் தனனைச் சோதி முழுமுத
லாய் நின்றான தனனைப், பிறவாதே யெவவுயர்க்குந் தானே யாகிப்
பெண்ணினோ டாணுருவாய் நின்றான தனனை, மறவாதே தனதிறமே
வாழ்ததுந் தொண்டா மனத்தகத்தே அனவாதம் மனனி நின்ற, திறலா
னைத் திருமுதுகுன றுடையான தனனைத் தீவினையேன அறியாதே
திகைத்த வாறே.

அ

பொற்றானைப் புலால்நாறு கபாலமேந்திப் புவலோக மெல்லா
முழிதந் தானை, முற்றாத வெண்ணிங்குள் கண்ணி யானை முழுமுதலாய்
மூவுலகும் முடிவொன நிலலாக், கறறுனைக் காளத்தி மலையான தன
னைக் கருதாதார் புரமூனறும் எரிய அம்பால், செறறுனைத் திருமுது
குன றுடையான தனனைத் தீவினையேன அறியாதே திகைத்த வாறே.

இகழ்ந்தானை இருபதுதோள் நெரிய ஆனறி யெழுநரம்பி னிசை
பாடல் இனிது கேட்டுப், புகழ்ந்தானைப் பூந்துருத்தி மேயான தனனைப்
புண்ணியனை விண்ணவாகுள் நிதியந் தனனை, மகிழ்ந்தானை மலையக
ளோர் பாகம் வைத்து வளாமதியஞ் சடைவைத்து மாலோர் பாகந்,
கிகழ்ந்தானைத் திருமுதுகுன றுடையான தனனைத் தீவினையேன
அறியாதே திகைத்த வாறே.

க௦

திருச்சிற்றம்பலம்

திருப்பள்ளியின் முக்கூடல் - திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

ஆராத இன்னமுதை அம்மான தனனை அயனொடுமா லறியாத
ஆகி யானைத், தாராரும் மலர்க்கொன்றைச் சடையான் தன்னைச் சங்க
ரனைத் தன்னொப்பா ரில்லா தானை, நீரானைக் காற்றானைத் தீயா னானை
நீர்வசிசம்பாய் ஆழ்கடல்க ளேழுஞ் சூழ்ந்த, பாரானைப் பள்ளியின் முக்
கூட லானைப் பயிலாதே பாழேநான உழன்ற வாறே.

க.

விடையாணை விண்ணவர்கள் எண்ணத் தானை வேதியனை வெண் திங்கள் சூடுஞ் சென்னிச், சடையாணைச் சாமம்போல கண்டத் தானைத் தத்துவனைத் தன்னொப்பா ரில்லா தானை, அடையாதா மும் மதிலந் தீயில் மூழ்க் அடிகணைகோத் தெய்தானை அயிலகொள் சூலப், படையாணைப் பள்ளியினமுக கூட லாணைப் பயிலாதே பாழேநான் உழன்ற வாறே.

உ

பூதியனைப் பொனவரையே போல்வான தனைப் புரிசடை மேல் புனல்கரந்த புனிதன தனை, வேதியனை வெண்காடு மேயான தனை வெள்ளேற்றின மேலானை விண்ணோக கெல்லாம், ஆதியனை ஆதிரைநன னாளான தனை அமமானை மைம்மேவு கண்ணி யாளோர், பாதியனைப் பள்ளியினமுக கூட லாணைப் பயிலாதே பாழேநான் உழன்ற வாறே.

ந

போத்தானை ஆனையினதோல புரங்கள் மூன்றும் பொடியாக எய்தானைப் புனிதன தனை, வாததாங்கு வனமுலையாள பாகன தனை மறிகடலுள் நஞ்சுண்டு வாறோ ரச்சந், தீர்த்தானைத் தென திசைக்கே காமன செல்லச சிறிதளவில் அவனுடலம் பொடியா வவகே, பாதத்தானைப் பள்ளியினமுக கூட லாணைப் பயிலாதே பாழே நான் உழன்ற வாறே.

ச

அடைந்தாதம பாவங்கள் அல்லல நோய்கள் அருவினைகள் நல்கு ரவு செல்லா வண்ணங், கடிந்தானைக் கார்முகிப்போற் கண்டத் தானைக் கடுஞ்சினத்தோன தன்னுடல நேமியாலே, தடிந்தானைத் தன னொப்பா ரில்லா தானைத் தத்துவனை உத்தமனை நினைவார நெஞ்சில், படிந்தானைப் பள்ளியினமுக கூட லாணைப் பயிலாதே பாழேநான் உழன்ற வாறே.

டு

காந்தானைச் செஞ்சடைமேல் சுங்கை வெள்ளங் கனலாடு திரு மேனிக் கமலத் தோனதன, சிரந்தாங்கு கையானைத் தேவ தேவைத் திகழொளியைத் தன்னடியே சிந்தை செய்வார, வருந்தாமைக் காப் பாணை மண்ணாய் விண்ணாய் மறிகடலாய் மால்விசம்பாய் மற்று மாகிப், பரந்தானைப் பள்ளியினமுக கூட லாணைப் பயிலாதே பாழேநான் உழன்ற வாறே.

சு

நதியாருஞ் சடையானை நல்லூ ரானை நள்ளாற்றின மேயானை நல்லத் தானை, மதுவாரும் பொழில்புடைசூழ் வாய்மூ ரானை மறைக்காடு

மேயாலை ஆககூ ராலை, நிதியாளன தோழனை நீடு ராலை நெய்த்தான
மேயாலை ஆரு ரெண்ணும், பதியாலைப் பள்ளியினமுக கூட லாலைப்
பயிலாதே பாழேநான் உழன்ற வாறே. எ

நற்றவலை நானமறைக ளாயி னுலை நல்லாலை நணுகாதா புரவ
கள் மூன்றுஞ், செற்றவலைச் செஞ்சடைமேல் திங்கள் சூடுந திரு
வாழ்நாத திருமூலத் டானம் மேய, கொற்றவலைக் கூராவம் பூண்டான்
தனைனக் குறைந்தடைந்து தனதிறமே கொண்டாக கெனறும், பற்ற
வலைப் பள்ளியினமுக் கூட லாலைப் பயிலாதே பாழேநான் உழன்ற
வாறே. அ

உணவலை உடலவலை உயிரா னுலை உலகேழு மாளுலை உம்பர்
கோவை, வானவலை மதிசூடும் வளவி யாலை மலைமகள்முன வராகத்
தின பின்பே சென்ற, கானவலைக் கயிலாய மலையு ளாலைக் கலந்துருகி
நைவாதம் நெஞ்சி னுள்ளே, பானவலைப் பள்ளியினமுக கூட லாலைப்
பயிலாதே பாழேநான் உழன்ற வாறே. கூ

தடுத்தாலைத் தானமுனிந்து தனதோள் கொட்டித் தடவரையை
இருபதுதோள தலையி னாலும், எடுத்தாலைத் தாள்விரலால் மாள ஆனறி
எழுநரம்பின இசைபாடல இனிது கேட்டுக், கொடுத்தாலைப் பேரோடுங்
கூவாள தனைனக் குரைகழலாற கூறுவலை மாள அன்று, படுத்
தாலைப் பள்ளியினமுக கூட லாலைப் பயிலாதே பாழேநான் உழன்ற
வாறே. க௦

திருச்சிறற்றம்பலம்

சேஷத்திரக்கோவைத் திருந்தாண்டகம்

திருச்சிறற்றம்பலம்

தில்லைச்சிற் றம்பலமுஞ் செம்பொன் பள்ளி தேவன்குடி கிராப்
பள்ளி தென்கூட, கொல்லிக் குளிரறைப் பள்ளி கோவல் வீரட்டங்
கோகரணங் கோடி காவும், முல்லைப் புறவம் முருகன பூண்டி முனையூர்
பழையாறை சத்தி முற்றங், கல்லில் திகழ்சீரார் காளத்தியுங் கயிலாய
நாதனையே காண லாமே. க

ஆருர்மூ லட்டானம் ஆலைக் காவும் ஆக்கூரில் தானதோன்றி
மாடம் ஆவூர், பேரூர் பிரமபுரம் பேரா ஆரும் பெருந்துறை காமபீலி

பிடவூர் பேணுவ, கூடாரா குறுக்கைவீ ரட்டா னமும் கோட்டோ குட
மூக்குக கோழம் பழங், காரார் கழுக்குனறுங் கானப் பேருங் கயிலாய
நாதனையே காண லாமே

உ

இடைமரு தீங்கோ யிராமேச் சுரம் இன்னமப் வரிடவை ஏமப்
பேறா, சடைமுடி சாலிக் குடிதக கனூ தலையாலங் காடு தலைச்சங்
காடு, கொடுமுடி குற்றாலங் கொள்ளம் பூதார் கோத்திட்டை கோட்
டாறு கோட்டிக் காடு, கடைமுடி கானூர் கூடம்பந் துறை கயிலாய
நாதனையே காண லாமே.

ந

எச்சில் இளம ரேம நல்லூர் இலம்பையங் கோட்டோ இறையான சேரி
அச்சிது பாகக மனப்பூர் அம்பா ஆவடு தண்டிறை யழுந்தா ஆறை
கச்சின்ன கற்குடி கச்சூர் ஆலக கோயில் கரவீரங் காட்டுப் பள்ளி
கச்சிப் பலதளிபும ஏகம பததுங் கயிலாய நாதனையே காண லாமே. ச

கொடுங்கோளு ரஞ்சைக களஞ்செங் குன்றா கொங்கணங்
குன்றியூர் குரககுக் காவும், நெடுங்களம் நன்னிலம் நெல்லிக் காவும்
நின்றியூர் நீரே நியம நல்லூர், இடும்பா வனமெழுமூர் ஏழார் தோழார்
ஏறும்பியூர் ஏராரு மேம கூடங், கடம்பை யிளங்கோயில் தன்னி
லுள்ளுங் கயிலாய நாதனையே காண லாமே

ரு

மண்ணிப் படிக்கரை வாழ்கொளி புத்தூர் வக்கரை மந்தாரம் வார
ணசி, வெண்ணி விளத்தொட்டி வேள்விக்குடி விளமர் விராடபுரம்
வேட்க ளத்தும், பெண்ணை யருட்டுறை தண்பெண் னாகடம் பிரம்
பில் பெரும்புலியூர் பெருவே ளுருங், கண்ணை களர்க்காறை கழிப்
பாலையுங் கயிலாய நாதனையே காண லாமே.

சு

வீழி மிழிலவெண் காடு வேங்கூர் வேதிக்குடி விசய மங்கை
வியலூர், ஆழி யகத்தியான பள்ளி யண்ணு மலையாலங் காடும் அரதைப்
பெரும், பாழி பழனம் பனந்தாள் பாதாளம் பராய்த்துறை பைஞ்ஞீலி
பனங்காட் றீர்தண், காழி கடல்நாகைக் காரோ ணத்துங் கயிலாய
நாதனையே காண லாமே.

எ

உஞ்சேனை மாகாளம் ஊறல் ஒத்தூர் உருத்திர கோடி மறைக்
காட் டுள்ளும், மஞ்சார் பொதியினமலை தஞ்சை வழுவூர் வீரட்டம்
மாதானங் கேதா ரத்தும், வெஞ்சுமாக் கூடல் மீயச்சூர் வைகா வேதீச்

சரம் விவீசரம் வெற்றி யூருங், கஞ்சனூர் கஞ்சாறு பஞ்சாக் கையுங்
கயிலாய நாதனையே காண லாமே.

அ

திண்டிச்சாஞ் சேயஞ்ஞார் செம்பொன பள்ளி தேவூர் சிரபுரஞ்
சிற்றேமம் சேறை, கொண்டிச்சாங் கூந்தலூர் கூழையூர் கூடல குரு
காஜா வெள்ளடை சூமரி கொங்கு, அண்டர்தொழும் அதிகை வீரட்
டானம் ஐயா நசோகந்தி ஆமாத் தூருங், கண்டியூர் வீரட்டங் கருகா
ஞ்ருங் கயிலாய நாதனையே காண லாமே.

க

நறையூரிற் சித்தீச் சரம்நன் னாறு நாரையூர் நாகேச்சரம் நல்லூர்
நல்ல, துறையூர் சோற்றுத்துறை சூல மங்கை தோணிபுரங் துருத்தி
சோமீச சரம், உறையூர் கடலொற்றி யூரும் நத்தா ரோமாம் புலியூர்
ஓர்வட கத்துங், கறையூர் கருப்பறியல் கனரூப் பூருங் கயிலாய நாத
னையே காண லாமே.

கௌ

புலிவலம் புத்தூர் புகலூர் புன்கூர் புறம்பயம் பூவணம் பொய்கை
நல்லூர், வலிவலம் மாற்பேறு வாய்மூர் வைகல் வலஞ்சுழி வாஞ்சியம்
மருகல் வனனி, நிலமலிநெய்த் தானத்தோ டெத்தா னத்தும் நிலவு
பெருங் கோயில்பல கண்டால் தொண்டிர், கலிவலிமிக் கோணக்கால்
விரலாற் செற்ற கயிலாய நாதனையே காண லாமே.

கக

திருச்சிற்றம்பலம்

அடைவு திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

பொருப்பள்ளி வரைவில்லாப் புரமுன நெய்து புலந்தழியச்
சலந்தரணைப் பிளந்தான பொற்சக், கரப்பள்ளி திருக்காட்டுப் பள்ளி
கள்ளார் கமழ்கொல்லி யறைப்பள்ளி கலவஞ் சாரற், சிரப்பள்ளி சிவப்
பள்ளி செம்பொன பள்ளி செழுநனி பள்ளிதவப் பள்ளி சீரார், பரப்
பள்ளி யெனறென்று பகர்வோ ரெல்லாம் பரலோகத் தினிதாகப் பாலிப்
பாரே.

க

காவிரியின் கரைக்கண்டி வீரட் டானங் கடவுர்வீ ரட்டானங்
காமருசீ ரதிகை, மேலியவீ ரட்டானம் வருவை வீரட்டம் வியனபறி
யல் வீரட்டம் விடையூர்திக் கிடமாங், கோவலநகர் வீரட்டங் குறுக்

கைவீ ரட்டங் கோத்திட்டை குடிவீரட் டானமிவை கூறி, நாவில
நவின றுரைப்பாக்கு நணுகச் சென்றால் நமனதமருஞ் சிவனதம்
ரென நகல்வர் நனகே. உ

நற்கொடிமேல் விடையுயர்த்த நம்பன செம்பங் குடிநல்லக் குடி
நளி நாட்டியத் தானகுடி, கற்குடிதென களக்குடி செங்காட் டங்குடி
கருந்திட்டைக் குடிகடையக் குடிகா ணுகால், விற்குடிவேள் விக்குடி
நல்வேட் டக்குடி வேதிக்குடி மாணிக்குடி விடைவாய்க்குடி, புறக்குடி
மாகுடி தேவன்குடி நீலக்குடி புதுக்குடியும் போற்றிஇடர் போகு
மனறே. ஈ

பிறையூருகு சடைமுடியெம் பெருமா னாநா பெரும்பற்றப் புலி
யூரும் பேரா யூரும், நறையூரும் நல்லூரும் நல்லாற றூரும் காலூருஞ்
சேற்றூரும் நாரை யூரும், உறையூரும் ஒத்தூரும் ஊற்றத தூரும்
அளபயூரோ மாமபுலியூ ரொற்றி யூருந், துறையூருந் துவையூருந்
தொழா தானுந் துடையூருந் தொழிஇடிகள் தொடரா வன்றே. ச

பெருக்காறு சடைக்கணிந்த பெருமான் சேரும் பெருங்கோயி
லெழுபதினோ டெட்டும் மறறுங், கரக்கோயில் கடிபொழில்சூழ் ஞாழற்
கோயில் கருப்பறியல் பொருப்பினைய கொகுடிக் கோயில், இருக்கோதி
மறையவாகள் வழிபட் டேததும் இளங்கோயில் மணிக்கோயில் ஆலக
கோயில், திருக்கோயில் சிவனுறையுங் கோயில் சூழ்ந்து தாழ்ந்திறைரு
சத்தீ வினிகள் தீரும் அன்றே. ஈ

மலையார்தம் மகளொடுமா தேவன சேரும் மறைக்காடுவண்பொழில்
சூழ் தலைச்சங் காடு, தலையாலங் காடுதடங் கடல்கு ழந்தண் சாயக்காடு
தள்ளுபுனற் கொள்ளிக் காடு, பலர்பாடும் பழையூ ராலங் காடு பனங்
காடு பாவையர்கள் பாவம் நீங்க, விலையாடும் வீளை திளைக்கக் குடையும்
பொய்கை வெண்காடும் அடையவீனை வேறு மனறே. ஈ

கடுவாயர் தமைநீக்கி யென்னை யாட்கொள் கண்ணுதலோன
கண்ணுமிடம் அண்ணல் வாயில், நெடுவாயில் நிறைவயல்கூழ் நெய்
தல் வாயில் நிகழ்முல்லை வாயிலொடு ஞாழல் வாயில், மடுவார்தென்
மதுரைநக ரால வாயில் மறிகடல்கூழ் புனவாயில் மாடம் நீடு, குடவாயில்
குணவாயி லான வெல்லாமை புகுவாரைக் கொடுவீனிகள் கூடாவன்றே.

நாடகமா டிடநநதி கேச்சுரமா காளேச் சுரநாகேச் சுரநாக னேச்
சுரநன கான, கோடச்சுரவ கொண்டச் சுரநதிண் டச்சுரங் குக்கு
டேச் சுரமககீச் சுரங்கு றுங்கால், ஆடகேச் சுரமகத்தீச் சுரமய னீச்
சுர மத்தீச் சுரஞ்சித்தீச் சுரமந் தண்கானல், ஈடுதிரை யிராமேச்சுர
மெனறென நேத்தி யிறைவனுறை சுரமபலவு மியம்பு வோமே. அ

கந்தமா தனவகயில மலேகே தாரங் காளத்தி கழுகுனறவ கண்ணு
ரண்ணு, மந்தமாம் பொழிற்சாரல் வடபாபபதம் மகேந்திரமா மலேநீலம்
ஏம கூடம், விந்தமா மலேவேதஞ் சைய மிகக வியனபொதியின மலே
மேரு வுதயம் மத்தம், இந்துசே காணுறையும் மலேகள் மற்றும் ஏத்
துவோம் இடாகெடநின நேத்து வோமே. க

நள்ளாறும் பழையாறுங் கோட்டாற ரேடு நலந்திகழும் நாலாறுந்
திருவை யாறுந், தெள்ளாறும் வளைகுளமுந் தளிக்கு ளமுநல விடைக்
குளமுந் திருககுளத்தோ டஞ்சைக்களம், விள்ளாத நெடுங்களம் வேட்
களம் நெல்லிகா கோலகா ஆனைக்கா வியனகோ டிகா, கள்ளாந்த
கொனறையான நின்ற ஆறுங் குளம்களம்கா எனஅனைத்துங் கூறு
வோமே. க0

கயிலாய மலையெடுத்தான காவக ளோடு சிரவகளுரம் நெரியக்கால்
விரலாற செற்றோன், பயிலவாய பாய்த்துறைதென பாலத்துறை
பண்டெழுவா தவத்துறைவெண் துறைபைம பொழிற், குயிலாலந்
துறை சோற்றுத் துறைபூந் துறை பெருந்துறைபுங் குரங்காடு துறையி
னோடு, மயிலாடு துறைகடம் பந்துறை யாவடு துறைமற்றுந் துறை
யனைத்தும் வணங்கு வோமே. கக

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவலஞ்சுழி - திருந்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

அலையா புனற்கக்கை நக்கை காண அம்பலத்தில் அருநட்டமாடி
'வேடந், தொலையாத வென்றியார் நினறி யூரும் நெடுக்களமும் மேலி
விடையேமேல் கொண்டு, இலையார் படைகையி லேந்தி யெங்கும்
இமையவரும் உமையவளும் இறைஞ்சி யேத்த, மலையார் திரளருவிப்
'பொன்னி சூழ்ந்த வலஞ்சுழியே புக்கிடமா மருவி னாரே. க

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவலஞ்சழியும் - திருக்கோட்டையூர்க்கோடச்சரமும்

திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

கருமணிபோற் கண்டத் தழகன கண்டாய் கல்லால் நிழற்கீழ் திருந்
தான கண்டாய், பருமணிமா நாகம் பூண்டான கண்டாய் பவளக் குன்
றன்ன பரமன் கண்டாய், வருமணிநீர்ப் பொன்னிவலஞ் சழியான்
கண்டாய் மாதேவன் கண்டாய் வரதன கண்டாய், குருமணிபோ லழ
கமருங் கொட்டையூரிற் கோடச் சரத்துறையுங் கோமான் தானே. சு

கலைக்கனறு தவகு கரத்தான கண்டாய் கலைபயில்வோர் ஞானக்
கண் ஆளுன கண்டாய், அலைக்கவகை செஞ்சடைமேல் ஏற்றான
கண்டாய் அண்ட கபாலத்தப் பாலான கண்டாய், மலைப்பண்டங்
கொண்டு வருநீர்ப்பொன்னி வலஞ்சழியின மேவிய மைந்தன கண்
டாய், குலைதெங்குஞ் சோலைசூழ் கொட்டையூரிற் கோடச் சரத்துறை
யுங் கோமான் தானே. உ

செந்தா மரைப்போ தணிந்தான கண்டாய் சிவனகண்டாய் தேவர்
பெருமான கண்டாய், பந்தாடு மெல்விரலாள் பாகன கண்டாய்
பாலோடு நெய்தயிர்தே னாடி கண்டாய், மந்தாரம் உந்தி வருநீர்ப்
பொன்னி வலஞ்சழியின மனனு மனாளுன கண்டாய், கொந்தா
பொழிலுடைசூழ் கொட்டையூரிற் கோடச் சரத்துறையுங் கோமான்
தானே. ங

பொடியாடு மேனிப் புனிதன கண்டாய் புட்பாகற் காழி கொடுத்
தான கண்டாய், இடியாா கடுமுழககே றூர்ந்தான கண்டாய் எண்தி
சைக்கும் விளக்காகி நின்றான கண்டாய், மடலார் திரைபுரளுங் காவிரி
வாய வலஞ்சழியின மேவிய மைந்தன கண்டாய், கொடியாடு நெடுமா
டக கொட்டையூரிற் கோடச் சரத்துறையுங் கோமான் தானே. ச

அககரவய அரைக்கசைத்த அம்மான கண்டாய் அருமறைக
ளாறங்க மாறான கண்டாய், தககனது பெருவேள்வி தகர்த்தான கண்
டாய் சதாசிவன்காண் சலந்தரீணப் பிளந்தான கண்டாய், மைக்கொண்
மயில் தழைக்கொண்டு வருநீர்ப் பொன்னி வலஞ்சழியான் கண்டாய்
மழுவன கண்டாய், கொக்கமரும வயல்புடைசூழ் கொட்டையூரிற்
கோடச் சரத்துறையுங் கோமான் தானே. ஞ

சண்டினநல லண்டாதொழிச் செய்தான கண்டாய சதாசிவன
கண்டாய் சுககாணரூன கண்டாய், தொண்டாபலா தொழுதேத்துங்
கழலான கண்டாய் சுடரொளியாய்த் தொடர்வரிதாய் நினரூன் கண்
டாய, மணடுபுனல் பொன்னிவலஞ் சுழியான கண்டாய் மாமுனிவா
தம்முடைய மருந்து கண்டாய், கொண்டல்தவழ் கொடிமாடக கொட்
டை யூரிற் கோடச் சரத்துறையுங் கோமான தானே. சு

அணவரியான கண்டாய் அமலன கண்டாய் அவிநாசி கண்டாய்
அண்டத்தான கண்டாய், பணமணிமா நாக முடையான கண்டாய் பண்
டாங்கன கண்டாய் பகவன கண்டாய், மணல்வருநீர்ப் பொன்னிவலஞ்
சுழியான கண்டாய் மாதவற்கும நானமுகற்கும வரதன கண்டாய்,
குணமுடைநல லடியாராவாழ் கொட்டை யூரிற் கோடச் சரத்துறை
யுங் கோமான தானே. எ

விரைகமழும் மலர்க்கொன்றைத் தாரான கண்டாய் வேதங்கள்
தொழநின்ற நாதன கண்டாய், அரையதனிற புளளியத் ஞுடையான
கண்டாய் அழலாடி கண்டாய் அழகன கண்டாய், வருதிரைநீர்ப் பொன்
னிவலஞ் சுழியான கண்டாய் வஞ்சமனத் தவாககரிய மைந்தன கண்
டாய, குரவமரும பொழிலுபுடைசூழ் கொட்டை யூரிற் கோடச் சரத்
துறையுங் கோமான தானே. அ

தளங்கிளருந் தாமரையா தனத்தான கண்டாய் தசரதனறன்
மகன அசைவு தவிர்த்தான கண்டாய், இளம்பிறையும் முதிர்ச்சடைமேல்
வைத்தான கண்டாய் எட்டெட்டிருங்கலைபு மாளுன கண்டாய், வளங்
கிளாரீர்ப் பொன்னிவலஞ் சுழியான கண்டாய் மாமுனிகள் தொழு
தெழுபொற கழலான கண்டாய், குளங்குளரிசெந் குவளை கிளா
கொட்டை யூரிற் கோடச் சரத்துறையுங் கோமான தானே. கூ

விண்டா புரமூன்று எரித்தான கண்டாய் விவங்கலில்வல் லரக்க
னுட லடாத்தான கண்டாய், தண்தா மரையானும் மாலுந் தேடத் தழற்
பிழம்பாய நீண்ட கழலான கண்டாய், வண்டாபூஞ் சோலைவலஞ்
சுழியான கண்டாய் மாதேவன கண்டாய் மறையோ டங்கங், கொண்
டாடு வேதியர்வாழ் கொட்டை யூரிற் கோடச் சரத்துறையுங் கோமான
தானே. க௦

திருநாரையூர் - திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

சொல்லாளைப் பொருளாளைச் சுருதி யாளைச் சுடராழி நெடு
மாலுக் கருள் செய்தாளை, அல்லாளைப் பகலாளை அரியான தனளை
அடியாகக் கெளரியாளை அரண்மூன நெய்த், வில்லாளைச் சரம்விசயற்
கருள்செய் தாளை வெக்கதிரோன மாமுனிவா விரும்பி யேத்தும், நல்
லாளைத் தீயாடு நம்பன தனளை நாரையூர் நன்னகரிற் கண்டேன
நானே.

க

பஞ்சுண்ட மெல்லடியாள் பங்கன தனளைப் பாரொடுநீர் சுடா
படாகாற றுயி னுனை, மஞ்சுண்ட வாளுகி வானந் தனனில் மதியாகி
மதிசடைமேல டைத்தான தனளை, நெஞ்சுண்டென் நினைவாகி நின
றான தனளை நெடுக்கடலைக கடைந்தவர்போய் நீங்க வோங்கும், நஞ்
சுண்டு தேவகளுக கழுதீந் தாளை நாரையூர் நன்னகரிற் கண்டேன
நானே.

உ

மூவாது யாவாகும் மூத்தான தனளை முடியாதே முதலநடுவு
முடிவா னுனைத், தேவாதி தேவர்கட்குந் தேவன தனளைத் திசை
முகனன் சிரமொன்று சிதைத்தான தனளை, ஆவாத அடலேறென
றுடையான தனளை அடியேற்கு நினைதோறும் அணணிக் கினற,
நாவாளை நாவினில்நல் லுரையா னுனை நாரையூர் நன்னகரிற் கண்டேன
நானே.

ங

செம்பொனளை நனபவளந் திகழும் முத்தைச் செழுமணியைத்
தொழுமவர்தரு சித்தத் தாளை, வம்பலிழும் மலாக்களைவென் உலகக
நோக்கி மகிழ்ந்தாளை மதிநகச்சி மனனு கினற, கம்பனையெங் கயிலாய
மலையான தனளைக் கழுகிடுநெடு காருத்தன கருதி யேத்தும், நம்பனை
யெம பெருமாளை நாதன தனளை நாரையூர் நன்னகரிற் கண்டேன
நானே.

சு

புரையுடைய கரியுரிவைப் போர்வை யாளைப் புரிசடைமேற்
புணலடைத்த புனிதன தனளை, விரையுடைய வெள்ளெருக்கந்
கண்ணி யாளை வெண்ணீறு செம்மேனி விரவி னுனை, வரையுடைய
மகந்தவருசெய் மணுளன தனளை வருபிணிநோய் பிரிவிக்கும் மருந்து

தனனை, நரைவிடைநற கொடியுடைய நாதன தனனை நாரையூர் நன
னகரிற் கண்டேன நானே. டு

பிறவாதும் இறவாதும் பெருகி னனைப் பேய்ப்பாட நடமாடும் பித
தன தனனை, மறவாத் மனத்தகத்து மனனி னனை மலையானைக் கட
லானை வனத்து ளானை, உறவானைப் பகையான உயிரா னனை உள்
ளானைப் புறத்தானை ஓசை யானை, நறவாரும் பூங்கொன்றை சூடி
னை நாரையூர் நன்னகரிற் கண்டேன நானே. க

தக்கனது வேள்விகெடச் சாடி னனைத் தலைகலனாப் பலியேற்ற
தலைவன தனனை, கொக்கரைச்ச சரிவீணை பாணி யானைக் கோனா
கம் பூணைக் கொண்டான தனனை, அக்கினோடும் என்பணிந்த அழகன
தன்னை அறுமுகனோ டானைமுகற கப்பன தனனை, நக்கனைவக கரை
யானை நள்ளாற் றானை நாரையூர் நன்னகரிற் கண்டேன நானே. ஏ

அரிபிரமா தொழுதேத்தும் அத்தன தனனை அந்தகனாக கந்தகனை
அளக்க லாகா, எரிபுரியு மிலிங்கபுரா ணத்து ளானை எண்ணுகிப்
பண்ணு ரெழுததா னனைத், திரிபுரஞ்செற ரெருமுவாக கருளசெய்
தானைச் சிலநதிக்கும் அரசளித்த செல்வன தனனை, நரிவிரவு காட்ட
கத்தி லாட லானை நாரையூர் நன்னகரிற் கண்டேன நானே. அ

ஆலாலம் மிடறறணியா அடக்கி னனை ஆலதனகீழ் அறநாலவாக
கருள்செய தானைப், பாலாகித் தேனாகிப் பழமு மாகிப் பைங்கரும்பா
யங்கருநதுஞ சவையா னனை, மேலாய வேதியாககு வேள்வி யாகி
வேளவியினின பயரைய விமலன தன்னை, நாலாய மறைக்கிறைவ னாயி
னை நாரையூர் நன்னகரிற் கண்டேன நானே. க

மீளாத ஆளெனனை உடையான தனனை வெளிசெய்த வழிபாடு
மேவி னனை, மாளாமை மறையவனுக் குயிரும வைத்து வனகூற்றி
னுயிர்மாள உதைத்தான தனனைத், தோளாண்மை கருதிவரை
யெடுத்த தூர்த்தன தோளவலியுந் தான்வலியுந் தொலைவித் தாங்கே,
நாளோடு வாங்கொடுத்த நமபன் தன்னை நாரையூர் நன்னகரிற் கண்
டேன நானே. க0

திருச்சிற்றம்பலம்

திருக்குடந்தைக் கீழ்க்கோட்டம் - திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

சொனமலிந்த மறைநான்கா றங்க மாகிச் சொறபொருளுங்
கடந்தசுடர்ச் சோதி போலும், கனமலிந்த கயிலைமலை வாணர் போலுங்
கடல்நஞ்ச முண்டிருண்ட கண்டா போலும், மனமலிந்த மணிவரைத்
திண் தோளா போலும் மலையரையன மடப்பாவை மணாளா போலுங்,
கொனமலிந்த மூவிலவேற குழகா போலுங் குடந்தைக்கீழ்க் கோட்டத்
தெவ் கூத்த னாரே. க

கானலதுளவ் கலிமறவ னாகிப் பார்த்தன் கருத்தளவு செருத்
தொகுதி கண்டா போலும், ஆனநல்துளங் கடுவிலையொன் றேறி யண்
டத தப்பாலும் பவிதிரியும் அழகா போலுந், தேனலிளந் துவலைமலி
தெனநல முனறிற் செழுமபொழிறபூம் பாளைவிரி தேறல நானுங்,
கானலதுளம் பிறைதடவு கொடிகொள் மாடக் குடந்தைக்கீழ்க் கோட்
டத்தெவ் கூத்த னாரே. உ

நீறிலைத்த திருவுருவும் நெறநிக கண்ணும் நிலாஅலைத்த பாம்பி
னெடு நிறைநீர்க் கங்கை, ஆறிலைத்த சடைமுடியும் அம்பொன தோளும்
அடியவர்க்குக் காட்டியருள் புரிவாரா போலும், ஏறிலைத்த நிமிர்கொடி
யொன றுடையா போலும் ஏழுவருந் தொழுகழலெம் மீசா போலுங்,
கூறிலைத்த மலைமடந்தை கொழுநா போலுங் குடந்தைக்கீழ்க் கோட்டத்
தெவ் கூத்த னாரே. ட

தக்கனது பெருவேள்வி தகாத்தாரா போலுஞ் சந்திரனைக் கலை
கவாந்து தரித்தாரா போலுஞ், செக்கரொளி பவளவொளி மினனின
சோதி செழுஞ்சுடர்த்தீ னாயிறெனச் செய்யா போலும், மிக்கதிறல்
மறையவரால் விளங்கு வேள்வி மிகுபுகைபோய் விண்பொழியக் கழனி
யெல்லாங், கொக்கினிய கனிசிதறித் தேறல் பாபுங் குடந்தைக்கீழ்க்
கோட்டத்தெவ் கூத்த னாரே. ச

காலனவலி தொலைத்தகழற காலா போலுங் காமனெழி லழல்
வீழுங்கக கண்டா போலும், ஆலதனி லறநால்வாக் களித்தாரா போலும்
ஆனெடுபெண் ணலியலல ராறா போலும், நீலவுரு வயிரநிற
பசைசை செம்பொன் நெடும்பளிங்கென றறிவரிய நிறத்தார் போலுங்,

கேரலமணி கொழித்திழியும் பொன்னி நன்னீரக குடந்தைக்கீழ்க்
கோட்டத்தெவ கூத்த னாரே. ஓ

முடிக்கொண்ட வளர்மதியும் மூனறாய்த் தோனறும் முளைநாயி
றன்னமலாக கண்கள் மூனறும், அடிக்கொண்ட சிலம்பொலியும் அரு
ளார் சோதி அணிமுறுவற் செவவாயும் அழகாய்த் தோனறத், துடி
க்கொண்ட இடைமடவாள பாகங் கொண்டு சுடாச்சோதிக் கடிச்செம்
பொன மலைபோ லிந்நாள, குடிக்கொண்டென மனத்தகத்தே புகுந்தாரா
போலங் குடந்தைக்கீழக கோட்டத்தெவ கூத்த னாரே. சு

காரிலங்கு திருவுருவத் தவற்கும மற்றைக கமலத்திற் காரணற்குங்
காட்சி யொண்ணச், சீரிலங்கு தழற்பிழம்பிற சிவந்தாரா போலுரு சிலை
வளைவித் தவுணர்புராஞ் சிதைத்தாரா போலும், பாரிலங்கு புனலனல்
கால் பரமா காசம் பரிதிமதி சுருதியுமாய்ப் பரந்தார் போலங், கூரி
லங்கு வேற்குமான் தாதை போலங் குடந்தைக்கீழ்க் கோட்டத்தெவ
கூத்த னாரே. எ

பூச்சூழ்ந்த பொழில்தழவு புகலூ ருள்ளார் புறம்பயத்தார் அறம்
புரிபூந் துருத்தி புககு, மாச்சூழ்ந்த பழனத்தார் நெய்த்தா னத்தாரா மாத
வத்து வளாசோற்றத் துறையார நல்ல, தீச்சூழ்ந்த திகிரிதிரு மாலுக்
கீந்து திருவானைக் காவிலோர சிலந்திக கந்நாள, கோச்சோழா குலத்
தரசு கொடுத்தாரா போலங் குடந்தைக்கீழ் கோட்டத்தெவ கூத்த
னாரே. அ

பொங்கரவா புலித்தோலா புராணா மார்பிற் பொறிகிளாவெண்
பூணூல் புனிதா போலுரு, சங்கரவக் கடனமுகடு தட்ட விட்டுச்
சதுரநடம் ஆட்டுகநத சைவர் போலும், அங்கரவத் திருவடிகாட்
பிழைப்பத் தந்தை அந்தணனை அறஎறிந்தார்க் கருளப் போதே,
கொங்கரவச சடைக்கொன்றை கொடுத்தாரா போலங் குடந்தைக்கீழ்க்
கோட்டத்தெவ கூத்த னாரே. க

ஏவியிடர்க் கடலிடைப்பட்ட டிளைக்கின் றேனை யிப்பிறவி யறுத்
தேற வாங்கி யாங்கே, கூவிஅம ருலகனைத்து முருவிப் போகக் குறியி
லறு குணத்தாண்டு கொண்டாரா போலங், தாவிமுதற் காவிரிநல்
யமுனை கங்கை சரசுவதிபொற ருமரைபுட் கரணி தெண்ணீரக,
கோவியொடு குமரிவரு தீர்த்தஞ் சூழ்ந்த குடந்தைக்கீழ்க் கோட்டத்
தெவ கூத்த னாரே. க௦

செறிகொண்ட சிந்தைதனுள தெளிந்து தேறித் தித்திகஞ்
சிவபவனத் தழுதம் போலும், நெறிகொண்ட குழலியுமை பாக மாக
நிறைந்தமரா கணம்வணக்க நினரூர் போலும், மறிகொண்ட கரதலத்
தெம மைந்தா போலும் மதிலிலங்கைக் கோன்மலங்க வரைகீழிட்டுக்,
குறிகொண்ட இன்னிசைகேட் கெந்தா போலுங் குடந்தைக்கீழ்க்
கோட்டதெம கூத்த னாரே.

கக

திருச்சிறம்பலம்

திருப்புத்தூர் - திருத்தாண்டகம்

திருச்சிறம்பலம்

புரிந்தமரா தொழுதேத்தும்புகழ்தக கோனகாண் போலிடையின
பாகனகாண் பவன மேழும், விரிந்துபல வயிராகி விளங்கி னானகாண்
விரைக்கொன்றைக் கண்ணியனகாண் வேதம் நானகுந், தெரிந்துமுதல
படைத்தோனைச் சிரங்கொண டோனகாண் தீரத்தனகாண் திருமா
லோ பங்கத் தானகாண், திருந்துவயல புடைதழுவு திருப்புத் தூரில
திருத்தளியான காண்அவனென சிந்தை யானே.

க

வாராரும் முலைமங்கை பங்கத் தானகாண் மாமறைக் ளாயவனகாண்
மண்ணும் விண்ணும், கூரார்வெந் தழுவவனுங் காற்றும் நீருங் குலவரை
பும ஆயவனகாண் கொடுநஞ் சண்ட, காராருங் கண்டனகாண் எண்தோ
ளனகாண் கயிலைமலைப் பொருபனகாண் விருப்போ டெனறுந்,
தேராரும் நெடுவீதித் திருப்புத் தூரில் திருத்தளியான காண்அவ
னென சிந்தை யானே.

உ

மினகாட்டுங் கொடிமருங்கு லுமையாட் கென்றும் விருப்பவன
காண் பொருப்புலிச சிலைக்கை யோனகாண், நன்பாட்டுப் புலவனாய்ச்
சங்க மேறி நறகனக்க கிழிதருமிக கருளி னோனகாண், பொனகாட்
டக் கடிக்கொன்றை மருங்கே நின்ற புனக்காந்தன் கைகாட்டக் கண்டு
வண்டு, தெனகாட்டுஞ் செழும்புறவில் திருப்புத் தூரில் திருத்தளி
யான காண்அவனென சிந்தை யானே.

ந

ஏடேறு மலாகமலத் தயனும் மாலும் இந்திரனும பணிந்தேத்த
இருக்கின் றானகாண், தோடேறு மலாககடுகை வனனி மத்தந் தூன்

னியசெஞ் சடையான்காண் துகள்தீர் சங்கம், மாடேறி முத்தீனுங்
கானல் வேலி மறைக்காட்டு மாமணிகாண் வளங்கொள் மேதி,
சேடேறி மடுப்படியிற் திருப்புத தூரில் திருத்தளியான் காண்அவ
னென சிந்தை யானே. ச

கருமருவு வல்வினேநோய் அகற்றி னானகாண் காமருபூங் கச்சியே
கம்பத் தானகாண், பெருமருவு பேருலகில் பிணிகள் தீராகும் பெரும்
பற்றத் தண்புலியூ மனராடி காண, தருமருவு கொடைத்தடகை
யளகைக கோனறன சங்காத்தி ஆரூரில் தனியா னகாண், திருமருவு
பொழிலுடைசூழ் திருப்புத தூரில் திருத்தளியான் காண்அவனென்
சிந்தை யானே. ரு

காம்பாடு தோளுமையாள காண நட்டங் கலந்தாடல் புரிந்தவன
காண் கையில வெய்ய, பாம்பாடப் படுதலையிற் பலிகொள் வோனகாண்
பவளத்தின பருவரைபோல படிமத் தானகாண், தாம்பாடு சின
விடையே பகடாக கொண்ட சங்கரனகாண் பொங்கரவக் கச்சை
யோனகாண், சேம்பாடு வயல்புடைசூழ் திருப்புத தூரில் திருத்தளி
யான காண்அவனென சிந்தை யானே. ஸ

வெறிவிரவு மலாககொனறை விளங்கு திங்கள் வனனியொடு
விரிசடைமேல் மிலச்சி னானகாண், பொறிவிரவு கதநாகம் அக்கி
ளேடு பூண்டவனகாண் பொருபுலித்தோ லாடை யானகாண், அறி
வரிய நுண்பொருளக ளாயி னானகாண் ஆயிரமபே ருடையவனகாண்
அந்தண் கானல், செறிபொழிலசூழ் மணிமாடத் திருப்புத தூரில்
திருத்தளியான காண்அவனென சிந்தை யானே. எ

புக்கடைந்த வேதியற்காயக காலற் காய்ந்த புண்ணியனகாண்
வெண்ணகைவெள வளையா ளஞ்ச, மிககெதிரந்த கரிவெருவ உரித்த
கோனகாண் வெண்மதியைக கலைசோதத் தின்மை யோனகாண்,
அக்கரும்பு பெரும்புனை நெருங்கு சோலை ஆரூருக கதிபதிகாண்
அந்தண் தெனறல், திக்கனைந்து வருமருங்கில் திருப்புத் தூரில்
திருத்தளியான காண்அவனென சிந்தை யானே. அ

பற்றவனகாண் ஏறோர்க்கும் வாரே ருக்கும் பாபரனகாண் தக்
கன்றன வேள்வி செற்ற, கொற்றவனகாண் கொடுஞ்சினத்தை யடங்
கச் செற்று ஞானத்தை மேனமிசூத்தல் கோளாக கொண்ட, பெற்றி.

யனகாண் பிறங்கருவிக் கழுக்குனறததெம ப்ருளுகனகாண் பேரொழி
லா காம வேளைச், செற்றவனகாண் சோமருவு திருப்புத் தூரில் திருத்
தளியான காண்அவனென சிந்தை யானே. கூ

உரம்மதித்த சலந்தானதன ஆகங் கீண்ட வோராழி படைத்தவன்
காண் உலகு சூழும், வரமதித்த கதிரவனைப் பற்கொண் டானகாண்
வானவாகோன புயம்நெரித்த வல்லா ளனகாண், அரமதித்துச் செம்
பொன்னி னாரம் பூணு அணிந்தவனகாண் அலைகடல்சூழ் இலங்கை
வேந்தன், சிரம்நெரித்த சேவடிகாண் திருப்புத் தூரில் திருத்தளியான
காண்அவனென் சிந்தை யானே. க0

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவாய்மூர் - திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

பாட வடியார் பரவக கண்டேன பததர்கணங் கண்டேன
மொய்த்த பூதம், ஆடல்முழுவம் அதிரக் கண்டேன அங்கைஅனல் கண்
டேன கங்கை யானைக், கோட லரவா சடையிற் கண்டேன கொக்கி
னிதழ் கண்டேன கொன்றை கண்டேன, வாடல் தலையொன்று
கையிற் கண்டேன வாய்மூ ரடிகளைநான கண்ட வாறே. க

பாலின மொழி யாளோ பாகங் கண்டேன பதினெண் கணமும்
பயிலக் கண்டேன, நீல நிறமுண்ட கண்டங் கண்டேன் நெற்றி நுதல்
கண்டேன பெற்றங் கண்டேன, காலக் கதிரசெய மதியங் கண்டேன
காநதை திருமுடிமேல் தோன்றக் கண்டேன், மாலைச் சடையும் முடி
யுங் கண்டேன வாய்மூ ரடிகளைநான கண்ட வாறே. உ

மண்ணைத் திகழ் நடம் தாடும் வரைசிலம் பார்க்கின்ற பாதங்
கண்டேன, விண்ணில் திகழும் முடியுங் கண்டேன வேடம் பலவாரு
சாரிதை கண்டேன, நண்ணிப் பிரியா மழுவுங் கண்டேன நாலுமறை
யங்கம் ஒதக் கண்டேன, வண்ணப் பொலிந்திலங்கு கோலங் கண்
டேன வாய்மூ ரடிகளைநான கண்ட வாறே. டு

விளைத்த பெரும்பத்தி கூர நினறு மெய்படியா தம்மை விரும்
பக் கண்டேன, இளைக்குங் கதநாகம் மேனி கண்டேன் எனபின் கலந்

திகழ்ந்து தோன்றக் கண்டேன, தினைக்குந் திருமாயில நீறு கண்-
டேன சேனா மதிலமூன்றும் பொன்ற அன்று, வளைத்த வரிசிலை
யுந் கையிற கண்டேன வாய்மூ ரடிகளைநான் கண்ட வாறே. ச

கானமறையும் போதகத்தி னூரிவை கண்டேன காலிற கழல்கண்-
டேன கரியின தோலகொண், னேம்மறையப் போர்த்த வடிவுந் கண்-
டேன் உள்கமனம் வைத்த உணர்வுந் கண்டேன், நானமறை யாடுனாடு
நெடிய மாலும் நண்ணி வக்ககண்டேன திண்ண மாக, மாண்மறிதந்
கையின மருவக் கண்டேன வாய்மூ ரடிகளைநான் கண்ட வாறே. டி

அடியார சிலம்பொலிக ளாப்பக் கண்டேன அவ்வவர்க்கே யீந்த
கருணை கண்டேன, முடியார சடைமேல் அரவம் ஊழ்க் மூரிப் பிறை
போய் மறையக் கண்டேன, கொடியா ரதனமே விடபந் கண்டேன
கோவணமுந் கீளுந் குலாவக் கண்டேன, வடியாரும் மூவிலவேல்
கையில் கண்டேன வாய்மூ ரடிகளைநான் கண்ட வாறே. கூ

குழையார திருத்தோடு காதிற் கண்டேன கொக்கரையுந் சச்சரி
யுந் கொள்கை கண்டேன, இழையார புரி நூல் வலத்தே கண்டேன
ஏழிசை யாழ்வீணை முரலக் கண்டேன, தழையார சடைகண்டேன
தனமை கண்டேன தக்கையொடு தாளந் கறங்கக் கண்டேன, மழை
யார திருமிடறும் மற்றுந் கண்டேன வாய்மூ ரடிகளைநான் கண்ட
வாறே. எ

பொருந்தாத செய்கை பொலியக் கண்டேன போற்றிசைத்து
விண்ணோ புகழக் கண்டேன, பரிந்தாரீக் கருளும் பரிசுந் கண்டேன
பாராகிப் புனலாகி நிற்கை கண்டேன, விருந்தாய்ப் பரந்த தொகுதி
கண்டேன மெல்லியலும் விநாயகனுந் தோன்றக் கண்டேன், மருந்
தாய்ப் பிணிதீர்க்கு மாறு கண்டேன வாய்மூ ரடிகளைநான் கண்ட
வாறே. அ

மெய்யனப ராணாக் கருளுந் கண்டேன வேடுவனும் நின்ற நிலை
யுந் கண்டேன், கையம் பரணெரித்த காட்சி கண்டேன கங்கணமும்
அங்கைக் கணலுந் கண்டேன, ஐயம் பலவூர் திரியக் கண்டேன அன்ற
வனறன் வேள்வி யழித்து கந்து, வையம் பரவ இருத்தல் கண்டேன்
வாய்மூ ரடிகளைநான் கண்ட வாறே. கூ

கலங்க இருவாக் கழலாய் நீண்ட காரணமுங் கண்டேன கருவாய்
நின்று, பலங்கள் தரித்துகந்த பண்புந் கண்டேன பாட லொலியெலாந்
கூடக கண்டேன, இலங்கைத் தலைவன சிரங்கள் பத்தும் இறுத்தவ
னுக் கீந்த பெருமை கண்டேன, வலங்கைத் தலத்துள் அனலுங் கண்
டேன வாய்மூ ரடிகளைநான கண்ட வாறே. க0

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவாலங்காடு - திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

ஒனரா வலகளைதது மாறா தாமே ஊழிதோ றாழி உயாந்தார
தாமே, நின்றாகி யென்கும நிமிர்ந்தார தாமே நீாவளிதீ யாகாச மாறார்
தாமே, கொன்றாடுங் கூறறை யுதைத்தார தாமே கோலப் பழினை
உடையா தாமே, சென்றாடு தீர்த்தவக் ளாறா தாமே திருவாலங் காடு
றையுஞ் செல்வா தாமே. க

மலைமலைப் பாக மமாந்தார் தாமே வாறோர் வணங்கப் படுவார்
தாமே, சலமகளைச் செஞ்சடைமேல் வைத்தார தாமே சரணென
நிருப்பார்கட் கனபா தாமே, பலபலவும் வேடங்க ளாறா தாமே
பழினை பதியா வுடையார் தாமே, சிலைமலையா மூவெயிலும் அட்டார்
தாமே திருவாலங் காடுறையுஞ் செல்வர் தாமே. உ

ஆவுற்ற ஐந்தும் உகந்தார் தாமே அனலில் பெருமையுடையார் தாமே
பூவுற்ற நற்றமாய் நின்றா தாமே புனிதப் பொருளாகி நின்றார் தாமே
பாவுற்ற பாட லுக்கப்பார் தாமே பழினை பதியா வுடையா தாமே [மே.
தேவுற் றடிபரவ நின்றார் தாமே திருவாலங் காடுறையுஞ் செல்வர் தா

நாறுபூங் கொன்றை முடியா தாமே நானமறையோ டாறங்குந்
சொன்னா தாமே, மாறிலா மேனி யுடையார் தாமே மாமதியுந் செஞ்
சடைமேல் வைத்தார் தாமே, பாறினா வெண்தலையி லுண்டார் தாமே
பழினை பதியா வுடையா தாமே, தேறினாச் சித்தத் திருந்தார் தாமே
திருவாலங் காடுறையுஞ் செல்வர் தாமே. ச

அல்லும் பகலுமாய் நின்றா தாமே அந்தியுஞ் சந்தியு மாறார்
தாமே, சொல்லும் பொருளெலா மாறா தாமே தோத்திரமுஞ் சாத்தி
ரமு மாறா தாமே, பல்லுரைக்கும் பாவெலா மாறார் தாமே பழினை

பதியா வுடையார் தாமே, செல்லும் நெறிகாட்ட வல்லார் தாமே திரு
வாலங் காடுறையுஞ் செல்வா தாமே. ரு

தொண்டாய்ப் பணிவாக கணியார தாமே தூநீ றணியுஞ் சுவண்
டர் தாமே, தன்னா மரையானும் மாலுந் தேடத் தழ லுருவா யோங்கி
நிமிர்ந்தார் தாமே, பண்தான இசைபாட நினரூ தாமே பழனை பதியா
வுடையார் தாமே, திண்டோளக னெட்டு முடையார தாமே திருவாலங்
காடுறையுஞ் செல்வா தாமே. சு

மையாருங் கண்ட மிடற்றார் தாமே மயானத்தி லாடல் மகிழ்ந்
தார தாமே, ஐயாறும் ஆருரும் ஆனைக காவும் அம்பலமுங் கோயிலாக்
கொண்டார் தாமே, பையா டரவ மசைத்தார தாமே பழனை பதியா
வுடையார் தாமே, செய்யாள் வழிபட நினரூ தாமே திருவாலங்
காடுறையுஞ் செல்வா தாமே. எ

விண்முழுதும் மண்முழுது மாறார் தாமே மிககோர்க ளேத்துங்
குணத்தார் தாமே, கண்விழியாற காமனையுங் காயந்தார தாமே காலங்க
ளுழி கடந்தார் தாமே, பண்ணியலும் பாட லுக்கப்பார் தாமே பழனை
பதியா வுடையார தாமே, திண்மழுவா ளேந்து கரத்தார் தாமே திரு
வாலங் காடுறையுஞ் செல்வா தாமே. அ

காரார் கடலநஞ்சை யுண்டார் தாமே கயிலை மலையை உடையார்
தாமே, ஊரா ஏகம்ப முகந்தார் தாமே ஒற்றியூ பற்றி யிருந்தார்
தாமே, பாரார் புகழ்ப் படுவார் தாமே பழனை பதியா வுடையார் தாமே,
தீராத வல்வினனோய் தீரப்பார் தாமே திருவாலங் காடுறையுஞ் செல்
வா தாமே. சு

மாலேப் பிறைசெனனி வைத்தார் தாமே வண்கயிலை மாமலையை
வந்தியாத, நீலக் கடல்கு ழிலங்கைக் கோனை நெரிய விரலா லடர்த்
தார் தாமே, பாலொத்த மேனி நிறத்தார் தாமே பழனை பதியா வுடை
தார தாமே, சீலத்தா ரேத்துந் திறத்தார் தாமே திருவாலங் காடுறை
யுஞ் செல்வா தாமே. சு0

திருச்சிற்றம்பலம்

திருத்தலையாலங்காடு - திருத்தாண்டகம்

திருச்சிறம்பலம்

தொண்டர்க்குத் தூநெறியாய் நின்றான தனனைச் சூழ்நரகில் வீழாமே காப்பான தன்னை, அண்டத்துக் கப்பாலைக் கப்பா லானை ஆதிரைநா ளாதரித்த அம்மான தனனை, முண்டத்தின முளைத்தெழுந்த தீயா னனை, மூவுருவத் தோருருவாய் முதலாய் நின்ற, தன் டத்தில் தலையாலங் காடன தனனைச் சாராதே சாலநாள் போக்கி னேனே.

க

அக்கிருந்த அரையானை அம்மான தனனை அவுணாபுர மொரு நொடியி லெரிசெய் தானைக், கொக்கிருந்த மகுடத்தெவ கூத்தன தனனைக் குண்டலஞ்சோ காதானைக் குழைவார் சிந்தை, புக்கிருந்து போகாத புனிதன தனனைப் புண்ணியனை யெண்ண ருளுசீர்ப் போக மெல்லுந், தக்கிருந்த தலையாலங் காடன தனனைச் சாராதே சாலநாள் போக்கி னேனே.

உ

மெய்ததவத்தை வேதத்தை வேத வித்தை விளங்கிளமா மதி குடும் விகிர்தன தனனை, எய்த்தவமே உழிந்த ஏழை யேனை யிடாங்கடலில் வீழாமே யேற வாங்கிப், பொய்ததவத்தா ரறியாத நெறி நின் றானைப் புனல்கரந்திட் டெமையொடொரு பாகம் நின்ற, தத்துவனைத் தலையாலங் காடன தனனைச் சாராதே சாலநாள் போக்கி னேனே.

சிவனாகித் திசைமுகனாய்த் திருமா லாகிச் செழுஞ்சுடராய்த் தீயாகி நீரு மாகிப், புவனாகிப் புவனங்க ளனைத்து மாகிப் பொன்னாகி மணியாகி முத்து மாகிப், பவனாகிப் பவனங்க ளனைத்து மாகிப் பசுவேறித் திரிவானோர் பவனாய் நின்ற, தவனாய் தலையாலங் காடன தன்னைச் சாராதே சாலநாள் போக்கி னேனே.

சு

கங்கையெனுங் கடும்புனைலக் கரந்தான தனனைக் காமருபூம் பொழிற்கச்சிக கம்பன தன்னை, அங்கையினில் மானமறியொன் றேந்தி னானை ஐயாறு மேயானை ஆளு ரானைப், பங்கமிலா அடியார்க் குப் பரிந்தான் தனைப் பரிதிரிய மத்தானைப் பாசு ரானைச், சங்கரனைத் தலையாலங் காடன தன்னைச் சாராதே சாலநாள் போக்கி னேனே.

ஞ

விடம்திகழும் அரவரைமேல் வீக்கி னானை விண்ணவர்க்கு மெண்ணரிய அளவி லானை, அடைந்தவரை அமருலகம் ஆள்விப் பாணை அம் பொனைக் கம்பமா களிற் ற டானை, மடந்தையொரு பாகனை மகுடந்தனமேல் வார்புனலும் வாள்ரவும் மதியும் வைத்த, தடங்கடலைத் தலையாலங் காடன தன்னைச் சாராதே சாலநாள் போக்கி னேனே. சு

விடையேறிக் கடைதோறும் பலிகொள் வாளை வீரட்டம் மேயான வெண்ணீர் றானை, முடைநாறு முதுகாட்டி லாட லானை முனானைப் பினானை யந்நா ளானை, உடையாடை யுரிதோலே உகந்தான தன்னை, உமையிருந்த பாகத்து ளொருவன் தன்னைச், சடையானைத் தலையாலங் காடன தன்னைச் சாராதே சாலநாள் போக்கி னேனே. எ

கரும்பிருந்த கட்டிதனைக் கனியைத் தேனைக் கனரூப்பின நடுதறியைக் காறை யானை, இரும்பமர்ந்த மூவிலேவேல் எந்தி னானையென்னைத் தெனானைக் காவான தன்னைச், சுருமபமரும் மலர்க்கொன்றை சூடி னானைத் தூயானைத் தாயாகி உலகுக் கெல்லாந், தரும் பொருளைத் தலையாலங் காடன தன்னைச் சாராதே சாலநாள் போக்கி னேனே. அ

பண்டளவு நரம்போசைப் பயனைப் பாலைப் படுபயனைக் கடுவெளியைக் கனலைக் காற்றைக், கண்டளவிற் கனிகூர்வார்க் கெளியான் தன்னைக் காரணனை நாரணனைக் கமலத் தோனை, எண்டளவி லென்றெஞ்சத் துள்ளே நின்ற எம்மானைக் கைம்மாவி னுரிவை பேணுந், தண்டானைத் தலையாலங் காடன் தன்னைச் சாராதே சாலநாள் போக்கி னேனே. கூ

கைத்தலங்க ளிருபதுடை அரக்கர் கோமான கயிலமலை அதுதனைக் கருதா தோடி, முத்திலங்கு முடிதுளங்க வளைக ளெற்றி முடுகுதலந்திருவிரலொன றவன்மேல் வைப்பப், பத்திலங்கு வாயாலும் பாடல் கேட்டுப் பரிந்தவனுக் கிராவணனென் றீந்த நாம, தத்துவனைத் தலையாலங் காடன் தன்னைச் சாராதே சாலநாள் போக்கி னேனே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருமாற்பேறு - திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

பாரானைப் பாரினது பயனா னனைப் படைப்பாகிப் பல்லுயிர்க்கும் பரிவோன தனனை, ஆராத இன்னமுதை அடியார் தங்கட் கனைத் துலகு மாணனை அமரா கோனைக், காராருங் கண்டனைக் கயிலை வேந்தைக் கருதுவார் மனத்தானைக் காலற செற்ற, சீரானைச் செல்வனைத் திருமாற் பேற்றென செம்பவளக் குன்றினைச்சென றடைந்தேன நானே. க

விளைக்கின்ற நீராகி வித்து மாகி விண்ணோடு மண்ணாகி விளங்கு செம்பொன், துளைக்கின்ற துளையாகிச் சோதி யாகித் தூண்டரிய சுடராகித் துளக்கில் வான்மேல், முளைக்கின்ற கதிர்மதியும் அரவு மொனறி முழங்கொலிநீர்க் கங்கையோடு மூவா தெனறுந் திளைக்கின்ற சடையானைத் திருமாற் பேற்றென செம்பவளக் குன்றினைச் சென்றடைந்தேன நானே. உ

மலைமகள் தங்கோனவனை மாநீர் முத்தை மாகதத்தை மாமணியை மல்கு செல்வக், கலைநிலவு கையானைக் கம்பன தனனைக் காண்பினிய செழுஞ்சுடரைக் கனகக் குன்றை, விலைபெரிய வெண்ணீற்று மேனியானை மெய்யடியார் வேண்டுவதே வேண்டு வாளைச், சிலைநிலவு காதானைத் திருமாற் பேற்றென செம்பவளக் குன்றினைச்சென றடைந்தேன நானே. ட

உற்றானை யுடல்தனக்கோர் உயிரா னனை ஒங்காரத் தொரு வுனையங் குமையோர் பாகம், பெற்றானைப் பிஞ்ஞகனைப் பிறவா தானைப் பெரியனவும் அரியனவும் எல்லாம் முன்னே, கற்றானைக் கற்பனவுந் தானே யாய கச்சியே கம்பனைக் காலன வீழ்ச் செற்றானைத் திகழொளியைத் திருமாற் பேற்றென செம்பவளக் குன்றினைச்சென றடைந்தேன நானே. ச

நீராகி நீயுமிழும் நெருப்பு மாகி நினைவாகி நினைவினிய மலையான் மங்கை, கூறாகிக் கூற்றாகிக் கோளு மாகிக் குணமாகிக் குறையாத வுலகைக் கண்ணீர், ஆராத ஆனந்தத் தடியார் செய்த அனாசாரம் பொறுத்தருளி அவாமே லென்றுஞ், சீராத பெருமானைத் திருமாற் பேற்றென செம்பவளக் குன்றினைச்சென றடைந்தேன நானே. னு

மருவினிய மறைப்பொருளை மறைக்காட் டானை மறப்பிலியை மதியேந்து சடையான தன்னை, உருநிலவு மொண்சுடரை உம்பரான உரைப்பினிய தவத்தானை உலகில் வித்தைக், கருநிலவு கண்டனைக் காளத் தியைக் கருதுவாரா மனத்தானைக் கல்வி தனனைச், செருநிலவு படையானைத் திருமாற் பேற்றெஞ் செம்பவளக் குன்றினைச் சென றடைந்தேன நானே.

சு

பிறப்பானைப் பிறவாத பெருமை யானைப் பெரியானை அரியானைப் பெண்ணுண் ஆய, நிறத்தானை நினமலனை நினையா தாரை நினையானை நினையோரை நினையோன தனனை, அறத்தானை அறவோனை ஐயன தனனை அண்ணல்தனை நண்ணரிய அமர ரேத்துந், நிறத்தானைத் திகழொளியைத் திருமாற் பேற்றெஞ் செம்பவளக் குன்றினைச்சென் றடைந்தேன் நானே.

எ

வானகத்தில் வளாமுகிலை மதியந் தனனை வணங்குவார் மனத்தானை வடிவார் பொனனை, ஊனகத்தில உறுதுணையை உலவா தானை ஒற்றியூ ருத்தமனை ஊழிக கணறைக், கானகத்துக் கருங்குன்றைக் காளத் தியைக் கருதுவாரா கருத்தானைக் கருவை மூலத், தேனகத்திலினசுவையைத் திருமாற் பேற்றெஞ் செம்பவளக் குன்றினைச்சென் றடைந்தேன நானே.

அ

முற்றாக முழுமுதலை முளையை மொட்டை முழுமலரின மூத்தியை முனியா தென்றும், பற்றுகிப் பலலுயிர்க்கும் பரிவோன தன்னைப், பராபரனைப் பரஞ்சுடரைப் பரிவோர் நெஞ்சில், உற்றானை உயர் கருப்புச் சிலையோன் நீரூய் ஒள்ளுழல்வாய் வேவவுரு நோக்கத் தானைச், செற்றானைத் திரிபுரங்களை திருமாற் பேற்றெஞ் செம்பவளக் குன்றினைச்சென றடைந்தேன நானே.

க

விரித்தானை நானமறையோ டங்க மாறும் வெறபெடுத்த இரா வணனை விரலா லானறி, நெரித்தானை நினமலனை யம்மான் தனனை நிலாநிலவு செஞ்சடைமேல் நிறைநீராக் கங்கை, தரித்தானைச் சங்கானைச் சம்பு தனனைத் தரியலர்கள் புரமூனறுந் தழல்வாய் வேவச், சிரித்தானைத் திகழொளியைத் திருமாற் பேற்றெஞ் செம்பவளக் குன்றினைச்சென றடைந்தேன் நானே.

கௌ

திருச்சிற்றம்பலம்

திருக்கோடிகா - திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

கண்தலஞ்சேர் நெற்றியினங் காலை கண்டாய் கல்மதில்கூழ்
கந்தமா தனத்தான் கண்டாய், மண்டலஞ்சேர் மயக்கறுக்கும் மருந்து
கண்டாய் மதில்கச்சி யேகம்பம் மேயான் கண்டாய், விண்தலஞ்சோ
விளக்கொளியாய் நின்றான கண்டாய் மீயச்சூர் பிரியாத விகாதன்
கண்டாய், கொண்டலஞ்சோ கண்டத்தெங் கூத்தன கண்டாய் கோடிகா
அமர்ந்துறையுங் குழகன தானே. க

வண்டாடு பூங்குழலாள் பாகன கண்டாய் மறைக்காட் டிறையு
மனாளுன கண்டாய், பண்டாடு பழவினேநாய் தீர்ப்பான கண்டாய்
பரலோக நெறிகாட்டும் பரமன கண்டாய், செண்டாடி அவுணாபுரஞ்
செற்றான கண்டாய் திருவாரூராத திருமூலட் டானன் கண்டாய்,
கொண்டாடும் அடியவாதம் மனத்தான் கண்டாய் கோடிகா அமர்ந்துறை
யுங் குழகன தானே. உ

அலையாரந்த புனற்கங்கைச் சடையான கண்டாய் அடியாரகட் கார
முத மாணன் கண்டாய், மலையாரந்த மடமங்கை பங்கன் கண்டாய்,
வானோர்கள் முடிக்கணியாய் நின்றான் கண்டாய், இலையாரந்த திரிகூலப்
படையான கண்டாய் ஏழாலகு மாய்நின்ற எந்தை கண்டாய், கொலை
யாரந்த குஞ்சரத்தோல் போர்த்தான் கண்டாய் கோடிகா அமர்ந்துறை
யுங் குழகன தானே. ங

மற்றருந் தன்னொப்பா ரில்லான கண்டாய் மயிலாடு துறை
யிடமா மகிழ்ந்தான கண்டாய், புற்றா டாவணிந்த புனிதன கண்டாய்
பூந்துருத்திப் பொய்யிலியாய் நின்றான கண்டாய், அற்றார்கட் கற்றா
னாய் நின்றான் கண்டாய் ஐயா நகலாத ஐயன் கண்டாய், குற்றாலத்
தமாந்துறையுங் கூத்தன் கண்டாய் கோடிகா அமர்ந்துறையுங் குழகன்
தானே. ச

வாராரந்த வனமுலையாள் பங்கன் கண்டாய் மாற்பேறு காப்பா
மகிழ்ந்தான் கண்டாய், போராரந்த மால்விடையொன் றூர்வான் கண்
டாய் புகலூரை அகலாத புனிதன் கண்டாய், நீராரந்த நிமிர்சடை
யென றுடையான் கண்டாய் நினைப்பார்தம் வினைப்பாரம் இழிப்பான்

கண்டாய், கூராந்த மூவிலேவேற் படையான் கண்டாய் கோடிகா
அமாந்துறையுங் குழகன தானே. ௫

கடிமலிந்த மலாக்கொன்றைச் சடையான கண்டாய் கண்ணப்ப
விண்ணப்புக் கொடுத்தான் கண்டாய், படிமலிந்த பல்பிறவி யறுப்
பான கண்டாய் பற்றற்றா பற்றவனாய் நினறான கண்டாய், அடிம
லிந்த சிலம்பலம்பத் திரிவான கண்டாய் அமராகணந் தொழுதேத்தும்
அம்மான கண்டாய், கொடிமலிந்த மதில்தில்லைக் கூத்தன கண்டாய்
கோடிகா அமாந்துறையுங் குழகன தானே. ௬

உழையாடு காதலமொன றுடையான கண்டாய் ஒற்றியூ ரொற்
றியா வுடையான கண்டாய், கழையாடு கழுகுனறம் அமாந்தான கண்
டாய் காளத்திக கற்பகமாய் நினறான கண்டாய், இழையாடும் எண்
புயத்த இறைவன கண்டாய் எனநெஞ்சத் துள்நீங்கா எம்மான கண்
டாய், குழையாட நடமாடுங் கூத்தன கண்டாய் கோடிகா அமாந்துறை
யுங் குழகன தானே. ௭

படமாடு பன்னகக்கச் சசைத்தான கண்டாய் பராயத்துறையும்
பாகுரும் மேயான கண்டாய், நடமாடி யேழுலகுந் திரிவான் கண்டாய்
நானமறையின பொருள்கண்டாய் நாதன கண்டாய், கடமாடு களி
றூரித்த கண்டன கண்டாய் கயிலாயமேலி யிருந்தான கண்டாய், குட
மாடி யிடமாகக் கொண்டான கண்டாய் கோடிகா அமாந்துறையுங் குழ
கன தானே. ௮-௧-௧௦

திருச்சிற்றம்பலம்

திருச்சாய்க்காடு - திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

வானத் திளமதியும் பாம்புந் தனனில் வளர்சடைமே லாதரிப்ப
வைததார் போலுந், தேனைத் திளைத்துண்டு வண்டு பாடுந் திலைநட
மாடுந் தேவர் போலும், ஞானத்தின் ஒண்சடாய் நினறார் போலும்
நனமையுந் தீமையு மாறார் போலுந், தேனெனத் தடியார்க் கினியா
போலுந் திருச்சாய்க்காட் டினிதுறையுஞ் செலவர் தாமே. ௧

விண்ணோர் பாவநஞ் சுண்டா போலும் வியனதுருத்தி வேள்
விக் குடியார் போலும், அண்ணு மலையுறையும் அண்ணல் போலும் அதி

யரைய மங்கை பமர்ந்தா போலும், பண்ணார் களிவண்டு பாடி யாடும். பாய்த்துறையுள் மேய பரமா போலும், திண்ணா புகார்முத் தலைக் குங் தெண்ணீர்த் திருச்சாயக்காட் டினிதுறையுஞ் செல்வர் தாமே. உ

கானிரிய வேழ முரித்தா போலும் காவிரிப்பூம் பட்டினத் தூள் னா போலும், வானிரிய வருபுரமூன றெரித்தா போலும் வடகயிலை மலையுதும் மிருககை போலும் ஊனிரியத் தலைகலன வுடையா போலும் உயாதோனி புரத்தறையும் ஒருவர் போலும், தேனிரிய மீன்பாபுந் தெண்ணீர்ப் பொய்கைத் திருச்சாயக்காட் டினிதுறையுஞ் செல்வர் தாமே. ஈ

ஊனுற்ற வெண்தலைசேர் கையர் போலும் ஊழி பலகண் டிருந் தா போலும், மானுற்ற காதலமொன றுடையா போலும் மறைக்காட் டுக் கோடி மகிழ்ந்தா போலும், கானுற்ற ஆட லமர்ந்தா போலும் காமனை உ கண்ணழலாற் காய்ந்தா போலும், தேனுற்ற சோலை திகழ்ந்து தோன றுந் திருச்சாயக்காட் டினிதுறையுஞ் செல்வர் தாமே. ஈ

காமலகு கொன்றையந் தாரா போலும் காலினையும் ஒருதையால் கண்டா போலும், பாாமல்கி யேத்தப் படுவா போலும் பருப்பததே பல்லாழி நினரா போலும், ஊாமல்கு பிச்சைக் குழனரா போலும் ஒத்தா ரொருநாளும் நீங்கா போலும், சோமல்கு பாட லுந்ந்தா போலும் திருச்சாயக்காட் டினிதுறையுஞ் செல்வர் தாமே. ஈ

மாவாய்ப் பிளந்துகந்த மாலுஞ் செயய மலரவனுந் தாமேயாய் நினரா போலும், மூவாத மேனி முதல்வா போலும் முதுகுனற மூதா ருடையா போலும், கோவாய முனிதனமேல் வந்த கூற்றைக் குரை கழலா லன்று குமைத்தா போலும், தேவாதி தேவாக கரியா போலும் திருச்சாயக்காட் டினிதுறையுஞ் செல்வர் தாமே. ஈ

கடுவெனியோ டோரைந்து மானார் போலும் காரோணத் தென்று மிருப்பா போலும், இடிகுரல்வாய்ப் பூதப் படையா போலும் ஏகம பம் மேலி யிருந்தா போலும், படியொருவ ரிலலாப் படியா போலும் பாண்டிக் கொடிமுடியுந் தம்பூர் போலும், செடிபடுநோ யடியாரைத் தீர்ப்பார் போலும் திருச்சாயக்காட் டினிதுறையுஞ் செல்வர் தாமே. ஈ

விலையிலா ஆரஞ்சேர் மாபா போலும் வெண்ணீறு மெய்க்க ணிந்த விகிர்நா போலும், மலையினா மங்கை மணுள் போலும் மாந்

பேறு காப்பாய் மகிழ்ந்தா போலும், தொலைவிலா புரமுனறுந் தொலைத்
தா போலுஞ் சோறறுத் துறைதுருத்தி யுள்ளா போலுஞ், சிலையினா
செங்க ணரவர் போலுந் திருச்சாய்க்காட் டிணிதுறையுஞ் செல்வர்
தாமே. அ

அல்ல லடியாக் கறுப்பா போலும் அமருலகந் தம்மடைந்தார்க்
காட்சி போலும், நல்லமும நல்லாரும மேயார் போலும் நள்ளாறு நாளும்
பிரியார் போலும், முல்ல முகைநகையாள் பாகர் போலும் முன்னமே
தோனறி முளைத்தார் போலுந், தில்லை நடமாடுந் தேவா போலுந்
திருச்சாய்க்காட் டிணிதுறையுஞ் செல்வா தாமே. கூ

உறைப்புடைய இராவணனபொன் மலையைக் கையால் ஊக்கஞ்
செய் தெடுத்தலுமே உமையா ளஞ்ச, நிறைப்பெருந்தோள இருபதும்
பொன முடிகள் பத்தும் நிலஞ்சேர விரல்வைத்த நிமலா போலும்,
பிறைப்பிளவு சடைக்கணிந்த பெம்மான போலும் பெண்ணு னுரு
வாகி நின்றார் போலுஞ், சிறப்புடைய அடியாகட் கினியார் போலுந்
திருச்சாய்க்காட் டிணிதுறையுஞ் செல்வா தாமே. கௌ

திருச்சிற்றம்பலம்

திருப்பாசூர் - திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

விண்ணகி நிலனாகி விசம்பு மாகி வேலைகுழ் ஞாலத்தார் விரும்பு
கின்ற, எண்ணகி எழுத்தாகி இயல்பு மாகி ஏழலுந் தொழுதேத்
திக் காண நின்ற, கண்ணகி மணியாகிக் காட்சி யாகிக் காதலித்தந் கடி
யார்கள் பரவ நின்ற, பண்ணகி இன்னமுதாம் பாசூர் மேய பாஞ்சுட
ரைக் கண்டடியேன் உய்ந்த வாரே. க

வேதமோர் நானகாய் ஆறநக மாகி விரிக்கின்ற பொருட் கெல்லாம்
வித்து மாகிக், கூதலாய்ப் பொழிகின்ற மாரி யாகிக் குவவயங்கள்
முழுதுமாய்க் கொண்ட லாகிக், காதலால் வானவாகள் போற்றி யென
றுந் கடிமலர்கள் அவைதாவி ஏத்த நின்ற, பாதியோர் மாதினுண்ப்
பாசூர் மேய பாஞ்சுடரைக் கண்டடியேன் உய்ந்த வாரே. உ

தடவரைக் ளேழுமாய்க் காற்றாய்த் தீயாய்த் தண்விசம்பாய்த்
தண்விசம்பி னுச்சி யாகிக், கடல்வலயஞ் சூழ்ந்ததொரு ஞாலமாகிக்

காண்கின்ற கதிரவனும் மதியு மாகிச், குடமுழவச் சதிவழியே
அனல்கை யேந்திக் கூத்தாட வல்ல குழக னாகிப், படவாவொன் றது
வாட்டிப் பாரூர் மேய பரஞ்சுடரைக் கண்டடியேன் உய்ந்த வாறே. ௩

நீராருஞ் செஞ்சடைமேல் அரவங் கொன்றை நிறைமதிய முடன்
குடி நீதி யாலே, சீராரும் மறையோதி புலக முய்யச் செழுங்கடலைக்
கடைந்தகடல் நஞ்ச முண்ட, காராருங் கண்டினைக் கச்சி மேய கண்
னுதலைக் கடலொற்றி கருதி னானைப், பாரோரும் விண்ணோரும் பா
சும் பாரூர் பரஞ்சுடரைக் கண்டடியேன் உய்ந்த வாறே. ௪

வேடனாய் விசயனதன வியப்பைக் காண்பான வில்பிடித்துக்
கொம்புடைய ஏனத் தினபின, கூடினார் உமையவளுங் கோலங்
கொளனக் கொலைபகழி உடனகோத்துக் கோரப் பூசல், ஆடினார்
பெருங்கடத்துக் காளி காண அருமறையோ டாறங்கம் ஆய்ந்து
கொண்டு, பாடினா நால்வேதம் பாரூர் மேய பரஞ்சுடரைக் கண்டடி
யேன உய்ந்த வாறே. ௫

புத்தியினாற் சிலந்தியுந்தன வாயின நூலால் பொதுப்பந்தா அது
இழைத்துச் சருகால் மேய்ந்த, சித்தியினா லரசாண்டு சிறப்புச் செய்
யச் சிவகணத்துப் புகப்பெய்தார் திறலால் மிக்க, வித்தகத்தால் வெள்
ளானை வின்னா அன்பு விரவியவா கண்டதற்கு வீடு காட்டிப், பத்தாக
ருக் கின்னமுதாம் பாரூர் மேய பரஞ்சுடரைக் கண்டடியேன உய்ந்த
வாறே. ௬

இணையொருவர் தாமல்லால் யாரு மில்லார் இடைமருதோ டேகம்
பத் தென்றும் நீங்கார், அணைவரியா யாவர்க்கு மாதி தேவர் அருமந்த
நனமையெலா மடியார்க் கீவர், தணலமுழுகு பொடியாடுஞ் செக்கர்
மேனித் தத்துவனைச் சாந்தகிலி னளறு தோய்ந்த, பணைமுலையாள்
பாக்கையெம் பாரூர் மேய பரஞ்சுடரைக் கண்டடியேன உய்ந்த
வாறே. ௭

அண்டவாகள் கடல்கடைய அதனுள் தோன்றி அதிர்ந்தெழுந்த
ஆலாலம் வேலை ஞாலம், என்டிசையுஞ் சுடுகின்ற வாற்றைக் கண்டு
இமைப்பளவி லுண்டிருண்ட கண்டா தொண்டர், வண்டுபடு மது
மலாகள் தூவிநின்று வானவாகள் தானவர்கள் வணங்கி யேத்தும், பண்
ரங்க வேடனையெம் பாரூர் மேய பரஞ்சுடரைக் கண்டடியேன உய்ந்த
வாறே. ௮

ஞாலத்தை யுண்டதிறு மாலும் மற்றை நான்முகனு மறியாத நெறியான கையிற, ஞலத்தால் அந்தகனைச் சுருளக் கோத்துத் தொல்லுலகிற்பல்லுயிரைக கொல்லங் கூற்றைக், காலத்தா லுதைசெய்து காதல் செய்த அந்தணனைக் கைக்கொண்ட செவ்வான் வண்ணா, பாலொத்த வெண்ணீற்றர் பாகூர் மேய பாகூசுடரைக் கண்டடியேன உய்ந்த வாறே.

க

வேந்தனநெடு முடியுடைய அரக்கர் கோமான மெல்லியலான் உமைவெருவ விரைந்திட் டோடிச், சாந்தமென நீறணிந்தான கயிலை வெற்பைத் தடக்கைகளா லெடுத்திடலுந் தாளா லானறி, ஏந்துதிரள் திண்தோளுந் தலைகள பத்தும் இறுத்தவனதன் இசைகேட்டு இரக்கங் கொண்ட, பாந்தளணி சடைமுடியெம் பாகூர் மேய பாகூசுடரைக் கண்டடியேன உய்ந்த வாறே.

கௌ

திருச்சிற்றம்பலம்

திருச்செங்காட்டங்குடி - திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

பெருந்தகையைப் பெற்றகரிய மாணிக கத்தைப் பேணினினைத் தெழுவார்தம் மனத்தே மனனி, இருந்தமணி விளக்கதனை னினற பூமே லெழுந்தருளி யிருந்தானை யெண்தோள் வீசி, அருந்திறல்மா நடமாடும் அம்மான தனனை அங்கனகச் சுடர்க் குனறை அனறா லின் கீழ்த், திருந்துமறைப் பொருளநால்வர்க் கருள்செய் தானைச் செங்காட்டங் குடியதனிற் கண்டேன நானே.

க

அங்கநகத் தாலன்றித் தொலையா வெனறித் தொகுதிறலவ விரணியனை ஆகங் கீண்ட, அங்கனகத் திருமாலும் அயனுந் தேடும் ஆரமுலை அனங்கனுடல் பொடியாய் வீழ்ந்து, மங்கநகத் தானவல்ல மருந்து தனனை வண்கயிலை மாமலைமேல் மன்னி னினற, செங்கனகத் திரள் தோளெஞ் செவ்வன தன்னைச் செங்காட்டங் குடியதனிற் கண்டேன் நானே.

உ

உருகுமனத் தடியவர்கட் கூறுந் தேனை உம்பர்மணி முடிக் கணியை உண்மை னினற, பெருகுநிலை குறியாளர் அறிவு தனனைப் பேணியஅந் தணாக்குமறைப் பொருளைப் பின்னும், முருகுவிரி நறு

மலர்மே லயற்கும் மாற்கும் முழுமுதலை மெய்த்தவத்தோ துணையை வாய்த்த, திருகுழல் உமைநங்கை பங்கன தன்னைச் செங்காட்டன் குடியதனிற் கண்டேன் நானே. ந

கந்தமலர் கொன்றையணி சடையான தனனை கதிர்விடமா மணிபிறங்கு கனகச் சோதிச், சந்தமலர்த் தெரிவையொரு பாகத் தானைச் சராசரந் றுயானை நாயேன முனைனைப், பந்தமறுத் தாளாக் கிப் பணிகொண் டாங்கே பன்னியதூல் தமிழ்மலை பாடு வித்தென, சிந்தைமயக் கறுத்ததிரு அருளினைச் செங்காட்டங் குடியதனிற் கண்டேன் நானே. ச

நஞ்சடைந்த கண்டத்து நாதன தனனை நளிர்மலாப்பூங் கனை வேளை நாச மாக, வெஞ்சினத்தீ விழித்ததொரு நயனத் தானை வியன கெழல் வீரட்டம் மேவி னனை, மஞ்சடுத்த நீள்சோலை மாட வீதி மதி லாரா துடங்கொண்ட மைந்தன தனனைச், செஞ்சினத்த திரிகுலப் படையான தனனைச் செங்காட்டங் குடியதனிற் கண்டேன் நானே. ரு

கன்னியையங் கொருசடையிற் கரந்தான தனனைக் கடவுளில் வீரட்டங் கருதி னனைப், பொன்னிகூழ் ஐயாற்றெம் புனிதன தனைப் பூந்துருத்தி நெய்த்தானம் பொருந்தி னனைப், பன்னியநான் மறைவிரிக்கும் பண்பன் தனனைப் பரிந்திமையோர் தொழுதேத்திப் பரனை யெனறு, சென்னிமிசைக் கொண்டணிசே வடியி னனைச் செங்காட்டங் குடியதனிற் கண்டேன் நானே. ஈ

எத்திககு மாய்நின்ற இறைவன் தன்னை யேகம்பம் மேயான யில் லாத தெய்வம், பொத்தித்தம் மயிர்பறிக்குஞ் சமணர் பொய்யிற் புக்க முந்தி வீழாமே போத வாங்கிப், பத்திக்கே வழிகாட்டிப் பாவந் தீர்த் துப் பண்டைவினைப் பயமான எல்லாம் போக்கித், தித்தித்தென மனத்துள்ளே ஊறுந தேனைச் செங்காட்டங் குடியதனிற் கண்டேன் நானே. எ

கல்லாதா மனத்தணுகாக் கடவுள் தனனைக் கற்றார்கள் உற்றோ ருங் காத லானைப், பொல்லாத நெறியுந்நா புரங்கள் மூன்றும் பொன்றிவிழ அனறுபொரு சாந்தொட் டானை, நிலலாத நிணக்குரம் பைப்பிணக்கம் நீங்க நிறைதவத்தை அடியேற்கு நிறைவித் தெனறுஞ், செல்லாத செந்நெறிக்கே செல்விப் பானைச் செங்காட்டங் குடியத னிற் கண்டேன் நானே. அ

அரியபெரும் பொருளாகி நின்றான தனனை அலைகடலி லாலா
லம் அமுது செய்த, கரியதொரு கண்டத்துச் செங்கண் ஏற்றுக் கதிர்
விடுமா மணிபிறங்கு காட்சி யானை, உரியபல தொழில்செய்யும் அடியார்
தங்கட் குலகமெலாம் முழுதளிகும் உலப்பி லானைத், தெரிவையொரு
பாகத்துச் சேர்த்தி னானைச் செங்காட்டங் குடியதனிற கண்டேன
நானே.

க

பேராவ மால்விடையொன றூர்தி யானைப் புறம்பயமும் புக-
லாரும் மன்னி னானை, நீராவச் செஞ்சடைமேல் நிலாவெண் திங்கள்
நீங்காமை வைத்தானை நிமலன தனனைப், பேராவப் புட்பகத்தே
ருடைய வென்றிப் பிறங்கொளிவா ளரக்கனமுடி யியச் செற்ற,
சீராவக் கழலானைச் செல்வன தனனைச் செவகாட்டங் குடியதனிற
கண்டேன நானே.

க

திருச்சிற்றம்பலம்

திருமுண்டிச்சரம் - திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

ஆததானகாண் அழல்நாகம் அரைக்கு நாண அடியவாகட் கன-
பனகாண் ஆனைத் தோலைப், போத்தானகாண் புரிசடைமேல் புன-
லேற் றனகாண் புறங்காட்டி லாடல் புரிந்தான தானகாண், காத்தான
காண் உலகேழுங் கலங்கா வண்ணங் கனைகடலவாய் நஞ்சதனைக் கண்-
டத் துள்ளே, சோத்தானகாண் திருமுண்டிச் சரத்து மேய சிவ-
லோகன காண் அவனென சிந்தை யானே.

க

கருத்தனகாண் கமலத்தோன் தலையி லொன்றைக் காய்ந்தான
காண் பாய்ந்தனீர் பரந்த செனனி, ஒருத்தன்காண் உமையவனோர்
பாகத் தானகாண் ஒருருவின மூவுருவா யொன்றாய் நின்ற, விருத்தன
காண் விண்ணவாக்கும் மேலா னனகாண் மெய்யடியா ருள்ளத்தே
விரும்பி நின்ற, திருத்தனகாண் திருமுண்டிச் சரத்து மேய சிவ-
லோகன காண் அவனென சிந்தை யானே.

உ

நமபனகாண் நரைவிடையொன நேறி னனகாண் நாதனகாண்
கீதத்தை நவிற்பி னனகாண், இனபனகாண் இமையாமுக் கண்ணி
னனகாண் ஏசற்று மனமுருகும் அடியார் தங்கட், கனபனகாண் ஆர-
முல தாடி னனகாண் அனெனென நியாவாகும் அறிய வொண்

ணைச், செம்பொன்காண் திருமுண்டிச் சரத்து மேய சிவலோகன்
காண்அவனென் சிந்தை யானே. ங

மூவன்காண் மூவர்க்கும் முதலா னன்காண் முனனுமாய்ப் பின்னு
மாய் முடிவா னன்காண், காவன்காண் உலகுக்கோர் கண்ணு னன
காண் கங்காளன் காண்கயிலை மலையி னன்காண், ஆவன்காண் ஆவகத்
தஞ் சாடி னன்காண் ஆரழலாய் அயற்கிரிக்கு மறிய வொண்ணாத்,
தேவன்காண் திருமுண்டிச் சரத்து மேய சிவலோகன் காண்அவ
னென் சிந்தை யானே. ச

கானவன்காண் கானவனாய்ப் பொருதான றான்காண் கனலாட
வல்லான்காண் கையி லேந்தும், மானவன்காண் மறைநான்கு மாயி
னன்காண் வல்லெருன றதுவேற வலலான றன்காண், உணவன்
காண் உலகத்துக் குயிரா னன்காண் உரையவன்காண் உணர்வவன்
காண் உணர்ந்தாக கென றந், தேனவன்காண் திருமுண்டிச் சரத்து
மேய சிவலோகன் காண்அவனென் சிந்தை யானே. டு

உற்றவன்காண் உறவெல்லா மாவான றன்காண் ஒழிவறநின்
றெங்கு முலப்பி லான்காண், புறறாவே யாடையுமாய்ப் பூணு மாகிப்
புறங்காட்டி லெரியாடல் புரிந்தான றன்காண், நற்றவன்காண் அடி
யடைந்த மாணிக் காக நணுகியதோர் பெருங்கூற்றைச் சேவ டியினால்,
செற்றவன்காண் திருமுண்டிச் சரத்து மேய சிவலோகன் காண்அவ
னென் சிந்தை யானே. கூ

உதைத்தவன்காண் உணராத தக்கன் வேள்வி உருண்டோடத்
தொடாநதருக்கன பலில யெல்லாந், தகர்த்தவன்காண் தக்கனறன
தலையைச் செறற தலையவன்காண் மலமகளாம் உமையைச் சால,
மதிப்பொழிந்த வல்லமார் மாண்டா வேளவி வந்தவியுண் டவரோடு
மதினை யெல்லாந், சிதைத்தவன்காண் திருமுண்டிச் சரத்து மேய
சிவலோகன் காண்அவனென் சிந்தை யானே. எ

உரிந்தவுடை யார்துவரா லுடமபை மூடி உழிதருமவ ஆமரவ
ருணரா வண்ணம், பரிந்தவன்காண் பனிவரைமீப் பண்ட மெல்லாம்
பரித்துடனே நிரந்துவரு பாய்நீர்ப் பெண்ணை, நிரந்துவரும் இருகரை
புந தடவா வோடி நினமலனை வலங்கொண்டு நீள நோக்கித், திரிந்
துலவு திருமுண்டிச் சரத்து மேய சிவலோகன் காண்அவனென்
சிந்தை யானே.

அறுத்தவன்காண் அடியவர்கள் அல்ல லெல்லாம் அரும்பொருளாய்
நின்றவன்காண் அனங்க னாகம், மறுத்தவன்காண் மலைதனை மதியா
தோடி மலைமகள்தன் மனம்நடுங்க வாடோ ரஞ்சக், கறுத்தவனாகக் கயி
லாய மெடுத்தான கையுங் கதிர்முடியுங் கண்ணு மிதுங்கி யோடச்,
செறுத்தவன்காண் திருமுண்டச் சரத்து மேய சிவலோகன காண்
அவனென் சிந்தை யானே. கடு

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவாலம்பொழில் - திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

கருவாகிக் கண்ணுதலாய் நின்றான தனைக கமலத்தோன தலை
யரிந்த காபா லிய்யை, உருவார்ந்த மலைமகளோர் பாகத் தானை உணர்
வெலா மாணை ஓசை யாகி, வருவானை வலஞ்சுழியெய் பெருமான்
தன்னை மறைக்காமெ ஆவநெண் டெறையும் மேய, திருவானைத் தென
பரம்பைக குடியின் மேய திருவாலம் பொழிலானைச் சிந்தி நெஞ்சே.க

உரித்தானை களிற்றனதோல் போவை யாக வுடையான யுடை
புலியி னதளே யாகத, தரித்தானைச் சடையதனமேற கங்கை யங்கைத்
தழலுருவை விடமமுதா வுண்டி தெல்லாம், பரித்தானைப் பவளமால்
வரையன் னானைப் பாம்பணையான தனக்கன்றங் காழி நல்கிச், சிரித்
தானைத் தென்பரம்பைக குடியின் மேய திருவாலம் பொழிலானைச்
சிந்தி நெஞ்சே. உ

உருமுன்றாய் உணர்வினகண் ஒன்ற னானை ஒங்கா மெய்ப்
பொருளை உடம்பி னுள்ளால், கருவீன்ற வெங்கனவை யறிவான தன
னைக் காலனைத்தன கழலடியாற் காய்ந்து மாணிக், கருவீன்ற ஆரமுதை
அமரர் கோனை யள்ளாறி யெம்பெருமா நென்பாக்கெனதுந், திரு
வீன்ற தென்பரம்பைக குடியின் மேய திருவாலம் பொழிலானைச்
சிந்தி நெஞ்சே. ஈ

பார்முழுதாய் விசும்பாகிப் பாதா ளமாம் பரம்பானைச் சுரும்பு
மருங் குழலாள் பாகத், தாரமுதாம் அணிதில்லைக் கூத்தன் தன்னை வாட்
போக்கி யம்மானை யெம்மா நென்று, வாரமுதா மடியார்க்கு வார மாகி
வஞ்சனைசெய் வார்க்கென்றும் வஞ்ச னாகுந், சீரரசைத் தென்பரம்
பைக் குடியின் மேய திருவாலம் பொழிலானைச் சிந்தி நெஞ்சே. ச

வரையாந்த மடமங்கை பங்கன தனனை வானவார்க்கும் வான வனை மணியை முத்தை, அரையாந்த புலித்தோல்மே லாவ மாந்தத் தம்மானைத் தம்மானை அடியார்க் கென்றும், புரையாந்த கோவணத் தெம் புனிதன தனனைப் பூந்துருத்தி மேயனைப் புகலா ரானைத், திரையாந்த தெனபரம்பைக் குடியின மேய திருவாலம் பொழிலா னைச் சிந்தி நெஞ்சே. ஓ

விரிந்தானைக் குவிந்தானை வேத வித்தை வியனபிறப்போ டிறப் பாகி வினறான் தனனை, அரிந்தானை சலந்தானதன் உடலம் வேறாய் ஆழ்கடல்நஞ் சுண்டினையோ ரெல்லா முயயப், பரிந்தானைப் பல்லசு ரா புரங்கள் மூனறும் பாழ்படுப்பான சிலைலநாண் ஏறறி யம்பு, தெரிந்தானைத் தெனபரம்பைக் குடியின மேய திருவாலம் பொழிலா னைச் சிந்தி நெஞ்சே. ஈ

பொல்லாத என்னமூக்கிற் புகுவா னென்னைப் புறம்புறமே சோதித்த புனிதன தனனை, எல்லாருந் தனனையே யிகழ் அந்நாள் இந்நபலியென நகந்திரியு மெம்பிரானைச், சொல்லாதா ரவர்தம்மைச் சொல்லா தானைத் தொடர்ந்துதன பொன்னடியே பேணு வாரைச், செல்லாத நெறிசெலுத்த வல்லான தனனைத் திருவாலம் பொழிலா னைச் சிந்தி நெஞ்சே. எ

ஐந்தலைய நாகவனைக் கிடந்த மாலோ டயனதேடி நாடரிய அம் மான் தனனைப், பந்தணவு மெல்விரலாள் பாகத் தானைப் பராய்த்துறை யும் வெண்காடும் பயினறான தனனைப், பொந்துடைய வெண்தலை யிற் பலிகொள் வானைப் பூவணமும் புறம்பயமும் பொருந்தி னானைச், சிந்தியவெங் தீவினைகள் தீர்ப்பான தனனைத் திருவாலம் பொழிலானைச் சிந்தி நெஞ்சே. அ

கையிலுண் டெழ்வாருஞ் சாக்கியருங் கல்லாத வனமுடாக் கல்லா தானைப், பொய்யிலா தவர்க்கென்றும் பொய்யி லானைப் பூண்நாகம் நாண கப் பொருப்பு வில்லாக், கையினா ரம்பெரிகா லீக்குக் கோலாக் கடுந் தவத்தோர் நெடுப்புரங்கள் கனல்வாய் வீழ்த்த, செய்யினார் தெனபரம் பைக் குடியின மேய திருவாலம் பொழிலானைச் சிந்தி நெஞ்சே.க-க0

திருச்சிற்றம்பலம்

திருச்சிவபுரம் - திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

வானவனகாண் வானவாக்கும் மேலா னானகாண் வடமொழியுந்
தெனதமிழும் மறைகள் நானகும், ஆனவனகாண் ஆனைந்தும் ஆடி னான்
காண் ஐயனகாண் கையிலன லேந்தி யாடும், கானவனகாண் கான
வனுக் கருள்செய் தானகாண் கருதுவா ரிதயத்துக் கமலத் தூறும்,
தேனவனகாண் செனறடையாச செல்வன றானகாண் சிவனவன
காண் சிவபுரத்தெஞ் செல்வன தானே. க

நககனகாண் நககரவம் அரையி லாத்த நாதனகாண் பூதகண மாட
ஆடும், சொககனகாண் கொக்கிறகு சூடி னானகாண் துடியிடையாள்
துணைமுலைககுச சோவ தாகும், பொககனகாண் பொக்கணத்த வெண்
ணீர் றானகாண் புவனங்கள் மூனறினுக்கும் பொருளாய் நினற, திக்
கனகாண் செக்கரது திகழு மேனிச சிவனவனகாண் சிவபுரத்தெஞ்
செல்வன தானே. உ

வமபினமலாக குழலுமையாள் மணவா ளன்காண் மலரவனமால்
காணபரிய மைந்தன தானகாண், கம்பமதக கரிபினி வுரிசெய் தோன
காண் கடலநஞ்ச முண்டிருண்ட கண்டத் தானகாண், அம்பர்காப்
பெருங்கோயி லமாகின றானகாண் அயவந்தி யுள்ளானகாண் ஐயா
றனகாண், செம்பொனெனத் திகழ்கினற வருவத் தான்காண் சிவன
வனகாண் சிவபுரத்தெஞ் செல்வன தானே. ஊ

பித்தனகாண் தககனதன வேள்வி யெல்லாம் பீடழியச் சாடி
யருள்கள் செய்த, முத்தனகாண் முத்தீயு மாயி னான்காண் முனிவாக்
கும் வானவாகும் முதலாய் மிக்க, அத்தன்காண் புத்தூரில் அமர்ந்தான்
தான்காண் அரிசிற் பெருந்துறையே ஆட்சி கொண்ட, சித்தனகாண்
சித்தீச் சரத்தான தான்காண் சிவனவன்காண் சிவபுரத்தெஞ் செல்
வன தானே. ச

துயவன்காண் நீறு துதைந்த மேனி துளங்கும் பளிங்கினைய
சோதி யான்காண், தீயவன்காண் தீயவுணர் புரஞ்செற் றன்காண்
சிறுமன்கொள் செங்கையெம் பெருமான் தான்காண், ஆயவனகாண்
ஆருரி லம்மான் தான்காண் அடியார்கட் காரமுத மாயி னான்காண்,

சேயவன்காண் சேமநெறி யாயி னானகாண் சிவனவன்காண் சிவபுரத்
தெஞ் செல்வன் தானே. ஓ

பாரவன்காண் பாரதனிற் பயிரா னன்காண் பயிர்வளர்க்குந் துளி
யவன்காண் துளியில் நின்ற, நீரவன்காண் நீர்சடைமேல் நிகழ்வித்
தானகாண் நிலவேந்தா பரிசாக நினைவுற் றேங்கும, பேரவன்காண்
பிறையெயிற்று வெள்ளைப் பன்றிப் பிரியாது பலநாளும் வழிபட் டேத்
தும், சீரவன்காண் சீருடைய தேவர்க் கெல்லாஞ் சிவனவன்காண் சிவ
புரத்தெஞ் செல்வன் தானே. சு

வெய்யவன்காண் வெய்யகன லேந்தி னானகாண் வியன்கெடில
வீரட்டம் மேவி னானகாண், மெய்யவன்காண் பொய்யாமனம் விரவா
தான்காண் வீணையோ டிசைந்துமிரு பாடல் மிக்க, கையவன்காண்
கையில்கழு லேந்தி னானகாண் காமரங்கம் பொடிவிழித்த கண்ணி
னான்காண், செய்யவன்காண் செய்யவளை மாலுக் கீந்த சிவனவன
காண் சிவபுரத்தெஞ் செல்வன் தானே. எ-அ-க

கலையாரு நூலங்க மாயி னானகாண் கலையிலுந் கருத்தன்காண்
திருத்த மாகி, மலையாகி மறிகடலேழ் சூழ்ந்து நின்ற மணனாகி விண்
னாகி நின்றான் தானகாண், தலையாய மலையெடுத்த தகவி லோனைத்
தகர்ந்துவிழ் வொருவிரலாற சாதித் தாண்ட, சிலையாரும் மடமகளோர்
கூறன தானகாண் சிவனவன்காண் சிவபுரத்தெஞ் செல்வன் தானே.

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவோமாம்புலியூர்- திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

ஆராரும் மூவிலேவே லங்கை யானை அலைகடல்தஞ் சயின்ருனை
அமர ரேத்தும், ஏராரும் மதிபொதியுஞ் சடையி னனை எழுபிறப்பும்
எனையாளா வுடையான் தன்னை, ஊராரும் படநாகம் ஆட்டு வானை
உயர்புகழ்சேர் தருமோமாம் புலியூர் மன்னுஞ், சீராரும் வடதளியெஞ்
செல்வன் தன்னைச் சேராதே திகைத்துநாள் செலுத்தி னேனே. க

ஆதியா நரியயனென றறிய வொண்ண அமராதொழந் கழ
லானை யமலன் தன்னைச், சோதிமதி கலெதொலையத் தக்க நெச்சன்

சுடரிவி அயிலெயிறு தொலைவீத் தானை, ஒதிமிக அந்தணர்க ளெரி மூன றேம்பும் உயாபுகழார் தருமோமாம் புலியூர் மன்னுந், தீதில்திரு வடதளியெஞ் செல்வன் தன்னைச் சேராதே திகைத்துநாள் செலுத்தி னேனே.

உ

வருமிக்க மதயானை புரித்தான் தன்னை வானவர்கோன் தோள னைத்தும மடிவீத் தானைத், தருமிக்க குழலுமையாள் பாகன் தன்னைச் சங்கரனெம் பெருமானைத் தாணி தன்மேல் உருமிக்க மணிமாடம் நிலாவு வீதி உத்தமாவாழ் தருமோமாம் புலியூர் மன்னுந், திருமிக்க வடதளியெஞ் செல்வன் தன்னைச் சேராதே திகைத்துநாள் செலுத்தி னேனே.

ங

அன்றினவர் புரமூனறும் பொடியாய் வேவ அழல்விழித்த கண் ணனை அமரர்கோனை, வென்றிமிகு காலனுயிர் பொன்றி வீழ விளங்கு திரு வடியெடுத்த விகிர்தன தன்னை, ஒன்றியசி ரிருபிறப்பா முத்தீ யோம்பும் உயர்புகழ்நான் மறையோமாம் புலியூர் நாளந், தென்றல்மல வடதளியெஞ் செல்வன் தன்னைச் சேராதே திகைத்துநாள் செலுத்தி னேனே.

ச

பாங்குடைய எழிலங்கி யருச்சுனைமுன விரும்பப் பரிந்தவனுக் கருள்செய்த பரமன தன்னைப், பாங்கிலா நாகதனில் தொண்ட ரானூர் பாராத வகைபண்ண வல்லான தனனை, ஒங்குமதில் புடைதழுவும் எழிலோமாம் புலியூ ருயாபுகழந் தணரோத்த வுலகர்க கென்றுந், தீங்கில் திரு வடதளியெஞ் செல்வன் தன்னைச் சேராதே திகைத்து நாள் செலுத்தி னேனே.

ரு

அருந்தவத்தோர் தொழுதேத்தும் அம்மான தனனை ஆராத இன் னமுதை அடியார் தம்மேல், வருந்துயர் தவிர்ப்பானை உமையாள்நங்கை மணவாள நம்பியையென மருந்து தன்னைப், பொருந்துபுனல் தழுவு வயல் நிலவு தூங்கப் பொழில்கெழுவு தருமோமாம் புலியூர் நாளந், திருந்துதிரு வடதளியெஞ் செல்வன் தன்னைச் சேராதே திகைத்து நாள் செலுத்தி னேனே.

க

மலையானை வருமலையன் றுரிசெய் தானை மறையானை மறை யாலும் அறிய வொண்ணாக், கலையானைக் கலையாருங்கையி னனைக் கடி வானை அடியார்கள் துயர மெல்லாம், உலையாத அந்தணர்கள் வாழு

மோமாம் புலியூரோம் உத்தமனைப் புரம்மூன் றெய்த, சிலையானை வட
தளியெஞ் செல்வன தனைச் சேராதே திகைத்துநான் செலுத்தி
னேனே. எ

சேர்ந்தோடு மணிக்கங்கை சூடி னானைச் செழுமதியும் படஅரவும்
உடன்வைத் தானைச், சார்ந்தோகட் கினியானைத் தன்னொப் பில்
லாத் தழலுருவைத் தலைமகனைத் தகைநால் வேதம், ஓர்ந்தோதிப் பயில்
வாவாழ் தருமோமாம் புலியூ ருள்ளானைக் கள்ளாத அடியார் நெஞ்
சிற், சேர்ந்தானை வடதளியெஞ் செல்வன தனைச் சேராதே
திகைத்துநான் செலுத்தி நேனே. அ

வார்கெழுவு முலையுமையாள் வெருவ அனறு மலையெடுத்த வாள்
ரக்கன் தோளுந் தானும், எர்கெழுவு சிரம்பத்தும் இறுத்து மீண்டே
இன்னிசைகேட் டிருந்தானை யிமையோர் கோனைப், பார்கெழுவு புகழ்
மறையோர் பயிலும் மாடப் பைம்பொழில்சேர் தருமோமாம் புலியூர்
மன்னுஞ், சீர்கெழுவு வடதளியெஞ் செல்வன தனைச் சேராதே
திகைத்துநான் செலுத்தி நேனே. க-க௦

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவின்னம்பர் - திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

அல்லிமலர் நாற்றத் துள்ளார் போலும் அன்புடையார் சிந்தை
அகலார் போலுஞ், சொல்லின் அருமறைகள் தாமே போலுந்
துநெறிக்கு வழிகாட்டுந் தொழிலார் போலும், வில்லிற் புரமூன் றெரித்
தார் போலும் வீக்கிருளும் நல்வெளியு மாணர் போலும், எல்லி நடமாட
வல்லார் போலும் இன்னம்பர்த் தான்தோன்றி யீச னாரே. க

கோழிக் கொடியோன்தன் தாதை போலுங் கொம்பனாள் பாகங்
குளிரந்தார் போலும், ஊழி முதல்வருந் தாமே போலும் உள்குவா ருள்
ளத்தி னுள்ளார் போலும், ஆழித்தேர் வித்தகருந் தாமே போலும்
அடைந்தவர்கட் கன்பராய் நின்றார் போலும், எழு பிறவிக்குந் தாமே
போலும் இன்னம்பர்த் தான்தோன்றி யீச னாரே. உ

தொண்டர்கள் தம்மகலி னுள்ளார் போலுந் துநெறிக்குந் துநெறி
பாய் நின்றார் போலும், பண்டிருவர் காணப் படியார் போலும் பத்தர்

கந்தம் சித்தத் திருந்தார போலுங், கண்ட மிறையே கறுத்தார் போலுங் காமனையுங் காலனையுங் காய்ந்தார போலும், இன்னைச் சடைசேர் முடியார் போலும் இன்னம்பர்த் தான்தோன்றி யீச னாரே.

வானத் திளந்திங்கட் கண்ணி தனை வளாசடைமேல் வைத்து கந்த மைந்தா போலும், ஊடுதேத் வேலொன றுடையார போலும் ஒளிரீறு பூச மொருவா போலும், தானத்தின முப்பொழுதும் தாமே போலும் தம்மிற பிறப்பெரியா ரில்லை போலும், ஏனத் தெயிலிலங்கப் பூண்டார் போலும் இன்னம்பர்த் தான்தோன்றி யீச னாரே. ச

சூழ்ந்துயரம் அறுப்பார போலுந்தோற்றம இறுதியாய் நின்றார போலும் ஆழங் கடல்நஞ்சை யுண்டார் போலும் ஆட லுக்கத் அழகர் போலும் தாழ்வில் மனத்தேனை யாளாகக் கொண்டு தனமையளித்த தலைவார போலும் ஏழுபிறப்புமறுப்பார போலும் இன்னம்பர்த் தான்தோன்றி யீச னாரே.

பாதத் தணையுஞ் சிலம்பர் போலும் பாளர் விடையொன் றுடையார் போலும், பூதப் படையான் புனிதர் போலும் பூம்புகலூர் மேய புராணா போலும், வேதப் பொருளாய் வினவார போலும் வேடம் பர வித் திரியுந் தொண்டா, ஏதப் படாவண்ணம் நினறா போலும் இன்னம்பர்த் தான்தோன்றி யீச னாரே. சு

பல்லார் தலையோட்டில் ஊனார் போலும் பததர்கள்தம் சித்தத் திருந்தார் போலும், கல்லாதார் காட்சிக் கரியார் போலும் கற்றவாகள் ஏதங் களைவார் போலும், பொல்லாத பூதப் படையார் போலும் பொருகடலும் ஏழ்மலையுந் தாமே போலும், எல்லாரு மேத்தத் தரு வார் போலும் இன்னம்பர்த் தான்தோன்றி யீச னாரே. ன

மட்டு மலியுஞ் சடையார் போலும் மாதையோர் பாக முடையார் போலும், கட்டம் பிணிகள் தவிப்பார போலும் காலந்தன் வாழ்நாள் கழிப்பார் போலும், நடம் பயின்றீடும் நம்பர் போலும் ஞாலமெரி ரீர் வெளிகா லானா போலும், எட்டுத் திசைகளுந் தாமே போலும் இன்னம்பர்த் தான்தோன்றி யீச னாரே. அ

கருவுற்ற காலத்தே யென்னை ஆண்டு கழற்போது தந்தளித்த கள்வர் போலும், செருவிற புரமூன்றும் அட்டார் போலும் தேவர்க்குந் தேவராஞ் செல்வர் போலும், மருவிப் பிரியாத மைந்தர் போலும் மல

ரடிகன்நாடி வணங்க லுற்ற, இருவர்க் கொருவராய் நினரூர் போலும்
இன்னம்பர்த் தான்தோன்றி யீச னாரே. கூ-

அலங்கற் சடைதாழ ஐய மேற்று அரவம் அரையார்க்க வல்லா
போலும், வலங்கை மழுவொன றுடையார் போலும் வான்தக்கன்
வேள்வி சிதைத்தார் போலும், விலங்க லெடுத்துகந்த வெற்றி யானை
விறலழித்து மெய்ந்நரம்பால் கீதங் கேட்டன, நிலங்கு சுடர்வான்
கொடுத்தார் போலும் இன்னம்பர்த் தான்தோன்றி யீச னாரே. ௧௦

திருச்சிற்றம்பலம்

திருக்கஞ்சனூர் - திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

மூவிலைநற் சூலம்வலன ஏந்தி னானை மூன்றுசுடாக் கண்ணனை
மூர்த்தி தன்னை, நாவலனை நரைவிடையொன் றேறு வாளை நால்
வேதம் ஆறங்க மாயி னானை, ஆவினிலைந் துகந்தானை அமரர் கோவை
அயன திருமா லானானை அனலோன் போற்றுங், காவலனைக் கஞ்சனூ
ராண்ட கோவைக் கற்பகத்தைக் கண்ணாரக் கண்டியந் தேனே. ௧

தலையேந்து கையானை யென்பார்த் தானைச் சவந்தாங்கு தோளா
னைச் சாம்ப லானைக், சூலையேறு நறுங்கொன்றை முடிமேல் வைத்
துக் கோணை மசைத்தானைக் சூலமாங் கைலை, மலையானை மற்றொப்பா
ரில்லா தானை மதிகதிரும் வானவரும் மாலும் போற்றுங், கலையானைக்
கஞ்சனூ ராண்ட கோவைக் கற்பகத்தைக் கண்ணாரக் கண்டியந் தேனே.

தொண்டர்குழாம் தொழுதேத்த அருள்செய் வானைச் சுடர்மழு
வாள் படையானைச் சுழிவான கங்கைத், தெண்ணிரைகள் பொருதிழி
செஞ் சடையி னானைச் செக்கர்வா னெளியானைச் சேரா தெண்ணிப்,
பண்டமார் கொண்டுகந்த வேள்வி யெல்லாம் பாழ்படுத்தத் தலையறுத்
துப் பற்கண் கொண்ட, கண்டகனைக் கஞ்சனூ ராண்ட கோவைக் கற்
பகத்தைக் கண்ணாரக் கண்டியந் தேனே. ௩

விண்ணவனை மேருவில்லா வுடையான தன்னை மெய்யாகிப்
பொய்யாகி விதியா னானைப், பெண்ணவனை ஆணவனைப் பித்தன
தன்னைப் பிணமிடுகா டுடையானைப் பெருந்தக் கோனை, எண்ணவனை
யெண்டிசையுந் கீழும் மேலும் இருவிசும்பும் இருநிலமு மாகித்.

தோனறுங், கண்ணவனைக் கஞ்சனூ ராண்ட கோவைக கற்பகத்தைக் கண்ணூரக் கண்டியந் தேனே. ச

உருத்திரனை உமாபதியை உலகா னனை உத்தமனை நித்திலத்தை ஒருவன தனைப், பருப்பதத்தைப் பஞ்சவடி மார்பி னனைப் பக விரவாய் நீரவெளியாய்ப் பார்து நின்ற, நெருப்பதனை நித்திலத்தின் தொத்தொப் பானை நீறணிந்த மேனியராய் நினைவார் சிந்தைக், கருத் தவனைக் கஞ்சனூ ராண்ட கோவைக் கற்பகத்தைக் கண்ணூரக் கண்டியந் தேனே. ரு

ஏடேறு மலாக்கொன்றை யரவு தும்பை யிளமதியம் எருக்குவா னிழிந்த கங்கை, சேடெறிந்த சடையானைத் தேவர் கோவைச் செம் பொனமால் வரையானைச் சேர்ந்தார் சிந்தைக் கேடிலியைக் கீழ்வேளு ராளுங் கோவைக கிறிபேசி மடவார்பெய் வனைகள் கொள்ளுங், காட வனைக் கஞ்சனூ ராண்ட கோவைக கற்பகத்தைக் கண்ணூரக் கண்டியந் தேனே. க

நாரணனும் நானமுகனும் அறியா தானை நால்வேதத் துருவானை நம்பி தனைப், பாரிடங்கள் பணிசெய்யப் பலிகொண் டின்னும் பால் வணனைத் தீவணனைப் பகலா னனை, வாராபொதியும் முலையாளோர் கூறன தனை மானிடங்கை யுடையானை மலிவார் கண்டங், கார் பொதியுங் கஞ்சனூ ராண்ட கோவைக கற்பகத்தைக் கண்ணூரக் கண்டியந் தேனே. எ

வானவனை வலிவலமும் மறைக்காட் டானை மதிசூடும் பெருமானை மறையோன் தனை, ஏனவனை யிமவானறன பேதை யோடும் இனி திருந்த பெருமானை யேத்து வார்க்குத், தேனவனைத் தித்திக்கும் பெருமான தனைத் தீதிலா மறையோனைத் தேவர் போற்றுங், கானவனைக் கஞ்சனூ ராண்ட கோவைக் கற்பகத்தைக் கண்ணூரக் கண்டியந் தேனே. அ

நெருப்புருவு திருமேனி வெண்ணீற் றானை நினைப்பார்தம் நெஞ் சான நிறைவா னனைத், தருக்கழிய முயலகன்மேல் தாள்வைத் தானைச் சலந்தானைத் தடிந்தோனைத் தககோ சிந்தை, விருப்பவனை விதியான வெண்ணீற் றானை விளங்கொளியாய் மெய்யாகி மிக்கோர் போற்றுங், கருத்தவனைக் கஞ்சனூ ராண்ட கோவைக் கற்பகத்தைக் கண்ணூரக் கண்டியந் தேனே. க

மென்பூச், செறியெறும்பி யூர்மலைமேல் மாணிக் கத்தைச் செழுஞ்
சுடரைச் சென்றடையப் பெற்றேன் நானே. க

அருந்தவத்தின் பெருவலியா லறிவ தன்றி அடலாக்கன் தட
வரையை யெடுத்தான் திண்டுதான், முரிந்துநெரிந் தழிந்துபா தான
முற்று முனகைநரம் பிளையெடுத்துக் கீதம் பாட, இருந்தவனை யேழு
லகு மாககி னுனை யெம்மாணை கைம்மாவி னுரிலை போர்த்த, திருந்
தெறும்பி யூர்மலைமேல் மாணிக் கத்தைச் செழுஞ்சுடரைச் சென்ற
டையப் பெற்றேன் நானே. க0

திருச்சிற்றம்பலம்

திருக்கழுக்குன்றம் - திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

மூவிலவேற் கையான மூர்த்தி தன்னை முதுபிணக்கா டுடை
யான முதலா னனை, ஆவினிலந் துகந்தானை அமார் கோனை ஆலால்
முண்டுகந்த ஐயன தனனைப், பூவினினமேல் நான்முகனும் மாலும்
போற்றப் புணாவரிய பெருமானைப் புனிதன் தன்னைக், காவலனைக்
கழுக்குன்றம் அமர்ந்தான் தனனைக் கற்பகத்தைக் கண்ணாரக் கண்
டேன நானே. க

பல்லாடு தலைசடைமே லுடையான் தன்னைப் பாய்புலித்தோ
லுடையானைப் பகவன தன்னைச், சொல்லோடு பொருளினத்து
மானான் தன்னைச் சுடருருவி லென்பராக் கோலத் தானை, அல்லாத
காலனைமுன னடாததான தன்னை ஆவினகீழ் இருந்தானை அமுதா
னனைக், கல்லாடை புனைந்தருளுந் காபாலியைக் கற்பகத்தைக் கண்ணா
ரக் கண்டேன் நானே. (உ-ந-ச-ரு-சு-எ-அ-க-க0)

திருச்சிற்றம்பலம்

பல வகைத் திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

நேர்ந்தொருத்தி யொருபாகத் தடங்கக் கண்டு நிலைதளர ஆயி
ரமா முகத்தி னோடு, பாய்ந்தொருத்தி படர்ச்சடைமேற் பயிலக் கண்டு
படஅரவும் பனிமதியும் வைத்த செல்வா, தாந்திருத்தித் தம்மனத்தை

யொருக்காத் தொண்டர் தனித்தொருதண் னேறிமெய் தளரா முன்
னம், பூந்துருத்தி பூந்துருத்தி யெனப் ராகில் பொல்லாப் புலால்
துருத்தி போக்க லாமே. க

ஐத்தானத் தகமிடறு சுற்றி யாங்கே யகத்தடைந்தால் யா
தொன்று மிடுவா ரில்லை, மைத்தானக் கண்மடவா தங்க ளோடு மாய
மனை வாழ்க்கை மகிழ்ந்து வாழ்வீர், பைத்தானத் தொண்மதியும்
பாம்பும் நீரும் படர்சடைமேல் வைத்துகந்த பண்பன் மேய, நெய்த்
தானம் நெய்த்தான மெனப் ராகில் நிலாவாப் புலால்தானம் நீக்க லாமே.

பொய்யாறு வாறே புனைந்து பேசிப் புலர்ந்தெழுந்த காலைப்
பொருளே தேடிச், கையாறுக் கரண முடையோ மென்று களித்த
மனத்தராய்க் கருதி வாழ்வீர், நெய்யாறு ஆடிய நீல கண்டா நிமிர்புன்
சடைநெற்றிக் கண்ணர் மேய, ஐயாறே ஐயாறே யெனப் ராகில்
அல்லல்தீர்ந் தமருலகம் ஆள லாமே. ந

இழவொன்று தாமொருவர்க் கிட்டொன் றீயார் ஈனறெடுத்த
தாய்தந்தை பெண்டிர் மக்கள், கழனங்கோ வையாதல் கண்டுந் தேறார்
களித்த மனத்தராய்க் கருதி வாழ்வீர், அழனம்மை நீக்குவிக்கும் அரைய
னாக்கும் அமருலகம் ஆள்விக்கும் அம்மான் மேய, பழனம் பழனமே
யெனப் ராகில் பயினறெழுந்த பழவினையோ பற்ற லாமே. ச

ஊற்றுத் துறையொனப் துள்ளின ரோரீர் ஒக்க அடைக்கும்போ
துணர மாட்டிர், மாற்றுத் துறைவழிகொண் டோடா முன்னம் மாய
மனைவாழ்க்கை மகிழ்ந்து வாழ்வீர், வேற்றுத் தொழில்பூண்டார் புரங்
கள் மூன்றும் வெவ்வழல்வாய் வீழ்விக்கும் வேந்தன மேய, சோற்றுத்
துறைசோற்றுத் துறையெனப் ராகில் துயரீங்கித் துநெறிக்கட்
சோ லாமே. ரு

கலஞ்சுழிக்குங் கருங்கடல்சூழ் வையந் தன்னிற் கள்ளக் கடலி
லழுந்தி வாளா, நலஞ்சுழியா எழநெஞ்சே யின்பம் வேண்டில் நம்
பனறன் அடியிணைக்கே நவிலவா யாகில், அலஞ்சுழிக்கும் மன்னகந்
தனனான் மேய அருமறையோ டாறங்க மாணர் கோயில், வலஞ்சுழியே
வலஞ்சுழியே யெனப் ராகில் வல்வினைகள் தீர்ந்துவா னா லாமே. சு

தண்டி குண்டோ தரன்பிங் கிருடி சார்ந்த புகழ்நந்தி சங்கு கன்
னன், பண்டை யுலகம் படைத்தான் தானும் பாரை யளந்தான் பல்

லாண் டிசைப்பத், திண்டி வயிற்றுச் சிறுகட் பூதஞ் சிலபாடச் செங்
கண் விடையொன றாவான், கண்டியூர் கண்டியூ ரெனப் ராகிற் கடுக
நும வல்வினையைக் கழற்ற லாமே. எ

விடமூக்கப் பாம்பேபோற் சிந்தி நெஞ்சே வெள்ளேற்றான தன்
தமரைக் கண்ட போது, வடமூக்க மாமுனிவர் போலச் சென்று மாத
வத்தார் மனத்துளார் மழுவாட் செல்வர், படமூக்கப் பாம்பினையிற்
பள்ளி யானும் பங்கயத்து மேலயனும் பரவிக் காண்க, குடமூக்கே
குடமூக்கே யென்பீ ராகிற் கொடுவினைகள் தீர்த்தனைக் குறுக லாமே.

தண்காட்டாச் சந்தனமுந் தவள நீறுந் தழையணுகுங் குறுங்
கொன்றை மாலை சூழிக், கண்காட்டாக கருவரைபோ லினைய காஞ்சிக்
கார்மயிலஞ் சாயலரா கலந்து காண, எண்காட்டாக் காடங் கிடமா நின்று
எரிவீசி யிரவாடும் இறைவர் மேய, வெண்காடே வெண்காடே எனப்
ராகில் வீடாத வல்வினையோய் வீட்ட லாமே. க

தந்தையா தாயா ருடன் பிறந்தார தாரமார புத்திரரார் தாந்தா
மாரே, வந்தவா நெங்கனே போமா நேதோ மாயமா மிதற்கேது0 மகிழ
வேண்டாம், சிந்தையீ ருமககொன்று சொல்லக் கேண்மின திகழ்மதி
யும் வாளரவந் தினைக்குஞ் சென்னி, எந்தையா திருநாமம நமச்சிவாய
என்றெழுவார்க் கிருவிசும்பி லிருக்க லாமே. க0

திருச்சிற்றம்பலம்

நின்ற திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

இருகிலனய்த் தீயாகி நீரு மாகி இயமான னாயெறியுங் காற்று
மாகி, அருநிலைய திங்களாய் ஞாயி ருகி ஆகாச மாயட்ட மூத்தி
யாகிப், பெருநலமுங் குற்றமும் பெண்ணும் ஆணும் பிறருருவுந் தம்
முருவுந் தாமே யாகி, நெருநிலையாய் இன்றுகி நானே யாகி நிமிர்புன
சடையடிகள் நின்ற வாறே. க

மண்ணகி விண்ணகி மலையு மாகி வயிரமுமாய் மாணிக்கந் தானே
யாகிக், கண்ணகிக் கண்ணுக்கோர் மணியு மாகிக் கலையாகிக் கலையானந்
தானே யாகிப், பெண்ணகிப் பெண்ணுக்கோ ராணு மாகிப் பிரளயத்
துக கப்பாலோ ரண்ட மாகி, எண்ணகி யெண்ணுக்கோ ரெழுத்து மாகி
யெழுஞ்சுடரா யெம்மடிகள் நின்ற வாறே. ௨

கல்லாகிக் களறாகிக் காணு மாகிக் காவிரியாய்க் கால்ஆறாய்க் கழியு மாகிப், புல்லாகிப் புதலாகிப் பூடு மாகிப் புரமாகிப் புரமூன்றுந் கெடுத்தா னாகிச், சொல்லாகிச் சொல்லுக்கோர் பொருளு மாகிச் சலா வாகிச் சலாவுக்கோர் சூழ லாகி, நெல்லாகி நிலனாகி நீரு மாகி நெடுஞ் சுடராய் நிமிர்ந்தடிகள் நின்ற வாறே. ஈ

காற்றாகிக் கார்முகிலாய்க் காலம் மூன்றுய்க் கனவாகி நனவாகிக் கங்கு லாகிக், கூற்றாகிக் கூற்றுதைத்த கொல்களிறு மாகிக் குரைகட லாய்க் குரைகடற்கோர் கோமா னுமாய், நீற்றுளாய் நீறேற்ற மேனி யாகி நீள்விசம்பாய் நீள்விசம்பி னுச்சி யாகி, ஏற்றாளு யேறூர்ந்த செல்வ னாகி யெழுஞ்சுடராய் எம்மடிகள் நின்ற வாறே. ஈ

தீயாகி நீராகித் திண்மை யாகித் திசையாகி அத்திசைக்கோர் தெய்வ மாகித், தாயாகித் தந்தையாய்ச் சார்வு மாகித் தாரைகடும் ஞாயி றுந்தண் மதியு மாகிக், காயாகிப் பழமாகிப் பழத்தில் நின்ற இரதங்கள் நுகாவானுந் தானே யாகி, நீயாகி நானாகி நோமை யாகி நெடுஞ்சுட ராய் நிமிர்ந்தடிகள் நின்ற வாறே. ஐ

அங்கமா யாதியாய் வேத மாகி அருமறையோ டைம்பூதந் தானே யாகிப், பங்கமாய்ப் பலசொல்லுந் தானே யாகிப் பால்மதியோ டாதி யாய்ப் பானமை யாகிக், கங்கையாய்க் காவிரியாய்க் கனனி யாகிக் கட லாகி மலையாகிக் கழியு மாகி, எங்குமாய் ஏறூர்ந்த செல்வ னாகி எழுஞ் சுடராய் எம்மடிகள் நின்ற வாறே. கூ

மாதா பிதாவாகி மக்க ளாகி மறிகடலும் மால்விசம்புந் தானே யாகிக், கோதா விரியாய்க் குமரி யாகிக் கொல்புலித்தோ லாடைக் குழக னாகிப், போதாய மலாகொண்டு போற்றி நின்று புனைவார் பிறப் பறுககும் புனித னாகி, யாதானு மெனநினைந்தார்க் கெளிதே யாகி அழல்வண்ண வண்ணாதாம் நின்ற வாறே. எ

ஆவாகி ஆவினில் ஐந்து மாகி அறிவாகி அழலாகி அவியு மாகி, நாவாகி நாவுக்கோர் உரையு மாகி நாதனாய் வேதத்தி னுள்ளோ னாகிப், பூவாகிப் பூவுக்கோர் நாற்ற மாகிப் புக்குளால் வாசமாய் நின்ற னாகித், தேவாகித் தேவர் முதலு மாகிச் செழுஞ்சுடராய்ச் சென்றடிகள் நின்ற வாறே. அ

நீராகி நீளகலந் தானே யாகி நிழலாகி நீள்விசம்பி னுச்சி யாகிப்,
பேராகிப் பேருககோர் பெருமை யாகிப் பெருமதில்கள மூன்றினையு
மெய்தா னாகி, ஆரோனுந் தன்னடைந்தார் தம்மை யெல்லாம் ஆட்
கொள்ள வல்லவெம் மீச னாதாம், பாராகிப் பண்ணாகிப் பாட லாகிப்
பரஞ்சுடராய்ச் சென்றடிகள் நின்ற வாறே. ௯

மாலாகி நானடிகளும் மாபூதமாய் மருக்கமாய் அருக்கமாய் மகிழ்வு
மாகிப், பாலாகி யெண்டிகைக்கும் எல்லை யாகிப் பரப்பாகிப் பரலோகந்
தானே யாகிப், பூலோக புவலோக சுவலோகமாய்ப் பூதங்களாய்ப் புரா
ணன் தானே யாகி, ஏவா தனவெல்லாம் எல்விப் பானும் எழுஞ்சுட
ராய் எம்மடிகள் நின்ற வாறே. ௧௦

திருச்சிற்றம்பலம்

தனித் திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

அப்பனநீ அம்மைநீ ஐய னுமநீ அனபுடைய மாமனும் மாமி யும்
நீ, ஒப்புடைய மாதரும் ஒன்பொரு ளும்நீ ஒருகுலமுஞ் சுற்றமும்
ஒரு நும்நீ, துய்ப்பனவும் உயப்பனவுந் தோற்று வாயநீ துணையாயென
நெஞ்சந் துறப்பிப் பாயநீ, இப்பொனநீ இமமணநீ இமமுத துமநீ
யிறைவனநீ ஏறாந்த செல்வன நீயே. ௧

வெம்பவரு கிறபதனறு கூற்றம் நம்மேல் வெய்யவினைப் பகை
யும் பைய நையும், எம்பரிவு தீரந்தோம் இடுக்கண் இல்லோம் என்கெழி
லென் ஞாயி ரெளரியோ மல்லோம், அம்பவளச் செஞ்சுடைமேல் ஆறு
சூடி அனலாடி ஆனஅஞ்சும் ஆட்டு கந்த, செம்பவள வண்ணா செங்
குன்ற வண்ணர் செவ்வான வண்ணரென சிந்தை யாரே. ௨

ஆட்டுவித்தால் ஆரொருவ ராடா தாரே அடகருவித்தால் ஆரொ
ருவ ரடங்கா தாரே, ஆட்டுவித்தால் ஆரொருவ ரோடா தாரே யுருகு
வித்தால் ஆரொருவ ருருகா தாரே, பாட்டுவித்தால் ஆரொருவர் பாடா
தாரே பணிவித்தால் ஆரொருவா பணியா தாரே, காட்டுவித்தால்
ஆரொருவா காணு தாரே காண்பாரார் கண்ணுதலாயக் காட்டாக் காலே.

நற்பதத்தார நற்பதமே ஞான மூர்த்தி நலஞ்சுடரே நால்வேதத்
தப்பால் நின்ற, சொற்பதத்தார சொற்பதமுங் கடந்து நின்ற சொலந்

கரிய சூழலாய் இதுவுன் தனமை, நிற்பதொத்து நிலயிலா நெஞ்சந் தனனுள் கிலாவாத புலாலுடம்பே புகுந்து நின்ற, கற்பகமே யானுனை விடுவே னலலேன கனகமா மணிநிறத்தெங் கடவு ளானே. ஈ

திருக்கோயி வில்லாத திருவி லூரும் திருவெண்ணீ றணியாத திருவி லூரும், பருக்கோடிப் பத்திமையாற் பாடா ஆரும் பாங்கினொடு பலதளிக ளில்லா ஆரும், விருப்போடு வெண்சங்கம் ஊதா ஆரும் விதா னமும் வெண்கொடிபு மில்லா ஆரும், அருப்போடு மலர்பறித்திட் டெண்ண ஆரும் அவையெல்லாம் ஊரல்ல அடவி காடே. ஐ

திருநாமம் அருசெழுத்துஞ் செப்பா ராகில் தீவண்ணர் திறமொ ருகால் பேசா ராகில், ஒருகாலுந் திருக்கோயில் சூழா ராகில் உண்பதன் முன மலர்பறித்திட் டெண்ண ராகில், அருநோய்கள் கெடவெண்ணீ றணியா ராகில் அளியற்றார் பிறந்தவா றேதோ வென்னிற், பெரு நோய்கள் மிகலையப் பெயர்த்துஞ் செத்துப் பிறப்பதற்கே தொழி லாகி யிறக்கின றுரே. ஈ

நினனாவார் பிறானறி நீயே யானாய் நினைப்பாகள் மனத்துக் கோர் வித்து மானாய், மன்னனாய் மன்னவாககோ ரமுத மானாய் மறை நான்கு மானய் ஆ றங்க மானாய், பொன்னனாய் மணியானாய் போக மானாய் பூமிமேல் புகழ்த்தக் பொருளே யுனை, எனனனாய் என னனாய் எனனி னல்லால் ஏழையேன் என்சொல்லி யேத்து கேனே. எ

அத்தாவுன் அடியேனை அனபா லார்த்தாய் அருள்நோக்கில் தீர்த் தநீ ராட்டிக் கொண்டாய், எத்தனையும் அரியநீ யெளியை யானாய் எனை யாண்டு கொண்டாங்கி யேன்று கொண்டாய், பித்தனைன் பேதையேன் பேயேன் நாயேன் பிழைத்தனகள் எத்தனையும் பொறுத்தா யன்றே, இத்தனையும் எம்பரமோ ஐய ஐயோ எம்பெருமான் திருக் கருணை யிருந்த வாறே. அ

குலம்பொல்லேன குணம்பொல்லேன குறியும் பொல்லேன் குற் றமே பெரிதுடையேன் கோல மாய, நலம்பொல்லேன் நான பொல் லேன் ஞானி யல்லேன நல்லாரோ டிசைந்திலேன் நடுவே நின்ற, விலங்கல்லேன் விலங்கல்லா தொழிந்தேன அல்லேன வெறுப்பனவும் மிகப்பெரிதும் பேச வல்லேன், இலம்பொல்லேன இரப்பதே ஈய மாட்டேன் என்செய்வான தோன்றினேன் ஏழையேனே. கூ

சங்கநிதி பதுமநிதி யிரண்டும் தந்து தரணியொடு வாளுளத் தருவ
ரோனும், மங்குவார் அவாசெல்வம் மதிப்போ மல்லோம் மாதேவர்க்
கேகாந்தரல்லா ராகில், அங்கமெலாந் குறைந்தமுகு தொழுநோ யராய்
ஆவுரித்துத் தின்றுமூலும் புலைய ரோனும், கங்கைவார் சடைக்கரந்தாந்
கனப ராகில் அவர்கண்டா நாம்வணங்குங் கடவு ளாரே. க0

திருச்சிற்றம்பலம்

தனித் திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

ஆமயந்தீர்த் தடியேனை யாளாக கொண்டா அதிகைவீ ரட்டா
னம் ஆட்சி கொண்டா, தாமரையோன் சிரமரிந்து கையிற் கொண்
டா தலையதனிற் பலிகொண்டா நிறைவாம் தன்மை, வாமனனார்
மாகாயத் துதிரங் கொண்டார் மானிடங்கொண் டார்வலங்கை மழுவாட்
கொண்டார், காமனையும் உடல்கொண்டார் கண்ணால் நோக்கிக் கண்
ணப்பர பணியுங்கொள் கபாலி யாரே. க

முப்புரிநூல் வரைமார்பின முயங்கக் கொண்டா முதுகேழல்
முனையருப்புங் கொண்டா பூணச், செப்புருவ முலையையாள் பாகங்
கொண்டார் செம்மேனி வெண்ணீறு திகழக் கொண்டார், துப்புர
வா சரிசங்கின் தோடு கொண்டார் சுடர்முடிசூழ்ந் தடியமார் தொழ
வுங் கொண்டார், அப்பலிகொண் டாயிழையார் அனபுங் கொண்டார்
அடியேனை ஆளுடைய அடிக ளாரே. உ

முடிகொண்டா முளையிளவெண் திங்க ளோடு முசுமின நாக
முட னாகக் கொண்டார், அடிகொண்டா சிலம்பலம்பு கழலு மார்ப்பு
அடங்காத முயலகனை யடிகழீழ்க் கொண்டார், வடிகொண்டாந் திலங்கு
மழு வலங்கைக் கொண்டார் மாலையிடப் பாகத்தே மருவக் கொண்
டார், துடிகொண்டா கவகாளந் தோள்மேற் கொண்டார் சூலதீர்த்
தடியேனை யாட்கொண் டாரே. ஊ

பொக்கணமும் புவித்தோலும் புயத்திற் கொண்டார் பூதப் படை
கள்புடை சூழக் கொண்டார், அக்கிடுனாடு படஅரவம் அரைமேற்
கொண்டார் அனைத்துலகும் படைத்தவையும் அடங்கக் கொண்டார்,
கொக்கிறகுங் கூவிளமுங் கொண்டா கொண்டார் கொடியானை யட

வாழிக் கிரையாக கொண்டா, செக்காநிறத் திருமேனி திகழக் கொண்
டா செடியேனை யாட்கொண்ட சிவனா தாமே. ஈ

அந்தகனை அயிற்குலத் தழுத்திக் கொண்டா அருமறையைத் தேர்க
குதிரை யாகிக் கொண்டார், சுந்தரனைத் துணைக்கவரி வீசக் கொண்
டார் சுகொடு நடமாடு மிடமாக் கொண்டா, மந்தரம்நற் பொருசிலையா
வளைத்துக் கொண்டார் மாகாளன வாசல்காப் பாகக் கொண்டா, தந்
திரமந் திரத்தரா யருளிக் கொண்டார் சமண்தீர்த்தென் தன்னையாட்
கொண்டார் தாமே. ஐ

பாரிடங்கன் பலகருவி பயிலக் கொண்டா பவளநிறங் கொண்
டார் பளிங்குங் கொண்டார், நீரடங்கு சடைமுடிமேல் நிலாவுங் கொண்
டா நீலநிறங் கோலநிறை மிடற்றிற் கொண்டார், வாரடங்கு வன
முலையார் மைய லாகி வந்திட்ட பலிகொண்டார் வளையுங் கொண்டார்,
ஊரடங்க் வொற்றிநகர் பற்றிக் கொண்டார் உடலுறுநோய் தீர்த்
தெனனை யாட்கொண் டாரே. ஈ

அணிதில்லை அம்பலமா டாங்காக கொண்டார் ஆலால அருநருசம்
அமுதாக்கொண்டா, கணிவளர்தார்ப் பொன்னிதழிக் கமழ்தார கொண்
டா காதலா கோடிகலந் திருக்கை கொண்டார், மணிபணத்த அரவந்
தோள் வளையாக் கொண்டார் மால்விடைமேல் நெடுவீதி போதக்
கொண்டா, துணிபுலித்தோ லினையாடை யுடையாக் கொண்டார் சூலங்
கைக் கொண்டார்தொண் டெனைக்கொண் டாரே. எ

படமுககப் பாம்பினையா னோடு வாநோன் பங்கயனென நங்க
வரைப் படைத்துக் கொண்டா, குடமுக்கிற் கீழ்க்கோட்டங் கோயில்
கொண்டார் கூற்றுதைத்தோர் வேதியனை உய்யக் கொண்டார், நெடு
முக்கிற் கரியினுரி மூடிக் கொண்டார் நினையாத பாவினை நீங்கக்
கொண்டார், இடமாக்கி யிடைமருதுங் கொண்டார் பண்டே யென்னை
இந்நாள் ஆட்கொண்ட இறைவர் தாமே. அ

எச்சன்ரிணத் தலைகொண்டா பகன்கண் கொண்டார் இரவிகளி
லொருவனபல் லிறுத்துக் கொண்டார், மெச்சன்வியாத் திரன்தலை
யும் வேறாக் கொண்டார் விறலங்கி கரங்கொண்டார் வேள்வி காத்து,
உச்சமன் தானறுத்தார் சந்திரனை யுதைத்தா ருணர்விலாத் தக்கன்
றன் வேள்வி யெல்லாம், அச்சமெழ அழித்துக்கொண் டருளுஞ் செய்
தார் அடியேனை யாட்கொண்ட அமலர் தாமே. க

சடையொன்றிற் கங்கையையுந் தரித்துக் கொண்டார் சாமத் தின இசைவீணை தடவிக் கொண்டார், உடையொன்றிற் புள்ளி யுழைத் தோலுங் கொண்டார் உள்குவார் உள்ளத்தை ஒருக்கிக் கொண்டார், கடைமுனறிற் பலிகொண்டார் கனலுங் கொண்டார் காபால வேடங் கருதிக் கொண்டார், விடைவென்றிக் கொடியதனில் மேவக் கொண்டார் வெந்துயரந் தீர்த்தென்னை யாட்கொண் டாரே. ௧௦

சூராமலரோ டராமதியஞ் சடைமேற் கொண்டார் சூடமுழந் தீசுவீனவா சகனாக் கொண்டார், சிராமலைதஞ் சேர்விடமாத் திருந்தக் கொண்டார் தென்றல்நெடுந் தேரோனைப் பொன்றக் கொண்டார், பராபரனென பதுமது பேராக் கொண்டார் பருப்பதங் கைக்கொண் டார் பயங்கன் பண்ணி, இராவணனென நவனைப்பேர் இயம்பக் கொண் டார் இடருறுநோய் தீர்த்தென்னை யாட்கொண் டாரே. ௧௧

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவினாத் திருந்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

அண்டங் கடந்த சுவடி முண்டோ அனலங்கை யேந்திய ஆட லுண்டோ, பண்டை யெழுவா படியு முண்டோ பாரிடங்கன் பல சூழப் போந்த துண்டோ, கண்ட மிறையே கறுத்த துண்டோ கண் ணின்மேற் கண்ணொன்று கண்ட துண்டோ, தொண்டர்கள் சூழத் தொடாச்சி யுண்டோ சொல்லீரெம் பிரானாளைக் கண்ட வாரே. ௧

எளிகின்ற இளஞாயி றனன மேனி யிலங்கிழையோர் பாலுண்டோ வெள்ளே றுண்டோ, விரிகின்ற பொறியாவத் தழலு முண்டோ வேழத்தி னுரியுண்டோ வெண்ணா லுண்டோ, வரிநின்ற பொறியா வச் சடையுமுண்டோ அச்சடைமேல் இளமதியம் வைத்த துண்டோ, சொரிகின்ற புனலுண்டோ சூலம்உண்டோ சொல்லீரெம் பிரானாளைக் கண்ட வாரே. ௨

நிலாமாலை செஞ்சடைமேல் வைத்த துண்டோ நெற்றிமேற் கண்ணுண்டோ நீறு சாந்தோ, புலால்நாறு வெள்ளெலும்பு பூண்ட துண்டோ பூதந்தற் சூழ்ந்தனவோ போரே றுண்டோ, கலாமாலை வேற் கண்ணாள் பாகத் துண்டோ காக்கொன்றை மாலை கலந்த துண்டோ,

சலாமாலை யாடரவந் தோள்மே லுண்டோ சொல்லீரெம் பிரானாரைக் கண்ட வாறே. ௩

பண்ணாந்த வீணை பயின்ற துண்டோ பாரிடங்கள் பலமுழப் போந்த துண்டோ, உண்ண வருநஞ்ச முண்ட துண்டோ ஊழித்தீ யனன ஒளிதா னுண்டோ, கண்ணார் கழல்காலற் செற்ற துண்டோ காமனையுந் கண்ணழலாற் காய்ந்த துண்டோ, எண்ணார் திரிபுரங்க ளெய்த துண்டோ எவவகையெம் பிரானாரைக் கண்ட வாறே. ௪

நீறுடைய திருமேனி பாக முண்டோ நெற்றிமே லொற்றைக்கண் முறறு முண்டோ, கூறுடைய கொடுமழுவாள் கையி லுண்டோ கொல்புலித்தோ லுடையுண்டோ கொண்ட வேடம, ஆறுடைய சடையுண்டோ அரவ முண்டோ அதனருகே பிறையுண்டோ அளவி லாத, ஏறுடைய கொடியுண்டோ இலய முண்டோ எவவகையெம் பிரானாரைக் கண்ட வாறே. ௫

பட்டமுந் தோடுமோ பாகந் கண்டேன் பார்திகழப் பலிதிரிந்து போதக கண்டேன், கொட்டினின்றி லயங்க ளாடக கண்டேன் குழை காதிற் பிறைசெனனி யிலங்கக் கண்டேன், கட்டங்கக கொடிதின டோள் ஆடக கண்டேன் கனமழுவாள் வலங்கையில் இலங்கக கண்டேன், சிட்டனைத் திருவால வாயிற் கண்டேன் தேவனைக் கனவில் நான கண்ட வாறே. ௬

அலைத்தோடு புனற்கங்கை சடையிற் கண்டேன் அலர்கொன் றைத் தாரணிந்த வாறு கண்டேன், பலிக்கோடித் திரிவார்கைப் பாம்பு கண்டேன் பழனம் புருவாரைப் பகலே கண்டேன், கவிக்கச்சி மேற் றளியே யிருக்கக் கண்டேன் கறைமிடறுங் கண்டேன் கனலுங் கண்டேன், வலித்துடுத்த மானதோல் அரையிற் கண்டேன் மறைவல்ல மாதவனைக் கண்ட வாறே. ௭

நீறேறு திருமேனி நிகழக் கண்டேன் நீள்சடைமேல் நிறை கங்கை யேறக் கண்டேன், கூறேறு கொடுமழுவாள் கொள்ளக் கண்டேன் கொடுகொட்டி கையலகு கையிற் கண்டேன், ஆறேறு செனனி யணி மதியுந் கண்டேன் அடியார்கட் காரமுத மாகக் கண்டேன், ஏறேறி யிந்நெறியே போதக் கண்டேன் இவ்வகையெம் பெருமானைக் கண்ட வாறே. ௮

விரையுண்ட வெண்ணீறு தானு முண்டு வெண்தலைகை யுண்
டொருகை வீணை யுண்டு, சுரையுண்டு சூடும் பிறையொன றுண்டு
சூலமுந் தண்டுஞ் சுமந்த துண்டு, அரையுண்ட கோவண ஆடை யுண்டு
வலிக்கோலுந் தோலு மழகா வுண்டு, இரையுண் டறியாத பாம்பு
முண்டு இமையோர் பெருமா னிலாத தெனனே. க

மைப்படிந்த கண்ணாளுந் தானுங் கச்சி மயானத்தான வார்சடை
யான எனனி னல்லான, ஒப்புடைய னல்லன் ஒருவ னல்லன ஒருர
னல்லன் ஒருவ மனில்லி, அப்படியும் அந்நிறமும் அவ்வண்ணமும் அவ
னருளே கண்ணாகக் காணின அல்லல், இப்படியான இந்நிறத்தன இவ்
வண்ணத்தன் இவனிறைவன் என்றெழுதிக் காட்டொ ணாதே. க

பொனனொத்த மேனிமேற பொடியுங் கண்டேன் புலித்தோ
லுடைகண்டேன் புணரத் தனமேல், மின்னொத்த நுண்ணிடையாள்
பாகங் கண்டேன் மிளிர்வதொரு பாம்பும் அரைமேற் கண்டேன், அன்
னத்தே ரூர்ந்த அரக்கன் தன்னை அலற அடர்த்திட்ட அடியுங் கண்
டேன, சின்ன மலாக்கொனறை கண்ணி கண்டேன சிவனைநான சிந்
தைபுட் கண்ட வாரே. க

திருச்சிற்றம்பலம்

மறுமாற்றத் திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

நாமார்க்குங் குடியல்லோம் நமனை யஞ்சோம் நாகத்தி விடர்ப்
படோம் நடலை யில்லோம், ஏமாப்போம் பணியறியோம் பணிவோ மல்
லோம் இன்பமே யெந்நாளந் துன்ப மில்லை, தாமார்க்குங் குடியல்லாத்
தனமை யான சங்கரன்நற் சங்கவெண் குழையோர் காதிற், கோமாற்கே
நாமெனறும் மீளா ஆளாய்க் கொய்ம்மலர்ச்சே வடியினையே குறுகி
னோமே. க

அகலிடமே இடமாக ஊர்கள் தோறும் அட்டுண்பார் இட்டுண்பார்
விலக்கார் ஐயம், புகலிடமாம் அம்பலங்கள் பூமி தேவி புடன்கிடந்தாற்
புரட்டாள்பொய் யனறு மெய்யே, இகலுடைய விடையுடையான்

என்று கொண்டான இனியேதுங் குறைவிலோம் இடர்கள் தீர்ந்
தோம்,துகிலுடுத்துப் பொனபூண்டு திரிவா சொல்லுஞ் சொற்கேட்கக்
கடவோமோ துரிசற் றேமே.

உ

வாராண்ட கொங்கையர்சேர் மனையிற் சேரோம் மாதேவா மாதே
வா என்று வாழ்த்தி, நீராண்ட புரோதாயம் ஆடப் பெற்றோம் நீறணி
யுங் கோலமே நிகழ்ப் பெற்றோங், காராண்ட மழைபோலக் கண்ணீர்
சோரக் கனமனமே நனமனமாக் கரையப் பெற்றோம், பாராண்டு பக
டேறி வருவார் சொல்லும் பணிகேட்கக் கடவோமோ பற்றற் றேமே.

உறவாவார் உருத்திரபல் கணத்தி னோர்கள் உடுப்பனகோ வணத்
தொடுகி னுளவா மனதே, செலுவாருஞ் செறமாட்டார் தீமை தானும்
நன்மையாய்ச் சிறப்பதே பிறப்பிற் செல்லோம், நறவார்பொன் னிதழி
நறுந் தாரோன சீரார் நமச்சிவா யஞ்சொல்ல வல்லோம் நாவால், சுற
வாருங் கொடியாணப் பொடியாக் கண்ட சுடர்நயனச் சோதியையே
தொடர்வுற் றேமே.

ச

என்றும்நாம் யாவாகும் இடைவோ மல்லோம் இருநிலத்தில் எமக்
கெதிரா வாரு மில்லை, சென்றுநாம் சிறுதெய்வம் சோவோ மல்லோஞ்
சிவபெருமான் திருவடியே சேரப் பெற்றோம், ஒன்றிறற் குறை
யுடையோ மல்லோ மனதே உறுபினியார் செறலொழிந்திட் டோடிப்
போனார், பொன்றிறர் தலைமால யணிந்த செனனிப் புண்ணியனை
கண்ணியபுன் ணியத்து னோமே.

ரு

மூவுருவின முதலுருவாய் இருநான கான மூர்த்தியே யென்றுமுப்
பத்து மூவா, தேவர்களும் மிக்கோருஞ் சிறந்து வாழ்த்துஞ் செம்பவனத்
திருமேனிச் சிவனே யெனனும், நாவுடையார் நமையான வுடையா
ரன்றே நாவலந்தி வகத்தினுக்கு நாத ரான, காவலரே யேவி விடுத்தா
ரேனுங் கடவமலோங் கடுமையொடு களவற் றேமே.

க

நிற்பனவும் நடப்பனவும் நிலனும் நீரும் நெருப்பினெடு கூற்றுகி
'நெடுவா னுகி, அற்பமொடு பெருமைபுமாய் அருமை யாகி அன்புடை
யார்க் கெளிமையதாய் அளக்க லாகாத், தற்பாமாய்ச் சதாசிவமாய்த்
'தானும் யானும் ஆகின்ற தனமையனை நன்மையோடும், பொற்புடைய
'பேசக் கடவோம் பேயா பேசுவன பேசுதுமோ பிழையற் றேமே. எ

ஈசனையெவ வுலகினுக்கும் இறைவன் தன்னை இமையவர்தம் பெருமானை எரியாய் மிகக, தேசனைச் செமமேனி வெண்ணீற் றானைச் சிலம்பரையன பொற்பாவை நலஞ்செய் கினற, நேசனை நித்தலும் நினையப் பெற்றோம் நினறுண்பார் எம்மை நினையச் சொன்ன, வாசக மெல்லாம் மறந்தோ மனறே வந்தீரா மன்னவளு வான்ரு னாரே.

அ

சடையுடையான் சங்கக் குழையோ காத்தன சாம்பலும் பாம்பும் அணிந்த மேனி, விடையுடையான வேங்கை அதள்மே லாடை வெள்ளிபோற் புள்ளியுழை மானதோல் சாரந்த, உடையுடையான நம்மை யுடையான கண்டா உமமோடு மறறு முளராய் நினற, படை யுடையான பணிகேட்கும் பணியோ மலலோம பாசமற வீசும் படியோ நாமே.

க

நாவா நம்பினைய பாடப் பெற்றோம் நாணற்றார் நள்ளாமே வீளநப் பெற்றோம், ஆவாஎன றெமையாள்வான் அமார் நாதன் அய லெடுமாற கறிவரிய அனலாய் நீண்ட, தேவாதி தேவன சிவனென சிந்தை சேர்ந்திருந்தான தெனதிசைக்கோன் தானே வந்து, கோவா டிக் குற்றேவல் செய்கென ருலுங் குணமாகக் கொள்ளோமெண் குணத்து ளோமே.

க௦

திருச்சிறுமபலம்

திருப்புகலூர் - திருத்தாண்டகம்

திருச்சிறுமபலம்

எண்ணுகென எனசொல்லி எண்ணு கேளுே எம்பெருமான திருவடியே னுண்ணி னல்லால், கண்ணிலென மற்றோர் களைகண் இவ் லென் கழலடியே கைதொழுது காணின அல்லால், ஒண்ணுளே ஒன பது வாசல் வைத்தாய் ஒக்க அடைகரும்போ துணர மாட்டேன, புண் ணியா உன்னடிக்கே போது கினறேன பூம்புகலூர் மேவிய புண்ணி யனே.

க

அங்கமே பூண்டாய் அனலாடினும் ஆதிரையாய் ஆல்நிலையாய்
ஆனே ஞாந்தாய், பங்கமொன நிலலாத படாச டையினாய் பாம்பொடு
திங்கள் பகைதீர்த் தாண்டாய், சங்கையொன நின்றியே தேவா வேண்
டச் சமுத்திரத்தின நஞ்சுண்டு சாவா மூவாச், சிங்கமே உன்னடிக்கே
போது கின்றேன திருப்புகலூர் மேவிய தேவ தேவே. உ

பையரவக் கச்சையாய் பாலவெண் ணீற்றாய் பளிகடுக குழையி
னாய் பண்ணு ரினசொல், மைவிரவு கண்ணனைப் பாகங் கொண்டாய்
மானமறிகை எந்தினாய் வருசக் கள்வா, ஐவரையும் எனமேற் நாவ
றுத்தாய் அவாவேண்டு காரியமிங் காவ தில்லை, பொய்யுரையா துன
னடிககே போது கின்றேன பூம்புகலூர் மேவிய புண்ணி யனே. ஈ

தெருளாதா மூவெயிலுந் தீயில் வேவச் சிலைவளைத்துச் செங்
கணையாற செற்ற தேவே, மருளாதார் தமமனத்தில வாட்டந் தீர்ப்பாய்
மருந்தாயப் பிண்தீர்ப்பாய் வானோக கெனதும், அருளாகி ஆதியாய்
வேத் மாகி அலாமேலான நீாமேலான ஆய்ந்துங் காணப், பொருளாவாய்
உன்னடிககே போது கின்றேன பூம்புகலூர் மேவிய புண்ணி யனே.

நீரேறு செஞ்சடைமேல் நிலாவெண் திங்கள் நீங்காமை வைத்து
கந்த நீதி யானே, பாரேறு படுதலையிற் பலிகொள் வானே பண்டநங்கற்
காய்ந்தானே பாவ நாசா, காரேறு முகிலினைய கண்டத் தானே கருங்
கைக் களிற்றுரிவை கதறப் போர்த்த, போரேறே உன்னடிககே போது
கின்றேன பூம்புகலூர் மேவிய புண்ணி யனே. ஐ

விரிசடையாய் வேதியனே வேத கீதா விரிபொழில்சூழ் வெண்
காட்டாய் மீயச் சூராய், திரிபுரங்கள் எரிசெய்த் தேவ தேவே திருவா
றூர்த் திருமூலட்டானம் மேயாய், மருவினியார் மனத்துளாய் மாகா ளத்
தாய் வலஞ்சுழியாய் மாமறைக்காட் டெந்தா யெனதும், புரிசடையாய்
உன்னடிககே போது கின்றேன் பூம்புகலூர் மேவிய புண்ணி யனே. ஈ

தேவாரந்த தேவனைத் தேவ ரெல்லாந் திருவடிமேல் அலரிட்டுத்
தேடி நின்று, நாவாரந்த மறைபாடி நடட்டம் ஆடி நானமுகனும் இந்திர
னும் மாலும் போற்றக், காவாரந்த பொழிற்சோலைக் காணப் பேராய்
கழுக்குன்றத் துசசியாய் கடவு ளேரின, பூவாரந்த பொன்னடிககே
போது கின்றேன பூம்புகலூர் மேவிய புண்ணி யனே. ஏ

நெய்யாடி நின்மலனே நீல கண்டா நிறைவுடையாய் மறைவல்லாய் நீதி யானே, மையாடு கண்மடவாள் பாகத் தானே மான்தோல் உடையாய் மகிழ்ந்து நின்றாய், கொய்யாடு கூவிளங் கொன்றை மாலு கொண்டடியேன் நானிட்டிக் கூறி நின்று, பொய்யாத சேவடிக்கே போது கின்றேன் பூம்புகலூர் மேவிய புண்ணி யனே. அ

துன்னஞ்சேர் கோவணத்தாய் தூய நீற்றாய் துதைந்திலங்கு வெண்மழுவாள் ஈகயி லேந்தித், தன்னினையுந் தண்மதியும் பாம்பும் நீருஞ் சடைமுடிமேல் வைத்துகந்த தன்மை யானே, அன்ன நடை மடவாள் பாகத் தானே யக்காரம பூண்டானே ஆதி யானே, பொன்னங் கழலடிக்கே போது கினேறன பூம்புகலூர் மேவிய புண்ணி யனே. கூ

ஒருவனையும் அல்லா துணரா துள்ளம் உணர்ச்சித் தடுமாற்றத் துள்ளே நின்ற, இருவரையும் மூவரையும் என்மேல் ஏவி இல்லாத தர வறுத்தாய்க் கில்லேன ஏலக, கருவரைகூழ் கானல் இலங்கை வேந்தன கடுந்தேர்மீ தோடாமைக் காலாற் செற்ற, பொருவரையாய் உன்னடிக்கே போது கினேறன பூம்புகலூர் மேவிய புண்ணி யனே. க௦

திருச்சிற்றம்பலம்

திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் அருளிச்செய்த

தேவாரத் திருமுறைகள்

முற்றிற்று.

சிவஸ்தல, சிவநாம சத்திநாம அட்டவணை

சோ - சோழநாடு, சே - சேரநாடு, பா - பாண்டிநாடு, தொ - தொண்டைநாடு, ந - நடுநாடு,
கோ - கோங்குநாடு, து - துளுவநாடு, வ - வடநாடு

ஸ்தலங்களின் பெயர்	நாடு	சுவாமி பெயர்	தேவியார் பெயர்
-------------------	------	--------------	----------------

மூவரும் தேவாரம் பாடியுள்ள ஸ்தலங்கள் 44.

மூவரும் பாடியுள்ள ஸ்தலங்கள்	தேவாரம் பாடியுள்ள ஸ்தலங்கள்	தேவியார் பெயர்
1 திருஅதிகை	நீரட்டேசுவரர்	திரிபுரசுந்தரி
2 திருஅரிசிற்கரைப் புத்தூர்	படிக்காசனித்த சசுவரர்	அழகாம்பிகை
3 திருஆமாத்தூர்	அபிராமேசுவரர்	முத்தாம்பிகையம்மை
4 திருஆறூர்	வன்மீக நாதர்	அல்லியங்கோதையம்மை
5 திருஆலங்காடு	தேவாசிங்கப் பெருமான்	வண்டார்முழுவியம்மை
6 திருஆவடுதுறை	மாசிவாமணி சசுவரர்	ஒப்பிலாமுலையம்மை
7 திருஆனக்கா	ஜம்புகேசுவரர்	அகிலாண்ட நாயகி
8 திருஇடை மருதூர்	மகாலிங்கேசுவரர்	பெருநலமாமுலை நாயகி
9 திருஐயாறு	பஞ்சநதேசுவரர்	அறம்வளர்த்த நாயகி
10 திருஒற்றியூர்	படம்பக்க நாதர்	வடிவுடையம்மை
11 திருக்கச்சி ஏகம்பம்	ஏகாம்பர நாதர்	காமாக்கியம்மை
12 திருக்கடலூர்	அழியாதேசுவரர்	அபிராமியம்மை

பாட்டு முதற்குறிப்பகராதி

பாட்டு	பக்கம்	பாட்டு	பக்கம்	பாட்டு	பக்கம்
அ		அஞ்சுகொலா	௩௧	அணியனவுஞ்	௩௨௬
அகலிடமே	௪௬௮	அஞ்சுண்ண	௩௮௪	அண்டங்கடந்த	௪௬௬
அக்கரவம்	௪௬௨	அஞ்சுமஞ்சு	௨௬௩	அண்டத்தானே	௩௦௨
அக்காரணிவடம்	௨௭	அஞ்சைக்களத்	௪௧௨	அண்டமாயாதி	௧௩௩
அக்கிருந்த	௪௬௪	அஞ்சையு	௧௧௨	அண்டமாரமரா	௭௬
அக்குமாமை	௩௦௮	அடாப்பரிய	௧௨	அண்டமாரிரு	௩௦௬
அக்குலாம்	௩௭௧	அடலைக்கடல	௧௬௨	அண்டமே	௪௨௨
அங்கககளாறு	௪௮	அடல்விடையூர்தி	௧௦	அண்டாமரர்	௧௨௮
அங்கட்கடுக்கை	௧௩௦	அடியார்சிலம்	௪௬௧	அண்டர்வாழ்வு	௨௨௪
அங்கண்மா	௬௦	அடித்தானையுரித்	௧௪	அண்டவர்கள்	௪௭௨
அங்கதிடேரான	௬௬	அடித்தானே	௪௩௬	அண்டவாண	௨௩௪
அங்கத்தைமண்	௧௩௬	அடித்திருந்தா	௧௩௨	அண்டவானவர்	௧௮௬
அங்கமாயாதி	௪௬௧	அடித்துவந்த	௨௨௨	அண்ணாமலை	௪௧௧
அங்கமாலும்	௨௬௬	அடிம்புங்	௨௮௮	அதிராதேவ	௨௧௪
அங்கமேபூண்	௬௦௧	அடைந்தார்தம்	௪௪௬	அதிராவினே	௪௨௩
அங்கைஆழ	௧௬௬	அட்டதுகாலனை	௧௪௨	அத்தாவன அடி	௪௬௩
அங்கையிலன	௧௮	அட்டபுட்ப	௨௪௭	அந்தகனை	௪௬௬
அங்கையுளன	௬௩	அட்டமாமலர்	௧௮௦	அந்தமில்புகழா	௨௮௭
அசைந்தவன	௪௩௬	அட்டமூர்த்தி	௧௮௧	அந்தமுமாதியு	௧௪௪
அச்சமில்லை	௨௬௬	அட்டமினில்	௧௪௭	அந்தாரந்தேர்	௬௬
அஞ்சணைகணையி	௮௨	அட்டமொலிநீ	௧௪௨	அந்தாமரைப்	௩௨௬
அஞ்சப்பலனி	௩௬௪	அணங்குபாக	௨௨௩	அந்தியைநல்ல	௧௩௩
அஞ்சியாகிலு	௨௦௧	அணங்குமை	௭௭	அந்திவட்டத்	௧௪௬
அஞ்சினுவியற்ற	௪௩	அணவரியான	௪௬௩	அந்திவட்	௧௬௬
		அணிதில்லை	௪௬௬	அப்பன்நீ	௪௬௨

பாட்டு	பக்கம்	பாட்டு	பக்கம்	பாட்டு	பக்கம்
அம்மலர்க	கருசு	அரியானை அந்த	நகரு	அலையார்ந்தபுன	சசுஅ
அம்மாணையமு	நகக	அருகடைமாலை	கநந	அலையார்புனற்க	சருக
அமமைபயக்கு	நருக	அருகெலாங்	அரு	அலையார்வினைத்	நகச
அயனவனும்	நருக	அருககனங்கி	உசசு	அல்லலடியார்	சஎக
அயனநெடு	கருஉ	அருக்கனபாதம்	நகச	அல்லலாகழம்	உந௦
அயிலார் அம்	உஎ௦	அருத்தமும	உஅஅ	அல்லலாயின	உசக
அரக்கீர்தம்முப்	கருக	அருத்தனையா	கஎந	அல்லலிலலை	உஉஅ
அரக்கனா	உருக	அருந்தவத்தின்	சஅஅ	அல்லலென	கஎஎ
அரக்கனா தலை	உஅஉ	அருந்தவத்	சஅக	அல்லலோடரு	உஎ௦
அரக்கனாற்ற	உகக	அருந்தவர்கள்	நகச	அல்லனெனறு	உசஎ
அரக்கனாற்றல	உருஅ	அருந்திறல்	உநஎ	அல்லாய்ப்	நகஉ
அரக்கனீரைந்	நா	அருந்துணை	நகச	அல்லிமலர்	சஅஉ
அரக்கனையலற	கஎந	அருந்தும்	கருந	அல்லியான	உகச
அரக்கனவிர்	கஅஉ	அருப்புப்	உருச	அல்லம்பகலு	சசஉ
அரக்கனவல்	நகச	அருப்போட்டு	நசக	அவனெனறு	நஅரு
அரக்கனதன	உநஅ	அருமணித்தடம்	நச	அழகியோமி	உஎந
அரக்கின	உ௦எ	அருமறையனை	உஅஉ	அழலங்கையி	நக௦
அரணிலா	நா	அருமபற்றப்	கசஎ	அழலுமிழங்கை	எக
அரவணைப்	உசக	அரும்பித்த	நஉரு	அழித்தவன்கா	சநச
அரவணையான	நஉரு	அரும்பெருஞ்	நா	அளகருநெறியி	கஉஎ
அரவத்தால்	நஅ	அருவராத	உகக	அளித்தஆன்	உஉக
அரவமார்த்தன	நக௦	அருவரைதாங்கி	அச	அளித்துவந்தழ	நச
அரவகையின	உஉந	அருவனாத்தி	உகஅ	அளிமலர்க்	ககக
அரிசிலின	உருச	அரைசேராவ	நசந	அளியானை	சசக
அரிச்சந்திரத்	சகஉ	அரைப்பாலுடுப்	கசச	அளியினொகுழ	அந
அரிச்சிராப்பக	உக௦	அரையா	உசரு	அளவாயிலரவ	சசஉ
அரிச்சுற்ற	கசஎ	அலங்கல்சோ	உஅஎ	அள்ளிலக்கடக்க	சஅ
அரிபிரமர்	சருரு	அலங்கற்சடை	சஅச	அறந்தேரியா	சஅஎ
அரியநான்	கஅக	அலருநீருங்	ந௦ந	அறிவிலங்கும்	சஅஎ
அரியநான்மறை	ககந	அலைக்கின்ற	கசச	அறிவிலா அரக்க	கந
அரியபெரும்	சஎரு	அலைத்தோடு	சகஎ	அறுத்தவன்கா	சஎஎ
அரி அயனிந்திர	கதி௦	அலையெடுத்த	நக௦	அறுத்தானை	சக௦
அரியயன்தலை	உஅக	அலையார்கட	நஅஉ	அறுத்தான்கா	சநஎ
அரியனஅங்கம்	சக	அலையார்ந்த	நஅஅ	அறுமையிவ்வுல	ருந

பாட்டு	பக்கம்	பாட்டு	பக்கம்	பாட்டு	பக்கம்
அறைகலந்தகுழ	௩௧௦	ஆண்டானையடி	௪௧௭	ஆறாமூலட்டா	௪௪௭
அறைமல்கு	௧௪௮	ஆண்டானைவா	௩௯௬	ஆறொருவ	௩௪௯
அறையாபொற்	௪௧௮	ஆதிக்கண்	௩௫௨	ஆத்தேதோலு	௨௧௩
அற்றுப்பற்றி	௨௬௬	ஆதித்தனகதி	௫௮	ஆத்தளனக	௩௯௧
அனலொருகை	௪௨௫	ஆதிநாதனடல	௨௭௦	ஆத்தாருயிரி	௨௭
அனுசயப்பட்ட	௨௯௨	ஆதிநாதன	௨௪௩	ஆத்தானவாசு	௩௯௬
அன்பினையடி	௨௫௮	ஆதிப்பாலட்ட	௩௦௩	ஆத்தானகாண்	௪௭௫
அன்பின்ஆ	௨௮௩	ஆதிமாமலையன	௨௯௪	ஆத்தெழுமில்லங்	௧௧௧
அனரூலினகி	௪௦௬	ஆதிபனையறி	௪௩௫	ஆந்தவனையு	௩௯௮
அனநினவா	௪௮௧	ஆதியாயவனரு	௩௦௭	ஆவலம்	௯௪
அனறுதானாக்	௨௭	ஆதியானண்ட	௨௧௫	ஆலத்தாரிழ	௨௫௩
அன்னமாம	௩௫௬	ஆதியானரியய	௪௮௦	ஆலநீழலமர்ந்த	௨௭௭
அன்னமபாலிக்	௧௯௭	ஆதியானையமரா	௩௦௨	ஆலநீழலிருப்ப	௩௪௬
		ஆதியிற்பிரமனா	௭௬	ஆலமுண்டழகா	௨௨௧
ஆ		ஆதியுமமா	௨௮௬	ஆலலாலிருக்கை	௬௪
ஆகத்துமையட	௩௮௧	ஆதியும்அறிவு	௭௫	ஆலாலமமிடற்ற	௪௫௫
ஆகத்தோர்பரம்	௩௯௯	ஆத்தமாம	௭௮	ஆலாலமுண்டு	௩௮௯
ஆகம்பத்தரவனை	௧௪	ஆப்பிரீசோ	௩௦௩	ஆலினகீழறங்க	௫௮
ஆகாதநஞ்சுண்	௩௩௮	ஆமயந்திரத்தடி	௪௯௪	ஆலுமாமயிற்	௨௩௮
ஆககையாற்பய	௧௭	ஆமலிபாலுநெய்யு	௭	ஆலப்படுகரும்	௪௧௩
ஆககனைந்தச	௩௪௯	ஆயமுடையது	௧௨௮	ஆலாகிஆலினில்	௪௯௧
ஆசைவனபாச	௧௧௭	ஆயிரந்தாமரைபோ	௧	ஆலாகிறுதொ	௧௯௧
ஆடல்புரிந்தநிலை	௫	ஆயிரந்திகங்கள்	௮௩	ஆலியாயலியுமாகி	௫௨
ஆடல்மாலயா	௩௫௮	ஆய்ந்தகைவாள	௧௨௮	ஆலினில்ஐந்து	௩௮௭
ஆடிநின்றயண்	௧௩௧	ஆய்ந்தவன்கா	௪௩௯	ஆலினபால்	௨௪௯
ஆடினொரு	௩௭	ஆரட்டேதனும்	௧௫௭	ஆலினமேலிய	௨௯௨
ஆடுவாய்கீரட்ட	௩௬௩	ஆரணப்பொரு	௨௯௬	ஆவுற்றஐந்து	௪௯௨
ஆட்சியுலகை	௪௨௩	ஆரழலுருவமாகி	௭௬	ஆளானஅடியவ	௪௪௨
ஆட்டினையடி	௨௧௫	ஆராதினன்னமு	௪௪௫	ஆளாகார	௨௯௬
ஆட்டினமுனடெரு		ஆராய்ந்தழி	௧௫௪	ஆறுகால்வண்டு	௨௯௫
ஆட்டிலித்தால்	௪௧௨	ஆரார்திரிபுரங்	௩௮௪	ஆறுகொண்ட	௧௮௩
ஆண்கிப்பெண்	௩௪௮	ஆரியந்தமிழோ	௧௯௩	ஆறுகொலாமவர்	௩௬
ஆணிபோலநீ	௨௧௫	ஆருமறியா	௩௮௮	ஆறுசடைக	௩௪௬
				ஆறுகுடும்	௧௮௨

பாட்டு	பக்கம்	பாட்டு	பக்கம்	பாட்டு	பக்கம்
ஆறுடைச்சடை சௌ		இந்திரனோடி	ருக	இலங்கைவேந்த உருச	
ஆறேறுசடையா கரு		இந்திரனபிரம	கரு	இலங்கைவேந்த உருச	
ஆறேறுசெஞ்ச சௌ		இமையாதுயி	சௌ	" "	உரு
ஆறேறுசென்னிசடை		இமையாமுக	உரு	" "	உரு
ஆற்றங்கவல்ல நௌ		இமமாயப்பிற	சௌ	இலவினாமாதா அச	
ஆறெனறியசம கரு		இமமையம்மை	உரு	இலயாருஞ்	சௌ
ஆற்றநீளசடை உரு		இமமைவானவர் கரு		இலயினா	கரு
ஆற்றவும்அவல் உரு		இயக்காகினன	கரு	இலயுடைப்படை சௌ	
ஆண்ணைந்த கரு		இயலுமாலொ	உரு	இலலகவினக்கது உரு	
ஆனிடையைந் உரு		இயல்பாய	கரு	இலலககோலமு கரு	
ஆனைக்காவிலண உரு		இரக்கமின்றி	உரு	இலலாடிச்சில் கரு	
ஆனையாறென உரு		இரக்கமுன்ன	உரு	இலலானெய்வ கரு	
இ		இரக்கமொன்றி கரு		இவளநமைப் கரு	
இகழுமாறெவ நௌ		இரங்காவனமன உரு		இழவொன்று சௌ	
இகழ்ந்தவன கரு		இரண்டிமா	உரு	இழித்தனவே கரு	
இகழ்ந்தானை சௌ		இரண்டுகொலா	கரு	இழிவித்தவாறி கரு	
இடபமேறியு	கரு	இரப்பவாக	கரு	இழுக்கினவண உரு	
இடர்க்கொமா	உரு	இரவனம்	கரு	இழைத்தநாளெ கரு	
இடாபாவமெ	கரு	இரவனையிடு	கரு	இளமைகைவிட் கரு	
இடிப்பானகா	கரு	இரவியுமதியு	கரு	இளவெழுந்த கரு	
இடுகுறுணணி	உரு	இரவுமபகலுமா கரு		இளையகாலமெ	கரு
இடுககண்பட் கரு		இராவணஞ்	உரு	இறந்தார்க்கு கரு	
இடுககொன்று	கரு	இருள்தருதுன	கரு	இறவாமேவரம் கரு	
இடுவாரிட்ட உரு		இருநிலையத்	சௌ	இறுத்தானை சௌ	
இடைமருதீ	சௌ	இருநதுசொல்லுஉரு		இறுமாந்திருப்பன் கரு	
இடைவித்த கரு		இரும்பாந்த	கரு	இறையவனகா கரு	
இட்டதிட்ட	கரு	இரும்புகொப்ப	சௌ	இறையென	உரு
இட்டமாயின	உரு	இருளாயவுள்	சௌ	இறைவனாரி	உரு
இணர்ந்துகொ	கரு	இருளினவண்	உரு	இனபமும்பிறப்	உரு
இணையொருவர்	சௌ	இரைக்குமபாம	உரு	இனறரைக்கண்	கரு
இண்டைச்ச	கரு	இலங்காலஞ்	சௌ	இனறுளாநா	உரு
இண்டைவண்	உரு	இலங்கைக்கிறை	கரு	இன்னங்கெண்மி	கரு
இந்திரத்தை	கரு	இலங்கைமன்ன	உரு	இன்னவாறெ	உரு

பாட்டு	பக்கம்	பாட்டு	பக்கம்	பாட்டு	பக்கம்
ஈ		உமையலாதுருவ ஈடு		உரையாருமபுக சநஉ	
ஈங்கைப்பேரீ	சுதச	உமையவளை சநக		உரையாா நநடு	
ஈசனாயுலகே	நஅ0	உம்பராணையுரு உருஅ		உலந்தாராதம் நஅக	
ஈசனீசனென	ந00	உயர்தவமிக்க உச		உலந்தார நடுஉ	
ஈசனென்னைய	ந0க	உயாந்தேனமனை ந		உலந்தார்தலைகல ச0ச	
ஈசனையெவவுல	ந00	உயிராணமிரு நகக		உலந்தாரவெண் உசக	
ஈட்டும்மாரிதி	உருடு	உயிராணியுடம அக		உவந்திட்டநாடு	டுக
ஈண்டாரழலி	உஅ	உய்த்தகாலுதயத ககஅ		உழைத்துந்து கக0	
ஈண்டாஇரும்	நகந	உய்த்தவன ச0டு		உழையாடுகர சகக	
ஈண்டுசெஞ்ச	கஅக	உய்யுமாறிது உகஅ		உழையுரித்த ச0ச	
ஈறில்கூறைய	ந0௭	உாங்கொடுக்கு நக0		உளரொளி சசந	
ஈன்றாரும	கசஉ	உரத்திலைரக உசஉ		உளைந்தான கஉச	
உ		உரமதித்தசல சக0		உள்குவாருளள ககடு	
உச்சிமேல்வின	உக௭	உரவனைத்திரண் ககச		உள்ளமாயுள் ந௭க	
உச்சிவெண்மதி	ந0௭	உரித்தவன்கா சநஅ		உள்ளமுள்கலந் உஅடு	
உஞ்சேனைமா	சசஅ	உரித்தனறுனக் நகடு		உள்ளமுள்கி உஅஉ	
உடம்பெனும்	ககடு	உரித்தானைக் ச௭௭		உள்ளமேயொ க௭௭	
உடம்பைத்	ககக	உரித்தானைமத சச0		உள்ளாருத உசக	
உடலினவினை	சஉக	உரித்திட்டா டுக		உள்ளுமாய்ப் எக	
உடலுமுயிரு	கஉடு	உரிந்தவுடை ச௭க		உறவனையிறை உகக	
உடலைத்துறந்து	ககச	உரியாயுலகி சஉந		உறவுபெய்க் உநந	
உடல்தனைக்	க௭	உருகியூன் உ௭௭		உறிமுடித்த நஉ0	
உடைதருகினும்	கக	உருகுமனத்தடி ச௭ந		உறுகயிறாசல் சந	
உடையர்கோ	உஉக	உருத்திரனை சஅடு		உறைப்புடைய ச௭க	
உட்டங்குசிறதை	சக	உருமுமுயிரு க௭		உறைவதுகாடு கடு	
உண்டுநஞ்சு	க௭க	உருவினையூழி கஉஉ		உற்றநோய் அக	
உண்ணாதுறவகா	சஉ0	உருளுடைய நநக		உற்றவாதம் உசச	
உண்ணாவரு	நந0	உருளுமபோ உகந		உற்றவன்காண் ச௭க	
உதைத்தவன	ச௭க	உரைக்குங்கழிந் கடு0		உற்றாராருள க௭	
உதைத்தாமறலி	உஅ	உரைசெய்தூல் உச௭		உற்றாராயுற ககக	
உந்திச்சென்று	உருக	உரைதளர்ந்து உந0		உற்றாரிவா கச0	
உந்திநின்றாரு	கடு0	உரைப்பக்கேண் உ00		உற்றானை சகக	
		உரைமாலு நஉக		உற்றிருந்த நஅ௭	

பாட்டு	பக்கம்	பாட்டு	பக்கம்	பாட்டு	பக்கம்
உற்றுலவுபிணி	௩௪௧	உன்னுலாமுடை	௧௦௩	எத்திசையும்	௪௪௪
உனமத்தகமலர்	௧௪௪	உன்னுற்றவெண்	௪௪௦	எத்திசைபுகினு	௨௮
உன்னியெப்	௬௪	உன்னெறுபடுத	௩௫௯	எத்தைக்கொண்	௧௪௯
உன்னிவானவ	௨௨௨	உன்னையாதலை	௧௪௯	எந்திமாதவரு	௧௪௯
உன்னுருவிற	௩௬௫	உன்னையேகழிக்க	௪௧	எந்தனிராநீமை	௮௨
உன		உன்னோககுமின	௨௩௮	எந்தையெம்பி	௩௦௬
உனகமுகிலுரிஞ்	௩௪௪	உன்னகருவின்	௪௪௪	எந்தையேயெம்	௩௦௪
உனக்கினுனமலை	௬௨	உன்னறிலைவலிய	௪௪	எப்போதும்	௧௪௫
உனசலாமரவல்	௨௩௪	எ		எம்பட்டம்	௩௨
உனசலாளல்ல	௨௮௪	எங்கேயெனனை	௨௪௦	எம்பந்தவல்லி	௩௪௦
உண்டிநின்றான்	௧௩௫	எச்சனினைத்	௪௬௫	எம்பிரானிமை	௧௪௮
உனராகிரின்ற	௪௧௯	எச்சிலினும	௪௪௮	எம்பிரானென	௧௬௪
உனரானையுலகே	௩௫௦	எஞ்சலிலபுகலி	௬௬	எம்மையாரிலை	௧௪௪
உனரிலாயென	௩௦௪	எடுத்தவாளாக்	௨௦௮	எயதானைப்புர	௪௪௧
உனரினின்ற	௧௩௧	எடுத்தவெல்	௧௮௪	எரிகின்றவி	௪௬௩
உனாதினாவேலை	௬	எடுத்தனெனழிற்	௪௮	எரிகொளமே	௧௪௬
உனாந்தவிடையு	௧௩௬	எட்டவிட்ட	௨௧௧	எரிகொள	௨௨௩
உனழித்தியாய்	௨௨	எட்டாந்திசைக்	௧௨௬	எரித்தானை	௩௬௬
உனழியளககவல்	௬	எட்டுக்கொலாமவ	௩௧	எரித்துவிட்	௧௩௧
உனழியாருழிதோ	௫௮	எட்டுநாண்	௨௪௬	எரிபெருக்குவ	௩௧௪
உனழிவண்ணமு	௨௦௮	எட்டுமூத்தி	௨௬௫	எரிப்பிறைககண்	௬
உனறறுத்துறை	௪௮௬	எண்ணிசைக்கு	௩௮௪	எரியலாலுருவ	௬௪
உனனததைநீக்கி	௧௨௨	எண்ணகத்திலலை	௬௬	எரியினுரிறை	௧௮௫
உனனப்பேபொரா	௪௬	எண்ணதமாரி	௧௪௩	எரியுமமழுவின்	௧௩௬
உனனவனுயிரி	௬௬	எண்ணிநாளு	௨௪௬	எருக்கககண்ணி	௩௦௪
உனனவனையுட	௪௪௪	எண்ணிலா	௨௮௬	எல்லாஞ்சிவ	௩௨௩
உனனவன்காண்	௪௦௫	எண்ணுகேன்	௩௦௦	எல்லாமுன்	௩௨௬
உனனாக்கையிராகி	௪௩௨	எண்ணுடை	௪௫	எல்லாவுலக	௩௮௪
உனனிகந்துணு	௩௬௦	எண்ணுமெழுத்	௧௩௬	எல்லிபும்பகலு	௪௨
உனனிலாவியிய	௨௩௫	எண்பதும்பத்தும்	௧௦௪	எவ்வேனுந்தாமா	௪௩௦
உனனிலாவியிய	௧௬௮	எண்மேலுமெ	௪௨௩	எழிலாரிராச	௨௬
உனனினுள்ளுயி	௪௪	எத்தாயொதத	௪௩௧	எழுதுகொடி	௩௬௨
உன்னுடுத்தியொ	௩௬௬	எத்திக்குமாய்நி	௪௪௪	எழுதுபாலை	௨௬௪
				எழுந்ததிரை	௩௨௨

பாட்டு	பக்கம்	பாட்டு	பக்கம்	பாட்டு	பக்கம்
எழுவாயிறுவா	௧௩௮	ஏழைமாரிட	௨௬௧	ஒத்தவடத்தின	௪
எளியனாமொழி	௨௦௧	ஏறதேறுமிடை	௧௮௭	ஒப்பாயிவவுலக	௪௩௨
எறிந்தானே	௩௧௮	ஏறனோறுதம்	௩௧	ஒப்பொருவரி	௩௭௮
எனக்கென்று	௩௧௩	ஏறினரேறினே	௧௭	ஒருகாலத்தொ	௩௪௪
என்பவாற்கலனு	௪௪	ஏறினரிமை	௨௧௧	ஒருகாலத்	௩௨௩
எனபிருத்தி	௧௦	ஏறுகந்தேற	௧௨	ஒருகாலத்தொ	௩௬௮
எனபுபூண்டெ	௨௪௮	ஏறுட்டேன	௭	ஒருசுடராயுல	௩௧௦
என்பமாமையும்	௨௧௧	ஏறேறியேமுல	௩௨௧	ஒருத்தனுயு	௨௧௪
என்பொனையி	௧௮௩	ஏறேறியேமு	௩௩௪	ஒருத்தனருல	௧௬௮
என்றும்நாம	௪௧௧	ஏறேற்றமா	௩௨	ஒருத்தனைமூ	௨௩௭
என்னமாதவரு	௨௭௧	ஏறெரப்பாண	௧௭௦	ஒருத்தன	௧௮௩
என்னனெனம்	௨௪௨	ஏற்பீர்க்கங்கை	௭௧	ஒருத்தித்தனறலை	௭௨
என்னிலாருமெ	௧௧௭	ஏற்றினையெண்	௪௦௨	ஒருத்தியையொ	௧௧௨
என்னையேதும்	௨௬௮	ஏற்றினையேமு	௩௬௬	ஒருபிறப்பிலா	௩௨௦
என்னையொப்பா	௧௬௩	ஏற்றுவெல்கொ	௧௮௪	ஒருமணியையு	௪௦௧
		ஏனத்தினமருப்	௩௬௭	ஒருமருந்தாகி	௧௩௩
ஏ		ஏனமாயிடந்தமா	௧௧	ஒருமுழமுள்ள	௭௦
ஏகாசமாம்	௩௩௪	ஏனவெண்மரு	௩௦௭	ஒருவடிவின்றி	௧௩௨
ஏமெதிககண்	௭	ஏனவேடத்தி	௨௩௧	ஒருவராயிரு	௧௧௩
ஏடேறுமலாக	௪௩௮	ஏன்றுகொண்	௧௩௦	ஒருவரும	௧௧௩
ஏடேறுமலா	௪௮௩	ஐ		ஒருவரைத்	௧௬௧
ஏதுமொன்று	௨௩௩	ஐத்தானத்தக	௪௮௬	ஒருவருகினை	௩௦௮
ஏந்துமழுவாள	௩௬௨	ஐந்திலையநாக	௪௭௮	ஒருவருயுல	௩௭௧
ஏயவனகாண்	௪௦௩	ஐம்பெருமாபூத	௩௬௩	ஒருவனையும	௩௦௨
ஏயிலானையெ	௨௬௭	ஐயனந்தணறு	௩௦௭	ஒலிவண்டறை	௨௪௭
ஏயந்தவுமை	௩௮௩	ஐயனையரனே	௨௩௩	ஒழித்திடுமே	௩௨௨
ஏயந்தறுத்தாயி	௧௩௧	ஐயனையழகே	௨௨௬	ஒழுஞ்முடத்து	௨௧௨
ஏவகிசிலையின	௭௧	ஐயனகாண்	௩௬௧	ஒளிவளா	௧௩௩
ஏவணத்தசிலை	௩௬௦	ஐயிரண்மொ	௩௪௩	ஒள்ளிககணூர்	௨௩௨
ஏவம்ஏது	௨௬௩	ஐயிலுலமிடற	௪௩௧	ஒள்ளியாரிவ	௨௪௦
ஏவியிடாககட	௪௩௭	ஐ		ஒறுத்தான	௩௪௪
ஏழித்தொனம்	௨௪௬	ஒட்டாதவாளவுண்	௧௧	ஒற்றியூரு	௨௦௧
ஏழுக்கொலாமவர்	௩௧	ஒட்டினிறவீட	௨௧௩	ஒன்பதுபோல	௩௧
ஏழுமாமலையே	௨௧௩			ஒன்பதொன்ப	௨௧௩

பாட்டு முதற்குறிப்பகராதி

ருகள

பாட்டு	பக்கம்	பாட்டு	பக்கம்	பாட்டு	பக்கம்
ஒன்றவையுணர்	சஉ	ஒம்பினை	எந	கடியார்தளிர்	நடுநடு
ஒன்றலுங்கு	நநஉ	ஒராதாருள்ள	நஅந	கடியவியையேறி	ச00
ஒன்றவுலக	சஉஉ	ஒருடம்பிருவ	நஎ	கடுகியதோசெ	உடு
ஒன்றிமாலும்	உஉஎ	ஒரோதமோதி	கஉ	கடுக்கண்டன	கஅந
ஒன்றியதவத்தி	ககஉ	ஒரத்தினவாறு	ககஉ	கடுக்கையரு	உசஅ
ஒன்றியிருநது	கஉந	ஒவாதமறைவல்	சஅ	கடுத்தேதாரக	உக0
ஒன்றுகொலா	ந0			கடுத்தேமேனி	உகந
ஒன்றுதானறி	உநந	ஒள		கடுத்தவனகண்	எச
ஒன்றுபோலு	உ0உ	ஒளவதனமைய	ந0அ	கடுப்பொடி	கந
ஒன்றுவெண்பி	உகச			கடுமபகல்	ககன
		க		கடுவாயாதமை	சரு0
ஒ				கடுவெளி	சஎ0
ஒங்கியுயர்ந்	நஎக	கங்கைத்தங்கிய	ந0அ	கடையாரகொடி	கஉச
ஒங்குமாலவ	கஎ0	கங்கைநீர்சடை	ரு	கட்டங்கந்தா	நநக
ஒசையொலி	நஅக	கங்கையாடிவெ	நகஉ	கட்டங்கமொ	நடுஉ
ஒடைசோ	கஉ	கங்கையெனுந்	சகச	கட்டப்பபட்டிக	உஉஅ
ஒட்டகத்தேயு	நகஎ	கங்கைகையச்சடை	சக	கட்டமேவிலை	அஅ
ஒட்டையா	உஅச	கங்கைகையச்	உஉக	கட்டராய்வின்று	சரு
ஒண்பிராணு	கருஅ	கச்சியேகமப	நஅரு	கட்டறுத்துக்கடி	உகக
ஒதமாகடலுழி	உகந	கச்சைசேசராவா	க0க	கட்டாறேழி	உஎக
ஒதமாகடலின	உசந	கச்சைசேசாநாக	கந	கட்டிபட்டிலை	அக
ஒதமாகட	உகந	கடகரியுரியா	க0உ	கட்டியொக்குங்	கஎச
ஒதமாலகடல்	கஎக	கடமனனு	நநந	கட்டிலிட்ட	உ0ச
ஒதவண்ணனு	ந0அ	கடம்படநடு	நந	கட்டுமபாமபுங்	உகக
ஒதநாவனதிற	ககக	கடலகமேழிலே	எடு	கட்டுவாங்கு	ந0ச
ஒதிமாமலா	கஎ	கடலிடையிலை	கச	கணக்கிலாரையு	கஅக
ஒதியனானமு	கச0	கடவுந்திகிரி	ககக	கணினவாரவேங்	கரு
ஒதியேகழிக்கின்	கக	கடலகழித்தி	உஅஅ	கணையமாசிலை	ககக
ஒதிற்றொரு	நருச	கடவுளைக்கடலு	கஎ0	கணகாளகாண்	கச
ஒதினதயத்தூத்	உருந	கடலமணிவன	கஉஅ	கண்டகங்காள	உ0
ஒதினனாவேதம்	நஎ	கடிமழுகொன	எக	கண்டந்தான	கஎச
ஒதிபைங்கிளிக	உகந	கடிமதிக்கண்ணி	எ	கண்டபேச்சி	உகக
ஒதிவித்தாய	கசக	கடியமலிந்தமலா	சசக	கண்டலளுசேர்	சகஅ
ஒமத்தோடய	உஎக	கடியவனகண்	எச	கண்டவாதிந்	நக

பாட்டு	பக்கம்	பாட்டு	பக்கம்	பாட்டு	பக்கம்
கண்டாரம்	௫௮	கரப்புறுசின்னை	௧௫௬	கருவினக்கட	௨௮௭
கண்டிபூண்டு	௩௦௪	கரவாடும்வன்	௧௩	கருவாகிககண்	௪௭௭
கண்டியிற்பட்ட	௧௪௫	கரவிலாமனத்த	௮௧	கருவாகிககு	௩௬௨
கண்டுகொள்ளரி	௨௧௧	கரிந்தாரதலை	௨௮	கருவாட்ககி	௧௪௩
கண்டுஞ்சுங்கு	௪௧௪	கரியத்தானகண்	௭௪	கருவினைக	௧௭௩
கண்ணமரு	௩௩௪	கரிடரிசெய்து	௪௧௩	கருவுற்றகா	௪௮௩
கண்ணவனாபுல	௩௧௭	கரியருவுகண்ட	௩௩௦	கருவுற்றநாள்	௧௫௦
கண்ணவனகா	௪௧௩	கருகுகண்டத	௨௦௪	கருவுற்றிரு	௧௪௬
கண்ணனும்பிர	௫௮	கருகுகார்முகில்	௩௦௧	கருவையென	௪௮௬
கண்ணாந்த	௩௩௫	கருடத்தனிப்	௧௯௦	கரைக்கடந்	௧௧௧
கண்ணாறாய்	௨௩	கருத்தனயக்கண்	௭௪	கரைந்துகை	௧௮௪
கண்ணிறைந்த	௨௭௬	கருத்தனயக்கயி	௨௫௪	கரையாக	௧௨௫
கண்ணிறற்களி	௧௮௩	கருத்தனயப்பாட	௩௮	கலங்கஇரு	௪௪௨
கண்ணிறற்காம	௧௦௪	கருத்தனைக	௨௨௪	கலஞ்சழிக	௪௮௧
கண்பல்க்க	௨௭௧	கருத்தனகாண்	௪௭௫	கலைக்கனறு	௪௫௨
கண்பனிககுங்	௨௪௪	கருத்துத்திக்கத்	௩௬௩	கலைஞானந	௩௩௫
கதம்படப்போது	௬௧	கருநட்டகண்ட	௧௨௨	கலையாருநா	௪௮௦
கதித்தவனகண்	௭௪	கருந்தடங்	௧௫௪	கலையாளைப	௪௩௪
கதியொன்று	௧௧	கருப்பனைத்	௧௧௪	கலையொப்	௧௧௭
கத்தகாள்	௨௨௩	கருப்புவெஞ்	௨௨௮	கல்லலகு	௩௩௨
கந்தமலாக	௪௭௪	கருமணிபோ	௪௫௨	கல்லாகிக	௪௧௧
கந்தமாதனங்	௪௫௧	கருமணியை	௪௪௩	கல்லாதா	௪௭௪
கந்தவாருழல்	௨௧௪	கருமருவு	௪௫௧	கல்லாலின	௩௪௮
கமழ்தருசடை	௫௭	கருமலிகடல்	௧௧௦	கல்லினெல	௭௭
கயிலாயமலைபு	௪௧௧	கருமானி	௩௧௫	கல்லினொழை	௧௧௧
கயிலாயமலையெ	௪௫௧	கருமபமரும்	௩௧௬	கல்லினொழை	௨௭௩
கயிலாயமலை	௪௧௬	கரும்பிருந்த	௪௬௫	கல்லாக்கடி	௩௩௪
கயிலைநனமலை	௨௪௦	கருமபினுமினி	௧௧௩	கல்லினொன	௨௭௮
கயிலைநாதன	௨௪௪	கரும்பினக்	௩௦௧	கவளமால	௨௪௧
கரந்தனகொள்ளரி	௫	கரும்புபிடி	௧௫௪	கழல்கொள்	௨௪௪
கரந்தாளைச்	௪௪௪	கரும்பொப்	௧௭௦	கழித்திலைன	௪௩
கரப்பர்கண்	௧௫௩	கருவரைகூழ்	௨௩	கழிந்தவார்தலை	௧௮
கரப்பர்கரியமன	௩௪௬	கருவரைய	௮௫	கழியக்கண்டி	௨௪௦
கரப்பாகால	௨௧௦	கருவனைகரு	௧௪௬	கழைப்புகாடு	௨௫

பாட்டு	பக்கம்	பாட்டு	பக்கம்	பாட்டு	பக்கம்
களித்தவனகண்	எச	கனமனவீகழி	கஉந	காரமுதுகொன்	நந
களித்துககலந்த	கநக	கனறித்தன	எச	காரழலகண்ட	அஅ
களளனேன	ககரு	கனறியூர்முகில்	உஓக	காராருமணி	சநச
களளிமுது	நடுஅ	கனறிஞாபுரங்	அக	காராகடல்	சசந
களளிஞண்	உசச	கனனலைக்கரும	நஓச	காராகமழ்	நகஅ
கறுக்கொண	கசரு	கனனரியையங்	சஎச	காராகமழ்	நசச
கறுத்ததொரு	சஉரு	கனனெடுங்	கசக	காரான	நகச
கறுத்தவனகண்	எச			காரானையுரி	சசஓ
கறுத்தாரமணி	உஅ	கா		காரிலங்கு	சருஎ
கறுத்தமிட்டார	கநஅ	காசனைககலை	நஓஓ	காருடைக	ருக
கறுமபியூவன	உஎடு	காடலாற்கரு	நநந	காருடைக	சஅ
கறைகொள	உநஎ	காடிடமாகந்நு	சஓ	காருலாமலா	கஎஓ
கறைப்பெருங்	சக	காடிடமுடையா	ககக	காருலாமலாக்	உஉஎ
கறையணிகண	கஉக	காடுகொண்ட	உஓச	காரேறுநெடுங்	நகஓ
கறையராயக	சக	காடுடைச்சுடலை	ருக	காரொளிய	சசச
கறையுங்கொப்ப	சஓ	காட்சிபெற்றில	உகச	காரொளியுதிரு	நகஎ
கறபகமுயிரு	நஎஎ	காணிலாரகரு	சரு	காரொகொள	உகக
கறபொலி	சகச	காண்டலெங்கு	நந	காராககொண	உஓக
கற்றேதெலொன	அக	காதாராகுழை	நகஅ	காராமல்கு	சஎஓ
கற்றமாமறைகள்	அக	காதிசைந்த	சகந	காாமுகிலாயப	சஅஎ
கற்றவரக	நஎடு	காத்தனை	கஅக	காலதிகழல	சஓ
கற்றன்னகயிலை	எடு	காத்தாள்பவா	உ	காலபாசமபிடி	உகஓ
கற்றார்பயில	கருடு	காத்திலேனிர	அச	காலமான	உநஓ
கற்றானைக்	நகரு	காப்பேதாவில்	எஎ	காலமுநாளகரு	உச
கற்றிலேனகலை	ககக	காமத்துளமுந்தி	எஉ	காலனுயிர	நஅந
கறுக்கொள்	உகஅ	காமனையனறு	ருக	காலனைக்காலாற்	எக
கறுணைவில்லதா	கஓக	காமனைபுங்	நகஎ	காலனைக்	நஎஅ
கற்றைச்செரு	உஎந	காமாததம்	உநக	காலனைவீழ்ச	ருக
கனகமாவயிரமு	எந	காமாயஞ்செயது	ககக	காலனவலி	சருச
கனத்தகத்துக	நஅக	காமபாடுதொரு	சருக	காலசென்று	நகஉ
கனத்திஞாவலி	ருச	காயமேகேயு	ககச	காலையிறகதிர்	கஅ
கனல்அங்கை	உருஎ	காயந்தாயன	கசச	காலையெழுந்து	கஉஎ
கனலுங்கணணி	ககஎ	காயந்தானசே	கஉச	கால்களாறபய	கஎ
கனியினுங்	கஅஅ	காரணத்தர்	உஅந		

பாட்டு	பக்கம்	பாட்டு	பக்கம்	பாட்டு	பக்கம்
காலகொடுத்திரு	௫௩	கு		குழைத்திகழ்கா	கடுக
காலகொடுத்தெ	௫௩	குசையுமங்கை	௨௭௦	குழையாதிருத்	சசுக
காவாசடை	௩௪௭	குடையுடையாக்	௫௯	குளிராயுனற	௨௫௯
காவிரியன்கரை	௪௪௯	குணங்கன்	௧௯௫	குறவிதோள	௧௨
காவிரியனவட	௨௭௩	குணங்கன்தோ	௨௦௫	குறிகளும்	௨௯௬
காழியாணக்	௧௭௧	குணங்கன்பேசிக்	௩௫	குறிகொண	௧௫௦
காலங்கடந்த	௧௫௭	குணடரேசமணர்	௪௮	குறியினின	௨௭௮
காறிமலிடத்தை	௧௦௫	குணடரைக்கு	௨௫௨	குறுவித்தவா	௧௩௬
காறிமலிடத்தை	௧௧௧	குணடரொடுபிரி	௪௧௬	குறைக்காட்	௧௮௦
காற்றனாற்	௫௮	குண்டாபீலி	௨௩௨	குறைவிலோங்	௨௨௪
காற்றனைக்கட	௨௫௧	குண்டனாயசசம	௧௨	குறறங்குடிக்கு	௨௪௨
காற்றனைக்கலக	௧௭௨	குண்டனாயத்தலை	௧௦	குறறமல்லியை	௨௮௨
காற்றனக்கார	௪௯௧	குண்டாக்க	௩௨௦	குறறமுடைய	௧௫௩
காற்றனூங்	௨௫௭	குண்டிபட்ட	௨௫௮	குறறாவங்	௩௯௫
காற்றினைக்	௧௯௧	குண்டிபட்டுக்	௨௨௭	குனித்தபுருவ	௧௨௩
கானநாடுகல	௩௧௩	குரவனாகொடு	௨௪௨	குனிந்தசிலை	௪௩௧
கானமொழிக்	௨௯௧	குராமலரோட	௪௯௬	குன்றதமா	௩௫௩
கானலினங்	௪௫௬	குராமனனுங்கு	௨௩௧	குன்றுபோற	௧௪௪
கானவனகாண்	௪௭௬	குருகாமவயிர	௩௪௨	கூ	
கானறாத்	௨௧௯	குருந்தமதொ	௬௩	கூசவாரலா	௨௭௪
கானிரியவேழ	௪௭௦	குலங்கண்மிகு	௩௪௧	கூடாவத்தா	௨௯
கானேறு	௩௭௧	குலங்கனென	௨௮௦	கூடவல்லார	௨௯
கானமறையும்	௪௬௧	குலங்கினரும்	௩௪௨	கூடவேடத்த	௩௧௩
கீ		குலங்கெடுத்து	௩௫௩	கூடினாருமை	௩௫
கிடந்தபாமபருகு	௧௮	குலம்பலம்	௧௫௨	கூடினானுமை	௨௩௯
கீ		குலம்பொல்லே	௪௯௩	கூட்டமாயை	௩௩
கிணடுக்கினர்ந்	௧௫௧	குலாவெண்	௩௧௮	கூடாவத்தனை	௩௩௫
கிதாய்க்கிதவ்	௫௪	குலப்பெருந்	௩௧	கூடிராணகிழிய	௪௯
கிழ்ப்படக்கரு	௯௧	குழலங்கொன	௨௦௯	கூடவத்தவா	௧௩௭
கிளலாலுடை	௧௫	குழலையாழ்	௧௮௪	கூவலாமை	௩௧௪
		குழலோடு	௩௨௨	கூவைவாயமணி	௨௧
		குழலவவங்கொ	௮௧	கூழையேனாக	௧௨௫
		குழுவினாத்தொழு	௧௮	கூழேறும்	௩௧௧
		குழைக்கொள	௨௨௨		

பாட்டு	பககம்	பாட்டு	பககம்	பாட்டு	பககம்
கூற்றம்வந்து	உக௦	கையாற்சயிலை	ச௦௯	கொலையாளை	ச௨௯
கூற்றவனகாண்	ச௦௫	கையிலிடுசோறு	க௫௩	கொலைவரிவே	௫
கூற்றாயினவாறு	௧	கையிலுண்டுழ	ச௭அ	கொலலத்தான	உ௨௯
கூற்றினையுதை	௧௧௪	கையிடுண்டு	உஅஉ	கொல்லியான	உ௧௪
கூற்றுத்தண்ட	உ௦௨	கைபுலாமூவிலை	ச௨௪	கொல்மாலவி	உஅ௭
கூற்றுவன	ச௩௫	கையெலாம்	௩௩௫	கொலலையேற்றி	உ௧௫
கூற்றைக்கடந்	௧௨அ	கையேயாகபால	௩௩௨	கொலலையேற்	உ௭௧
		கைவேழமுகத்த	ச௧௫	கொள்ளிடக	உ௭௧
கே		கோ		கொள்ளித்	உ௧௭
கெண்டை	உ௩௨	கொக்கரைகுழ	௧௭	கொள்ளிவெந்த	உ௩அ
கெண்டையந	அ௦	கொக்கரைதாளம்	௩௨	கொள்ளங்காத்	உ௨௩
கே		கொக்கிறகர்	உஅ௩	கொள்ளைக்	௩அ௧
கேடுமூடிக்கிட	உ௫௦	கொக்கிறகு	௩அஅ	கொன்றடைந்	௧௩௪
கேட்டிலேன	௩அ	கொக்கின	உ௪அ	கொன்றைசூழி	உ௭௨
கேழலதாகி	௧௫௯	கொங்கினுமரு	௪௯	கொன்றைமலை	௧அ௭
கேழல்வெண்	௭௯	கொங்குவார	௩௪௦	கொன்றையந	௩௪௫
கேளுமின	உ௪௯	கொழிகொள்	உ௧௩	கோ	
கை		கொழிகொளவி	௧௫௪	கோடலகோடு	உ௨௭
கைகாங்குப்பித்	௧௭	கொழிமாடநீ	௩௩அ	கொழிதீர்த்தந	௩௧௩
கைகிளரும	௩௫அ	கொடியாரிடப	௩௪௪	கொழிமாத்வனுகள்	௯௪
கைகொளசூலத்	உ௨௦	கொடியேயும்	௪௩௩	கோணனமாம	உ௪௪
கைத்தலங்களி	௪௪௫	கொடுங்கணவெ	உ௩	கோணிககொண	௧௭௪
கைத்தலைமான	௧௩௫	கொடுங்கோளு	௪௪அ	கோலககாவிற்	உ௪
கைப்பற்றித்	௩௦௪	கொடுவினையா	௩௨௫	கோலமாமங்கை	அஅ
கைப்போதுமலர்	௧௩	கொட்டுமுழ	௧௩௪	கோலுமபுல்லு	உ௨௪
கைமமான	௪௦௨	கொண்டதோர	௭௧	கோவணமுடித்த	௧௧௭
கைம்மானமத	௩௫௯	கொண்டலுள்	௪௧௨	கோவணமோ	௩௪௨
கையதுகாவெரி	௧௩௫	கொந்தாரபூந	௪௪	கோவாயவிந்	௩௩௯
கையராய்க்கபால	அ௯	கொம்பனாள்	௩௨	கோவாய்முடுகி	௧௪௫
கையனைத்துந்	உ௭௯	கொம்பினர்குழை	௪௪	கோழிக்கொடி	௪அ௨
		கொம்புகொப்பளி	௪௦	கோனைக்காவிக்	உ௧௨
		கொம்புநலவேனி	அ	கோனநாரண	௪௦௪
		கொயமமலர்	௧௩௪		

பாட்டு	பக்கம்	பாட்டு	பக்கம்	பாட்டு	பக்கம்
ச		சலமலினை சங்கர கக		சிந்தும்புனற் றுஉஅ	
சகமலாதடிமை கூடு		சலமபூவொடுதுப உ		சிந்தையாய் றுஉச	
சங்கணிக்குழை க		சலவராயொரு உஉ௦		சிந்தையுட்சிவ உருஎ	
சங்கரிதிபதும சகச		சவந்தாங்குமயா ஸ௦க		சிந்தையுந் தெளி எடு	
சங்கரனேரின றுஎச		சவைதனைச் செய கூஎ		சிந்தையைத்தி றுஅ	
சங்கரனகாண் றுஎக		சனரிடமவென் ககஅ		சிந்தைவண்ணத் து௦எ	
சங்குச்சாரக உகச		சா		சிந்தைவண்ண உ௦எ	
சங்குலாழுன உஅ௦		சாகதியத்தொடு உருஎ		சிந்தைவாய்தலு உ௦ச	
சங்குநந்திலை கஅ௦		சாடவெடுத்தது கஉச		சிரமஞ்செயது ககக	
சங்குகத்தினத் சஉஅ		சாடவெடுத்தது கஉச		சிரமேற்றநான றுக்க	
சங்கையுள்ளது உஅஉ		சாணிருமருங்கு க௦௩		சிலந்திககருள றுருஅ	
சங்ககாலிப்பித் கருச		சாத்திரம்பல உருரு		சிலநதியும எஎ	
சடைக்கஞ்ஞள ககஅ		சாமனைவழிக கூஅ		சிலைத்தாரா ஸ௦௩	
சடையனார் றுஎ		சாம்பரகலத் றுஉ௩		சிலைநவீனற் றுஉச	
சடையனைச்சரி ககஉ		சாம்பலப்பூசித் ககக		சிலலுறுவாயச் சஉ௦	
சடையானே உஉ		சாமபலபூசவர் உ௦ச		சிலலுருவிறகு றுக்கடு	
சடையினமேலு கஎடு		சாற்றிச்சொல் உருரு		சிவஞாதித்திசை சகச	
சடையுடை ருா		சாற்றினேன உகக		சிவனெனுநாமந் கசரு	
சடையேறு சஉச		சாற்றுவரைவர் க௦ச		சிவனெனுமோ கச	
சடையொன்றி சகச		சி		சிறையாபுனற் றுஉஎ	
சண்டனைநல சருஉ		சிட்டாவானவா கசஅ		சிறையாவரிவ றுருச	
சதுமுக்கனருனு சக		சிட்டனைச்சிவ உஅச		சினககுஞ்செம உஉஉ	
சந்தன்கொடுகை கூக		சித்தத்துருகிச் ககஉ		சினநகொள உஅஎ	
சந்தித்தகோவ றுக்க		சித்தத்தொருகிச் ககஉ		சினத்தினாலவ உக௩	
சந்தியானைசச உருக		சித்தத்தொருகிச் ககஉ		சினநதிருத்து றுக்க	
சந்திரச்சடை ககஅ		சித்தத்தொருகிச் ககஉ		சி	
சந்திரனுநதண ஸ௦எ		சித்தாராயவநது கூ௩		சீரோபுனற் றுஉஅ	
சந்திரனைத்திரு சகச		சித்தாகனனியா உசஉ		சீரோமுடிபத்து றுஎ௦	
சந்திரனைமாகந றுஉக		சித்தாதேவா உகஉ		சீராலவணநகப றுஅ௩	
சந்திரனெனடு உச௩		சித்திசெயபவா கூக		சீரத்தருண்மனை உசக	
சமரஞ்சரபன உகக		சிறுதித்தெழும கஉச		சீரத்தானைச்சிற சகஎ	
சமரம்குசலந்த சகரு		சிறுதிப்பரியன க௩அ		சீரத்தானையுல ஸசக	
சமையமேலாறு எஉ		சிறுதிப்பாரமன று௦ச		சீரமலிச்செவ்வம கருரு	
சரணமாமபடி று௦அ					

பாட்டு	பக்கம்	பாட்டு	பக்கம்	பாட்டு	பக்கம்
சு		சூலமேந்துவர் ௨௨௨		செய்தவனறிரு ௨௦௮	
சுடரைப்போ ககக		சூலவஞ்சனை கக௨		செய்யரினகமல கடு	
சுடாபவளத் ந௭௭		சூழமரவத் ௫		செய்யமலாமே ச௨௨	
சுடலைசோசண் ௪௮		சூழந்துயரம் ச௮௩		செய்யமேனிய ௨௭௨	
சுட்டீறுமெய் ௨௧௭		சூளாமணிசோ ந௭௦		செய்யமேனி ௨௨௫	
சுணங்குவின் கடுக		சூ		செய்யானவெ ச௨௮	
சுணங்குமுகத்து க௪௦				செய்யாவெண் ௨௭	
சுண்ணத்தாசுடு ௨௧௨		செககாங்கழி ௨௬௭		செய்யனேகரி ந௨௧	
சுண்ணவெண்சந் ச		செககாங்கெழு ௨௭௭		செய்யாய ச௨௩	
சுண்ணவெண் க௮௨		செங்கண்நாக ௨௦௫		செருத்தனால் ௨௫௭	
சுருககமொடு ந௬௬		செங்கண்ணும் ந௦௫		செருத்தனைச் ௨௫௩	
சுருளுறுவரை ௮௫		செங்கண்மால்சி ச௨௫		செருத்தனையரு கக௩	
சுழலாதுயர் க௪௦		செங்கண்மால் ௨௮௨		செருவளருஞ் ந௭௨	
சுழித்தானைக்க ச௪௨		செங்கண் ௨௪௫		செல்லோகொடி க௪௮	
சுழித்துணை ந௬௧		செங்கயல்சேல் ௮௫		செல்வபுனற் ந௨௬	
சுழிப்பட்டகங் க௪௫		செஞ்சடைக்கற ந௮		செல்வமல்குதி ௨௭௪	
சுற்றமுந்துணை ௨௬௬		செஞ்சடைக ச௨௭		செல்லியைப்பாக க௬	
சுற்றமுந் ௨௮௮		செஞ்சுடர்சசோ க௪௭		செவிகாள்கேண் க௬	
சுற்றிக்கிடந் க௩௦		செடியேறுதீ ந௭௩		செழுநீர்ப்புன ந௨௭	
சுற்றிநின்றா க௩௦		செதுகருமனத் ௨௧௪		செறிமூலுந் ந௪௬	
சுற்றிவண்டி க௩௦		செத்தவர்தந் ந௩௮		செறிகொண்ட ச௫௮	
சுற்றமமரா க௨௨		செத்துசசெத் ந௩௩		செறிவிலேன்கிந் ௮௮	
சுற்றுமுனனி க௧௨		செத்தையேன ௩௮		செறுவிப்பாசி க௬௦	
சுற்றுமபேய் ௨௦௨		செந்தழலுருவா ௩௪		செற்றதோர் ந௩௭	
சுறுவார்தொ ௨௧௬		செந்தாமரைப் ச௫௨		செற்றானகாண் ந௨௬	
சுனைபுள்ளிலஞ் ௨௩		செந்துவாவாயர் ந௪		செற்றுக்களிற் க௨௬	
சுனைபுள்ளிலமல க௬௪		செந்துவாவாய்க் க௫௫		சென்றச்சிலவா ச௦௮	
சூ		செம்பவளத்திரு ௨௨		சென்றுருளுங் ந௪௧	
சூடினாக்கங்க ச௪௪		செம்பொனற் ந௨௨		சே	
சூலங்கொப்பளி ச௦		செம்பொனே ௨௧௪		சேடனருறை ௨௨௬	
சூலப்படையு ந௪௪		செம்பொனனை ச௫௪		சேயவுலகமுஞ் ந௨	
சூலப்படையானை ந௨		செம்மலாககமல ௩௮		சோந்தோடு ச௮௨	
சூலம்மல்கிய ௨௪௮		செம்மைவெண் க௧௬		சேலினே ௫௧	
		செய்ஞ்ஞினற் க௨௨			

பாட்டு	பக்கம்	பாட்டு	பக்கம்	பாட்டு	பக்கம்
சோ					
சொரிவிப்பா	கஅக	தக்கனதுவேள்	ச௫௫	தருக்கிச்சென	௨௨அ
சொல்லக்கருதி	க௨க	தக்கனறனவே	க௩௨	தருக்கியதக்கன	க௫௨
சொல்லாந்த	௩௫௭	தக்காரடியார்க்கு	௩௯௨	தருக்கிவெற்ப	௨௭௩
சொல்லாணைச்	௩௫௩	தக்காவமெய்தி	க௪௬	தருக்கினநான	க௩௭
சொல்லாணைப்	ச௫௪	தங்கலப்பியதக	௨௭௩	தருக்கினஅரக்	க௯
சொற்பாவும்	ச௪௨	தஞ்சுவண்ணத்த	௨௯	தருக்கினவாள	க௩௦
சொற்றாணை	க௯	தஞ்சேகண்டே	௨௪௦	தருக்குமிகுத்து	க௨௨
சொன்மலிந்த	ச௫௬	தடக்கைநிலைந்து	அக	தருமந்தானறவ	௩௦௯
சொன்மலை	௨௦	தடக்கையாவெடு	ச௨	தருவினைமருவு	௭க
சோ					
சோதியாய்ச்சுட	௬௦	தடமலராயிரங்கள்	௨௫	தலக்கமேசெய்து	௫௦
சோமனையரவி	௬௯	தடவரைகளேழு	ச௭க	திலைசுமந்திருகை	க௦௬
சோற்றுத்திறை	௨௬	தடுக்கவுநதாங்க	௫௫	திலையவறைய	௩௯௭
சூ					
சூமனென்பா	௩௦௯	தடுத்தானைக்கா	ச௪௩	திலையானையெவ	ச௪௦
சூ					
சூயிராய்நம	௫௨	தடுத்தானைத்தா	ச௪௭	திலையுருவச்சிர	௩௯௦
சூலத்தா	௨௫௯	தடுத்திலேனைவர்	க௦௪	திலையெலாமப	௨௫௨
சூலத்தானை	௩௦௨	தட்டிடுஞ்சுமண	௬௩	திலையேவணங்	க௬
சூலத்தை	௪௭௩	தண்காட்டாச்	ச௯௦	திலையேநதுகை	சஅ௪
சூலமலகு	௨௬அ	தண்டவாளியை	௭௭	தவளமாமதி	௨௦௯
சூலமுமறியவே	௪௭	தண்டிஞ்சுண்	சஅ௯	தவவலியொன்ற	௯௯
சூலமேவீசும்	கஅ௫	தண்மதுக்கண்ணி	௭	தழைத்ததேதாராத்	௭௭
சூனகாட்டு	௨௦௫	தண்மையொடு	ச௯௩	தளங்கிளருந்	ச௫௩
சூனத்தரில்	௨௯அ	தத்துவந்தலை	௨௩௪	தளருங்கோளர	க௯௪
சூனமாகிய	௨௨௯	தந்தவத்தன	௪௦௭	தளருமவாளரவ	க௯௬
த					
தக்கனதுபெரு	௪௪௪	தநதைதாயிலலா	௩௯௩	தளரினொள	௨௬௯
தக்கனதுபெ	௪௫௬	தநதைதாயொடு	௨௬௯	தனகிருந்ததோ	க௯௩
		தநதையாய்த்தாயு	௫௨	தனகேசுருமை	௨௪௯
		தநதையா	௪௯௦	தனையியார்க்க	௩௪௯
		தநதையுந்தாயுமா	௪௭	தனவனாய்	௩௯அ
		தப்பிவானந்	௨அ௦	தன்னிறறனை	௩௯௦
		தமக்குநல்லது	௨௩௦	தன்னுருவம்	௪௦௭
		தம்மானங்காப்ப	௧௨௦	தன்னுருவை	௨அ௨
		தரித்தவனகந்	௨௩௯	தனைச்சர	௧௫௭
		தரித்தானைத	௪௦௨		
		தரியாவெகுளி	௧௨௬		

பாட்டு	பக்கம்	பாட்டு	பக்கம்	பாட்டு	பக்கம்
தா		திருக்குவாரமு ௧௯௦		திவாயினமு ௩௮௪	
தாக்கினவாச	௧௩௭	திருக்கோயிலில்	௪௬௩	து	
தாங்கோலவெ	௩௨	திருதிமையால்	௪௩௧	துங்கநகத்தா	௪௭௩
தாடவுடுகையன்	௩௩	திருத்திககருத்	௧௩௯	துஞ்சிருள்கலை	௧௦௮
தாட்பாவுடமல	௪௪௨	திருநாமம்	௪௬௩	துஞ்சம்போதுஞ்	௩௦௧
தாமரையான	௩௮௯	திருகோபுனற்	௩௨௮	துஞ்சம்போதுந்	௧௮௮
தாயத்தார்தமா	௨௭௮	திருநந்தாமணா	௧௪௪	துடிக்கின்றபாம்	௧௮௪
தாயவனையெவ	௩௭௮	திருமகட்குச்	௩௨௪	துடித்தேதான்	௩௧௪
தாயவனவா	௪௪௦	திருமணியைத்	௩௬௯	துடியாந்துடி	௩௪௩
தாயவனகாண்	௪௩௩	திருவமாதாமரை	௧௪௮	துட்டனாகிமலை	௨௪௨
தாயினும்நல்ல	௩௧௪	திருவினநாத	௨௭௮	துட்டனாய்வினை	௮௮
தாயுமாயெனக	௨௯௦	திருவினநாய	௨௩௬	துணியுடையா	௩௬௭
நஞ்சரித்திரந்த	௧௯௩	திருவினா	௧௮௦	துணிவண்ணச்	௨௮௩
நஞ்சரித்துள்ளித்	௨௪௭	திருவினாகொழு	௪௪	துணையாரமுயங்	௨௧
நஞ்சுமுழுவின்	௮௦	திருவேயென	௪௦௩	துணையிலா	௧௮௯
நடுகன்னடைச்செங்	௩௩	கிரையாரபுனற்	௩௨௭	துண்ணெனா	௧௬௪
நடுகன்னகங்காடாங்	௧௨௯	கிரையானா	௩௮௮	துப்பினமுன	௩௩௮
தானத்தைச்செய்	௭௨	கிரைவாயப்	௧௨௪	துயக்கினவா	௧௩௭
தானலாதுலகமி	௬௪	தில்லைச்சிறம்	௪௪௭	துருத்தியாங்கு	௪௨
தி		திளைககுமவண்	௨௦௮	துருத்தியாபழ	௭௧
திக்குஞ்சும்	௩௦௩	திறககப்பாடிய	௨௪௧	துளைக்கைவேழ	௧௭௮
திங்குளத்தங்கிய	௧௯௩	திறம்பலவும்	௩௭௯	துள்ளுமான	௨௯௨
திங்குளமதிக்கண்	௮	தினைத்தனை	௩௯௪	துறக்கப்படாத	௧௩௬
திசையுமெங்கு	௨௭௧	தி		துறங்காட்டி	௩௬௭
திண்குணத்தார்	௩௪௪	திக்கூருந்திரு	௪௨௪	துறந்தார்க்குத்	௩௮௧
திண்டிறலரக்க	௭௬	திண்டற்கரிய	௨௪௧	துறந்தார்தம்	௪௦௪
திண்டிச்சாரஞ்	௪௪௯	திதவைசெய்து	௨௮௩	துறந்தானை	௪௪௦
திரட்டிரை	௨௮௨	தித்தொழிலான்	௧௪௪	துறவாதே	௪௪௮
திரியும்மும்	௨௨௦	தியாகிரீராகி	௪௬௧	துறவித்தொழி	௧௬௨
திரியுமுசெங்	௨௦௪	திராந்தீத்திர	௧௮௪	துறவிநெஞ்சி	௧௯௯
திரியுமெயில்	௩௪	திராத்தப்புனற்	௩௨௭	துறவியெனறவம்	௩௩
திருகுசிந்தை	௨௧௨	திர்த்தமாமலையை	௪௮	துறவாவெண்	௨௯
		திர்த்தனைச்	௧௬௯	துன்பக்கட	௧௩௯